

PROGRAMME OF INCLUSION
FOR MIGRANT PEOPLE AT RISK
OF SOCIAL EXCLUSION

Guide til undervisning i det nationale sprog for indvandrere

Erasmus+

Guide til undervisning i det nationale sprog for indvandrere

Programme of Inclusion
for Migrant People at risk
of social exclusion

Erasmus+ projekt KA220-ADU-Partnerskab inden for voksenuddannelse 023-1-ES01-KA220-ADU-000160578

LICENSE: D2.3 © by PIPE is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-Share Alike 4.0 International License

Co-funded by
the European Union

Guide til undervisning i det nationale sprog for indvandrere

Første udgave, september 2024

FORFATTERE

Andrés González Novoa - ULL

María Lourdes C. González Luís - ULL

María Daniela Martín Hurtado - ULL

Pedro Perera Méndez - ULL

Juan José Sosa Alonso - ULL

FORFATTERE

Adelina Luntraru; Anna Matviienko; Ricardo Tavo - EVM GROUP SL

Senad Sakipovski; Adem Ademi; Cayetano Fernandez - Institut for Roma og Minoriteter Ev

Georgios Triantafyllidis - Aalborg Universitet

Kleio Koutra; Kostas Petridis; Eleni Koutsouraki; Katerina Oikonomou; Lina Pelekidou; Ioanna Kyrou; Andreas Vorizanakis - Elliniko Mesogeiaiko Panepistimio

Dario Assante; Serena Bernardini, Michaela Lucrezia Squicciarro - MAG Uninettuno srl

Co-funded by
the European Union

1. Pædagogisk læreruddannelse til undervisning i nationale sprog for migranter.....	001
1.1. Hvorfor lære værtssproget.....	002
1.2. Sprogpædagogik.....	003
1.2.1. Udvikling af sprogfærdigheder: Strategier til at forbedre lytning, læsning, skrivning og tale på fremmedsproget. Teknikker til at øge flydende og nøjagtig mundtlig og skriftlig kommunikation.....	003
1.2.2. Mobilisering af sproglig viden: Øvelse i at anvende sproglig viden i virkelige og varierede sammenhænge. Aktiviteter til at styrke overførslen af færdigheder mellem forskellige kommunikative situationer.....	005
1.2.3. Deltagelse i en række forskellige kommunikative situationer: Strategier til at engagere eleverne i debatter, præsentationer og rollespil. Ressourcer til at behandle aktuelle og relevante emner i det globale samfund.....	007
1.2.4. Sprogets rolle i styrkelsen af identitet.....	010
1.3. Hvordan man underviser i og lærer et fremmedsprog.....	012
1.3.1. Værtskabets pædagogik: At gøre undervisnings- og læringsprocessen til en dialog om viden. Strategi, så migrantkulturer optages i det nationale sprog og ikke absorberes af det. Teoretisk tilgang til undervisning i det nationale sprog for migranter.....	012
1.3.2. Selvstændighed i læring: Metoder til at fremme selvregulering og planlægning af egen læring. Værktøjer til at sætte mål og overvåge individuelle fremskridt.....	015
1.3.3. Øge bevidstheden om at undervise indvandrere i det nationale sprog (fjerne eventuelle stereotyper og fordomme mod dem, have kendskab til kulturen i indvandrernes oprindelseslande).....	020
1.3.4. Formativ vurdering: Teknikker til at vurdere elevens fremskridt på en kontinuerlig og konstruktiv måde. Strategier til at give effektiv feedback for at tilskynde til løbende forbedringer.....	022
1.3.5. Professionel udvikling af lærere: Ressourcer til læreruddannelse i innovative metoder og elevcentrerede pædagogiske tilgange. Deling af god praksis og erfaringer mellem kolleger for at berige sprogundervisningen.....	025
1.4. Værktøjssæt.....	028

1.5. Referencer.....	029
2. Analyse af didaktiske materialer til sprogindlæring.....	031
2.1. Forholdet mellem undervisningskonteksten og udvælgelsen af læremidler: lærernes synspunkt.....	032
2.2 Definition af analyse- og evalueringskriterier.....	035
2.2.1. Elevprofil (alder, modersmål, læringskontekst).....	036
2.2.2. Sociolingvistisk mangfoldighed.....	037
2.2.3. Instruktionernes didaktiske kapacitet.....	040
2.2.4. Oplysninger om enhedernes struktur.....	042
2.2.5. Sekvenser af aktiviteter.....	043
2.2.6. Henvisning til anvendte didaktiske metoder.....	045
2.2.7. Kulturel repræsentation og tilstedeværelse af stereotyper.....	052
2.3. Karakteristika for undervisningsmateriale (gratis, økonomisk, på flere niveauer, til smartphone, enkelt, tilgængeligt offline).....	054
2.3.1. Fokuseret på leksikon.....	055
2.3.2. Emne-fokuseret.....	056
2.3.3. Fokus på talesprog.....	056
2.3.4. Kultur-fokuseret.....	057
2.4. Typologi af materialer til undervisning og indlæring af det nationale sprog for migranter.....	057
2.4.1. Lærebøger (karakteristika og sammenlignende indhold og metodologier).....	058
2.4.2. Online sprogkurser.....	060
2.4.3. Apps.....	063
2.4.4. Audiovisuelt indhold.....	064
2.4.5. Online-biblioteker.....	066
2.4.6. Aktiviteter, der kan downloades.....	067

2.4.7. Selvskabte materialer.....	067
2.5. Værktøjssæt.....	069
2.6. Referencer....	074
3. Interkulturel uddannelse og etikken i forbindelse med raceblanding.....	075
3.1. Forholdet mellem undervisningskonteksten og udvælgelsen af læremidler: lærernes synspunkt.....	076
3.2. Interkulturel uddannelse.....	080
3.2.1. Interkulturalitet i sprogundervisningen.....	083
3.2.2. Aktiviteter og ressourcer til at fremme forståelse og respekt for andre kulturer.....	085
3.2.3. Praksisser til at berige den interkulturelle oplevelse i og uden for klasseværelset.....	088
3.2.4. Tosproget eller flersproget tilgang til træning.....	091
3.2.4.1. Fordele og muligheder ved to- og flersprogede tilgange til uddannelse.....	091
3.2.4.2. Implementering af en to- eller flersproget tilgang til træning.....	093
3.3. Interkulturelle kompetencer.....	096
3.3.1. Interkulturel kommunikation.....	096
3.3.1.1. Betydningen af interkulturel kommunikationskompetence.....	096
3.3.1.2. Nøglekomponenter i interkulturel kommunikationskompetence.....	101
3.3.1.3. Strategier for effektiv interkulturel kommunikation.....	103
3.3.2. Strategier til at håndtere konflikter og kommunikere effektivt i multikulturelle miljøer.....	105
3.3.2.1. Forståelse af konfliktens natur i multikulturelle samfund.....	106
3.3.2.2. Strategier til håndtering af konflikter i multikulturelle miljøer.....	108
3.3.2.3. Strategier for effektiv kommunikation i multikulturelle miljøer.....	110

3.3.3. Aktiviteter til fremme af empati og følsomhed over for forskellige kulturelle perspektiver.....	113
3.4. Værktøjssæt.....	117
3.5. Referencer.....	119
4. Styrkelse af migranter gennem sprog.....	121
4.1. Begrebet migranter i sårbare situationer.....	122
4.1.1. Sårbarhedssituationer i forbindelse med årsager til at forlade oprindelseslandet.....	123
4.1.2. Sårbarhedssituationer forbundet med de situationer, som migranter oplever under deres rejse og på deres destination.....	124
4.1.3. Sårbarhedssituationer relateret til en persons identitet, status eller omstændigheder status eller omstændigheder for en person.....	126
4.2. Introduktion til trusler mod migranter.....	129
4.2.1. Menneskehandel.....	130
4.2.2. Smugling af mennesker.....	132
4.2.3. Udnyttelse af arbejdskraft.....	134
4.2.4. Racisme.....	138
4.2.5. Svindel.....	139
4.2.6. Kønsbaseret vold (GBV).....	140
4.2.7. Hødefuld tale (Hødefuld tale mod migranter på sociale medier).....	142
4.2.8. Grooming til kriminelle handlinger.....	143
4.2.9. Rekruttering til fundamentalistiske bevægelser.....	144
4.3. Rettigheder, der garanterer migranternes integritet.....	147
4.3.1. Demokratisk medborgerskab som en mekanisme til inklusion eller eksklusion af immigranter.....	148

4.3.2. Anvendelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse af fordrevne personer i tilfælde af massetilstrømning som et instrument for fordrevne personer til øjeblikkelig anerkendelse af rettigheder for migranter.....	148
4.3.3. Retten til universel sundhed: Sundhedsuddannelse og den offentlige sektors funktion sundhedssystemer.....	150
4.3.4. Retten til uddannelse: Nationale uddannelsessystemer og den europæiske videregående Uddannelsesområde.....	151
4.3.5. Retten til at arbejde. Den problematiske integration af migranter på arbejdsmarkedet (migrantkvinder og omsorgsarbejde)	153
4.3.6 Retten til familiesammenføring.....	154
4.3.7. Migranternes udøvelse af forsamlings-, demonstrations- og foreningsretten. (Foreningsrettens relevans for integrationen af migranter).....	157
4.4. Fremhævelse af migranternes styrker.....	157
4.4.1. Modstandsdygtighed hos migranter (personlige og familiære ressourcer, kulturel tilpasning, samfundsstøtte, positive holdninger, færdigheder og talenter).....	158
4.4.2. Juridiske definitioner og grænser: Økonomiske migranter, flygtninge, juridiske kriterier.....	160
4.4.3. Udfordringer og muligheder: Stigende migration, integration, koordineret indsats, interkulturalitet, foryngelse af befolkningen, en etik for raceblanding.....	161
4.4.4. Formativ vurdering: Teknikker til at vurdere elevens fremskridt på en kontinuerlig og konstruktiv måde. Strategier til at give effektiv feedback for at tilskynde til løbende forbedringer.....	162
4.4.5. Lærernes faglige udvikling: Ressourcer til efteruddannelse af lærere i innovative metoder og elevcentrerede pædagogiske tilgange. Deling af god praksis og erfaringer blandt kolleger for at berige sprogundervisningen.....	164
4.5. Værktøjssæt.....	167
4.6. Referencer.....	172
5. Kritisk refleksion over sprogundervisning til migranter.....	180

5.1. Sprogundervisning set ud fra en gæstfrihedspædagogik. Den dialogiske konstruktion af migrantborgerskab.....	180
5.2. Sproglige rettigheder og menneskerettigheder. Internationale forpligtelser til uddannelsesrettigheder for (voksne) flygtninge og migranter.....	200
5.3. Fra gæstfrihedens pædagogik til en kritisk undervisning i det nationale sprog: På vej mod en ny, bevidst og frigørende didaktik.....	208
5.4. Værktøjskasse.....	221
6. Ligestilling mellem kønnene i sprogundervisningen for migranter.....	228
6.1 Kønsbaseret vold og diskrimination: begrebsramme og terminologiske spørgsmål.....	228
6.1.1. Vold (fysisk, psykologisk, følelsesmæssig, økonomisk, kulturel, religiøs, vold i hjemmet, i medierne og i cyberspace)	228
6.1.1.1. Seksuel vold (sexchikane, voldtægt, korrigerende voldtægt, voldtægt kultur).....	233
6.1.1.2. Sociale netværk: et rum for vold (sexting uden samtykke, sextortion, cybermobning, happy slapping, grooming, ufrivillig eksponering for voldeligt seksuelt materiale, sharenting eller overeksponering af mindreårige på internettet).....	235
6.2. Udfordringen ved at tænke fra grænsen eller genopfinde en fælles verden. Bevægelser for lighed i ulighedens kartografier.....	238
6.2.1. Grænsekroppe. Migrationer og køn.....	239
6.2.2. Civil modstand og pædagogisk-politisk handling. Grænsetænkning og handling.....	252
6.3. Ligestilling i sprogundervisningen: Bevidstgørelse og indgreb mod kønsbaseret vold inden for sprogundervisning.....	257
6.4 Værktøjskasse om ligestilling og mangfoldighed i sprogundervisningen.....	268
7. Bæredygtighed: Grøn praksis for sprogindlæring.....	271

7.1. Miljøuddannelse for bæredygtighed: historisk kontekst, nuværende situation og fremtidsperspektiver.....	272
7.2. Følelsesmæssige kompetencer med den bæredygtige kultur: Antropocæn vs. Symbiocæn og Solastalgi i sprogindlæring.....	275
7.3. Grøn pædagogik.....	277
7.3.1. Miljøbaserede materialer og ressourcer til sprogindlæring.....	277
7.3.2. Professionel udvikling af engelsklærere (ELT).....	279
7.3.3. Miljøundervisning i aktioner.....	281
7.3.4. Hvordan man bliver mere bæredygtig, mens man underviser.....	282
7.4. Værktøjssæt.....	297
7.5. Referencer.....	289
8. Digitale kompetencer til at forbedre inklusion og uddannelse.....	290
8.1. Digitale værktøjer til at forbedre inklusion og uddannelse.....	291
8.1.1. Fordybende læser.....	291
8.1.2. Kontrol af tilgængelighed.....	295
8.1.3. Matematikassistent.....	296
8.1.4. Live-tekstning og realtidsoversættelse.....	298
8.2. Digitale kompetencer.....	302
8.2.1. Introduktion til nye informationsteknologier.....	302
8.2.2. Offentlige institutioners elektroniske hovedkvarter.....	306
8.2.3. Etik og ansvarlig brug af sociale netværk (databeskyttelse og retten til at til privatlivets fred).....	306
8.2.4. Identifikation af falske nyheder på internettet.....	309
8.2.5. IKT og sprogundervisning for migranter.....	313
8.3. Digital dannelse.....	317

8.3.1. Introduktion til audiovisuelt sprog, kontorautomatisering og sociale netværk.....	320
8.3.2. Digitale færdigheder for migranter (Oprettelse af en e-mailkonto, navigation på internettet, jobsøgning online, håndtering af regninger online, planlægning af aftaler, adgang til skolehjemmesider og sprogindlæringsressourcer).....	323
8.3.3. Rum for socio-politisk og økonomisk deltagelse. Sociale netværk.....	326
8.3.4. Digikulturalitet.....	330
8.4. Værktøjskasse.....	332
8.5. Referencer.....	339

1. Pædagogisk læreruddannelse til undervisning i nationale sprog for migranter

Abstrakt

Dette afsnit udforsker dimensionerne af undervisning i nationale sprog til migranter og understreger vigtigheden af en holistisk tilgang, der omfatter sproglige, kulturelle og pædagogiske overvejelser. Det understreger vigtigheden af, at migranter tilegner sig værtslandets sprog, og fremhæver dets indvirkning på økonomisk selvstændighed, social integration og uddannelsesniveau. Afsnittet dykker ned i [effektive strategier til udvikling af sprogfærdigheder](#) med fokus på teknikker til at forbedre lytte-, læse-, skrive- og taleevner. Det udforsker også tilgange til at mobilisere sproglig viden ved at anvende sprogfærdigheder i virkelige sammenhænge og fremme overførbarhed mellem forskellige kommunikative situationer.

Dette afsnit understreger også betydningen af kulturel sensitivitet i sprogundervisningen og slår til lyd for en dialogisk tilgang, der værdsætter og inddrager migrantkulturer. Det foreslår strategier til at skabe inkluderende læringsmiljøer, der nedbryder stereotyper og fordomme, samtidig med at eleverne får mulighed for at bevare deres kulturelle identitet. Derudover behandler den den rolle, som lærernes faglige udvikling spiller, og fremhæver vigtigheden af innovative metoder, elevcentrerede tilgange og kontinuerlig læring. Den udforsker også den rolle, som formativ vurdering og konstruktiv feedback spiller for at fremme elevernes fremskridt, og fremhæver betydningen af elevernes selvstændighed i sprogtilegnelsen.

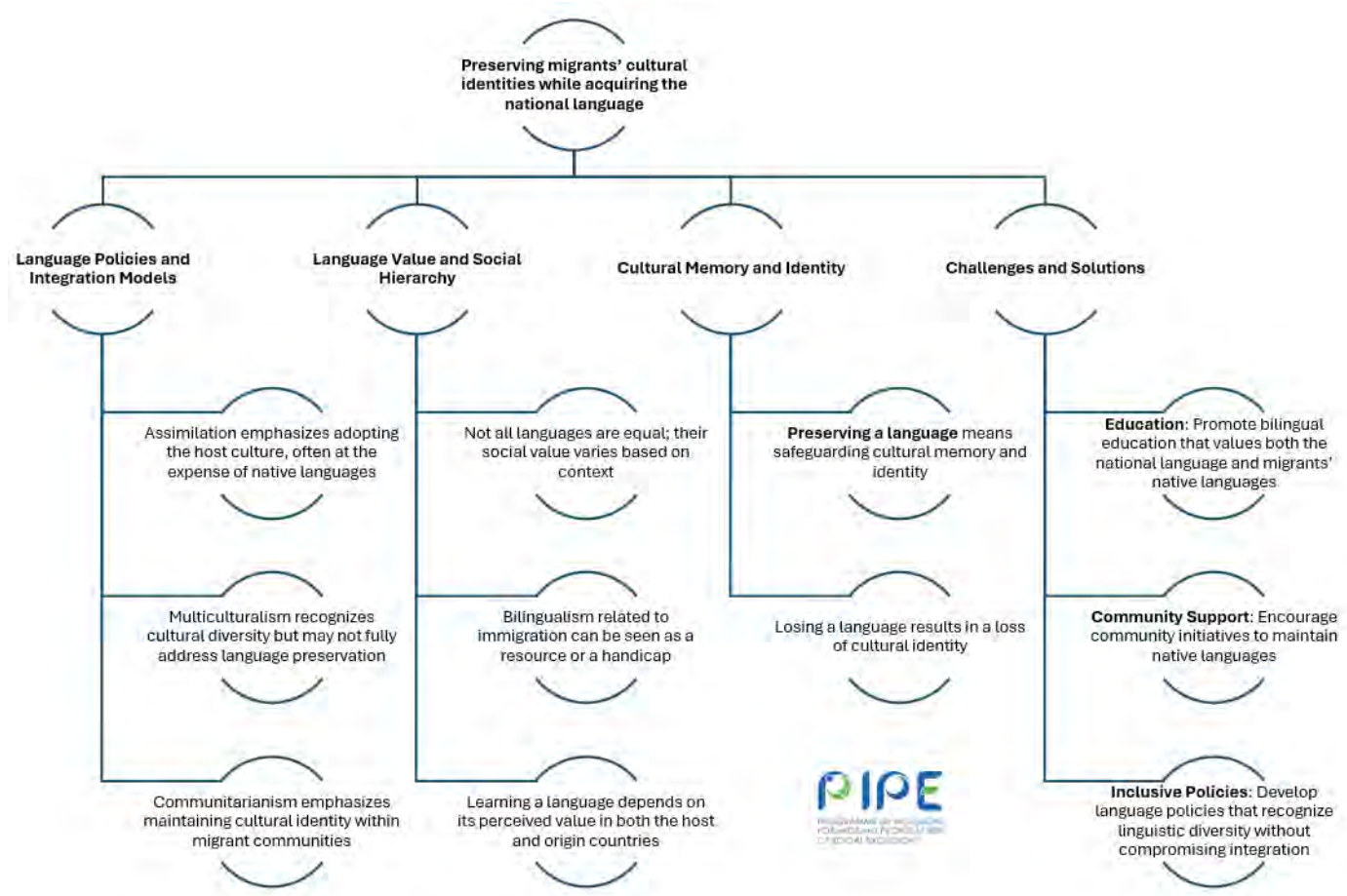
Overordnet set slår dette afsnit til lyd for en omfattende og kulturelt responsiv tilgang til undervisning i nationale sprog for migranter i erkendelse af, at sprogtilegnelse ikke kun er en sproglig bestræbelse, men en transformativ rejse, der påvirker enkeltpersoner, lokalsamfund og samfundet som helhed.

Spørgsmål om bobler

Hvordan kan undervisere effektivt afbalancere bevarelsen af migranternes kulturelle identitet med tilegnelsen af det nationale sprog? Dette udforsker spændingen mellem vedligeholdelse af det oprindelige sprog og integration. **Hvilke specifikke strategier kan implementeres for at skabe inkluderende læringsmiljøer, der adresserer stereotyper og fordomme mod migranter?** Denne artikel fokuserer på de praktiske skridt, undervisere kan tage for at fremme inklusion. **På hvilke måder kan formative vurderingsteknikker tilpasses, så de giver kulturelt relevant feedback til migrantelever?** Her overvejes det, hvordan vurdering kan skræddersys til at støtte forskellige elever. **Hvordan kan gamification og teknologi udnyttes til at forbedre migranternes selvstændighed og**

engagement i sprogtiltagelsen? Her undersøges potentialet i moderne værktøjer i sprogundervisningen. Hvad er de mest effektive ressourcer til faglig udvikling for lærere, der arbejder med migranter, og hvordan kan disse ressourcer gøres mere tilgængelige? (Dette adresserer de løbende læringsbehov hos undervisere inden for dette felt.) Hvordan kan samfundsengagement og samarbejde med interessenter bidrage til en mere omfattende og effektiv tilgang til undervisning i nationale sprog for migranter? Her undersøges den bredere kontekst for sprogindlæring og integration.

1.1. Hvorfor lære værtsproget

At tilegne sig værtslandets nationale sprog er et grundlæggende skridt i en vellykket integration af migranter, da det ikke kun letter kommunikationen, men også åbner veje til en række muligheder, der beriger både den enkeltes liv og samfundet som helhed.

Evnen til at kommunikere effektivt på det nationale sprog er en vigtig drivkraft for økonomisk selvstændighed for migranter. Forskning viser konsekvent en stærk sammenhæng mellem

sprogfærdigheder og forbedrede beskæftigelsesmuligheder, højere lønninger og bedre arbejdsvilkår. Det er ikke kun til gavn for den enkelte, men bidrager også til den overordnede økonomiske vitalitet i værtslandet.

Ud over økonomiske gevinster er sprog en bro til social integration og deltagelse i samfundet. Migranter, der lærer værtssproget, er bedre rustet til at opbygge relationer med indfødte, deltage i samfundsaktiviteter og få adgang til sociale tjenester. Disse forbindelser fremmer en følelse af at høre til, reducerer social isolation og bidrager til forbedret mental sundhed og trivsel. Undersøgelser har vist, at sprogfærdigheder er forbundet med øget udvikling af sociale netværk og aktiv borgerdeltagelse (Richards et. Al., 2014; Johnson, 2009; Holliday, 2010).

For børn og unge med indvandrerbaggrund er det afgørende for deres skolesucces og fremtidsudsigter, at de behersker værtssproget. Det giver dem mulighed for at deltage fuldt ud i klasseværelsesaktiviteter, forstå komplekse begreber og udtrykke sig klart. Et stærkt fundament i det nationale sprog åbner døre til videregående uddannelse og en bredere vifte af karrieremuligheder, hvilket sikrer, at de når deres fulde potentiale og bidrager til samfundet.

Sprogfærdigheder giver også migranter mulighed for at få adgang til vigtig information og tjenester i forbindelse med sundhedspleje, uddannelse, juridiske rettigheder og social velfærd. Det forbedrer ikke kun deres livskvalitet, men gør dem også i stand til at træffe informerede beslutninger og deltage fuldt ud i samfundet. Undersøgelser har vist, at migranter, der behersker værtssproget, er mere tilbøjelige til at benytte sig af forebyggende sundhedsydelser og deltage i uddannelsesprogrammer (Norton, 2013; Holec, 1981; Chiswich et. al., 2007, Dustmann et. al., 2003).

At tilegne sig værtslandets nationale sprog handler ikke kun om sproglige kompetencer, men om en holistisk proces med vidtrækkende konsekvenser for migranternes økonomiske, sociale, uddannelsesmæssige og samfundsmæssige liv. Det er en hjørnesten i en vellykket integration og bør støttes gennem omfattende sprogprogrammer og uddannelsesinitiativer. Ved at investere i sprogtilegnelse investerer vi i velfærd for både migranter og de samfund, de bliver en del af.

1.2. Sprogpædagogik

1.2.1. Udvikling af sprogfærdigheder: Strategier til at forbedre lytte-, læse-, skrive- og talefærdigheder på fremmedsproget. Teknikker til at øge flydende og nøjagtig mundtlig og skriftlig kommunikation.

At mestre værtssproget er en dynamisk proces, der kræver engagement, øvelse og implementering af effektive strategier. Mens det forrige kapitel skitserede vigtigheden af at tilegne sig omfattende sprogfærdigheder, dykker dette afsnit dybere ned i specifikke teknikker og tilgange til at forbedre lytte-, læse-, skrive- og taleevner.

- Lytteforståelse nævnes ofte som et af de mest udfordrende aspekter ved sprogtilegnelse, men den kan forbedres betydeligt gennem målrettet træning. At deltage aktivt i samtaler med modersmålstalende, fordybe sig i målsproget gennem forskellige medier og bruge sprogindlæringsapps eller onlineplatforme, der tilbyder lytteforståelsesøvelser, kan alt sammen bidrage til en forbedret forståelse af det talte sprog. Desuden kan aktive lytteteknikker, som f.eks. at fokusere på nøgleord, drage slutninger og opsummere hovedidéer, forbedre forståelsen og fastholdelsen betydeligt.
- Læseforståelse handler ikke kun om at afkode ord, men også om at uddrage mening, fortolke kontekst og skabe forbindelser. For at forbedre læsefærdighederne kan migranter starte med materialer, der matcher deres nuværende sproglige niveau, og gradvist gå videre til mere komplekse tekster. Brug af ordbøger eller online oversættelsesværktøjer kan hjælpe med ukendt ordforråd, mens deltagelse i diskussioner med sprogpartnere eller bogklubber kan uddybe forståelsen og give mulighed for meningsfuld interaktion.
- Skrivning er et værdifuldt redskab til at udtrykke sig selv, få akademisk succes og avancere professionelt. For at forbedre skrivefærdighederne er det vigtigt at øve sig regelmæssigt, starte med enkle sætninger og gradvist gå videre til mere komplekse strukturer. At søge feedback fra modersmålslærere eller sproglærere kan være uvurderligt for at identificere områder, der kan forbedres, og få personlig vejledning. Derudover kan brug af online skrivевærktøjer, grammatikkontrol og deltagelse i online skrivefællesskaber give yderligere støtte og muligheder for at øve sig.
- Mundtlig kommunikation er måske det mest afgørende aspekt af sprogtilegnelse, da det muliggør meningsfuld interaktion og kontakt med andre. For at udvikle flydende og præcis tale er det vigtigt at deltage i regelmæssige samtaler med personer, der har sproget som modersmål. Deltagelse i sprogudvekslingsprogrammer, deltagelse i samtalegrupper og øvelse i udtale og intonation kan forbedre talefærdighederne yderligere. At optage sig selv, når man taler, og lytte tilbage for at vurdere sig selv, kan også være et værdifuldt værktøj til at identificere områder, der kræver yderligere opmærksomhed.

Ud over disse specifikke strategier for hver sprogfærdighed er der andre, som fremskynder sprogtilegnelsen og forbedrer den overordnede kommunikation. [Fordybelse i målsproget gennem medier, sociale interaktioner og kulturelle begivenheder kan skabe et rigt sprogligt miljø, der fremmer hurtig indlæring.](#) Konsekvent gentagelse og øvelse gennem en række forskellige aktiviteter, såsom læsning, skrivning, lytning og tale, er afgørende for at internalisere sproglige mønstre og strukturer. Aktiv udvidelse af ordforrådet gennem flashcards, ordlister og kontekstualiseret læring kan berige det sproglige repertoire betydeligt. At forstå grammatiske regler og øve sig i at anvende dem kan forbedre sætningsstrukturen og nøjagtigheden i både skrift- og talesprog. At søge feedback fra

modersmålslærere eller sproglærere og aktivt rette fejl er afgørende skridt til at forfine sprogfærdigheder og opnå flydende sprog.

Ved at anvende en omfattende tilgang, der omfatter alle sprogfærdigheder, implementere målrettede strategier og bruge forskellige teknikker, kan migranter med succes mestre værtssproget, kommunikere effektivt og deltage fuldt ud i deres nye samfund. Denne rejse med sprogtilegnelse er ikke kun en praktisk nødvendighed, men også en berigende oplevelse, der åbner døre til nye muligheder, venskaber og kulturel forståelse.

Skill	Strategies	Techniques
Listening	Engage in conversations, watch films/TV shows, listen to podcasts, use language learning apps.	Active listening (focus on keywords, summarize, ask questions)
Reading	Read newspapers, magazines, books, online articles, join book clubs.	Start with appropriate level, gradually increase difficulty, use dictionary/translation tools.
Writing	Practice regularly, seek feedback, use online writing tools/grammar checkers, journal, write letters.	Start simple, build complexity, get feedback, use online tools.
Speaking	Converse with native speakers, participate in language exchange, practice pronunciation/intonation.	Record and self-assess, use language learning apps, join conversation groups.
General	Immersion, repetition/practice, vocabulary building, grammar study, feedback/correction.	Surround yourself with the language, practice consistently, learn new words, understand grammar, seek and apply feedback.

1.2.2. Mobilisering af sproglig viden: Øvelse i at anvende sproglig viden i virkelige og varierede sammenhænge. Aktiviteter for at styrke overførslen af færdigheder mellem forskellige kommunikative situationer

Mobilisering af sproglig viden går ud over lærebogslæring; det handler om at anvende sprogfærdigheder i autentiske, varierede sammenhænge for at fremme effektiv kommunikation. Denne proces handler ikke kun om at huske grammatiske regler og ordforråd, men om aktivt at bruge sproget til at navigere i forskellige kommunikationssituationer. For at opnå dette kan man bruge en række engagerende aktiviteter og praktiske strategier.

En effektiv tilgang er at skabe muligheder for [fordybende sprogpraksis](#). At fordybe sig i virkelige scenarier, såsom at besøge lokale markeder, deltage i kulturelle begivenheder eller deltage i samtaler

med indfødte talere, giver uvurderlig eksponering for autentisk sprogbrug. Disse oplevelser giver eleverne mulighed for at observere og praktisere sproget i kontekst, hvilket forbedrer deres forståelse af nuancer, idiomatiske udtryk og kulturelle referencer. Derudover kan sprogudvekslingsprogrammer eller tandemlæringspartnerskaber, hvor eleverne øver sig med indfødte, give værdifulde muligheder for gensidig læring og kulturel udveksling.

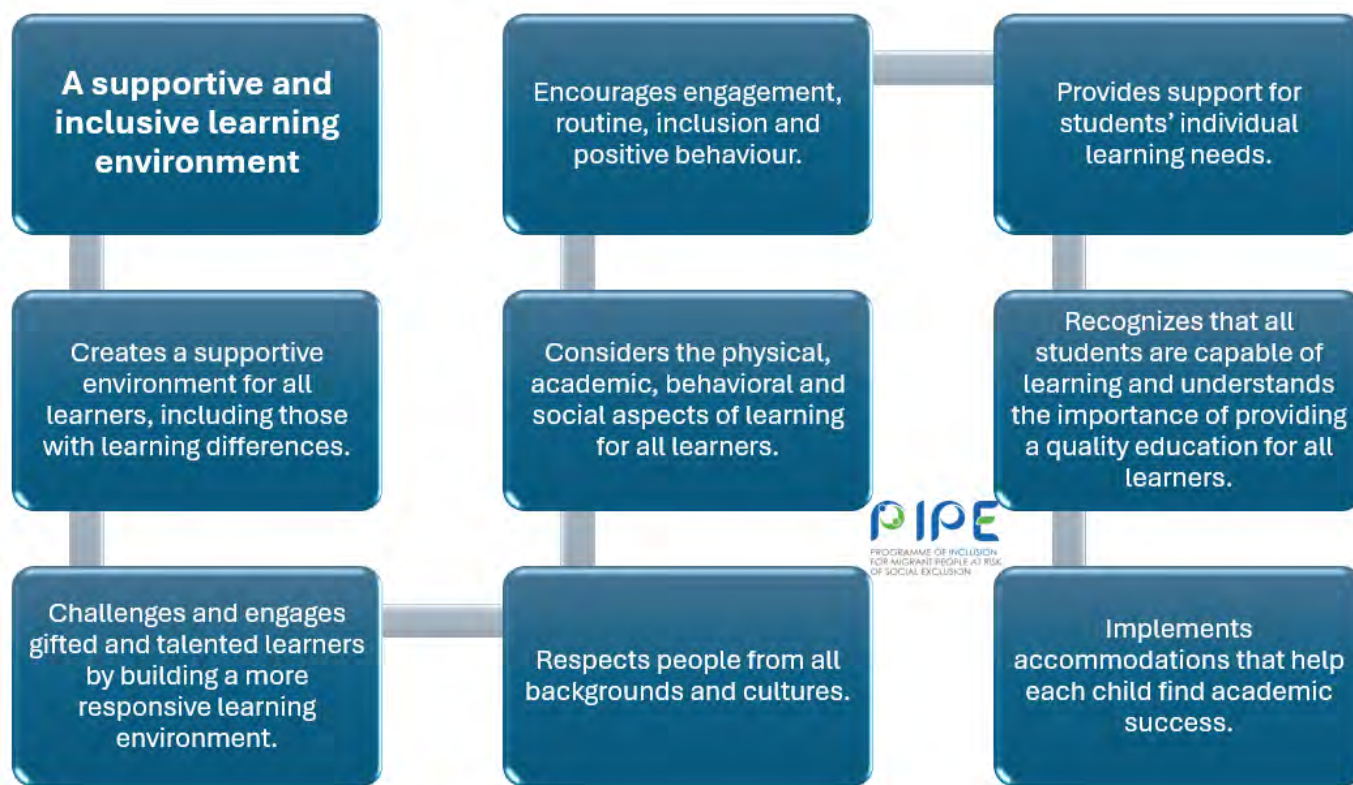
- [Rollespil og simuleringer](#) er et andet effektivt værktøj til at mobilisere sproglig viden. Disse aktiviteter indebærer, at eleverne gennemspiller forskellige scenarier, f.eks. jobsamtaler, lægebesøg eller sociale sammenkomster, ved hjælp af målsproget. Ved at simulere situationer fra det virkelige liv kan eleverne øve sig i at bruge sproget i et sikkert og støttende miljø og opbygge selvtillid og flydende sprog. Rollespil opmuntrer også til kreativitet og problemløsning, når eleverne tilpasser deres sprog til forskellige roller og sammenhænge.
- [Projektbaseret læring](#) er en dynamisk tilgang, der fremmer overførslen af sprogfærdigheder på tværs af forskellige kommunikative situationer. Ved at samarbejde om meningsfulde projekter anvender eleverne aktivt deres sprogfærdigheder i virkelige sammenhænge. For eksempel kræver det at lave en præsentation, designe en hjemmeside eller organisere en begivenhed ikke kun sprogbrug, men fremmer også kritisk tænkning, samarbejde og kreativitet. Gamification kan indarbejdes i projektbaseret læring ved at indføre udfordringer, belønninger og konkurrence for at øge engagementet og motivationen.
- [Teknologi](#) spiller en central rolle i mobiliseringen af sproglig viden. Sprogindlæringsapps, onlinefora og sociale medieplatforme tilbyder forskellige muligheder for at øve sprogfærdigheder i autentiske sammenhænge. Eleverne kan engagere sig i interaktive øvelser, deltage i onlinediskussioner eller udforske virtual reality-simuleringer. Gamification er ofte integreret i disse platforme med funktioner som leaderboards, sporing af fremskridt og belønninger, hvilket gør sprogindlæring mere interaktiv og fornøjelig.

Strategy	Techniques
Immersive Experiences	Real-life scenarios (markets, events), conversations with native speakers, language exchange programs.
Role-Playing & Simulations	Acting out scenarios (job interviews, doctor's appointments), online role-playing games.
Project-Based Learning	Collaborative tasks (presentations, event organization), Gamification
Technology Integration	Language learning apps, online forums, social media, virtual reality simulations.
Practice & Feedback	Regular practice (conversations, writing, etc.), feedback from teachers/peers/native speakers.

For at sikre en effektiv overførsel af færdigheder mellem forskellige kommunikationssituationer er det vigtigt med rigelige muligheder for at øve sig og få feedback. Regelmæssig øvelse, hvad enten det er gennem samtaler, skriveøvelser eller andre aktiviteter, styrker sprogfærdighederne og opbygger selvtillid. Konstruktiv feedback fra lærere, jævnaldrende eller modersmålstalende hjælper eleverne med at identificere områder, hvor de kan forbedre sig, og forfine deres sprogbrug. Gamification kan integreres i feedbackmekanismerne, så eleverne får øjeblikkelige belønninger for deres fremskridt og opmuntres til at fortsætte med at øve sig. Ved at anvende forskellige metoder, der omfatter fordybende oplevelser, rollespil, projektbaseret læring, teknologiintegration og gamification, kan undervisere give migranter mulighed for aktivt at mobilisere deres sproglige viden, kommunikere selvsikkert i forskellige sammenhænge og nå deres sprogindlæringsmål.

1.2.3. Deltagelse i en række forskellige kommunikative situationer: Strategier til at engagere eleverne i debatter, præsentationer og rollespil. Ressourcer til at behandle aktuelle og relevante emner i det globale samfund

At engagere eleverne i forskellige kommunikative situationer er nøglen til at udvikle velfrundede sprogfærdigheder og fremme en dybere forståelse af globale spørgsmål. Ved at deltage i debatter, præsentationer og rollespil kan eleverne øve sig i at bruge sproget i autentiske sammenhænge, opbygge selvtillid og udvikle kritisk tænkning. Dette afsnit udforsker effektive strategier og ressourcer til at engagere eleverne i disse aktiviteter og tage fat på relevante globale problemstillinger.

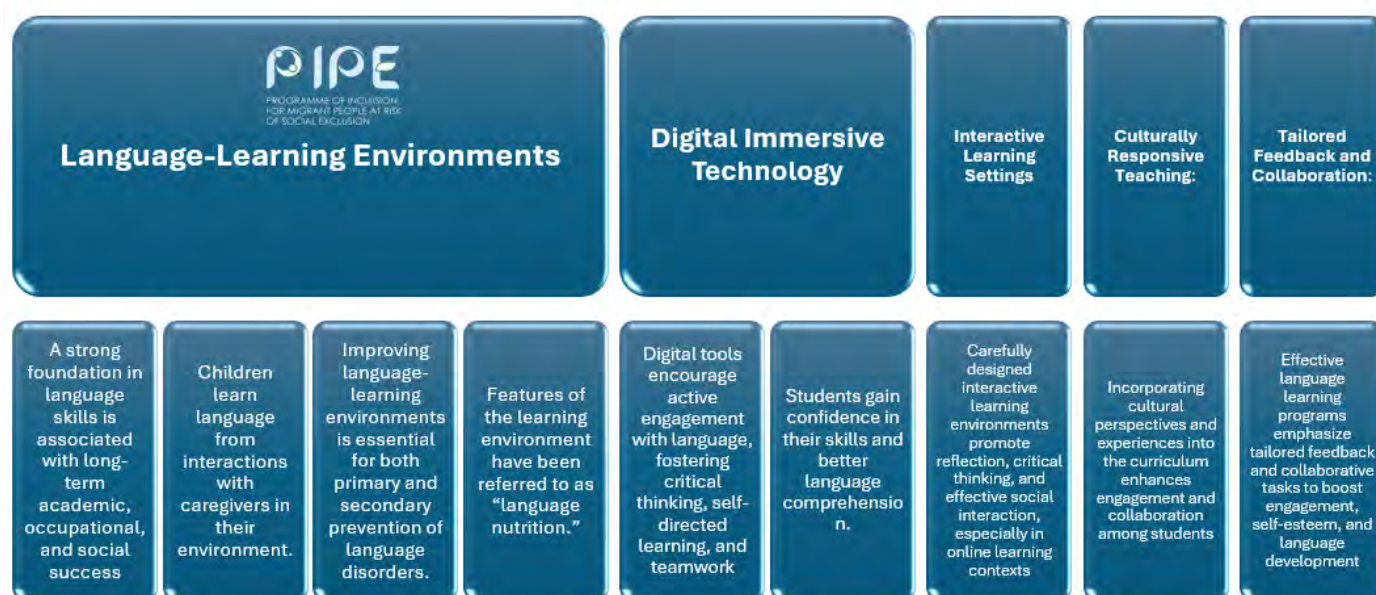
At skabe et støttende og inkluderende læringsmiljø er grundlæggende for at opmuntre til deltagelse. Eleverne skal føle sig trygge ved at udtrykke deres meninger, stille spørgsmål og begå fejl uden at være bange for at blive dømt. Lærere kan fremme dette miljø ved at opstille klare forventninger, give konstruktiv feedback og være et forbillede for respektfuld kommunikation. Opmuntring til samarbejde og peer-støtte kan også skabe en følelse af fællesskab og motivere eleverne til at deltage aktivt.

Debatter giver eleverne mulighed for at udforske komplekse emner, udvikle overbevisende argumenter og øve sig i kritisk tænkning. For at engagere eleverne i debatter er det afgørende at vælge emner, der er relevante og meningsfulde for dem. Aktuelle begivenheder, spørgsmål om social retfærdighed og kulturelle forskelle kan alle være grobund for stimulerende diskussioner. At give eleverne ressourcer som artikler, videoer og podcasts kan hjælpe dem med at undersøge emnet og udvikle informerede meninger. Strukturering af debatformatet med klare roller, tidsgrænser og evalueringskriterier kan også sikre en produktiv og engagerende oplevelse.

- Præsentationer giver eleverne mulighed for at dele deres viden, forskningsresultater eller kreative projekter med et publikum. For at gøre præsentationer engagerende kan eleverne opfordres til at bruge en række forskellige multimedieværktøjer. Klare retningslinjer og forventninger til præsentationens format, indhold og levering kan hjælpe eleverne med at

forberede sig effektivt. Opmuntring til peer-feedback og selvrefleksion kan også forbedre læringsoplevelsen.

Creating a dynamic and engaging learning environment that promotes language development, critical thinking, and global awareness is crucial for positive outcomes

- Rollespil er en dynamisk måde, hvorpå eleverne kan øve deres sprogfærdigheder i simulerede situationer fra det virkelige liv. Ved at påtage sig forskellige roller og interagere med andre kan eleverne udvikle empati, problemløsningsfærdigheder og kulturel forståelse. Rollespilsscenerier kan være baseret på hverdagssituationer, interaktioner på arbejdspladsen eller endda historiske begivenheder. Klare instruktioner, karakterprofiler og læringsmål kan hjælpe eleverne med at holde sig på sporet og maksimere læringspotentialet i aktiviteten.
- For at tage fat på aktuelle og relevante spørgsmål i det globale samfund [kan undervisere trække på et væld af ressourcer](#). Nyhedsartikler, dokumentarfilm, podcasts og onlinefora kan give eleverne opdateret information og forskellige perspektiver. Ikke-statslige organisationer (NGO'er), internationale organisationer og akademiske institutioner udgiver ofte rapporter og forskningsartikler om globale emner, som giver værdifuld indsigt og data. Gæstetalere med

forskellige baggrunde kan også dele deres erfaringer og ekspertise og dermed berige læringsmiljøet.

- Ved at indarbejde disse strategier og ressourcer kan undervisere skabe et dynamisk og engagerende læringsmiljø, der fremmer sprogudvikling, kritisk tænkning og global bevidsthed. Gennem aktiv deltagelse i debatter, præsentationer og rollespil kan eleverne udvikle de færdigheder og den selvtillid, de har brug for til at navigere i komplekse spørgsmål, udtrykke deres meninger effektivt og bidrage til en mere velinformeret og retfærdig verden.

1.2.4. Sprogets rolle i at styrke identiteten

Sprog er ikke blot et redskab til kommunikation; det er et dybt udtryk for identitet, kultur og tilhørsforhold. For migranter spiller sproget en central rolle i at forme deres selvfølelse og skabe en forbindelse til både deres arv og deres nye hjem. Dette afsnit udforsker det komplicerede forhold mellem sprog og identitet for migranter og fremhæver, hvordan sproget kan styrke deres selvfølelse, lette integrationen og give dem mulighed for at navigere i forskellige kulturelle landskaber.

For mange migranter er deres modersmål en livline til deres kulturarv, et lager af minder, traditioner og værdier. Ved at bevare og udvikle færdigheder i deres modersmål kan de bevare deres kulturelle identitet, komme i kontakt med deres rødder og give deres arv videre til kommende generationer. Det giver en følelse af kontinuitet og tilhørsforhold, især i forbindelse med kulturel tilpasning og potentielt assimilationspres.

Samtidig er det afgørende for integrationen og deltagelsen i det nye samfund, at man behersker værtslandets sprog. At lære værtssamfundets sprog åbner døre til uddannelse, beskæftigelse og social interaktion. Det giver migranter mulighed for at få adgang til information, deltage i samfundslivet og opbygge relationer med indfødte. Dette fremmer til gengæld en følelse af tilhørsforhold og accept, hvilket bidrager til en mere positiv og tilfredsstillende migrantoplevelse.

For mange migranter indebærer det at navigere i det sproglige landskab i deres nye hjem en hårfin balance mellem at bevare deres oprindelige sprog og omfavne det nye sprog. Det kan føre til udviklingen af en unik to- eller flersproget identitet, hvor den enkelte trækker på forskellige sproglige ressourcer for at udtrykke sig og komme i kontakt med forskellige samfund. Denne hybride identitet kan være en kilde til styrke, modstandsdygtighed og tilpasningsevne, når enkeltpersoner navigerer i den kulturelle tilpasnings kompleksitet og skaber deres egne unikke veje.

Sprogets rolle i styrkelsen af identiteten er særlig vigtig for børn og unge med indvandrerbaggrund. For dem er sprog ikke kun et kommunikationsmiddel, men også en måde at udtrykke deres nye identitet på og navigere i kompleksiteten ved at tilhøre flere kulturer. Hvis de bevarer deres oprindelige sprog, samtidig med at de mestrer sproget i deres nye hjem, kan det hjælpe dem med at udvikle en stærk

selvfølelse, kulturel stolthed og modstandskraft. Det kan også forbedre deres kognitive fleksibilitet og interkulturelle kommunikationsevner og ruste dem til at trives i en globaliseret verden.

Language	Role in Migrant Identity	Benefits	Challenges
Mother Tongue	- Preserves cultural heritage and identity	- Connects to roots and family history	- May limit integration into the host society
	- Provides a sense of continuity and belonging	- Allows for emotional expression and cultural preservation	- May lead to isolation if not balanced with host language acquisition
	- Facilitates communication with family and community members who share the same language	- Reinforces cultural values and traditions	- May create barriers in educational and professional settings if not accompanied by host language proficiency
Host Country's Language	- Facilitates integration and participation in the new society	- Opens doors to education, employment, and social interactions	- May lead to loss of connection to cultural heritage and mother tongue
	- Enables access to information and services	- Fosters a sense of belonging and acceptance in the host community	- May be difficult to acquire, leading to feelings of frustration and exclusion
	- Builds relationships with native speakers and expands social networks	- Enhances intercultural communication and understanding	- May require adapting to different cultural norms and communication styles
Both Languages	- Contributes to a bilingual or multilingual identity	- Enhances cognitive flexibility and cultural adaptability	- Requires balancing the use of both languages to maintain cultural connections while integrating into the new society
	- Allows for flexible communication and expression in diverse contexts	- Strengthens intercultural communication skills and promotes a sense of belonging to multiple communities	- May face discrimination or prejudice based on language use in certain contexts

Sprogpolitikker og uddannelsespraksis spiller en afgørende rolle for at støtte migranternes sprogudvikling og identitetsdannelse. Ved at give adgang til sproglige læringsressourcer, skabe inkluderende læringsmiljøer og værdsætte sproglig mangfoldighed kan man give migranter mulighed for at bevare deres oprindelige sprog, samtidig med at de tilegner sig færdigheder i værts sproget. Denne tilgang fremmer ikke kun integration, men hylder også den rige kulturelle og sproglige mangfoldighed, som migranter bringer med sig til deres nye samfund.

Ved at anerkende det komplekse og dynamiske forhold mellem sprog og identitet kan undervisere, beslutningstagere og samfund skabe mere støttende og inkluderende miljøer for migranter. At give migranter mulighed for at omfavne deres sproglige arv, samtidig med at de udvikler færdigheder i værtssproget, kan styrke deres selvfølelse, fremme en følelse af at høre til og bidrage til et mere levende og inkluderende samfund.

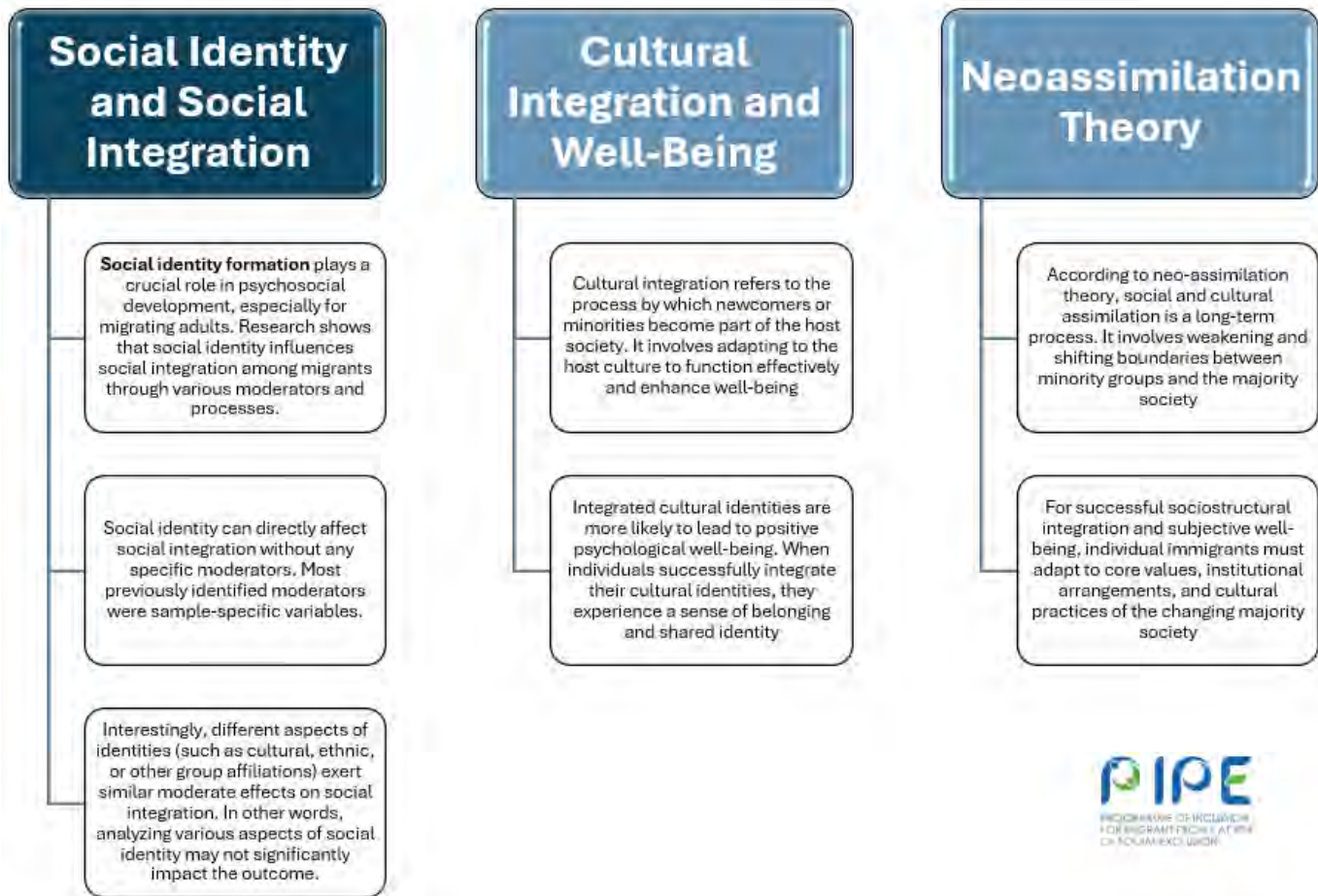
1.3. Hvordan man underviser i og lærer et fremmedsprog

1.3.1. Værtskabets pædagogik: At gøre undervisnings- og læringsprocessen til en dialog om viden. Strategi, så migrantkulturer bliver optaget i det nationale sprog og ikke bliver absorberet af det. Teoretisk tilgang til undervisning i det nationale sprog for migranter

At undervise migranter i det nationale sprog er en udfordrende opgave, der rækker ud over ren sprogundervisning. Det handler om at navigere i kompleksiteten af kulturel udveksling, identitetsdannelse og social integration. En tilgang, der prioriterer dialog, inklusion og kulturel sensitivitet, kan forvandle undervisningsprocessen til en meningsfuld udveksling af viden og erfaringer og give migranter mulighed for ikke kun at tilegne sig sprogfærdigheder, men også for at bevare og fejre deres kulturarv.

Kernen i denne tilgang er erkendelsen af, at sprog og kultur er uløseligt forbundet. Sprog er ikke bare et kommunikationsredskab; det er et middel til at udtrykke kulturelle værdier, overbevisninger og identiteter. Når man underviser migranter i det nationale sprog, er det vigtigt at skabe et læringsmiljø, der respekterer og værdsætter deres kulturelle baggrund. Det indebærer at anerkende den mangfoldighed af erfaringer og perspektiver, som migranter bringer ind i klasseværelset, at indarbejde kulturelt relevant indhold i undervisningen og at give eleverne mulighed for at dele deres kulturelle viden og traditioner.

At gøre undervisnings-læringsprocessen til en dialog om viden betyder, at man anerkender, at både lærere og elever har værdifuld indsigt at tilbyde. Det indebærer at bevæge sig væk fra en traditionel lærercentreret tilgang og omfavne en mere samarbejdsorienteret og elevcentreret tilgang. I denne model fungerer lærerne som facilitatorer, der guider eleverne gennem sprogtilegnelsesprocessen og samtidig opmuntrer dem til at dele deres erfaringer, perspektiver og kulturelle viden. Det skaber et dynamisk læringsmiljø, hvor alles stemme bliver hørt og værdsat.

For at sikre, at indvandrer kulturer er forankret i det nationale sprog og ikke absorberes af det, er det vigtigt at anvende en kritisk pædagogik, der udfordrer dominerende fortællinger og magtdynamikker. Det indebærer en kritisk undersøgelse af, hvordan sproget kan bruges til at ekskludere eller marginalisere bestemte grupper, og et aktivt arbejde for at skabe et mere inkluderende og retfærdigt læringsmiljø. Det indebærer også at give eleverne mulighed for at bruge sproget som et redskab til selvudfoldelse, fortalervirksomhed og social forandring.

Strategier til fremme af en dialogisk og inkluderende tilgang til sprogundervisning omfatter inddragelse af forskellige kulturelle perspektiver i læringsdesignet, brug af autentiske materialer, der afspejler migranternes erfaringer, og skabelse af muligheder for, at eleverne kan indgå i en meningsfuld dialog med hinanden og med personer, der har sproget som modersmål. Det indebærer også at opmuntre eleverne til at bruge deres sprogfærdigheder til at udforske og udtrykke deres egen kulturelle identitet samt til at engagere sig i og lære af værtssamfundets kulturelle praksis.

Derudover kan det at give eleverne mulighed for at dele deres kulturelle viden og traditioner med det øvrige samfund bidrage til at bygge bro over kulturelle skel og fremme gensidig forståelse. Det kan ske gennem kulturelle udvekslingsprogrammer, arrangementer i lokalsamfundet eller samarbejdsprojekter, der involverer både migranter og indfødte.

Ved at anvende en teoretisk tilgang, der prioriterer dialog, inklusion og kulturel sensitivitet, kan undervisere skabe en transformativ læringsoplevelse for migranter. Denne tilgang giver ikke kun eleverne mulighed for at tilegne sig sprogfærdigheder, men styrker også deres kulturelle identitet, fremmer en følelse af at høre til og bidrager til et mere inkluderende og retfærdigt samfund.

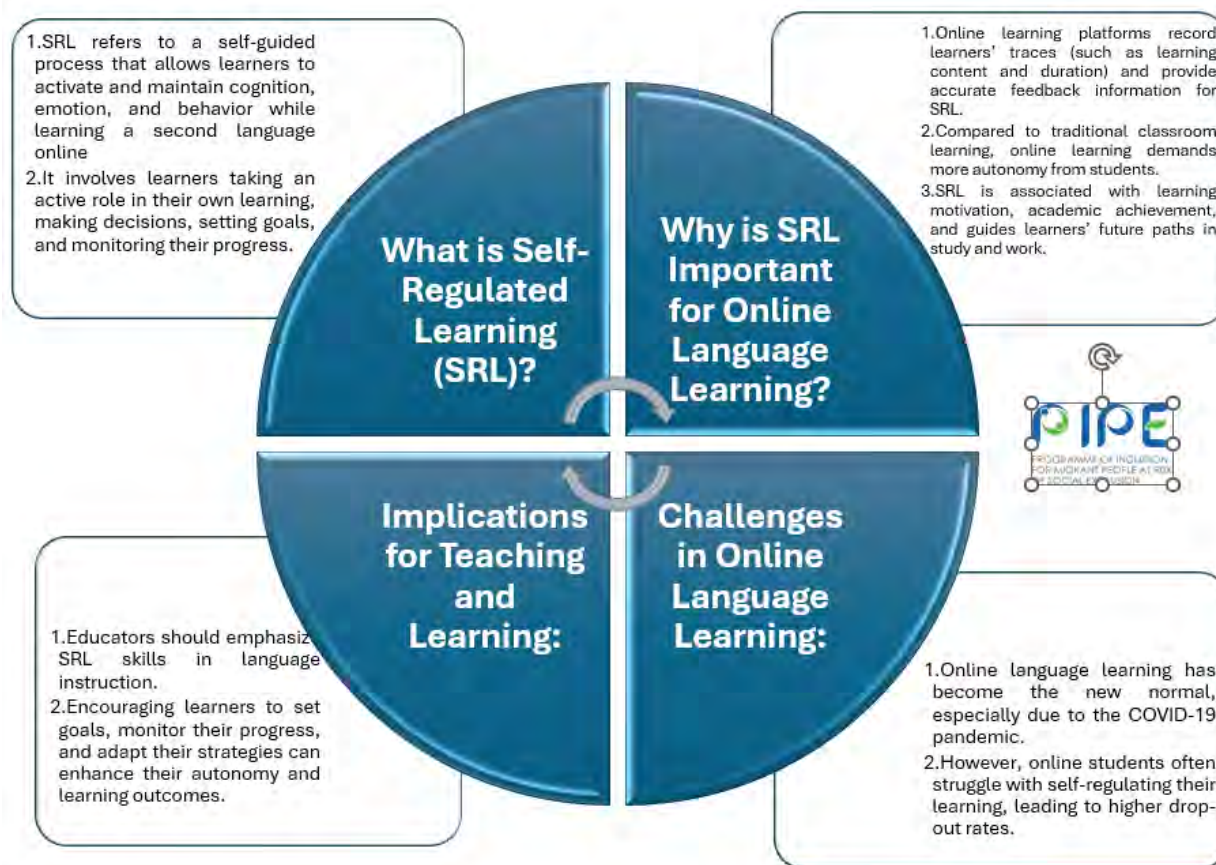
Approach	Principles	Strategies
Dialogic and Inclusive Pedagogy	Language and culture are interconnected.	Incorporate diverse cultural perspectives into curriculum design.
	Recognize and value learners' cultural backgrounds.	Use authentic materials that reflect migrant experiences.
	Shift from teacher-centered to learner-centered approach.	Create opportunities for learners to engage in meaningful dialogue.
	Embrace collaborative learning and knowledge sharing.	Encourage learners to share their cultural knowledge and traditions.
Critical Pedagogy	Challenge dominant narratives and power dynamics.	Critically examine the ways language can exclude or marginalize.
	Empower learners to use language for self-expression, advocacy, and social change.	Create inclusive and equitable learning environments.
Culturally Responsive Teaching	Acknowledge and respect linguistic and cultural diversity.	Use culturally relevant teaching materials and strategies.
	Foster a sense of belonging and cultural pride among learners.	Provide opportunities for learners to connect with their cultural heritage.
	Build bridges between migrant and host communities.	Encourage interaction and collaboration between migrants and native speakers.
Community Engagement	Extend learning beyond the classroom into the community.	Organize cultural exchange programs and community events.
	Foster partnerships with community organizations and stakeholders.	Involve learners in community-based projects that address relevant issues.

1.3.2. Selvstændighed i læring: Metoder til at fremme selvregulering og planlægning af egen læring. Værktøjer til at sætte mål og overvåge individuelle fremskridt

At fremme selvstændighed i sprogindlæring for migranter er en transformativ tilgang, der giver eleverne mulighed for at tage ejerskab over deres sprogtilgængelsesrejse. Ved at opmuntre til selvregulering, målsætning og overvågning af fremskridt kan eleverne udvikle de færdigheder og den

selvtillid, der er nødvendig for at blive livslangt lærende og navigere i sprogets og kulturens kompleksitet.

Kernen i autonomi i sprogindlæring er at give eleverne frihed og ansvar til at træffe valg om deres læringsproces. Det indebærer at give dem værktøjer og strategier til at sætte deres egne mål, vælge passende læringsmateriale og -aktiviteter og overvåge deres fremskridt. Ved at opmuntre eleverne til at tage en aktiv rolle i deres læring kan undervisere fremme en følelse af ejerskab og motivation, der fører til dybere engagement og mere meningsfulde læringsresultater.

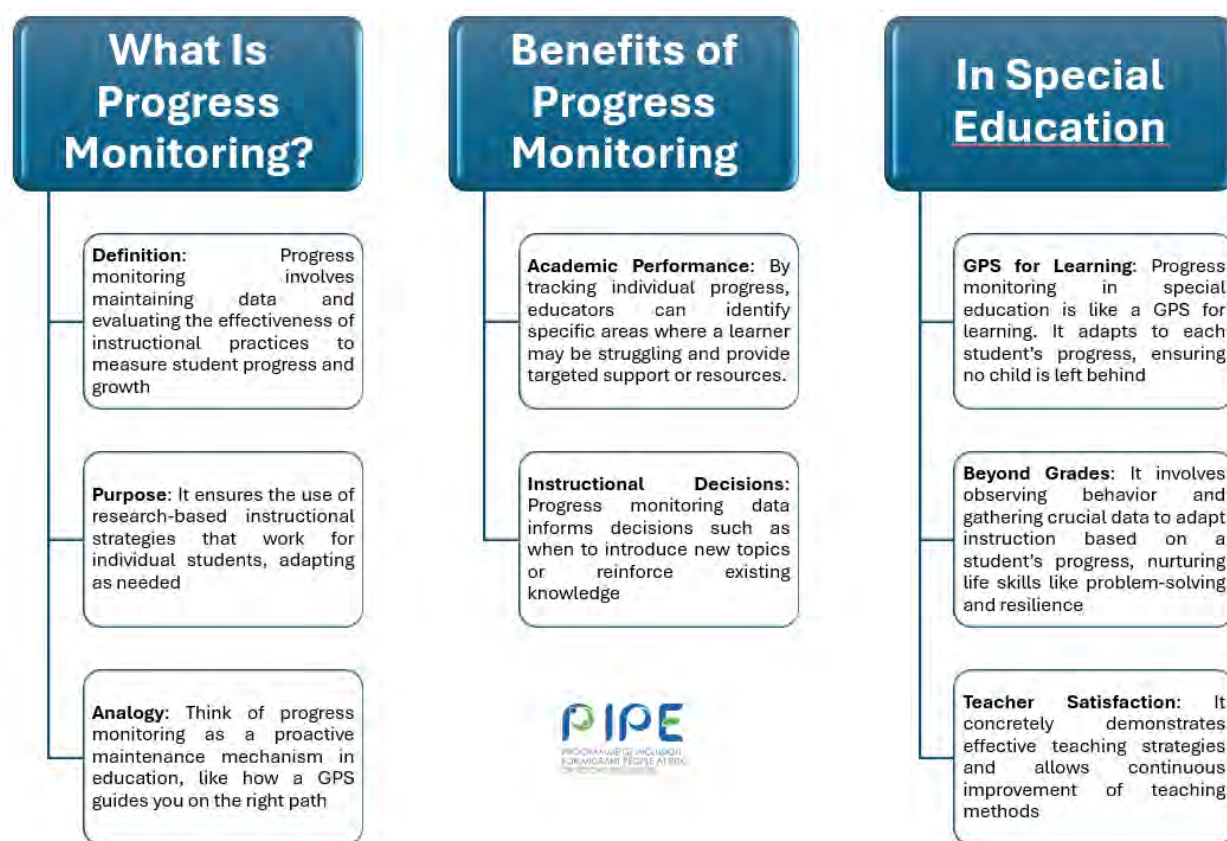
- **Selvregulering** er et centralt aspekt af selvstændig sprogindlæring. Det indebærer evnen til at sætte sig realistiske mål, forvalte tiden effektivt, forblive motiveret og overvinde udfordringer. Lærere kan fremme selvregulering ved at give eleverne klar vejledning og støtte, samtidig med at de opmuntrer dem til at udvikle deres læringsstrategier og -rutiner. Det kan indebære at lære eleverne, hvordan de laver en læseplan, opdeler opgaver i håndterbare trin og identificerer ressourcer til støtte, når der er behov for det.

- **Målsætning** er et andet afgørende element i selvstændig sprogindlæring. Elever, der sætter specifikke, målbare, opnåelige, relevante og tidsbegrænsede (SMART) mål, er mere tilbøjelige til at forblive motiverede og gøre fremskridt i retning af deres sprogindlæringsmål. Lærere kan gøre det lettere at sætte mål ved at hjælpe eleverne med at identificere deres styrker og

svagheder, udvikle en klar vision for deres sprogindlæringsrejse og lave en plan for at nå deres mål. Det kan indebære at bruge skabeloner til målsætning, give regelmæssig feedback og fejre milepæle undervejs.

Overvågning af individuelle fremskridt er afgørende for at bevare motivationen og justere læringsstrategier efter behov. Eleverne kan følge deres fremskridt på mange forskellige måder, f.eks. ved hjælp af selvevalueringsværktøjer, sprogfærdighedstests eller ved at føre en sprogindlæringsdagbog. Lærere kan støtte overvågningen af fremskridt ved at give regelmæssig feedback, tilbyde muligheder for selvrefleksion og fejre succeser. Det kan hjælpe eleverne med at holde sig på sporet og justere deres læringsplan efter behov.

Teknologi kan spille en vigtig rolle i støtten til selvstændig sprogindlæring. Der findes en lang række onlineværktøjer og -ressourcer, som kan hjælpe eleverne med at sætte mål, spore fremskridt og få adgang til undervisningsmaterialer. Sprogindlæringsapps, onlinefora og virtuelle fællesskaber kan give eleverne mulighed for at øve deres færdigheder, komme i kontakt med andre elever og få feedback fra modersmålstalende.

At fremme elevernes selvstændighed handler ikke kun om at stille værktøjer og ressourcer til rådighed; det handler også om at skabe et støttende og styrkende læringsmiljø. Lærere kan fremme selvstændighed ved at modellere selvregulerende læringsadfærd, give mulighed for valg og uafhængig læring og fejre elevernes initiativ og kreativitet. Ved at skabe en kultur med autonomi i klasseværelset kan undervisere give migranter mulighed for at blive selvsikre, uafhængige sprogindlærere, der er godt rustet til at navigere i sprogets og kulturens kompleksitet.

Autonomy	Methods	Tools
Self-Regulation	Set realistic goals	Goal-setting templates, calendars/planners
	Manage time effectively	Time management apps, Pomodoro technique
	Stay motivated and overcome challenges	Reward systems, support groups, positive self-talk
Goal Setting	Develop SMART goals (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound)	Goal-setting worksheets, vision boards
	Identify strengths and weaknesses	Self-assessment tools, language proficiency tests
	Create a plan for achieving goals	Action plans, checklists
Progress Monitoring	Track progress through various methods	Self-assessment tools, language proficiency tests, language learning journals
	Seek feedback from teachers, peers, or native speakers	Language exchange partners, online forums, language learning communities
	Celebrate successes and adjust learning strategies as needed	Reward systems, progress charts
Technology Integration	Utilize online tools and resources for goal setting, progress tracking, and accessing learning materials	Language learning apps (Duolingo, Babbel), online forums, language exchange platforms
	Connect with other learners and native speakers through online communities	Virtual language exchange platforms, social media groups
	Explore virtual reality simulations and online role-playing games for immersive language practice	Immersive language learning platforms (Mondly VR), online role-playing games with language learning components

1.3.3. Øge bevidstheden om at undervise indvandrere i det nationale sprog (fjerne eventuelle stereotyper og fordomme mod dem, have kendskab til kulturen i indvandrernes oprindelseslande).

At øge bevidstheden om at undervise indvandrere i det nationale sprog indebærer en tilgang, der rækker ud over sprogundervisning og omfatter kulturel forståelse, empati og nedbrydning af stereotyper. Denne tilgang anerkender, at vellykket sprogtilegnelse ikke kun handler om grammatik og ordforråd, men også om at skabe et inkluderende og støttende læringsmiljø, hvor eleverne føler sig værdsat og respekteret.

Et afgørende aspekt ved at øge bevidstheden er at anerkende og adressere [de stereotyper og fordomme, som indvandrere ofte møder](#). Disse fordomme kan komme til udtryk på subtile måder, f.eks. i form af lavere forventninger, antagelser om sprogfærdigheder eller generaliseringer baseret på kulturel baggrund. Undervisere skal være opmærksomme på disse fordomme og aktivt arbejde for at skabe et læringsmiljø, der er fri for diskrimination og fordomme. Det indebærer at fremme en respektfuld dialog, udfordre stereotyper, når de opstår, og fejre den mangfoldighed af kulturer og erfaringer, som indvandrere bringer ind i klasseværelset.

Det er lige så vigtigt at [forstå indvandrernes kulturelle baggrund for](#) at øge bevidstheden. Hver kultur har sine egne unikke kommunikationsstile, værdier og overbevisninger, som kan påvirke, hvordan eleverne griber sprogtilegnelsen an. Ved at lære om deres elevers kulturelle kontekst kan undervisere skræddersy deres undervisningsmetoder, så de bedre opfylder deres behov og skaber et mere kulturelt responsivt læringsmiljø. Det kan indebære at indarbejde kulturelt relevante materialer i undervisningen, bruge undervisningsstrategier, der er i overensstemmelse med kulturelle normer, og skabe muligheder for, at eleverne kan dele deres kulturelle viden og erfaringer.

At øge bevidstheden indebærer også at anerkende de udfordringer, som indvandrere står over for, når de skal tilpasse sig et nyt sprog og en ny kultur. Mange indvandrere oplever følelser af isolation, kulturchok og angst, når de navigerer i ukendte sproglige og sociale landskaber. Undervisere kan støtte eleverne ved at skabe et indbydende og inkluderende klassemiljø, stille ressourcer til rådighed for social og følelsesmæssig støtte og anerkende det mod og den modstandskraft, det kræver at lære et nyt sprog og tilpasse sig en ny kultur.

Desuden rækker bevidstgørelsen ud over klasseværelset. Det indebærer at engagere sig i det bredere samfund for at fremme forståelse og accept af kulturel [mangfoldighed](#). Det kan indebære at organisere kulturelle begivenheder, facilitere dialog mellem indvandrere og indfødte eller arbejde for politikker, der støtter sprogindlæring og integration. Ved at fremme en følelse af fællesskab og tilhørsforhold kan undervisere og medlemmer af lokalsamfundet skabe et mere imødekommende og støttende miljø for indvandrere.

Bevidstgørelse i forbindelse med undervisning af indvandrere i det nationale sprog er en løbende proces, der kræver engagement, empati og vilje til at lære fra forskellige perspektiver. Ved at tage fat på stereotyper og fordomme, forstå kulturelle baggrunde og skabe et støttende læringsmiljø kan undervisere give indvandrere mulighed for ikke kun at tilegne sig sprogfærdigheder, men også for at trives i deres nye samfund.

Focus Area	Key Strategies
Addressing Stereotypes & Prejudice	Challenge biases, promote respectful dialogue, celebrate diversity.
Understanding Cultural Backgrounds	Learn about learners' cultural context, incorporate culturally relevant materials, create a culturally responsive environment.
Acknowledging Challenges	Create a welcoming classroom, provide support resources, acknowledge learners' courage and resilience.
Community Engagement	Organize cultural events, facilitate dialogue, advocate for supportive policies.

1.3.4. Formativ vurdering: Teknikker til at vurdere elevens fremskridt på en kontinuerlig og konstruktiv måde. Strategier til at give effektiv feedback for at tilskynde til løbende forbedringer.

Formativ vurdering spiller en central rolle i sprogindlæring, idet den giver værdifuld indsigt i elevernes fremskridt og informerer om undervisningsbeslutninger. I modsætning til summative vurderinger, som fokuserer på at evaluere læringsresultater ved afslutningen af en enhed eller et kursus, finder formative vurderinger sted under hele læringsprocessen og giver løbende feedback til både elever og lærere. Dette afsnit udforsker effektive teknikker til formativ vurdering og strategier til at give konstruktiv feedback, der tilskynder til løbende forbedring af sprogtilegnelsen.

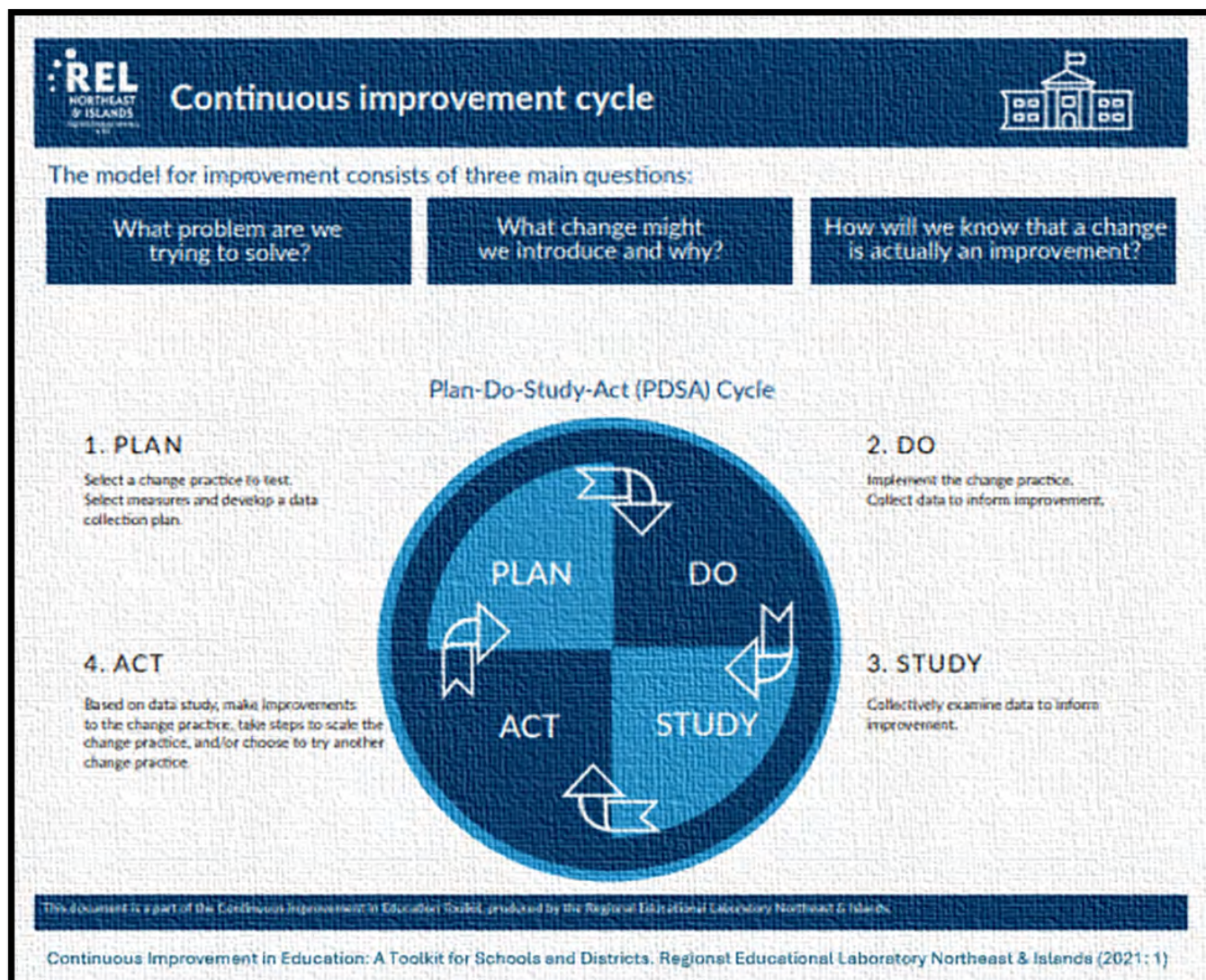
En effektiv teknik til formativ vurdering er **observation**. Ved omhyggeligt at observere eleverne under aktiviteter i klasseværelset, gruppearbejde og individuelle opgaver kan lærerne få værdifuld indsigt i deres styrker, svagheder og læringsstile. Disse observationer kan være uformelle, som f.eks. at notere deltagelsesniveauer eller stille åbne spørgsmål, eller mere strukturerede, som f.eks. at bruge tjeklister eller rubrikker til at vurdere specifikke sprogfærdigheder. Observationer giver feedback i realtid, som giver lærerne mulighed for at justere deres undervisning, så den bedre opfylder elevernes behov.

En anden værdifuld formativ evalueringsteknik er [selvevaluering og peer-evaluering](#). At opfordre eleverne til at reflektere over deres læring og give feedback til deres kammerater fremmer metakognitive færdigheder og en følelse af ejerskab over læringsprocessen. Selvevalueringsværktøjer

som tjeklister, vurderingsskalaer eller refleksionsjournaler kan hjælpe eleverne med at identificere deres styrker og svagheder og sætte mål for forbedringer. Peer assessment-aktiviteter, som f.eks. gruppediskussioner eller peer review af skriftligt arbejde, kan give værdifuld indsigt og alternative perspektiver.

[Porteføljer](#) er et andet effektivt værktøj til formativ vurdering. Ved at indsamle og organisere eksempler på deres arbejde over tid kan eleverne spore deres fremskridt og identificere områder, hvor de kan forbedre sig. Mapper kan indeholde en række forskellige artefakter, f.eks. skriftlige opgaver, lydoptagelser af talt sprog eller videooptagelser af præsentationer. Lærere kan bruge [porteføljer](#) til at give feedback, spore individuelle fremskridt og planlægge fremtidig undervisning.

Formative vurderingsdata kan bruges til at give målrettet og konstruktiv feedback, der tilskynder til [løbende forbedringer](#). Effektiv feedback er specifik, handlingsorienteret og fokuseret på elevens styrker og udviklingsområder. I stedet for blot at påpege fejl bør feedback give forslag til forbedringer og fremhæve elevens succeser. Det kan ske gennem skriftlige kommentarer til opgaver, mundtlig feedback under konferencer eller ved hjælp af teknologiske værktøjer som online-quizzes eller interaktive whiteboards.

Ud over at give feedback kan lærerne også bruge formative evalueringsdata til at **justere deres** undervisning og differentiere den, så den opfylder elevernes forskellige behov. Det kan indebære at give ekstra støtte til elever, der kæmper, at tilbyde berigende aktiviteter til avancerede elever eller at ændre lektionsplaner for at afhjælpe specifikke huller i læringen.

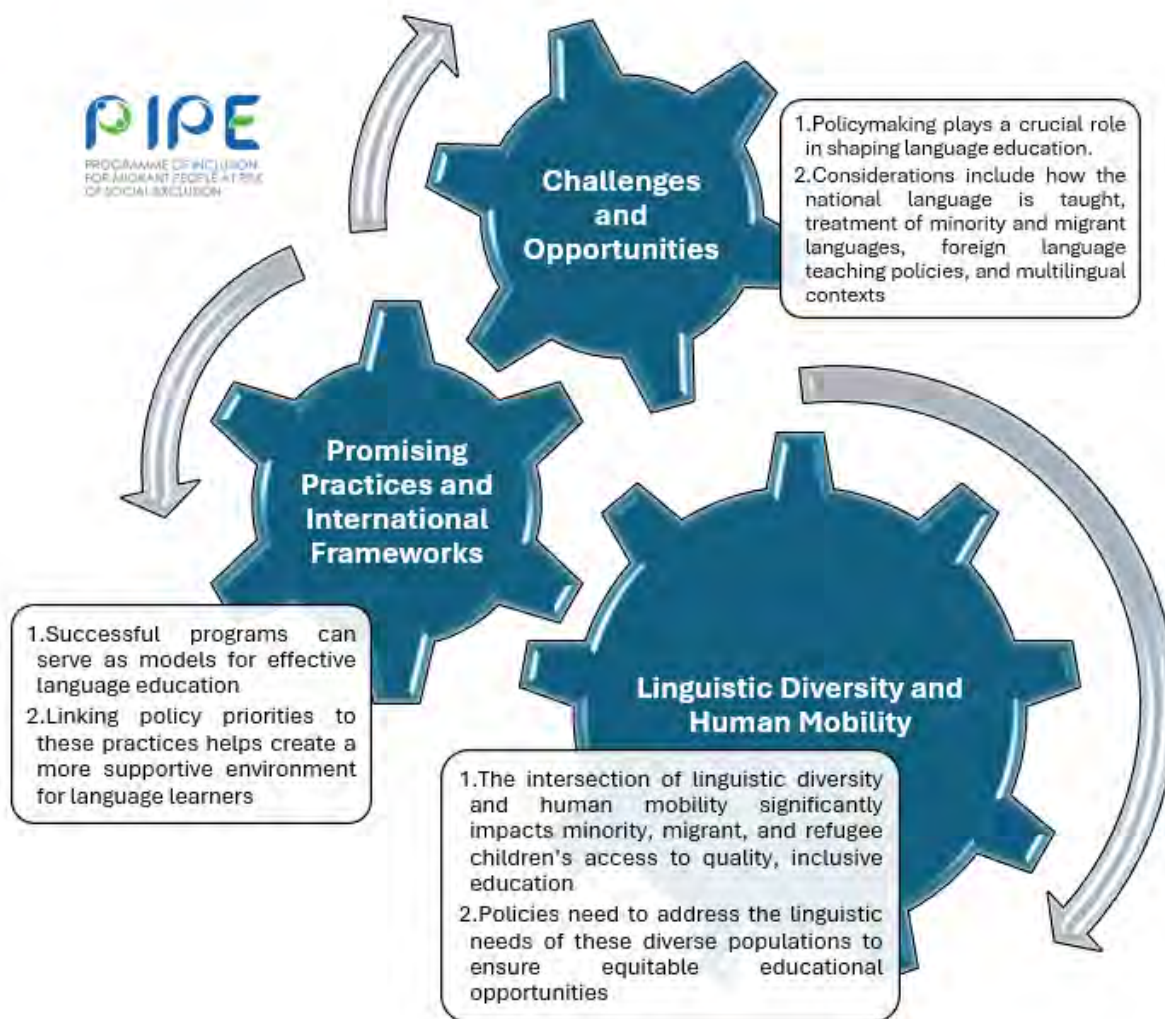
Ved at implementere en række formative vurderingsteknikker og give effektiv feedback kan undervisere skabe et dynamisk og responsivt læringsmiljø, der fremmer løbende forbedringer i sprogtilgængelsen. Denne tilgang hjælper ikke kun eleverne med at nå deres sprogindlæringsmål, men fremmer også metakognitive færdigheder, self-efficacy og en livslang kærlighed til læring.

Assessment Technique	Key Strategies
Observation	Observe during activities, note strengths, weaknesses, learning styles.
Self/Peer Assessment	Encourage reflection, provide tools for self-assessment, facilitate peer feedback.
Portfolios	Collect work samples to track progress.
Effective Feedback	Specific, actionable feedback focused on strengths and areas for growth.
Differentiation	Adjust instruction to meet individual needs.
Ongoing Assessment	Regular assessments throughout the learning process.

1.3.5. Professionel udvikling af lærere: Ressourcer til læreruddannelse i innovative metoder og elevcentrerede pædagogiske tilgange. Deling af god praksis og erfaringer blandt kolleger for at berige sprogundervisningen

Det udviklende landskab med undervisning i det nationale sprog for migranter kræver løbende faglig udvikling for undervisere. At udstyre lærerne med innovative metoder, elevcentrerede tilgange og kulturel kompetence er afgørende for at fremme vellykket sprogtilegnelse og integration. Workshops, seminarer og onlinekurser kan give indsigt i den nyeste forskning, evidensbaseret pædagogisk praksis og nye teknologier, der kan forbedre sprogundervisningen. Derudover kan programmer, der fokuserer på interkulturel kommunikation, kulturel sensitivitet og anti-bias-træning, give lærerne viden og færdigheder til at skabe inkluderende og indbydende læringsmiljøer.

At dele god praksis og erfaringer mellem kolleger er en effektiv måde at berige sprogundervisningen på. Oprettelse af professionelle læringsfællesskaber (PLC'er), hvor lærere kan samarbejde, dele ressourcer og lære af hinandens succeser og udfordringer, kan fremme en kultur med løbende forbedringer. Disse PLC'er kan antage mange former, f.eks. regelmæssige møder, onlinefora eller muligheder for fælles undervisning. Ved at dele deres ekspertise og erfaringer kan lærerne i fællesskab udvikle nye strategier, forfine eksisterende tilgange og holde sig ajour med aktuelle tendenser inden for sprogundervisning.

Mentorprogrammer kan også være en værdifuld ressource for faglig udvikling. Ved at sætte erfarne lærere sammen med nye kolleger kan man skabe en støttende ramme for overførsel af viden, udvikling af færdigheder og refleksion. Mentorere kan tilbyde vejledning i undervisningsplanlægning, klasseledelse, evalueringsstrategier og kulturel lydhørhed. Mentees kan drage fordel af mentorens erfaring og indsigt og få selvtillid og ekspertise i deres undervisningspraksis.

Konferencer og workshops med fokus på sprogundervisning er en anden mulighed for faglig udvikling. Disse arrangementer bringer undervisere, forskere og praktikere sammen for at dele de nyeste forskningsresultater, pædagogiske tilgange og bedste praksis. Deltagelse i konferencer og workshops kan udsætte lærere for nye ideer, inspirere til innovation og skabe kontakt med kolleger på området.

At engagere sig i aktionsforskning er en anden værdifuld form for professionel udvikling. Ved systematisk at undersøge deres undervisningspraksis kan lærerne få indsigt i, hvad der fungerer, og hvad der ikke gør, hvilket fører til løbende forbedringer. Aktionsforskningsprojekter kan fokusere på mange forskellige emner, f.eks. effektiviteten af forskellige undervisningsmetoder, kulturelle faktoreres indvirkning på sprogtiltagelse eller brugen af teknologi i klasseværelset.

Action research is a methodology that aims to simultaneously investigate and solve an issue. It bridges the gap between theory and practice by conducting research while taking action.

Types of Action Research

Participatory Action Research: In this approach, participants (often community members) actively contribute to the research process. Their lived experiences shape the investigation, empowering them to be co-researchers.

Practical Action Research: This type focuses on solving specific issues and improving future practitioners' abilities rather than contributing to theoretical knowledge

Process

Plan: Identify the problem or challenge.

Act: Implement actions based on research findings.

Observe: Collect data during the action phase.

Reflect: Analyze results and adjust actions as needed.

Application

Education: Action research is popular among educators for systematic inquiry and practical problem-solving.

Other Fields: It's also used in social sciences and various professional contexts

Ved at bruge en kombination af disse ressourcer og strategier kan lærerne løbende forbedre deres viden, færdigheder og kulturelle kompetencer i forbindelse med undervisning i det nationale sprog for migranter. Dette engagement i faglig udvikling er ikke kun til gavn for den enkelte lærer, men bidrager også til at skabe mere effektive, inkluderende og kulturelt responsive sprogindlæringsmiljøer for alle elever.

1.4. Værktøjskasse

[LAY](#) TEACHERS-projektet har til formål at hjælpe ikke-professionelle lærere (også kendt som lægfolk) ved at give dem innovative, ikke-konventionelle undervisningsmetoder og -ressourcer, der er skræddersyet til at introducere migranter, flygtninge og asylansøgere til de nationale sprog og forbedre adgangen til voksenuddannelse.

Erasmus Lingua+-projektet "[Innovativ sprogindlæring inden for rammerne af praksis for sociokulturel inklusion og styrkelse af empati i voksenuddannelse](#)" går lige ind i hjertet af det presserende spørgsmål om integration af migranter i Europa. Vellykket integration ses generelt som nøglen til at maksimere mulighederne for lovlig migration og få mest muligt ud af de bidrag, som indvandring kan yde til EU's udvikling. Et grundlæggende kendskab til værtssamfundets sprog er afgørende for en vellykket integration af migranter i hele Europa.

Vi tilbyder [et omfattende CPD-program](#), der viser, hvordan anbefalingerne fra MFL Pedagogy Review (2016) kan operationaliseres gennem en sprogstyret, vidensrig og praksisbaseret læreplan, hvor de tre sproglige vidensområder: fonetik, ordforråd og grammatik understøtter udviklingen af sikker kommunikation, kulturel forståelse og kreativ brug af sprog.

[Værktøjskassen](#) er et sæt ressourcer, som undervisere kan bruge til at undervise i migration, migranter og kulturgeografi. Det trækker på den omfattende forskning og analyse i World Migration Report-serien for at levere specialiserede værktøjer og ressourcer.

For at støtte lærere over hele verden har IOM også udviklet (i samarbejde med International

Baccalaureate) [World Migration Educators' Toolkit](#) for at hjælpe lærere i deres arbejde med at give unge voksne en forståelse af det væsentlige ved migration gennem 11 fleksible moduler. Værktøjskassen trækker på den omfattende forskning og analyse i World Migration Report-serien, flagskibspublikationen fra International Organization for Migration (IOM), for at levere specialiserede værktøjer og ressourcer til brug for vigtige målgrupper som f.eks. undervisere.

[Toolkit for Integrating Migration into Education Interventions](#) er en del af en række værktøjer, der er udviklet under projektet Mainstreaming Migration into International Cooperation and Development (MMICD), finansieret af Den Europæiske Union (EU) og implementeret af International Organization for Migration (IOM). Det supplerer MMICD's centrale retningslinjer for mainstreaming af migration i internationalt samarbejde og udvikling og er et af dets praktiske toolkits til at omsætte mainstreaming af migration i praksis. Dette sektorværktøjssæt er udviklet i samarbejde med Den Internationale

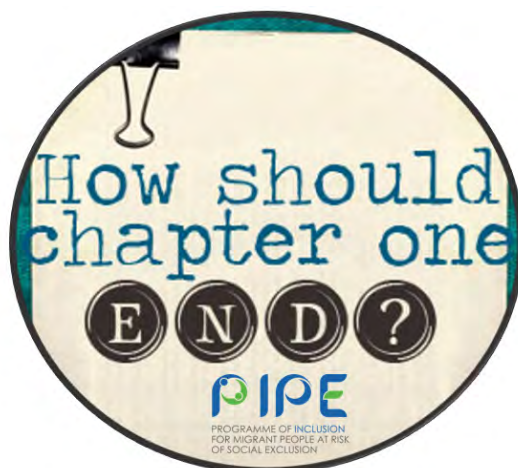

Arbejdsorganisation (ILO), FN's Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (UNESCO) og FN's Børnefond (UNICEF).

1.5. Referencer

- Chiswick, B. R., & Miller, P. W. (2007). *The economics of language: International analyses*. Routledge.
- Dustmann, C., & Fabbri, F. (2003). [Language proficiency and labour market performance of immigrants in the UK](#). *The Economic Journal*, 113(489), 695-717.
- Lightbown, P. M., & Spada, N. (2013). [How languages are learned \(4th ed.\)](#). Oxford University Press.
- Nation, I. S. P. (2013). [Learning vocabulary in another language \(2nd ed.\)](#). Cambridge University Press.
- Dicheva, D., Dichev, C., Agre, G., & Angelova, G. (2015). [Gamification in education: A systematic mapping study](#). *Educational Technology Research and Development*, 63(3), 755-782.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). [Approaches and methods in language teaching \(3rd ed.\)](#). Cambridge University Press.
- Tomlinson, B. (2013). [Materials development in language teaching \(2nd ed.\)](#). Cambridge University Press.
- Norton, B. (2013). [Identity and language learning: Extending the conversation](#). *Multilingual Matters*.
- Pavlenko, A. (2005). [Emotions and multilingualism](#). Cambridge University Press.
- Cummins, J. (2000). [Language, power, and pedagogy: Bilingual children in the crossfire](#). *Multilingual Matters*.
- Freire, P. (1970). [Pedagogy of the oppressed](#). Bloomsbury Academic.
- Benson, P. (2011). [Teaching and researching autonomy \(2nd ed.\)](#). Pearson Education.
- Holec, H. (1981). *Autonomy and foreign language learning*. Pergamon Press.
- Byram, M. (2014). [Teaching and assessing intercultural communicative competence \(2nd ed.\)](#). *Multilingual Matters*.
- Holliday, A. (2010). [Intercultural communication: An advanced resource book \(2nd ed.\)](#). Routledge.
- Black, P., & Wiliam, D. (2009). [Developing the theory of formative assessment](#). *Educational Assessment, Evaluation and Accountability*, 21(1), 5-31.
- Heritage, M. (2010). *Formative assessment: Making it happen in the classroom*. Corwin Press.

- Freeman, D., & Richards, J. C. (2002). Teacher learning in language teaching. Cambridge University Press.
- Johnson, K. E. (2009). Second language teacher education: A sociocultural perspective. Routledge.

2. Analyse af didaktiske materialer til sprogindlæring

Abstrakt

Det følgende kapitel har til formål at udforske det forberedende arbejde, som en fremmedsproglærer, der er engageret i en klasse med indvandrerelev, skal udføre for at skabe et kursus, der både er opmuntrende, effektivt og orienteret mod at fremme deltagernes integration gennem udvikling af en interkulturel følsomhed, der modvirker konsolideringen af stereotyper og sociale fordomme.

Efter at have diskuteret og finjusteret nogle nyttige kriterier for profilering af studerende, deres baggrunde og ambitioner, handler den følgende analyse om opbygningen af undervisningsenheder med en effektiv struktur og har til formål at reflektere over den grundlæggende rolle, som klarhed i præsentationen spiller i læringsprocessen.

Gennem præsentationen af de forskellige didaktiske metoder og udforskningen af den tætte skov, der udgøres af det store udvalg af tilgængelige undervisningsmaterialer, er målet endelig at tilbyde læreren en oversigt over ressourcer, der stimulerer deres kreativitet og sætter dem i stand til at konstruere en undervisningsoplevelse, der er givende for deres elever, men også for dem selv.

Spørgsmål om bobler

Hvad motiverer de studerende til at deltage i et sprogkursus? Er kursisterne fortrolige med alfabetet og skriftsystemet på det sprog, de skal til at lære? Hvordan kan jeg skabe et indbydende og inkluderende læringsmiljø? Hvordan kan jeg på en respektfuld måde fremhæve eventuelle individuelle uddannelsesbehov? Hvordan håndterer jeg et tilfælde af social intolerance i klasseværelset? Hvordan kan sociokulturelle fordomme nedbrydes gennem sprogindlæringen? Repræsenterer det undervisningsmateriale, jeg har tænkt mig at tilbyde i klasseværelset, mine elevers kulturer på en retfærdig måde? Hvad er den følelsesmæssige oplevelse af en migrant? Bliver migranternes tidligere uddannelses- og arbejds erfaringer værdsat i tilstrækkelig grad? Hvordan kan jeg forberede den studerende sprogligt på arbejdslivet?

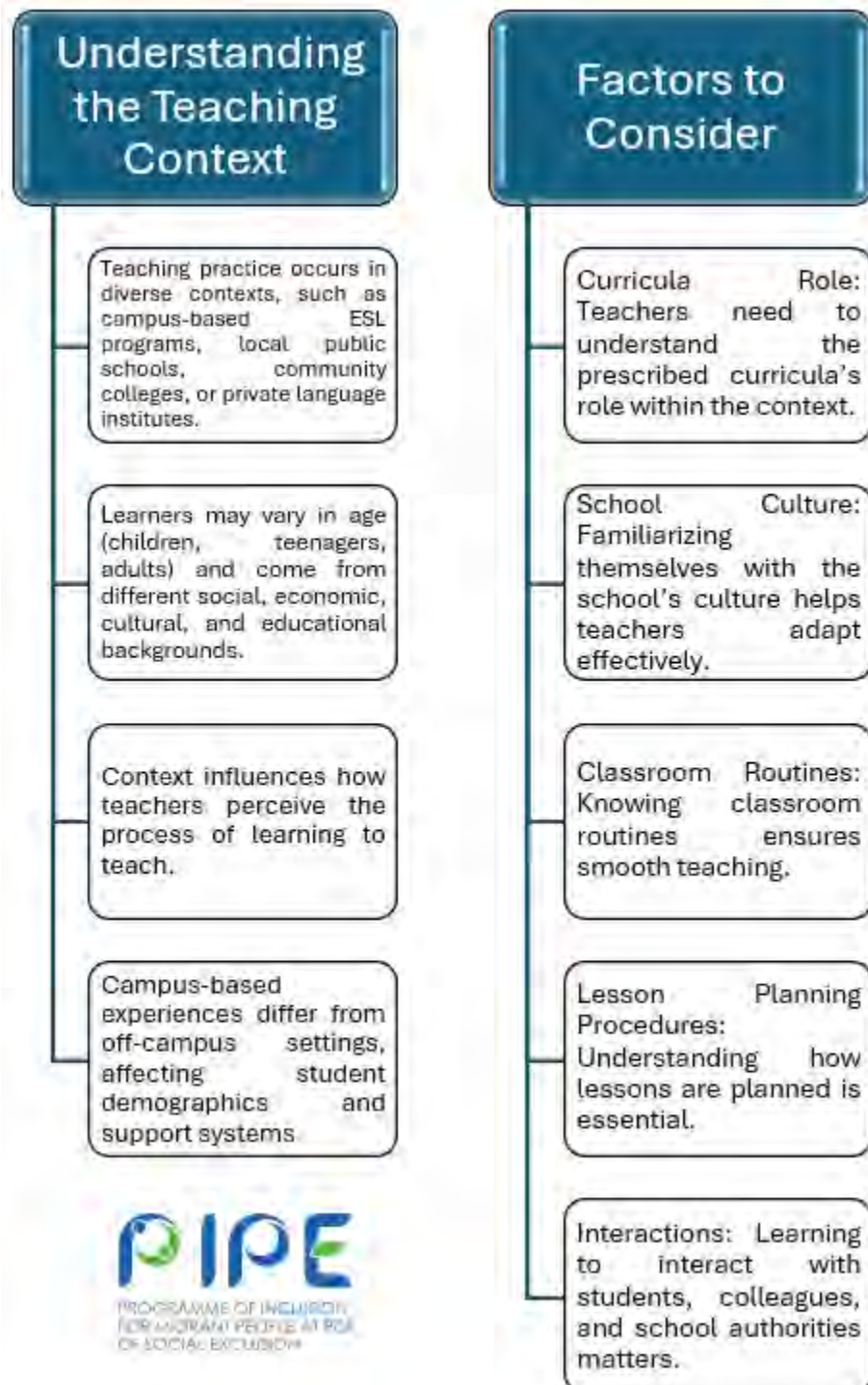
○

2.1. Forholdet mellem undervisningskonteksten og udvælgelsen af læremidler: lærernes synspunkt

Valget af passende undervisningsmaterialer er det øjeblik, hvor effektiviteten af det fremtidige [forhold mellem undervisning og læring](#) etableres. Derfor er det nødvendigt at anlægge en kritisk tilgang, der tager højde for den undervisningskontekst, som læreren skal arbejde i: Hvem skal de have med at gøre i klasseværelset? For at besvare dette spørgsmål skal man overveje faktorer som elevernes alder og

deres kulturelle baggrund, erfaringer og livsstil. Hvad er deres nuværende niveau af sprogfærdigheder? Hvad forventer de af deres uddannelse? Hvilke interesser motiverer dem?

Det er vigtigt at tage hensyn til elevernes aldersgruppe for at vælge undervisningsmaterialer, der passer til deres kognitive udvikling. Førskolebørn lærer f.eks. lettere gennem billeder og interaktion; i modsætning hertil kan en klasse med voksne elever have brug for mere statiske, tekstbaserede materialer.

På samme måde betyder kendskab til klassens sprogfærdigheder, at der skal skabes et læringsmiljø, som er ensartet og ikke fremmer demoralisering på grund af konfrontation med aktiviteter, der er for enkle eller uden for rækkevidde for den mindre kompetente elev. En absolut nybegynder kan have brug for et simpelt sprog for at forstå det grundlæggende i det nye sprog, mens det med en mere avanceret elev kan være mere effektivt at begynde at berige ordforrådet og foreslå mere komplekse grammatiske konstruktioner samt at fokusere på specialiseret forretningsprog.

Det er så nødvendigt at relatere elevens behov til de tilgængelige ressourcer, men frem for alt til den metode, som læreren har til hensigt at bringe ind i klasseværelset, og hvor det er muligt at finde det rette kompromis for at sikre, at læringsoplevelsen virkelig er effektiv, flydende og motiverende for både lærer og elev.

Det er nyttigt for en lærer at vælge materialer til sit læringsmiljø, som er praktiske og tilgængelige samt i overensstemmelse med den valgte undervisningsmetode, som kan variere fra en traditionel tilgang til mere innovative metoder, som f.eks. samarbejds- eller undersøgelsesbaseret læring.

At undervise i et sprog er en udfordring og utvivlsomt et stort socialt ansvar, men det kan gøres lettere og sjovere ved at planlægge forud. For at gøre det er det nødvendigt at foretage en indledende behovsvurdering af eleverne for at finde ud af, hvad deres læringsbehov og præferencer er. Det kan gøres ved hjælp af undersøgelser, interviews eller spørgeskemaer. På baggrund af de indsamlede oplysninger kan læreren lægge kursen og bevidst vælge effektivt og interessebaseret undervisningsmateriale, som altid er stimulerende.

At vælge undervisningsmateriale er en kompleks proces, der kræver en omhyggelig vurdering af eleverne, konteksten og de tilgængelige ressourcer samt stor følsomhed fra lærerens side og også en knivspids kreativitet. Når alt kommer til alt, er undervisning som historiefortælling. Og for at være effektiv er det vigtigt at have en god historie at fortælle.

2.2. Definition af analyse- og evalueringskriterier

For at resultatet skal leve op til forventningerne, skal det valgte undervisningsmateriale

være videnskabeligt korrekt for at undgå, at man tilegner sig et lamt sprogligt grundlag, som er svært at afvikle senere:

- Være i overensstemmelse med kursets didaktiske mål for at lede den studerende gennem logisk og forståelig læring uden at lede dem på afveje.
- Repræsentere aktuelle begivenheder gennem de anvendte eksempler og kontekster; være varieret og fuld af stof til eftertanke, der fordyber eleverne i den nye sociokulturelle kontekst.

- Vær tydelig og tilgængelig for alle, men samtidig stimulerende og engagerende, så læringsoplevelsen ikke risikerer at ende i kedsomhed og mekanisk gentagelse.

Generelt bør undervisningsmaterialet ikke kun variere i indhold, men også i form. Derfor er det vigtigt, at læreren, når han eller hun træffer sit valg, tager højde for det store bidrag, som digitale teknologier kan yde til arbejdet i klasseværelset: Når klassisk materiale suppleres med applikationer, onlineresourcer og fordybende oplevelser ved hjælp af virtual og augmented reality, fremmer det læring gennem aktiv inddragelse af eleverne.

2.2.1. Elevprofil (alder, modersmål, læringskontekst)

At definere elevernes profil gør det muligt at konstruere en undervisningsmodel, der er så varieret og elastisk som muligt, så den kan tilpasses de enkelte medlemmer af klassen og garantere en personlig læringsoplevelse. At forstå, hvem du har foran dig, betyder, at du kommer i kontakt med tidligere erfaringer og behov, begge parametre, der bør påvirke det mest effektive metodiske valg.

At analysere og vurdere, hvem du vil have foran dig, kræver en tilgang, der er følsom over for udfordringerne ved migrationsoplevelsen, såsom sproglige, kulturelle, sociale og følelsesmæssige barrierer. Deres erfaringer kan have stor indflydelse på sprogindlæringen med både positive og negative konsekvenser.

Det er derfor vigtigt at have en kognitiv tilgang, der er empatisk og forstående. Indsamling af information bør finde sted i en kontekst, der gør eleven tryk. Selvom det private interview giver mulighed for en intim og personlig tilgang, kan et skriftligt spørgeskema i nogle tilfælde vise sig at være en mere sikker løsning.

På den anden side er det værd at overveje den indbyggede ulempe ved den anden hypotese i forbindelse med behovet for at vælge administrationssprog. Brug af passende software kan dog løse dette problem ved at give eleven mulighed for at udfylde spørgeskemaet på sit modersmål og aflevere det til læreren i den oversatte version.

Direkte observation beriget med tiden er under alle omstændigheder en tilgang, der ikke bør undervurderes. Selv om det er rigtigt, at nogle data let kan indsamles ved at udfylde standardformularer (personlige oplysninger, uddannelsesniveau, oplysninger om niveauet af kendskab til værtslandets sprog), kan en betydelig mængde information udledes af erfaringerne i klasseværelset og elevens interaktion med sine kolleger og med læreren.

I løbet af de første lektioner er det muligt ud fra kursisternes adfærd at fastslå ikke kun deres faktiske sproglige kompetenceniveau, både i skriftlig og mundtlig produktion, men også hvad deres vanskeligheder er og frem for alt deres foretrukne indlæringsmetoder (visuelle, auditive, kinæstetiske).

At dedikere de tidlige stadier af kurset til lektioner, der er værktøjer til at få praktiske oplysninger om hver elevs identitet, kan derfor være en måde at supplere dataindsamlingsmodellen ved hjælp af et spørgeskema med en, der samtidig hjælper med at skabe en følelse af tilhørsforhold i klassen gennem deling.

Elevprofilen skal indeholde følgende oplysninger:

- Personlige data.
- Kendskab til værtslandets sprog: niveauet af fortrolighed med sproget, tidligere læringserfaringer og sammenhænge med mulig sprogpraksis.
- Uddannelsesniveau og kommunikationsfærdigheder: Ud over sprogfærdigheder er det også vigtigt at vurdere migrantstuderendes kommunikations- og interkulturelle færdigheder, såsom evnen til at kommunikere effektivt med andre, til at forstå og respektere kulturelle forskelle og til at tilpasse sig nye sociale og sproglige kontekster.
- Eventuelle indlæringsvanskeligheder og/eller individuelle behov: særlige uddannelsesmæssige behov, ekstra sprogstøtte, læse- og skriveprogrammer, sociale behov, følelsesmæssig støtte. Det er vigtigt at identificere disse behov og yde målrettet støtte for at sikre, [at eleverne kan deltage fuldt ud i skolelivet](#).
- Migrationserfaring: oprindelsesland, årsag til migration, opholdets længde i det nye land, juridisk status. For eksempel kan en studerende være politisk flygtning, mens en anden kan være økonomisk migrant, der søger nye jobmuligheder.
- Personlige interesser: Disse oplysninger giver mulighed for at søge efter undervisningsmateriale online, som appellerer til eleverne, men også for at identificere nye emner, som de kan udforske.
- Mål og forventninger med hensyn til sprogkurset: forbedring af jobmuligheder eller social integration, akademiske mål og opnåelse af et vist niveau af sprogfærdigheder.
- Vigtigste læringsform: Når vi kender de studerendes foretrukne læringskanaler, kan vi definere en undervisningsform, der er retfærdig og inkluderende.

Denne profil skal betragtes som et dynamisk dokument, der skal opdateres regelmæssigt, efterhånden som kurset skrider frem, og den studerendes læring udvikler sig. Ved at anlægge en holistisk tilgang til forståelsen af migrationskonteksten kan læreren skabe effektive profiler, der kan bruges som vejledning til at sikre en fokuseret og effektiv lærings- [og integrationsoplevelse](#) for eleverne.

2.2.2. Sociolingvistisk mangfoldighed

[Sociolingvistisk mangfoldighed](#) henviser til de måder, sproget bruges på i samfundet. Denne brug afhænger af en række variabler, der er tæt knyttet til individet, såsom etnicitet, kulturel identitet,

uddannelsesniveau, socioøkonomisk status, men også køn og alder. Det er de vigtigste karakteristika, der påvirker den måde, individer bruger sprog på.

Det er derfor tydeligt, hvordan sociolingvistisk mangfoldighed er en grundlæggende faktor, der skal tages i betragtning, når målet er at undervise i sprog til en migrantklasse, hvor man har at gøre med ekstremt varierede kulturelle baggrunde og livserfaringer.

Gennem en inkluderende didaktisk tilgang, der er klar, rensset for teknikaliteter og regionalismer, der er svære at forstå, og opmærksom på at værdsætte elevernes sproglige variationer, er det muligt at forstærke effektiviteten af kommunikationen og dermed læringen.

Practicing conversational exercises

PIPE
PROGRAMME OF INCLUSION
FOR MIGRANT PEOPLE AT RISK
OF SOCIAL EXCLUSION

Role-Playing: Pretend you're in different scenarios (e.g., ordering food at a restaurant, asking for directions, or making small talk). Use the new language to communicate naturally

Language Exchange: Find a language partner who speaks the language you're learning. You can chat online, exchange messages, or even meet in person.

Flashcards: Create flashcards with common phrases, vocabulary, and sentences. Test yourself regularly to reinforce your memory.

Watch Movies or TV Shows: Choose content in the target language with subtitles. Pay attention to pronunciation, intonation, and context.

Join Language Meetups: Attend local language meetups or virtual events. It's a great way to practice speaking and meet others who share your interest.

For at opnå dette er det ønskeligt at bruge passende undervisningsmaterialer, der afspejler den autentiske sproglige variation i værtslandets kulturelle kontekst, og det er vigtigt, at eleverne opfordres til at interagere gennem samtaleøvelser, der involverer behovet for at bruge det nye sprog.

Udveksling og sammenligning af forskellige niveauer af sprogfærdigheder giver eleverne mulighed for at lære af hinanden.

Hvis den sociolingvistiske mangfoldighed derimod ignoreres, kan det føre til problemer, der kan underminere læringsoplevelsen. Et alt for komplekst sprog, der er uforståeligt, og en manglende følelse af at være repræsenteret, kan ikke kun øge frustrationen og demotivationen hos eleverne, men også bidrage til at forstærke stereotyper og fordomme over for kulturer og sociale grupper, der som følge heraf vil have mindre chance for at blive integreret i den nye sociokulturelle kontekst.

[At værdsætte mangfoldighed er nøglen til en vellykket læringsproces.](#)

2.2.3. Instruktionernes didaktiske kapacitet

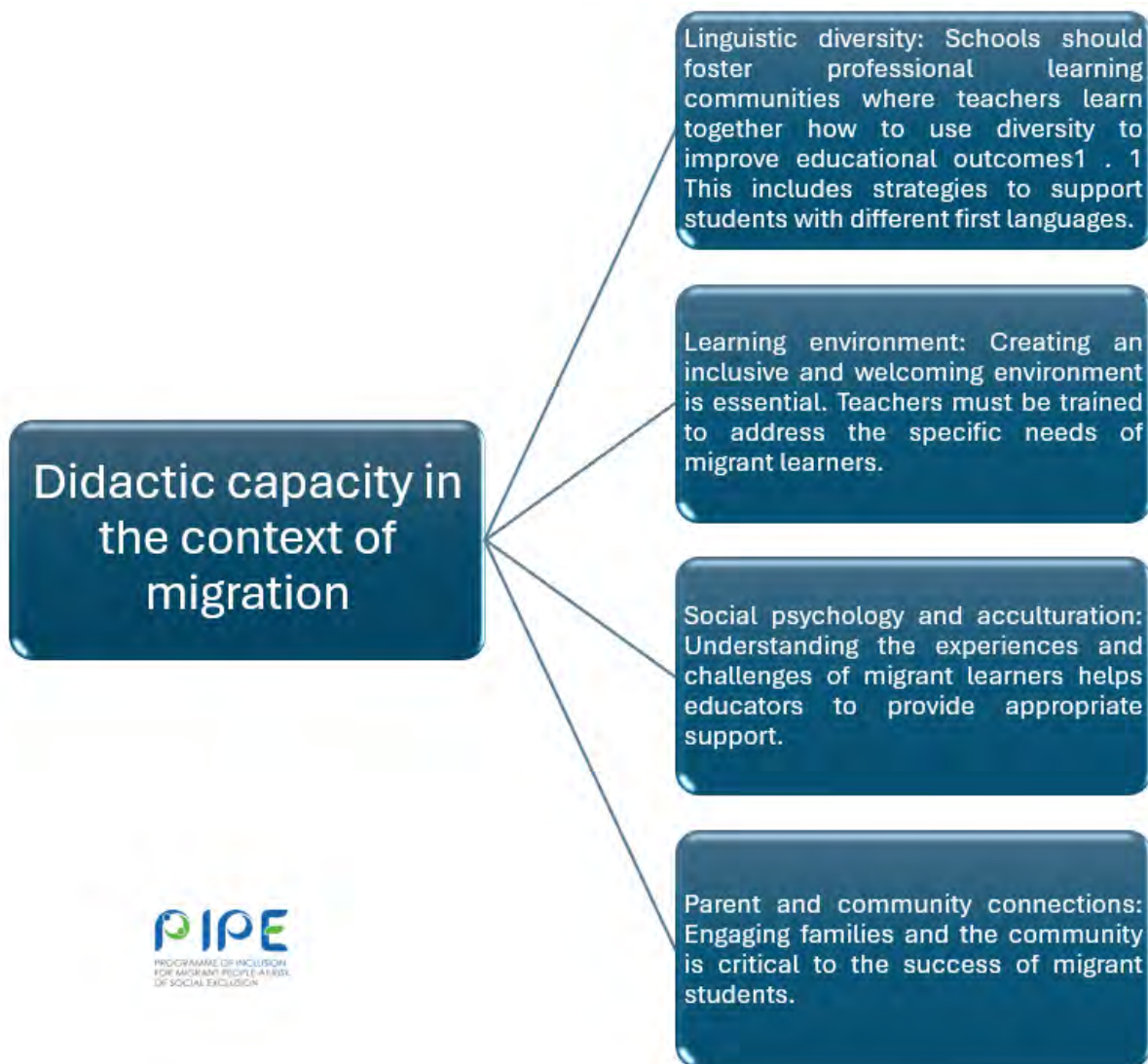
For at enhver undervisningsaktivitet skal være effektiv, er det af største vigtighed, at eleven forstår karakteren af den opgave, han eller hun bliver bedt om at udføre, og dens mål. Med andre ord er både instruktioner og selve øvelsen et middel til læring.

I undervisningsverdenen er der et element, som nogle gange undervurderes, og det er kvaliteten af de instruktioner, som de studerende får under øvelserne. Selv om det kan virke som en trivial del af processen, hjælper korrekte instruktioner de studerende med at forstå forventningerne, udføre opgaverne korrekt og nå læringsmålene.

Med dette i tankerne bør læreren vælge det undervisningsmateriale, der skal bruges i klasseværelset, og være særlig opmærksom på, hvordan instruktionerne til de foreslåede aktiviteter er formuleret. De skal være præcise, fuldstændige, klare og lette at forstå, eventuelt understøttet af vejledende eksempler og tilpasset klassens sproglige niveau.

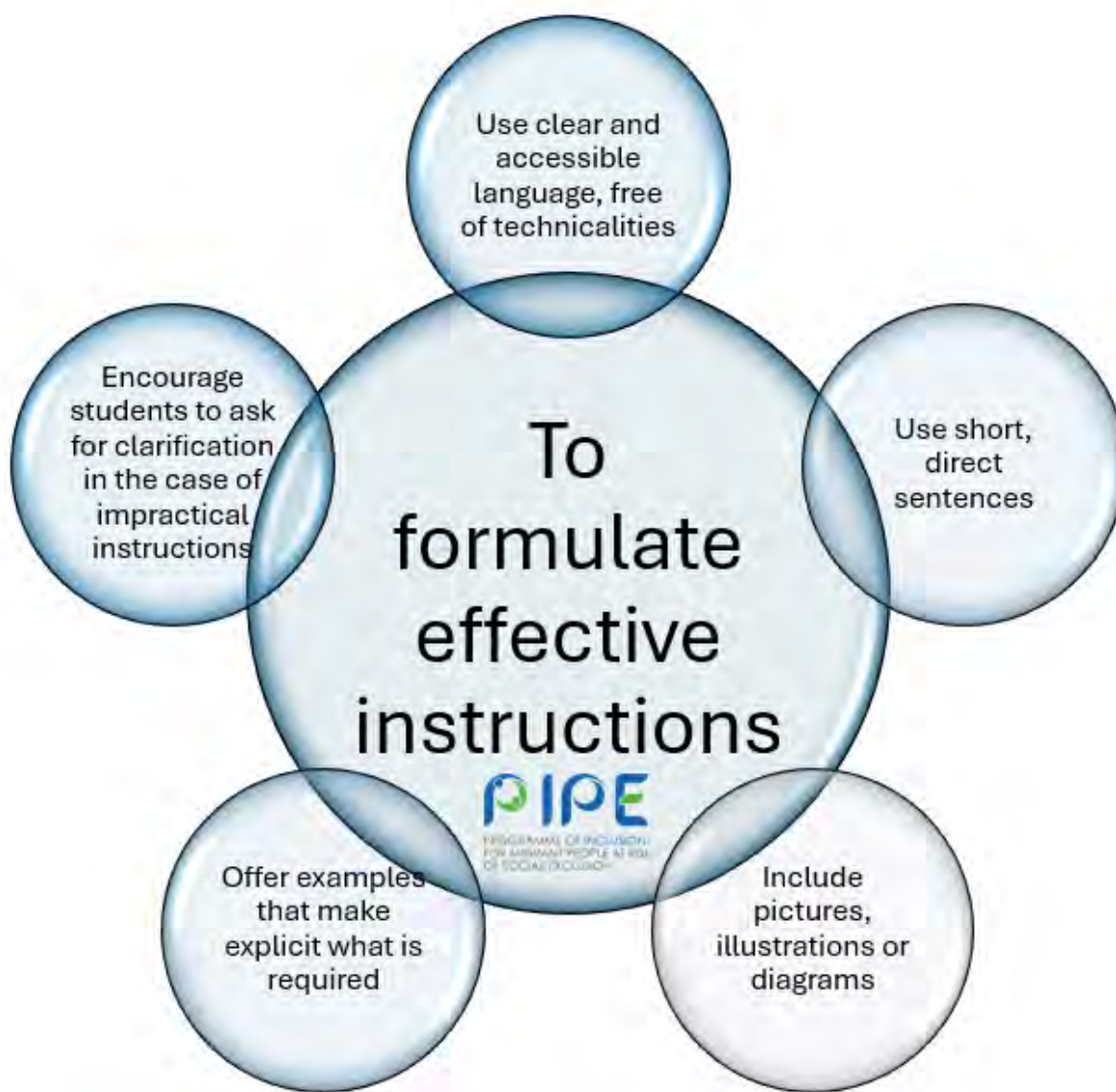
Fordelene ved entydig kommunikation resulterer i større selvstændighed i læringen fra elevens side, hvilket resulterer i øget selvværd og motivation. På den anden side kan unøjagtige eller vildledende oplysninger føre til frustration og forsømmelse. Når instruktioner er tvetydige eller vage, kan eleverne føle sig forvirrede og usikre på, hvad der forventes, og dermed gå på kompromis med kvaliteten af deres arbejde. Derfor skal lærerne give instruktioner, der er specifikke, direkte og letforståelige, så eleverne kan gå i gang med øvelsen med klarhed og selvtillid.

Velformulerede instruktioner kan også spille en vigtig rolle i forhold til at fremme elevernes interesse for øvelsen. Brug af engagerende sprog til at præsentere aktiviteten på en spændende og meningsfuld måde fanger deres opmærksomhed og motiverer dem til at engagere sig aktivt.

Instruktionerne skal være fleksible og kunne tilpasses elevernes behov og evner. Lærerne skal være parate til at ændre eller præcisere instruktionerne, hvis det er nødvendigt, som svar på spørgsmål eller vanskeligheder, der kan opstå i klasseværelset. En sådan fleksibilitet sikrer, at alle elever har mulighed for at deltage fuldt ud i og få udbytte af aktiviteten.

Uanset den foreslåede undervisningsaktivitet kan det være nyttigt at tilbyde instruktioner ved hjælp af audiovisuelle hjælpemidler for at engagere forskellige læringskanaler med henblik på større inklusion. Billeder, videoer, præsentationer, diagrammer og lister kan være en hjælp, når den klassiske beskrivelse ikke er tilstrækkelig til at gøre det muligt for eleven at forstå målet med det, der kræves af dem, og den korrekte procedure for at opnå det på en tilfredsstillende måde.

2.2.4. Oplysninger om enhedernes struktur

At strukturere enhederne i et sprogkursus for migranter er en opgave, der tager højde for både lærerens valgte metode og klassens behov; derfor bliver det et nyttigt skridt at analysere elevernes profiler, der tidligere er opnået gennem spørgeskemaadministration, for at maksimere lektionernes effektivitet.

Desuden skal hver enhed være rettet mod at nå kursets generelle mål og tage hensyn til kursisternes kulturelle baggrund og forskellige niveauer af sprogfærdigheder.

Hvis vi ønsker at simulere designet af en enhed, kan vi forestille os, at den struktureres på en sådan måde, at den indeholder:

- En introduktion til de behandlede emner, som er fængslende og i stand til at forberede eleverne på aktiv deltagelse, der trækker på deres forhåndsviden.
- En væsentlig og forståelig teoretisk præsentation af indholdet, der gør brug af flere undervisningsværktøjer: billeder, tekster og audiovisuelt materiale.
- En praktisk del, hvor klassen får mulighed for at eksperimentere med den ny erhvervede viden gennem øvelser, simuleringer og rollespil, der er velegnede til at styrke holdånden.
- En konklusion, der fungerer som en gennemgang af indholdet for at opsummere og konsolidere, hvad der er blevet lært.

For at bevare et autentisk billede af elevernes fremskridt er det tilrådeligt at planlægge en regelmæssig kontrol, som kan have form af skriftlige eller mundtlige prøver eller en blandet form. Disse øjeblikke behøver ikke nødvendigvis at føre til en numerisk evaluering, men kan også resultere i en mere venlig feedback, der giver elever og lærere mulighed for at opdage svaghederne, men også styrkerne i det hidtidige arbejde.

2.2.5. [Sekvenser af aktiviteter](#)

Lad os nu give [nogle eksempler på aktiviteter](#), der kan hjælpe med at gøre hver enhed til et effektivt læringsøjeblik, der er både sjovt og engagerende.

Introduktionen er det mest delikate øjeblik i spillet, det, der kan afgøre, om en elev vil være interesseret i dagens emner eller vil lukke sig inde i sig selv af forlegenhed, uinteresse eller frustration; eller endnu værre, en kombination af de tre.

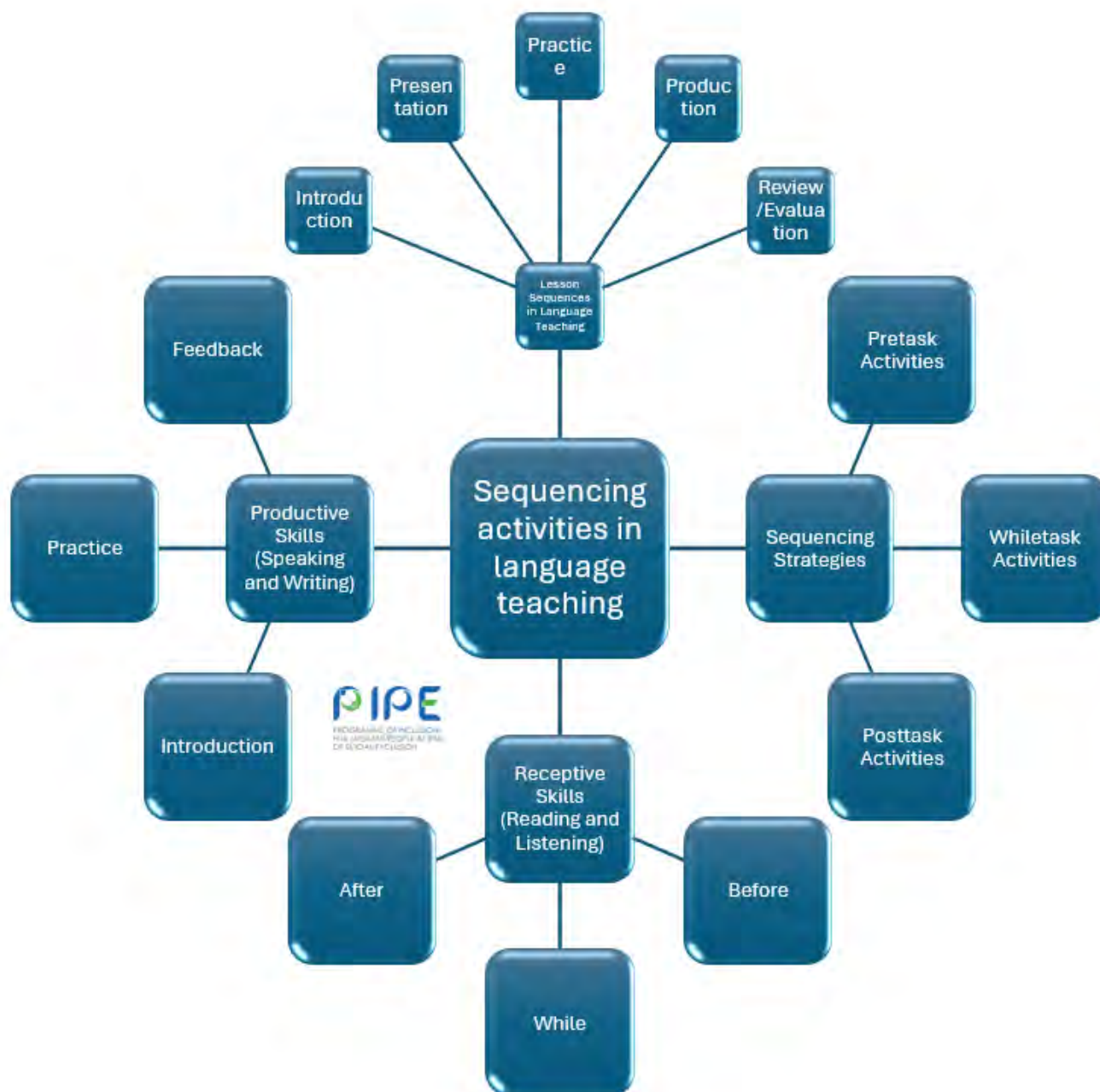
At vide, hvor man skal hen, fungerer som et sikkerhedsnet for selv de mest frække personligheder, så det er vigtigt at give målet med lektionen så tidligt og tydeligt som muligt.

[At bryde isen](#) med en uformel snak om dagens emne kan være med til at skabe et positivt klima blandt eleverne og forberede dem på at dele, hvad de allerede ved om emnet. Under denne aktivitet har læreren mulighed for at udlede klassens færdighedsniveau og dermed kalibrere, hvor meget de kan synke ned i kompleksiteten af det indhold, der skal præsenteres.

Præsentationen af indholdet er lektionens "alvorlige" øjeblik, og med alvorlig mener vi, at læreren skal formidle informationen på en enkel, gradvis og forståelig måde for alle. I den forbindelse kan det være praktisk at opdele komplekse emner i flere enheder, at foregribe eller udsætte behandlingen af et bestemt grammatisk eller ordforrådsmæssigt emne, at beslutte at overse visse nuancer i sproget og i

stedet dvæle ved andre, hvis disse kan hjælpe eleven til bedre at integrere sig i den nye sociokulturelle kontekst.

Da hver elev, som beskrevet i begyndelsen af kapitlet, foretrækker en bestemt læringsmodalitet (visuel, auditiv, kinæstetisk), bliver man mindet om vigtigheden af altid at vælge undervisningsmateriale, der er passende varieret, herunder videoer, billeder, virkelige genstande og skrevne tekster.

Hver enhed skal præsentere nyt indhold på det grammatiske, leksikalske og kulturelle område og tilbyde en gyldig kommunikativ kontekst, hvor man kan se teorien blive omsat til handling; Hovedformålet er at bruge sproglig kompetence som et redskab til integration.

Det øjeblik, hvor eleven kommer ind til kernen af sprogbrug, er i forbindelse med praktiske aktiviteter. For at udvikle ordforrådet kan læreren foreslå klassen definitionsøvelser, tekst-billede- eller definition-virkelig-objekt-matchning og krydsord. Han eller hun kan beslutte at involvere eleverne i et rollespil, der kræver, at de handler, f.eks. tilkalder hjælp, tilbereder en typisk ret eller handler på markedet. Denne type aktivitet konsoliderer de indlærte grammatiske normer og stimulerer samspillet mellem klassens elementer. På den anden side kan rollespil være en barriere for generte elever, så læreren skal have mindst én mindre interaktiv aktivitet at foreslå, f.eks. kreativ skrivning eller individuelle projekter, hvis de opdager, at de har glemt nogen.

Som afslutning på lektionen kan det være nyttigt at lade eleverne tale og få dem til at opsummere de emner, der er blevet behandlet: Den resulterende information vil tjene som en første vurdering af de færdigheder, de lige har tilegnet sig.

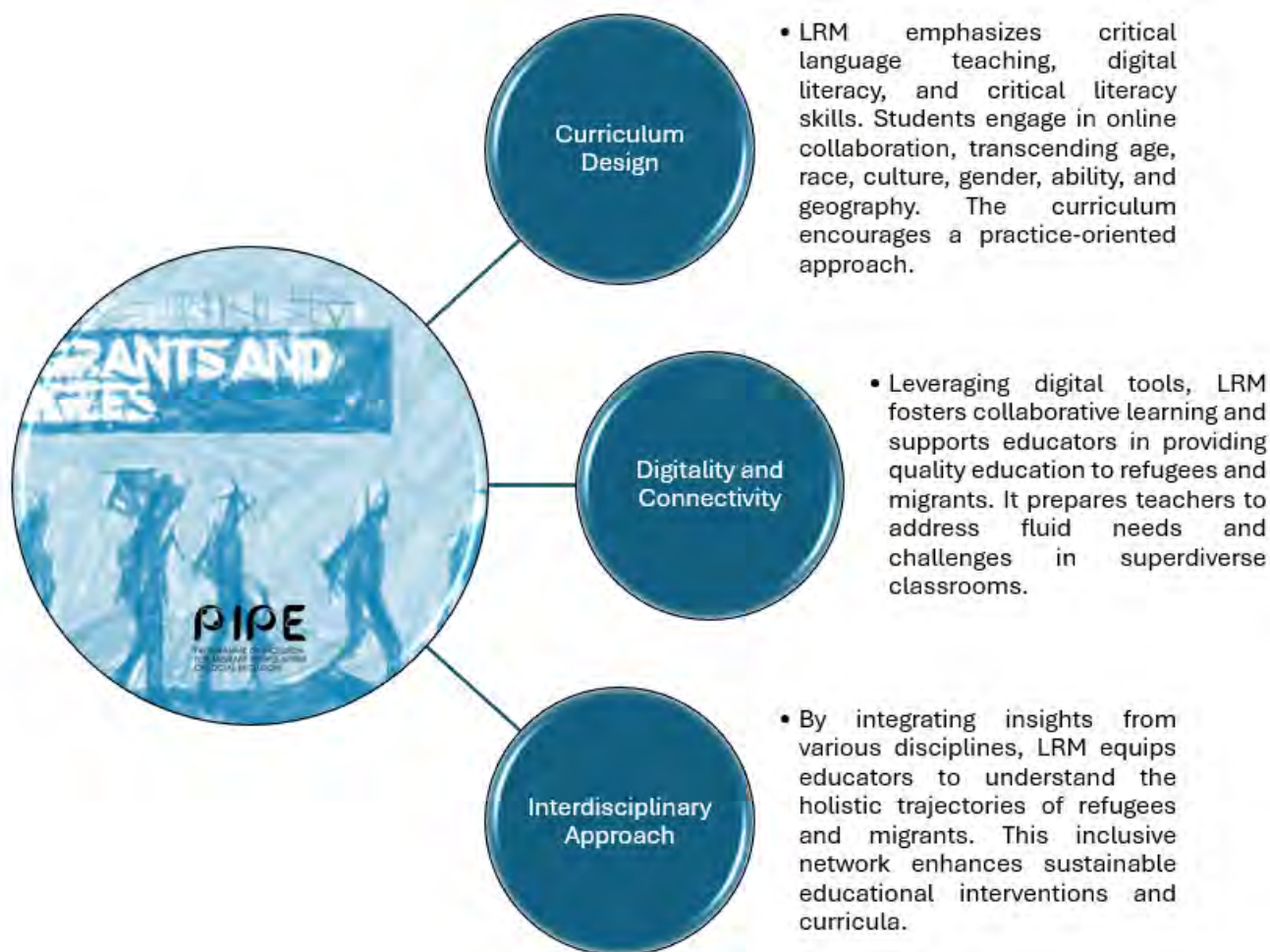
2.2.6. Henvisning til anvendte didaktiske metoder

I dag har læreren flere undervisningsmetoder til rådighed, hver med sine egne fordele og svagheder. I et sprogkursus for migranter er det værd at huske, at valget af metode altid skal tage højde for de faktorer, der er nævnt ovenfor: kursisternes tidligere sprogfærdigheder, deres indlæringsmetoder, de mål, de ønsker at nå gennem sprogindlæring, de kulturelle sammenhænge, de kommer fra, og de ressourcer, der er til rådighed til at understøtte den valgte metode.

At anvende mere end én undervisningsmetode betyder, at man omfavner mangfoldighed og imødekommer elevernes behov i stedet for at forvente, at de tilpasser sig en pålagt og rigid stil.

Sideløbende med de traditionelle metoder kan lærerne eksperimentere med innovative og mere engagerende tilgange. Her er nogle eksempler.

Tværfaglighed: en metode, der undersøger virkeligheden ved at forbinde dens elementer og gå ud over den klassiske opfattelse af sektoriseret viden. Tilgangen gør det muligt for eleverne at udvikle tværgående færdigheder som kritisk tænkning, problemløsning, kommunikation og teamwork, som der i dag er stor efterspørgsel efter i arbejdslivet og i håndteringen af livets kompleksitet. Metoden er fremragende til at motivere de studerende og skabe en forbindelse mellem dem og læreren, idet den tilskynder til udveksling af idéer og skabelse af innovative læringsprojekter.

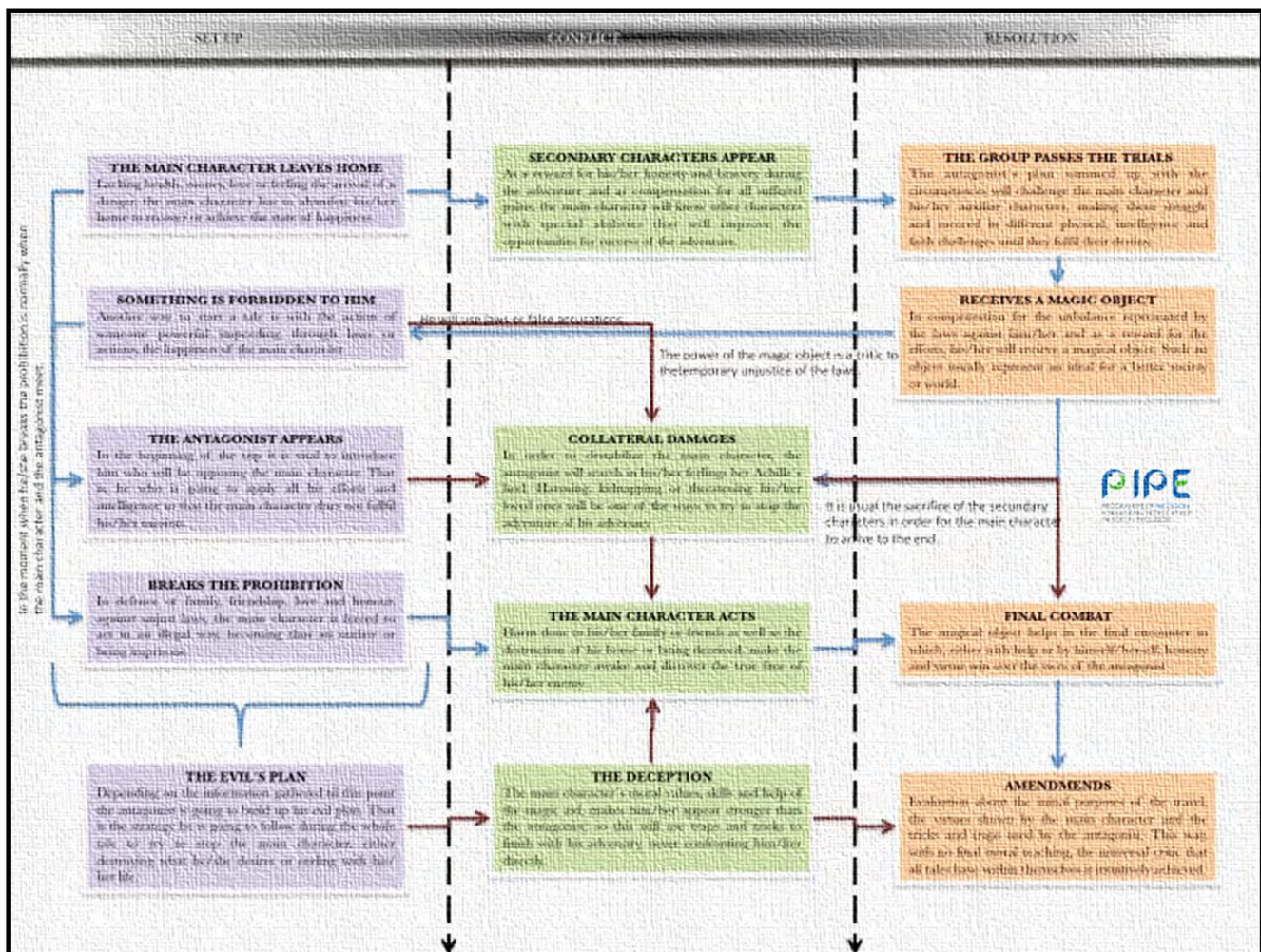

Cirkeltid: I praksis indfører klassen en cirkelordning, dvs. lige meget tid til at deltage i en debat, der koordineres af de spørgsmål, som læreren stiller. Tilgangen fremmer kommunikation og lytning og skaber et sikkert og inkluderende miljø, hvor man frit kan udtrykke sine egne meninger og lære at acceptere andres. Sammen lærer eleverne at håndtere følelser og løse konflikter på fredelig vis ved at søge efter fælles løsninger. Det tager tid at designe aktiviteter ved hjælp af denne metode, og det kan desuden være kompliceret at bruge den i meget store klasser.

Rollespil: Aktiviteter, hvor eleverne spiller roller, der er tildelt af læreren, for at udspille virkelige situationer, der giver substans til de studerede sprognormer. Det fremmer aktiv læring, forbedrer flydende tale og udtale, da eleverne opfordres til at tale spontant og kontinuerligt uden frygt for at begå fejl.

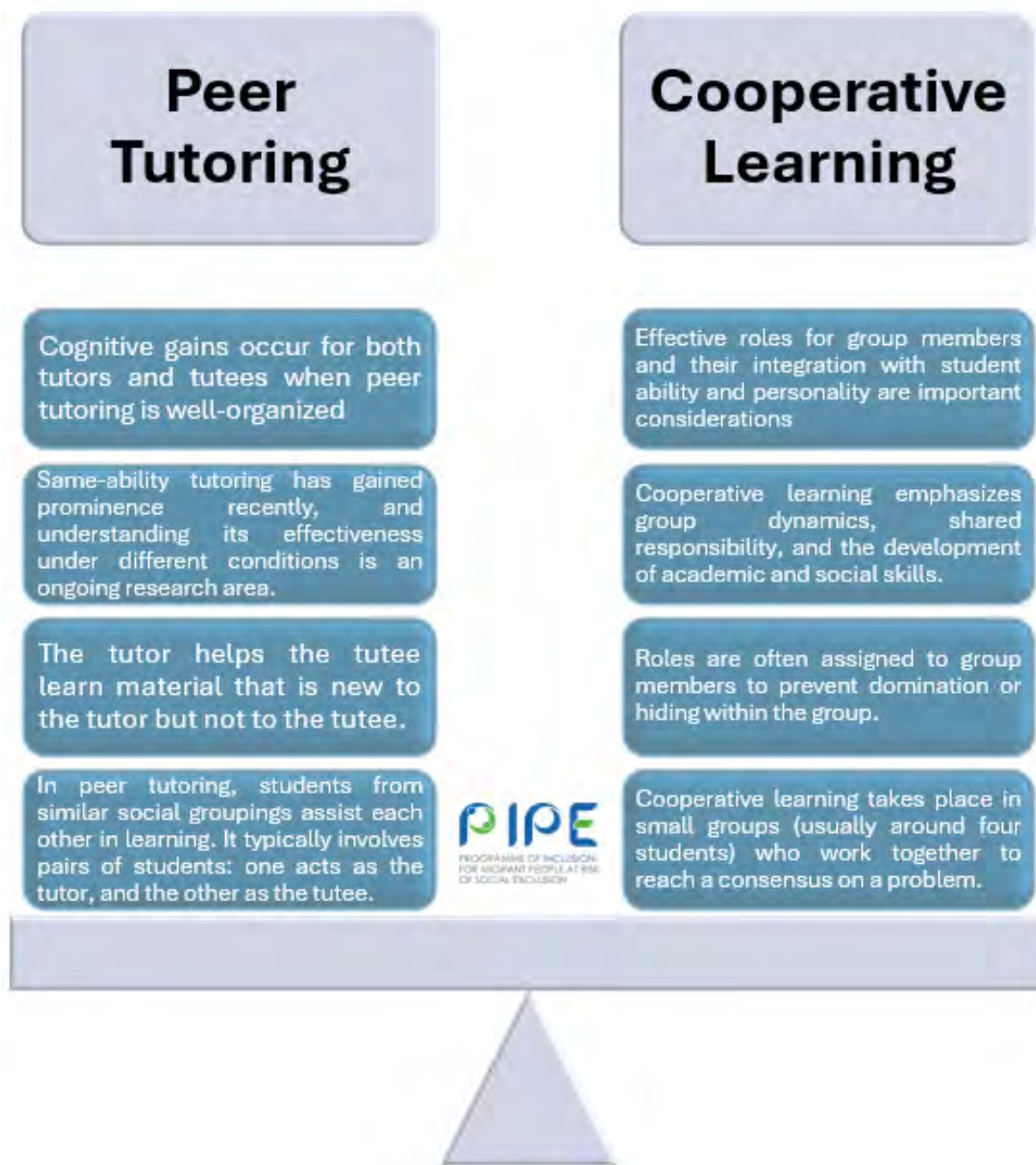
Flipped Classroom: En metode, der vender det traditionelle forhold mellem lærer og elev om, så sidstnævnte sætter sig i stolen, og førstnævnte bliver en guide til støtte for læringen. Eleverne studerer selvstændigt og bruger tiden i klasseværelset til at udforske emner i dybden. Den foreslår en form for aktiv læring og opfordrer til udvikling af tværgående færdigheder, såsom selvstyring af læring og samarbejde. Til gengæld kræver metoden mere selvdisciplin fra eleverne end den traditionelle metode, så den er måske ikke så effektiv for alle.

Fortælling og historiefortælling: en strategi, der bruger historiefortælling, enten læst eller produceret, til at introducere emner, der bringer eleverne tættere på mållandets kultur og udvikler nye sprogfærdigheder.

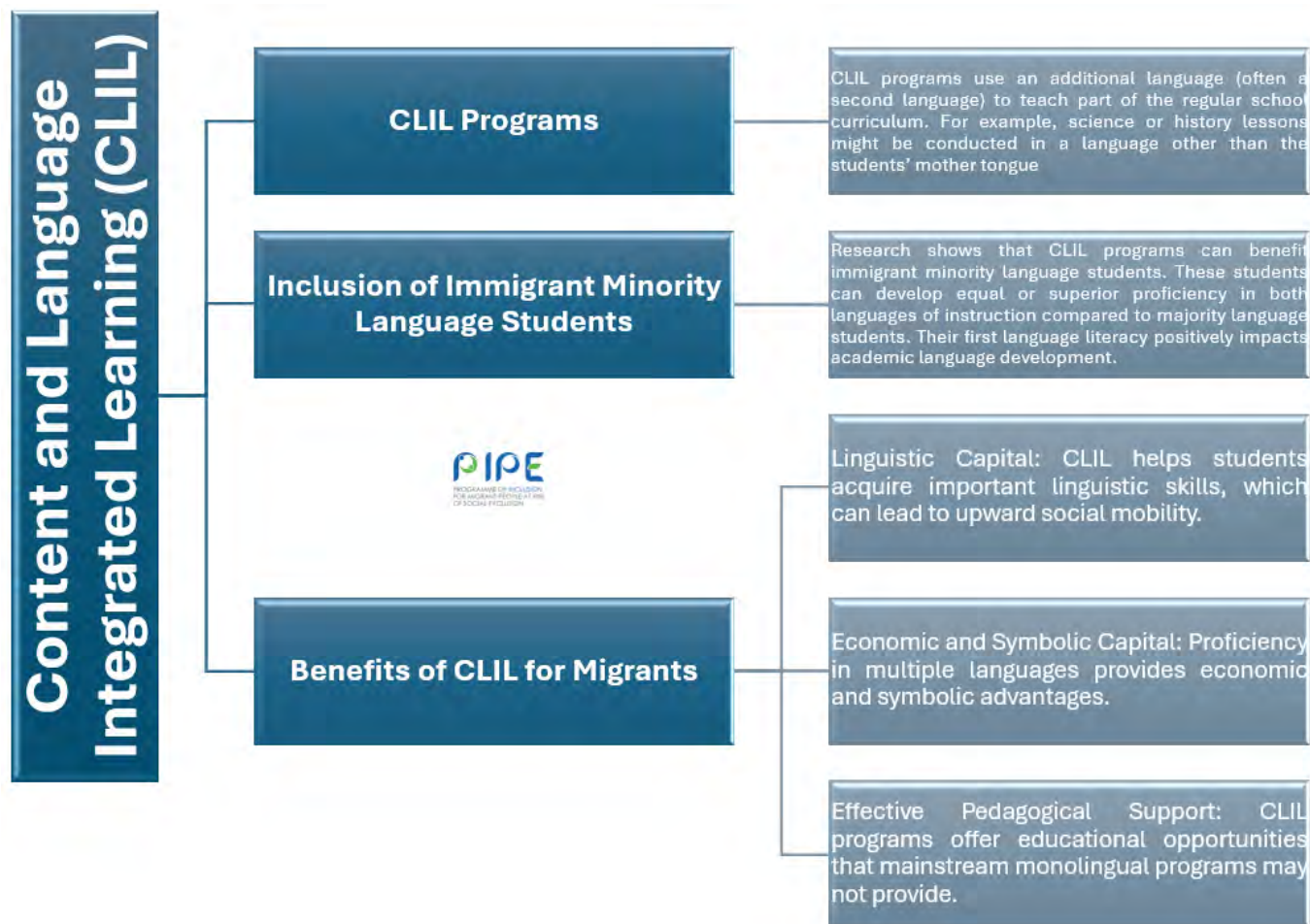

Peer tutoring og cooperative learning: metode, hvor viden deles mellem klassens elementer, hvilket fremmer etableringen af et forhold, hvor den mere erfarne elev hjælper den, der har færre færdigheder.

Det understøtter en dybere og mere personlig form for læring, der er tilbøjelig til at identificere og udfylde eventuelle huller i den studerendes viden. Fra lærerens synspunkt giver det en reduktion i arbejdsbyrden og mulighed for at bruge mere tid på de elever, der har mest brug for det. Samtidig kræver tilgangen tid og klasseledelsesfærdigheder: Mens den på den ene side fremmer konsolideringen af relationer i gruppen, kan den på den anden side udløse konflikter mellem de studerende og skabe afhængighed af underviseren.

CLIL (indholds- og sprogintegreret læring): Indholds- og sprogintegreret læring indebærer undervisning i ikke-sproglige discipliner (historie, geografi, matematik, litteratur), der formidles på målsproget. Det er en metode, der opmuntrer til at opbygge et teknisk ordforråd.

Projektarbejde: En tilgang, hvor eleverne bliver bedt om at arbejde i grupper på langsigtede projekter, hvor målsproget bruges både til research og til intern interaktion mellem elementerne og til at skrive den endelige præsentation.

Mobil læring: involverer brugen af enheder som smartphones og tablets til at udføre undervisningsaktiviteter. Det giver adgang til materialet overalt, da det udnytter online-ressourcer. Det er ekstremt fleksibelt og kan tilpasses enhver livsstil. Det giver mulighed for fuld personalisering af læringen, hvilket gør den aktiv og i nogle tilfælde interaktiv. Det forbedrer de digitale færdigheder, har den fordel, at det er overkommeligt i pris, og at man kan regne med øjeblikkelig opdatering af læringsmaterialet. Den største ulempe ved denne metode er, at man ikke kan etablere et ansigt-til-ansigt-forhold, hverken til læreren eller til medstuderende.

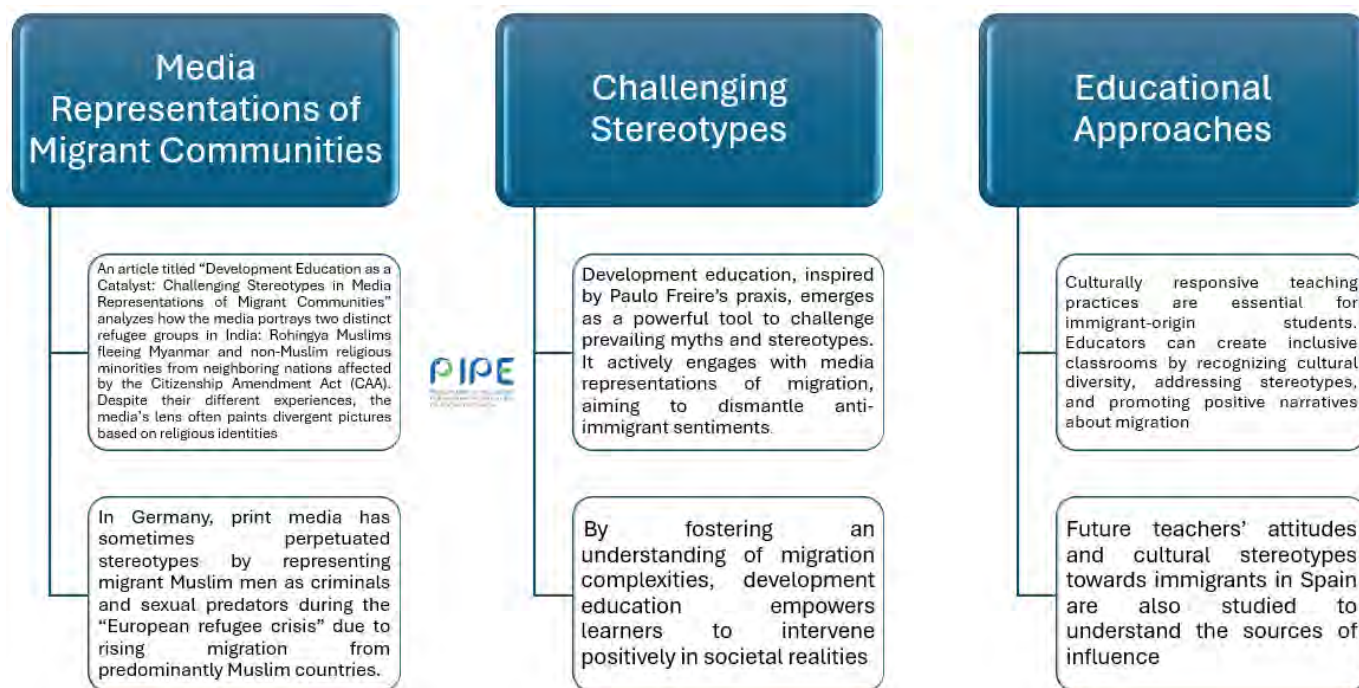
Gamification: metode, der anvender typiske spilelementer (erfaringspoint, niveauer, missioner, udfordringer) i [sprokundervisningen](#). Gennem brug af legende platforme gør den læring interaktiv, livlig

og sjov. Det giver de studerende øjeblikkelig feedback på deres præstationer, hvilket hjælper dem til at forbedre sig og forblive motiverede. Den tilfredsstillelse, der modtages gennem belønninger, kan øge følelsen af tilfredshed og præstation. Ulemperne omfatter risikoen for at skabe afhængighed, forårsage distraktion og forstærke de studerendes konkurrenceevne med negative konsekvenser for gruppens trivsel.

Hver metode kan vise sig at være både vellykket og mislykket: Det afhænger af klassens og de enkelte elevers reaktion. Derfor er det vigtigt at have en alsidig tilgang, at eksperimentere med de forskellige muligheder, indtil man finder dem, der er bedst egnede til at nå kursets mål, elevernes behov og undervisningskonteksten.

2.2.7. Kulturel repræsentation og tilstedeværelse af stereotyper

Fordomme og stereotyper er så forankrede i os, at lærerne selv nogle gange ikke er opmærksomme på dem, der er en del af deres erfaringsbagage, og som ubønhørligt ender med at blive fanget i deres metodologi.

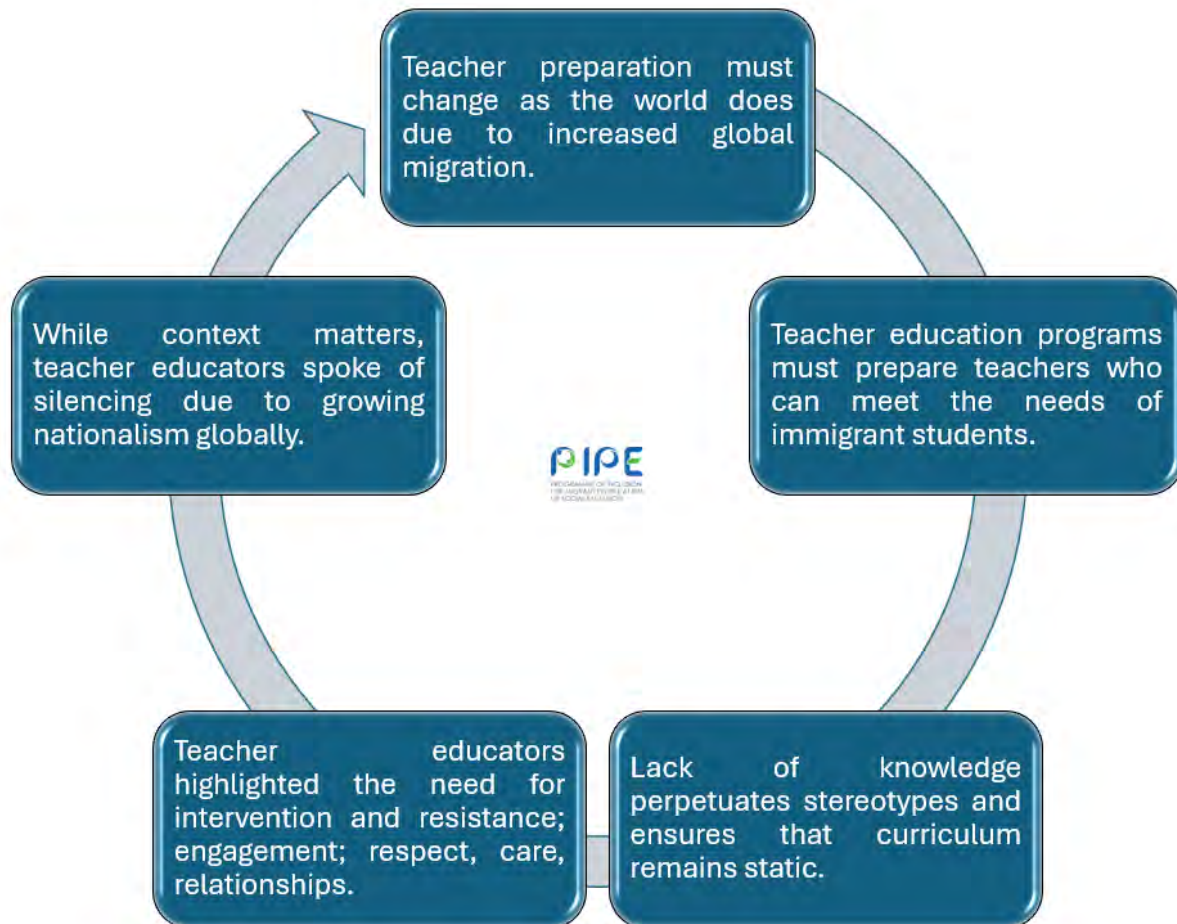
Men hvis man vil bruge sproglig viden som et redskab til kulturel integration, må man i undervisningen af en klasse med indvandrere sigte mod at fremme en kulturel repræsentation, der er inkluderende og fri for stereotyper.

At fremme mangfoldighed betyder, at man gennem undervisningsaktiviteter opmuntrer til at sætte spørgsmålstejn ved fordomme og diskrimination til fordel for et præcist og mangefacetteret syn på virkeligheden. Læreren bør sikre, at den valgte metode undgår stereotype holdninger som f.eks. eurocentrisme, der bruger den europæiske kultur som referencemodel. Etnocentriske aktiviteter, dvs. baseret på erfaringer, der er typiske for den dominerende kultur, kan skabe en følelse af fremmedgørelse hos eleverne, så det vil være tilrådeligt at tænke på alternativer, der i højere grad afspejler de forskellige erfaringer i klasseværelset.

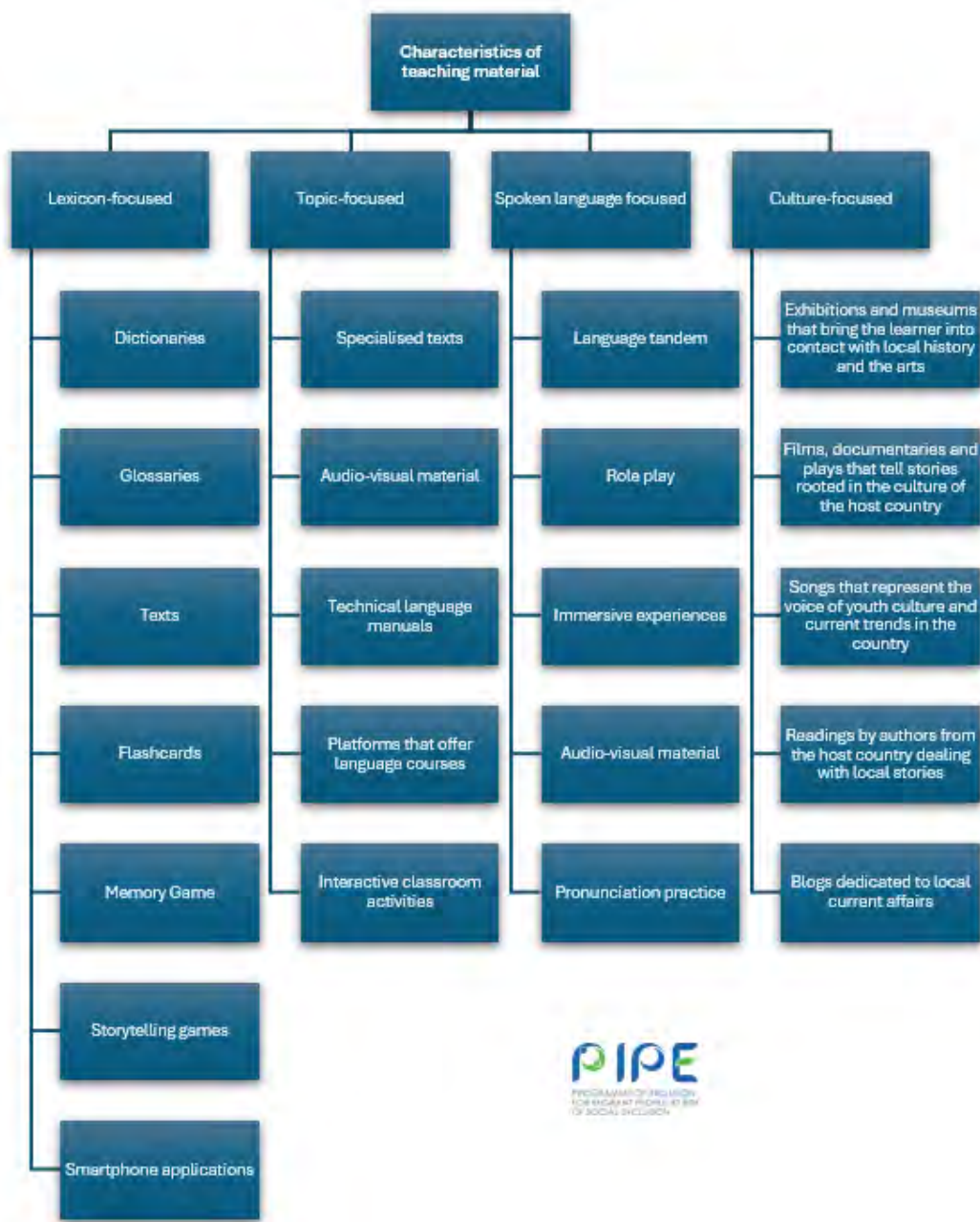
En vigtig rolle i kampen for bedre kulturel repræsentation spilles af den værdi, der tillægges elevernes oplevelser i klasseværelset. Undervisningsmaterialer bør opmuntre til interkulturel sammenligning og skabe muligheder for debat, der udfordrer stereotyper. Diskussioner, projekter, audiovisuelt materiale

og læsestof skal gøre det muligt for eleverne at lære forskellige kulturelle virkeligheder at kende og værdsætte dem, så de kan få nye, mere inkluderende perspektiver.

Det kan kun ske, hvis der er en bevidst, uddannet og [fordomsfri lærer til](#) at lede klassen.

2.3. Karakteristika for undervisningsmateriale (gratis, økonomisk, på flere niveauer, til smartphone, enkelt, tilgængeligt offline)

I lyset af ovenstående bør sprogundervisningsmaterialet til et kursus, der er rettet mod migrantelever, opfylde følgende karakteristika:

- Passer til de sprogfærdigheder, som eleverne har vist i det kognitive spørgeskema.
- Udvide kulturel følsomhed og variation, så man respekterer mangfoldighed og undgår stereotyper, fordomme og potentielt stødende situationer.
- Motivere, engagere, stimulere læring.
- Beskriv autentiske og praktiske sammenhænge fra det virkelige liv, som får eleverne til at udvikle effektive kommunikationsfærdigheder. Reklamer, film, tv-serier, sange, avisartikler og romaner er fremragende materialer, der gør det muligt for dem at etablere et konkret forhold til den kulturelle kontekst i værtslandet.

Endelig bør eleven opfordres til at lære selvstændigt ved hjælp af apps, onlinematerialer og grammatikmanualer, der er designet til selvstudium, og som kan tilpasses behovene og er tilgængelige uanset eventuelle handicap.

2.3.1. Fokuseret på leksikon

Her er nogle eksempler på undervisningsmaterialer [med fokus på ordforrådsindlæring](#):

- Ordbøger: trykte, online, tosprogede eller etsprogede.
- Ordlister: Samlinger af ord, der henviser til et bestemt emne. De kan indsættes i slutningen af de enkelte enheder, så eleven kan opbygge sit ordforråd ud fra specifikke kontekster.
- Tekster: romaner, tegneserier, sangtekster, avisartikler, digte, blogs, websider. De giver eleven kontakt med et levende sprog, der anvendes til dets mest naturlige formål, nemlig at fortælle og kommunikere. Det er vigtigt at vælge tekster, der passer til elevernes sproglige kompetenceniveau. Man kan f.eks. vælge graduerede læsninger som dem, der foreslås af [forlaget Black Cat Cideb](#).
- [Flashcards](#): [kort med fremmedordet](#) på den ene side og oversættelsen til modersmålet eller et lingua franca, som f.eks. engelsk, på den anden. I en avanceret version kan du erstatte oversættelsen med en beskrivelse af ordet på fremmedsproget. Flashcards er nemme at få fat i eller lave selv. De kan bruges i klassen til gruppeaktiviteter eller til personlig repetition.
- [Hukommelsesspil](#): og andre matchende aktiviteter som "fuldfør sætninger"-øvelser, ordspil og krydsord er interaktive og sjove aktiviteter, der hjælper med at udvikle korttidshukommelsen og evnen til at forbinde ord med deres betydning;
- [Historiefortællingsspil](#): En aktivitet, der minder om rollespil, hvor eleverne skiftes til at opfinde en fælles historie. Det kan understøttes af et sæt "stikordskort", som giver deltagerne ideer.

Kan tilpasses alle niveauer af sprogfærdigheder. [Rorys Story Cubes-spil](#) giver deltagerne mulighed for at opfinde historier ud fra et enkelt terningekast.

- [Smartphone-applikationer](#): fremmer indlæring af ordforråd gennem gamification. For eksempel [Memrise-applikationen](#). En smartphone er et af de vigtigste redskaber for en flygtning. [Her er nogle nyttige smartphone-apps](#).

2.3.2. Emne-fokuseret

Emneorienteret materiale omfatter:

- [Specialiserede tekster](#) og [audiovisuelt materiale](#): specialiserede ordbøger, ordlister, avisartikler, essays, manualer, interviews, forelæsninger, demonstrationsvideoer, podcasts, specialiserede blogs, tematiske fora og hjemmesider.
- [Tekniske sprogmanualer](#): Velegnet til elever, der har brug for at gå i dybden med sproget inden for et bestemt område, f.eks. journalistik, film, forretning, marketing, jura eller medicin.
- [Platforme, der tilbyder sprogkurser](#) til specifikke formål, er tilgængelige online (mod betaling), såsom [Udemy](#)
- [Interaktive klasseværelsesaktiviteter](#): præsentationer af gruppeprojekter, lærerledede debatter, simulering af kontekster gennem rollespil.

2.3.3. Fokus på talesprog

At tilbyde den studerende en sproglig forberedelse, der er orienteret mod mundtlig kommunikation, betyder at give dem mulighed for at udvikle evnen til at forstå og flydende producere taler på fremmedsproget og dermed gå ud over den simple memorering af ord og grammatiske regler. Det betyder med andre ord at give dem redskaberne til at opleve sproget som et redskab til social integration og mindske den kløft, der adskiller dem fra værtslandets kultur.

Her er nogle eksempler på strategier, der kan anvendes i praksis for at lette elevens tilgang til det talte sprog:

- [Sprogtandem](#): Eleven taler med en indfødt taler eller en anden elev på et højere niveau.
- Rollespil: Genskabelse af virkelige kommunikationssituationer i klasseværelset (besøg i indkøbscenteret, indkøb i butikken, forhandlinger, præsentationer, interviews osv.)
- Fordybende oplevelser: f.eks. brug af virtual reality (VR) til at genskabe virkelige samtalscenarier, der er mere konkrete end simpelt rollespil mellem elever (lægebesøg, jobsamtaler, bestilling på restauranter osv.);

- Audiovisuelt materiale: [film](#), tv-serier, YouTube-kanaler og aktuelle podcasts, så vidt muligt med undertekster på fremmedsproget, som giver et reelt billede af hverdagssproget. Ufiltrerede former for tale gør det muligt at blive fortrolig med dagligdags sprog;
- Udtaletræning: Brug lærervejledningen eller en app til at gøre dig fortrolig med værtssprogets lyde.

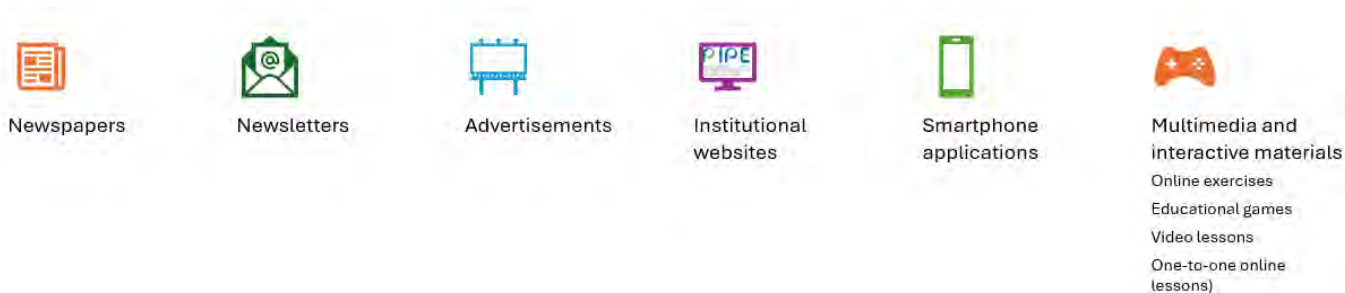
2.3.4. Kultur-fokuseret

Sprog er tæt forbundet med kulturen i det land, hvor det tales. For at uddybe den sociokulturelle kontekst i et kursus for indvandrerelever kan det være nyttigt at gøre brug af følgende materialer og aktiviteter:

- Udstillinger og [museer](#), der bringer eleven i kontakt med [lokalhistorie og kunst](#).
- Film, dokumentarfilm og teaterstykker, der fortæller historier med rødder i værtslandets kultur.
- Sange, der repræsenterer ungdomskulturens stemme og de aktuelle tendenser i landet.
- Oplæsninger af forfattere fra værtslandet, der beskæftiger sig med lokale historier.
- Blogs dedikeret til lokale aktuelle emner.

2.4. Typologi af materialer til undervisning og indlæring af det nationale sprog for migranter

Her er en liste over typer af undervisningsmaterialer, som kan være effektive i en klasse med indvandrerelever, der lærer værtslandets sprog:

Man skal huske på, at enhver form for undervisningsmateriale mister sin effektivitet i det øjeblik, lærerens rolle fjernes. Det er læreren, der er nøglefiguren i læringsprocessen, den, der gennem observation af eleverne kan konstruere lektioner gennem en kombination af metoder, tilgange og aktiviteter, der har til formål at gøre læringsmiljøet til et sikkert sted, hvor eleven kan vokse og styrke sin identitetsfølelse inden for den nye sociokulturelle kontekst.

2.4.1. Lærebøger (karakteristika og sammenlignende indhold og metoder)

I fremmedsprogskurser, der gennemføres i klasseværelset, udgør [lærebogen](#) den vigtigste kommunikationsbro mellem lærer og elever; den er ikke bare et kompendium af regler og øvelser: den er den vejledning, hvori selve essensen af kurset er kondenseret, den konkrete repræsentation af den ideelle vej mod dets mål.

At have en sprogmanual til rådighed betyder, at man kan strukturere kurset efter en logisk rækkefølge, hvor gradvist mere komplekse koncepter og begreber introduceres i et tempo, der undgår, at eleven føler sig overvældet af arbejdsbyrden og derfor giver udtryk for frustration. Indholdet er tilrettelagt, så alle sprogfærdigheder (skrivning, læsning, lytning, tale) udvikles ensartet gennem undervisningsenheder, der omfatter dialoger, der kan lyttes til, læsning, øvelser og gruppeaktiviteter. Ved hjælp af manualen får eleven klare forklaringer på grammatiske regler og opbygger gradvist et rigt og velformuleret ordforråd. Øvelserne giver dem mulighed for at omsætte det, de har lært, til praksis og få direkte feedback på deres forbedringer.

[Lærebogen til et fremmedsprogskursus](#) skal vælges på baggrund af de oplysninger, der er indhentet om elevens profil.

Som et første skridt er det tilrådeligt at vælge en lærebog, der passer til klassens generelle niveau. Til et kursus for begyndere bør man vælge en tekst, der gør det lettere at lære grammatiske og kommunikative begreber ved hjælp af billeder, et grundlæggende ordforråd og elementære dialogformer. Niveauet af grammatisk og kommunikativ kompleksitet kan øges, hvis målgruppen har elementære eller mellemliggende færdigheder, mens elever med avancerede sprogfærdigheder kan vælge lærebøger, der indeholder autentiske litterære uddrag, avisartikler og andre mere komplekse aktiviteter i enhederne for at forbedre både sproglige og kulturelle færdigheder og viden.

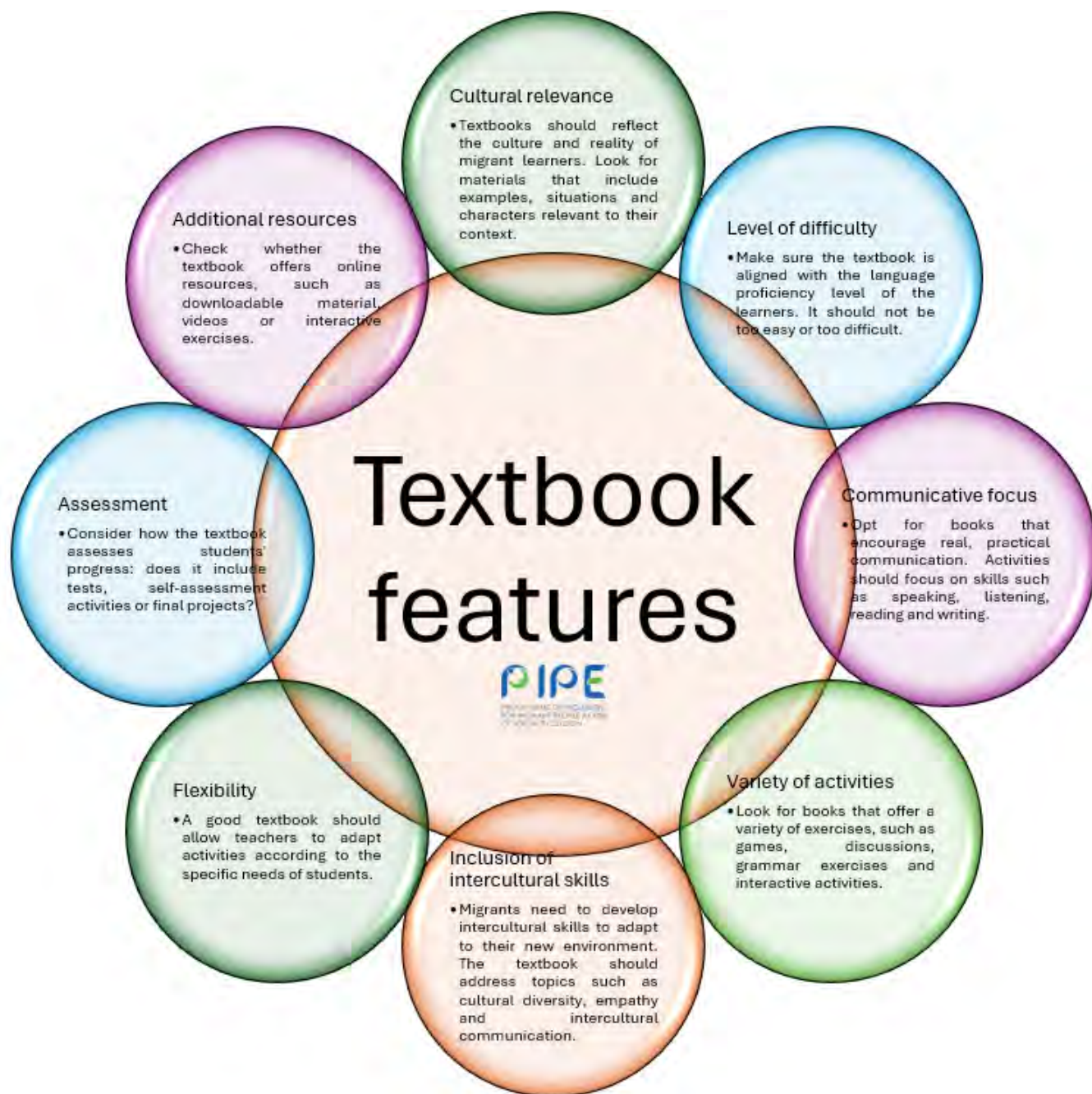
På baggrund af kursets mål bør det afgøres, om den håndbog, der skal vælges, baserer sine aktiviteter på virkelige hverdagssituationer, der kan hjælpe migranteleven med at finde vej rundt i værtslandets bureaukrati (adgang til sundhedsydelser, åbning af en konto, søgning efter et hus, et job osv.) Eller hvis kurset har til formål at fremme social integration og forståelse af den kulturelle kontekst, er det at foretrække at vælge en lærebog, der er orienteret mod landets historie og traditioner. Endelig bør en effektiv lærebog i sammenhænge, hvor det er hensigten at give eleven specifikke sprogfærdigheder (jura, medicin, økonomi osv.), fokusere på specialiseret sprog.

En tredje faktor, der skal overvejes i forbindelse med valget, vedrører den type undervisningstilgang, der skal anvendes. Hvis man ønsker at opbygge et kursus baseret på formidling og interkulturalitet, er det nødvendigt at anvende manualer, der selv er orienteret mod refleksion og konfrontation, både

sprogligt og kulturelt. På den anden side kan det være ønskeligt med en mere kommunikationsorienteret tilgang, hvor det er at foretrække at vælge materialer, der opfordrer til interaktion og samtaleaktiviteter, måske gennem rollespil.

Nogle tekster er organiseret i progressive tematiske enheder og er beregnet til at blive gennemgået i præsenteringsrækkefølge; andre overlader det til læreren (eller til eleven, der studerer på egen hånd) at bestemme forløbet (se manualerne udgivet af Cambridge, English Grammar in Use, af Raymond Murphy). Det væsentlige element er stadig klarhed: De emner, der foreslås i løbet af lektionerne og gennem enhederne, skal føre eleven mod en progressiv læringsvej, der tilfredsstiller dem og ikke får dem til at føle sig overvældet af begreber, der ligger uden for deres rækkevidde.

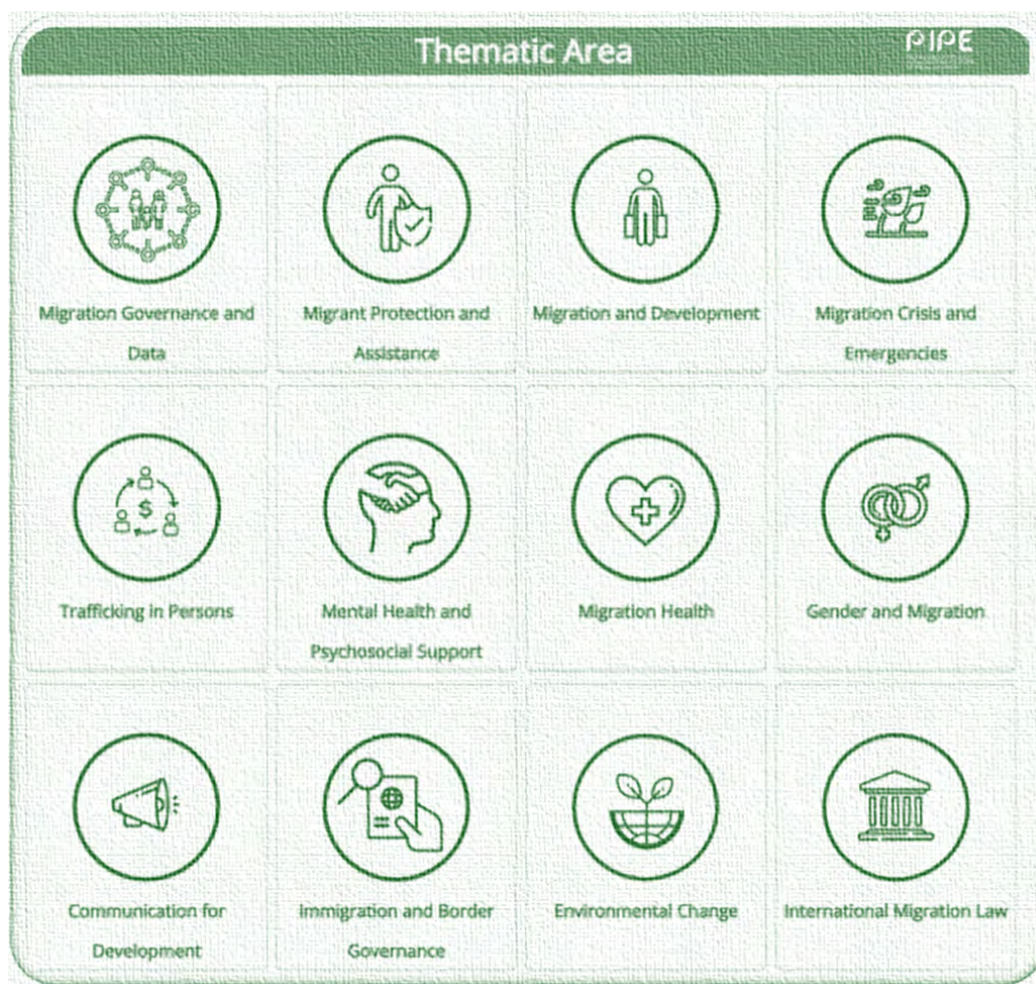
Endelig er det godt at reflektere over den rolle, som lærebogen indtager i et sprogkursus: Den er ikke kun et didaktisk værktøj, men en ægte rejsekammerat for både elev og lærer. For ikke at forsømme det affektive aspekt er det godt at være opmærksom på bogens grafiske kvalitet, som skal være iøjnefaldende og let at afkode, fuld af effektive billeder og læsninger, der kan forblive indprentet. Når alt kommer til alt, vil øjnene og hjertet også have deres andel.

2.4.2. [Online sprogkurser](#)

At studere online er i dag en stadig mere anvendt og værdsat løsning, da det utvivlsomt medfører en række betydelige fordele, først og fremmest fleksibilitet: [Fjernkurser](#), der er fri for geografiske begrænsninger, giver eleven frihed til at deltage i studiesessioner uden at skulle være til stede i

klasseværelset, da det eneste krav er at have en god internetforbindelse. [Online sprogkurser](#), uanset om de er interaktive eller optaget, er normalt billigere end standardkurser. For en migrant med begrænsede økonomiske midler er det en stor fordel. Desuden giver det store udbud i dag mulighed for [maksimal tilpasning af læringsoplevelsen](#) og dermed opfyldelse af behov med hensyn til indhold og mål, f.eks. behovet for at tilegne sig et teknisk-videnskabeligt ordforråd.

På den anden side er det tydeligt, at onlinetilgangen har visse ulemper, som er fremmede for klasseværelsesbaserede kurser. Ud over det rent tekniske problem, såsom en dårligt fungerende software eller internetforbindelse, giver det at studere online mindre sproglig fordybelse, da eleverne ikke er fysisk omgivet af et miljø, hvor der kun tales det studerede sprog. Dette aspekt kombineret med manglen på ansigt-til-ansigt-interaktion med lærere og andre elever forringer læringsoplevelsen fra et menneskeligt synspunkt og saboterer dermed de sociokulturelle inklusionsmål, som migranten har brug for for at føle sig som en del af værtslandet. Generelt kan de mulige faldgruber ved onlineundervisning

være en årsag til demotivation og efterfølgende opgivelse af studiet. Her er en liste over webplatforme, der tilbyder online fremmedsprogskurser.

2.4.3. Apps

En anden innovativ måde at lære sprog på er apps, som gør det muligt at studere via smartphone eller tablet med selv meget korte sessioner, som ikke forstyrrer den daglige rutine. Elevernes engagement og motivation forstærkes af en stærk gamification-komponent gennem den klassiske mekanik med belønninger efter en vellykket gennemført mission.

Appens orientering kan variere alt efter indhold og foreslå ordforråds- eller grammatikøvelser. Nogle er orienteret mod udvikling af kommunikative færdigheder og indeholder derfor dialoger og historier samt øvelser, der er designet til at forbedre udtalen gennem stemmegenkendelsesfunktioner, der giver feedback.

Udvalget af apps er meget tilgængeligt, da de fleste er gratis, og der er mulighed for at udvide programmet ved at betale betydeligt mindre end for online- eller klassekurser.

Det ville dog være ufuldstændigt at understrege, at sådanne apps skal bruges som et studiestøtteværktøj og ikke som erstatning for et struktureret sprogkursus. De typiske mangler ved online-læring (manglende menneskelig kontakt, begrænset støtte, ikke altid verificerbar kvalitet) er endnu mere udtalte i disse tilfælde.

2.4.4. Audiovisuelt indhold

Brugen af [film](#) og [tv-serier](#), f.eks. instruktionsvideoer eller YouTube, er en engagerende tilgang til sprogindlæring for migranter, da det giver mange fordele både med hensyn til sproglig fordybelse, da det gør oplevelsen autentisk og tæt på den virkelige verden, og med hensyn til at lære et naturligt og kulturelt kontekstualiseret sprog.

Audiovisuelt indhold er engagerende, fanger elevernes opmærksomhed og gør det sjovt og stimulerende at lære, samtidig med at det er et materiale, der nemt kan tilpasses klassens niveau, mål og smag.

Den læring, der formidles af denne type materiale, kan udnyttes både til kollektive, guidede visningssessioner, hvor læreren kan foreslå diskussionsaktiviteter om de udvalgte film eller videoer, men også til selvstændige øvelsesaktiviteter med mulig støtte fra undertekster enten på det sprog, der studeres, eller på modersmålet.

Det audiovisuelle indhold kan blive til interaktivt materiale, når eleverne får mulighed for selv at lave videoer (præsentationer, interviews, refleksioner) og dermed bruge det studerede sprog kreativt.

Hvis en aktivitet, der involverer brug af audiovisuelt materiale, skal indgå i undervisningsenheden, vil det altid være hensigtsmæssigt at afslutte med en opfølgningssession, der giver mulighed for at kontrollere forståelsen og tilskynde til udveksling af synspunkter.

Her er nogle ideer til, hvordan man kan gøre den oplevelse, som brugen af audiovisuelt materiale giver, interaktiv:

Audiovisual material interactive

Offer role-plays based on the content used. The level of complexity of the simulation varies according to the language proficiency level of the class

Collective writing of subtitles for certain scenes

Administering "fill the gap" exercises based on what has been seen and heard

Initiating comparisons on the theme proposed by the video or analysing the elements that help support the narrative (dialogue, shots, soundtrack, etc.

Produce video podcasts and reality shows to narrate the pupils' experience outside and inside the classroom

Nogle eksempler på audiovisuelt indhold, der kan bruges til sprogindlæring:

- [Film](#) og tv-serier, der stammer fra det land, hvor sproget skal læres.
- Udenlandske og populære film og tv-serier, [som eleverne kender og nyder på det sprog, der skal læres](#), med støtte fra undertekster.
- [Uddannelsesmæssige YouTube-kanaler](#).
- [Podcasts og videoblogs](#).
- [Lydbøger](#).

2.4.5. [Online-biblioteker](#)

Ressourcer til sprogindlæring:

Somos una comunidad de profesores de ELE que publicamos nuestras propias lecciones de español para ayudarte a relajarte en tus clases.	Teaching Resources & Lesson Plans TPT (teacherspayteachers.com)	Learn English Online British Council	Print Discuss	Pinterest - Italia

Risorse gratuite per insegnanti di italiano L2 e lezioni smart (ditals.com)	Black Cat - Cideb	365 Creative Writing Prompts - ThinkWritten	49 Excellent ESL Writing Prompts and Topics » JournalBuddies.com	The Best 16 Language Learning Podcasts for Learners of All Levels (lingopie.com)

2.4.6. Aktiviteter, der kan downloades

Referencer til, hvor man kan finde gratis eller betalt undervisningsmateriale til download (referencesprog: italiensk og engelsk):

Somos una comunidad de profesores de ELE que publicamos nuestras propias lecciones de español para ayudarte a relajarte en tus clases.	Undervisningsressourcer og lektionsplaner TPT (teacherspayteachers.com)	Lær engelsk online British Council	Udskriv Diskuter	Pinterest - Italien
Gratis kurser for undervisere i italiensk L2 og smarte lektioner (ditals.com)	Sort kat - Cideb	365 opfordringer til kreativ skrivning - ThinkWritten	49 fremragende ESL-skrivespørgsmål og -emner "JournalBuddies.com	De 16 bedste sprogindlæringspodcasts til elever på alle niveauer (lingopie.com)

2.4.7. Selvskabte materialer

Her er nogle trin til at [skabe dit eget undervisningsmateriale](#).

- Definer målet, målgruppen og det indledende sproglige niveau.
- Vælg indholdet efter klassens interesse for bestemte emner for at holde deltagelsen i live.
- Organiser dele af materialet logisk og sekventielt, og giv klare og præcise instruktioner.

Her er nogle manualer, der er tilgængelige online, om hvordan man skaber materialer og planlægger engagerende undervisning:

Tefl.NET	OFF2CLASS	UE UsingEnglish.com	BridgeUNIVERSE™	
Tefl.NET - resources for Teachers of English as a Foreign Language	Home - Off2Class	UsingEnglish.com: English Language (ESL) Learning Online	Keep Your Eyes on the Prize: Using Objectives in ESL Lesson Planning (bridge.edu)	7 ESL Filler Activities for Your Online Classroom (bridge.edu)
Weller D. (2019). Lesson Planning for Language Teachers: Evidence-Based Techniques for Busy Teachers. ISBN: 978-1099456428.	Mishra S. (2023). 101 Creative English Lesson Plans: A Resourceful Guide for English Teachers. ISBN: BOCL5DGQYZ.	Danesi M., Diadori P., Semplici S. (2018). Teaching techniques for a second language. Carocci publisher.	Effective Lesson Planning for English Language Teachers: A Step-by-Step Guide (simpletefl.com)	How to Create an ESL Lesson Plan in 6 Steps FluentU Language Learning

Konklusionen er, at der ikke findes nogen trylleformular, der kan skabe det perfekte undervisningsmateriale til enhver lejlighed. I stedet for at håbe på mirakler er det mere produktivt at acceptere, at i uddannelsesverdenen kan det, der fungerer fantastisk med nogle elever, fejle fælt med andre. Den eneste måde at ramme plet på er ... at sigte godt.

Så lærere, undersøg jeres målgruppe, find ud af, hvem jeres elever er, læg mærke til deres interesser og motivationer, der fik dem til at opsøge jer for at lære det nye sprog. Hvilke erfaringer har præget deres historie som migranter? Hvordan lærer de mest udbytterigt? Fodr deres nysgerrighed med levende materiale, vær relevant for deres fremtid. Vær tydelig i dine instruktioner, for forståelse skaber tillid. Prøv, udforsk, vov. Mind eleverne om, at klasseværelset er et sikkert sted, hvor de kan begå fejl og forbedre sig. Men frem for alt skal du lege, for i læring, som i livets udfordringer, smitter entusiasme, og det at have det sjovt er nøglen til succes.

○ 2.5. Værktøjskasse

[Interkulturelt træningssæt til undervisere af migranter](#)

Fremme af interkulturalitet, tolerance og mangfoldighed i læringsprocessen: I dette afsnit finder du en samling af mere end 35 gode praksisser, som giver vellykkede metoder og tilgange til arbejde i et multikulturelt miljø, fremme af tolerance,

mangfoldighed og inklusion i læringsprocessen, anvendelse af interkulturelle undervisningsressourcer, forbedring af voksne migranternes deltagelse og resultater i uddannelsesprocessen osv. Den gode praksis har til formål at forbedre indvandrerundervisernes interkulturelle færdigheder og hjælpe dem med at inkludere nye tilgange til arbejdet i et multikulturelt miljø i undervisningsprocessen.

Platformen vil være specielt designet til migranter, der bor i et af de 5 partnerlande, uanset deres status, med en grundlæggende beherskelse af værtslandets sprog (niveau A1, A2 og B1). Platformen vil vise forskellige moduler, som hver især består af tematiske enheder, der svarer til specifikke aktiviteter. Øvelserne vil blive designet med en visuel tilgang ved hjælp af billeder, videoer og korte sætninger i stedet for lange tekster, og de vil omhandle emner relateret til social og kulturel inklusion samt arbejdsmarked og arbejdskultur såsom jobtilbud (hvor man finder dem), hvordan man søger job, arbejdslovgivning, sociale omgangsformer, helligdage, anerkendelse af færdigheder, skoler og børnehaver, offentlig transport. Endelig vil der blive udviklet en opmuntrende og interaktiv grænseflade for at belønne brugerne for korrekte svar og gode præstationer.

Uformel sprogindlæring og medier for migranter. Konferencerapport (maj og december 2022) Hovedformålene med konferencen var: At øge bevidstheden om og fremme udvekslingen af innovative idéer og løsninger på uformel sprogindlæring for migranter i de nordiske lande. At fremhæve værdien af uformel sprogindlæring for integrationen af migranter og identificere måder, hvorpå formel og uformel sprogindlæring kan berige elevernes erfaringer. At fremhæve bedste praksis for at udvide netværk og partnerskaber i og uden for de nordiske lande. At understrege de nordiske

massemediers kritiske rolle i at fremme sprogindlæring som en integreret del af et demokratisk samfund.

Inden for projektet "[Meet the Need. Vocational Teaching Material Supporting the Integration of Migrants into the Labour Market](#)" (udviklet 2011-2012 under Lifelong Learning / Grundtvig-programmet) blev der udviklet erhvervsrelateret materiale til andetsprogsklasser i tæt samarbejde med erhvervseksperter og sproglærere. Dette undervisningsmateriale støtter sproglærere i at forberede migranter på kravene inden for detailhandel, pleje, madservice, kontorkommunikation og byggeri. På projektets hjemmeside kan du stadig finde materiale på 5 sprog (tysk, dansk, engelsk, italiensk og rumænsk): Tilpassede øvelser, lærertips, svarskemaer og udskrifter, lydmateriale, billedmateriale.

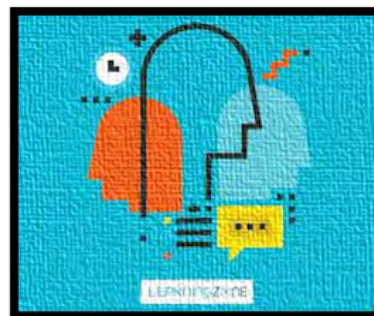

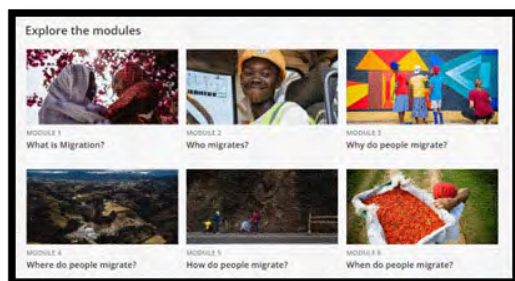
Projektet GAME ON - Language Learning Games for Migrants and Refugees er et medfinansieret Erasmus+-projekt, som foreslår en innovativ, ikke-formel læringsspilbaseret tilgang, der fremmer social inklusion af migranter og flygtninge gennem fremmedsprogsindlæring med fokus på

hverdagsdialoger, som voksne mennesker har brug for i deres sædvanlige sociale interaktioner.

Vejledningen "Learning Zone - nye tilgange til sprogkurser for migranter og flygtninge" består af 6 kapitler, der er knyttet til 6 træningsmoduler. Hvert kapitel indledes med læringsmålene og afsluttes med spørgsmål til refleksion. Vejledningen afsluttes med en kort ordliste og en bibliografi. Den er udformet på en måde, der gør det muligt for facilitatorer at integrere nye ideer i deres nuværende praksis med migranter, og den giver også adgang til andre materialer, der er tilgængelige for yderligere læring. I slutningen af vejledningen er der også flere praktiske øvelser, som

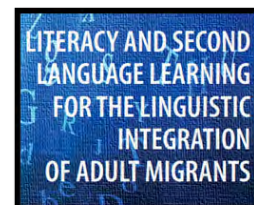

kan bruges i klasseværelset.

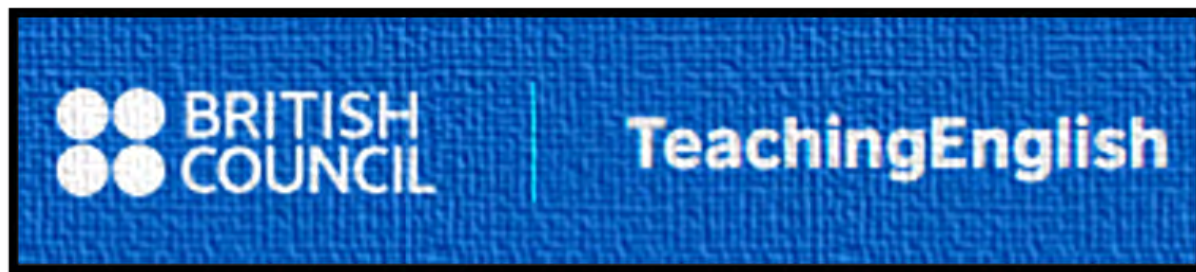
Værktøjskassen er et sæt ressourcer, som undervisere kan bruge til at undervise i migration, migranter og kulturgeografi. Det trækker på den omfattende forskning og analyse i World Migration Report-serien for at levere specialiserede værktøjer og ressourcer.

Denne referenceguide [om læsefærdigheder og andetsprogstilegnelse for sproglig integration af voksne migranter \(LASLIAM\)](#), som er finansieret og støttet af Europarådets afdeling for uddannelsespolitik, er resultatet af fire års arbejde. Udviklingen var kendetegnet ved en kontinuerlig proces med produktion, indsamling af feedback og revision. Som en del af denne proces indsamlede forfattergruppen værdifuld feedback fra to høringsrunder med eksperter fra Europarådet. Den havde også stor gavn af at tage hensyn til råd og forslag fra kolleger, forskere, lærere, sprogtestere, akademiske institutioner og foreninger. Da strukturen, temaerne og emnerne i referenceguiden var udarbejdet, blev der gennemført en kvalitativ validering efterfulgt af en kvantitativ validering af deskriptorer og skalering med i alt 831 deltagere, 31 sprog og 28 lande. Statistisk analyse, udført af CITO, bidrog til valideringen af skalaerne/deskriptorerne i deres engelske version.

Dette dokument præsenterer kataloget over initiativer, der er udarbejdet til 2021-opdateringen [af MOOCs4inclusion-undersøgelsen](#), finansieret af Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (JRC). Denne tredje undersøgelse koordineres af Dr. Charalambos Vrasidas og CARDET-teamet. Oplysningerne online (www.moocs4inclusion.org) beskriver initiativer til gratis digital læring (FDL). Denne version, der er udviklet som en del af den tredje undersøgelse og opdateret den 24/09/2021, indeholder to

typer initiativer: Initiativer, der blev identificeret i 2019, og som blev opdateret og valideret af deres udbydere, samt nye initiativer, der blev identificeret i 2021 (opdaterede og validerede initiativer). Initiativer, som ikke er blevet opdateret eller valideret, men hvis links og kontaktoplysninger fortsat fungerer (fungerende initiativer). FDL-initiativerne i dette katalog varierer en hel del i karakter og omfang. Der er dog gjort forsøg på at kategorisere dem efter "formål", den type ressource eller teknologi, de bruger, om de er "blandede" tilgange eller kun online/digitale, og i hvilket omfang de er igangværende eller kommende (afventer lancering), og om de giver oplysninger om de grundlæggende Europass-specifikationer (titel, organisation, placering, tematisk område, læringsresultater). Disse etiketter vil blive beskrevet yderligere i næste afsnit. Nogle felter er ikke udfyldt på grund af manglende offentlig information. Denne version af kataloget indeholder listen over yderligere ressourcer, der er relevante for digital uddannelse af migranter og flygtninge, og som blev identificeret i den tidligere undersøgelse, og som stadig fungerer, samt en ny ressource.

Bliv en del af verdens største online fællesskab for engelskundervisning. TeachingEnglish er et globalt program for engelsklærere og læreruddannere, der trækker på britisk og lokal ekspertise og British Councils unikke indsigt og erfaring. Opbyg dit professionelle netværk, del ideer og knowhow, og hold dig opdateret med den nyeste forskning og innovation inden for undervisning. Du finder lektionsplaner, arrangementer og læringsressourcer, der understøtter din praksis, samt nye muligheder for at hjælpe din karriere med at vokse – uanset om du tager dine første skridt som engelsklærer eller dine næste skridt som læreruddanner. Vi har et [bredt udvalg af bøger](#), selvstændige vejledninger og ressourcebøger, som du kan downloade i pdf-format. Vi har også flere praktiske aktivitetsbøger fulde af ideer og fotokopierbart materiale, som du kan bruge i klasseværelset og på læreruddannelsen.

2.6. Referencer

- Bandler R., Benson K. (2016). *Teaching Excellence, The definitive guide to NLP for teaching and learning*. New Thinking Publications.
- Bonvino E. (1998). *C'era una volta il metodo, tendenze attuali nella didattica delle lingue straniere*. Carocci.
- Bradley, L., Lindström, N. B., & Hashemi, S. S. (2017). [Integration and language learning of newly arrived migrants using mobile technology](#). *Journal of interactive media in education*, 2017(1).
- Danesi M., Diadori P., Semplici S. (2022). [Tecniche didattiche per la seconda lingua, strumenti e strategie anche in contesti CLIL](#). Carocci editore.
- Giuliodori L. (2022). *Italiano per stranieri, Italian Language Grammar Course Book With Keys*. Independent Publishing.
- Guaqueta, C. A., & Castro-Garces, A. Y. (2018). [The use of language learning apps as a didactic tool for EFL vocabulary building](#). *English Language Teaching*, 1(2), 61-71.
- Hammer, K. (2017). [Sociocultural integration and second language proficiency following migration](#). De Gruyter.
- Ng, L. L., Azizie, R. S., & Chew, S. Y. (2022). [Factors influencing ESL players' use of vocabulary learning strategies in massively multiplayer online role-playing games \(MMORPG\)](#). *The Asia-Pacific Education Researcher*, 3(4), 369-381.
- Tomlinson, B. (Ed.). (2023). *Developing materials for language teaching*. Bloomsbury Publishing.
- Villarini A. (2021). *Didattica delle lingue straniere*. Il Mulino.

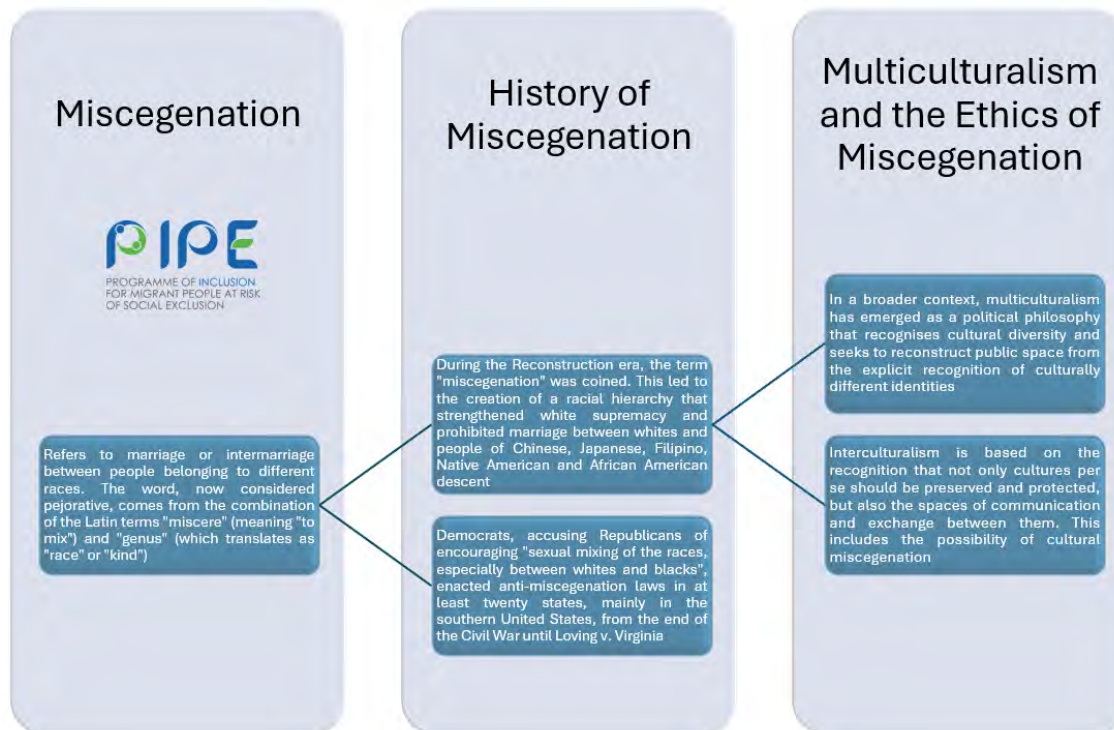

3. Interkulturel Uddannelse og etik i forbindelse med raceblanding

Abstrakt

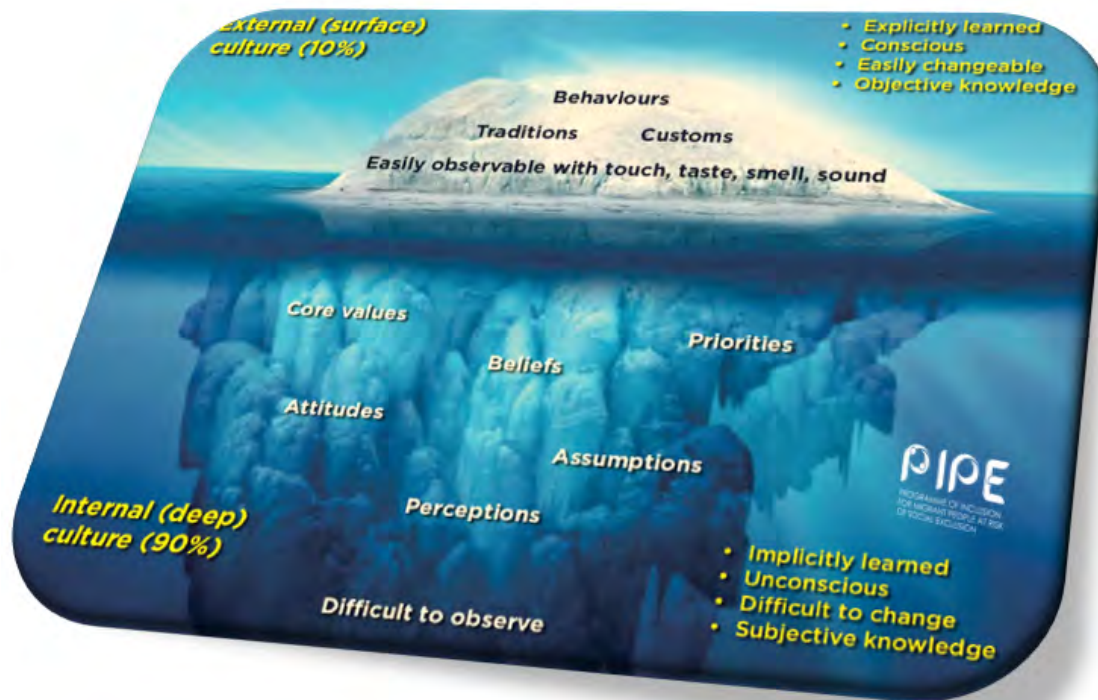
Den skal inspirere folks tanker, vække deres følelser og give deres handlinger vinger. En sådan vision skal være overbevisende i sit teoretiske fundament, appellere til praktikere, motivere dem og støtte dem i deres daglige arbejde (Gerhard Neune, Europarådet, 2012).

I en stadig mere globaliseret verden fremmer interkulturel uddannelse gensidig forståelse og respekt mellem forskellige kulturelle grupper. Dette kapitel udforsker de grundlæggende principper og praktiske strategier, der er nødvendige for at skabe et inkluderende og harmonisk samfund. Fremme af interkulturel uddannelse er især gavnligt for fagfolk, der arbejder med sårbare grupper som nyankomne flygtninge, migranter og asylansøgere (Brotto, 2008). Historisk set er raceblanding fyldt med kontroverser, men her undersøges raceblanding igen gennem en etisk optik, der understreger potentialet for interkulturel blanding til at berige samfund. [Lær mere om raceblanding](#). Værktøjer, metoder og praksisser, der udvider perspektiverne og fremmer ægte interkulturelle forbindelser gennem to- eller flersprogede tilgange til uddannelse og interkulturelle kompetencer, integreres i dette kapitel og giver en omfattende ramme for interkulturel uddannelse, der fremmer etiske interkulturelle interaktioner og forbereder enkeltpersoner på at bidrage positivt til en stadig mere sammenkoblet verden.

3.1. Forholdet mellem undervisningskonteksten og udvælgelsen af læremidler: lærernes synspunkt

Boblespørgsmål: Hvordan former kulturen os selv, vores elever og vores pædagogik? Det fører til spørgsmål om, hvordan vi definerer kultur, og hvordan vi betragter forholdet mellem individer og grupper, som vi anser for at være kulturelt forskellige fra hinanden. Hall (1990), hvis forfatterskab om kultur havde stor indflydelse på interkulturel træning i det 20. århundrede, anså kultur for at være et system af fysiske objekter, adfærd og sprogsystemer i og under den bevidste bevidsthed. Hall visualiserede kultur som et isbjerg, hvor nogle fysiske kulturelle karakteristika (f.eks. påklædning, mad, festivaler) findes "over vandlinjen", og andre aspekter af kulturen (f.eks. tidsorientering, forventninger til kommunikationsstil og værdier i relationer) fungerer "under vandlinjen" og sandsynligvis er usynlige og ukendte for andre uden dybere udforskning. Hvis du ser videoen [The Cultural Iceberg](#), kan du få en kort introduktion til kultur og dens dimensioner, sanser og værdier.

Boblespørgsmål 2: Multikulturel eller interkulturel uddannelse? Ideen om multikulturalisme kan dække over de kritiske spørgsmål om at forholde sig godt til interkulturelle sammenhænge på måder, der fremmer lighed i stedet for at forstærke mønstre af diskrimination. Målet med multikulturalisme er at anerkende sameksistensen af forskellige grupper med vægt på gensidig respekt og forståelse (Aman, 2015). Begrebet interkulturalitet er mere omfattende og omfatter relationer mellem og inden for grupper, herunder udveksling og dialog (UNESCO, 2006).

De begreber og teorier, der ligger til grund for begreberne [om interkulturalitet](#), hjælper os med at forstå den sociale og uddannelsesmæssige virkelighed. Når vi beskæftiger os med disse begreber, giver de os mulighed for at se den sociale verden fra et andet perspektiv og koncentrere os om de individuelle aspekter, som den består af. De sikrer en klar passage for praktikerne og forskeren. Nogle af dem er:

- [Kulturel mangfoldighed](#): Anerkender eksistensen af en række forskellige kulturer i et samfund. Den værdsætter de unikke bidrag fra hver kultur og opfordrer til at bevare og udtrykke kulturelle identiteter.
- [Gensidig respekt og anerkendelse](#): Centralt for interkulturalitet er ideen om at respektere og anerkende forskellige kulturers ligeværd. Det betyder, at *man* værdsætter kulturelle udtryk og perspektiver uden at påtvinge dem sine egne kulturelle normer og værdier.
- [Integration vs. assimilation](#): Interkulturalitet støtter integrationen af individer og grupper i samfundet, samtidig med at de får mulighed for at bevare deres kulturelle identitet. Det står i kontrast til assimilation, som ofte indebærer udslettelse eller devaluering af minoritetskulturer til fordel for en dominerende kultur.
- [Interkulturel kompetence](#): Dette refererer til de færdigheder og evner, der kræves for at interagere effektivt og hensigtsmæssigt med mennesker fra andre kulturer. Det omfatter kulturel bevidsthed, følsomhed og evnen til at tilpasse sin adfærd til forskellige kulturelle sammenhænge.
- [Magtdynamik og ulighed](#): Handler om at adressere og udfordre magtubalancer og uligheder, der findes mellem forskellige kulturelle grupper. Det søger at skabe mere ligeværdige og retfærdige relationer.

- **Hybriditet og kulturel udveksling:** Omfavn idéen om kulturel hybriditet, hvor kulturer påvirker og blandes, hvilket fører til nye, hybride kulturelle former. Denne udvekslingsproces beriger alle deltagende kulturer.
- **Interkulturel uddannelse:** Uddannelse spiller en afgørende rolle i at fremme interkulturalitet. Interkulturel uddannelse har til formål at fremme forståelse og påskønnelse af kulturel mangfoldighed og udstyre enkeltpersoner med den viden og de færdigheder, der er nødvendige for interkulturel dialog og samarbejde.
- **Globalisering:** Interkulturalitet bliver stadig vigtigere, efterhånden som mennesker med forskellige kulturelle baggrunde interagerer hyppigere. Globaliseringen giver både muligheder og udfordringer for interkulturelle relationer.
- **Kulturrelativisme vs. universalisme:** Interkulturalitet indebærer ofte at navigere i spændingsfeltet mellem kulturrelativisme (at forstå kulturer på deres egne præmisser) og universalisme (at anvende visse universelle værdier og principper). At finde en balance mellem respekt for kulturelle forskelle og opretholdelse af universelle menneskerettigheder er et centralt aspekt af interkulturalitet.

Interkulturalitet handler derfor om at skabe et dynamisk og inkluderende samfund, hvor kulturelle forskelle ses som aktiver snarere end forhindringer. Det tilskynder til en holistisk tilgang til kulturelle interaktioner, der fremmer gensidig læring og samskabelse af fælles rum (Akkari & Radhouane, 2022).

Interkulturalitet henviser til tilstedeværelsen af og ligeværdig interaktion mellem forskellige kulturer og muligheden for at skabe fælles kulturelle udtryk, som opnås gennem dialog og en holdning af gensidig respekt. (UNESCO)

Verden forandrer sig, hvis to ser og genkender hinanden. (Octavio Paz)

Der findes multikulturelle samfund, men endnu ikke interkulturelle samfund. (Elizabeth Flores)

Hvis vi ikke kan gøre en ende på vores forskelle, så lad os bidrage til at gøre verden til et passende sted for dem (John Fitzgerald Kennedy).

Jeg er overbevist om, at fremtiden tilhører ikke-vold og forsoning mellem forskellige kulturer (Stéphane Hessel).

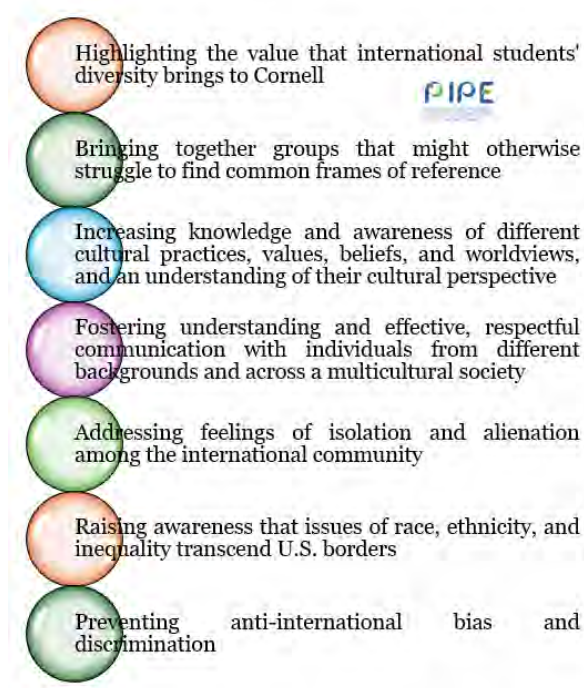
3.2. Interkulturel uddannelse

Boblespørgsmål: Hvad er behovet for interkulturel forståelse? Det er vigtigt for fagfolk i dagens globaliserede og mangfoldige verden at forstå nøglebegreberne i interkulturalitet for at forbedre kommunikationen, øge empatien og sensitiviteten og fremme etisk adfærd og inkluderende praksis. Interkulturel forståelse i klasseværelset er afgørende og bidrager til et mere inkluderende, effektivt og berigende uddannelsesmiljø. Det hjælper med at skabe en atmosfære i klasseværelset, hvor alle elever føler sig respekteret og værdsat, uanset deres kulturelle baggrund. Desuden styrker det følelsen af at høre til og opmuntrer eleverne til at deltage aktivt i deres læring, opfordrer dem til at sætte spørgsmålstejn ved stereotyper, udfordre fordomme og tænke kritisk over kulturelle antagelser. Før du begynder på interkulturel uddannelse:

Læs [Unescos retningslinjer for interkulturel uddannelse](#). Disse retningslinjer er udarbejdet som et bidrag til forståelsen af spørgsmålene omkring interkulturel uddannelse. De trækker på de vigtigste standardiseringsinstrumenter og resultaterne af adskillige konferencer for at præsentere koncepter og spørgsmål, der kan bruges til at vejlede om fremtidige aktiviteter og politisk beslutningstagning. Den fungerer som en værdifuld praktisk ressource for lærere og elever, læreplansudviklere, politiske beslutningstagere og medlemmer af lokalsamfundet, og alle dem, der ønsker at fremme interkulturel uddannelse med henblik på fred og forståelse.

Lær erfaringerne [fra Story Circles: Intercultural Understanding Workshop](#), (Unesco2020) En anden metode, der bruges til interkulturel forståelse, er "Story Circles"-workshops, der har til formål at øge internationale studerendes følelse af at høre til ved at skabe dialog om interkulturelle erfaringer og udstyre deltagerne med værktøjer til at omsætte inklusion til handling. De giver et sikkert rum til at reflektere over skæringspunktet mellem international status og racemæssig, etnisk, kønmæssig og anden identitet. Deltagerne deles først op i mindre grupperum, hvor alle skiftes til at dele personlige interkulturelle erfaringer. Uddannede facilitatorer overvåger samtalerne for at opretholde gensidig respekt, tillid og forståelse. Efter en periode med diskussioner i små grupper samles hele gruppen igen

for at dele indsigter, reflektere over de rejste spørgsmål og etablere et fremadrettet perspektiv på mangfoldighed og tilhørsforhold. Find mere information om [Story Circles Toolkit](#) fra OSU.

Interkulturel uddannelse: Mål, værdier og perspektiver: Interkulturel uddannelse er en global nødvendighed, en specialiseret form for uddannelse, der sætter individer og deres kulturer i en position, hvor de behandles forskelligt, men samtidig er de i en position, hvor de er ligeværdige. Den beskæftiger sig med uddannelsesprocessen ud fra en vision om kulturel mangfoldighed og fokuserer på kulturelle interaktionsfænomener (mennesker, kulturer, religioner, personer, der taler forskellige sprog, mennesker, der har forskellige synspunkter og meninger osv.) De værdier, der udspringer af interkulturel uddannelse (tolerance, frihed, åbenhed, accept af forskelle, forståelse af mangfoldighed, pluralisme og samarbejde),

indbygges i de uddannedes personlighed gennem en vedvarende og konsekvent (systematisk) indsats. Det fremmer lokalsamfundets solidaritet med det internationale samfund (Bennett, 2009).

Det refererer til interaktion mellem mennesker, religioner, kulturer og talere af forskellige sprog med forskellige meninger og synspunkter. De vigtigste mål for interkulturel uddannelse er følgende:

- Forbedring af effektiviteten i interkulturelle relationer.
- Øget tolerance og accept af forskellige mennesker;
- At træne folk i at opfatte, acceptere og respektere mangfoldighed (Campbell & Walta, 2015), (Catarci, 2014).

Desuden indebærer det en pædagogisk tilgang til kulturelle forskelle, en strategi, hvor der tages hensyn til de åndelige særpræg eller andre (køn, sociale eller økonomiske forskelle osv.), så man så vidt muligt undgår de risici, der opstår som følge af ulige udvekslinger mellem kulturer eller, endnu værre, tendenser til kulturel atomisering. (Bedeckovic, V. 2017)

Når vi opsummerer de ovennævnte ideer, kan vi konstatere, at interkulturel uddannelse er et kompleks af principper og praksisser, der er relateret til hele uddannelsesmiljøet i alle dets komponenter, og som er orienteret mod at forme gennem og for kulturel mangfoldighed med en direkte effekt på viden og positiv forståelse af kulturelle forskelle, fremme af lighed i uddannelse og udligning af muligheder (Baraldi, 2012).

Der er også nogle perspektiver på dette studieemne. Et af disse perspektiver er løsningen på konflikter som en løsning på racisme, intolerance og fremmedhad. Denne uddannelse er et meget nyttigt redskab til at bekæmpe dem. Interkulturalisme er et redskab til at fremme lige muligheder, udvikling af demokrati og respekt for menneskerettigheder. Ved at uddanne folk i en interkulturel ånd vil en række problemer blive undgået og endda løst, f.eks. tendenser til foragt, fornægtelse af værdier og traditioner og anderledes adfærd. Interkulturel uddannelse med hensyn til at forme den personlige identitet kommer af, at mennesker kommer i kontakt med hinanden, og det kan være ret vanskeligt at opretholde sociale relationer, fordi vi har forskellige måder at handle, tænke og føle på. Folk kan udvikle forskellige strategier i mellemmenneskelige relationer: enten relationer med åbenhed eller accept af andre personer eller tilbagetrækning i sig selv for at beskytte kultur og personlig identitet (Baraldi, 2012).

Ud fra et perspektiv om åbenhed over for forskellige værdier sigter interkulturel uddannelse hovedsageligt mod at integrere individer i en dynamisk og polymorf verden. Dette bidrager til udviklingen af individualitet ved at værdsætte individuelle træk, som skal anerkendes og udvikles, og dermed støtte samfundet og sikre sammenhæng, funktionalitet og solidaritet. I dette tilfælde kan vi tale om multikulturel uddannelse (Otten, 2003).

De grundlæggende værdier, der ligger til grund for interkulturel uddannelse, er respekt for menneskerettigheder og retsstatsprincippet. Det moderne samfund formulerer sine eksistentielle principper baseret på generelle menneskelige værdier som respekt, retfærdighed, fairness, værdighed, ansvar, empati og fred. Kulturrelativisme er et koncept, ifølge hvilket enhver adfærd ikke kun kan bedømmes med henvisning til den sociale kontekst, hvori den forekommer. Før man vurderer enkeltpersoners adfærd, skal den rapporteres til den kulturelle baggrund af overbevisninger og forventninger, som det grundlæggende kulturelle miljø indebærer (Rapanta, et al., 2020).

3.2.1. Interkulturalitet i sprogundervisningen

Med den øgede globalisering og migrationsstrøm har der været en voksende erkendelse af behovet for et interkulturelt fokus i sprogundervisningen. Når sprogundervisere planlægger et standardbaseret curriculum, bliver det klart, at sprog og kultur er uløseligt forbundet. Moloney og Harbon (2010) bemærker, at interkulturel praksis i forbindelse med sprogundervisning "beder eleverne om at tænke og handle hensigtsmæssigt inden for en voksende viden om kulturen inden for sproget. Hvilke typer

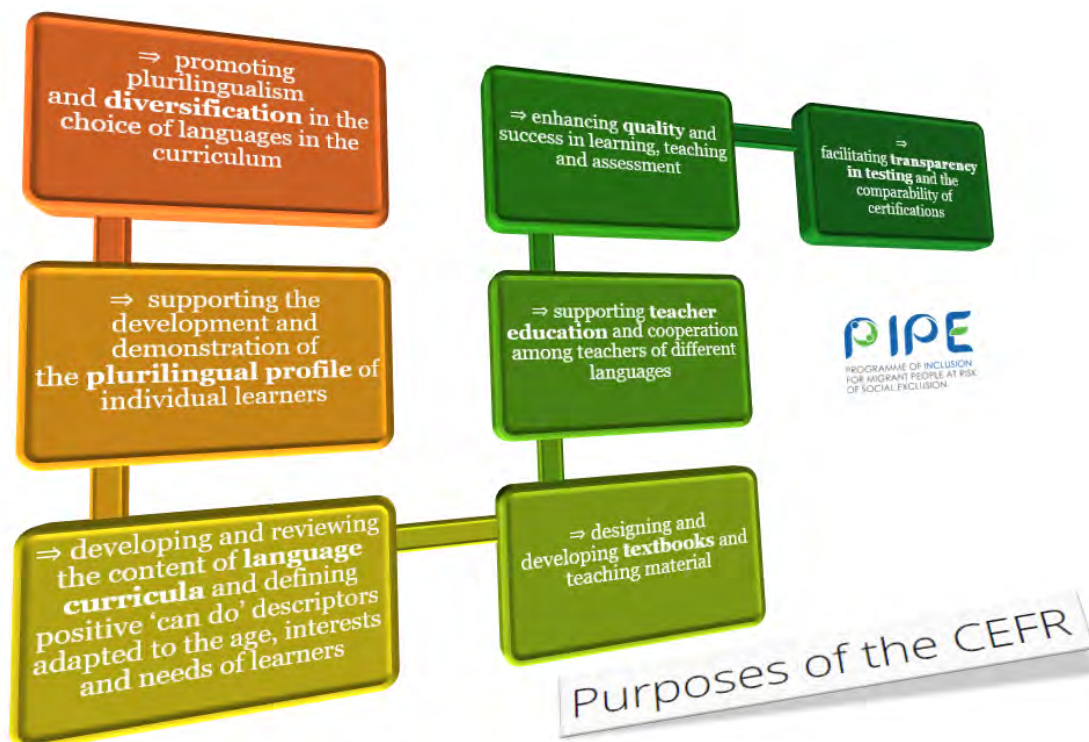
opgaver i klasseværelset kan bevæge eleverne i retning af? Kræver det undervisningsplanlægning, der giver tid og plads til kulturel udforskning og interkulturel kompetence?

Forskning i interkulturel kompetence understreger vigtigheden af at forberede eleverne på at engagere

sig og samarbejde i et globalt samfund ved at opdage passende måder at interagere med mennesker fra andre kulturer på. Når et interkulturelt klasse miljø beskrives, beskrives elevernes læring ofte som elevcentreret, engagerende, interaktiv, deltagende og samarbejdsorienteret. Baseret på de standarder, der findes i Europarådets [fælles europæiske referenceramme for sprog](#) (CEFR) (2001), skal lærerne i klasseværelserne være forberedt på at skabe et miljø præget af nysgerrighed og undersøgelse for at lede eleverne hen imod interkulturel kompetence. I denne sammenhæng er lærerens rolle ikke at stille specifikke spørgsmål og svar om artefakten, men snarere at stille nogle åbne spørgsmål, der vil lede eleverne til selvstændig opdagelse af forskellige verdensbilleder baseret på fælles tekstmateriale. Dette placerer eleverne i rollen som aktive vidensindsamlere og minimerer derved fordomme om kulturen.

CEFR beskriver omfattende, hvad sprogindlærere skal lære for at bruge et sprog til kommunikation, og hvilken viden og hvilke færdigheder de skal udvikle for at kunne handle effektivt. Beskrivelsen dækker også den kulturelle kontekst, som sproget indgår i. De vigtigste mål er:

Ved at udforske CEFR kan du finde forskellige ideer til at øge bevidstheden om interkulturalitet i sprogklassen. Du kan finde [nøglebegreberne](#) om sprogbrugere og sprogindlærere som en social agent, der - med fokus på et specifikt formål - handler og interagerer inden for et bestemt handlingsområde; en social kontekst, et sæt omstændigheder og et specifikt miljø. Her kan du finde præsentationen [af eleven og brugeren som en "social agent"](#), og du kan også finde eksempler på klasseværelsesaktiviteter i [Handout](#), f.eks. kulturelle forskelle, hvordan man bruger sange i sprogundervisningen til at øge fokus på kulturel og interkulturel bevidsthed osv. Desuden kan du i [Background Reading](#) finde en kort teoretisk baggrund for at bruge sprog som et instrument til at modtage og udveksle information og som et unikt værktøj til at fortolke verden og opbygge både individuel og kollektiv viden gennem interaktion og dialog. Derfor er sprogbrug og -læring både kognitive og sociale aktiviteter. I [Companion Volume CEFR 2018](#) finder du information om CEFR's nøglebudskaber i en brugervenlig form og alle CEFR's illustrative deskriptorer.

3.2.2. Aktiviteter og ressourcer til at fremme forståelse og respekt for andre kulturer

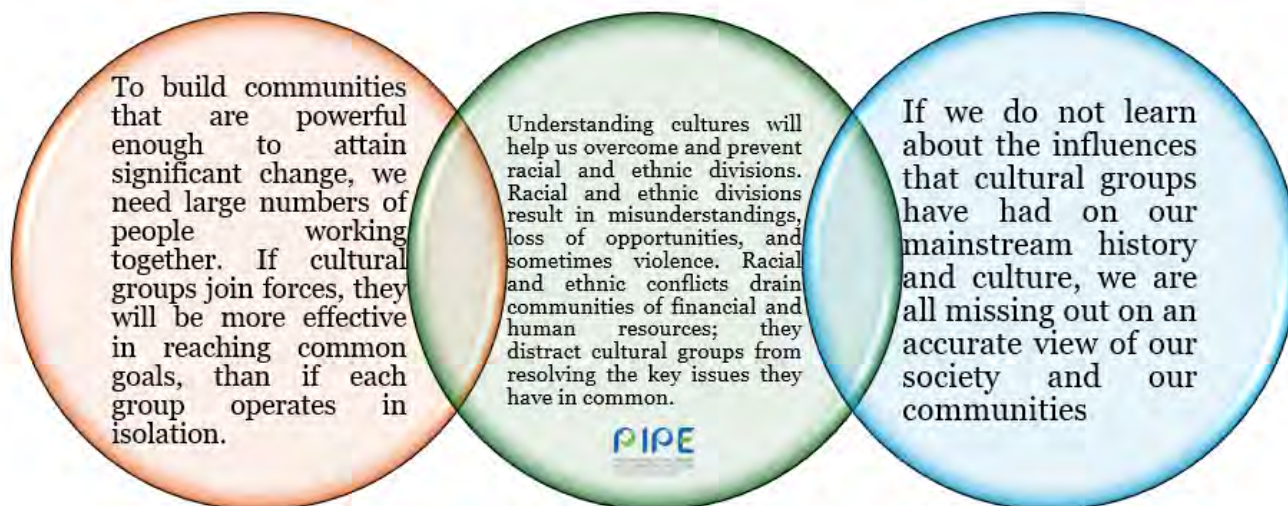
Evnen til at se verden fra andres perspektiv, som kan være forskellige i deres kulturelle baggrunde, overbevisninger, holdninger og praksisser, afhænger af selvbevidsthed og forståelse af ens eget såvel som andres perspektiv. Det afhænger af at kende og forstå de antagelser, der ligger til grund for ens

perspektiv, at forstå, hvordan ens verdensbillede er formet af ens kulturelle tilhørsforhold og erfaringer, og hvordan disse igen påvirker ens vurderinger og reaktioner over for andre mennesker. Derudover kræver selvbevidsthed bevidsthed om ens motiver, følelser og fornemmelser og en klar forståelse af grænserne for ens kompetence og ekspertise (Europarådet, 2016). Perspektivtagning er også afhængig af evnen til at operationalisere kulturel viden og vurdere kulturelle situationer, der involverer flere perspektiver (LaRusso et al., 2016). Kritisk tænkning og analytiske færdigheder er også vigtige, når individer vurderer information og situationer og skaber mening i deres omgivelser (OECD, 2018).

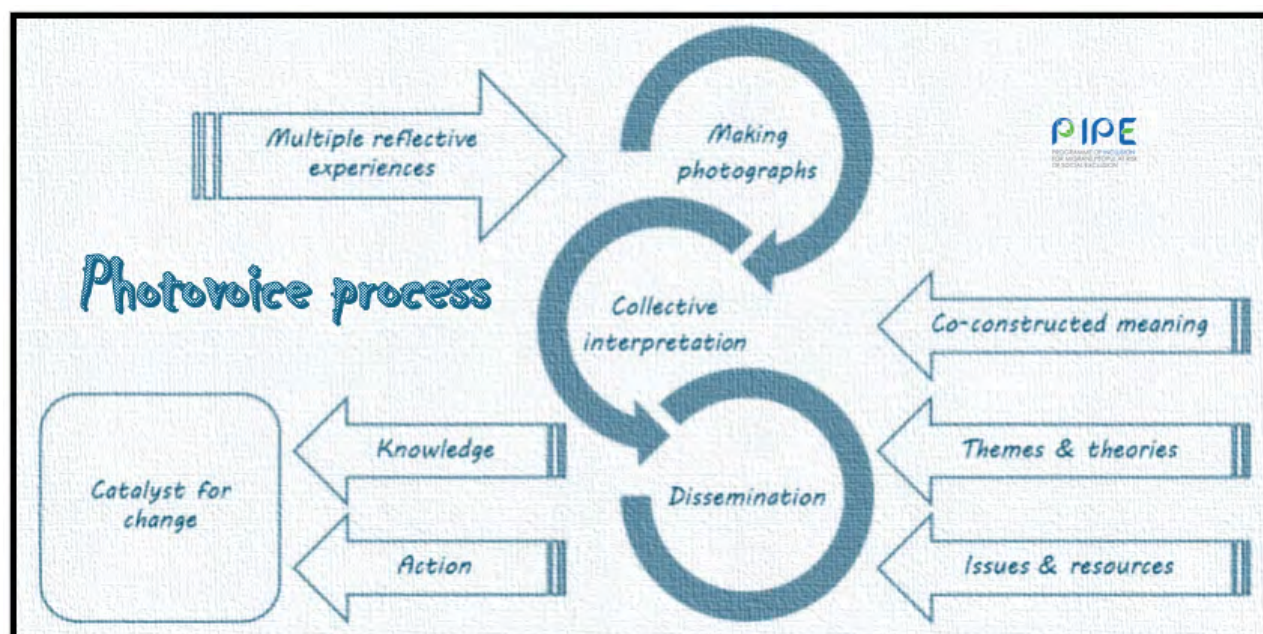
En form for respekt i forbindelse med kulturel mangfoldighed er den respekt, der udvises over for mennesker, som opfattes som havende forskellige kulturelle tilhørsforhold eller forskellige meninger og overbevisninger. En sådan respekt forudsætter, at alle mennesker har den samme iboende værdighed og nyder en umistelig ret til at vælge deres tilhørsforhold, tro, praksis og meninger. Denne form for respekt kræver ikke, at man er enig i den anden persons overbevisninger eller minimerer forskellene mellem disse overbevisninger og ens egne synspunkter.

Kognitiv tilpasningsevne refererer til evnen til at tilpasse sin tænkning og adfærd til det fremherskende kulturelle miljø eller til nye situationer og sammenhænge, der kan stille nye krav eller udfordringer. Personer, der tilegner sig denne færdighed, kan håndtere følelser af "kulturchok", såsom frustration, stress og fremmedgørelse i tvetydige situationer i nye miljøer (Levin, 2015). Tilpasningsdygtige elever kan lettere udvikle langsigtede interpersonelle relationer med mennesker fra andre kulturer og forblive robuste under skiftende omstændigheder (Lepine et. al, 2000).

At opbygge respekt for andre kulturer bliver mere og mere indlysende; det er en effektiv metode til at forbedre forholdene, løse problemer og opbygge sunde samfund. For at opnå dette er det nødvendigt at forstå og værdsætte forskellige kulturer, etablere relationer med personer fra andre kulturer end vores egen og opbygge stærke alliancer med andre kulturelle grupper. Desuden er det af afgørende betydning at integrere ikke-mainstream-grupper i kernen af borgernes aktiviteter.

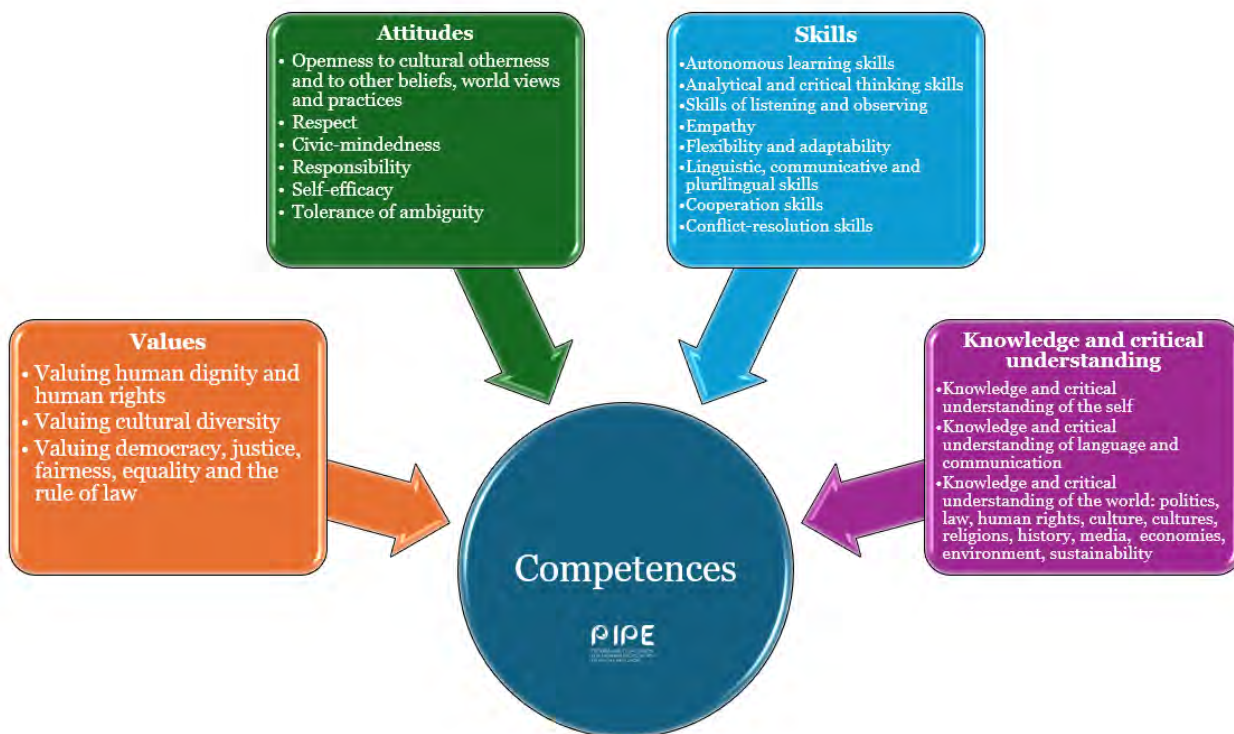

Frem mod en mere selvreflekterende og inkluderende pædagogik, der tilbydes af Photovoice - en fællesskabs- og deltagelsesbaseret aktionsforskningsmetode udviklet af Wang og Burris, 1997 til konteksten i det mangfoldige klasseværelse, kan undervisere opbygge tilgange og aktiviteter, der fremmer et større deltagende engagement mellem elever og emne, viden og læring. Mød metoden Photovoice som et pædagogisk værktøj til interkulturel læring, og brug den i dit klasseværelse. Mød metoden [Photovoice som et pædagogisk værktøj til interkulturel læring](#), og brug den i dit klasseværelse.

Konklusionen er, at vi mere end nogensinde i vores samfund finder mennesker med forskellige overbevisninger, baggrunde og holdninger. Det kræver, at vi tænker nøje over, hvordan vi fremmer et

sæt fælles værdier. Hvordan løser vi sammenstød mellem konkurrerende verdensbilleder? Hvad er det for holdninger og adfærd, vi kan og ikke kan acceptere? Derfor er målet ikke at lære eleverne, hvad de skal tænke, men snarere hvordan de skal tænke, så de kan navigere i en verden, hvor alle skal opretholde de principper, der gør det muligt for alle kulturer at eksistere side om side [Europarådet 2016](#)

3.2.3. Praksisser til at berige den [interkulturelle oplevelse i](#) og uden for klasseværelset

I dagens stadig mere globaliserede verden er klasseværelser og uddannelsesmiljøer blevet mikrokosmosser af forskellige kulturer, baggrunde og perspektiver. Som undervisere og livslangt lærende har vi en unik mulighed for at omfavne denne rige mangfoldighed og dyrke meningsfulde interkulturelle oplevelser, der overskrider grænserne for klasseværelset.

I klasseværelset kan man implementere en bevidst praksis for at skabe et inkluderende og kulturelt responsivt læringsmiljø. Ved at skabe en atmosfære af gensidig respekt, åbenhed og nysgerrighed kan undervisere lægge grunden til interkulturel forståelse og påskønnelse.

I undervisningslokalerne flettes en række forskellige kulturer sammen, og hver tråd repræsenterer et unikt perspektiv, en rig arv og en verden af oplevelser, der venter på at blive delt. Som undervisere er det vores privilegium og ansvar at væve disse tråde sammen og skabe et miljø, hvor forståelsen

blomstrer, og værdsættelsen af mangfoldighed slår rod. I en sådan sammenhæng afspejler kursusmaterialet kalejdoskopet af menneskelige erfaringer og inviterer eleverne til at udforske fortællinger, der udfordrer deres antagelser og udvider deres horisont. Gæstetalere og medlemmer af lokalsamfundet pryder rummet, og deres historier tegner levende portrætter af modstandskraft, tradition og den skønhed, der findes i vores forskelligheder.

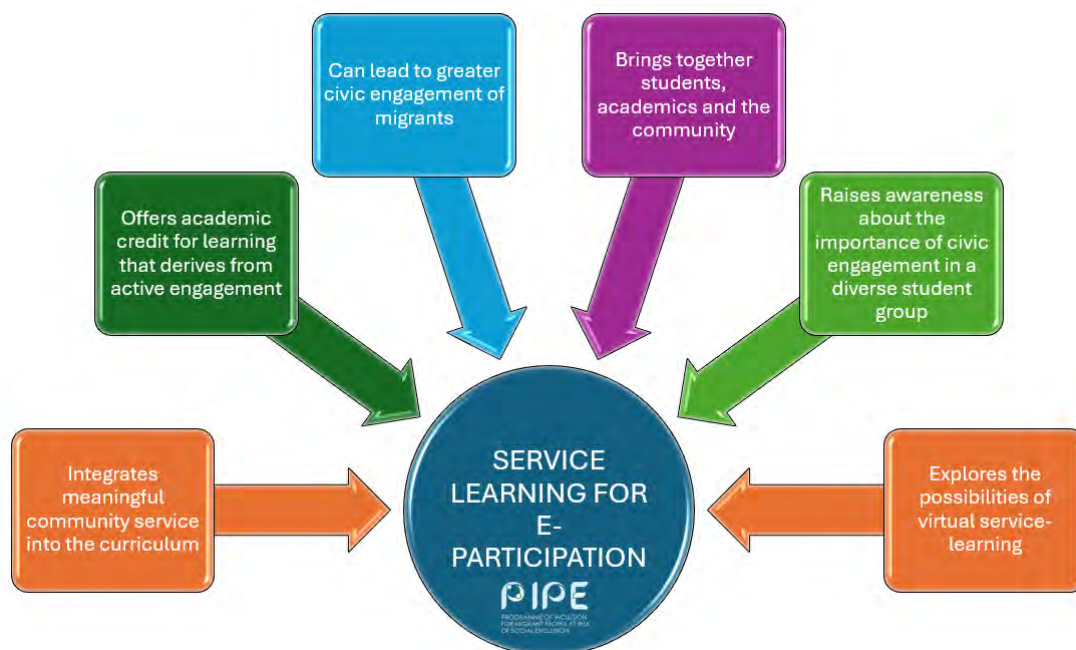
Tilpasning af undervisningsstrategier og -materialer til forskellige kulturelle læringsstile bliver ikke bare en praksis, men en fejring af inklusion. Brugen af historiefortælling, kunst, musik og dans inviterer de studerende til at forbinde kursusindhold med deres personlige og kulturelle erfaringer og skabe et forståelsestæppe, der er vævet af trådene fra deres levede virkelighed.

Samarbejdslearning får en ny dimension, når studerende med forskellige baggrunde mødes og danner teams, der er forenet af et fælles mål. Her anerkendes værdien af forskellige perspektiver ikke bare, men omfavnes som en vigtig ingrediens for succes. Gennem disse erfaringer lærer de studerende kunsten at kommunikere effektivt på tværs af kulturer og udvikler færdigheder, som de kan bruge langt ud over klasseværelsets mure.

Men den interkulturelle erfaring behøver ikke at være begrænset til klasseværelsets vægge. Ved at udvide læringsmulighederne ud over de traditionelle akademiske rammer kan undervisere give eleverne fordybende og transformative oplevelser, der uddyber deres forståelse og påskønnelse af kulturel mangfoldighed, samt skabe transformative læringsoplevelser, der ikke kun udvider elevernes viden om og forståelse af forskellige kulturer, men også fremmer kritisk tænkning, empati og globalt medborgerskab. I den forbindelse følger nogle forslag til praksis, som er i overensstemmelse med denne vision:

Kulturelle fordybelsesrejser og -udvekslinger

- Organiser udvekslingsprogrammer for studerende eller studiemuligheder i udlandet, der giver mulighed for kulturel fordybelse og førstehåndsoplevelser.
- Faciliter orientering før afrejse og debriefing efter rejsen for at maksimere læring og personlig vækst.
- Opfordr eleverne til at dokumentere deres oplevelser gennem dagbøger, blogs eller multimedieprojekter, som de kan dele med deres kammerater.

Samfundsengagement og service-læring

- Samarbejd med lokale organisationer eller samfundsgrupper for at give de studerende mulighed for at engagere sig i forskellige befolkningsgrupper.
- Udvikle service-læringsprojekter, der tager fat på udfordringer i den virkelige verden og samtidig fremmer interkulturel forståelse og empati.
- Facilitér strukturerede refleksionsaktiviteter for at hjælpe de studerende med at bearbejde deres oplevelser og skabe forbindelser til kursets indhold.

Interkulturelle begivenheder og fejring

- Organiser eller deltag i kulturelle festivaler, udstillinger eller forestillinger, der fejrer mangfoldigheden i din institution eller dit samfund.
- Opfordr de studerende til at tage en aktiv rolle i at planlægge, organisere eller deltage i disse arrangementer.
- Giv eleverne mulighed for at dele deres kulturelle traditioner, skikke og perspektiver gennem præsentationer eller interaktive boder.

Tværkulturelt mentorskab og buddy-programmer

- Etabler tværkulturelle mentor- eller buddy-programmer, der parrer studerende fra forskellige kulturelle baggrunde.

- Facilitere strukturerede aktiviteter og diskussioner, der fremmer gensidig forståelse og påskønnelse af forskellige perspektiver.
- Opfordr mentorer og mentees til at dele deres kulturelle erfaringer, traditioner og indsigter med hinanden.

Partnerskaber og engagement i lokalsamfundet

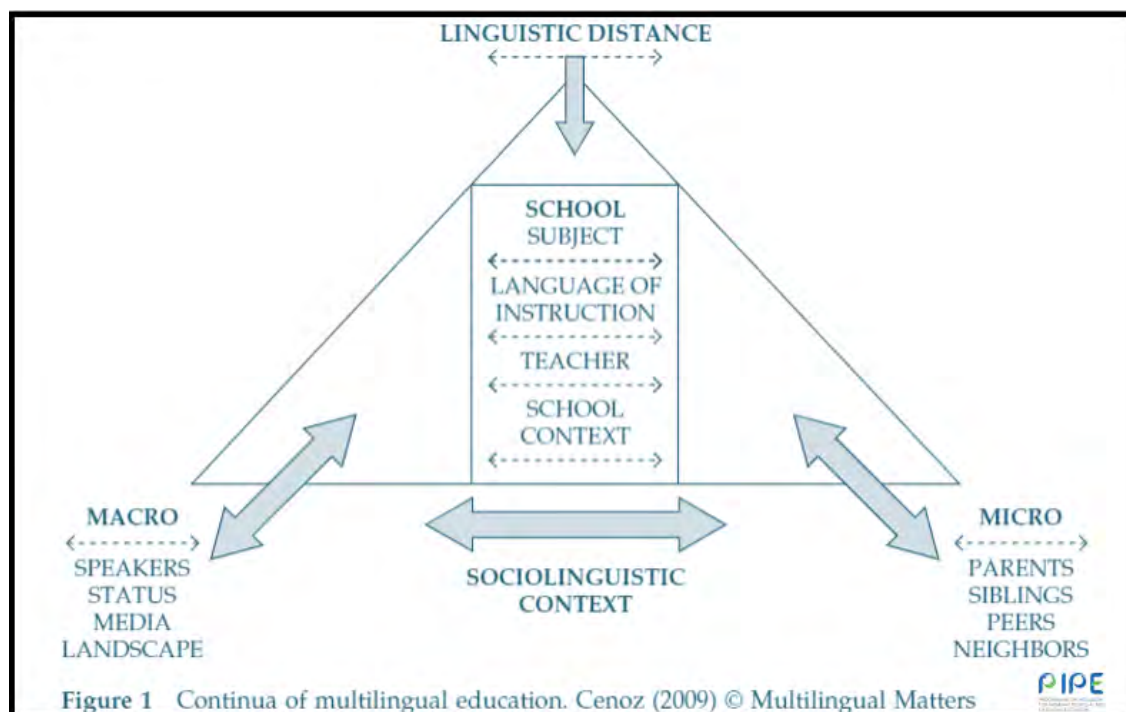
- Fremme partnerskaber med lokale kulturorganisationer, museer eller samfundscentre for at give de studerende mulighed for at engagere sig i forskellige samfund.
- Inviter gæstetalere eller facilitatorer fra disse organisationer til at lede workshops eller diskussioner på campus.
- Tilskynd eleverne til at arbejde frivilligt eller deltage i arrangementer og aktiviteter i lokalsamfundet, der fremmer kulturel bevidsthed og forståelse.

Det er vigtigt at bemærke, at fremme af interkulturel forståelse er et fælles ansvar, der involverer aktiv deltagelse og opbakning fra studerende, fakultet, personale og det bredere samfund. Institutioner bør stræbe efter at skabe en inkluderende kultur og fejre den rige mangfoldighed inden for deres mure, samtidig med at de giver mulighed for et meningsfuldt engagement med forskellige samfund uden for campus. Det er en rejse, der kræver engagement, selvrefleksion og en vilje til at træde ud af vores komfortzoner. Men når vi gør det, frigør vi potentialet til at skabe et mere inkluderende, empatisk og globalt orienteret samfund, hvor menneskelig mangfoldighed ikke blot anerkendes, men værdsættes som en kilde til styrke og inspiration for os alle.

3.2.4. Tosproget eller flersproget tilgang til træning

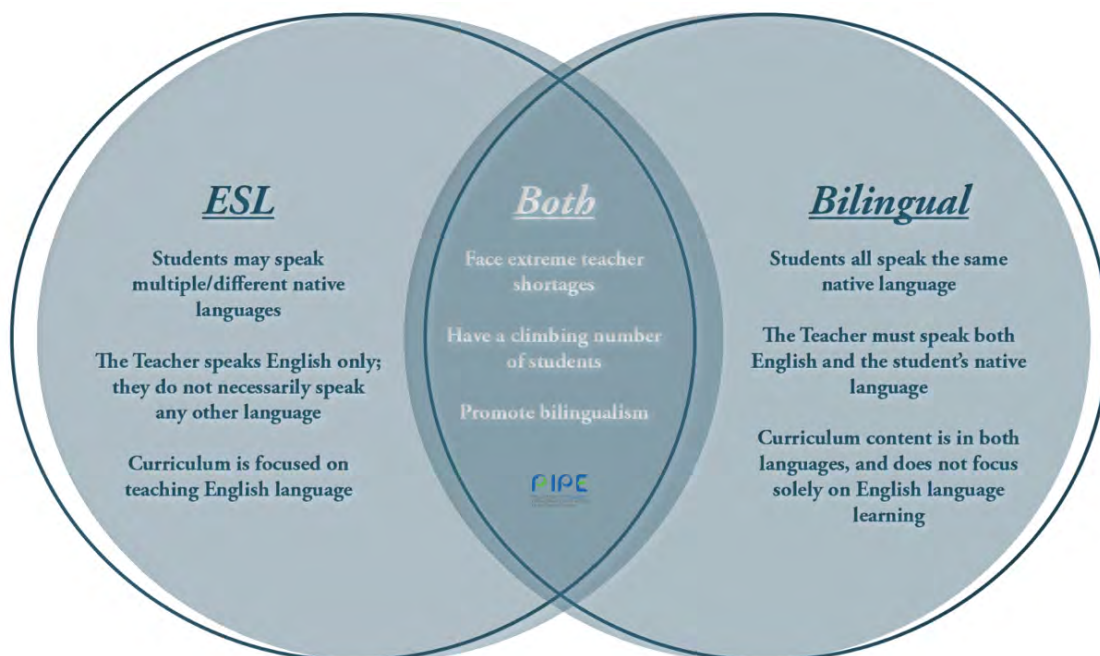
3.2.4.1. Fordele og muligheder ved to- og flersprogede tilgange til uddannelse

Fordelene ved en to- eller [flersproget](#) tilgang til uddannelse rækker langt ud over den rene sprogtilegnelse. Ved at lade eleverne fordybe sig i flere sproglige sammenhænge fremmer vi kognitiv fleksibilitet, øger den kulturelle bevidsthed og dyrker en dybere forståelse for den iboende værdi af mangfoldighed. Desuden giver denne tilgang enkeltpersoner mulighed for at overskride sproglige barrierer, hvilket åbner op for nye muligheder for personlig vækst, faglig udvikling og meningsfulde tværkulturelle forbindelser på mange måder.

Talrige videnskabelige undersøgelser har belyst de kognitive fordele, der er forbundet med to- og flersprogethed. At lære og bruge flere sprog forbedrer den eksekutive funktion, problemløsningsevnen og den kognitive fleksibilitet. Personer, der er dygtige til flere sprog, udviser øget opmærksomhedskontrol, forbedret hukommelse og en forbedret evne til at multitasking. Disse kognitive fordele viser sig som håndgribelige uddannelsesmæssige fordele, idet flersprogede elever ofte udviser bedre akademiske resultater, øget kreativitet og større tilbøjelighed til abstrakt tænkning.

Sprog er den tråd, der væver kompleksiteten i kulturel kommunikation sammen, og ved at beskæftige sig med flere sproglige systemer får eleverne uvurderlig indsigt i de forskellige verdensbilleder, værdier og perspektiver, der former forskellige kulturer. En to- eller flersproget tilgang til uddannelse fremmer en dybere forståelse og påskønnelse af kulturelle nuancer, hvilket gør eleverne i stand til at navigere i tværkulturelle interaktioner med større empati og følsomhed. Denne øgede kulturelle bevidsthed er et uvurderligt aktiv i nutidens sammenkoblede globale landskab, hvor effektiv tværkulturel kommunikation er en vigtig drivkraft for succes på både det personlige og det professionelle område.

På et stadig mere konkurrencepræget jobmarked har to- og flersprogede personer en klar fordel. Deres sproglige kompetencer åbner døre til en bredere vifte af professionelle muligheder, både nationalt og internationalt. Arbejdsgivere på tværs af forskellige sektorer søger aktivt kandidater med flersprogede kompetencer og anerkender den værdi, de tilfører mangfoldige teams, multikulturelle arbejdspladser og globale operationer. En to- eller flersproget tilgang til uddannelse udstyrer eleverne med de færdigheder og kompetencer, der kan drive deres karriere fremad, så de effektivt kan kommunikere og samarbejde med kolleger, kunder og interessenter med forskellig sproglig baggrund.

Ud over de kognitive og faglige fordele fremmer en to- eller flersproget tilgang til uddannelse personlig vækst og berigelse. Ved at beskæftige sig med flere sprog får eleverne adgang til et væld af kulturelle udtryk, litterære traditioner og kunstneriske værker, som ellers ville være utilgængelige. Denne eksponering udvider horisonten, fremmer kulturel forståelse og udvikler en dybere følelse af globalt medborgerskab. Derudover gør flersprogethed det muligt for den enkelte at skabe meningsfulde forbindelser med forskellige samfund, hvilket fremmer en større forståelse og påskønnelse af den menneskelige erfarings rigdom.

3.2.4.2. Implementering af en to- eller flersproget tilgang til træning

Implementering af en to- eller flersproget tilgang til uddannelse er forbundet med mange udfordringer og kræver engagement og indsats fra de fagfolk og studerende, der er involveret i processen. Men ud

Immersive Language Learning

Culturally Responsive Pedagogy

Collaborative and interactive learning

Community
engagement and
partnerships

Ongoing assessment and adaptation

For virkelig at omfavne sproglig mangfoldighed bør uddannelsesprogrammer prioritere fordybende sprogindlæringsoplevelser. Dette kan opnås gennem sproglige fordybelsesprogrammer, studieophold i udlandet eller indlejret sprogundervisning i den bredere læseplan. Ved at fordybe eleverne i autentiske sprogmiljøer udvikler de ikke kun færdigheder i målsproget/målsprogene, men får også uvurderlig indsigt i de kulturelle sammenhænge, hvor disse sprog tales.

En to- eller flersproget tilgang til uddannelse skal understøttes af en kulturelt responsiv pædagogisk praksis. Undervisere bør inddrage forskellige perspektiver, læringsstile og kulturelle referencer i deres undervisningsmetoder. Det kan indebære brug af flersprogede materialer, inddragelse af autentiske

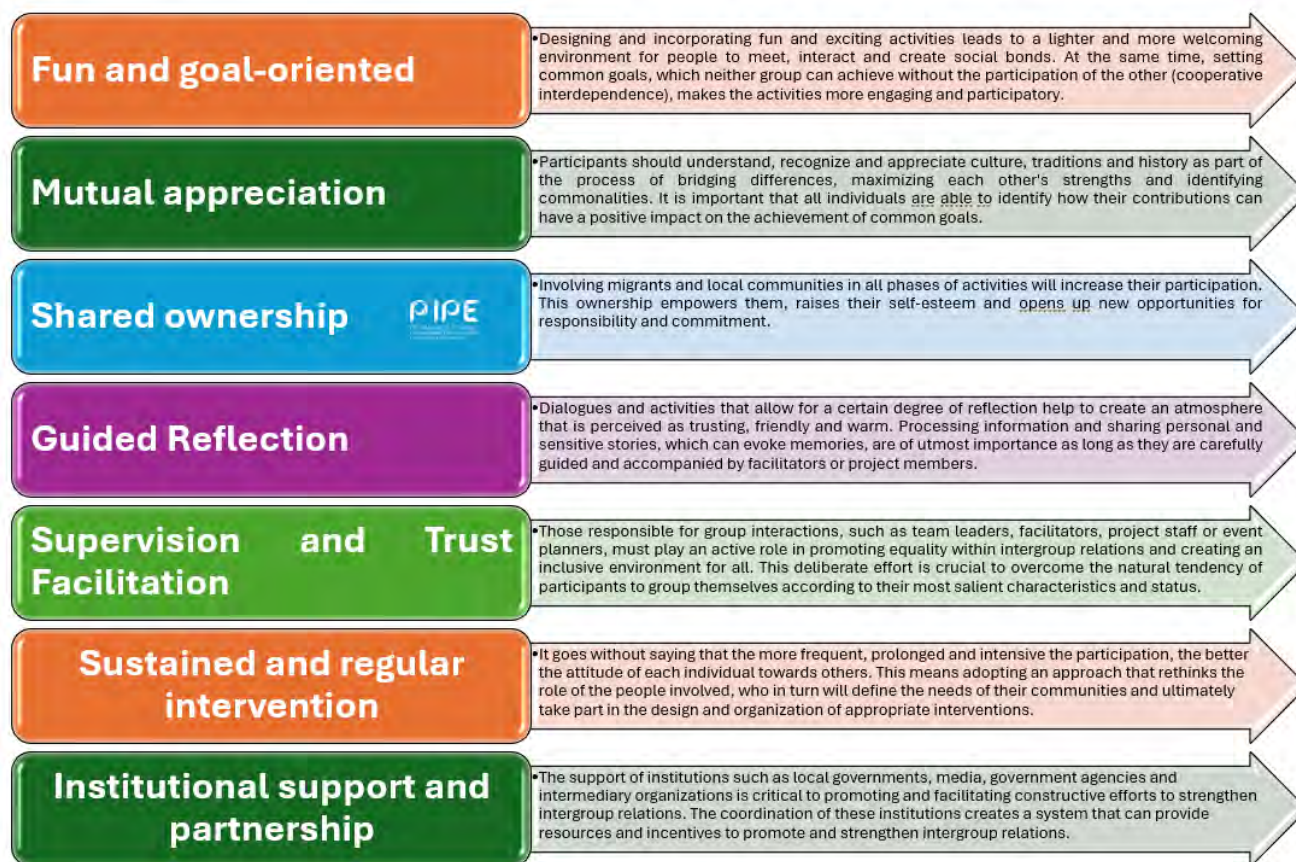
kulturelle artefakter og fremme af et inkluderende læringsmiljø, der værdsætter og hylder sproglig og kulturel mangfoldighed.

Samarbejdsorienteret og interaktiv læring

Opmuntring til samarbejde og interaktive læringsoplevelser kan forbedre effektiviteten af to- eller flersproget undervisning betydeligt. Gruppeprojekter, peer-to-peer-interaktioner og faciliterede diskussioner på flere sprog skaber muligheder for, at eleverne kan øve deres sproglige færdigheder i autentiske sammenhænge, samtidig med at de fremmer tværkulturel forståelse og påskønnelse.

Samfundsengagement og partnerskaber

At skabe partnerskaber med lokale sprog- og kultursamfund kan give eleverne uvurderlige muligheder for at anvende deres færdigheder og uddybe deres forståelse. At engagere sig i samfundstjeneste, deltage i kulturelle begivenheder eller deltage i sprogudvekslingsprogrammer kan give fordybende oplevelser, der supplerer klasseværelsesbaseret undervisning.

Løbende vurdering og tilpasning

Implementering af en to- eller flersproget tilgang til uddannelse er en løbende proces, der kræver løbende vurdering og tilpasning. Der bør gennemføres regelmæssige evalueringer for at måle elevernes fremskridt, identificere områder, der kan forbedres, og justere undervisningsstrategierne i overensstemmelse hermed. Ved at inddrage feedback fra elever og interessenter i lokalsamfundet kan man også informere om den løbende udvikling af træningsprogrammet og sikre dets relevans og effektivitet.

Sammenfattende kan man sige, at en to- eller flersproget tilgang til uddannelse ikke blot er et pædagogisk valg, men en forpligtelse til at fremme et mere inkluderende, kulturelt bevidst og globalt kompetent samfund. Ved at udstyre eleverne med sproglige og kulturelle kompetencer giver vi dem mulighed for at navigere i kompleksiteten i vores sammenkoblede verden med selvtillid, empati og en dyb forståelse for den menneskelige mangfoldigheds rigdom.

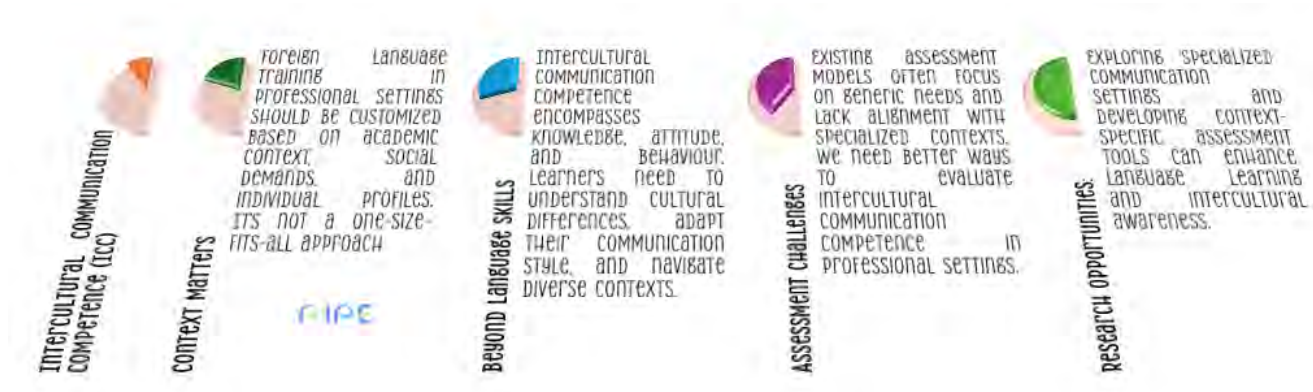
Figure 2. Contributors to bi/multilingual education outcomes

Denne tilgang anerkender, at sprog er et stærkt værktøj til forståelse, kontakt og personlig vækst. Den anerkender, at sproglig mangfoldighed ikke er en barriere, der skal overvindes, men et tæppe, der skal fejres, vævet af trådene fra utallige kulturer og traditioner. Ved at omfavne denne mangfoldighed åbner vi døre til nye perspektiver, skaber stærkere tværkulturelle bånd og baner vejen for et mere harmonisk og samarbejdende globalt samfund.

I sidste ende er en to- eller flersproget tilgang til uddannelse en investering i fremtiden – en fremtid, hvor enkeltpersoner er udstyret med værktøjer til at overskride grænser, bygge bro over kløfter og bidrage til en mere inkluderende og sammenkoblet verden.

3.3. Interkulturelle kompetencer

3.3.1. Interkulturel kommunikation

3.3.1.1. Betydningen af interkulturel kommunikationskompetence

Interkulturel kommunikationskompetence omfatter den viden, de færdigheder og de holdninger, der er nødvendige for at kommunikere effektivt og hensigtsmæssigt på tværs af kulturelle grænser. Det indebærer, at man anerkender og værdsætter kulturelle forskelle, tilpasser sin kommunikationsstil og udviser empati og åbenhed over for forskellige perspektiver. Ved at opdyrke denne kompetence kan fagfolk opbygge tillid, etablere relationer og yde kulturelt følsomme tjenester til personer med forskellige baggrunde. Kernen i interkulturel kommunikation er erkendelsen af, at kultur i høj grad former vores opfattelse af verden. Kultur er et mangefacetteret tæppe vævet af tråde af sprog, værdier, overbevisninger, traditioner og sociale normer. Det påvirker, hvordan vi fortolker verbale og nonverbale signaler, hvordan vi udtrykker os, og hvordan vi navigerer i relationer og konflikter.

Effektiv interkulturel kommunikation begynder med selvbevidsthed - en forståelse af vores egne kulturelle fordomme, antagelser og værdier. Vi må erkende, at vores perspektiv er formet af vores levede erfaringer, og at andre måske ser verden gennem en anden linse. Denne selvrefleksion giver os mulighed for at nærme os interkulturelle interaktioner med et åbent sind, klar til at lære og tilpasse os.

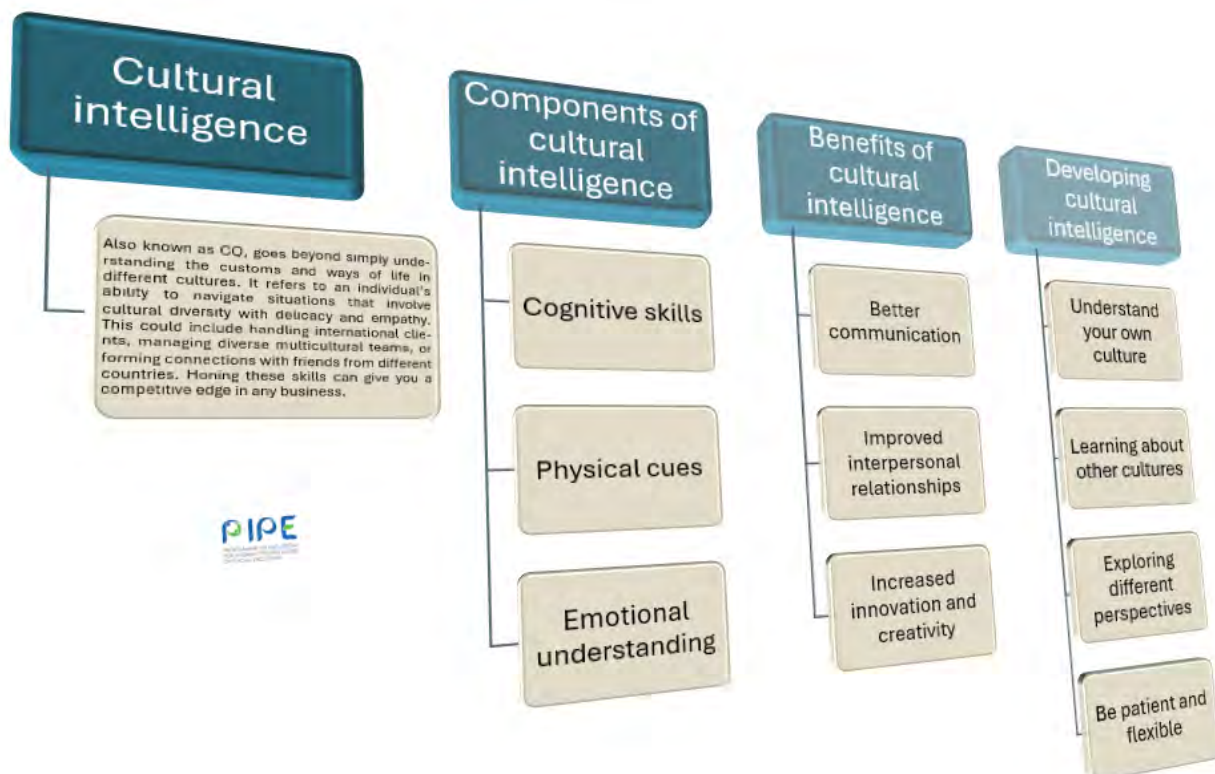

Aktiv lytning er en afgørende komponent i [interkulturel kommunikation](#). Det indebærer mere end bare at høre de ord, der bliver sagt; det kræver opmærksomhed på nonverbale signaler, tone og kontekst. Ved virkelig at lytte udviser vi respekt og skaber et miljø, der bidrager til gensidig forståelse.

Et andet vigtigt aspekt er evnen til at tilpasse vores kommunikationsstil til forskellige kulturelle sammenhænge. Hvad der kan betragtes som passende eller høfligt i én kultur, kan opfattes som uhøfligt eller stødende i en anden. For eksempel kan begrebet personligt rum, øjenkontakt og fagter variere betydeligt på tværs af kulturer. Effektive interkulturelle kommunikatører er dygtige til at genkende og navigere i disse nuancer.

Sprogbarrierer kan udgøre en betydelig udfordring i interkulturel kommunikation. Selv om det er ideelt at lære andres sprog, er det ikke altid muligt. I sådanne tilfælde kan man bygge bro ved at bruge et klart og enkelt sprog, undgå idiomer og talemåder og søge afklaring, når det er nødvendigt. Derudover kan dygtige tolke eller oversættere gøre interaktionen mere gnidningsløs.

At udvikle kulturel intelligens - evnen til at forstå og tilpasse sig forskellige kulturelle kontekster - er en livslang rejse. Det indebærer kontinuerlig læring, åbenhed over for nye perspektiver og en oprigtig interesse i at forstå andre. At læse om forskellige kulturer, deltage i kulturelle arrangementer og opsøge forskellige oplevelser kan alt sammen bidrage til denne udvikling.

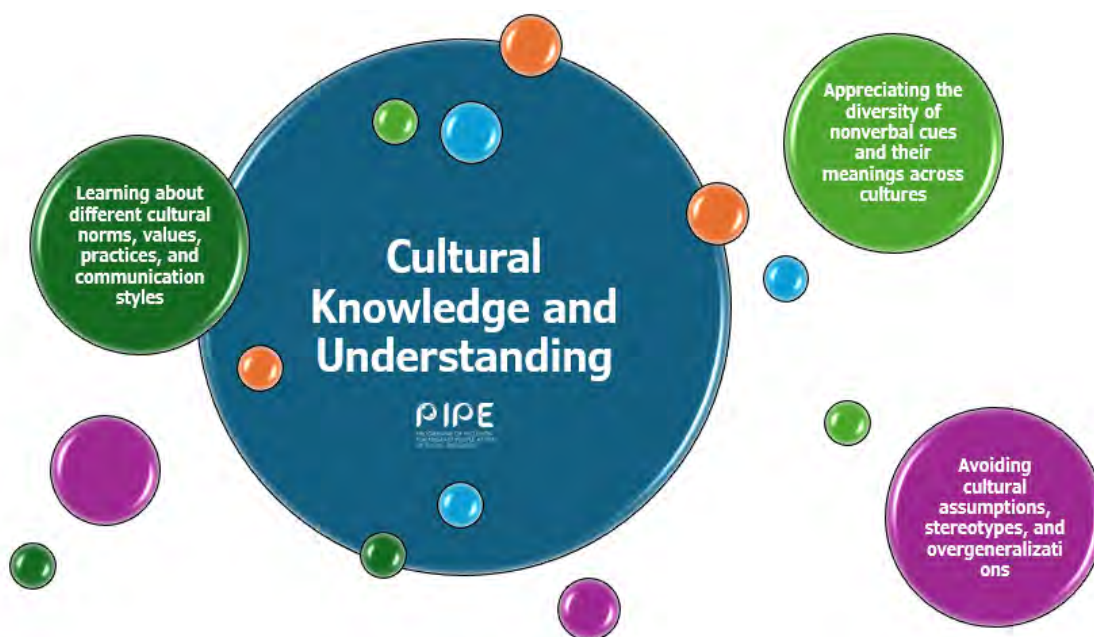
I sidste ende fremmer vellykket interkulturel kommunikation gensidig respekt, forståelse og samarbejde. Det giver os mulighed for at værdsætte mangfoldighedens rigdom, samtidig med at vi anerkender vores fælles menneskelighed. I en stadig mere globaliseret verden, hvor kulturer støder sammen og blander sig, er evnen til at kommunikere på tværs af kulturelle grænser ikke bare en luksus - det er en nødvendighed.

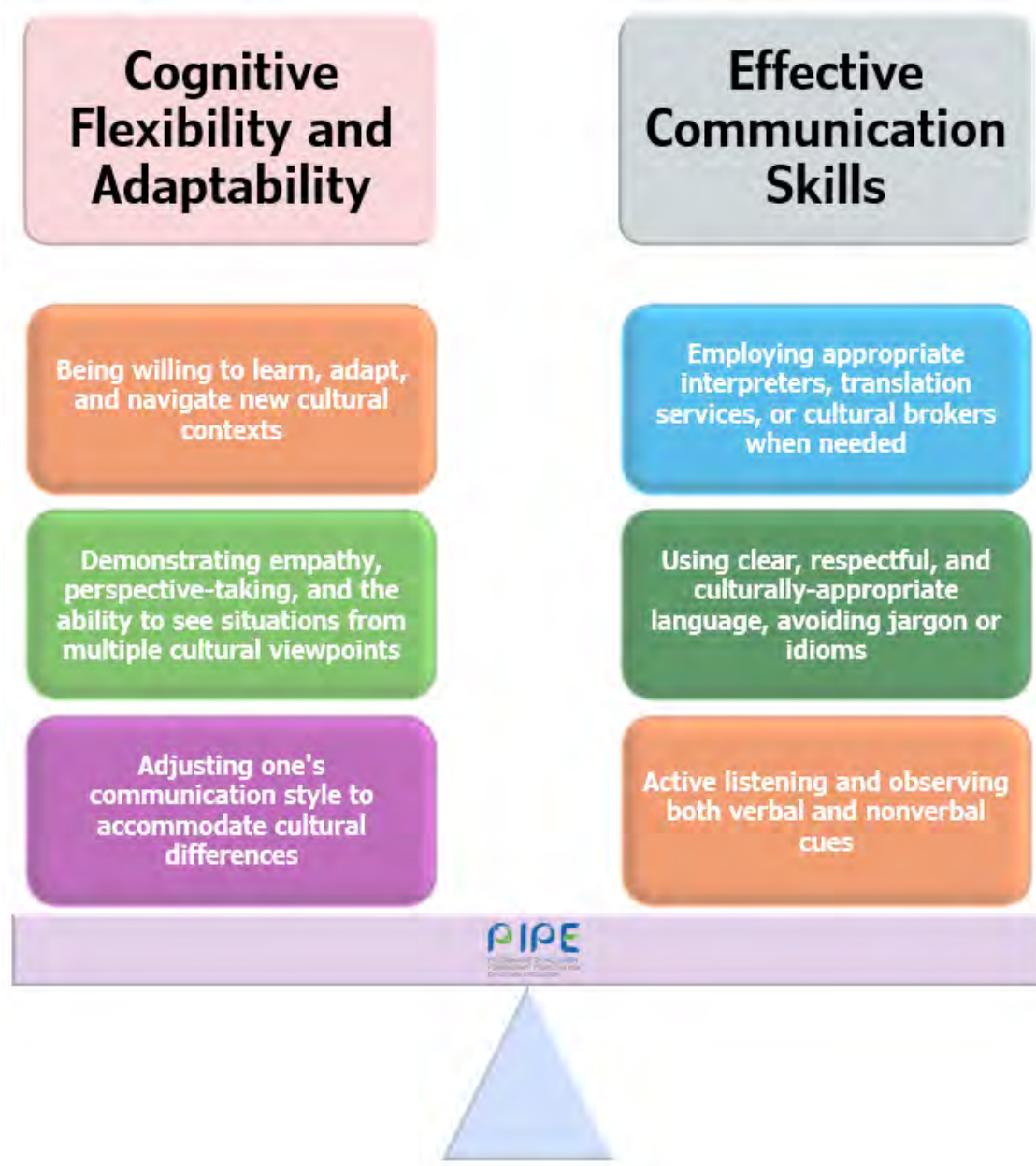
Ved at omfavne interkulturel kommunikation kan vi nedbryde barrierer, bygge broer og skabe et mere inkluderende og harmonisk samfund. Det er en færdighed, der går på tværs af personlige og

professionelle områder, og som gør os i stand til at skabe meningsfulde forbindelser, løse konflikter og bidrage til en mere fredelig og velstående verden.

3.3.1.2. Nøglekomponenter i interkulturel kommunikationskompetence

3.3.1.3. Strategier for effektiv interkulturel kommunikation

At navigere i det udviklede landskab af kulturel mangfoldighed kræver en gennemtænkt og bevidst tilgang til kommunikation. [Effektiv interkulturel kommunikation](#) afhænger af, at vi dyrker en dybtgående kulturel bevidsthed, fremmer et inkluderende miljø og tilpasser vores stil til at bygge bro over kulturelle skel.

Rejsen begynder med, at vi engagerer os i en proces med kulturel selvrefleksion og udforsker vores egne kulturelle identiteter og fordomme. Denne introspektive bestræbelse lægger grunden til at lære om det rige væv af kulturelle baggrunde, værdier og praksisser, der former de individer og samfund, vi interagerer med. Deltagelse i kulturel sensitivitetstræning, workshops eller kurser i interkulturel kommunikation kan uddybe vores forståelse yderligere og give os uvurderlige værktøjer til tværkulturelt engagement.

At skabe et inkluderende miljø er altafgørende for at fremme meningsfuld dialog og gensidig læring. Ved at udvise ægte respekt, påskønnelse og åbenhed over for kulturel mangfoldighed skaber vi et sikkert rum for åben dialog og deling af kulturelle perspektiver. At opmuntre til aktiv deltagelse fra alle medlemmer, uanset deres kulturelle baggrund, beriger ikke kun den kollektive oplevelse, men giver også næring til en følelse af at høre til og gensidig forståelse.

Tilpasning af vores kommunikationsstil er et kritisk aspekt af [effektiv interkulturel interaktion](#). Det er vigtigt at observere og tilpasse sig forskellige kommunikationsstile, hvad enten de er direkte eller indirekte, i høj eller lav kontekst. At bruge et enkelt sprog, undgå idiommer eller kulturspecifikke referencer og være opmærksom på nonverbale signaler og deres betydning på tværs af kulturer kan forbedre den gensidige forståelse betydeligt.

Aktiv lytning og empati er grundlaget for vellykket interkulturel kommunikation. Ved at lytte opmærksomt uden at afbryde eller komme med antagelser viser vi en oprigtig interesse i at forstå andres perspektiver, erfaringer og kulturelle sammenhænge. Validering af følelser og udvisning af empati gennem verbale og nonverbale signaler fremmer tilliden og skaber et miljø, der er befordrende for en åben og ærlig dialog.

At søge afklaring og give konstruktiv feedback er afgørende komponenter i denne proces. Ved at opmuntre til spørgsmål, feedback og åben diskussion sikrer man gensidig forståelse og tager straks fat på eventuelle misforståelser eller fejlfortolkninger. Når der er sproglige eller kulturelle barrierer, kan man arbejde med kvalificerede tolke, kulturformidlere eller mæglere, som kan bygge bro over kløften, lette klar kommunikation og fremme en dybere forståelse for kulturelle nuancer.

I sidste ende er kulturel ydmyghed hjørnестenen i effektiv interkulturel kommunikation. Det er afgørende at anerkende, at kulturel læring er en løbende proces, og at nærme sig interkulturelle interaktioner med ydmyghed, åbenhed og vilje til at lære af andre. Når man anerkender og tager fat på personlige fordomme, antagelser og områder, hvor man kan udvikle sig, skaber man et miljø med gensidig respekt og forståelse, som baner vejen for meningsfulde tværkulturelle forbindelser og samarbejder.

3.3.2. Strategier til at håndtere konflikter og kommunikere effektivt i multikulturelle miljøer

3.3.2.1. Forståelse af konfliktens natur i multikulturelle samfund

I moderne samfund er multikulturelle miljøer blevet normen snarere end undtagelsen. Når personer med forskellig kulturel baggrund mødes, hvad enten det er i professionelle sammenhænge, på uddannelsesinstitutioner eller i lokalsamfundet, opstår der naturligvis mulighed for misforståelser, konflikter og kommunikationsbarrierer. Kulturelle forskelle kan komme til udtryk på utallige måder, lige fra forskellige tilgange til konfliktløsning til forskellige fortolkninger af verbale og nonverbale signaler.

I sådanne scenarier bliver evnen til at navigere i kulturelle forskelle med følsomhed, empati og en vilje til at lære altafgørende. Det er en rejse, der kræver et ægte engagement i at fremme et miljø med gensidig forståelse og respekt, hvor mangfoldighed fejres og omfavnes som en kilde til styrke snarere end et stridspunkt.

Det første skridt i denne tilgang er at opdyrke kulturel bevidsthed og forståelse i teamet eller organisationen. Træning i kulturel sensitivitet og muligheder for åben dialog kan kaste lys over de forskellige konfliktløsningsstile, kommunikationsmønstre og kulturelle nuancer, der former den enkeltes perspektiv. Ved at opmuntre til deling af kulturelle fortællinger og erfaringer kan teammedlemmerne udvikle empati og forståelse for den rige mangfoldighed, der omgiver dem.

Klare kommunikationsprotokoller og -retningslinjer er afgørende for at etablere et fælles fundament, som effektiv tværkulturel kommunikation kan trives på. Det kan dreje sig om at blive enige om et fælles sprog til formelle diskussioner, etablere protokoller for brug af tolke eller kulturmæglere og afklare forventninger og procedurer for håndtering og løsning af konflikter.

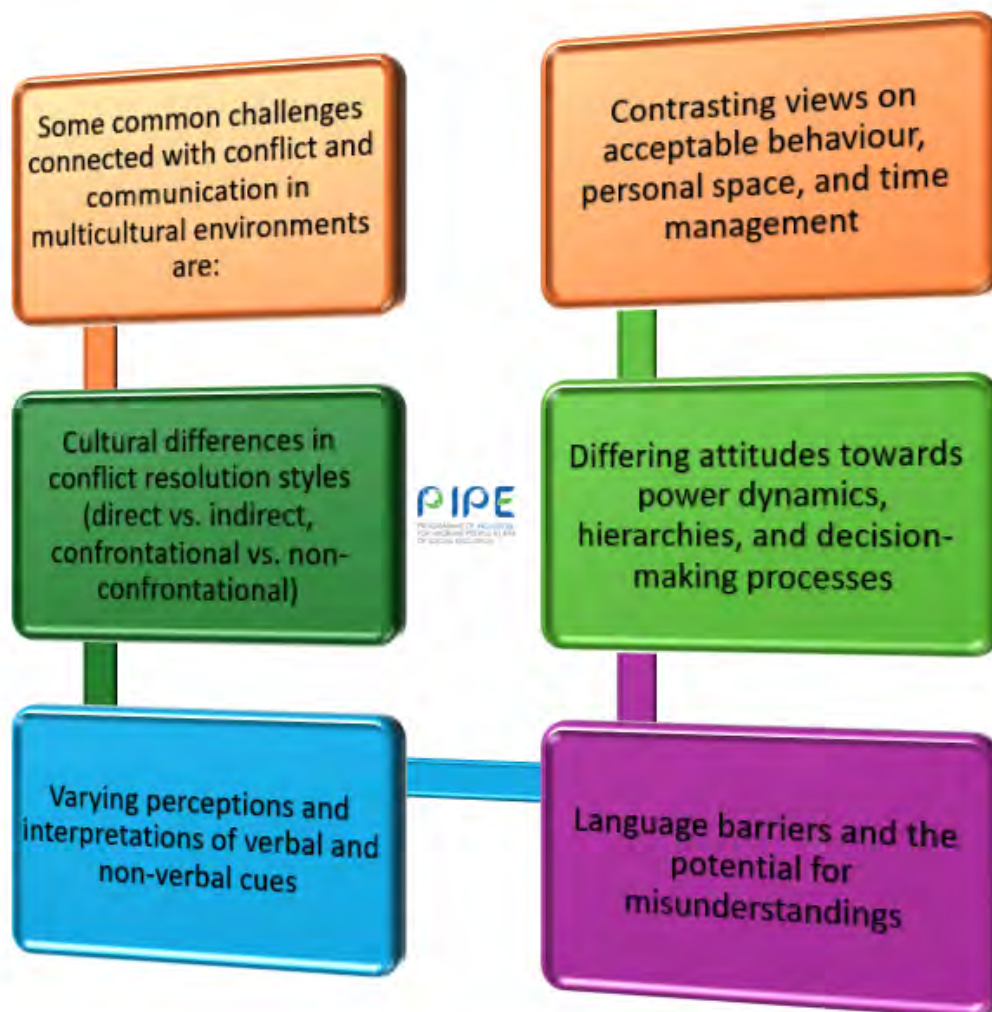
Men ægte forståelse overskrider blot protokoller; det kræver et ægte engagement i aktiv lytning og perspektivtagning. I multikulturelle miljøer er evnen til at lytte uden at dømme, til at forsøge at forstå den kulturelle kontekst, der ligger til grund for hvert synspunkt, og til at anerkende alle involverede parter følelser og bekymringer altafgørende. Ved at anvende en samarbejdsorienteret tilgang til problemløsning, hvor alle stemmer bliver hørt og værdsat, kan teams finde fælles fodslag og arbejde hen imod løsninger, der giver genlyd i de forskellige perspektiver, der er til stede.

I tilfælde, hvor konflikter eskalerer eller går i hårdknude, kan en neutral tredjepartsmægler være et stærkt værktøj. Det er dog afgørende at sikre, at mægleren ikke kun er dygtig til konfliktløsning, men også er kulturelt kompetent og respekteret af alle involverede parter. Hvis man overholder de etablerede mæglingsprotokoller og skaber et miljø præget af tillid og åben kommunikation, kan man bane vejen for en produktiv dialog og gensidigt acceptable løsninger.

Under hele denne rejse er kontinuerlig læring og tilpasning afgørende. Ved at opmuntre til løbende uddannelse og faglig udvikling i interkulturel kommunikation og konfliktløsning kan man udstyre

teammедlemmerne med de værktøjer og strategier, der er nødvendige for at navigere effektivt i den kulturelle kompleksitet. Regelmæssig gennemgang og tilpasning af politikker og procedurer for at imødegå nye udfordringer kan fremme en kultur med løbende forbedringer og lydhørhed over for den stadigt udviklende dynamik i multikulturelle miljøer.

Effektiv kommunikation i multikulturelle miljøer kræver en hårfin balance mellem at tilpasse sin egen kommunikationsstil og samtidig respektere og imødekomme andres forskellige kommunikationspræferencer. Det kan indebære at bruge et klart og enkelt sprog, undgå idiommer eller kulturspecifikke referencer og være opmærksom på nonverbale signaler og deres potentiale for fejlfortolkning på tværs af kulturer. Udnyttelse af teknologi, visuelle hjælpemidler og multimedieressourcer kan også vise sig at være uvurderlige til at overvinde sprogbarrierer og øge forståelsen.

I sidste ende er det vigtigt at fremme en inkluderende kommunikationspraksis. Ved at sikre, at alle deltagere har lige muligheder for at bidrage og dele deres perspektiver, ved at rotere facilitatorrollerne og ved at respektere kulturelle forskelle i kommunikationsstile kan man skabe et miljø, hvor forskellige stemmer bliver hørt og værdsat. Vi må forstå, at denne omfattende tilgang til effektiv konflikthåndtering og kommunikation i multikulturelle miljøer ikke er uden udfordringer, men belønningen er uvurderlig. Ved at omfavne kulturel mangfoldighed som en styrke, dyrke empati og forståelse og fremme inkluderende og respektfulde rum kan teams og organisationer frigøre den transformerende kraft i samarbejde, innovation og vækst, der stammer fra den menneskelige mangfoldigheds rigdom.

3.3.2.2. Strategier til håndtering af konflikter i multikulturelle miljøer

Konflikter hører til den menneskelige natur og er uundgåelige i moderne multikulturelle samfund, men det ligger i vores hænder og i vores kollektive ansvar at skabe strategier og mekanismer til at håndtere og kontrollere potentielle konflikter ved at bygge kommunikationsbroer og styrke strategier som f.eks:

Fremme [af kulturel bevidsthed](#) og forståelse

- Tilbyde træning i kulturel følsomhed og uddannelse i forskellige konfliktløsningsmetoder
- Opmuntre til åben dialog og deling af kulturelle perspektiver på konflikthåndtering
- Fremme et miljø med respekt, empati og vilje til at lære af forskellige synspunkter

Etablering af klare [kommunikationsprotokoller](#)

- Udvikle retningslinjer for effektiv kommunikation, herunder brug af tolke eller kulturformidlere
- Bliv enige om et fælles sprog eller fastlæg en sprogpolitik for formelle møder eller diskussioner.
- Afklar forventninger og procedurer for håndtering og løsning af konflikter

Øvelse i aktiv lytning og perspektivtagning

- Lyt aktivt til alle involverede parter uden at afbryde eller dømme for tidligt
- Forsøg at forstå den kulturelle kontekst og de perspektiver, der ligger til grund for hvert synspunkt
- Valider og anerkend alle parter følelser og bekymringer

Tilskyndelse til fælles problemløsning

- Facilitér åbne diskussioner og brainstorming-sessioner for at udforske potentielle løsninger
- Omfavn en samarbejdsorienteret tilgang, hvor alle parter har en stemme og input i beslutningsprocessen.
- Identificer fælles fodslag og fokuser på fælles mål eller interesser

Inddragelse af neutrale tredjeparts-mæglere

- Når konflikter eskalerer eller går i hårdknode, kan du overveje at inddrage en neutral tredjeparts-mægler.
- Sørg for, at mægleren er kulturelt kompetent og respekteret af alle involverede parter.
- Overhold etablerede mæglingsprotokoller og -procedurer

Fremme af kontinuerlig læring og tilpasning

- Tilskynd til løbende uddannelse og faglig udvikling i interkulturel kommunikation og konfliktløsning.
- Gennemgå og tilpas regelmæssigt politikker og procedurer for at imødegå nye udfordringer
- Fejre succeser og dele bedste praksis for håndtering af konflikter i multikulturelle miljøer

3.3.2.3. Strategier for effektiv kommunikation i multikulturelle miljøer

Mekanismerne til at sikre og understøtte effektiv kommunikation mellem aktørerne i multikulturelle miljøer er dybt forbundet med succesen af strategier til at håndtere potentielle konflikter. Nedenfor får du et indblik i dette spørgsmål:

Adapting Communication Styles

OBSERVE AND ADAPT TO DIFFERENT COMMUNICATION STYLES (DIRECT VS. INDIRECT, HIGH VS. LOW CONTEXT)

USE CLEAR, SIMPLE LANGUAGE AND AVOID IDIOMS OR CULTURALLY-SPECIFIC REFERENCES

BE MINDFUL OF NONVERBAL CUES AND THEIR POTENTIAL FOR MISINTERPRETATION ACROSS CULTURES

PIPE

Encouraging Clarification and Feedback

Encourage

Encourage questions and seek clarification when something is unclear or ambiguous

Provide

Provide opportunities for feedback and open discussion to ensure mutual understanding

Check

Check for comprehension and address misunderstandings promptly

PIPE

Leveraging Technology and Visual Aids

UTILIZE
TRANSLATION APPS,
VISUAL AIDS, OR
MULTIMEDIA
RESOURCES TO
OVERCOME LANGUAGE
BARRIERS

INCORPORATE
CULTURALLY-
RELEVANT EXAMPLES,
ANALOGIES, OR
METAPHORS TO
ENHANCE
UNDERSTANDING

PROVIDE WRITTEN
MATERIALS OR
SUMMARIES IN
MULTIPLE
LANGUAGES, IF
POSSIBLE

PIPE

Fostering Inclusive Communication Practices

Ensure

- Ensure equal opportunities for all participants to contribute and share their perspectives

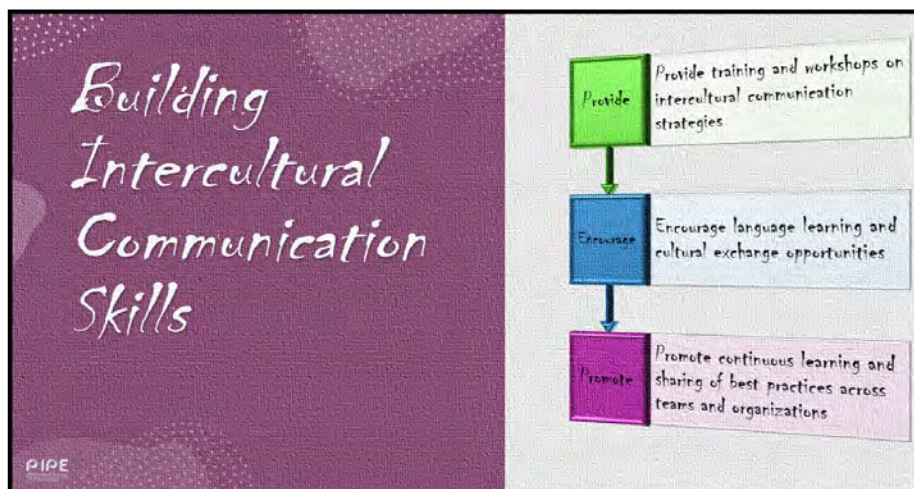
Rotate

- Rotate facilitation roles and encourage diverse representation in discussions

Respect

- Respect cultural differences in communication styles (e.g., direct vs. indirect, assertive vs. passive)

PIPE

3.3.3. Aktiviteter for at fremme empati og følsomhed over for forskellige kulturelle perspektiver

Empati, evnen til at genkende og dele andres tanker, følelser og oplevelser, er kernen i effektiv tværkulturel kommunikation og samarbejde. Ved at fremme empati og kulturel følsomhed kan vi bygge bro over kløfter, opbygge stærkere forbindelser og skabe miljøer, der hylder mangfoldighed og rummelighed. Vejen til empati og kulturel sensitivitet begynder med selvindsigt og en vilje til at udfordre vores egne fordomme og antagelser. Det er en rejse, der kræver, at vi træder ud af vores komfortzoner, omfavner det ukendte og nærmer os forskellige perspektiver med et åbent sind og et ægte ønske om at lære. At deltage i aktiviteter, der fremmer empati og kulturel følsomhed, kan være en stærk katalysator for personlig vækst og forandring. Disse aktiviteter udvider ikke kun vores viden om og forståelse af forskellige kulturer, men udfordrer os også til at konfrontere vores fordomme og se verden gennem en ny linse.

Her er en værktøjskasse med aktiviteter, der er designet til at kultivere empati og kulturel følsomhed, og som passer til både professionelle og personlige omgivelser:

Oplevelser med kulturel fordybelse	At fordybe sig i et andet kulturelt miljø kan være en dybt transformerende oplevelse. At deltage i kulturelle festivaler, deltage i arrangementer i lokalsamfundet eller endda udforske etniske kvarterer kan give værdifuld indsigt i det rige væv af traditioner, skikke og livsformer, der findes i vores samfund. Disse oplevelser kan fremme en dybere forståelse for kulturel mangfoldighed og udfordre vores forudfattede meninger.
Historiefortælling og personlige fortællinger	Historiefortælling har været et stærkt værktøj til at skabe menneskelig kontakt og forståelse gennem historien. At invitere personer med forskellige baggrunde til at dele deres personlige fortællinger, erfaringer og kulturelle perspektiver kan være en stærk måde at fremme empati og kulturel følsomhed på. Ved at lytte til disse historier får vi en dybere forståelse af de udfordringer, sejre og unikke perspektiver, der former den enkeltes rejse.
Kulturelle simuleringer og rollespil	Kulturelle simuleringer og rollespil kan give deltagerne en fordybende oplevelse, der udfordrer dem til at navigere i ukendte kulturelle sammenhænge og situationer. Disse aktiviteter kan designes til at simulere scenarier fra den virkelige verden, f.eks. tværkulturelle forhandlinger, konfliktløsning eller levering af serviceydelser i forskellige miljøer. Ved at træde i andres sted kan deltagerne udvikle en dybere forståelse for kompleksiteten i kulturelle forskelle og vigtigheden af effektiv tværkulturel kommunikation.
Interkulturel dialog og diskussionsgrupper	At skabe sikre og inkluderende rum for interkulturel dialog og diskussion kan være en effektiv måde at fremme empati og kulturel følsomhed på. Disse grupper kan samle personer med forskellige baggrunde, så de kan dele deres erfaringer, perspektiver og kulturelle værdier. Ved at lytte aktivt, stille spørgsmål og indgå i en respektfuld dialog kan deltagerne få en dybere forståelse af forskellige verdensbilleder og udfordre deres egne antagelser.
Træning og workshops i kulturel kompetence	Muligheder for faglig udvikling, som f.eks. træning i kulturel kompetence og workshops, kan give værdifuld indsigt og praktiske strategier til at navigere i kulturelle forskelle i forskellige sammenhænge. Disse træningssessioner kan dække emner som kulturel bevidsthed, ubevidste fordomme, effektiv tværkulturel kommunikation og konfliktløsning i multikulturelle miljøer. Ved at udstyre enkeltpersoner med den viden og de færdigheder, der er nødvendige for at interagere effektivt på tværs af kulturer, kan disse træningsprogrammer fremme en mere inkluderende og empatisk arbejdsstyrke.

<u>Samarbejdsprojekter og teambuilding-aktiviteter</u>	At deltage i samarbejdsprojekter og teambuilding-aktiviteter, der hylder mangfoldighed, kan være en god måde at fremme empati og kulturel følsomhed på. Disse aktiviteter kan bringe personer med forskellige baggrunde sammen for at arbejde hen imod et fælles mål og fremme et miljø med gensidig respekt, forståelse og påskønnelse af de unikke perspektiver og styrker, som hvert teammedlem bringer til bordet.
<u>Kulturelle mentorprogrammer</u>	Kulturelle mentorprogrammer kan give værdifulde muligheder for enkeltpersoner til at lære af og komme i kontakt med mentorer med forskellig kulturel baggrund. Disse programmer kan fremme tværkulturelle udvekslinger, hvor mentorer deler deres kulturelle erfaringer, traditioner og perspektiver, mens mentees får en dybere forståelse for kulturel mangfoldighed og udvikler færdigheder i effektiv tværkulturel kommunikation.
<u>Erfaringsbaseret læring og kulturelle udflugter</u>	Erfaringsbaserede læringsmuligheder, som f.eks. kulturelle udflugter, kan fordybe deltagerne i nye miljøer og give førstehåndsoplevelser med forskellige kulturer. Disse udflugter kan omfatte besøg på museer, historiske steder eller kulturcentre samt muligheder for at interagere med lokalsamfund og deltage i traditionelle aktiviteter eller skikke. Ved at inddrage alle sanser kan deltagerne få en dybere forståelse for rigdommen og kompleksiteten i forskellige kulturelle udtryk.
<u>Reflekterende øvelser og dagbøger</u>	Ved at inddrage refleksionsøvelser og skrive dagbog i aktiviteter om kulturel sensitivitet kan man opmuntre deltagerne til at bearbejde deres oplevelser, tanker og følelser mere dybtgående. At få folk til at reflektere over deres egne fordomme, antagelser og kulturelle linser kan fremme større selvbevidsthed og åbenhed over for forskellige perspektiver. At skrive dagbog kan også være et stærkt værktøj til at dokumentere personlig vækst, fastholde indsigter og følge udviklingen af empati og kulturel sensitivitet over tid.
<u>Kunstnerisk udfoldelse og kreative projekter</u>	Kunst og kreative udtryk kan være et stærkt medium til at udforske og fejre kulturel mangfoldighed. At deltage i kunstneriske aktiviteter, som f.eks. historiefortælling gennem billedkunst, musik eller dans, kan give en unik optik til at forstå og værdsætte forskellige kulturelle perspektiver. Kunstneriske samarbejdsprojekter kan også fremme teamwork, kommunikation og påskønnelse af de forskellige talenter og kreative udtryk i en gruppe.

At dyrke empati og kulturel sensitivitet er en løbende rejse, der kræver engagement, tålmodighed og en vilje til at træde ud af vores komfortzoner. Ved at deltage i disse aktiviteter kan vi udvide vores horisont, udfordre vores fordomme og udvikle en dybere forståelse for det rige væv af menneskelig mangfoldighed, der omgiver os. I den forbindelse er det vigtigt at bemærke, at disse aktiviteter skal faciliteres med omhu og følsomhed, så der skabes sikre og inkluderende miljøer, hvor deltagerne føler sig trygge ved at dele deres erfaringer og perspektiver. Kulturel sensitivitet skal modelleres og forstærkes gennem hele processen for at sikre, at forskellige perspektiver respekteres og hylides.

3.4. Værktøjskasse

[Community Tool Box](#) indeholder 27 afsnit og illustrative eksempler på aktiviteter, der kan hjælpe læserne med at udvikle en dybere forståelse af andre kulturer og med at formulere mål for at fremme relationer med personer med forskellig kulturel baggrund.

[Integrating Cities-værktøjskasserne](#) tilbyder praktisk, afprøvet vejledning og inspiration til at hjælpe byer med at nå europæiske standarder på nøgleområder inden for integration af migranter - som

beskrevet i EUROCITIES Integrating Cities Charter. Tre Integrating Cities-værktøjssæt blev udviklet i 2012 gennem arbejdet i det tværnationale projekt Making Integration Work in Europe's Cities (MIXITIES), der blev finansieret af Den Europæiske Integrationsfond. De omfattede: Introduktions- og sprogkurser; Antidiskriminationspolitikker; og Fremme af kulturel mangfoldighed. Gennem arbejdet i det nye Integrating Cities-projekt ImpleMentoring "City to

City support for migrant integration" blev der i 2014 udviklet fire nye toolkits, som dækker temaerne: Forbedring af den offentlige opfattelse af migration og mangfoldighed; Håndtering af mangfoldighed og fremme af lighed i byernes administration og serviceydelser; Effektivisering af deltagelse i mangfoldige kvarterer og inddragelse af migrantsamfund i lokale politiske beslutningsprocesser og politisk deltagelse. Værktøjskasserne er primært designet til folk, der arbejder i lokale myndigheder i Europas større byer. Men de kan også være nyttige for mindre lokale myndigheder i og uden for Europa og for de lokale myndigheders partnere som f.eks. ngo'er. Uanset om din myndighed allerede arbejder med disse integrationstemaer eller er i gang, kan Integrating Cities-værktøjskasserne hjælpe.

OECD's undersøgelse af voksnes færdigheder (PIAAC) har vist, at 20 % af de voksne i Europa mangler nøglekompetencer inden for læsning, skrivning, regning og IKT, hvilket er problematisk, fordi lave færdigheder og kvalifikationer er tæt forbundet med social og økonomisk udstødelse. Samtidig er antallet af migranter i Europa steget siden 2015, og en del af de nyankomne migranter er lavtuddannede, eller deres kvalifikationer bliver ikke anerkendt i det nye land. Migranter har en højere arbejdsløshed end indfødte, og denne forskel bliver kun større, hvis de er lavtuddannede. Der er behov for nye muligheder for at øge færdigheder og beskæftigelsesegnethed, men også for nye måder at anerkende færdigheder og kompetencer, der er erhvervet gennem ikke-formel læring. Ifølge Europa-Parlamentet

omfatter nøglekompetencer for empowerment, social inklusion og beskæftigelsesegnethed evnen til at

kommunikere på modersmålet og på et fremmedsprog, kulturel bevidsthed og udtryk samt digitale kompetencer. TANDEM har til formål at forbedre migranternes nøglekompetencer og beskæftigelsesegnethed ved at sætte dem i stand til at udnytte deres sproglige evner gennem en innovativ læringsmulighed baseret på ikke-formelle metoder og ved at fremme kulturel udveksling og peer-learning mellem migranter og lokale voksne. [TANDEM](#) skal derfor udvikle et innovativt opkvalificeringsforløb baseret på den

opgavebaserede sprogundervisningsmetode, der giver migranter et sæt værktøjer, der gør dem i stand til at undervise i deres sprog og dermed øge både deres egne og lokale voksnes kompetencer.

[Trainers' Kit](#) er designet til undervisere, der vil forbedre deres interkulturelle færdigheder, så de kan levere effektiv sprogundervisning til voksne migranter. Værktøjet indeholder principper og praksis for interkulturalisme i sprogundervisning og retningslinjer for arbejde i et multikulturelt miljø.

I den forbindelse er der behov for en undervisningsplan, der er målrettet fagfolk og frivillige i integrationstjenester, og som indeholder en trinvis proces til systematisk at fremme nyankomne migranternes integration gennem Buddy-systemet. [Partnerskabet i M4M-projektet](#) giver et svar på migranternes behov for bedre integration i værtslandet for at sikre, at nyankomne migranter ikke føler sig alene og har en person, som de kan stole på til at forklare, vejlede, støtte

og hjælpe dem gennem hele integrationsprocessen. Derfor designede partnerskabet i M4M-projektet en kursusplan for at forbedre velkomstprocessen og styrke udøvelsen af migranternes rettigheder: Buddy-systemet - mentortræning.

3.5. Referencer

- Aman, R. 2015. In the name of interculturality: On colonial legacies in intercultural education. *British Educational Research Journal*, 41(3), 520–534. <https://doi.org/10.1002/berj.3153>
- Bennett, M. 2009. Defining, measuring, and facilitating intercultural learning: a conceptual introduction to the Intercultural Education double supplement. *Intercultural Education*. Vol. 20, No. S1–2, Month 2009, S1–13
- Baraldi, C. 2012. Intercultural education and communication in second language interactions. *Intercultural Education* 23: 297–311
- Brotto, F. 2008. "Group report for workshop A: Languages, intercultural dialogue, and social inclusion", European Commission, Public hearing on multilingualism, Brussels, 15 April 2008, available on the European Commission's website. [European Commission](#)
- Catarci, M. 2014. Intercultural education in the European context: Key remarks from a comparative study. *Intercultural Education* 25: 95–104
- Campbell, C.J., and C. Walta. 2015. Maximising intercultural learning in short term international placements: Findings associated with orientation programs, guided reflection and immersion. *Australian Journal of Teacher Education*. <https://doi.org/10.14221/ajte.2015v40n10.1>
- Companion Volume CEFR 2018, available at <https://rm.coe.int/common-european-framework-of-reference-for-languages-learning-teaching/16809ea0d4#page=191>
- Community Tool Box Available at <https://ctb.ku.edu/en/table-of-contents/culture/cultural-competence/culture-and-diversity/main> {Accessed 25 May}
- Photovoice as an educational tool for intercultural learning Available at: <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/1609406918757631> {Accessed 20 May}
- Crozet, C., Liddicoat, A. J., & Lo Bianco, J. (1999). Intercultural competence: From language policy to language education. In J. Lo Bianco, A. J. Liddicoat & C. Crozet (Eds.), *Striving for the Third Place: Intercultural competence through language education* (pp. 1–20). Canberra: Language Australia
- Hall, E. T., & Hall, M. R. 1990. Understanding cultural differences. *Intercultural Press*. UNESCO. (2006). *UNESCO guidelines on intercultural education*. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf00000147878>
- Roboloy, M., and Lesley, H. (2010). Making intercultural language learning visible and Assessable. Available at <http://cercll.arizona.edu/ICConference2010> {Accessed 20.05.24}
- Lepine, J., J. Colquitt and A. Erez (2000), "Adaptability to changing task contexts: effects of general cognitive ability, conscientiousness, and openness to experience", *Personnel Psychology*, Vol. 53/3, pp. 563–593, <http://dx.doi.org/10.1111/j.1744-6570> .
- Levin, H. (2015), "The Importance of Adaptability for the 21st Century", *Society*, Vol. 52/2, pp. 136–141, <http://dx.doi.org/10.1007/s12115-015-9874-6>.
- Liddicoat, A. J. (2002). Static and dynamic views of culture and intercultural language acquisition. *Babel*, 36(3), 4–11, 37

- Liddicoat, A.J. (2004) Intercultural language teaching: Principles for practice New Zealand Language Teacher 30:17-24
- Moeller, Aleidine Kramer and Nugent, Kristen, "Building intercultural competence in the language classroom" (2014). Faculty.Publications: Department of Teaching, Learning and Teacher Education. 161. <http://digitalcommons.unl.edu/teachlearnfacpub/161>
- Moloney, R. Harbon, L. (2010) Student performance of intercultural language learning. Electronic Journal of Foreign Language Teaching. Vol. 7, No. 2, pp. 177-192. Available at: <https://e-flt.nus.edu.sg/v7n22010/moloney.pdf> {Accessed 3 June 2024}
- OECD (2018), Preparing our youth for an inclusive and sustainable world: The OECD PISA global competence framework., OECD, Paris. <https://www.oecd.org/pisa/Handbook-PISA-2018-Global-Competence.pdf>
- Otten, M. 2003. Intercultural learning and diversity in higher education. Journal of Studies in International Education 7: 12-26.
- Rapanta, C., M. Vrikkki, and M. Evagorou. 2020. Preparing culturally literate citizens through dialogue and argumentation: Rethinking citizenship education. The Curriculum Journal. <https://doi.org/10.1002/curj.95> .
- Story Circles: Intercultural Understanding Workshop, Available at <https://global.cornell.edu/resources/faculty/story-circles-intercultural-understanding-workshops> {Accessed 01 June}
- Story Circles Toolkit available at https://see.oregonstate.edu/sites/see.oregonstate.edu/files/story_circles_toolkit_osu_august_2020.pdf {Accessed 01 June}
- Wang, C., & Burris, M. A. (1997). Photovoice: Concept, methodology, and use for participatory needs assessment. Health Education and Behaviour, 24, 369-387
(17) (PDF) *Thinking Critically About Photovoice: Achieving Empowerment and Social Change*. Available from: https://www.researchgate.net/publication/323320319_Thinking_Critically_About_Photovoice_Achieving_Empowerment_and_Social_Change [Accessed June 06 2024].

4. Styrkelse af migranter gennem sprog

Abstrakt

At styrke migranter gennem sprogundervisning er afgørende for deres vellykkede integration og personlige udvikling. Ved at tilbyde skræddersyede sprogundervisningsprogrammer kan migranter få selvtillid og værktøjer til at navigere i deres nye omgivelser, kæmpe for deres rettigheder og bidrage meningsfuldt til samfundet. Effektiv sprogundervisning styrker migranter og fremmer inklusion og gensidig forståelse i forskellige samfund. Denne omfattende gennemgang behandler det komplekse og mangesidede begreb migranter i sårbare situationer. Den begynder med at udforske forskellige kontekster for sårbarhed, herunder årsagerne til at forlade oprindelseslandet, de udfordringer, man står over for under migrationen, og faktorer relateret til individuel identitet og omstændigheder. Derefter diskuteres de mange trusler, som migranter står over for, f.eks. menneskehandel, smugling, udnyttelse af arbejdskraft, racisme, bedrageri, kønsbaseret vold, hadefuld tale, kriminel grooming og rekruttering til fundamentalistiske bevægelser. Teksten undersøger også de rettigheder, der beskytter migranternes integritet, og dækker demokratisk statsborgerskab, direktiver om midlertidig beskyttelse, universelle sundhedsrettigheder, adgang til uddannelse, arbejdsrettigheder, familiesammenføring og udøvelse af borgerrettigheder som forsamlings- og foreningsfrihed. Der lægges vægt på de styrker, som migranter bringer med sig, fremhæver modstandsdygtighed og de muligheder og udfordringer, der er forbundet med øget migration. De sidste afsnit fokuserer på formative vurderingsteknikker til løbende elevfremskridt og strategier for lærernes faglige udvikling for at forbedre migranternes uddannelsesmæssige oplevelse.

Spørgsmål om bobler

Hvilke grunde tvang immigranter til at forlade deres hjemland? Hvad gør en migrant sårbar? Hvorfor er det vigtigt at identificere sårbarhederne? Det er vigtigt at skelne mellem (a) de specifikke behov, som migranter i en sårbar situation kan have, og (b) behovet for international beskyttelse for dem, der er langt fra deres land og ikke kan vende tilbage til det på grund af forfølgelse, væbnet konflikt og vold, der truer deres liv, fysiske integritet og frihed. **Hvorfor er træning og kapacitetsopbygning i sårbarhedstest vigtig for de ansvarlige?** Træning vil hjælpe embedsmænd med at afklare, hvor sårbarheden og dens alvor kommer fra. **Hvorfor kræver sårbarhedsfaktorer ofte ekspertvurdering?** Af mange grunde – f.eks. skam og manglende tillid – kan migranter være uklare omkring deres situation eller tilbageholdende med at fortælle om deres oplevelser med det samme. Afhængigt af konteksten kan der også være begrænsede muligheder for pålidelig identifikation af sårbarhed. Derfor skal der

være ekspertise og passende uddannede fagfolk til rådighed til at identificere og vurdere risikoen for skade.

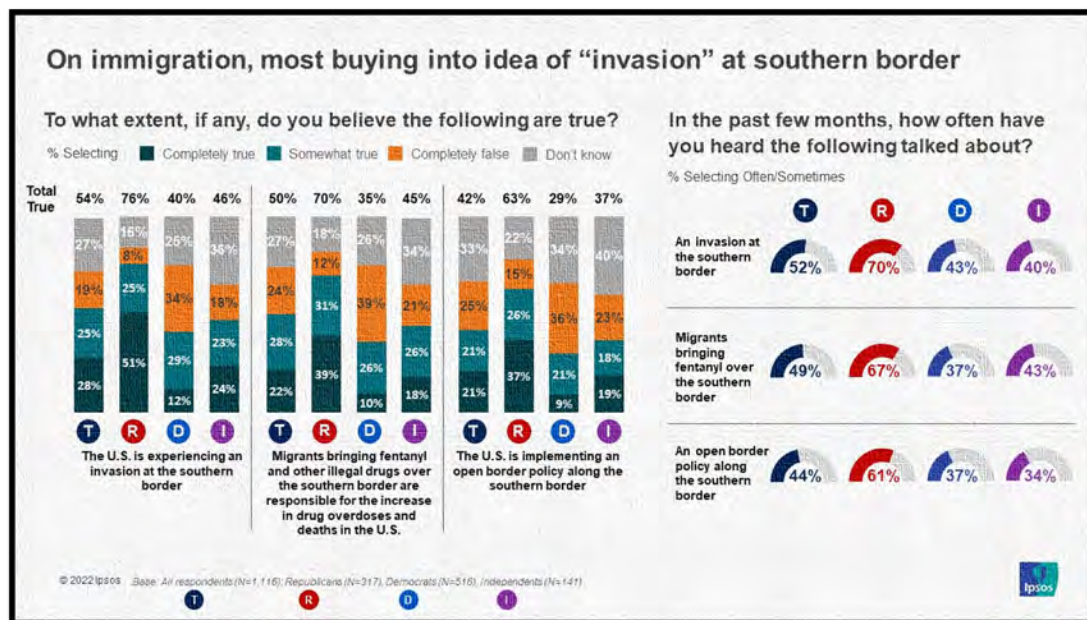
4.1. Begrebet migranter i sårbare situationer

Empati og forståelse hjælper os med at se verden gennem andres øjne og bygge broer i stedet for mure. Empati handler om at sætte sig i en andens sted og føle med hjertet. Ikke alene er empati svær at outsource og automatisere, men den gør også verden til et bedre sted (Daniel.H.Pink).

Tvangsfordrivelse af mennesker har fundet sted i århundreder (Campbell et al., 2018) og har eksisteret som fænomen i alle menneskehedens historiske perioder. Årsagerne til, at folk migrerer fra sted til sted, og måden, de gør det på, er mange og varierede og gemmer på forskellige historier (Europa-Kommissionen, 2015). Men de mest almindelige årsager til migration/flygtninge er krig, fattigdom, menneskerettighedskrænkelser og dårlig behandling af minoriteter (Abdel Maksoud, 2016).

Migrationsbølgen (flygtninge, økonomiske migranter, asylansøgere) i EU-landene er steget betydeligt siden midten af 2010'erne (Kasimatis & Panagiotopoulou, 2018). I 2015 stod Europa over for en flygtningekrise uden fortilfælde (U.N.H.C.R, 2015), som på den ene side førte til oprettelsen af hegn for at forhindre migranter i at krydse grænserne, til døden for mennesker, der blev transporteret i usødygtige både, og til uenighed blandt EU-lederne om et fælles europæisk asylsystem. På den anden side er der en bølge af medfølelse og solidaritet i og omkring Europa over for menneskelig lidelse (Refugee Studies Centre, 2016). Over en million flygtninge fra Afghanistan, Irak og Syrien er ankommet til Sydeuropa. Størstedelen af de ankomne, i alt mindst 850.000 mennesker, kom til Grækenland fra Tyrkiet (UNHCR, 2015).

4.1.1. Sårbarhedssituationer i forbindelse med årsager til at forlade oprindelseslandet

84 % af flygtningene kommer fra tre forskellige lande, der er ramt af igangværende krige i Mellemøsten: 49 % fra Syrien, 21 % fra Afghanistan og 9 % fra Irak (Language Support for adult Refugees, A Council of Europe Toolkit, 2015). Andre kommer fra forskellige afrikanske lande, hvoraf størstedelen er fra Nigeria, Eritrea, Somalia og Gambia. Derudover kommer flygtninge fra flere andre lande, herunder Pakistan, Iran, Egypten og lande i Øst- og Sydøsteuropa (Europarådet, 2024). [Denne del](#) af værktøjsskassen indeholder detaljerede oplysninger om de primære oprindelseslande for de fleste flygtninge, de ruter, de bruger for at nå deres destinationer, og en oversigt over deres rettigheder og juridiske status.

Migrationsstrømme på grund af ustabilitet er en udfordring for EU. Krige og væbnede konflikter, etniske spændinger, systemiske menneskerettighedskrænkelser, naturkatastrofer og mangel på passende økonomiske og demokratiske strukturer er de vigtigste årsager til migrationsstrømme (Europa-Parlamentet, 2011).

Af mange forskellige årsager forsøger mennesker over hele verden at genopbygge deres liv i et fremmed land. Nogle af dem vælger at forlade deres land i søgen efter arbejde eller uddannelsesmuligheder. Derudover er enkeltpersoner tvunget til at forlade deres hjemland på grund af forfølgelse eller menneskerettighedskrænkelser, herunder tortur. Børn, kvinder og mænd flygter på grund af vold, krig, sult, ekstrem fattigdom, deres seksuelle orientering eller køn eller virkningerne af klimaforandringer

eller andre naturkatastrofer. De står ofte over for en kombination af disse vanskelige situationer. Men nogle mennesker forlader deres hjemland til fordel for et andet land, enten fordi de tror, at de vil have

en bedre chance for at finde arbejde, eller fordi de ønsker at genforenes med deres familier eller venner, der allerede bor i et andet land (Amnesty International, 2019).

Three important factors lead to voluntary or involuntary migration:

Social and political factors

- ethnic, religious, racial, political and cultural persecution force people to leave their country. An important factor is war or (the threat of) conflict and government persecution. Those forced to leave their country because of armed conflict, human rights violations, or persecution are usually considered humanitarian refugees. These people are likely to go to the nearest safe country that accepts asylum seekers

Demographic and economic factors

PIPE

- demographic and economic migration is linked to poor labour standards, high unemployment, and the overall state of a country's economy. According to the UN International Labour Organization, in 2019, migrant workers amounted to 169 million worldwide.

Environmental and climate migration

- The International Organization for Migration defines environmental migrants as individuals compelled to leave their place of residence due to environmental factors. These factors may include sudden or gradual changes in the environment, such as floods, hurricanes, or earthquakes, that negatively impact their lives or living conditions. (European Parliament, 2024).

4.1.2. Sårbarhedssituationer forbundet med de situationer, som migranter oplever under deres rejse og på deres destination

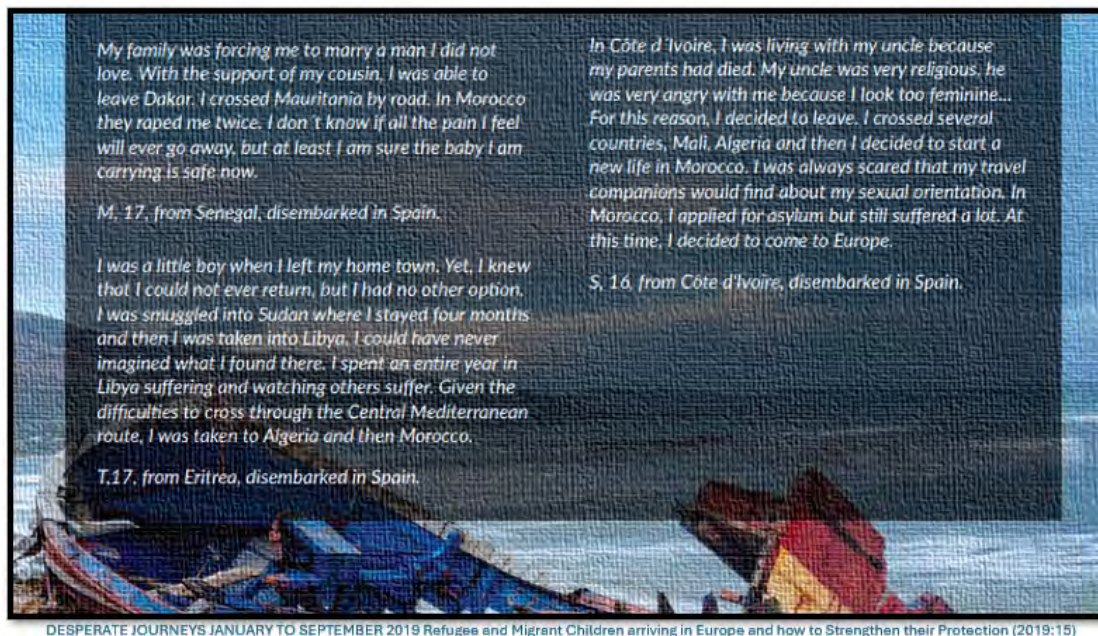
Som Lee (1966: 49) siger: *"Enhver migrationshandling involverer en oprindelse, en destination og et mellemliggende sæt af forhindringer"*. Flygtningemigration, fra opbruddet og dets vanskeligheder til ventetiden på genbosættelse og den endelige bosættelse og tilpasning af flygtninge til et nyt miljø, skaber en kontekst af kronisk stress og usikkerhed (Tsaknakis, 2016).

Migranter kan komme i tMigranter kommer ofte i sårbare situationer under deres rejse og har brug for beskyttelse og støtte både under transit og ved ankomsten til destinationen, når de forsøger at skabe et nyt liv i et ukendt miljø og land sig i sårbare situationer, der kræver beskyttelse og hjælp under deres rejse, både under transit og ved ankomsten til destinationen eller når de forsøger at skabe et liv i et nyt miljø og et nyt land (UNHCR b, 2017).

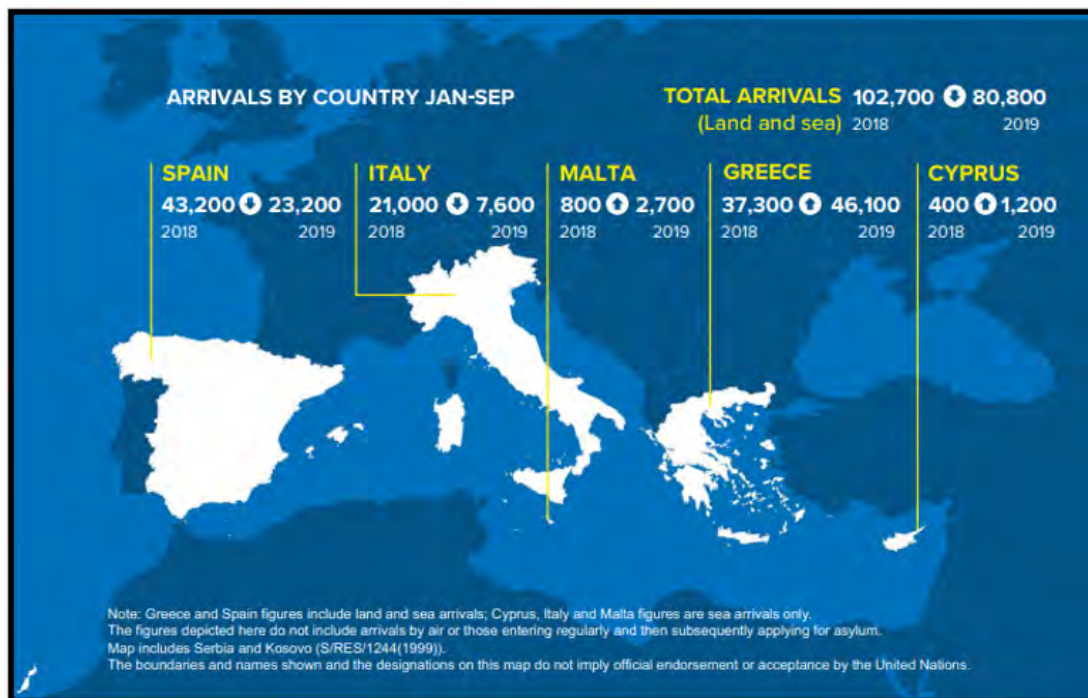
Migranter udsættes ofte for alvorlige menneskerettighedskrænkelser under deres rejser, som begynder med håb om en bedre fremtid, men som ofte er præget af frygt og fare (IOM, 2024). De risikerer at blive udsat for menneskehandel og udnyttelse (Amnesty International, 2019) og kan blive udsat for død, menneskehandlerringe, utilstrækkelig beskyttelse, kriminalisering, vilkårlig tilbageholdelse og barrierer for adgang til sundhed, uddannelse og retsvæsen. Migranter kan også blive udsat for fremmedfjendske

og diskriminerende handlinger baseret på deres nationalitet, etniske oprindelse og økonomiske status. Sårbare og ulige forhold i deres oprindelseslande forværrer disse udfordringer og fører til øget ulighed under transit og på deres destination. Sårbarhed er ikke iboende, men opstår som følge af omstændigheder og personlige situationer (IOM, 2024).

Mange flygtninge, der ankommer til Europa, har tilbragt år i lejre i Tyrkiet, Libanon og Etiopien med dårlige levevilkår og manglende fremtidsudsigter. Disse forhold tvinger dem til at risikere deres liv i et forsøg på at nå Europa, ofte via den centrale Middelhavsrute eller Balkanruten. Den centrale Middelhavsrute, som er blevet brugt af migranter fra Afrika syd for Sahara siden Libyens borgerkrig i 2013, går ofte via den centrale Middelhavsrute eller Balkanruten på grund af landets ustabilitet og mangel på lovgivning, som muliggør illegal handel. Flygtninge tvinges til at betale store summer til menneskesmuglere for at krydse grænser eller sikre sig passage på både. Det anslås, at tusindvis af flygtninge har mistet livet på havet, hvilket gør ruten fra Libyen til Europa til den dødeligste (Europarådet, 2024; UNHCR, 2018).

I 2015 druknede eller forsvandt mere end 3.500 mennesker, mens de forsøgte at krydse Middelhavet og Det Ægæiske Hav for at komme i sikkerhed i Europa. Mange af dem oplevede tvangsfordrivelse og modgang i transitlandene og foretog farlige rejser. Mangel på information, usikkerhed om migrationsstatus, den fjendtlige behandling, de ofte får, den konstante ændring af politikker og uværdige og langvarige tilbageholdelser er situationer, der forværrer stress. (Ventevogel et al., 2015).

DESPERATE JOURNEYS JANUARY TO SEPTEMBER 2019 Refugee and Migrant Children arriving in Europe and how to Strengthen their Protection 2019

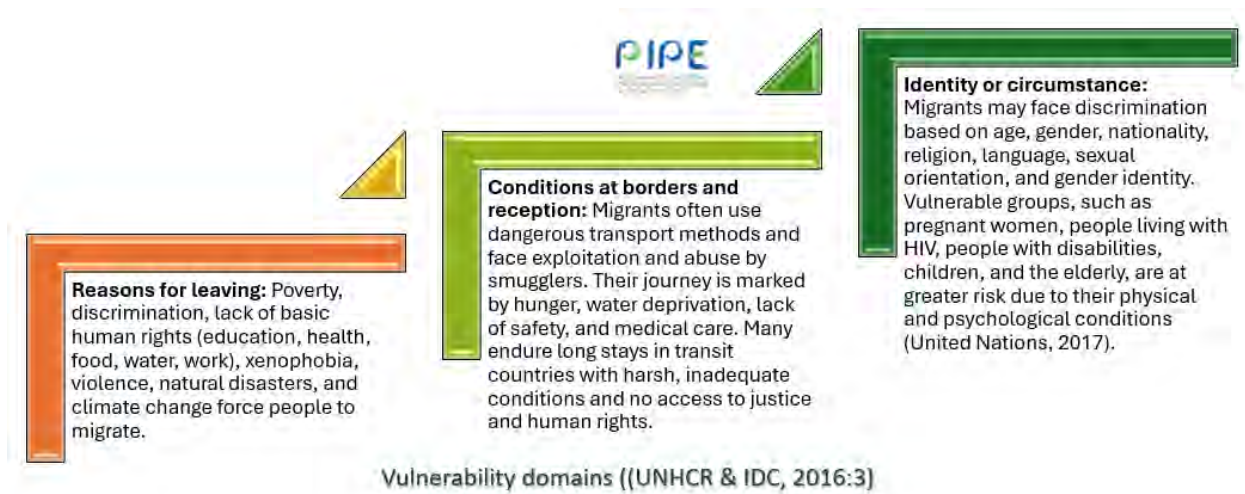
[UNHCR](#) opfordrer de europæiske stater til at styrke deres indsats for at beskytte flygtninge og migrantbørn, som på trods af vanskelige og farlige rejser fortsat står over for risici og vanskeligheder, når de er i Europa. Disse vanskeligheder refererer til usikre boligforhold, forkert registrering som voksne og mangel på passende pleje, hvilket udsætter dem for yderligere misbrug, vold og psykologisk lidelse (UNHCR, 2019).

Ifølge forskning udført af European University Institute of Florence med økonomisk støtte fra Open Society Foundations i Bruxelles oplever migranter, der arbejder i landbrugssektoren i Grækenland, Italien og Spanien, episoder med vold, racisme, marginalisering og fleksible arbejdsforhold.

4.1.3. Sårbarhedssituationer i forbindelse med en persons identitet, status eller omstændigheder status eller omstændigheder for en person

Irregulære migranter, udlændinge uden lovlig status, flygtninge, asylansøgere, ofre for menneskehandel og statsløse står over for en bred vifte af sårbarhedsfaktorer (UNHCR & IDC, 2016). [Sårbarhed](#) (*Principles and practical guidance on the protection of the human rights of migrants in vulnerable situations*) kan forstås gennem specifikke faktorer, der kan eksistere samtidig og kan påvirke og forværre hinanden. De faktorer, der skaber sårbarhed hos en migrant, kan være ansvarlige for migrationen fra

oprindelseslandet eller forekomme i transit og/eller være knyttet til et bestemt aspekt af en persons identitet eller situation. Det understreges, at sårbarhedssituationer kan ændre sig over tid, efterhånden som omstændighederne ændrer sig:

Child	Unaccompanied or separated child Child accompanied by parent/s, other family members or guardians
Sex, Gender, Gender Identity, Sexual Orientation	Pregnant woman or girl, or nursing mother Sole or primary carer/s (of dependent child, elderly person or person with a disability) Women at risk of sexual or gender-based violence, or adults or children experiencing family violence, exploitation or abuse Person at risk of violence due to their sexual orientation and/or gender identity (LGBTI: lesbian, gay, bisexual, transgender or intersex persons)
Health and Welfare Concerns	Physical and mental health Risk of suicide Disability Elderly person Substance addiction Destitution
Protection Needs	Refugee and asylum-seeker Survivor of torture and trauma Survivor of sexual or gender-based violence or other violent crime Victim of trafficking in persons Stateless person
Other	The interviewer has an opportunity to identify vulnerability factors not captured by the previous domains

Dette [screeningsværktøj](#) til identifikation og håndtering af sårbare situationer er et samarbejde mellem UNHCR og IDC, der skal hjælpe med at vejlede og informere frontlinjearbejdere og beslutningstagere om relevansen af sårbarhedsfaktorer for beslutninger om tilbageholdelse, henvisninger til alternativer til tilbageholdelse, åbne modtagelsesfaciliteter, samfundsbaseet placering og støttemuligheder i forbindelse med asyl- og migrationsprocedurer og -systemer.

UNHCR (2017:1) understreger i en erklæring "vigtigheden af at skelne mellem at identificere og reagere på de specifikke behov, som migranter og flygtninge kan have, fordi de befinder sig i en sårbar situation, enten situationelt eller individuelt, og behovet for international beskyttelse. Som allerede nævnt har personer med behov for international beskyttelse - såsom flygtninge - ret til beskyttelse mod refoulement og har brug for en opholdstilladelse på grund af en alvorlig trussel mod deres liv, fysiske integritet eller frihed som følge af forfølgelse, væbnet konflikt, vold eller alvorlige offentlige uroligheder, som deres land ikke er villig eller i stand til at beskytte dem imod."

Følgende ressourcer med [nyttige værktøjer](#) tilbyder en række materialer, der kan hjælpe med at designe og implementere en screenings- og henvisningsmekanisme samt med at identificere øget risiko, sårbarhedstest og andre relaterede områder.

4.2. Introduktion til trusler mod migranter

Boblespørgsmål: Hvorfor er det nødvendigt at forstå migranternes trusler og fortid? De, der er involveret i dialog med migranter og flygtninge, skal overveje og forstå deres fortid og de forhold, de har oplevet. Denne forståelse er afgørende for at kunne yde meningsfuld støtte, da de er ekstremt sårbare. Deres oplevelser kan omfatte traumatiske situationer, såsom økonomiske vanskeligheder, forsømmelse, social isolation, rodløshed og usikkerhed om fremtiden, sorg over tabet af familie og hjemland, misbrug (verbalt, fysisk, psykologisk, seksuelt), udnyttelse (arbejde, seksuel), mangel på basale behov (mad, vand, husly, sikkerhed), diskrimination og racisme, mangel på juridisk beskyttelse og tilpasning til nye miljøer. At forstå disse menneskers baggrund kan fjerne eventuelle stereotyper og fordomme, vi måtte have, forbedre kommunikationen, hjælpe med at udvikle et tillidsforhold og give målrettet støtte. Denne forståelse er med til at styrke immigranter og give dem den støtte, de har brug for til at forsvare deres rettigheder, integrere sig i nye samfund, genvinde håbet og sørge for social mangfoldighed.

Migration og trusler: International migration defineres af Den Internationale Organisation for Migration (IOM) som *"bevægelsen af personer, der forlader deres oprindelsesland eller det land, hvor de har deres sædvanlige opholdssted, for at etablere sig enten permanent eller midlertidigt i et andet land"* (IOM, 2018). Migration fra et land til et andet er primært blevet reguleret af suverænitets beslutninger om, hvem der får lov til at komme ind og ud af deres nationale grænser. Den globale kommission for international migration understregede, at *"kontrol med, hvem der kommer ind og bliver på deres territorium, er en integreret del af staternes suverænitet"* (Global Commission on International Migration, 2005).

Selvom en specifik migrationshandling i alle henseender kan se ud til at være *"frivillig"*, træffes beslutningen om at flytte i virkeligheden i en kontekst, hvor individet eller gruppen ikke har nogen alternativer, da det ikke er en realistisk mulighed at blive på stedet. Endemisk fattigdom kombineret med fraværet af en politisk stemme kan udløse migration som en overlevelsesstrategi (Szkurłat, 2019).

Begge alternativer – migration, der er fremtvunget af menneskerettighedskrænkelser eller forfølgelse, og migration, der skyldes en alvorlig mangel på økonomiske, politiske og sociale muligheder – mindsker menneskers mulighed for at migrere af egen fri vilje snarere end af nødvendighed. Menneskerettighederne skal respekteres i afsender-, transit- og modtagerlande for migranter.

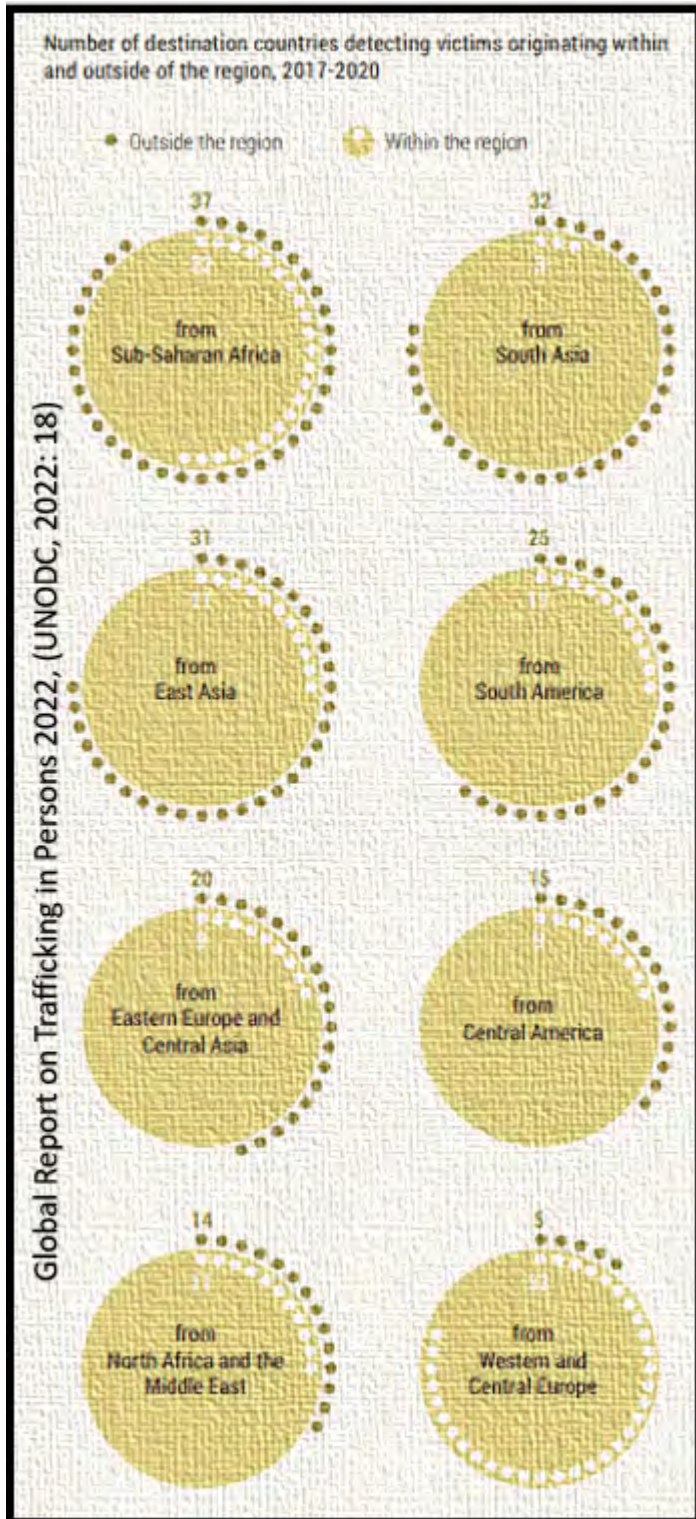
Ansvaret for at reagere på menneskelige sikkerhedstrusler, og i særdeleshed menneskerettighedskrænkelser, diskrimination og vold, der kan forårsage migration, ligger hos nationale, regionale og internationale myndigheder. Det er afgørende at iværksætte forebyggende foranstaltninger for at imødegå disse trusler, da det er langt mere effektivt og omkostningseffektivt at forebygge voldelige konflikter end at håndtere dem, når de er eskaleret til en krise.

4.2.1. Menneskehandel

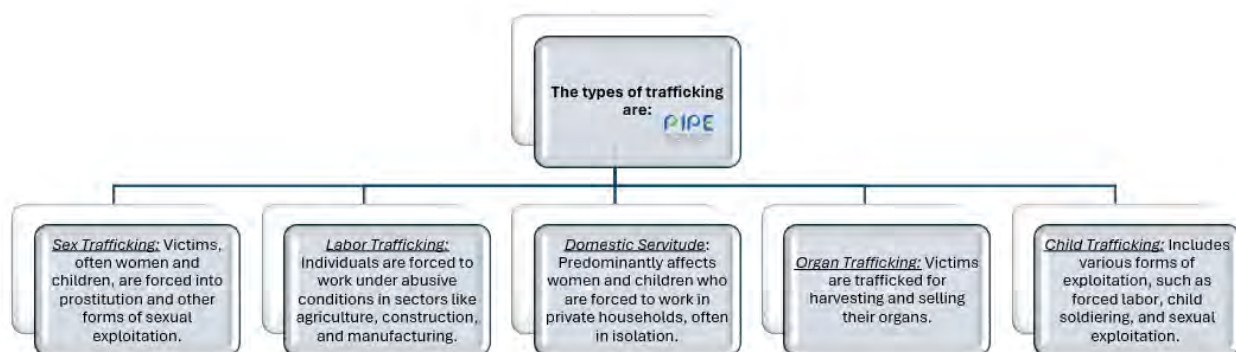
Menneskehandel, også kendt som trafficking, involverer rekruttering, transport, overførsel, husning eller modtagelse af mennesker ved hjælp af magt, bedrageri eller tvang med henblik på udnyttelse. Denne udnyttelse kan tage mange former, herunder tvangsarbejde, seksuel udnyttelse og trældom i hjemmet. Ifølge [FN's Kontor for Narkotika og Kriminalitet](#) er menneskehandel en moderne form for slaveri, der påvirker millioner af mennesker på verdensplan (UNODC, n.d.a). [se relevant: [Global Report on Trafficking in Persons 2022](#), (UNODC, 2022).

Ifølge [statistikken over menneskehandel i 2022](#) var der 10.093 registrerede ofre for menneskehandel i EU og 2097 dømte menneskehandlere, 63 % af de registrerede ofre for menneskehandel var kvinder, mens kun 22 % af de dømte menneskehandlere var kvinder, og 37 % af de registrerede ofre for menneskehandel i EU var borgere i medlemsstaterne (Eurostat, 2025).

I [EMN's årlige rapport om asyl og migration fra 2022](#) står der, at migranter og flygtninge er særligt sårbare over for menneskehandel, især kvinder, børn og unge, der rejser alene. I Europa er 8 % af de tredjelandstatsborgere, der er ofre for menneskehandel, mindreårige. Irregulær migration, der

udføres af smuglerringe, kan lettere ende i menneskehandel (Europa-Kommissionen, 2022). Følg en relevant video: [Menneskehandel i krisesituationer \(IOM\)](#) (IOM, n.d).

Source: United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC): Human Trafficking (UNODC, n.d.b)

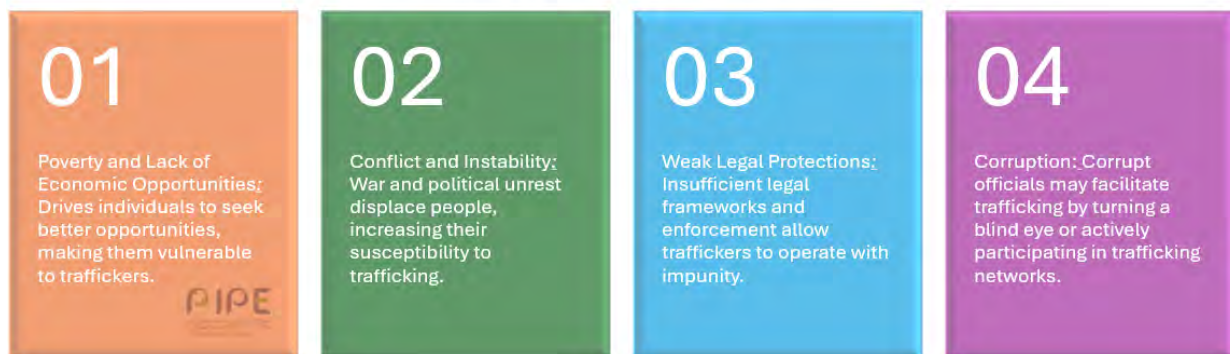
Narkotika og Kriminalitet (UNODC, n.d.) siger, at nøgleelementerne i menneskehandel bestemmes af følgende:

- Lovgivning: Rekruttering, transport, overførsel, husning eller modtagelse af personer.

FN's
Kontor
for

- Betyder: Brug af magt, bedrageri, trusler, tvang, bortførelse, bedrag, magtmisbrug, udnyttelse, menneskehandel eller betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har kontrol over en anden person.
- Formål: Udnyttelse, som omfatter prostitution, tvangsarbejde, slaveri eller lignende praksis og fjernelse af organer.

Causes for Trafficking in Persons

Der findes en undervisningsvejledning, som omfatter [undervisningsmodulserien_ Menneskehandel og smugling af migranter](#).

En række undervisningsmoduler om organiseret kriminalitet, menneskehandel/smugling af migranter, cyberkriminalitet, kriminalitet i forbindelse med vilde dyr, skove og fiskeri, terrorbekæmpelse samt skydevåben. Alle undervisningsmoduler indeholder forslag til øvelser i klassen, elevvurderinger, slides og andre undervisningsværktøjer, som undervisere kan tilpasse til deres kontekst og integrere i eksisterende universitetskurser og -programmer. (UNODC, n.d.d).

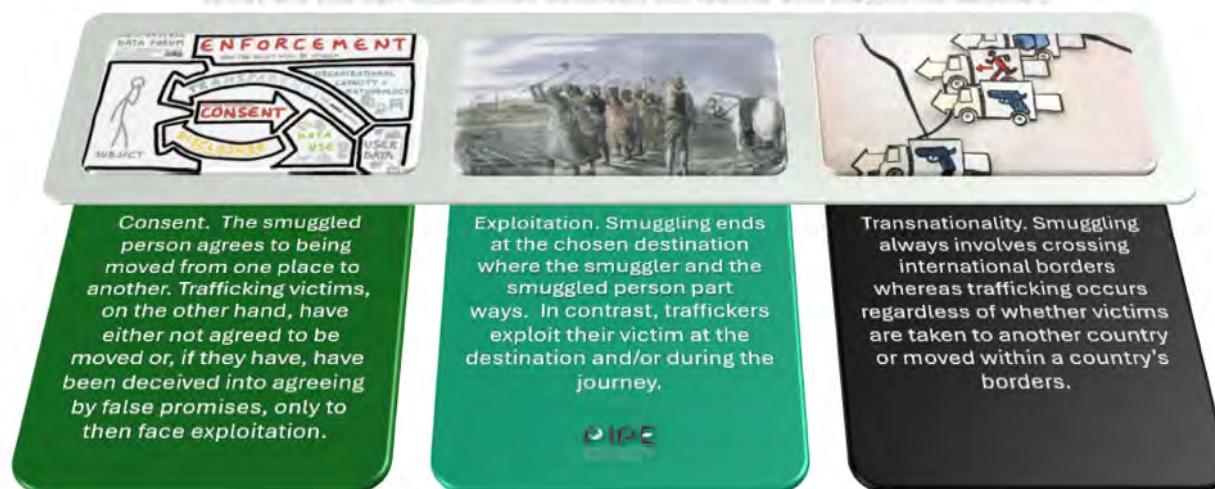
4.2.2. Smugling af mennesker

Menneskesmugling er et vigtigt og komplekst problem, der involverer facilitering af ulovlig indrejse i et land med henblik på økonomisk eller materiel gevinst ([PROTOKOL MOD MIGRANTSMUGGLING_2000](#)) (FN, 2000a). Denne ulovlige aktivitet udnytter desperationen og sårbarheden hos personer, der søger at undslippe ugunstige forhold som fattigdom, arbejdsløshed, naturkatastrofer, konflikter eller forfølgelse (UNODC, s.d.e).

Menneskehandel og menneskesmugling bliver ofte forvekslet. Menneskehandel indebærer udnyttelse af mænd, kvinder eller børn til tvangsarbejde eller kommerciel seksuel udnyttelse. Menneskesmugling involverer levering af en service - typisk transport eller falske dokumenter - til en person, der frivilligt søger at komme ulovligt ind i et fremmed land. Forbrydelsen kan starte som menneskesmugling, men hurtigt udvikle sig til menneskehandel (U.S. Immigration and Customs Enforcement, 2017).

Så ifølge [Human Rights Watch](#) er der tre grundlæggende forskelle mellem menneskesmugling og menneskehandel: samtykke, udnyttelse og transnationalitet.

What are the key differences between smuggling and trafficking people?

For yderligere detaljer, se venligst følgende video: [Introduktion til menneskehandel og smugling af migranter](#):

Hvert år rejser tusindvis af migranter og flygtninge over hele verden på jagt efter et fristed og bedre indtjeningsmuligheder. Blandt disse mennesker er der ofre for menneskehandel og smuglede migranter. Men hvad vil det sige at være offer for menneskehandel eller smuglede migranter, og hvad er forskellen mellem menneskehandel og smugling af migranter? (<https://www.iom.int/video/trafficking-persons-contexts-crisis>).

Både trafficking og smugling involverer transport af mennesker med profit for kriminelle netværk. Men smugling foregår med samtykke, hvor kunderne betaler for transporten på trods af kendte risici. Trafficking indebærer udnyttelse uden samtykke. Nogle gange starter migranter med at acceptere at blive smuglet, men bliver senere handlet, tvunget til at arbejde eller holdt som gidsler. Human Rights Watch har dokumenteret tilfælde, hvor smuglere har overdraget migranter til menneskehandlere, som derefter har tortureret dem for at få løsepenge.

Smuglernes misbrug under transporten kan forveksles med menneskehandel, men det involverer normalt ikke udnyttelse. Hvis ofrene frivilligt fortsætter deres rejse med smuglere, bør de ikke betegnes som ofre for menneskehandel. Ved at stemple smuglere som menneskehandlere flyttes fokus fra de grundlæggende årsager til migration, såsom konflikt og forfølgelse, til kriminalisering af migrationsprocessen. Dette kan retfærdiggøre strenge retshåndhævelsesforanstaltninger som at

ødelægge smuglernes både, som har til formål at afskrække fra irregulær migration, men som kan forhindre asylansøgere i at komme i sikkerhed og udøve deres ret til at søge asyl.

Politiske beslutningstagere, retshåndhævende myndigheder og humanitære organisationer skal skelne klart mellem smugling og menneskehandel. Det sikrer, at rettigheder og beskyttelse for ofre for menneskehandel ikke undermineres, og at asylansøgere ikke uretmæssigt kriminaliseres. Indsatsen for at styre migration bør prioritere beskyttelsen af menneskerettigheder og asylansøgere og flygtninges behov. Dette omfatter at skabe sikre veje for asylansøgere til at opnå beskyttelse og sikre, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel ikke utilsigtet straffer eller skader dem, der flygter fra fare. Internationale lovbestemmelser opfordrer lande til at hjælpe og beskytte ofre for menneskehandel i henhold til [protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og straf for menneskehandel_2000](#) (FN, 2000b). Dette kræver, at landene sørger for ofrenes fysiske, psykologiske og sociale behov og overvejer at lade dem blive på deres territorium. En klar skelnen mellem smugling og menneskehandel forhindrer underminering af disse forpligtelser. (Human Rights Watch, 2015).

4.2.3. Udnyttelse af arbejdskraft

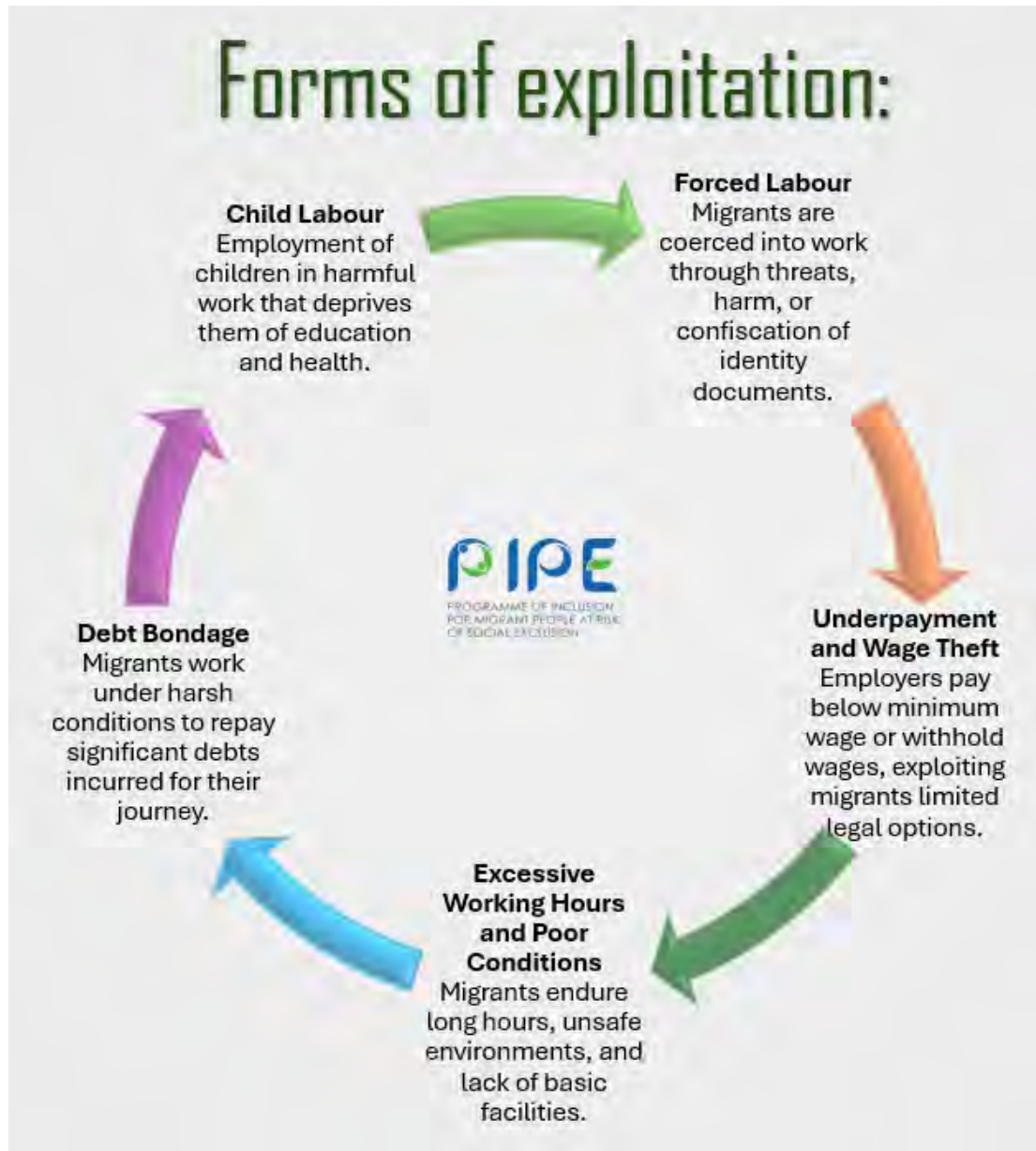
Udnyttelse af arbejdskraft, som omfatter tvangsarbejde, er en alvorlig menneskerettighedskrænkelser, der påvirker 28 millioner mænd, kvinder og børn i alle lande og økonomiske sektorer. ([Den Internationale Arbejdsorganisation \(ILO\): Tvangsarbejde, moderne slaveri og menneskehandel](#)). (ILO, n.d.a).

Source: International Labour Organization (ILO): Data and research on forced labour (ILO, n.d.b)

Ifølge en [rapport: Global Estimates of Modern Slavery: Forced Labour and Forced Marriage](#) af International Labour Organization (ILO), Walk Free og International Organization for Migration (IOM) i 2021 levede anslået 50 millioner mennesker i moderne slaveri, med 28 millioner i tvangsarbejde og 22 millioner i tvangsægteskab. Det er en markant stigning på 10 millioner siden 2016 (ILO, Walk Free og IOM, 2022). Ofre for tvangsarbejde omfatter 17,3 millioner i den private sektor, 6,3 millioner i tvungen kommerciel seksuel udnyttelse og 3,9 millioner i statspålagt tvangsarbejde. Asien-Stillehavsregionen har det højeste antal tilfælde af tvangsarbejde (15,1 millioner), mens de arabiske stater har den højeste prævalens (5,3 promille). Det er afgørende for bekæmpelsen af tvangsarbejde, at der tages hånd om manglen på anstændigt arbejde i den uformelle økonomi.

[Udnyttelse af arbejdskraft](#) indebærer uretfærdig behandling og krænkelse af arbejdstagernes rettigheder, ofte for arbejdsgivernes økonomiske vinding. Det er et stort problem for migranter og flygtninge, som er særligt sårbare på grund af deres usikre juridiske, økonomiske og sociale situation.

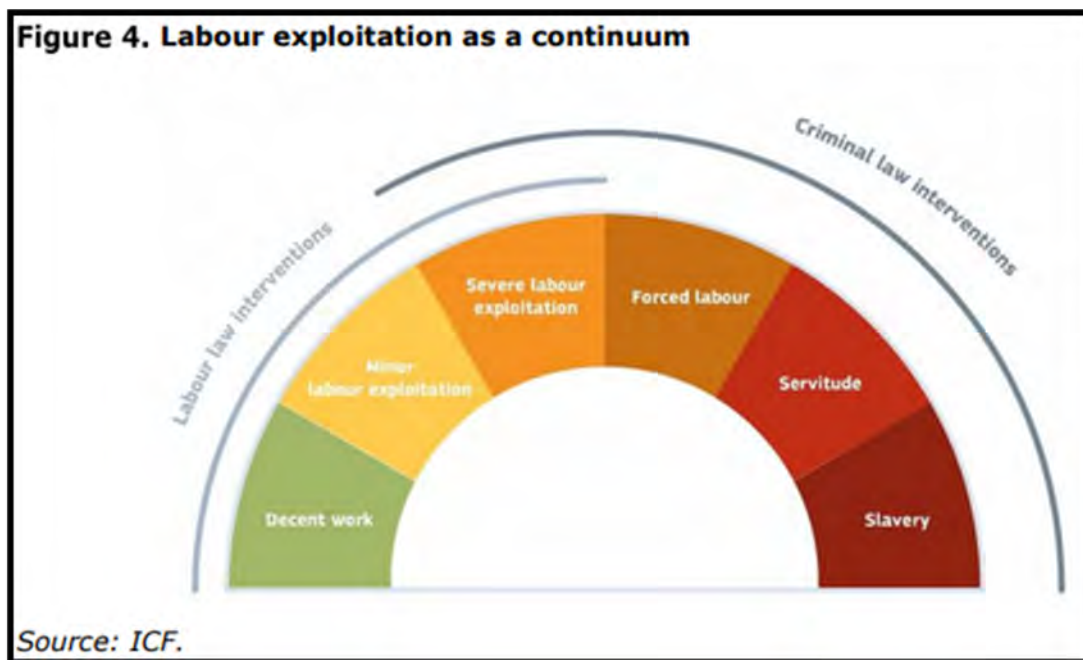

Consequences of Labour Exploitation:

De nyudviklede værktøjer er designet til at identificere den grundlæggende årsag til tvangsarbejde og til at lette en effektiv afskaffelse af det.

- Et værktøj om ILO's standarder for tvangsarbejde: [The New Protocol and Recommendation at a Glance](#) (ILO, 2016).
Disse instrumenter vil bringe ILO's standarder for tvangsarbejde ind i det 21. århundrede, så de bliver effektive til at håndtere alle former for moderne tvangsarbejde og menneskehandel, der resulterer i tvangsarbejde (...) [De] udstikker en vej til at gøre en ende på tvangsarbejde på denne jord ved at beskrive gennemførelsen af konvention nr. 29 i samråd og koordinering med arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer med bestemmelser, der beskytter, forhindrer og afhjælper tvangsarbejde, som ikke var fastsat i konvention nr. 29 i 1930 (...) Protokollen og henstillingen repræsenterer en opfordring til handling. De er mere end fromme ord; de er mere end tekst på et stykke papir. Deres potentielle effekt kan kun realiseres, hvis der sker en hurtig og universel ratifikation af protokollen og en fuldstændig og effektiv implementering af den. (Ed Potter Employer Vice-Chair Committee on Forced Labour)
- Modvirke udnyttelse af arbejdskraft: [Bekæmpelse af sort arbejde og udnyttelse af arbejdstagere fra tredjelande](#) (Nierop, Schönenberg og Terziev, 2021) og
- [Right to Remain Toolkit](#) er en omfattende guide til det britiske immigrations- og asylsystem. Den giver et detaljeret overblik over de juridiske rammer og procedurer, der er involveret, sammen med oplysninger om de rettigheder og muligheder, der er tilgængelige på hvert trin. Derudover giver den vejledning i, hvordan man kan hjælpe personer i nød (<https://righttoremain.org.uk/toolkit>).

4.2.4. Racisme

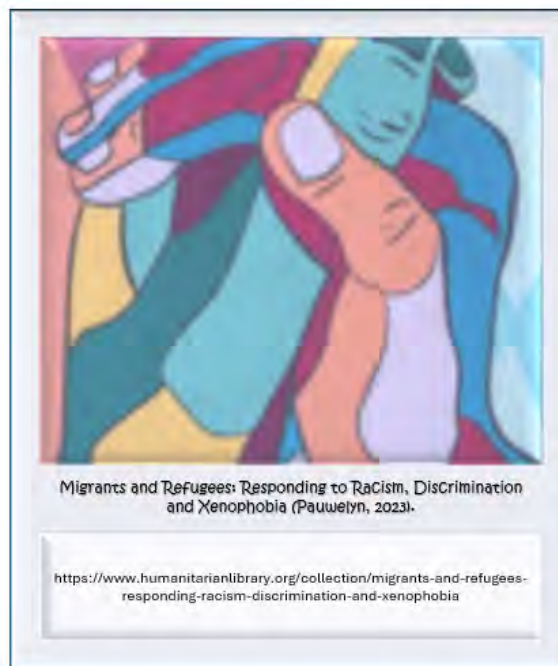
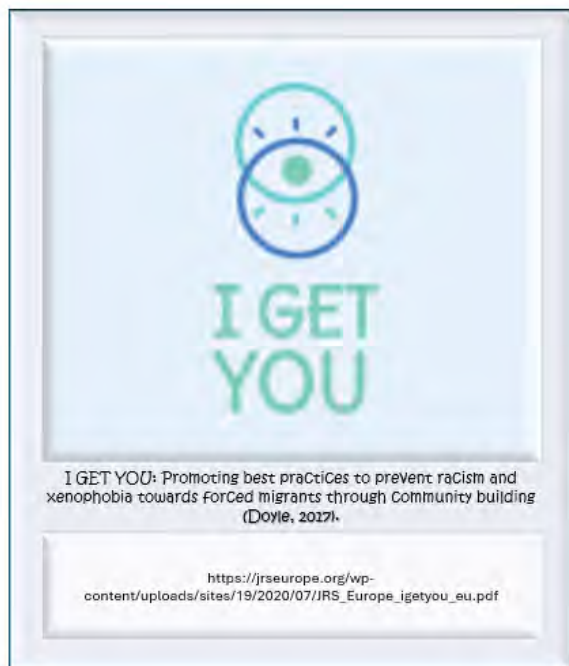
"Racediskrimination omfatter alle handlinger – verbale, nonverbale og paraverbale – med tilsigtede eller utilsigtede negative eller ugunstige konsekvenser for racemæssigt eller etnisk dominerede grupper". Det er vigtigt at se, at intentionalitet ikke er en nødvendig komponent i racisme (Essed, 1991: 45).

Racisme i Europa er rettet mod enkeltpersoner baseret på race eller etnicitet, hvilket fremmer diskrimination og skaber social opdeling. Det involverer overbevisninger, holdninger og praksis, der diskriminerer enkeltpersoner på grund af deres race eller etnicitet. Migranter og asylansøgere udsættes for stigende tilfælde af både fysisk og verbal vold i et fjendtligt miljø, hvilket underminerer samfundets tillid og samhørighed (ENAR, n.d.).

Nedenfor finder du en relevant video til overvejelse. [Sort menneskerettighedsaktivist beskriver sin oplevelse af at flygte fra Ukraine](#). En sort menneskerettighedsaktivist fortæller om sin oplevelse af at flygte fra Ukraine. Den danske aktivist, som tog til Ukraine for at hjælpe racialiserede personer med at flygte fra konflikten, beskriver fremkomsten af racisme ved EU's grænser og i Ukraine. I denne video deler hun sin historie om oplevelserne af racisme på hele sin rejse (ENAR, 2022).

At bekæmpe racisme over for migranter og flygtninge kræver en indsats fra regeringer, samfund og enkeltpersoner. At fremme inklusion og forståelse hjælper med at støtte og gøre migranter og flygtninge værdige. Følgende dokumenter, evalueringer, retningslinjer og best practices om

bekæmpelse af racisme, diskrimination og fremmedhad for at beskytte og integrere flygtninge og migranter kan vurderes nedenfor.

4.2.5. Svindel

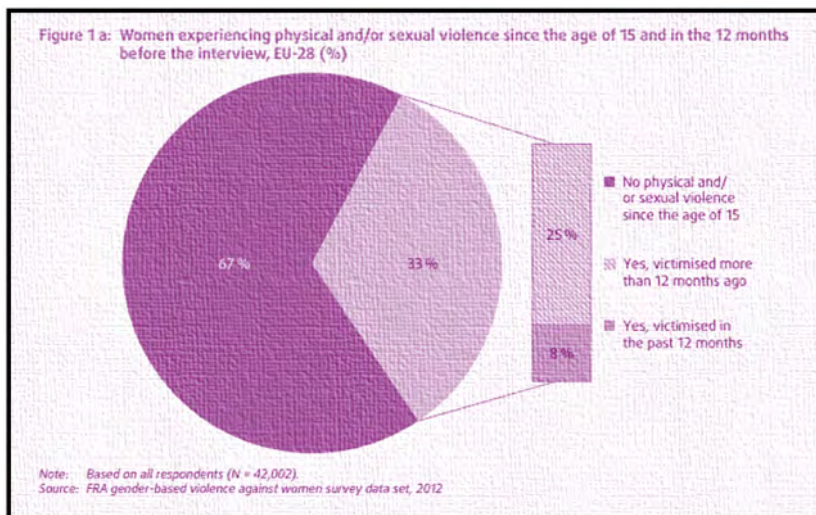
Migranter og flygtninge bliver ofte ofre for [svindel](#) på grund af deres manglende kendskab til lokale love og skikke. Almindelige svindelnumre omfatter falske immigrationstjenester, hvor svindlere udgiver sig for at være advokater eller konsulenter og lover hjælp med visa eller grønne kort mod betaling, men forsvinder efter betalingen. Svindlere udgiver sig også for at være embedsmænd for at få personlige oplysninger eller betalinger ved at påstå, at de har problemer med indvandring, og de tilbyder falske jobmuligheder, der kræver forudbetaling for visumbehandling eller uddannelse, som aldrig bliver til noget. Svindlere udgiver sig enten for at være embedsmænd og hævder, at offeret har vundet en opholdstilladelse og skal betale et gebyr for at få behandlet sin ansøgning, eller de tilbyder falske ægteskaber eller familiesponsorater mod et gebyr (EIM EIM, n.d.).

To relevante videoer er tilgængelige for visning. [Svindel mod immigranter og hvad er hate speech? - 1 minut om migration: Hvad er hadefuld tale? - Vi fortæller dig det på 1 minut \(IOM, n.d\)](#)

Svindlere, der henvender sig til immigranter, tilbyder at hjælpe dem med at udfylde formularer og andre tjenester i immigrationsprocessen. De beder typisk om et gebyr på forhånd, tager pengene og forsvinder uden at yde nogen egentlig hjælp (FEDERAL TRADE COMMISSION. CONSUMER ADVICE, n.d.).

4.2.6. Kønsbaseret vold (GBV)

Kønsbaseret vold (GBV) henviser til skadelige handlinger rettet mod en person på grund af dennes køn.

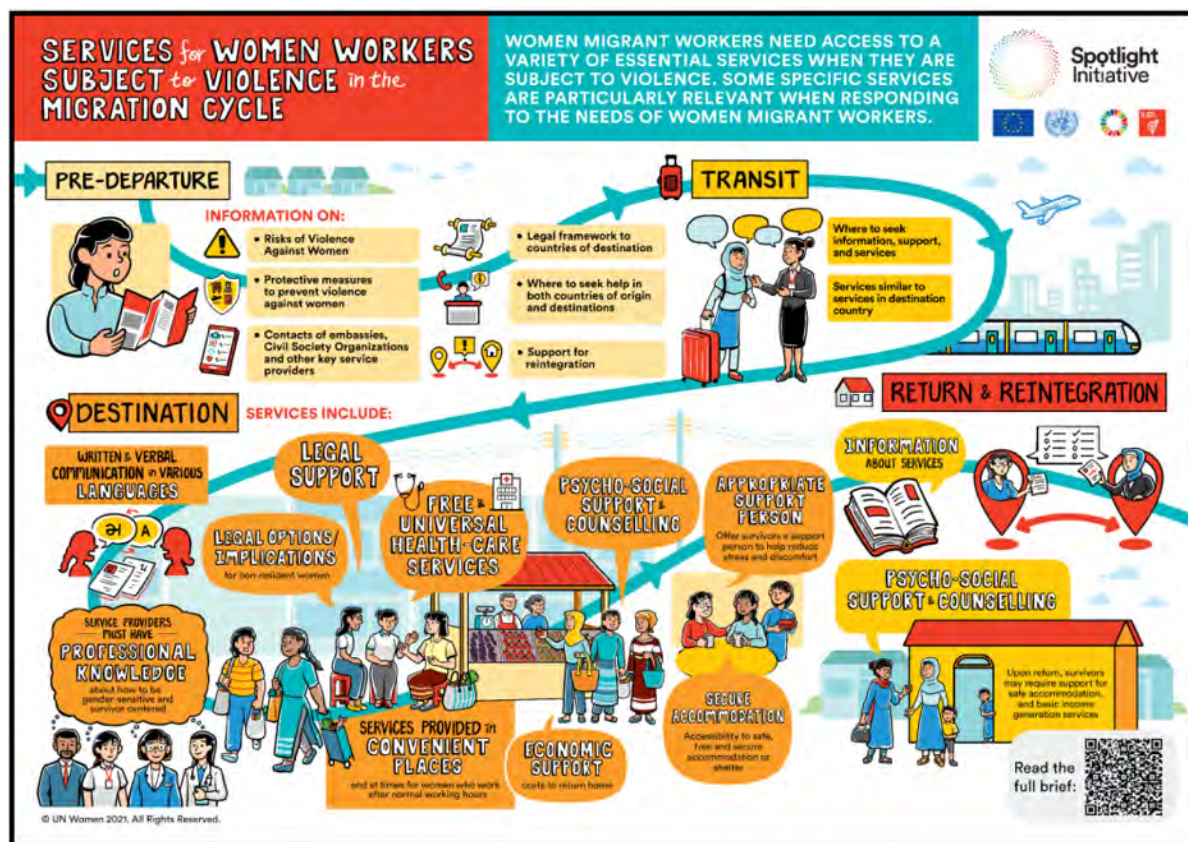
Det omfatter en række fysiske, seksuelle, følelsesmæssige, psykologiske og økonomiske overgreb, herunder trusler om sådanne handlinger, tvang eller vilkårlig frihedsberøvelse. GBV er et gennemgribende problem, der påvirker mennesker over hele verden, og kvinder og piger er de mest almindelige mål, selvom mænd og drenge også kan være ofre (European Commission, n.d.).

Flygtningekvinder: [Ifølge Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder](#) kan kønsbaseret vold

forekomme i forbindelse med konflikter, under migrantrejsen og i EU's værtsmedlemsstater (f.eks. i modtagelses- og/eller interneringsfaciliteter). Vold vedrører hændelser, der finder sted enten i det offentlige eller private rum. Den kan derfor omfatte vold begået af familiemedlemmer (vold i nære relationer og vold i hjemmet begået af forskellige familiemedlemmer) samt former for sexchikane og andre former for seksuel vold begået af forskellige gerningsmænd. Desværre var ingen af medlemsstaterne i stand til at fremlægge statistikker om vold mod kvinder og piger, der er nyankomne eller har behov for international beskyttelse (Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), u.å.).

Indvandrerkvinder: Kønsbaseret vold påvirker også kvinder, der migrerer for at arbejde. For de fleste af dem betyder beslutningen om at arbejde i andre lande, at de ofrer deres komfort for deres families velbefindende. Kvinder har generelt færre muligheder end mænd for regelmæssig migration og er ofte ansat i lavtlønnede, uformelle sektorer med få, hvis nogen, jobbeskyttelser. Denne situation udsætter dem for en højere risiko for vold, misbrug og udnyttelse, herunder menneskehandel, i løbet af deres migrationsproces. De to figurer nedenfor dokumenterer *risikoen for vold mod migrantarbejdere i migrationscyklussen og de tjenester, der bør være på plads for at støtte migrantarbejdere, der udsættes for vold* ([ILO og UN Women, 2021](#)).

4.2.7. Hadefuld tale (Hadefuld tale mod migranter på sociale medier)

Stigningen i hadefuld tale på de sociale medier er en stor kulturel trussel, da de sociale medieplatforme bruges til at forme mange menneskers meninger. Ifølge [rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen](#) henviser hadefuld tale til indhold, der fremmer vold eller had mod enkeltpersoner eller grupper baseret på visse karakteristika som race eller oprindelse, religion, særlige evner, køn, alder, seksuel orientering osv. Hadefuld tale er et angreb på identiteten. Krænkeren angriber ikke offeret for noget, de gør, men for noget, de er (EUR-Lex, 2014).

Hadefulde ytringer rettet mod indvandrere og flygtninge på de sociale medier udgør en betydelig udfordring for integrationen og den sociale samhørighed i EU. Det forværrer sociale spændinger og fordomme, hvilket fører til diskrimination, marginalisering og endda trusler mod ofrenes fysiske sikkerhed. Ofrene oplever ofte depression, stress og vrede som følge heraf. Desuden er hadefuld tale på nettet blevet kædet sammen med vold mod minoriteter i den virkelige verden, herunder masseskyderier og etnisk udrensning. Politikker, der har til formål at bekæmpe hadefuld tale, står over

for den vanskelige balance mellem at beskytte ytringsfriheden og samtidig håndhæve reglerne på en inkonsekvent måde (Council on Foreign Relations, 2019).

Konklusionen er, at hadefuld tale skaber spændinger i samfundet med alvorlige konsekvenser for samfundet som helhed. Manglen på anerkendelse og respekt for forskellighed som noget ligeværdigt og utilstrækkelig uddannelse i menneskerettighedsspørgsmål er hovedårsagerne til, at hadefuld tale opstår (Zubčević, Bender og Vojvodić, 2017).

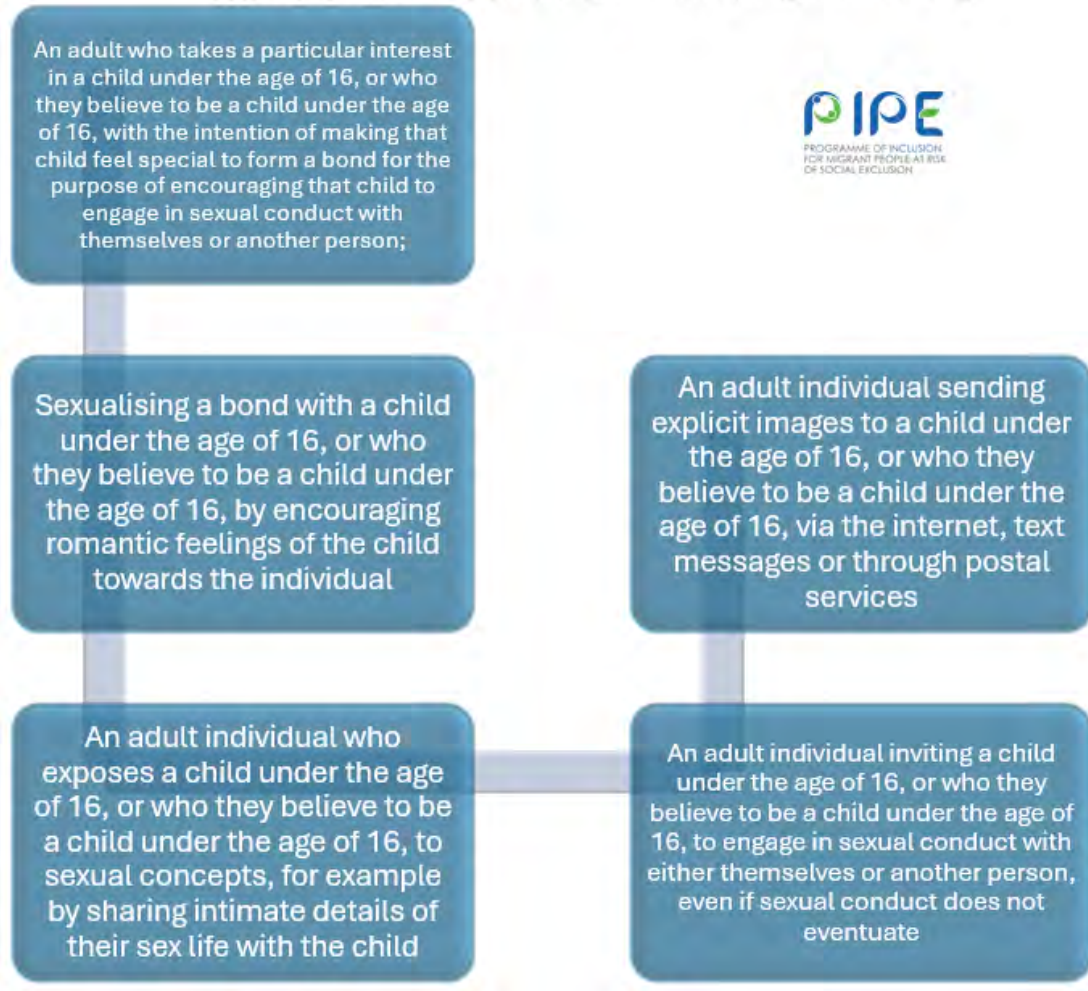
En relevant undersøgelse: [Xenophobia and Hate Speech towards Refugees on Social Media: Reinforcing Causes, Negative Effects, Defense and Response Mechanisms against That Speech](#) har til formål at anerkende de sociale mediers mulige rolle i dannelsen af fremmedhad og hadefuld tale mod syriske flygtninge og at forstå de forstærkende årsager og negative effekter af den tale på flygtningene samt flygtningenes reaktionsmekanismer mod den tale (Aldamen, 2023).

Syriske flygtninge oplever ofte, at sociale og traditionelle medier portrætterer dem negativt og indrammer deres oplevelser i specifikke fortællinger og mål. Denne fremstilling kan føre til medlidenhedstræthed og dannelse af "had og fremmedhad" ved at beskrive dem som årsagen til alle de negative konsekvenser i værtslandene. Offentliggørelse af negativ repræsentation påvirker også offentligheden ved at skabe en følelse af had mod flygtningene og fører til en ændring i offentlighedens følelser fra empati til had mod flygtninge. (Aldamen, 2023: 23)

4.2.8. Grooming til kriminelle handlinger

Grooming indebærer, at en voksen opbygger tillid og en følelsesmæssig forbindelse til et barn under 16 år, ofte med inddragelse af familien, for at lette den seksuelle udnyttelse. Denne manipulation kan føre til misbrug, udnyttelse eller menneskehandel og kan finde sted både online og personligt over forskellige perioder. Groomere kan være af enhver alder, køn eller race. Sårbare børn, som f.eks. anbragte, handicappede, omsorgssvigtede eller uledsagede mindreårige, er særligt udsatte. Groomere udnytter disse sårbarheder til at gøre barnet afhængigt af dem og mindre tilbøjeligt til at sige fra (NSPCC Learning, n.d.).

What Actions Might Constitute Grooming?

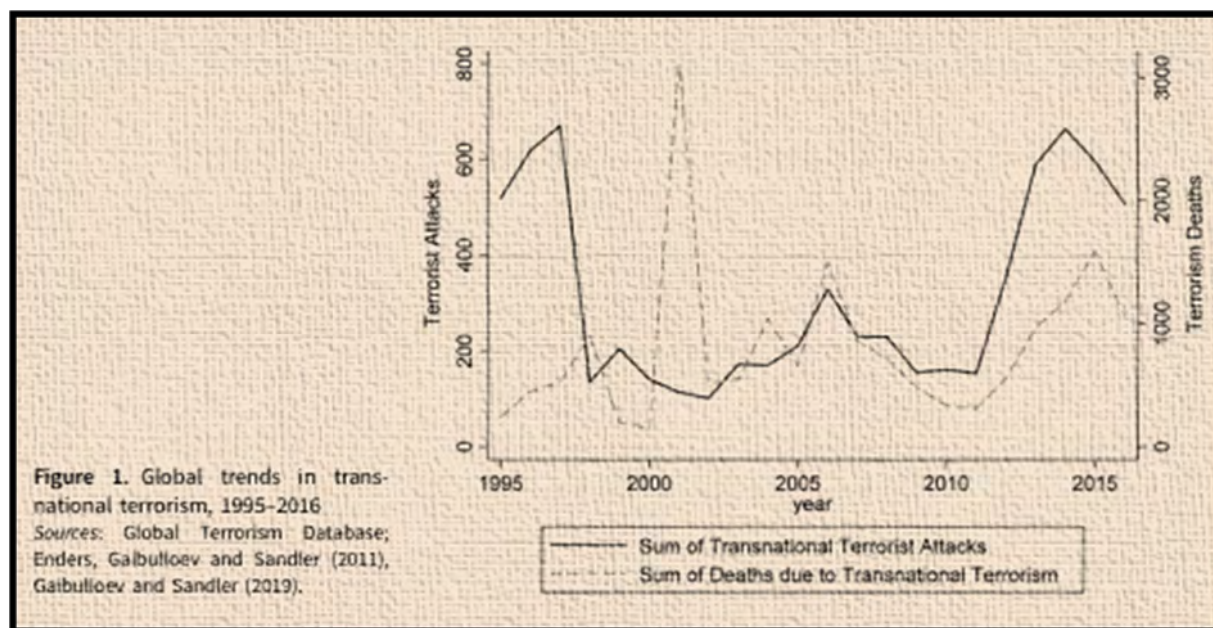

I [Armstrong Legal: Grooming](#) kan du finde en vejledende liste med eksempler på, hvordan lovovertrædelsen grooming kan begås (Armstrong Legal, n.d.).

4.2.9. Rekruttering til fundamentalistiske bevægelser

Rekruttering (eller tvungen værnepligt) henviser til obligatorisk militærtjeneste. Spørgsmålet behandles forskelligt afhængigt af, om rekrutteringen er påtvunget af regeringen eller af en ikke-statslig aktør eller gruppe. Tvangsrekruttering af ikke-statslige aktører, grupper eller enkeltpersoner (oprørere/paramilitære/ekstremistiske grupper) er altid en forbrydelse, da det er underlagt ufrivillig trældom eller bortførelse og ifølge [UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining](#)

Refugee Status er en form for forfølgelse. Rekruttering skal være frivillig og fri for vold, trusler eller tvang (UNHCR, 2019).

Tvangsrekruttering til terrorgrupper og fundamentalistiske bevægelser er et alvorligt og bekymrende fænomen, der er observeret i forskellige regioner i verden. Disse grupper bruger forskellige metoder til at tvinge folk, især unge og børn, til at slutte sig til deres rækker. De anvendte taktikker omfatter kidnapning, intimidering, psykologisk pres og trusler mod ofrenes familiers liv eller sikkerhed.

Ifølge denne definition adskiller terrorisme sig fra (1) uorganiserede former for voldelig politisk protest (herunder optøjer, pøbelvold), (2) ikke-politiske voldshandlinger (såsom voldskriminalitet, skoleskyderier) og (3) voldelig undertrykkelse fra regeringens side, dvs. statsterrorisme (f.eks. i form af tortur). Terrorismen kan dog overlappe med store borgerkrige, hvilket betyder, at ikke-statslige aktører kan ty til både terrorisme og mere konventionel guerillakrigsførelse i visse konflikter på samme tid (f.eks. Gaibullov og Sandler 2019: 291-292; Krieger og Meierrieks 2011; for en generel introduktion til terrorismestudier, se Enders og Sandler 2011).

En oversigtsartikel om terrorisme og migration konkluderede blandt andet, at effektiviteten af strengere migrationspolitikker til at afskrække terrorisme er ret begrænset, mens terrorangreb fører til mere restriktive migrationspolitikker (Helbling, M. og Meierrieks, D., 2022).

The main mechanisms of Recruitment

Kidnapping and Violence

Abducting children and young people, forcing them to fight or provide services.

PIPE

Exploitation of Vulnerable Populations

Targeting those in poverty or instability with promises of a better life and basic necessities.

Ideological Indoctrination, Propaganda, and Intimidation:

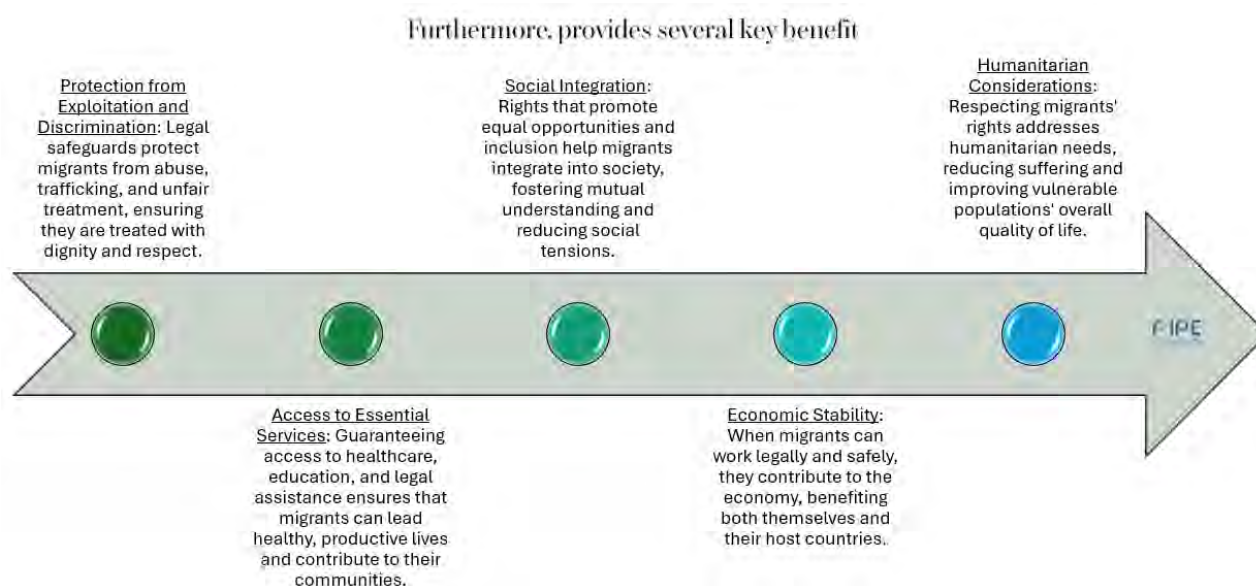
Using distorted beliefs, threats, and blackmail to recruit individuals. (UNODC, 2017).

Tvungen værnepligt har alvorlige konsekvenser for både de mennesker, der bliver tvunget, og deres samfund:

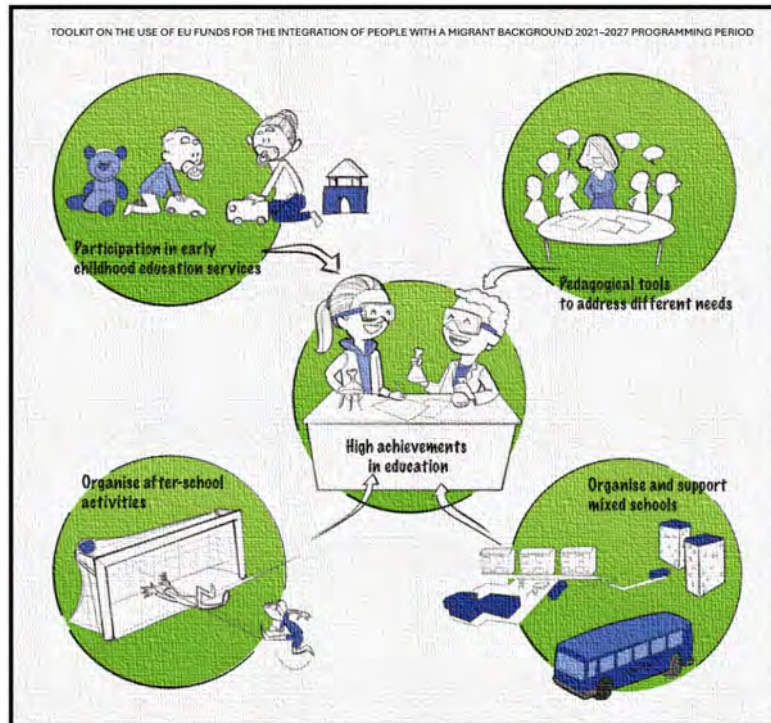
- Psykisk og fysisk mishandling: Disse personer udsættes ofte for alvorlig psykologisk og fysisk mishandling, som efterlader dybe og langvarige mentale ar.
- Destabilisering af samfund: Tvangsrekruttering og terrorisme opretholder vold og ustabilitet og skaber frygt og usikkerhed. Det fører ofte til massive befolkningsforflytninger og forværrer humanitære kriser.
- Kriminelle og juridiske konsekvenser: Personer, der tvinges ind i terrorisme, kan blive udsat for juridiske konsekvenser, hvilket komplicerer behandlingen af ofre for tvangsrekruttering, der er involveret i kriminelle handlinger. (Global Protection Cluster, n.d.).

4.3. Rettigheder, der garanterer migranternes integritet

Boblespørgsmål: Hvordan bidrager de rettigheder, der sikrer migranternes integritet, til deres sikkerhed og integration i samfundet? Sikring af migranternes rettigheder fremmer deres sikkerhed, værdighed og vellykkede integration i samfundet, hvilket fremmer social samhørighed og stabilitet.

Disse rettigheder er afgørende for at skabe et fair, retfærdigt og stabilt samfund, hvor alle kan trives i stabilitet uanset oprindelse. For mere information kan du læse [Toolkit for integration af mennesker med migrantbaggrund](#)

4.3.1. Demokratisk medborgerskab som en mekanisme til inklusion eller eksklusion af immigranter

Migranter er ofte udelukket fra at nyde godt af grundlæggende rettigheder, da mange menneskerettigheder i henhold til staternes nationale lovgivning kun gælder for deres egne borgere. Men international og europæisk lovgivning [indeholder](#) ikke-diskriminationsklausuler om beskyttelse af migranternes rettigheder. Ud over bestemmelserne i den internationale lovgivning er migranter i Europa beskyttet af lovtekster, der er udarbejdet af to regionale internationale organisationer: Europarådet og Den Europæiske Union (EU).

4.3.2. Anvendelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse af fordrevne personer i tilfælde af massetilstrømning som et instrument for de fordrevne personer til øjeblikkelig anerkendelse af rettigheder for migranter.

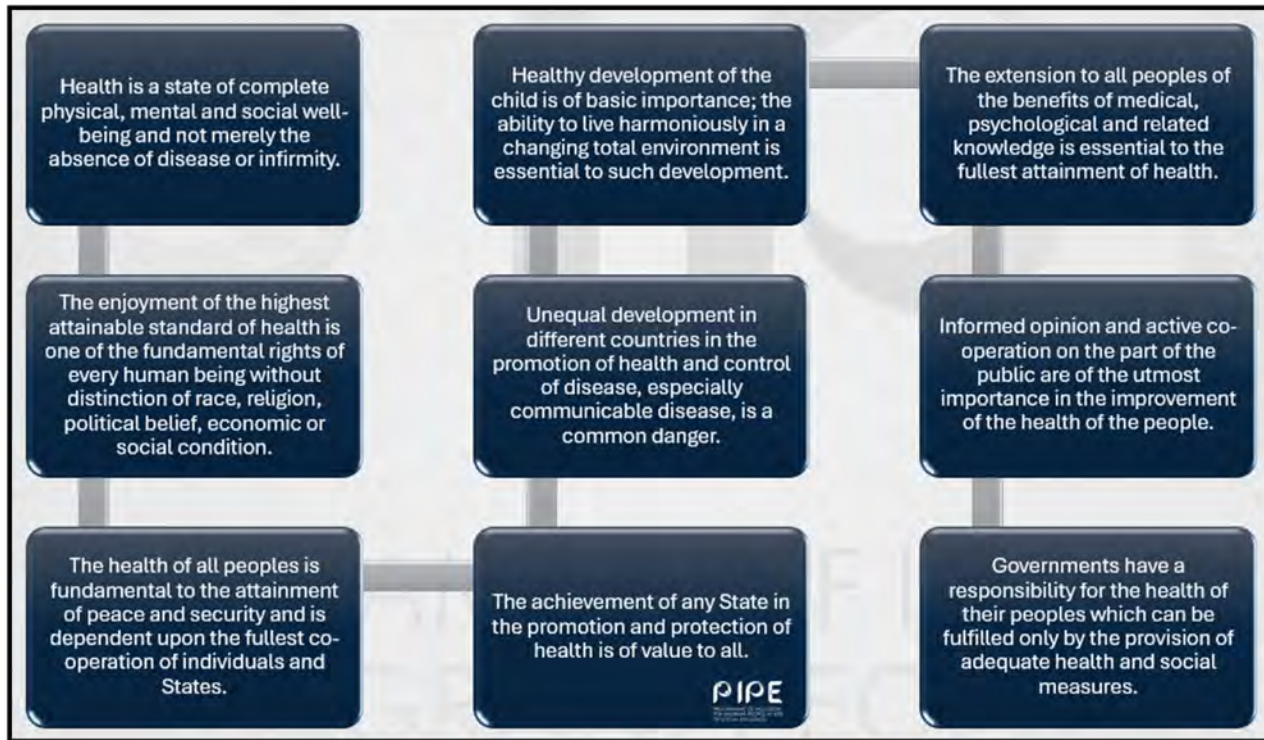
[Direktiv 2001/55/EF](#) af 20. juli 2001 om minimumsstandarden for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf, blev vedtaget efter krisen i Kosovo. Ved "midlertidig beskyttelse" forstås en procedure af ekstraordinær

karakter, der i tilfælde af massetilstrømning eller truende massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelande, som ikke kan vende tilbage til deres hjemland, skal yde øjeblikkelig og midlertidig beskyttelse til sådanne personer, navnlig hvis der også er risiko for, at det nationale asylsystem ikke vil kunne behandle denne tilstrømning uden negative følger for dets effektive funktion, af hensyn til de pågældende personer og andre personer, der anmoder om beskyttelse. Ud over at yde beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning afspejler direktivet også målene om at reducere omkostningerne og dele ansvaret mellem EU's medlemsstater. Det første opnås ved at give beskyttelse af kortere varighed (højst tre år) og færre materielle fordele til personer med midlertidig beskyttelse sammenlignet med personer med flygtningestatus, mens det andet er baseret på den finansielle solidaritet, der er fastsat i direktivets artikel 24 (Den Europæiske Flygtningefond), og fordelingen af ansøgere/modtagere i EU's medlemsstater. Direktivet er kun blevet anvendt én gang, mere end 20 år efter dets vedtagelse, efter den russiske invasion af Ukraine.

Europarådets HELP-program (Human Rights Education for Legal Professionals) tilbyder et 2,5 timers kursus, der er gratis tilgængeligt på [Europarådets HELP e-læringsplatform](#), og som har til formål at øge juristers og andre relevante interessenters viden om den praktiske anvendelse af EU's ordning for midlertidig beskyttelse.

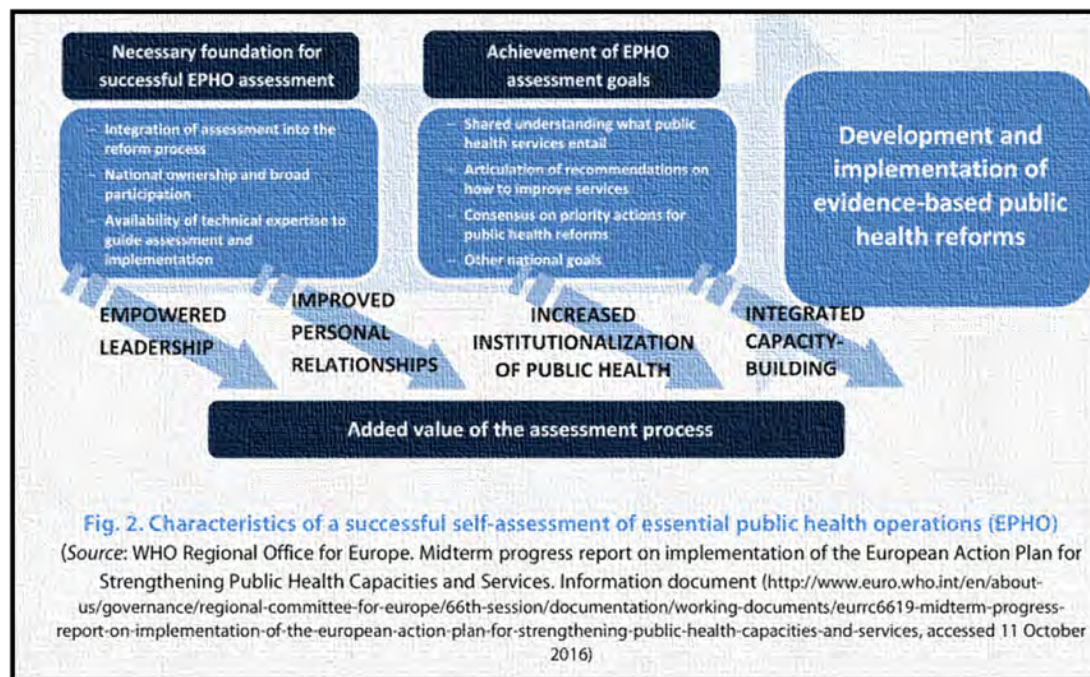
4.3.3. Retten til universel sundhed: Sundhedsuddannelse og velfungerende offentlige sundhedssystemer

Ifølge [Verdenssundhedsorganisationens forfatning](#) er det en af de grundlæggende rettigheder for ethvert menneske at nyde den højest opnåelige sundhedstilstand uden forskel på race, religion, politisk overbevisning, økonomiske eller sociale forhold. Den universelle ret til sundhed garanteres af artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, artikel 12 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, artikel 24 i konventionen om barnets rettigheder, artikel 12 i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, artikel 25 i konventionen om rettigheder for personer med handicap, artikel 28 i konventionen om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder og artikel 5 i konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination.

For at sikre den effektive udøvelse af retten til sundhedsbeskyttelse forpligter parterne sig til, enten direkte eller i samarbejde med offentlige eller private organisationer, at træffe passende foranstaltninger med henblik på bl.a: 1) så vidt muligt at fjerne årsagerne til dårligt helbred; 2) at tilvejebringe rådgivnings- og uddannelsesfaciliteter til fremme af sundhed og tilskyndelse til individuelt ansvar i sundhedsspørgsmål; 3) så vidt muligt at forebygge epidemiske, endemiske og andre sygdomme samt ulykker"(art. 11 "Retten til beskyttelse af sundheden", Den Europæiske Socialpagt).

Disse bestemmelser beskytter også migranter, for ifølge charteret skal *"Nydelsen af de rettigheder, der er beskrevet i dette charter, sikres uden forskelsbehandling på grund af race, hudfarve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national oprindelse eller social oprindelse, helbredstilstand, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, fødsel eller anden status"* (artikel E - "Ikke-diskrimination").

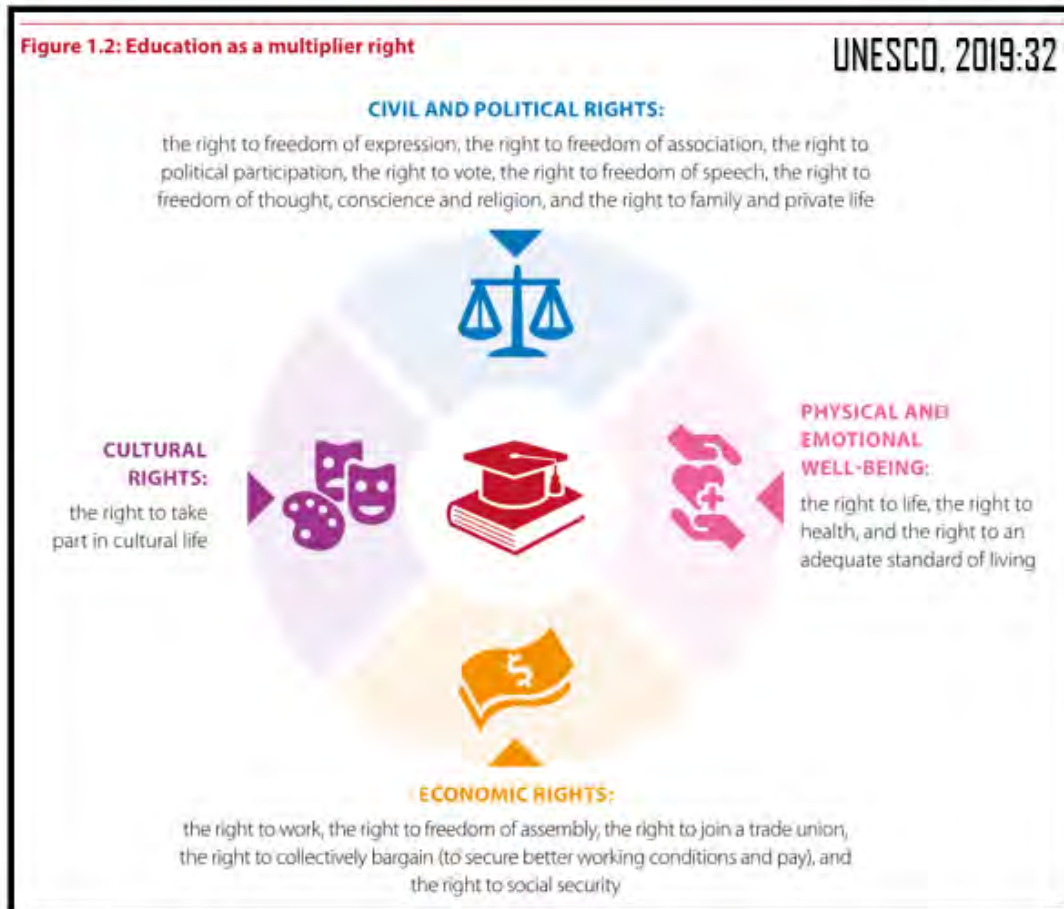
4.3.4. Retten til uddannelse: Nationale uddannelsessystemer og det europæiske område for videregående uddannelse

En rettighed er ikke noget, nogen giver dig; det er noget, ingen kan tage fra dig. (Ramsey Clark)

According to James Nickel,⁷ human rights

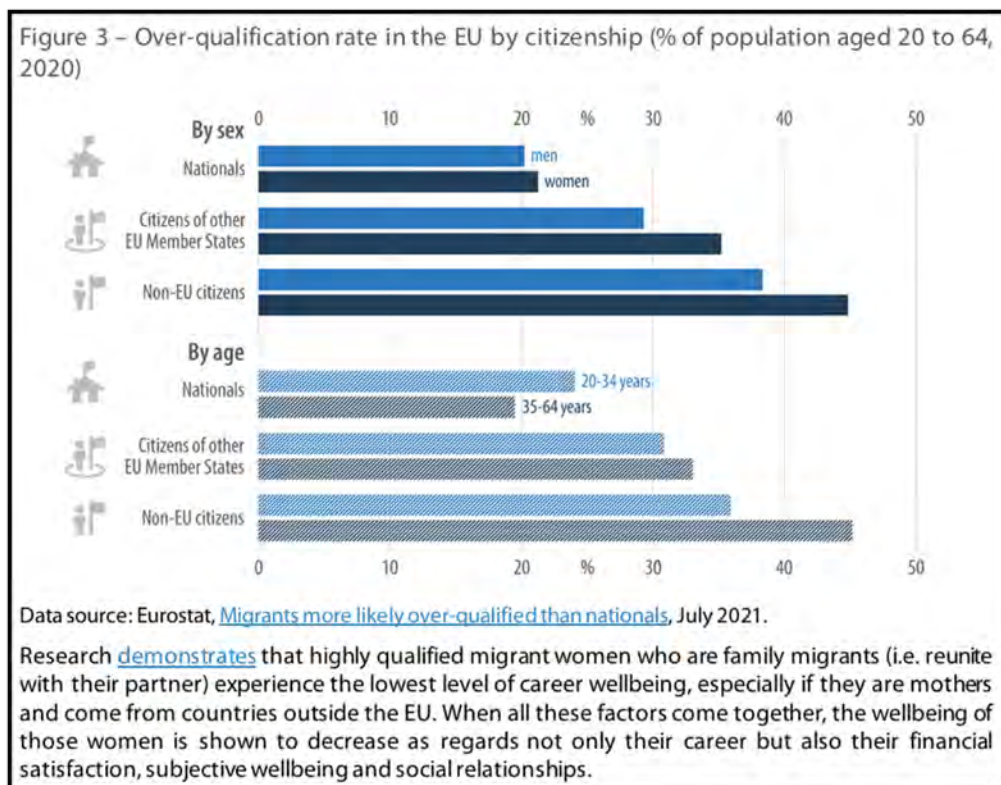

Retten til uddannelse er beskyttet af artikel 13 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, artikel 24 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, artikel 28 og 29 i konventionen om barnets rettigheder, artikel 5 i den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, artikel 22 i Genève-konventionen fra 1951 og UNESCO's konvention om bekæmpelse af diskrimination på uddannelsesområdet. På europæisk plan sikres det af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder samt EU-lovgivning. Specifikke bestemmelser under sidstnævnte sikrer, at flygtninge og asylansøgere også har adgang til uddannelse, idet de anerkender dens afgørende rolle for integration og menneskelig værdighed (artikel 14 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder, artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2013/33/EU](#) af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse og artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2011/95/EU](#) af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som berettigede til international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse).).

4.3.5. Retten til at arbejde. Den problematiske integration af migranter på arbejdsmarkedet (migrantkvinder og omsorgsarbejde)

Retten til arbejde fremgår af artikel 23 i Verdenserklæringen om Menneskerettigheder, artikel 6 og 7 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og artikel 5 e, i og ii i konventionen om afskaffelse af racediskrimination. Konventionen om beskyttelse af alle vandrende arbeidstageres og deres familiemedlemmers rettigheder er af direkte relevans for vandrende arbeidstagere, men størstedelen af værtslandene har ikke ratificeret den.

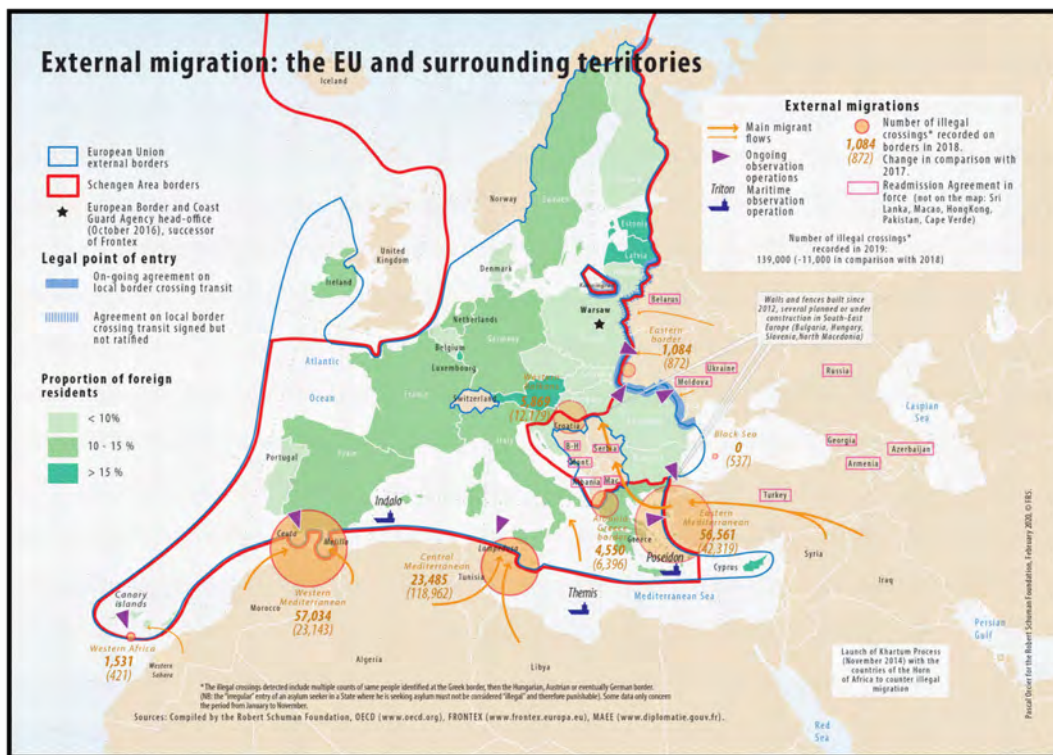
Adgang til arbejdsmarkedet og relevante betingelser for anerkendte flygtninge er fastsat i artikel 17 i Genèvekonventionen fra 1951. EU-lovgivningen regulerer dette spørgsmål ikke kun for anerkendte flygtninge (artikel 26 i [direktiv 2011/95/EU](#)), men også for asylansøgere (artikel 15 i [direktiv 2013/33/EU](#)). Adgang til arbejdsmarkedet i værtslandet er af grundlæggende betydning for asylansøgere og flygtninge, som skal være i stand til at forsørge sig selv og deres familier og bevare deres værdighed. Mens adgang til arbejdsmarkedet letter social integration, kan langvarig afhængighed af statslig finansiering gennem ydelser være demoraliserende. Forbuddet mod at arbejde dømmes enkeltpersoner til lediggang, eller hvis de fratages denne ret, udsættes de i praksis for ulovlig beskæftigelse og udnyttelse. Ud over at give adgang til arbejdsmarkedet bør staterne desuden træffe foranstaltninger for at gøre det lettere for asylansøgere og flygtninge at finde arbejde. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på erhvervsuddannelse og på at give arbejdsgivere passende information og fordele, så de kan ansætte dem.

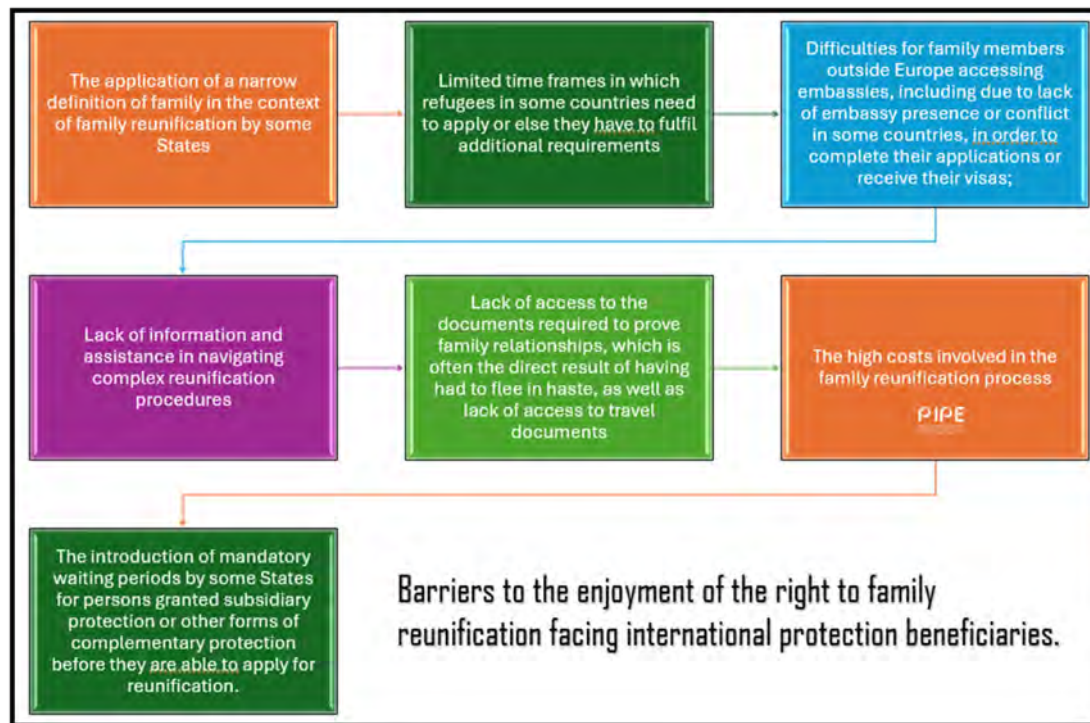
4.3.6. [Retten til familiesammenføring](#)

Hvordan kan man integrere sig fuldt ud i sit nye værtsland uden at vide, at ens ægtefælle eller børn er i sikkerhed? Det første medlem af en familie, der har slået sig ned i værtslandet, vil hjælpe og vejlede de efterfølgende familiemedlemmer i integrationsprocessen og derved lette regeringens arbejde (...) Restriktive love forhindrer familier i at blive genforenet konkluderede, at: indvandrere og flygtninge,

der opholder sig lovligt i en stat, bør kunne blive genforenet med deres familiemedlemmer så hurtigt som muligt uden at skulle igennem besværlige procedurer. At blive nægtet menneskeretten til at være sammen med sin familie gør livet mere besværligt - og integrationen meget vanskeligere. (Europarådets menneskerettighedskommissær, Menneskerettighedskommentar "Restriktive love forhindrer familiesammenføring" (2. februar 2011))

Retten til familiesammenføring er et af aspekterne af retten til respekt for familielivet, som er en grundlæggende rettighed, der er fastsat i international, europæisk og EU-lovgivning. Denne ret er nedfældet i forskellige internationale og europæiske instrumenter, herunder Verdenserklæringen om Menneskerettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om barnets rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention. Asylansøgere, anerkendte flygtninge og lovlige indvandrere har ret til specifikke rettigheder i forbindelse med familiesammenføring i Europa. Retten til familiesammenføring for asylansøgere er nedfældet i Dublin III-forordningen og vil også være omfattet af forordningen om asyl- og migrationsforvaltning i den nye EU-pagt om migration og asyl, som forventes at begynde at blive implementeret i 2026.

Asylansøgere må ikke bringe familiemedlemmer fra tredjelande ind i EU. De har dog ret til at blive genforenet med familiemedlemmer, der allerede befinder sig i andre medlemslande. Kun par og deres mindreårige børn betragtes som familiemedlemmer. Retten til familiesammenføring for anerkendte flygtninge og lovlige indvandrere er fastsat i [Rådets direktiv 2003/86/EF](#) af 22. september 2003 *om ret til familiesammenføring*. EU's medlemsstater kan tillade indrejse og ophold for (a) slægtninge af første grad i direkte opstigende linje til referencepersonen eller dennes ægtefælle og (b) voksne ugifte børn af referencepersonen eller dennes ægtefælle, som ikke kan forsørge sig selv på grund af helbredsproblemer. De kan også tillade indrejse for den ugifte partner i et langvarigt, dokumenteret forhold eller for en partner i et registreret partnerskab. Beviser som et fælles barn, tidligere samliv eller partnerskabsregistrering bør overvejes. Familiesammenføring med flere ægtefæller i polygame ægteskaber er forbudt, hvis en af ægtefællerne allerede bor i en EU-medlemsstat. EU-medlemsstater kan begrænse familiesammenføring for mindreårige børn af en ekstra ægtefælle og referencepersonen. For at støtte integrationen og forhindre tvangsægteskaber kan de kræve, at både sponsor og ægtefælle er mindst 21 år gamle, før de slutter sig til. De kan også tillade familiesammenføring af andre familiemedlemmer, der er afhængige af en flygtning. For uledsagede mindreårige flygtninge skal medlemsstaterne tillade indrejse og ophold for førstegradsslægtninge i direkte opstigende linje og kan tillade indrejse for en værge eller andre familiemedlemmer, hvis der ikke findes nogen direkte slægtninge.

4.3.7. Migranternes udøvelse af forsamlings-, demonstrations- og foreningsretten. (Relevansen af foreningsretten for integrationen af migranter)

Retten til fredelig forsamlings- og foreningsfrihed er anerkendt i adskillige internationale instrumenter. Den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fastslår, at stater skal respektere retten til forsamlings- og foreningsfrihed og sikre, at alle individer inden for deres territorium og jurisdiktion kan udøve disse rettigheder uden nogen form for skelnen. Dette skal opnås gennem vedtagelse af lovgivning, tilvejebringelse af effektive retsmidler og implementering af effektive håndhævelsesmekanismer (artikel 2). Committee on Migrant Workers (CMW) har identificeret et behov for, at stater letter dannelsen af selvorganiserede grupper blandt migrantarbejdere, uanset deres migrationsstatus. ([Komiteen for beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, generel kommentar nr. 2, 28. august 2013](#)). Artikel 15 i Genèvekonventionen fra 1951 regulerer flygtninges ret til at danne ikke-politiske og almenyttige foreninger og fagforeninger. Derudover gælder artikel 11 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som omhandler forsamlings- og foreningsfrihed, også for migranter.

4.4. Fremhævelse af migranternes styrker

Boblespørgsmål: Hvordan kan vi opnå integration ved at fokusere på migranternes styrker? Det følgende dokument indeholder flere eksempler på, hvordan dette mål kan nås. [Dok. 15785 Rapport - Europarådet](#). Rapporten trækker på positive eksempler fra Norge, Sverige og Finland for at illustrere betydningen af adgang til tolkning for migranter og flygtninge samt vigtigheden af sprog- og statsborgerskabstræning, aktiv matchning af deres færdigheder med jobmuligheder og målrettet hjælp til bolig, adgang til sundhedsydelser og skolegang. I det følgende afsnit præsenteres et udvalg af illustrative eksempler på de specifikke foranstaltninger, der er gennemført for at forbedre integrationen af flygtninge og migranter.

Integrationsprogrammer kan kun få positive resultater, hvis og når de er velforberedte og gennemføres i samarbejde med alle relevante interessenter. For at forbedre fordelene for alle de parter, der er involveret i flygtninges og migranternes integrationsproces, bør integrationspolitikker udformes på en måde, der tager højde for alle nøgleaktørers behov. Det betyder, at demokratiske processer, der giver mulighed for at høre relevante interessenter, bør finde sted. Derudover bør staterne forfølge en evidensbaseret tilgang til integrationsplanlægning ved at udvide indsamlingen og analysen af socioøkonomiske data, der bygger på eksisterende værktøjer og programmer fra nationale og subnationale myndigheder. På den måde vil de få et detaljeret overblik over flygtninges og migranternes profiler og praktiske, juridiske og administrative barrierer, der forhindrer dem i fuldt ud at nyde godt af

deres økonomiske og sociale rettigheder. (Integration af migranter og flygtninge: fordele for alle involverede parter, 2023: 3)

At styrke migranter og deres modstandskraft er også en vigtig retning. At anerkende mangfoldighed og investere i at få nyt potentiale frem ved at være til stede i værtslandene.

4.4.1. Modstandsdygtighed hos migranter (personlige og familiære ressourcer, kulturel tilpasning, samfundsstøtte, positive holdninger, færdigheder og talenter)

Modstandsdygtighed er processen og resultatet af en vellykket tilpasning til udfordrende livserfaringer, især gennem mental, følelsesmæssig og adfærdsmæssig fleksibilitet og tilpasning til eksterne og interne krav. Flere faktorer bidrager til, hvor godt folk tilpasser sig modgang, herunder hvordan enkeltpersoner ser på og engagerer sig i verden, tilgængeligheden og kvaliteten af sociale ressourcer og specifikke mestringsstrategier [APA Dictionary of Psychology](#)

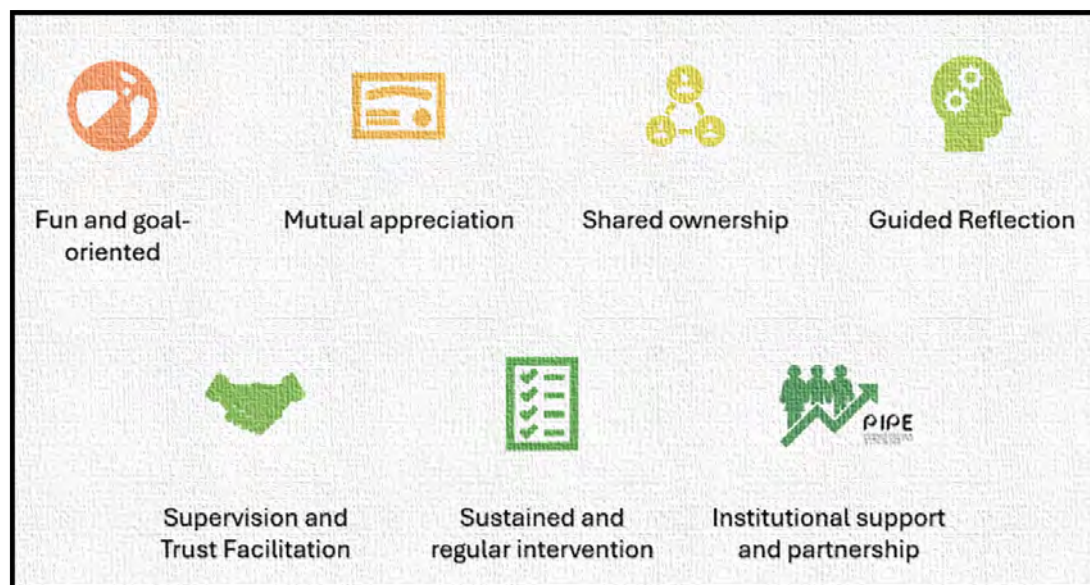
Modstandskraft udvikles med modenhed, forbedrede kognitive evner, selvforvaltningsfærdigheder og bredere viden. Støttende relationer til forældre, jævnaldrende og andre samt kulturelle overbevisninger og traditioner fremmer også modstandsdygtighed. Nogle mennesker har naturligt de personlighedstræk, der skal til for at være modstandsdygtige, mens andre tilegner sig de nødvendige færdigheder og styrker. Nogle kan dog mangle modstandskraft eller mestringssevner, hvilket fører til følelser af hjælpeløshed og angst i vanskelige situationer. For at øge migranternes modstandskraft skal vi fokusere på at beskytte familieenheden og gennemføre programmer, der er designet til at styrke dens funktioner.

Parenting on the Move: Program for empowerment og fremme af udviklingen af kompetencer hos forældre til børn op til 12 år i migrations- og flygtningesituationer") (Center for Interactive Pedagogy, Save the Children North West Balkans, 2022).

Desuden bør samfundets støtte til migranter strække sig ud over tilvejebringelse af boliger, sundhed, uddannelse, træning og beskæftigelse, som er afgørende for at opbygge modstandskraft. Den bør også omfatte deres aktive deltagelse og integration i samfundet.

IOM har i sin publikation *The Power of Contact: Designing, Facilitating and Evaluating Social Mixing Activities to Strengthen Migrant Integration and Social Cohesion Between Migrants and Local Communities - A Review of Lessons Learned*, foreslår [IOM](#) en række anbefalinger, baseret på empiriske beviser, for at tilskynde migranter og modtagende samfund til at deltage i sociale og kulturelle aktiviteter.

Sociale og kulturelle aktiviteter fungerer som en strategi til at inkludere migranter ved at skabe ikke-institutionelle rum for interaktion. Disse rum hjælper med at opbygge sociale bånd gennem fælles oplevelser og spontan menneskelig kontakt, hvilket fremmer tillid og social samhørighed. Det fremmer fredelig sameksistens, der ikke kun defineres som fravær af konflikt, men som en aktiv proces med dialog, konfliktløsning og gensidig forståelse, der omfatter mangfoldighed og respekt.

Udnyttelse og dyrkelse af evner og talenter giver en følelse af anerkendelse og accept. Ved at bruge sine evner og sin viden bliver den enkelte integreret i samfundet og forbedrer dermed sine levevilkår.

En konstruktiv og imødekommende tilgang til flygtninge og migration kan fremme en vellykket integration. En positiv holdning til migration blandt lokalbefolkningen i et område, hvor flygtninge skal bo, er forbundet med en øget sandsynlighed for, at flygtninge kommer i arbejde eller uddannelse.

4.4.2. Juridiske definitioner og grænser: Økonomiske migranter, flygtninge, juridiske kriterier

I henhold til UNHCR's Master Glossary of Terms: Asylansøger er en generel betegnelse for enhver person, der søger international beskyttelse. I nogle lande bruges det som en juridisk term til at beskrive en person, der har ansøgt om flygtningestatus eller en supplerende international beskyttelsesstatus, og som endnu ikke har modtaget en endelig afgørelse om deres krav. Det kan også henvise til en person, der endnu ikke har indsendt en ansøgning, men som måske har til hensigt at gøre det, eller som har behov for international beskyttelse. Ikke alle asylansøgere vil i sidste ende blive anerkendt som flygtninge, men alle flygtninge er oprindeligt asylansøgere. En asylansøger må dog ikke sendes tilbage til sit hjemland, før hans eller hendes asylansøgning er blevet undersøgt i en retfærdig procedure, og han eller hun har ret til visse minimumsstandarder for behandling, indtil hans eller hendes status er blevet afgjort. ([UNHCR Master Glossary of Terms](#))

- En **vandrende arbejdstager** er en person, der skal beskæftiges, er beskæftiget eller har været beskæftiget med en lønnet aktivitet i en stat, hvor vedkommende ikke er statsborger.
- **Flygtning er enhver person, der opfylder** kriterierne for berettigelse i henhold til en gældende flygtningedefinition, som fastsat i internationale eller regionale flygtningeinstrumenter, under UNHCR's mandat eller i national lovgivning. I henhold til international lov og UNHCR's mandat er flygtninge personer uden for deres oprindelseslande, som har behov for international beskyttelse på grund af frygt for forfølgelse eller en alvorlig trussel mod deres liv, fysiske integritet eller frihed i deres oprindelsesland som følge af forfølgelse, væbnet konflikt, vold eller alvorlig offentlig uorden. I henhold til international lov betragtes en person som flygtning, så snart vedkommende opfylder de relevante kriterier, uanset om vedkommende formelt er blevet anerkendt som flygtning eller ej. En person bliver ikke flygtning på grund af anerkendelse, men snarere anerkendt, fordi han eller hun er flygtning. Nogle gange - især i statistisk sammenhæng - bruges ordet flygtning til at betegne enkeltpersoner eller grupper, der formelt er blevet anerkendt af stater eller UNHCR som berettiget til flygtningestatus efter en asyl- eller anden statusbestemmelsesprocedure. Når denne begrænsede ikke-juridiske betydning er tilsigtet, bør det angives. Den klareste betegnelse i en sådan sammenhæng er anerkendt flygtning. I artikel 1A(2) i 1951-konventionen defineres en flygtning som en person, der "...på grund af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller politisk anskuelse befinder sig uden for det land, hvor vedkommende har statsborgerret, og ikke er i stand til eller på grund af sådan frygt ikke

ønsker at påberåbe sig dette lands beskyttelse, eller som uden at have statsborgerret befinder sig uden for det land, hvor vedkommende tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, og ikke er i stand til eller på grund af sådan frygt ikke ønsker at vende tilbage dertil".

Legal criteria	
Economic Migrants:	Refugees:
• Definition • Economic migrants emigrate from one region to another, often crossing international borders, in search of an improved standard of living. • Motivation: • They leave their home regions primarily due to harsh economic conditions, seeking better job opportunities and material well-being. • Eligibility for Asylum: • Generally, economic migrants are not eligible for asylum unless the economic conditions they face have caused widespread violence or severely disturbed public order. • Legal Classification: The United Nations refers to them as "migrant workers" rather than refugees.	• Definition • Refugees flee their home countries due to fear of persecution based on race, religion, nationality, political opinion, or membership in a particular social group. • Protection • They seek international protection and are eligible for asylum. • Legal Framework • The 1951 Geneva Convention Relating to the Status of Refugees outlines the legal criteria for refugee status. • Asylum Claim • Any migrant arriving in a country has the right to have their asylum claim reviewed, as it is a human right³.

4.4.3. Udfordringer og muligheder: Stigende migration, integration, koordineret indsats, interkulturalitet, foryngelse af befolkningen, en etik for raceblanding

Det nuværende globale skøn er, at der var omkring 281 millioner internationale migranter i verden i 2020, ifølge [World Migration Report](#), hvilket svarer til 3,6 procent af den globale befolkning.

Samlet set er det anslåede antal internationale migranter steget i løbet af de sidste fem årtier. Det samlede anslåede antal på 281 millioner mennesker, der boede i et andet land end deres fødeland i 2020, var 128 millioner flere end i 1990 og over tre gange det anslåede antal i 1970. I Europa er der registreret omkring 660.000 ankomster i perioden 2020–2023. (Rådet for Den Europæiske Union, 2023).

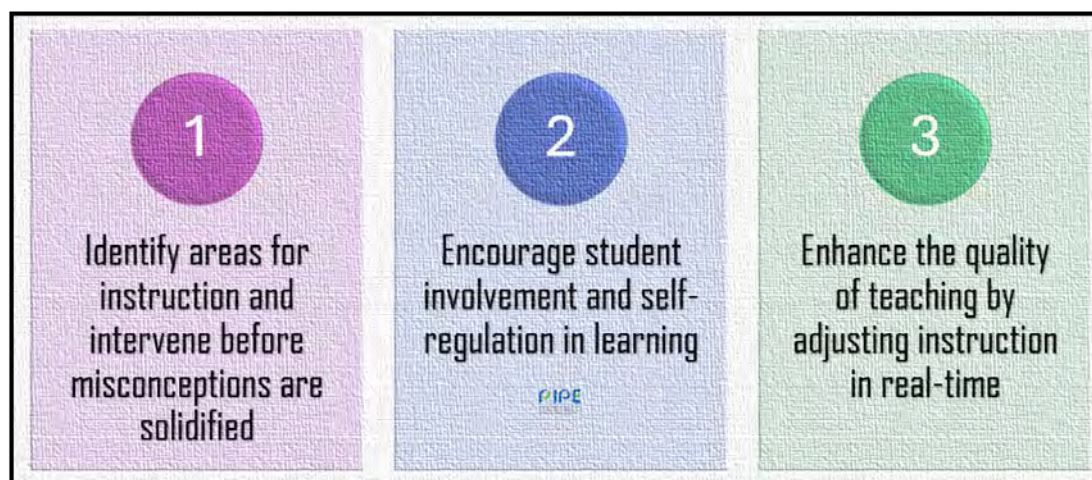
I den økonomiske dimension af migration argumenteres der for, at nyankomne udgør en værdifuld arbejdsstyrke, som på lang sigt kan støtte EU-landene i deres genopretning efter den økonomiske afmatning. På kort sigt vil modtagelse og støtte af asylansøgere, som kan indebære levering af tjenester som bolig, mad, sundhed og uddannelse, kræve yderligere offentlige udgifter. Den finanspolitiske effekt af flygtninge er særlig udtalt for lande, der står over for budgetbegrænsninger eller oplever en tilstrømning af personer. ([Den Europæiske Platform for Rehabilitering](#))

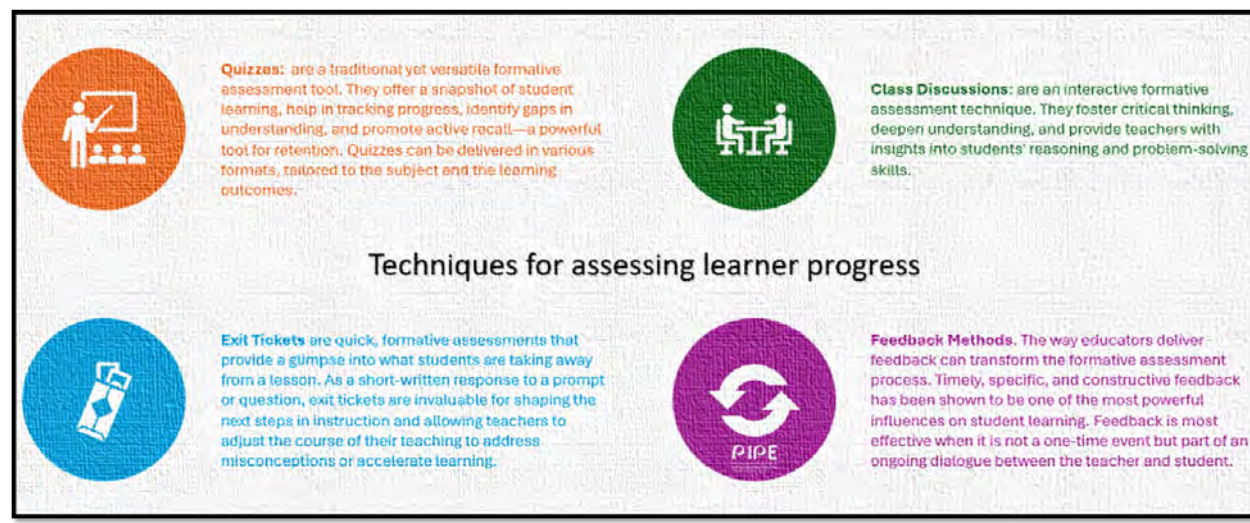
Migration har både negative og positive effekter. Negative effekter omfatter pres på offentlige tjenester, overbefolkning, øget forurening, belastning af naturressourcer, racemæssige spændinger,

diskrimination og ubalance mellem kønnene på grund af flere mænd, der migrerer. De positive effekter er bl.a. at udfylde ledige stillinger og huller i kvalifikationer, opretholde økonomisk vækst og opretholde tjenester til en aldrende befolkning, når der ikke er nok unge mennesker lokalt.

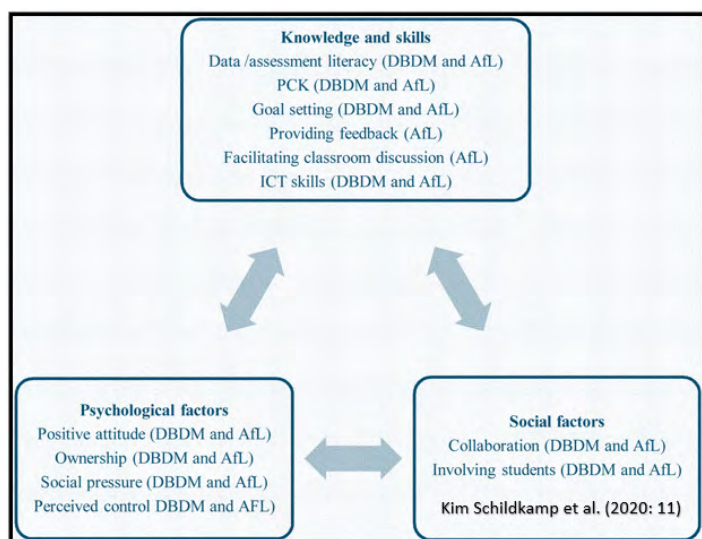
4.4.4. Formativ vurdering: Teknikker til at vurdere elevens fremskridt på en kontinuerlig og konstruktiv måde. Strategier til at give effektiv feedback for at tilskynde til løbende forbedringer.

Formativ vurdering er en kontinuerlig indsats for at overvåge elevernes forståelse og give løbende feedback. I modsætning til summative vurderinger, der finder sted i slutningen af en læringssekvens for at måle mestring, er formative vurderinger integreret i hele undervisningen og giver et øjebliksbillede af elevernes fremskridt. De fremmer en væksttankegang hos de studerende, da de erkender, at formålet med disse evalueringer ikke er at dømme, men snarere at vejlede og støtte. Undervisere kan udnytte formative vurderinger til at:

AFL fokuserer på kvaliteten af læringsprocessen i stedet for på dens resultater (Stobart, 2008). Det kan finde sted på klasseværelses- og elevniveau. Klenowski (2009) definerede AFL som "en del af elevernes, lærernes og kammeraternes daglige praksis, der søger, reflekterer over og reagerer på information fra dialog, demonstration og observation på måder, der forbedrer den løbende læring" (s. 264). Den information, der henvises til i denne definition, indsamles ofte på en mindre struktureret og mere uformel måde og kan komme fra en række forskellige vurderingskilder, f.eks. observationer, porteføljer, praktiske demonstrationer, papir- og blyantprøver, peer-evaluering, selvevaluering og dialoger (Gipps, 1994), der bruges som en form for løbende feedback til at styre læringen. Fokus er på interaktion og dialog i klasseværelset i en proces, hvor man opdager, reflekterer, forstår og gennemgår (Hargreaves, 2005). Kim Schildkamp et al (2020: 3)

Summative evalueringer er et vigtigt redskab for undervisere til at måle de studerendes fremskridt og resultater. De afspejler ikke kun, i hvilket omfang de studerende har lært af en hel enhed, et kursus eller et program, men giver også vigtig feedback om undervisningsmetodernes effektivitet og de studerendes forståelse af materialet. Strategierne for at give effektiv feedback omfatter at opstille klare læringsmål, bruge formativ vurdering, give rettidig feedback, bruge en feedbackmodel, opmuntre til selvrefleksion og tilbyde vejledning og støtte til de studerende.

4.4.5. Lærernes faglige udvikling: Ressourcer til efteruddannelse af lærere i innovative metoder og elevcentrerede pædagogiske tilgange. Deling af god praksis og erfaringer blandt kolleger for at berige sprogundervisningen

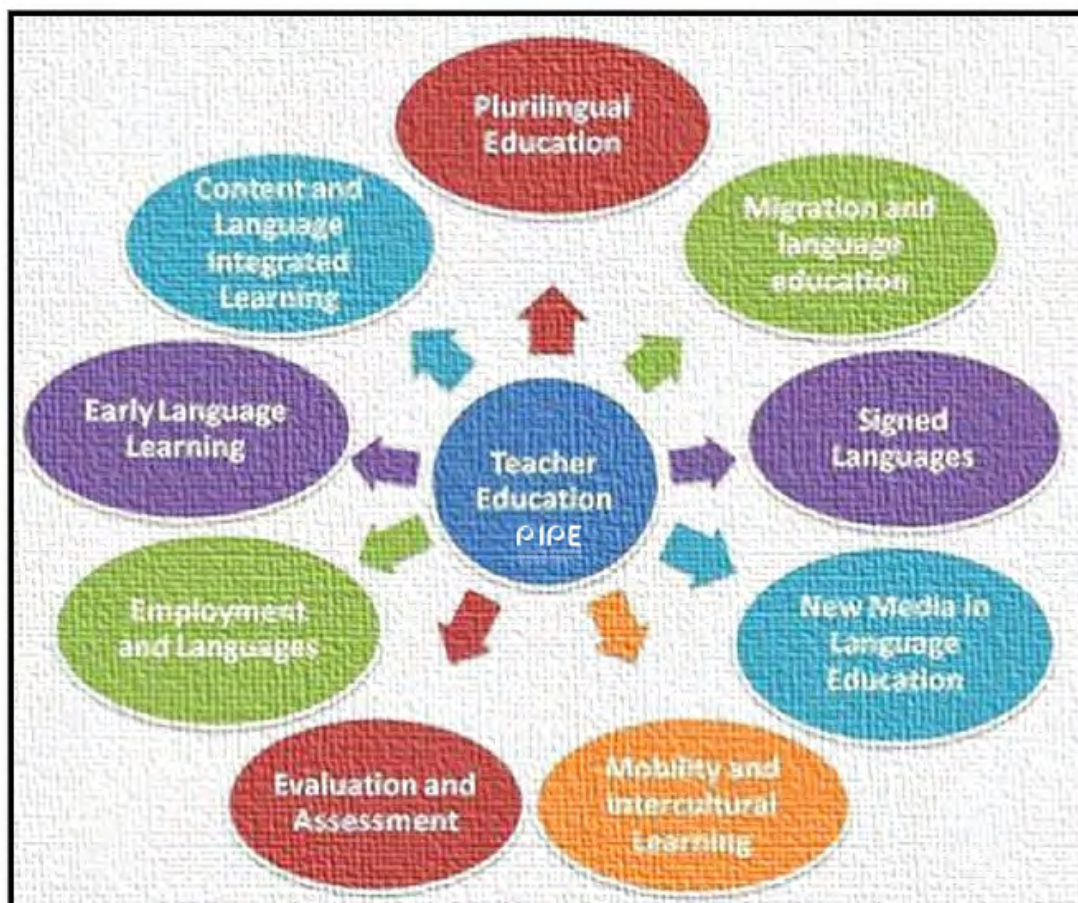
På det seneste er lærere blevet drevet til at lede efter muligheder for faglig udvikling for at imødegå flere kritiske begivenheder, der udfolder sig i dagens verden. Et af disse fænomener er migrationsstrømme, der har konsekvenser for mange institutionelle dimensioner, herunder uddannelse. Da skole- og arbejdsbaserede læringsmiljøer ofte består af heterogene grupper af elever på grund af migration og international mobilitet, bør erhvervsuddannelseslærere og -undervisere være forpligtet til at reagere hurtigt og fleksibelt på nye behov, fremme inklusion og anvende effektive pædagogiske tilgange til at støtte fordrevne elever, elever med forskellige evner og kulturelle baggrunde samt dem med indlæringsvanskeligheder.

Professionel udvikling for inkluderende undervisning og uddannelse omfatter de processer og aktiviteter, der er designet til at forbedre den professionelle viden, færdigheder og holdning, som igen kan forbedre deres trivsel og jobtilfredshed samt deres elevers læringsresultater og trivsel (CEDEFOP, 2024).

Professional development for inclusive teaching and training | CEDEFOP (europa.eu)

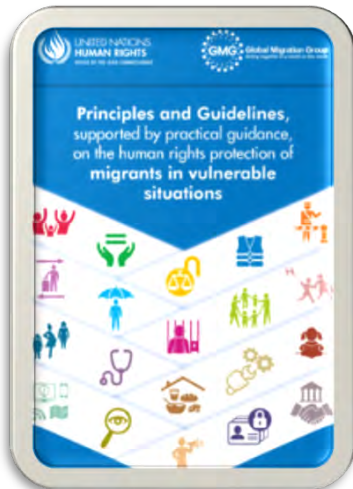
Et godt integrationsprogram ifølge en [integrationshåndbog](#) om sprogundervisningsprogrammer for flygtninge bør omfatte robust undervisning i målsproget som en kernekomponent. For at sikre effektivitet skal sådanne programmer modtage stabil og løbende finansiering med central koordinering af planlægning og overvågning. Der bør udvikles nationale standarder for sprogtræning, og personalets kapacitet til at levere programmer skal løbende opbygges. Programmerne skal tilbyde forskellige formater for at imødekomme forskellige læringsbehov og give indkomst og anden støtte for at gøre det lettere at deltage. De skal integrere sprogtræning med andre integrationsprocesser, som f.eks. social støtte, erhvervsrådgivning, videreuddannelse og jobformidling. Fortsat adgang til tolke er afgørende, indtil flygtninge opnår kommunikativ kompetence.

Sprogtræningsprogrammer for voksne bør fungere efter principper, der respekterer voksenlæring, værdsætter elevernes første sprog og kultur og inddrager flygtninges kulturelle erfaringer i læseplanen. De bør bruge individuelle vurderinger til at skræddersy træningsmuligheder og afspejle sprogets sociale kontekst. Der skal være adgang til børnepasning. Instruktørerne skal have passende uddannelse i andetsprogstilegnelse og voksenlæring med løbende faglig udvikling for at imødekomme flygtninges specifikke behov. Programmerne skal aktivt modvirke racisme og diskrimination i læringsmiljøet (UNHCR, 2021).

4.5. Værktøjskasse

Mange mennesker på farten i dag falder uden for de juridiske beskyttelseskategorier, men har ikke desto mindre brug for specifikke menneskerettighedsinterventioner.

De sårbare situationer, som migranter står over for, kan opstå på grund af en række situationsbestemte og personlige faktorer, der kan krydse hinanden eller eksistere samtidig, påvirke og forværre hinanden og også udvikle sig eller ændre sig over tid, når omstændighederne ændrer sig. Migranter kan befinde sig i sårbare situationer som følge af de situationer, der tvinger dem til at forlade deres oprindelsesland, de omstændigheder, hvorunder de rejser, eller de forhold, de møder ved ankomsten, eller på grund af personlige karakteristika som alder, kønsidentitet, race, handicap eller sundhedstilstand. Migranter er ikke i sig selv sårbare, og de mangler heller ikke modstandskraft og handlekraft. Sårbarhed over for menneskerettighedskrænkelser er snarere et resultat af flere og krydsende former for diskrimination, ulighed og strukturelle og

samfundsmæssige dynamikker, der fører til reducerede og ulige niveauer af magt og udøvelse af rettigheder. Som et principielt spørgsmål og for at sikre, at alle migranter kan få adgang til passende beskyttelse af deres rettigheder, skal hver persons situation vurderes individuelt. OHCHR har i samarbejde med andre FN-partnere stået i spidsen for udviklingen af et sæt [principper og retningslinjer for menneskerettighedsbeskyttelse af migranter i sårbare situationer](#). Disse principper og retningslinjer fokuserer på menneskerettighedssituationen for de migranter, der måske ikke kan betegnes som flygtninge, men som befinder sig i sårbare situationer og derfor har brug for beskyttelse i henhold til den internationale menneskerettighedsramme. De giver råd til stater og andre interessenter om, hvordan de skal implementere deres forpligtelser til at respektere, beskytte og opfylde menneskerettighederne for migranter, der befinder sig i sårbare situationer.

[OHCHR's Recommended Principles and Guidelines on Human Rights at International Borders](#) er resultatet af omfattende eksperthøringer med henblik på at udarbejde normative retningslinjer for forvaltningen af internationale grænser. De er beregnet til at informere arbejdet i stater, internationale agenturer og andre interessenter med interesse i menneskerettighedsbaseret grænsestyring. Principperne og retningslinjerne ledsagede generalsekretærens rapport om beskyttelse af migranter (A/69/277), som blev præsenteret på generalforsamlingens 69. session i 2014. Medlemsstaterne har taget principperne og retningslinjerne til efterretning i generalforsamlingens resolutioner om beskyttelse af migranter og migrantbørn og -unge. Internationale grænser kan være farlige steder for migranter, især for dem, der befinder sig (eller formodes at befinde sig) i irregulære situationer. Mange migranter mister livet, når

de går om bord på både, der ikke er sødygtige, når smuglere efterlader dem til at dø på havet, eller når grænsevagter får ordre til at "skyde på stedet" for at forhindre irregulær migration. Ved land-, sø- og luftgrænser rundt om i verden oplever migranter diskrimination og vilkårlig beslutningstagning, ulovlig profilering og uforholdsmæssig indgriben i retten til privatliv, tortur og seksuel og kønsbaseret vold, farlig opfangningspraksis og langvarig eller vilkårlig tilbageholdelse. National lovgivning og administrative bestemmelser kan også karakterisere grænser som udelukkelses- eller undtagelseszoner for menneskerettighedsforpligtelser og forsøge at undtage dem fra overholdelse af de menneskerettighedsgarantier, kontroller og balancer, der normalt er indlejret i nationale love. Disse og en række andre menneskerettighedsspørgsmål behandles i OHCHR's Recommended Principles and Guidelines on Human Rights at International Borders (anbefalede principper og retningslinjer for menneskerettigheder ved internationale grænser). Den grundlæggende præmis for principperne og retningslinjerne er, at den internationale menneskerettighedslovgivning foreskriver, at alle migranter, uanset deres juridiske status, hvordan de ankommer til grænsen, hvor de kommer fra, eller hvordan de ser ud, har ret til at nyde godt af deres menneskerettigheder. Som det fremgår af deres indledning: "Disse principper og retningslinjer bygger på den overbevisning, at respekt for alle migranternes menneskerettigheder, uanset deres nationalitet, migrationsstatus eller andre omstændigheder, fremmer en effektiv grænseforvaltning."

FN's Menneskerettigheder har mandat til at fremme og beskytte alle menneskers nydelse og fulde realisering af alle rettigheder. I betragtning af virkningen af skadelige fortællinger i forbindelse med migration mener FN's Menneskerettigheder, at der er et tvingende behov for at ændre fortællingen om migranter og migration fra en fortælling om had og udelukkelse til en fortælling, der fejrer det, vi har til fælles, og tegner et håbefuldt billede af den fremtid, vi deler. UN Human Rights anerkender, at et skift i fortællingen er et nøgleelement til at opnå positiv forandring og sikre, at alle migranter kan nyde godt af deres menneskerettigheder. UN Human Rights har udviklet [denne værktøjskasse](#) for at tilbyde ideer, handlinger og inspiration til, hvordan man kan foretage dette skift. Den trinvis vejledning er baseret på de syv nøgleelementer i opbygningen af menneskerettighedsbaserede fortællinger om migranter og migration samt erfaringerne fra vores partnere, hvis forskning, indsats og engagement har bidraget til indholdet af disse ressourcer. Denne værktøjskasse er til folk, der arbejder med migrationsrelaterede spørgsmål, men i sidste ende til alle, der ønsker at se en forandring og spille en

#StandUp4Migrants

rolle i at modvirke skadelige fortællinger. FN's Menneskerettigheder håber, at mange af jer vil slutte jer til os for at ændre fortællingerne om migration og kæmpe for migranternes rettigheder.

[Migranter og deres sårbarhed over for menneskehandel, moderne slaveri og tvangsarbejde](#) Hvad gør migranter sårbare over

for menneskehandel og tilknyttede former for udnyttelse og misbrug? En ny undersøgelse, foretaget af Minderoo Foundations Walk Free-initiativ og IOM, undersøger sammenhængen mellem migration og moderne slaveri og fokuserer på, hvilke migranter der er mest sårbare over for moderne slaveri, og under hvilke omstændigheder. Rapporten undersøger forskellige sårbare steder, hvor migranter er særligt udsatte for menneskehandel, tvangsarbejde og moderne slaveri. Disse omfatter private boliger, grænseovergange, irregulære migrationsruter og konfliktzoner. Rapporten viser, at migranter er mest sårbare over for udnyttelse i situationer, hvor staten og samfundet ikke er i stand til at beskytte dem. Den analyserer også ofrenes karakteristika, som menes at bidrage til deres sårbarhed. Derudover forklarer undersøgelsen nogle af gerningsmændenes karakteristika, herunder verdenssyn, der gør det muligt for dem at rationalisere udnyttelsen af andre. Endelig ser undersøgelsen på eksempler på gunstige miljøer eller kontekster, såsom restriktive indvandringspolitikker, der skaber eller forværrer sårbarhed.

Rapporten, der er udarbejdet for Alliance 8.7 Action Group on Migration, undersøger den seneste forskningslitteratur gennem en kriminalpræventiv optik for at identificere et sæt fremtrædende træk, der kan hjælpe med at forstå de relevante forbindelser mellem migration og sårbarhed over for tvangsarbejde, menneskehandel og moderne slaveri.

[Dette screeningsværktøj](#) til identifikation og håndtering af situationer er et samarbejde mellem UNHCR og IDC, der skal med at vejlede og informere frontlinjearbejdere og beslutningstagere om relevansen af sårbarhedsfaktorer for beslutninger om tilbageholdelse, henvisninger til alternativer til tilbageholdelse, åbne modtagelsesfaciliteter, samfundsbase-rede placerings- og støttemuligheder i forbindelse med asyl- og migrationsprocedurer og -systemer. Flygtninge, asylansøgere, handlede personer, statsløse, irregulære migranter og andre udlændinge uden juridisk status

sårbare
hjælpe

oplever

ofte situationer med sårbarhed - de er ofte udsat for øgede risici for skade og har brug for særlig pleje, støtte og beskyttelse. I dette dokument er sårbarhed mere omfattende end at være i risiko for forfølgelse eller refoulement. Selvom værktøjet kan bidrage til processen med at bestemme beskyttelsesbehov som beskrevet i international flygtningelovgivning og andre menneskerettighedsrammer, er det ikke dets formål. Dets formål er at identificere situationer med sårbarhed for at informere om en række beslutninger omkring personen, såsom dem, der vedrører den mest hensigtsmæssige placering og støttemuligheder i det enkelte tilfælde. Det har til formål at fremme tidlig indgriben, effektiv pleje af personer i nød og partnerskaber med samfundstjenester. Desuden har den til formål at reducere formodningen om tilbageholdelse og at tilskynde til overvejelse af anbringelsesmuligheder, der starter med den mindste begrænsning af frihed og bevægelsesfrihed. Med forbehold for retsligt tilsyn kan screening hjælpe med at sikre, at frihedsberøvelse af indvandrere (a) opfylder kriterierne for nødvendighed, rimelighed og proportionalitet, (b) undgår at være vilkårlig eller automatisk, og (c) kun bruges som en sidste udvej, når alle alternative placeringsmuligheder er blevet undersøgt, især for dem, der er udsat for øget risiko for skade. Værktøjet kan også hjælpe med at sikre, at personer, der tilbageholdes, har adgang til relevant støtte og service. Værktøjet er også relevant i asyl- og migrationssystemer, der forbyder eller begrænser brugen af frihedsberøvelse, hvor det kan bruges under indtagelsessamtaler til at guide identifikationen af nødvendige støttetjenester. Værktøjet kan bruges både i interviews før beslutninger om frihedsberøvelse, alternativer til frihedsberøvelse eller anbringelsesmuligheder i samfundet og med jævne mellemrum under asyl- og migrationsprocedurer for at gennemgå og justere beslutninger om anbringelse og støtte.

Mekanismer til at skelne mellem forskellige kategorier af personer, kort efter at de er ankommet til et værtsland, kan lette håndteringen af blandede bevægelser, især dem, der involverer store ankomster. Sådanne mekanismer kan sikre, at asylansøgere og andre med særlige behov identificeres, og at deres behov imødekommes. De oplysninger, der indsamles gennem disse mekanismer, kan bruges til at lette den individuelle behandling. [Den opdaterede 10-punktsplan](#) bruger udtrykket "screening og henvisning" til at henvise til sådanne mekanismer. Udtrykket "profilering", som blev brugt i den tidligere udgave og den oprindelige 10-punktsplan, er blevet erstattet af "screening" for klarhedens skyld i erkendelse af, at "profilering" i flere sammenhænge henviser til dataindsamling om tendenser og mønstre.

[Undervisningsvejledning til undervisere, der bruger UNODC's undervisningsmoduler om menneskehandel og smugling af migranter.](#) Dette modul er en del af UNODC's serie af undervisningsmoduler om menneskehandel/smugling af migranter og ledsages af en undervisningsvejledning. Det fulde udvalg af materialer omfatter undervisningsmoduler om organiseret

kriminalitet, menneskehandel/smugling af migranter, cyberkriminalitet, kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter, skov- og fiskerikriminalitet, terrorbekæmpelse samt skydevåben. Desuden findes der modulserier om antikorruption og integritet og etik på webstedet Global Resource for Anti-Corruption Education and Youth Empowerment (GRACE). Alle undervisningsmoduler indeholder forslag til øvelser i klassen, elevvurderinger, slides og andre undervisningsværktøjer, som undervisere kan tilpasse til deres kontekst og integrere i eksisterende universitetskurser og -programmer.

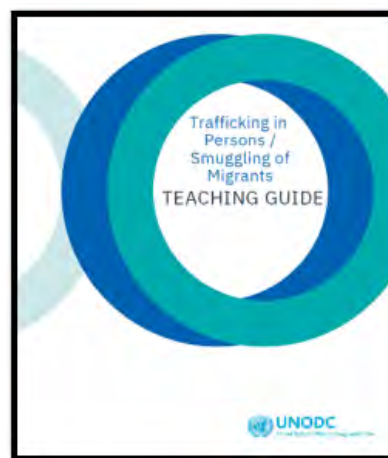

Right to Remain

Toolkit er vores trinvis guide til

det britiske immigrations- og asylsystem. Det er gratis at bruge, og det er til folk, der ønsker at lære mere om den juridiske proces eller en bestemt del af den juridiske proces. Du er måske i gang med at lave en ansøgning eller overvejer det; måske hjælper du en anden med at gøre det. Oplysningerne i denne guide kommer fra eksperter -

fra folk, der går igennem den juridiske proces eller har gjort det tidligere, fra dem, der hjælper dem, fra advokater, fra samfundsgrupper. Den dækker forskellige faser af retssystemet og procedurerne med detaljerede oplysninger om rettigheder og muligheder i hver fase og råd om, hvad du kan gøre for at få en bedre situation eller for at hjælpe andre.

4.6. Referencer

- Apa Dictionary of Psychology. Available at: https://dictionary.apa.org/resilience?_gl=1*1ib66ym*_ga*NDc0MTc1MzcwLjE2NjQzNzQ5Mjc.*_ga_SZXLGDJGNB*MTcxODUzMjQxMy4xLjAuMTcxODUzMjQzNS4wLjAuMA.*_gcl_au*MTY1ODAzNjQ0NS4xNzE4NTMyNDM1 {Assessed 15.05.2024}
- Abdel Maksoud, K. (2016). Social Worker Roles with Refugees. *Egyptian Journal of Social Work*, 1(1), 93-107.
- Aldamen, Y. (2023). Xenophobia and Hate Speech towards Refugees on Social Media: Reinforcing Causes, Negative Effects, Defense and Response Mechanisms against That Speech. *New Media and Communication Department, School of Communication, Ibn Haldun University, Istanbul, Turkey*. Available at: <https://www.mdpi.com/2075-4698/13/4/83> [accessed 28.5.24].
- Amnesty International. (2019). *Refugees, Asylum seekers and Migrants*. More information at <https://www.amnesty.gr/news/articles/article/22014/prosfyges-aitoyntesoyes-asylo-kai-metanastesries>
- Armstrong Legal. (n.d.). GROOMING. Available at: <https://www.armstronglegal.com.au/criminal-law/act/offences/sexual-offences/grooming/> [accessed 28.5.24].
- Campbell, M. R., Mann, K. D., Moffatt, S., Dave, M., & Pearce, M. S. (2018). Social determinants of emotional well-being in new refugees in the UK. *Public health*, 164, 72-81.
- Center for Interactive Pedagogy, Save the Children North West Balkans. (2022) *Parenting on the Move: Program for empowerment and promoting the development of competencies of parents of children up to 12 years of age, in situations of migrations and refugeehood. Notes to Go: A notebook with key learnings for parents*. Save the Children North West Balkans. https://resourcecentre.savethechildren.net/pdf/pom-notes_eng.pdf/ {Assessed 10.06.2024}
- Council of the European Union. (2023). Migration flows: Eastern, Central and Western routes Available at: <https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/migration-flows-to-europe/> {Assessed 28.05.2024}
- Council of Europe. (2024). Refugees: some essential background. More information at <https://www.coe.int/en/web/language-support-for-adult-refugees/refugees-some-essential-background>
- Council of the European Union. (2024). Migration flows: Eastern, Central and Western routes Available at: <https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/migration-flows-to-europe/> {Assessed 28.05.2024}
- Council of Europe Portal. (n.d.). Hate Speech. Available at: <https://www.coe.int/en/web/freedom-expression/hate-speech> [accessed 28.5.24].

- Council on Foreign Relations. (2019). Hate Speech on Social Media: Global Comparisons. Available at: <https://www.cfr.org/backgrounder/hate-speech-social-media-global-comparisons#chapter-title-0-1> [accessed 28.5.24].
- COUNCIL DIRECTIVE 2001/55/EC of 20 July 2001 on minimum standards for giving temporary protection in the event of a mass influx of displaced persons and on measures promoting a balance of efforts between Member States in receiving such persons and bearing the consequences. Official Journal of the European Union. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001L0055> {Assessed 18.05.2024}
- COUNCIL DIRECTIVE 2003/86/EC of 22 September 2003 on the right to family reunification. Official Journal of the European Union. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003L0086> {Assessed 20.05.2024}
- CONSTITUTION OF THE WORLD HEALTH ORGANIZATION Available at: <https://apps.who.int/gb/bd/PDF/bd47/EN/constitution-en.pdf?ua=1> {Assessed 22.05.2024}
- DIRECTIVE 2011/95/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 13 December 2011 on standards for the qualification of third-country nationals or stateless persons as beneficiaries of international protection, for a uniform status for refugees or persons eligible for subsidiary protection, and the content of the protection granted. Official Journal of the European Union. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095> {Assessed 22.05.2024}
- DIRECTIVE 2013/33/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 26 June 2013 laying down standards for the reception of applicants for international protection (recast). Official Journal of the European Union. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0033> {Assessed 01.06.2024}
- Domagoj, H. (2023). Integration of migrants and refugees: benefits for all parties Involved. Committee on Migration, Refugees and Displaced Persons, Doc. 15785
- Doyle, K. (2017). Promoting best practices to prevent racism and xenophobia towards forced migrants through community building. Europe.I GET YOU. Available at: https://jrseurope.org/wp-content/uploads/sites/19/2020/07/JRS_Europe_igetyou_eu.pdf [accessed 28.5.24].
- EIM EIM. (n.d.). WARNING ABOUT MIGRATION SCAMS. Available at: <https://emimmigrationlaw.com/en/warning-about-migration-scams/> [accessed 10.6.24].
- ENAR. (n.d.). STRUCTURAL RACISM. Available at: <https://www.enar-eu.org/about/structural-racism/> [accessed 10.6.24].
- EUR-Lex. (2014). Framework Decision on combating certain forms and expressions of racism and xenophobia by means of criminal law. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM:l33178&frontOfficeSuffix=%2F> [accessed 28.5.24].

- European Commission (2023). EMN Conference: Presentation of the 2022 EMN Annual Report on Asylum and Migration. Available at: https://home-affairs.ec.europa.eu/european-migration-network-emn/emn-conference-presentation-2022-emn-annual-report-asylum-and-migration-2023-07-06_en [accessed 27.5.24].
- European Commission. (n.d.). What is gender-based violence? Available at: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/justice-and-fundamental-rights/gender-equality/gender-based-violence/what-gender-based-violence_en. [accessed 10.6.24].
- European Union Agency for Fundamental Rights (FRA). (n.d.). Thematic focus: Gender-based violence. Available at: <https://fra.europa.eu/en/content/thematic-focus-gender-based-violence#reporting> [accessed 27.5.24].
- Eurostat. (2025). Trafficking in human beings statistics. Available at: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Trafficking_in_human_beings_statistics [accessed 27.5.24].
- European Commission, (2015). *Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. European action program on migration*. Brussels. More information at <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52015DC0614>
- European Parliament. (2024). *Exploring the causes of migration: Why do people migrate?*. More information at <https://www.europarl.europa.eu/topics/el/article/20200624ST081906/exereunontas-ta-aitia-tis-metanasteusis-giati-metanasteuoun-oi-anthropoi>
- European Parliament. (2011). *Report on migratory flows by instability: scope and role of EU foreign policy*. More information at https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-7-2011-0075_EL.html#_section2
- European Council of Europe 05 June 2023,. Available at: <https://rm.coe.int/integration-of-migrants-and-refugees-benefits-for-all-parties-involved/1680aa9038> {Assessed 20.05.2024}
- European Center for the Development of Vocational Training. (2024). Available at: <https://www.cedefop.europa.eu/en/tools/vet-toolkit-tackling-early-leaving/intervention-approaches/professional-development-inclusive-teaching-and-training> {Assessed 17.05.2024}
- Global Protection Cluster. (n.d.). Global Protection Risks. Forced Recruitment and Association of Children in Armed Forces and Groups. Available at: https://www.globalprotectioncluster.org/Forced_Recruitment [accessed 10.6.24].
- Helbling, M. and Meierrieks, D. (2022). "Terrorism and Migration: An Overview". *British Journal of Political Science*, 52, 977–996. doi:10.1017/S0007123420000587.
- ILO and UN Women. Asia and the Pacific. (2021). *Risks of Violence against Women in the Labour Migration Cycle and Services that Need to be in Place throughout the Migration Cycle*. Available

- at: <https://asiapacific.unwomen.org/en/digital-library/publications/2021/09/the-infographics-on-the-risks-of-violence-against-women-in-the-migration-cycle#view> [accessed 27.5.24].
- International Labour Organization (ILO), Walk Free, and International Organization for Migration (IOM). (2022). Global Estimates of Modern Slavery: Forced Labour and Forced Marriage. Available at: <https://www.ilo.org/publications/major-publications/global-estimates-modern-slavery-forced-labour-and-forced-marriage> [accessed 9.6.24].
 - International Labour Organization (ILO). (2016). ILO STANDARDS ON FORCED LABOUR. THE NEW PROTOCOL AND RECOMMENDATION AT A GLANCE. Available at: <https://www.ilo.org/publications/ilo-standards-forced-labour-new-protocol-and-recommendation-glance> [accessed 9.6.24].
 - International Labour Organization (ILO). (n.d.a). Forced labour, modern slavery and human trafficking. Available at: <https://www.ilo.org/topics/forced-labour-modern-slavery-and-trafficking-persons> [accessed 28.5.24].
 - International Labour Organization (ILO). (n.d.b). Data and research on forced labour. Available at: <https://www.ilo.org/topics/forced-labour-modern-slavery-and-human-trafficking/data-and-research-forced-labour> [accessed 28.5.24].
 - IOM. UN Migration. (nd). Trafficking in Persons in Contexts in Crisis (video). Available at: <https://www.iom.int/video/trafficking-persons-contexts-crisis> [accessed 27.5.24].
 - International Organization for Migration (IOM) – The UN Migration Agency, World Migration Report 2018, Geneva 2017, https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2018_en.pdf (accessed: 15.06.2024).
 - IOM (2021). *7 recommendations to promote the inclusion of migrants in host communities through social and cultural activities*. Available at: <https://rosanjose.iom.int/en/blogs/7-recommendations-promote-inclusion-migrants-host-communities-through-social-and-cultural-activities> {Assessed 10.06.2024}
 - IOM (2022). World Migration Report Available at: <https://worldmigrationreport.iom.int/wmr-2022-interactive/> {Assessed 28.05.2024}
 - IOM. (2024). *Address and reduce vulnerabilities in migration*. More information at <https://rosanjose.iom.int/en/objective-7-address-and-reduce-vulnerabilities-migration>
 - Kasimatis, E., & Panagiotopoulou, R. (2018). Migration and refugee issue in Greece in 2015-2017: issues of integration and social acceptance. The Athens Jean Monnet Papers. Athens: National and Kapodistrian University of Athens.
 - Lee, E. (1966). A theory of migration. *Demography*, 3(1), 47-57
 - Nierop, P., Schönenberg, L. and Terziev, P. (2021). Counteracting undeclared work and labour exploitation of third country national workers. Available at: <https://www.ela.europa.eu/sites/default/files/2023-12/counteracting-undeclared-work-labour-exploitation-third-country-national-workers.pdf> [accessed 27.5.24].

- NSPCC Learning. (n.d.). Grooming: recognising the signs. Available at: <https://learning.nspcc.org.uk/safeguarding-child-protection/grooming#article-top> [accessed 28.5.24].
- Pauwelyn, L. (2023). Migrants and Refugees: Responding to Racism, Discrimination and Xenophobia. Available at: <https://www.humanitarianlibrary.org/collection/migrants-and-refugees-responding-racism-discrimination-and-xenophobia> [accessed 28.5.24].
- Right to Remain. (n.d.). The Right to Remain Toolkit A guide to the UK immigration and asylum system. Available at: <https://righttoremain.org.uk/toolkit/> [accessed 27.5.24].
- Refugee Studies Centre. (2016). Destination: Europe, plus a range of articles on other aspects of forced migration. *Forced Migration Review No. 51*. More information at <https://www.refworld.org/reference/countryrep/rsc/2016/en/103412?prevDestination=search&prevPath=/search?keywords=Destination%3A+Europe%2C+plus+a+range+of+articles+on+other+aspects+of+forced+migration.&order=desc&sort=score&result=result-103412-en>
- Szkurłat, i., (2019) Migration as a Threat to International Security Security Dimensions: International and National Studies, no. 32, pp. 64–79, DOI 10.5604/01.3001.0014.098. Available at http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.ojs-issn-2353-7000-year-2020-volume-32_32_-article-dca76768-9c35-321e-9bb7-f5a55ea4dd35 [accessed 14.6.24].
- Tsaknakis, N. (2016). The Trauma in the Soul of Refugee Children. More information at <https://www.psychologynow.gr/arthra-psyxologias/koinonia/prosfyges/1997-trauma-stin-psyhion-paidion-prosfygon-toy-nikoy-tsaknaki-1.html>
- UNHCR Available at: <https://www.unhcr.org/handbooks/ih/language/language-training-programmes> {Assessed 01.06.2024}
- United Nations. (2017). *Principles and practical guidance on the protection of the human rights of migrants in vulnerable situations*. Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights. More information at <https://www.refworld.org/reference/annualreport/unhcr/2017/en/115658?prevDestination=search&prevPath=/search?keywords=Principles+and+practical+guidance+on+the+protection+of+the+human+rights+of+migrants+in+vulnerable+situations&sort=score&order=desc&result=result-115658-en>
- UNHCR, Global Report. (2015). *Europe*. More information at www.unhcr.org/publications/fundraising/574ed7b24/unhcr-global-report-2015-europe-regional-summary.html
- UNHCR & IDC. (2016). Vulnerability Screening Tool. Identifying and addressing vulnerability: *a tool for asylum and migration systems*. More information at <https://www.unhcr.org/media/unhcr-idc-vulnerability-screening-tool-identifying-and-addressing-vulnerability-tool-asylum>
- UNHCR. (2016). The 10-Point Plan in Action, 2016 Update, Chapter 5: Mechanisms for Screening and Referral. More information at <https://www.refworld.org/policy/strategy/unhcr/2016/en/114087>

- UNHCR. (2017). IOM International Dialogue on Migration Panel 2: Identifying migrant vulnerabilities – structural and situational factors of vulnerability. More information at <https://www.refworld.org/policy/statements/unhcr/2017/en/118147>
- UNHCR. (2017). Migrants in vulnerable situations. UNHCR's perspective. More information at <https://www.refworld.org/policy/legalguidance/unhcr/2017/en/117621?prevDestination=search&prevPath=/search?keywords=Migrants+in+vulnerable+situations.+UNHCR%E2%80%99s+perspective&ort=score&order=desc&result=result-117621-en>
- UNHCR. (2018). DESPERATE JOURNEYS Refugees and migrants arriving in Europe and at Europe's borders JANUARY – DECEMBER 2018. More information at <https://data.unhcr.org/en/documents/details/67712>
- UNHCR. (2019). *European States urged to do more to protect and support child refugees and migrants*. More information at <https://www.unhcr.org/news/news-releases/european-states-urged-do-more-protect-and-support-child-refugees-and-migrants>
- U.S. Immigration and Customs Enforcement. (2017). "Human Trafficking vs Human Smuggling". The Corner stone Report, Vol. XIII No.1. Available at: <https://www.ice.gov/sites/default/files/documents/Report/2017/CSReport-13-1.pdf> [accessed 12.6.24].
- UNHCR. (2019). Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees. Available at: <https://www.unhcr.org/media/handbook-procedures-and-criteria-determining-refugee-status-under-1951-convention-and-1967> [accessed 27.5.24].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (2017). Handbook on Children Recruited and Exploited by Terrorist and Violent Extremist Groups: The Role of the Justice System. Available at: https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Child-Victims/Handbook_on_Children_Recruited_and_Exploited_by_Terrorist_and_Violent_Extremist_Groups_the_Role_of_the_Justice_System.E.pdf [accessed 10.6.24].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (2022). Global Report on Trafficking in Persons 2022. United Nations publication, Sales no.: E.23.IV.1. Available at: https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/glotip/2022/GLOTiP_2022_web.pdf [accessed 27.5.24].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (n.d.a). HUMAN TRAFFICKING? FAQs. Available at: <https://www.unodc.org/unodc/en/human-trafficking/faqs.html#h1> [accessed 27.5.24].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (n.d.b). Human Trafficking in Persons and Migrant Smuggling. Available at: <https://www.unodc.org/lpo-brazil/en/trafico-de-pessoas/index.html> [accessed 27.5.24].

- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (n.d.c). The crime of trafficking in persons. Available at: <https://www.unodc.org/e4j/en/tip-and-som/module-6/key-issues/crime-of-trafficking-in-persons.html> [accessed 27.5.24].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (n.d.d). Teaching Module Series Trafficking in Persons & Smuggling of Migrants. A Teaching Guide for Lecturers Using the UNODC Teaching Modules on Trafficking in Persons and Smuggling of Migrants. Available at: <https://sherloc.unodc.org/cld/en/education/tertiary/tip-and-som/teaching-guide/index.html> [accessed 9.6.24].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (n.d.e). Human Trafficking and Migrant Smuggling. Available at: <https://www.unodc.org/romena/en/human-trafficking-and-migrant-smuggling.html> [accessed 12.6.24].
- United Nations. (2000a). PROTOCOL AGAINST THE SMUGGLING OF MIGRANTS BY LAND, SEA AND AIR, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME. Available at: https://www.unodc.org/documents/middleeastandnorthafrica/smuggling-migrants/SoM_Protocol_English.pdf [accessed 12.6.24].
- United Nations. (2000b). Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. Available at: <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/protocol-prevent-suppress-and-punish-trafficking-persons> [accessed 12.6.24].
- Ventevogel, P., Strang, A., Gagliato, M., Hansen. L., (2015). Mental health and psychosocial support for refugees, asylum seekers and migrants on the move in Europe. INTER-AGENCY GUIDANCE NOTE. More information at <https://eody.gov.gr>
- Zubčević, R. A., Bender, S. and Vojvodić, J. (2017). MEDIA REGULATORY AUTHORITIES AND HATE SPEECH (sec. ed.). Available at: <https://rm.coe.int/media-regulatory-authorities-and-hate-speech/16807338f5> [accessed 27.5.24].

Websites:

- European Commission: https://commission.europa.eu/index_en
- European Union Agency for Fundamental Rights (FRA): <https://fra.europa.eu/en>
- International Labour Organization (ILO): <https://www.ilo.org/>
- International Organization for Migration (IOM): <https://www.iom.int/>
- United Nations: <https://www.un.org/en>
- UNODC: <https://www.unodc.org/unodc/en/human-trafficking/faqs.html#h1>

Videos:

- ENAR. (2022). RACISM IN UKRAINE AND AT EU BORDERS, BWALYA, #BLM DANMARK. Available at: <https://www.enar-eu.org/about/migration/> [accessed 29.5.24].
- FEDERAL TRADE COMMISSION. CONSUMER ADVICE. (n.d.). Scams Against Immigrants. Available at: <https://consumer.ftc.gov/media/79858> [accessed 29.5.24].
- International Organization for Migration (IOM). (n.d.). What is Hate Speech? - 1 Minute about Migration. Available at: https://www.facebook.com/IOMCaribbean1/videos/what-is-hate-speech-1-minute-about-migration/200779577949943/?locale=zh_CN&rdr [accessed 29.5.24].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (2019). Introducing Trafficking in Persons and Smuggling of Migrants. Available at: <https://www.unodc.org/romena/en/human-trafficking-and-migrant-smuggling.html> [accessed 10.6.24].

5. Kritisk refleksion over sprogundervisning for migranter

Sammenfatning

Hvad vil det sige at integrere en migrant i "vores" kultur? Som professionelle eller frivillige, der underviser migranter i det nationale sprog, må vi spørge os selv hvorfor: Vil vi fokusere på den økonomiske dimension, eller vil vi overveje andre dimensioner? Forstår vi integration gennem undervisning i det nationale sprog som en assimilationsproces for migranten? Eller kan vi forestille os undervisningen i det nationale sprog som en dialog om viden? Som en interkulturel proces? En etik for raceblanding? I dette kapitel vil vi spørge os selv, hvordan vi kan gribe sprogundervisningen an ud fra en gæstfrihedspædagogik. Det betyder, at man skal tænke på undervisningen i det nationale sprog som en afkoloniseringsproces af værtens viden og invitere gæstens fortællinger, erfaringer, kultur, kunst og hverdagsliv ind som ord, der skal oversættes dialogisk på en sådan måde, at de giver den nyankomne mulighed for at opdage værtskulturen fra et kritisk synspunkt, der giver ham/hende mulighed for at afdække de trusler og farer samt de muligheder, der gemmer sig bag den andens symboler og koder, som i øjeblikket er ukendte. Vi tænker ord, og at lære ord er ikke bare at tale, men at tænke. En gæstfrihedspædagogik foreslår at uddanne ved at lære af den, der lærer ved at uddanne os, den indeholder et rum til at lytte, så det sprog, der undervises i, kan gå i dialog med migrantpersonens sprog. For at forstå anderledeshed som en potentiel ven må en gæstfrihedspædagogik begynde med at fjerne de fordomme, som dens sprog har over for migranter.

5.1. Sprogundervisning set ud fra en gæstfrihedspædagogik. Den dialogiske konstruktion af medborgerskab for migranter

Boblespørgsmål: Hvad rejser i den stilhed? Når vi lytter til [denne berberhistorie](#), som antropologen Marc Laberge reddede, og som minder om den følelse af afgrundsdybde, som Pascal følte, da han forstod universets uendelighed, spørger vi os selv, hvad der er i stilheden hos historiens hovedperson, i hendes hukommelse, og hvad den mus, der befrier hende, symboliserer. Før vi går i gang med at overveje, hvordan vi skal lære en indvandrer det nationale sprog, må vi spørge os selv, hvordan vi skal forholde os til dem. Som i historien, hvad der er i hans eget sprog, i hans hukommelse, er der helt sikkert plads til meget mere end i den kuffert, hvor han måtte abstrahere hele sin fortid. Tusindvis af år siver

ind i en kultur, som sætter sig fast i den person, der som et fremmedlegeme kommer til at sidde foran os efter en odysse, der kun lige er begyndt. Som Stendhal sagde i Rødt og sort, er der i ethvert liv en roman, som fortjener at blive skrevet. Bag blikket på den person, der ikke forstår os, og som vi ikke forstår, er der en historie, som kan bruges til at opbygge et migrantborgerskab, der er i stand til at deltage som gæst i det fælles, i samfundet, ved at forbinde og engagere sig. Vil vi opdage den historie? Vil vi lytte til den? At tage udgangspunkt i en gæstfrihedspædagogik inviterer os til at spørge os selv, hvad der følger med i dette blik, som ikke kan udtrykkes med nye ord i øjeblikket.

Vi befinder os i en planetarisk æra, og mennesker, uanset hvor de er, er på vej ud på et fælles eventyr. De er nødt til at anerkende hinanden i deres fælles menneskelighed og samtidig anerkende den kulturelle mangfoldighed, der ligger i alt, hvad der er menneskeligt. (Morin, 2015, s. 63)

Hvordan har migranten det, når han/hun ankommer til et sted, han/hun ikke kender, og hvis sprog han/hun ikke kender? Vi bør stille dette spørgsmål, før vi overvejer at undervise en migrant i det nationale sprog. Start med at lytte til deres historie. Deres migrantfortælling indeholder en kultur, en kontekst og en erfaring, som er kilden til deres værdighed. Bag deres ord, på deres modersmål, ligger hundreder eller tusinder af år, og disse lyde, som vi ikke forstår, er toppen af isbjerget af uvurderlig viden, som enten kan bringes til tavshed, eller vi kan vælge at gå i dialog med dem. Denne indledende refleksion placerer os i forhold til den person, der skal lære vores nationale sprog, og får os til at tænke over, hvad vi skal lære det til, og hvordan vi skal gøre det.

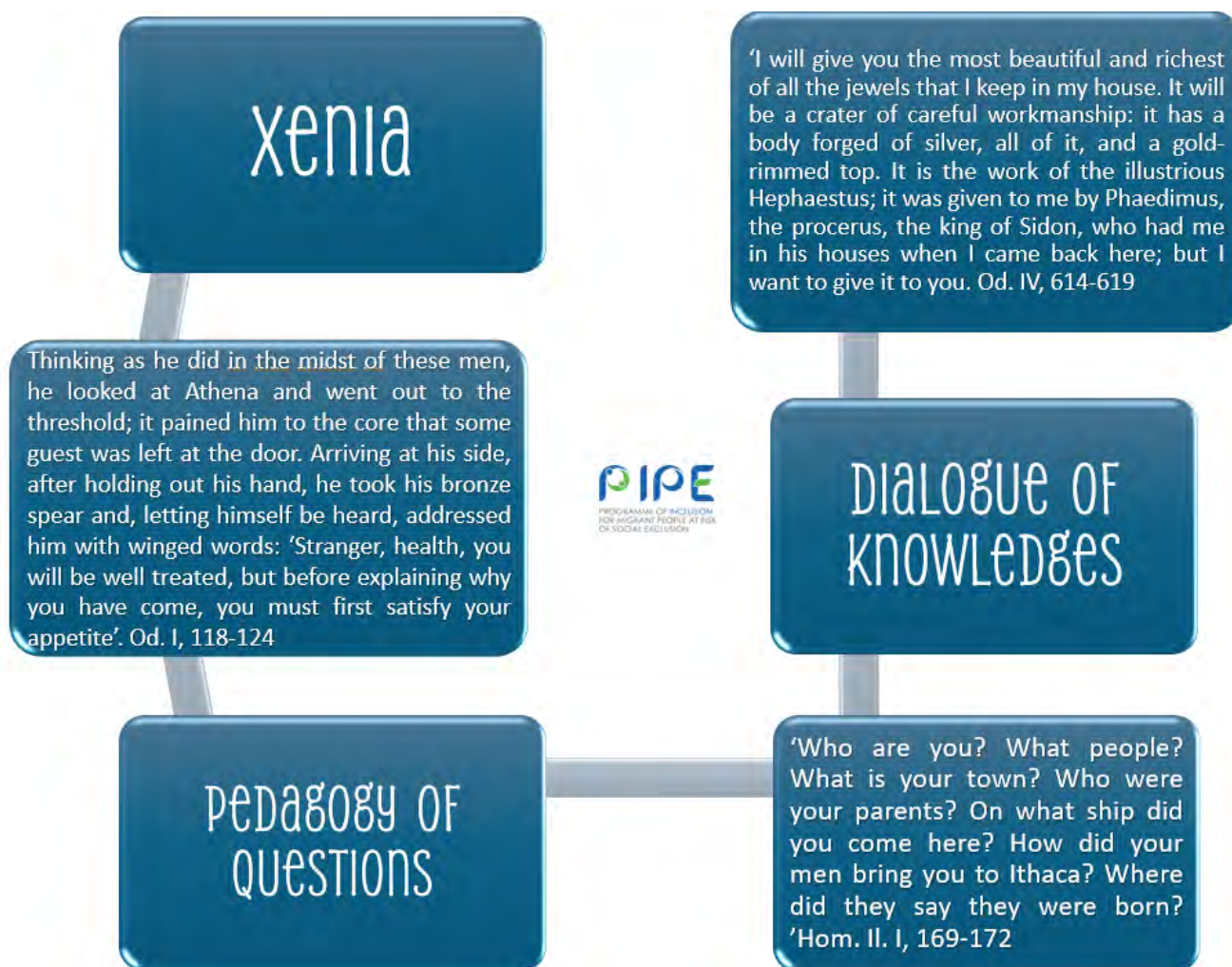
I et kritisk pædagogisk perspektiv skal det pædagogiske forhold, der etableres i undervisningen af et nationalt sprog til en migrant, anskues ud fra en problematisk, dialogisk holdning, så det at tilegne sig det nye sprog ikke betyder, at man mister eller opgiver sit eget sprog, eller at man assimilerer sig uden at stille spørgsmålstejn ved den eller de kulturer, der lever bag det sprog, der vil være vores vært i det nye land. Det er komplekst at modvirke de tekniske tendenser, der er baseret på grammatik, og det nyttige indhold, som arbejdsmarkedet kræver. At uddanne gennem undervisning i et sprog betyder at spille en ledende rolle i en pædagogik med gæstfrihed og interaktion, ikke blot et transaktionsforhold.

Pædagogik forestiller sig uddannelse som kunsten at overvinde fobier med filias. Forståelsen af forholdet mellem nysgerrighed og fare får os til at spørge, hvorfor vi kalder vores hjem for Jorden, når det burde hedde Havet. Tre dele af denne planet er vand, og den samme andel findes i vores egen krop. Vigtigere end hjulet var opdagelsen af svømning og navigation. Takket være disse opdagelser brød vi de grænser, som vores egen genetik havde sat. Vi blev ikke født til at svømme, som om vores skæbne var at blive på land. Vi blev ikke på land, vi tog springet af nysgerrighed, fordi det ligger i vores natur at lære at overvinde vores frygt. For mindst 100.000 år siden dykkede neandertalerne i Grotta dei Moscerini ned på fem meters dybde for at samle muslinger. Svømning og derefter sejlads gav os

mulighed for at lære verden at kende og genkende hinanden. Fra delingen af farer opstod [lovene om gæstfrihed](#), og fra delte lidenskaber blev medfølelse født. Den første flydende lov, Xenia.

Jeg vidste, at uanset hvilken dør du banker på i en kretensisk landsby, vil den blive åbnet for dig. Der vil blive serveret et måltid til ære for dig, og du vil sove mellem de bedste lagner i huset. På Kreta er den fremmede stadig den ukendte gud. For ham åbnes alle døre og alle hjerter. (Kazantzakis)

Gæstfrihed eller en følelse af at være velkommen blandt folk, der delte frygten for at lide skibbrud, den nedarvede måde at sætte sig i den andens sted på, som afspejles i Odysseen eller Homers Iliaden. En skik, der deles af alle de kulturer, der lever i erindringen om det sted, vi kalder [Europa](#), og som uden de samme grænser er blevet et "demokratisk" samfund på grund af migrationsbevægelser og indflydelsen fra et utal af kulturer. Gæstfrihed kaldte de Xenia, et bånd af gæstfrihed, venskab mellem gæster. Dets etymologi stammer fra substantivet xénos, som betyder udlænding, gæst. Med andre ord betyder xenofobi ikke kun had til udlændinge, det er også en antagonistisk holdning til gæstfrihed. Xenia var så vigtig, at selv om den ikke var institutionelt reguleret, blev den nedfældet i et ritual med en række klart differentierede trin, som afspejles i de følgende sange i Odysseen: først velkomsten; taget og maden, dernæst interessen for den anden, en slags spørgsmålenes pædagogik, og et tredje trin, udvekslingen af gaver som en dialog om viden.

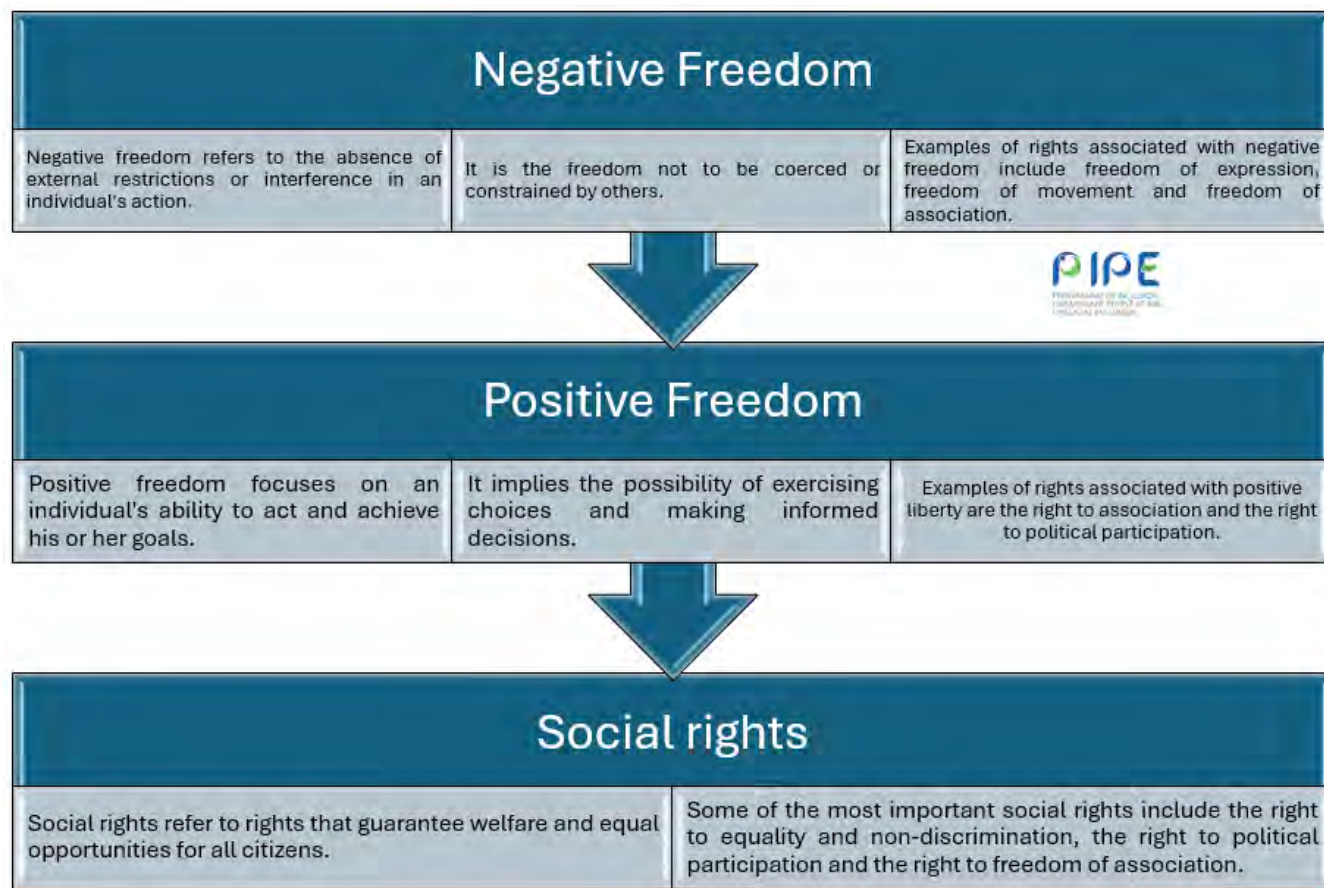
Som professionelle eller frivillige, der skal spille en ledende rolle i gæstfrihed ved at undervise i det nationale sprog, er vi nødt til at spørge os selv og stille spørgsmål, på samme måde som Sokrates grundlagde sin [maieutik](#). At oversætte interkulturelt, dvs. at bringe Xenia – som grundlagde Europa som et hjem for migrantkulturer – ind i nutiden gennem en diatopisk hermeneutik, så vi planlægger undervisningen i det nationale sprog gennem faserne i gæstfrihedsritualet – som hjørnesten i en gæstfrihedspædagogik.

Jeg kalder det diatopisk hermeneutik, for så vidt som den afstand, der skal overvindes, ikke blot er tidsmæssig, inden for en enkelt, bred tradition, men er den afstand, der findes mellem menneskelige topoi, 'steder' for forståelse og selvforståelse, mellem to (eller flere) kulturer, der ikke har udarbejdet deres modeller for forståelighed.... Diatopisk hermeneutik tager udgangspunkt i den tematiske overvejelse, at det er nødvendigt at forstå den anden uden at forudsætte, at den anden har den samme selvindsigt og grundlæggende viden som os. Det er

den ultimative menneskelige horisont, der er på spil her, og ikke kun kontekster, der er forskellige fra hinanden. (Raimon Panikkar, *Mito, fe y hermenéutica*, Barcelona 2007)

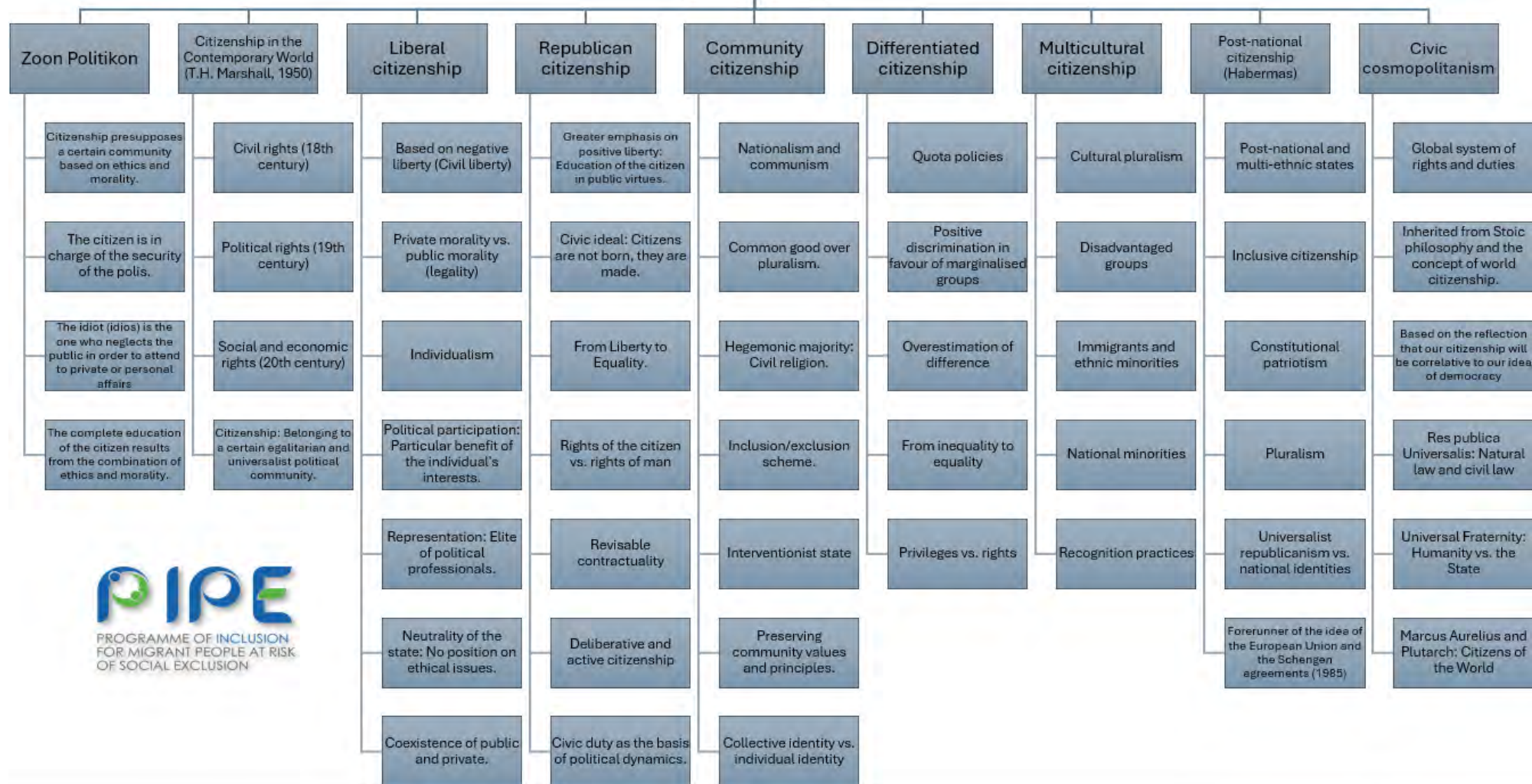
Xenia betyder ud fra denne diatopiske hermeneutik en kulturel udveksling gennem den sproglige undervisnings-læringsproces i modtagelsen. At få migranten til at føle sig hjemme kræver, at de professionelle eller frivillige har en holdning præget af respekt og nysgerrighed over for det, vi peger på med det første spørgsmål, vi formulerede i dette kapitel: **Hvad foregår der i tavsheden hos dem, der ikke forstår os? Hvad lever bag et sprog?** Og et andet spørgsmål, som ligger til grund for det formulerede, og som vi behandler i tredje afsnit af denne blok: **Hvilke elementer af vores kulturer vil vi formidle gennem undervisningen i det nationale sprog?** At vælge indhold ud fra et kritisk perspektiv indebærer, at vi sætter spørgsmålstegn ved vores samfund; det er ikke kun et spørgsmål om at tilbyde væsentlige bidrag fra de forskellige discipliner, der udgør vores viden, men også om at advare om de trusler, der opstår som følge af vores uligheder og elendighed. At tilbyde den kompleksitet, der skal til for at være vært og samtidig styrke den person, der ankommer. At designe en læseplan, så undervisningen i det nationale sprog bliver en epistemologi med konsekvenser, der genererer viden som en intervention i virkeligheden, et uundværligt skridt i retning af opbygningen [af et migrantborgerskab](#).

Uddannelsens politiske karakter som en proces, der omdanner mennesker til en omdannelse af verden, kræver en kort gennemgang af, hvad der er nødvendigt – som *en conditio sine qua non* – for demokrati, dvs. medborgerskab. Den konstruktion af [medborgerskab](#), der opstår i Grækenland mellem Homer og Sokrates, er konfigureret på tre punkter: negative friheder, der har at gøre med de aspekter, som staten skal respektere og beskytte, positive friheder, der henviser til den enkelte persons pligt til at deltage politisk i samfundet, i fælleden, og sociale rettigheder, der garanterer et værdigt liv for alle.

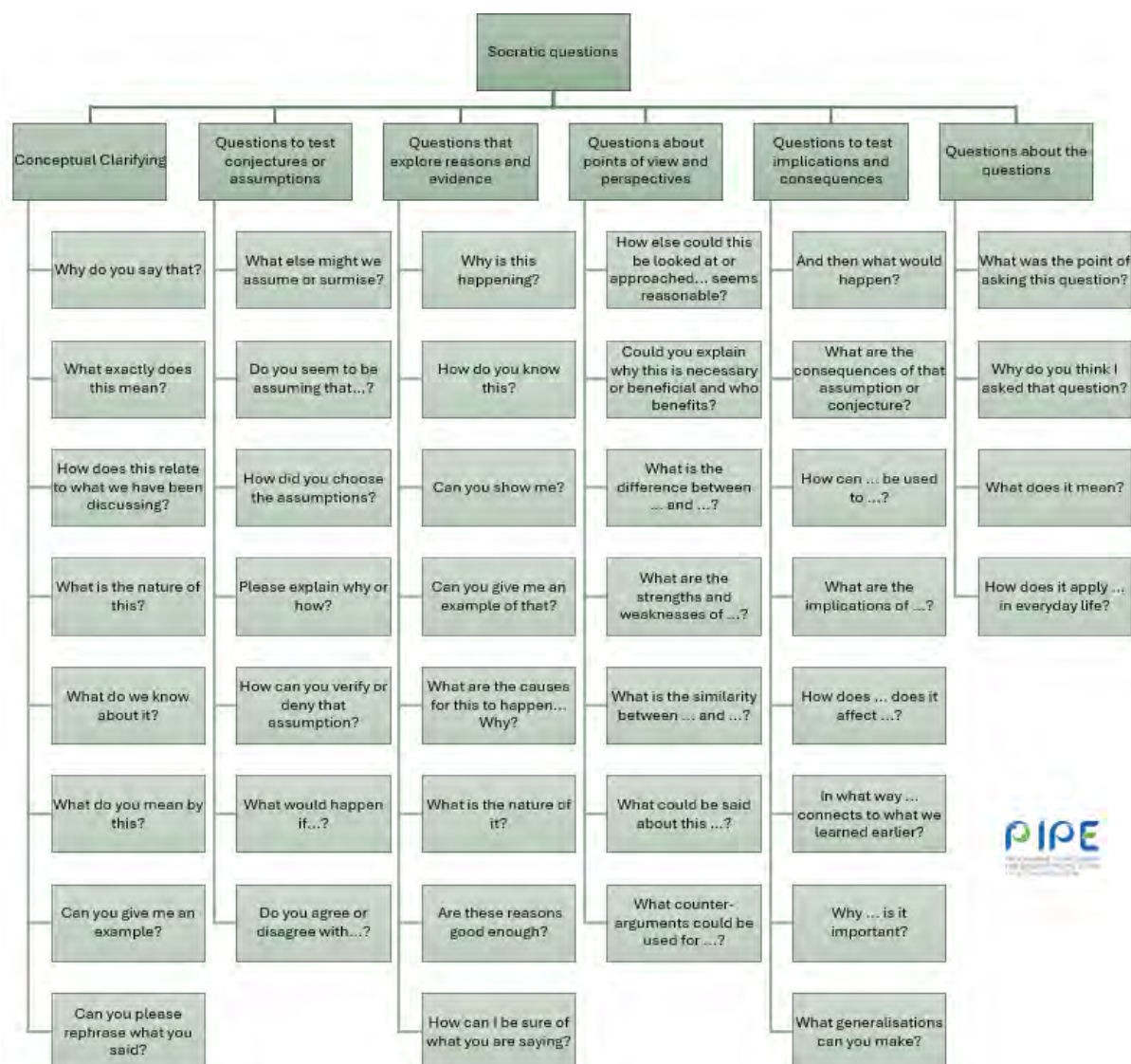
Udfordringen som professionel eller frivillig er også at forstå udviklingen af begrebet medborgerskab fra den græske model til den liberale model fra den amerikanske og franske revolution, videre til de socialistiske forslag om samfundsborgerskab, den republikanske version, differentieret medborgerskab, multikulturelt og postnationalt medborgerskab, som udgør EU, for at forstå, at alle vores versioner gennem historien er baseret på to elementer, der gør det vanskeligt at blive budt velkommen som vært. *Ius solis* og *Ius sanguinis* - som understøtter vores modeller for medborgerskab - kræver, at man er født i et bestemt område eller er barn af forældre, der kommer fra et bestemt område. Et migrantborgerskab skal uddannes gennem sprogundervisning for at forstå de elementer i værtskulturen, der hindrer interkulturelle processer. Hvis uddannelse, især indlæring af værtssproget, ikke tjener til at opbygge medborgerskab, så er det en akkulturationsproces, undertrykkelse, segregering, en kolonisering af viden, som ikke ønsker, at den nyankomne skal deltage, undtagen som en fremmed med begrænsede rettigheder og pligter, noget i retning af den gratis version af de applikationer, der bliver flere og flere på internettet.

Citizenships

At opbygge et medborgerskab for migranter ved at uddanne og lære kræver en etik for raceblanding. Stærke, nationale, uigennemtrængelige identiteter kan ikke blandes, og der er brug for en gæstfrihedspædagogik, som gør indvandrerelevanter til hovedpersoner og deltagere i processen med at lære værtssproget gennem deres ord, deres hukommelse, deres erfaringer og deres kultur. Det er en kopernikansk vending i lighed med den, Rousseau foreslog i forhold til læreren og barnet, som efter Xenia-ritualet har brug for en pædagogik med spørgsmål og en dialog om viden.

Hvad mener vi med dialog om viden? [En](#) miljømæssig rationalitet, der forbinder os med et interkulturelt dialogisk forhold med udgangspunkt i det, [Enrique Leff](#) foreslog. Vi er nødt til at indføre elementer af spørgsmålenes pædagogik fra Sokrates til Freire og dermed skabe en indgangsportal, en gang, hvor vi kan fremme en betydelig udveksling af kulturer gennem ord, fordi vi tænker på ord, og undervisning i dem indebærer også undervisning i at tænke på en anden måde at bebo verden på.

Det indebærer et dialogisk udvekslingsforhold i begge retninger fra den professionelles eller frivilliges side for at tilbyde betydningsfuldt indhold, elementer af værtskulturen, som repræsenterer den i sin kompleksitet, som tilbyder dens pragt og dens modsigelser, som resulterer i et levende portræt, der kan indeholde det etiske og det æstetiske i balance. **Hvilket indhold taler vi om?** Det er et spørgsmål om at udvide den smalle korridor af nyttig viden for at skabe et rum, hvor uberegnelig viden, der er udelukket af den teknovidenskabelige pagt, som koloniserer viden, kan tilbyde gæstfrie epistemologier, hvor andethed kan genkendes, føle sig som en del af den, høre til. Det er ikke op til os at beslutte hvilke, for vi deler helt sikkert mange af de referencer, der udgør vores kulturelle kanon, fra kunst til videnskab, og vi kan sammensætte en læseplan, der inviterer migranter til at lære det nye sprog som en dør til de erindringer, der fortæller os om at dele verden. Et godt eksempel er Nuccio Ordines vitale og efterfølgende skriftlige arbejde (en lærer, der læste korte tekster fra klassikerne i alle fag med det formål at få eleverne til at opdage det særlige ved deres eksistens i disse værker, som læreren sukkede, at han en dag ville læse for at leve bedre og føle sig som en del af noget, der var større end ham selv).

"Lad andre prale af de sider, de har skrevet; jeg er stolt af de sider, jeg har læst", sagde Borges. Og faktum er, at gode bøger forvandler os; en passage, uanset hvor kort den er, kan vække læserens nysgerrighed og tilskynde ham eller hende til at læse et værk, der vil ændre hans eller hendes liv for altid. Det er litteraturens kraft, som ikke kun åbner horisonter, men langsomt, men sikkert giver os nøglen til at forstå livet. (Nuccio Ordine, Klassikere for livet)

I de sidste afsnit sprang vi over det andet toppunkt, som er en grundlæggende betingelse for det tredje, dialogen om viden. Værtshusets strategi, som afspejles i begyndelsen af Decameron og i Canterbury Tales, der er typiske for migrantkulturer, er udformet som en spørgsmålenes pædagogik. Vi må spørge os selv, hvad det vil sige at stille spørgsmål. Det skal understreges, at Freire opfattede nysgerrighed i form af et spørgsmål, og at viden for ham syntes at komme fra kunsten at stille spørgsmål.

Udlændingen (...) begynder, når jeg bliver bevidst om min forskel, og slutter, når vi alle erkender os selv som udlændinge, oprørere mod bånd og fællesskaber. Og at være oprørsk er at føle sig utilpas igen i denne verden, det er at påtage sig den søgende persons utilfredshed, den spørgende persons nysgerrighed. Det er at miste nattesøvnen over behovet for at afkode en tekst, det er at genfinde passionen for viden og i sidste ende for livet. (Piastrò, 1998, s. 153)

At spørge er at ville forstå, anderledes end at forstå – som Ortega y Gasset mente – at forstå er at ville kende den anden person, et udtrykkeligt ønske om at nedbryde fordomme, nedbryde arketyper, nedbryde myter og med generøsitet fra en person, der føler sig som en gæst i verden, at invitere migranten til at lære det nye sprog fra deres ord og deres fortællinger gennem spørgsmål. **Hvad ved vi om den migrant, der har brug for at lære værtslandets sprog? Hvor mange forfattere har vi læst? Kender vi til deres repræsentative kunstværker? Ved vi noget om deres tro eller dagligdag? Føler vi, at vi kan lære af dem, der kommer for at lære? Hvad kan vi lære ved at undervise i det nationale sprog hos dem, der lærer det?**

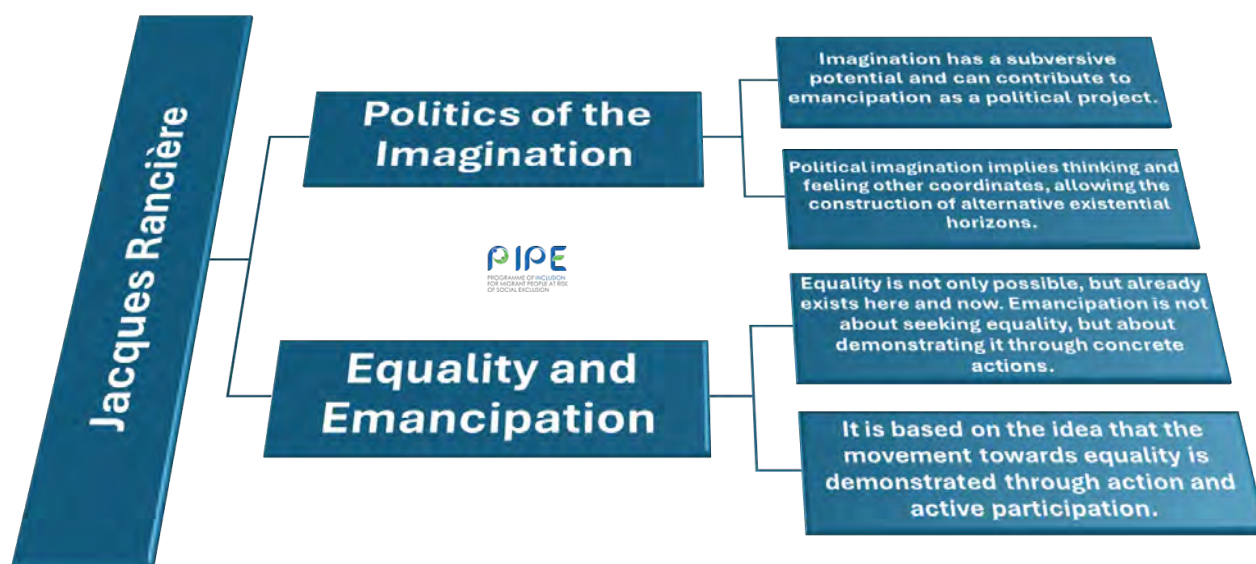
(..) integreret af flere tilhørsforhold, nogle knyttet til en etnisk historie og andre ikke, nogle knyttet til religiøs tradition og andre ikke, fra det øjeblik vi ser i os selv, i vores oprindelse og i vores bane, forskellige sammenflydende elementer, forskellige bidrag, forskellige krydsninger, forskellige subtile og modstridende påvirkninger, etableres der et andet forhold til de andre, og også til dem i vores egen 'stamme'. Det er ikke længere bare "os" og "dem", som to hære i slagorden, der forbereder sig på den næste konfrontation, på den næste hævn. Nu er der på "vores" side mennesker, som jeg i sidste ende har meget lidt til fælles med, og på "deres" side er der andre, som jeg kan føle mig meget tæt knyttet til... (Maalouf, 1999, s. 44)

Hvis vi ikke vil gengive det, der er indeholdt i Galeanos digt [Los Nadies](#), skal vi stille os selv spørgsmål, og at stille spørgsmål er at dele et sted for passage og møde, ligesom gæstfrihedens arkitektur, at udveksle kulturer, mens vi lærer ord. Og det er vigtigt, for *traduttore, traditore*, ord betyder ikke det samme, de har sammenhænge, der skal fortælles og lyttes til. **Betyder et værdigt liv det samme her som der? Taler vi om det samme, når vi udtaler ordene venskab, familie, rigdom, lykke, frygt?** Hvert ord, med hver erfaring, er fyldt med unikke betydninger, der giver mulighed for unikke møder, og at lære migranten sproget bør være en begivenhed, hvor fortiden anerkendes i den nutid, der er vært for den. En slags migrantfortællinger, der fremmer en interkulturel oversættelse af viden.

Dialogen om viden, som det tredje punkt i en gæstfrihedspædagogik, betyder at være kulturelle velkomstambassadører, der lytter til migrantens historie, som Xenia siger; med andre ord spørger, der lærer den anden at kende for at kunne undervise ikke i min, men i vores, og også for at rejse gennem al viden, den nyttige og den ubrugelige, så alle identiteter findes i de ord, de lærer. Når vi i begyndelsen spørger: "Hvad rejser i tavshed?", projicerer vi i den professionelle eller frivillige kimen til nysgerrighed for at forstå, hvem der ankommer skræmt, uden familieband, uden kendskab til skikke, symboler, regler, ubeskyttet og sårbar, og for ikke at bukke under for paternalisme, for at sætte os i den andens sted uden at glemme, at de ikke er vores, for at fremme en uddannelse, der er knyttet til denne model for migrantborgerskab, som gør det muligt for dem at kende deres rettigheder, deres pligter og forpligte sig til at deltage i det fælles, i samfundet. Som Aristoteles sagde, opstår det fælles, *koinos*, når borgerne overvejer sammen, hvad der er godt for fællesskabet, hvad der er rigtigt at gøre, at leve sammen betyder ikke at græsse sammen, og det betyder heller ikke at gøre alting fælles, men snarere at gøre ord og tanker fælles, det betyder gennem overvejelser at skabe lignende skikke og regler for sameksistens, som gælder for alle dem, der bebor denne lille blå marmor, der svæver i æteren. **Kan vi forestille os at undervise en indvandrer i det nationale sprog med udgangspunkt i det fælles?**

Lad os rekapitulere: med udgangspunkt i den flydende lov, der grundlagde gæstfrihedsritualet; Xenia, har vi brug for en spørgsmålenes pædagogik, der inviterer os til en dialog om viden med den udtrykkelige vilje til at etablere, i processerne med at undervise og lære værtssproget af migranter, en etik for raceblanding, der bygger modeller for migrantborgerskab, og til dette har vi brug for det, Jacques Rancière argumenterede for, at den politiske fantasi er en mulighed for verden, der sætter

spørgsmålstegn ved beviserne for den givne virkelighed, en fantasi, der favoriserer frigørende kræfter ved at give os mulighed for at tænke og føle andre koordinater ud over dominansens logik.

Emancipatorisk politisk fantasi er et begreb, der henviser til evnen til at forestille sig og udtænke en verden, der er anderledes end den nuværende, en verden, der udfordrer magtstrukturer og søger at frigøre undertrykte mennesker. Denne idé antyder, at fantasi ikke kun er kreativ, men også politisk, da den kan udfordre etablerede normer og åbne op for nye muligheder. Med andre ord giver politisk fantasi os mulighed for at tænke ud over de grænser, som generelle teorier og universelle ideer sætter, og inviterer os til at overveje transformative alternativer for samfundet. Ved at forestille os en emanciperet verden kan vi overskride begrænsninger og arbejde hen imod en mere håbefuld og frigørende eksistentiel horisont.

En frigørende politisk forestilling, som vi ikke længere eller kun vanskeligt kan forestille os ud fra et narcissistisk, i vores tilfælde eurocentrisk eller vestligt, synspunkt. Vi er derfor nødt til at lære at stille svære spørgsmål som: Hvorfor er der så mange forskellige principper om menneskelig værdighed og social retfærdighed, som alle angiveligt er unikke, men ofte modstridende, eller hvilken grad af sammenhæng skal der være mellem principperne, uanset hvad de måtte være, og den praksis, der finder sted i deres navn? Eller er sekulariseringsprocessen, som anses for at være et af den vestlige modernitets mest markante resultater, uigenkaldelig? Hvad, om noget, kan religion bidrage med til social frigørelse? Eller er opfattelsen af naturen som adskilt fra samfundet, som er så indlejret i vestlig tænkning, bæredygtig i det lange løb? Eller er der plads til utopier i vores verden? (De Sousa Santos,

Beyond the Eurocentric political imagination and critical theory) Spørgsmål, der involverer os ud over vores egenart, hvad den end måtte være, og som opfordrer os til at spille en ledende rolle i processen med at undervise i et sprog, at spille en ledende rolle i en dialog om viden, hvor vi er nødt til at bryde med rollen som lærer-vært og legemliggøre ånden hos den gæst, der bebor det, for eksempel i Italo Calvinos *Castle of Crossed Destinies*, hvor der i et fælles rum sker en udveksling af rationaliteter og emotionaliteter, af migrationsfortællinger, der med mange hænder og mange stemmer omskriver en nutid med henblik på en fremtid.

Nuria Peña fortæller i sin podcast [El Gabinete de las Curiosidades](#) i kapitlet [La canica que pudo cambiar el mundo](#) (Kuglen, der kunne ændre verden) om et koncept, der kaldes perspektivskifte. Hun siger, at astronauterne, der så vores fælles hjem for første gang, betragtede en skrøbelig blå kugle, der svævede i æteren, og følte, at alle de konflikter, vi står over for hver dag, alle de tilsyneladende forskelle i sprog, hudfarve og kultur, bliver usynliggjort af det perspektiv, at denne kugle er det eneste hjem, hvor vi kan leve i nutiden og forestille os en fremtid. Et begrænset og skrøbeligt rum, der har brug for vores omsorg. At tænke på uddannelse af nogen art uden denne perspektivændring synes kun at give næring til det, vi forstår som selvmorderisk kapitalisme.

Vores planet er en ensom plet i det store omsluttende kosmiske mørke. I vores mørke - i al denne uendelighed - er der ikke antydning af hjælp fra andre steder til at redde os fra os selv. Jorden er den eneste verden, der indtil videre er kendt for at rumme liv. Der er ingen andre steder, i hvert fald ikke inden for en overskuelig fremtid, hvortil vores art kan migrere. Besøge, ja. Bosætte sig, ikke endnu. Om vi kan lide det eller ej, så er Jorden i øjeblikket stedet, hvor vi må blive. Det er blevet sagt, at astronomi er ydmygende og karakteropbyggende. Måske findes der ikke nogen bedre demonstration af menneskelig hybris end dette fjerne billede af vores lille verden. For mig understreger det vores ansvar for at behandle hinanden mere venligt og for at bevare og værne om den lyseblå prik, det eneste hjem, vi nogensinde har kendt. (Carl Sagan, *En lyseblå prik*)

Udfordringen med at opbygge migrantborgerskaber, der hverken tilskrives eller begrænses af fysiske og kulturelle grænser, kræver, at man lærer et kritisk sprog, der går i dialog med og problematiserer de virkeligheder, der er i transit, ud fra en interkulturel oversættelse af de ord, der kalder os hen imod en videnskologi. En gæstfrihedspædagogik, der understøttes af en raceblandingens etik og en frigørende politik, forestiller sig migranter som potentielle venner, ikke potentielle fjender, der er villige og tilgængelige til at deltage med intersubjektivt ansvar og engagere sig i plejen af det, Carl Sagan kærligt kaldte [Pale Blue Dot](#). En ændring af perspektivet, så det gode liv eller den kapitalistiske druk byttes ud med kunsten at leve godt, eller endnu bedre, god sameksistens.

5.2. Sproglige rettigheder og menneskerettigheder. Internationale forpligtelser til uddannelsesrettigheder for (voksne) flygtninge og migranter

Boblespørgsmål: Hvordan kan undervisning i værtssproget, som tilhører en bredere kultur end den europæiske, bidrage til at give indvandrere mulighed for at deltage aktivt i samfundet, fremme integration, interkulturel dialog og opbygning af et mere sammenhængende, retfærdigt og støttende samfund?

Migration i Europa har været et centralt emne i de seneste årtier, drevet af konflikter, økonomisk ulighed og klimaforandringer. Denne konstante strøm af mennesker giver en række udfordringer og muligheder, som kræver en tilgang baseret på menneskerettigheder, gæstfrihed og respekt for den menneskelige værdighed – og alt, hvad det indebærer. Menneskerettighederne søger at beskytte migranter, men den effektive implementering påvirkes af kompleksiteten i det juridiske system, der regulerer disse rettigheder. I denne sammenhæng spiller [sproglige rettigheder og fremme af interkulturalitet](#) en afgørende rolle, og selv om de virker som teoretiske dimensioner, påvirker de alle migranternes dagligdag.

Menneskerettighederne er iboende i alle individer, uanset deres nationalitet eller migrationsstatus. Internationale dokumenter som Verdenserklæringen om Menneskerettigheder (UDHR) og Konventionen om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder fastslår, at alle migranter skal behandles med værdighed og respekt. Disse instrumenter anerkender væsentlige rettigheder som retten til liv, personlig sikkerhed, ikke-diskrimination og lighed for loven.

Skabelsen af institutionelle rammer i forbindelse med globaliseringen og styrkelsen af international ret er en mangefacetteret proces. Med tiden er disse strukturer blevet konsolideret som et komplekst netværk af udvekslinger, ækvivalenser, blokeringer og muligheder. Dette netværk, der består af internationale traktater, konventioner og aftaler, søger at etablere fælles regler og fremme samarbejde mellem nationer. Men deres implementering og effektivitet afhænger i høj grad af den politiske vilje og dynamikken i de demokratiske systemer, der ligger til grund for dem.

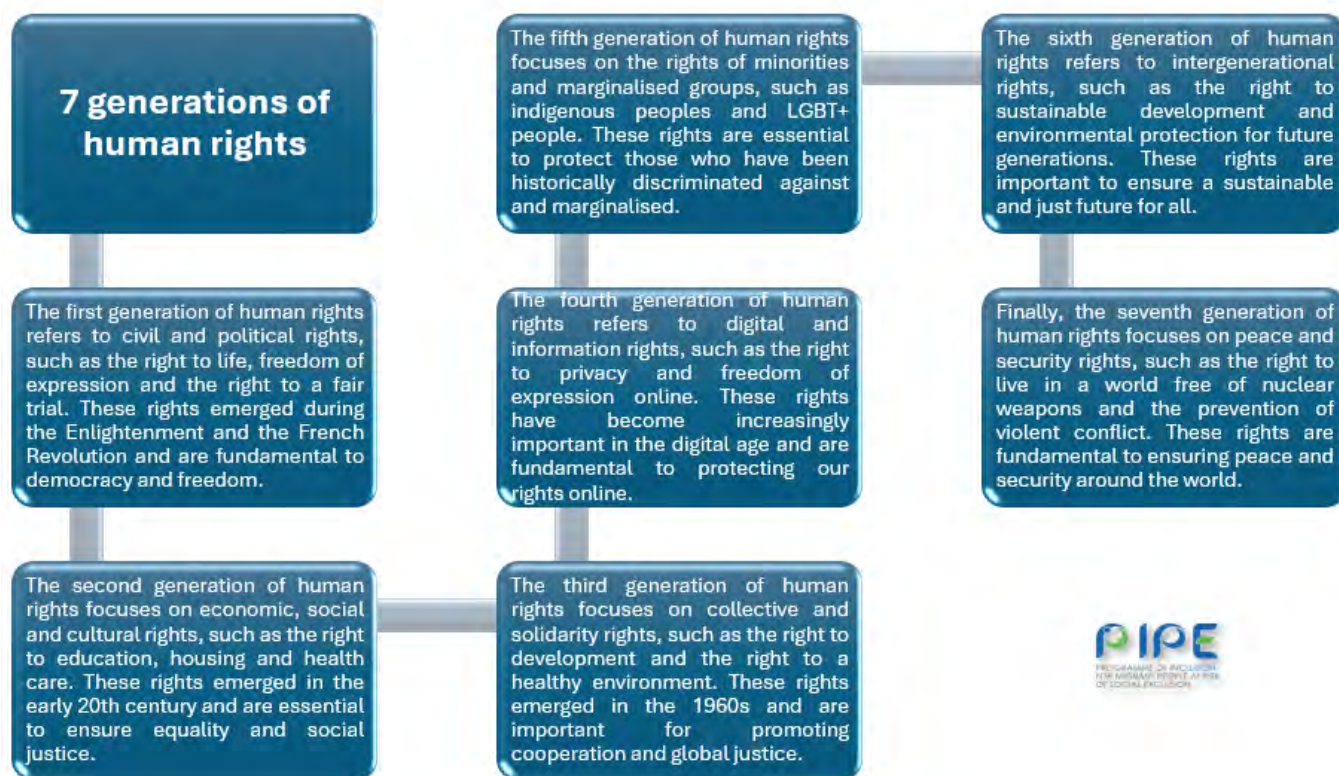
Derfor er det afgørende at skelne mellem begrebet menneskerettigheder og begrebet retssystem. [Menneskerettigheder](#) er essentielle, ikke-overførbare og unikke for den menneskelige tilstand, uanset geografiske, etniske eller ideologiske forskelle. På den anden side er retssystemer menneskelige konstruktioner, foranderlige og betingede. Mens menneskerettigheder repræsenterer universelle og tidløse idealer, er retssystemer mekanismer, der varierer alt efter kontekst og er genstand for ændringer baseret på politiske og sociale beslutninger, det sæt af institutioner og procedurer, der implementerer og beskytter disse normer.

Moderne retssystemer har omfavnet, anerkendt, inkorporeret og udviklet borgernes og samfundets idealer og udformet et katalog over rettigheder og forpligtelser, hvilket kan ses i overvejelserne om "[generationer](#) af rettigheder", hvor 1. generation består af alle vitale rettigheder, og den nuværende 6. generation af rettigheder, der er knyttet til de digitale sfærer. Det er relevant at forstå, at disse systemer - nationale og internationale - træffer beslutninger om, hvilke "juridiske goder" der får mest beskyttelse i deres system, samt hvilke grænser der definerer anvendelsen af deres administrative og institutionelle magt. Denne proces anerkender arven fra mere autoritære eller absolutte modeller, men siden indførelsen af demokratiske strukturer har der udviklet sig en debat og formulering af forhandlinger og konsensus om, hvilke rettigheder der skal medtages, og hvornår de skal medtages. Det betyder dog ikke, at alle rettigheder er "født" med deres formelle anerkendelse, især ikke dem, der er knyttet til menneskelig værdighed, som er iboende - naturlige - i selve den menneskelige eksistens.

Moderniteten med dens idealer om "frihed, lighed og broderskab", som blev proklameret i oplysningstiden og nedfældet i historiske begivenheder som den franske revolution, blev bygget på løftet om at opbygge mere retfærdige, ligeværdige og rationelle samfund. Disse grundlæggende

principper udmøntede sig i udarbejdelsen af universelle menneskerettigheder og skabelsen af demokratiske politiske systemer, der skulle sikre borgernes deltagelse og beskyttelsen af individuelle rettigheder. Man kan dog hævde, at dette løfte stort set ikke er blevet indfriet.

På trods af de teknologiske og videnskabelige fremskridt, der har kendetegnet moderniteten, er magtstrukturer og sociale og økonomiske uligheder ikke bare blevet ved med at eksistere, men i nogle sammenhænge blevet forværret. Den globale magtdynamik, der er drevet af kapitalisme og globalisering, har skabt ulige fordele og koncentreret rigdommen hos nogle få, mens store befolkningsgrupper fortsat lever i fattigdom. Dette fænomen har udfordret idealerne om lighed og social retfærdighed og afsløret en betydelig kløft mellem teori og praksis.

Desuden har de politiske systemer, der opstod under modernitetens banner, ofte formet af særlige interesser og hegemoniske magtdynamikker, ikke formået at garantere alle menneskers rettigheder og værdighed. Stater prioriterer i mange tilfælde økonomisk stabilitet og national sikkerhed frem for social retfærdighed, hvilket resulterer i politikker, der marginaliserer sårbare grupper og fastholder strukturelle uligheder. Denne utilitaristiske tilgang står i kontrast til det oplyste løfte om at beskytte frihed og lighed for alle borgere.

Den nuværende situation afspejler en dyb dissonans mellem modernitetens universelle principper og den praktiske virkelighed. Vedvarende konflikter, race- og kønsdiskrimination, migrationskriser og

klimaforandringer vidner om de begrænsninger og udfordringer, som menneskeheden står over for i sin søgen efter virkelig global retfærdighed og lighed. Derfor forbliver løftet om modernitet et ideal, der skal efterstræbes, og en konstant påmindelse om behovet for at reformere og revurdere vores sociale, politiske og økonomiske strukturer for at lukke kløften mellem ideal og virkelighed.

I den postmoderne æra, der er præget af globalisering og hyperforbindelse, står vi over for opgaven med at indfri dette løfte. Institutionelle rammer skal tilpasses og reagere på de nye udfordringer og

realiteter i en gensidig afhængig verden. Internationalt samarbejde og politisk vilje er afgørende for at omdanne disse rammer til effektive handlingsinstrumenter og sikre, at menneskerettighederne ikke bare er et ideal, men en håndgribelig realitet for alle.

"Hvor begynder de universelle menneskerettigheder, når alt kommer til alt? På små steder, tæt på hjemmet; så tæt og så små, at de ikke kan ses på noget verdenskort. Alligevel er det den enkeltes verden; det kvarter, hvor han eller hun bor; den skole eller det universitet, han eller hun går på; den fabrik, det landbrug eller det kontor, hvor han eller hun arbejder. Det er de steder, hvor alle mænd, kvinder og børn søger lige retfærdighed, lige muligheder og lige værdighed uden diskrimination. Hvis ikke disse rettigheder giver mening der, giver de ikke meget mening andre steder. Uden en samordnet borgerindsats for at holde dem tæt på hjemmet, vil vi kigge forgæves efter fremskridt i den store verden". (Eleanor Roosevelt, uddrag af tale til FN's generalforsamling, 28. september 1958)

Dette punkt kan ikke behandles uden at komme ind på dilemmaet mellem individuel indflydelse i klasseværelset og samfundets bredere mål, da det bestemt er en stor udfordring i det kritiske uddannelsesparadigme. Det er klart, at sprogundervisning er grundlæggende både for forståelsen af disse normative rammer og for forsvaret af ens egen eller andres ret. Det giver adgang til vigtige oplysninger om f.eks. juridiske rettigheder, sociale ydelser, sundhedspleje og tilgængelige uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder, hvilket fremmer beslutningstagning og mere aktiv deltagelse i samfundet og øger mulighederne for interaktion og dialog med naboer, kolleger, lærere og lokale myndigheder, hvilket kan skabe rum for social og kulturel integration. Det øger også mulighederne for at deltage i borgerlige og politiske aktiviteter, for at forhandle arbejdsvilkår og for at få adgang til juridiske tjenester.

Svaret bekræfter, hvad vi allerede ved... [Effektiv kommunikation](#) fremmer gensidig forståelse, reducerer fordomme og styrker sociale bånd. [Effektiv kommunikation](#) kræver ofte et fælles sprog, et fælles udtryksfelt, meningsfulde tegn og betydninger. Men beslutningsprocesser, den kritiske opfattelse af virkeligheden og forsvaret af ens egne eller andres rettigheder kræver meget mere end sprogundervisning og håndtering af kommunikative koder.

Det, der allerede er blevet påpeget i de foregående afsnit, og som fortsat vil blive påpeget i de efterfølgende afsnit, udvikles her. Vigtigheden af at forstå undervisningsprocesser som en tovejs, endda

multidirektional virkelighed; forskelligartet af natur og derfor med behov for en deling, der er født i subjektivitet. Det kræver spørgsmål, rum og begreber, der byder livsformer velkommen og ikke kun giver præsentationer af en enkelt model. Det kræver social åbenhed over for interkulturalitet, som overvinder ideen om statisk gruppering af kulturer, om simpel tolerance.

De to retfærdighedsprincipper er som følger: a. Hver person har lige ret til at kræve en fuldt passende ordning med grundlæggende og lige rettigheder og friheder, en ordning, der er forenelig med den samme ordning for alle; (...) b. Sociale og økonomiske uligheder er kun berettiget på to betingelser: For det første vil de være forbundet med stillinger og embeder, der er åbne for alle (...); for det andet skal disse stillinger og embeder udøves til maksimal fordel for de mindst privilegerede medlemmer af samfundet (Rawls, 1995, s. 31).

Ud fra disse linjer kan man forstå, at det er muligt at overvinde denne dobbelthed ved at anvende en holistisk og systemisk tilgang, der anerkender sammenhængen mellem individuel handling og social forandring på kollektivt niveau. Med udgangspunkt i kritisk refleksion over undervisningspraksis bør undervisere opfordres til at reflektere kritisk over deres rolle i forhold til at fremme social forandring og lighed i uddannelse. Det indebærer at sætte spørgsmålstejn ved antagelser, undersøge implicitte fordomme og konstant søge efter måder at forbedre og tilpasse undervisningspraksis på for mere effektivt at kunne håndtere sociale og kulturelle udfordringer. Det handler om at destillere de data, der former den dominerende fortælling, ud fra reel og aktuel information. Det handler om at integrere kollektiv handling i læseplanen, så man ud fra en fælles vision om den samme klassegruppe i fællesskab identificerer og tackler håndgribelige sociale og samfundsmæssige problemer. Det fremmer ikke kun udviklingen af samarbejds- og teamwork-færdigheder, men lærer også eleverne vigtigheden af kollektiv handling for at skabe meningsfuld forandring.

Kultur er hverken en overskridelse eller en neutralisering af transcendens; den består af et etisk ansvar og en forpligtelse over for ens næste, et forhold til transcendens som transcendens. Vi kan kalde det kærlighed. Den ordnes af den andens ansigt, som ikke er et erfaringsdata og ikke kommer fra verden. Menneskets indtrængen i værens barbari, selv om ingen historiefilosofi kan garantere, at barbariet ikke vender tilbage (Levinas, 2011, s. 61).

Gradvist vil uddannelsesaktioner opbygge partnerskaber med værtssamfundet (samfundsorganisationer, aktivistgrupper og andre forandringsagenter) for at identificere behov og muligheder for fælles handling. Det kan være med til at udvide effekten af undervisning og læring ud over klasseværelset og skabe meningsfulde forbindelser mellem skolen og lokalsamfundet. Det er at bruge en strategi fra partnerskab med det umiddelbare til det kollektive og fælles. Det er at skabe et fællesskab, der påvirker, skaber og støtter personlig og social forandring. Det er at tage udgangspunkt i erkendelsen af, at social forandring (af mening, handling, politik osv.) begynder på det individuelle niveau, i dette tilfælde af og med undervisere og deres elever. Selvfølgelig skal dette strategiske mål passe ind i en tilgang til sprogundervisning, der er baseret på [følsomhed over for den sproglige og](#)

[kulturelle mangfoldighed](#) hos hver enkelt indvanderer, og understrege nogle vigtige aspekter fra et didaktisk synspunkt, men det grundlæggende må ikke tabes af syne.

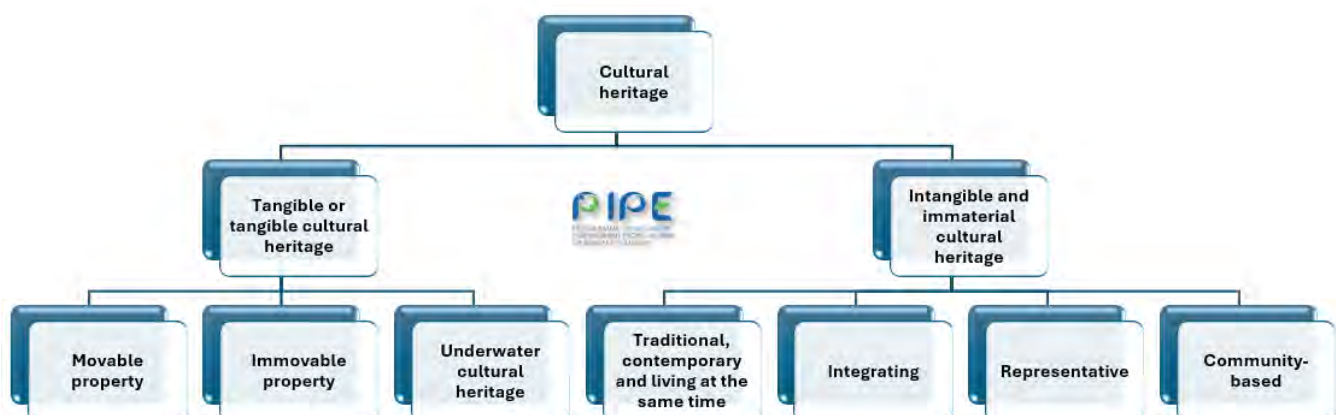
I sidste ende har vi et personligt og kollektivt mål, mens vi kombinerer et væld af subjektive og singulære fakta, der udgør et klasseværelse, ti klasseværelser, hundrede klasseværelser og en masse migranter, der tilhører en fælles tid og et fælles rum for at skabe en [fælles fremtid](#).

[Kravet om anerkendelse bliver tvingende på grund af de formodede forbindelser mellem anerkendelse og identitet, hvor sidstnævnte udtryk betegner noget, der svarer til en persons fortolkning af hans eller hendes definerende egenskaber som menneske. Tesen er, at vores identitet til dels formes af anerkendelse eller mangel på samme \(Taylor, 1993, s. 43\).](#)

Sproglige rettigheder er et grundlæggende aspekt af menneskerettighederne, da de er tæt forbundet med kulturel identitet, social inklusion og lige muligheder. Men grænserne for disse rettigheder for grupper, der er migreret til et andet område, er uklare og afhænger ofte af værtssamfundets "særlige" rettigheder. Værtssamfundets frygt for at miste en identitet står over for frygten for at miste mindet om dem, der er flyttet. Det er en ulige kamp, der har et meget vanskeligt udfald, hvis ikke en løsning.

Vi fokuserer næsten altid på undervisning i modersmålet som en facilitator for integrationen af migranter i området, hvilket skaber en reel akkulturation af migranter. Ofte er denne sprogundervisning ikke engang tosproget, og slet ikke når [det gælder anerkendelse af minoritets- eller fremmedsprog](#), hvilket ville være "typiske" strategier for en stat, der beskytter de sprog, der findes på dens territorium.

["Anerkendelse" er blevet et nøgleord i vores tid. Denne idé, en ærværdig kategori fra den hegelianske filosofi, som for nylig er blevet genoplivet af politiske teoretikere, viser sig at være central i arbejdet med at konceptualisere aktuelle debatter om identitet og forskel. Uanset om det drejer sig om oprindelige folks krav på jord, kvinders velfærdsarbejde, queer-arbejde eller muslimske tørklæder, bruger moralfilosoffer i stigende grad begrebet 'anerkendelse' til at afdække det normative grundlag for politiske krav \(Fraser og Honneth, 2006, s. 13\).](#)

Bevarelsen, udviklingen og udtrykket af den kulturelle [og sproglige virkelighed og arv er](#) på sin side udtryk for og vedligeholdelse af ens egen identitet. Undervisningen i værtslandets sprog bør ikke kun lette integrationen i det nye samfund, men også respektere og værdsætte deres tidligere kulturelle og sproglige identitet. Tovejs sprogindlæring anerkender, at integrationsprocessen ikke er en envejsproces, men involverer et dynamisk samspil mellem migranter og værtssamfundet. Migranter bringer deres unikke erfaringer, viden og perspektiver med sig og beriger dermed værtssamfundets kulturelle og sproglige struktur. Samtidig gør det at lære værtslandets sprog det muligt for migranter at deltage fuldt ud i det sociale, økonomiske og politiske liv i deres nye samfund og dermed udøve deres ret til selvbestemmelse i en interkulturel kontekst.

Som afslutning på dette afsnit kommer vi til det praktiske dilemma med undervisning i nationalsprog og den afgørende rolle, som læreren spiller, og hvor vigtigt det er for den enkelte persons udvikling at [anerkende sit modersmål](#). Det er en kontinuerlig puls mellem fremme af integration i et samfund, adgang til uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder og skabelse af en egen kulturel identitet, der former integrerede personer og er ratificeret af endeløse lovgivninger og internationale traktater.

Det er at præsentere den typiske programmering af tosproget undervisning og dens fordele, men også dens mangler, når den kultur, der "efterlades", ses som overgået, både af kulturelle aspekter af destinationen og af folks personlige historier?

I sidste ende fokuserer lærerne på at forbedre den "digitale kompetence" og på en lang række pædagogiske og didaktiske strategier, som ofte, selv når de skaber et inkluderende, respektfuldt og sikkert miljø, ikke formår at fremhæve værdien af sproglig mangfoldighed på grund af presset fra et miljø, der altid er fjendtligt over for udlændinge.

Netop manglen på et hjem, hvor miljøets direkte fjendtlighed kan opløses i tætte relationer, og hvor man kan få et pusterum fra den totale fordybelse, samtidig med at der ikke er plads i

uddannelsesinstitutionerne til at tillade og endda opmuntre til brug af modersmålet, gør migranternes og deres læreres arbejde til en vanskelig opgave at bestige.

Der skal findes rum, hvor man kan diskutere de udfordringer, som lærerne står over for, f.eks. manglende [uddannelse i interkulturel](#) undervisning, begrænsede ressourcer eller restriktive uddannelsespolitikker. Rum, hvor man kan klage og samtidig udforske muligheder for at forbedre sprogundervisningen, f.eks. efteruddannelse af lærere, [udvikling af inkluderende undervisningsmaterialer og samarbejde med sprogsamfund](#).

5.3. Fra gæstfrihedens pædagogik til en kritisk undervisning i det nationale sprog: Mod en ny, bevidst og emancipatorisk didaktik

En af de grundlæggende forskelle mellem mig og de fatalistiske intellektuelle - sociologer, økonomer, filosoffer eller pædagoger, det er ligegyldigt - er, at jeg i går som i dag aldrig har accepteret, [at pædagogisk praksis](#) kun skal være begrænset til at "læse ordet", til at "læse teksten", men skal omfatte "læsning af konteksten", "læsning af verden". ([Paulo Freire](#))

Boblespørgsmål: Hvilken uddannelse og kritisk bevidsthed har sproglærere brug for? Dette spørgsmål som et rum for refleksion inviterer os til at se ind i den andens spejl og forestille os sprogindlæring som et middel til transformation i ental - emancipation - og flertal - tilpasning til det fælles bedste. Jeg minder om, at grækerne havde to ord i denne forbindelse: For den person, der tilpasser sin

enestående frigørelsesproces til det fælles bedste, kaldte de politikos, og for den person, der prioriterer sine personlige interesser frem for fællesskabet, kaldte de idiotas. Den unikke transformation og dens tilpasning til det fælles bedste – koinos – opfordrer os til at tænke over, hvordan undervisning i og læring af et sprog kan betyde en interkulturel projektion, politisk medansvar og socialt engagement, en åbenhed over for interkulturelle synergier i forhold til mangfoldighed. Hvilket udvalg af ressourcer og/eller aktiviteter og erfaringer med meningsfuld læring har vi brug for? Hvad forstår vi ved meningsfuld læring? Hvilket indhold forestiller vi os er meningsfuldt for en kritisk træning og bevidsthed hos sproglæreren? Hvis vi følger [Nuccio Ordines](#) fortælling [i hans manifest om nytten af det unyttige](#), og hvis rumvæsner skulle ankomme til denne lille blå kugle, der svæver i universet, og som er knyttet til nytteprincippet, ville vi måske præsentere menneskeheden fra pissoiret, men vi kommer helt sikkert til at tænke på andre kreationer, som heller ikke repræsenterer den med større værdighed.

Hvad skal uddannelse bruges til? Enhver uddannelsesproces (og processen med at undervise indvandrere i sprog er en af dem) involverer altid et subjektiveringsprojekt, ikke bare læring. Læring er noget, der altid sker i sig selv i ethvert menneske: Hvis disse migrantgrupper blev efterladt alene i værtslandets kontekst, ville de så ikke ende med at lære sprogets rudimenter, selv om de ikke ønskede det?

Derfor er det vigtige, når vi overvejer at gennemføre en uddannelsesproces, ikke spørgsmålet om, hvordan vi kan fremme mere og bedre bestemt læring (i dette tilfælde at lære sproget), men hvordan vi kan bidrage til denne subjektiveringsproces, der kræver uddannelse (hvordan man bliver et subjekt, en agent for sig selv, inden for rammerne af værtskulturen og -staten).

Det er ikke tid og sted til at gå ind i en teoretisering af begrebsuniverset bag ovenstående udsagn. Det er tilstrækkeligt at påpege, at dette subjektiveringsprojekt, der kræver uddannelse, i bund og grund skal bidrage til, at de subjekter, der uddannes, er i stand til at gøre god brug af den frihed, der ligger i deres værdighed som mennesker.

At forvalte sin egen frihed er en kompleks ambition, som i bund og grund er blevet omdefinert på to måder: friheden til at kunne være og friheden til at ville være¹. Friheden til at være indebærer blandt andet at have de livsmidler, der letter adgangen til muligheder og alternativer, og det indebærer altid en mere ligelig fordeling af de materielle goder, der muliggør eksistens og trivsel, lighed i anerkendelse og lighed i muligheden for at deltage i samfundets beslutninger. Kort sagt bringer det os tilbage til idéen om lighed og den bagvedliggende stræben efter social retfærdighed.

¹ Nogle har omtalt dette som "[negativ](#)" frihed og "[positiv](#)" frihed. Det skal ikke opfattes som polære ekstremer, men som to kvalitativt forskellige former for frihed.

Uddannelsens rolle, forstået som en løftestang for social retfærdighed (et politisk værktøj), er at bidrage til at udvikle de evner (kompetencer) hos de lærende, som gør det muligt for dem at få adgang til fordelingen af goder inden for rammerne af komplekse samfund (primært gennem en kvalifikation, der giver adgang til arbejdsmarkedet) og til en godkendt status som borger (primært gennem en socialisering baseret på anerkendelse af respektive identiteter og en forståelse af strukturerne for borgerdeltagelse).

Friheden til at ville være er mere relateret til processer med etisk selvkonstruktion. Det indebærer, at man ikke kun har konstrueret sig selv med en bestemt, frit valgt identitet, men at man har gjort det inden for rammerne af en problematiserende analyse af de legitime moralske muligheder, der er til rådighed, og har internaliseret dem, der anses for at være mest egnede til at tjene ens egne mål og det fælles bedste. Dette andet aspekt af, hvad emancipatorisk udvikling indebærer, er måske det mest egentlige uddannelsesmæssige og ser ud over uddannelsespolitikken direkte på den måde, hvorpå de uddannelsesmæssige relationer, der gør det muligt for den enkelte elev at blive et subjekt, formes og udvikles.

Uddannelse kan derfor forstås som en etisk selvkonstruktionsproces, der i bund og grund er frigørende i en given kulturel kontekst, og som fremkaldes og understøttes af tilstedeværelsen af en uddannelsesagent. Det endelige resultat af denne proces bør være en transformation af de personer, der uddannes, på en sådan måde, at de er i stand til at definere deres eget gode (dvs. etisk orienterede) livsprojekt, der er i overensstemmelse med det fælles bedste.

Hvad vil det sige at "tilpasse sig det [fælles bedste](#)" inden for rammerne af et frigørende uddannelsesforhold? I det 21. århundrede er det vigtigt at etablere forbindelser mellem det, der sker i samfundet, og det, der læres i klasseværelset. Med andre ord er vi engagerede i en humanistisk vision om uddannelse, hvor der altid tages hensyn til den sociale kontekst.

Uddannelse er aldrig neutral: Den er betinget af sociale, kulturelle, økonomiske og politiske omstændigheder. Uddannelse er altid baseret på et bestemt verdensbillede af det sociale liv, svarer til bestemte interesser og forfølger bestemte mål. Ud fra denne betragtning er der pædagogik, der søger at fremme konforme subjekter og har tendens til at reproducere og fastholde eksisterende strukturer. Det er konservative pædagogikker, der er abstraheret fra den omgivende virkelighed, som har tendens til at understrege indførelsen af fremherskende værdier, søger at opretholde status quo og i bund og grund søger at begrænse sig til at uddanne "gode arbejdere".

I lyset af dette opstår der [kritiske pædagogikker](#) (som dette forslag er i tråd med), der er interesserede i at udvikle subjektiviteter, der er engagerede i social transformation, retfærdighed og lighed. Kritisk pædagogik sigter mod at udvikle pædagogiske alternativer, der tager hensyn til elevernes erfaringer og virkelighed, stimulerer deres kritiske ånd og fremmer udviklingen af holdninger og færdigheder, der sætter dem i stand til at engagere sig og handle til fordel for deres egen frigørelse og sociale retfærdighed.

Learning Tools & Spaces: Learners can create and participate in overlapping physical and digital learning spaces for sustained and authentic experiences. These spaces are also where knowledge is used, curated, and stored, making them 'platforms' for inquiry and natural sources of collaboration and creativity.

•Tags: place-based education, self-organized learning environments, flipped classroom, publishing, identity, streaming, innovation

Emergence & Adaptation: A defining characteristic of the 21st-century is rapid and ceaseless change. Emergence and adaptation are as much a part of teaching as assessment and curriculum. What is a 'classroom'? How are we changing and why? Is this designed to translate to emerging circumstances? What should change and what should not?

•Tags: adaptive learning algorithms, metacognition, globalization, personalized learning, learning models, artificial intelligence

Literacies & Knowledge Forms: Changing media forms place new demands on literacy patterns and pedagogical emphases. Research, data, publishing, social network use and more all have their own rules—and each requires unique literacies to master. Further, these will always be changing. (See *Emergence and Change*.)

•Tags: reading, writing, research, data, networks, coding, decoding, copyright/Creative Commons, modality

Place & Perspective: The duality of modern identity (digital and physical) creates new opportunities—and new reasons—for students to learn, connect, communicate and create. This is where knowledge, skill, and human character converge. This may or may not mean 'global connections.' Rather, this domain of modern teaching and learning underscores new ideas embedded in citizenship: local versus global, physical versus digital, political versus creative, Needs-based versus Opportunities-based, and more.

•Tags: critical literacy, personalized learning, knowledge demands, mobile learning, mentorship, wisdom

Critical & Rational Thinking: Critical thinking, rational thinking, creative thinking, and adaptable patterns of inquiry are replacing content knowledge as the core of learning circumstances. Adapting creative and 'growth' mindsets are also a part of this effort. This can be partly reduced to very basic and critical questions such as, "Is what I'm reading true? How can I know?" and "How do biases and social norms impact my worldview?"

•Tags: inquiry-based learning, Project-Based Learning, social improvement, civic participation, learning taxonomies

Analytics & Personalization: While generally misused today, analytics can (theoretically) be used to predict and personalize many facets of teaching & learning, inc. pace, complexity, content, and more. Artificial Intelligence will eventually revolutionize this practice. For now, it's useful to see the role that data *does* play in teaching and learning while guessing what role data *could be* playing in teaching and learning.

•Tags: assessment, digital portfolio, social traction, learning feedback, data, visual information, feedback loops

Feedback & Assessment: Understanding is perishable, and performance is fluid. New assessment forms provide smarter and more timely learner feedback and visualized progress metrics, replacing tests, letter grades and other static snapshots (that are reductive, misleading, and dated as soon as they are given).

•Tags: publishing, connected learning, portfolios, letter grades, standardized tests, data, analytics, IA.

Closed & Open Networks: Teaching embedded within, and around authentic networks (human or digital) is crucial to modern pedagogy. This is related to *Learning Spaces* and is a specialized form of knowledge. Who can I work with, learn from and publish for to solve problems and create opportunities important to me?

•Tags: social media, digital footprint, PBL, self-directed learning, maker learning, collaboration, dialogic learning

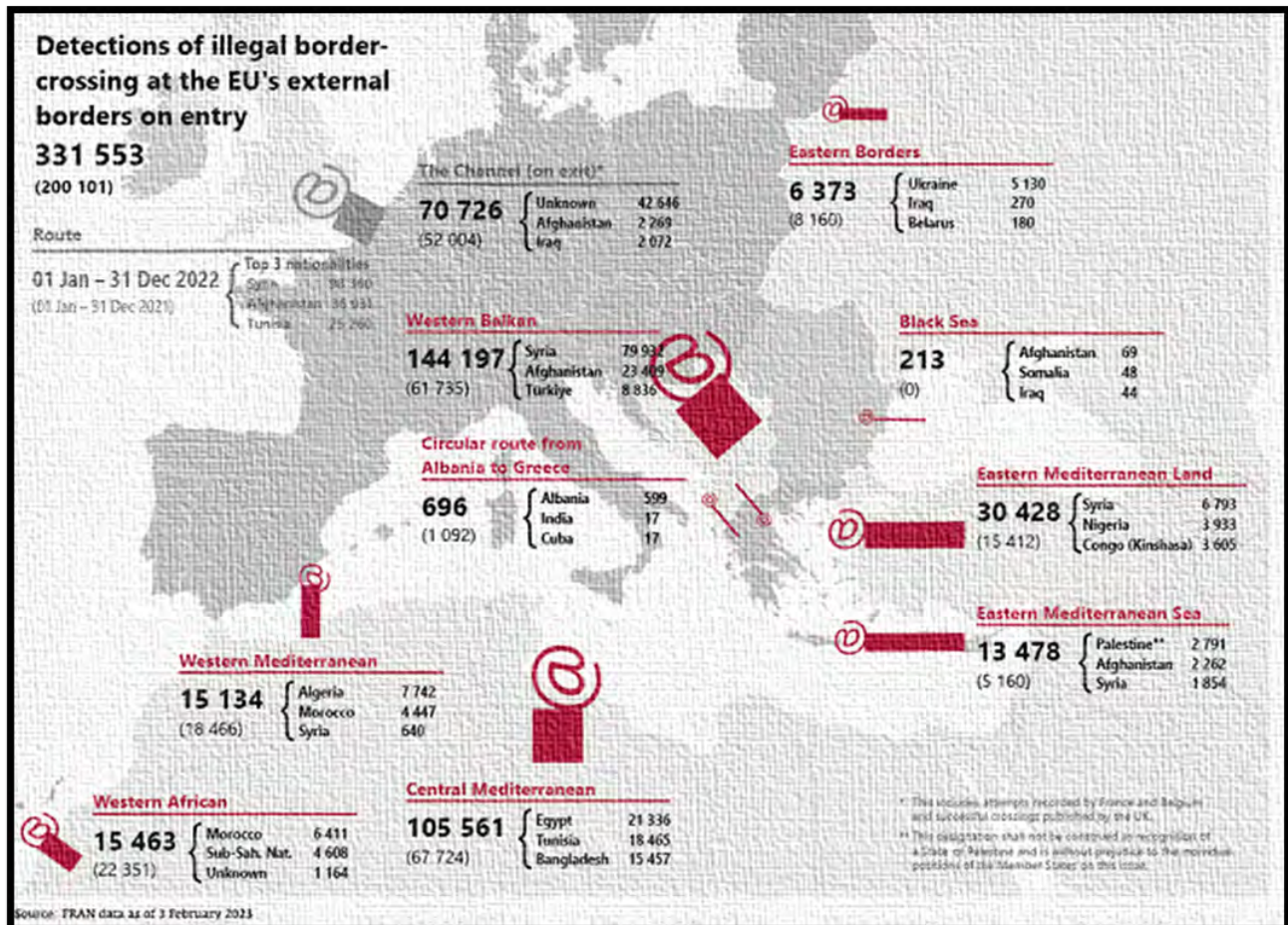
Et af nøglebegreberne i denne uddannelsesstrømning er kritisk bevidsthed. Den består i at tilegne sig en dybtgående viden om verden, opfatte de eksisterende sociale, politiske og økonomiske modsætninger og dermed handle mod virkelighedens undertrykkende elementer.

Hvad er lærerens rolle i denne proces, og hvordan skal han/hun håndtere den? For at fremme fremkomsten af kritisk bevidsthed er lærerens rolle grundlæggende. Ikke kun for at påpege de aspekter, som eleven bør problematisere (de moralske muligheder, der er til rådighed), men også for at opmuntre ham eller hende til at gøre det. I denne proces er analysen af de etiske aspekter lige så vigtig som underviserens æstetik, der skal være resultatet af et tidligere arbejde med sig selv, som har gjort det muligt for ham/hende at internalisere og forstå sin rolle som underviser.

Kritisk pædagogik opfatter lærere som transformative intellektuelle i modsætning til opfattelsen af læreren som en simpel eksekutor af læseplanen. Lærere ses således som uafhængige, reflekterende og kritiske fagfolk, der er bevidste om de politiske og sociale konsekvenser af deres arbejde (dvs. som undervisningsfag). De er kort sagt aktive agenter, der er engagerede i opbygningen af læseplanen i deres klasser, og som søger at fremme de studerendes kapacitet og kritiske bevidsthed, altid med udgangspunkt i [en position, hvor de bemyndiger og frigør deres](#) studerende.

Hvordan begynder denne proces? Hvor begynder den? Den grundlæggende gestus, hvorfra der etableres en pædagogisk forbindelse, som kan føre til et relationsskema, der er foreneligt med ideen om en kritisk pædagogik, starter altid med [anerkendelse](#). Ideen om anerkendelse er kompleks og kræver i bund og grund, at man giver afkald på opfattelsen af det pædagogiske forhold forstået som et asymmetrisk forhold, domineret af underviseren, forstået som en agent, der overfører et forudbestemt kulturelt udvalg (en læseplan), dekontekstualiseret, fremmed for den lærendes interesser og bekymringer, og som der frem for alt ikke sættes spørgsmålstegn ved.

Tværtimod kræver idéen om anerkendelse som et væsentligt grundlag i ethvert autentisk uddannelsesforhold (og endnu mere i forbindelse med sprogundervisning for migranter), at man konceptualiserer uddannelsesforholdet som et møde mellem to subjektiviteter (lærerens og elevens) i udvikling (subjektiveringsprocessen er aldrig fuldstændig), som er engageret i processen i hver deres rolle. Det er ikke muligt at udvikle en pædagogisk proces, der har til formål at skabe en kritisk bevidsthed, hvis dette møde og denne anerkendelse ikke finder sted.

Hvem er den lærende, der kalder os ind i denne relation? [Hvor kommer han/hun fra?](#) Hvorfor kommer han/hun? Hvad er hans/hendes baggrund? [Hvordan er han/hun?](#) Hvad tror han/hun på? Hvad ønsker han/hun at gøre med sit liv? Disse spørgsmål og andre lignende er dem, der bør være styrende for og ligge til grund for det pædagogiske forhold, der etableres mellem underviser og elev. At stille disse spørgsmål bør desuden ikke være resultatet af en blot "informativ" interesse (indsamling af data), der har til formål at "justere læreplansforslaget bedre" (en slags indledende diagnostisk evaluering). Tværtimod bør det, der motiverer disse og andre spørgsmål, være en ægte og [autentisk interesse i at kende og forstå vores samtalepartner](#). Denne interesse repræsenterer den væsentlige velkomstgestus, der danner grundlag for det, der kaldes gæstfrihedens pædagogik.

Dette gæstfrie forhold indebærer også, at man som underviser spørger sig selv: **Hvem er jeg i dette forhold? Hvem ønsker jeg at være? Hvordan ønsker jeg at være i denne relation? Hvorfor er jeg i den? Hvad er det, jeg ønsker? Hvad tror jeg om migranter?** Disse og andre refleksioner skal også gøres eksplicitte inden for rammerne af relationen, så der skabes et rum med gensidig anerkendelse og forståelse, der gør det muligt at etablere grundlaget for en frigørende pædagogisk relation: en horisontal relation, der bygger på dialog, og som søger en ægte forståelse af den anden.

Denne "åbenhed" over for den anden, der søger dennes væsentlige anerkendelse, indebærer ikke ukritisk bekræftelse af den anden (ubetinget accept af dennes overbevisninger og holdninger), men kan og bør undertiden føre til en kritisk og problematiserende dialog, der tvinger den anden til at genoverveje spørgsmål eller aspekter, som der kan og bør sættes spørgsmålstejn ved. Det, vi taler om her, er med andre ord ikke en overbærende, nem pædagogik, der er orienteret mod altid at overbeskytte den lærende. Det er snarere en engageret pædagogik, som accepterer den anden i hans eller hendes faktiske væsen, men som også er engageret i hans eller hendes transformation.

Lærerens/pædagogens rolle i denne forstand bør være meget lig rollen som kulturel ambassadør for ens egen kultur, den imødekommende, over for indvandrerens, der repræsenterer en anden kulturel virkelighed. Underviseren skal med en ambassadørs raffinement og respekt vise sine værdier og overbevisninger uden at forsøge at påtvinge dem, men blot problematisere dem, forklare dem og omfortolke dem i lyset af den indvandrede undervisers synspunkt, som kommer fra en anden kulturel virkelighed. Dette forhold bør under ingen omstændigheder opfattes som en kulturel indoktrineringsproces eller som en proces, hvor man erstatter sine egne overbevisninger og værdier med værtskulturens (eller lærerens/underviserens). Måden at forstå det komplekse forhold mellem underviserens og den lærendes værdier og overbevisninger på er snarere det, [Claude Magris](#) (1999) forsøger at skildre i sit essay "Teachers and Learners".

"Mesteren er sådan, fordi han, samtidig med at han bekræfter sin egen overbevisning, ikke ønsker at påtvinge sin discipel den; han søger ikke efterfølgere, han ønsker ikke at danne kopier af sig selv, men uafhængige intelligenser, der er i stand til at gå deres egen vej. Desuden er han kun en mester, hvis han forstår, hvad der er den rette vej for hans elev, og hvis han ved, hvordan han skal hjælpe ham med at finde den og følge den, uden at forråde essensen af sin egen person". En sand lærer lader sig aldrig rive med af "overskridelsens retorik, som er så kær for banale ånder, der tror, at de hævder deres egen originalitet ved at smide affald ud af vinduet, bare fordi et skilt forbyder det", og forstår at behandle sine elever "uden hovmod og uden hensyn, korrigere dem og blive korrigeret af dem uden at søge den falske tillid, der forhindrer et sådant forhold". "At have rigtige lærere er en ekstraordinær lykke, men det er også en fortjeneste, fordi det forudsætter evnen til at genkende dem og tage imod deres hjælp; ikke kun at give, men også at modtage er et tegn på frihed, og en fri mand er en, der ved, hvordan man indrømmer sin svaghed og tager imod den hånd, der bliver tilbudt ham". Claudio Magris. "Maestros y alumnos". *Utopía y desencanto - Historias, esperanzas e ilusiones de la modernidad* (Utopía e desencanto. Storie, speranze, illusioni del moderno, 1999). Barcelona: Anagrama; 1999; 364 s.; kol. Argumentos; trad. de J. A. González Sáinz; ISBN: 84-339-6148-9.

Hvor langt har ovenstående ideer udviklet sig inden for sprogundervisning? Inden for fremmedsprogsundervisning og -indlæring er kritisk pædagogik et nyere fænomen end inden for almen uddannelse, selv om der er et stigende antal undersøgelser og uddannelsespraksisser, der falder ind under paraplyen kritisk pædagogik. Kritisk pædagogik opfordrer sproglærere til at eksplicitere

forbindelserne mellem sprog og dets bredere sociale kontekst i klasseværelset og dermed udforske de sociopolitiske implikationer af sprogundervisning og vidensproduktion.

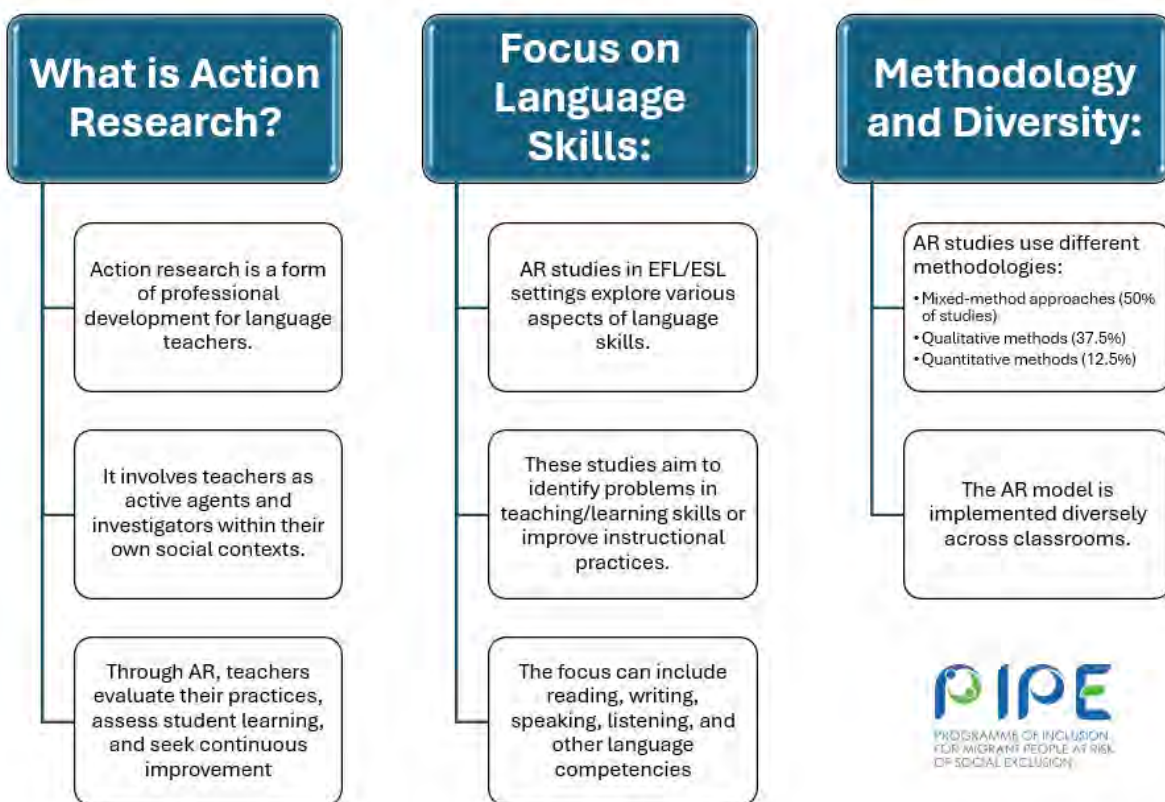
I anvendt lingvistik og sociolingvistik henviser udtrykket "kritisk" til typer af tilgange, der sætter spørgsmålstejn ved fremherskende argumenter og perspektiver: De forholder sig skeptisk til antagelser og ideer, der er blevet naturlige. Et fokus for kritisk forskning i sprogundervisning i de senere år har været at undersøge indflydelsen af neoliberalisme - den seneste mutation af kapitalismen - på fremmedsprogsundervisning og -indlæring.

En af de mest åbenlyse neoliberale effekter er den udbredte opfattelse af sprog ud fra et rent instrumentelt synspunkt, som en økonomisk ressource eller et værktøj til arbejde eller social fremgang. Indvirkningen af neoliberalismen er også synlig i opfattelsen af elever som entreprenører og forbrugere og af lærere som simple udbydere af sprogfærdigheder. Desuden er den neoliberale natur i høj grad til stede i sproglærebøger, som understreger individualisme, iværksætteri og forbrugerskema i deres indhold og aktiviteter, som undersøgelser af undervisningsmaterialer til engelsk og også til spansk som fremmedsprog viser.

Hvilken metodisk eller didaktisk tilgang synes bedst egnet i lyset af ovenstående? I virkeligheden kan enhver fysisk ramme og ethvert metodisk format være gyldigt, hvis det sker ud fra en dialogisk, snarere end horisontal, position baseret på anerkendelse. Den kritiske pædagogiks opfattelse af modhegemonisk og transformativ undervisning passer imidlertid perfekt til aktionsforskningens pædagogiske forslag. Aktionsforskning opfatter læreren som en forsker og bryder dermed med den traditionelle adskillelse mellem teori og praksis inden for uddannelsesområdet.

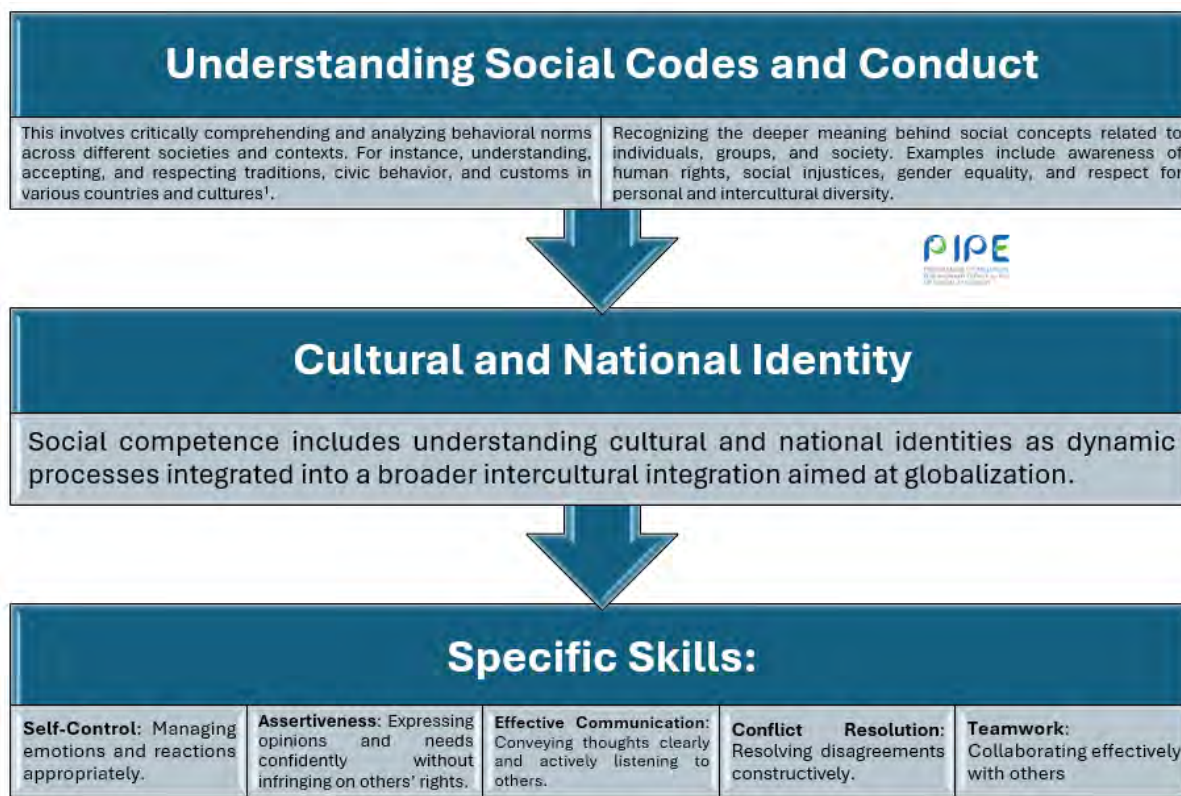
Den består i at forstå undervisning som "en forskningsproces, en proces med kontinuerlig søgning" med henblik på at forbedre den pædagogiske praksis. Det er en subjektiv og interventionistisk tilgang til uddannelsesprocessen.

Aktionsforskning er en metode, som i forskellige varianter har været anvendt i den almene undervisning siden i hvert fald anden halvdel af det 20. århundrede, men dens indflydelse på fremmedsprogsundervisningen er meget nyere. Inden for undervisning af indvandrere i et værtsprog bør nyere aktionsforskning, der sigter mod at udvikle kritisk interkulturel kompetence, fremhæves.

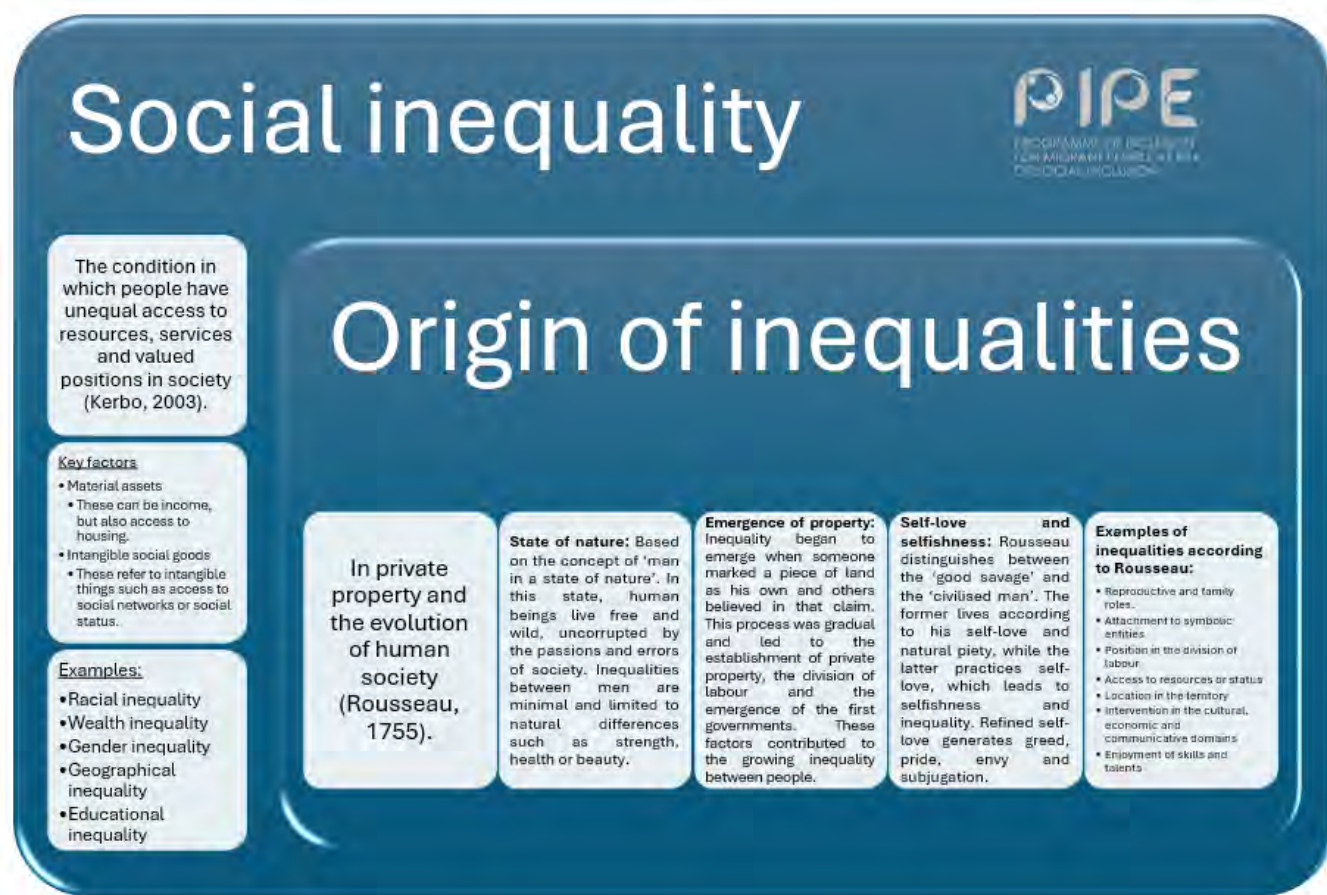
En meget hensigtsmæssig måde at etablere forbindelser mellem klasseundervisning og det, der sker i samfundet, er gennem brug af virkelige tekster, der omhandler aktuelle emner; samfundslitteratur, udvalgt filmografi, analyse af kunstværker, skuespil ... På den måde opfordres eleverne til at reflektere over indholdet og dele kriterier i fællesskab for at forbedre deres kritiske kapacitet. Dette fremmer de studerendes bevidsthed om de sociale forandringer, der skal gennemføres i verden, og tilskynder dem til at påtage sig en aktiv og kritisk rolle som aktive borgere i det 21. århundrede. Derfor lægges der vægt på uddannelsens transformative kraft, og derfor fremhæves uddannelsens rolle som et socialiserende værktøj ud over den betydning, der tillægges didaktiske aspekter.

Hvilket indhold, hvilke kompetencer eller færdigheder kan være referencer for udformningen af aktiviteter, der strukturerer den pædagogiske relation? For at lære forskellige sociale virkeligheder at kende er det nødvendigt at basere undervisningen på sociale kompetencer, blandt hvilke kommunikation, samarbejde, lederskab, indflydelse og konfliktløsning skiller sig ud.

Eleverne bør til enhver tid inviteres til at fordybe sig i den sociopolitiske og kulturelle kontekst, som uddannelsesprocessen foregår i, for at fremme en relation mellem det, der læres i klasseværelset - eller på andre pædagogiske mødesteder - og det, der sker i samfundet. Dette går hånd i hånd med uddannelse til globalt medborgerskab, som indebærer åbenhed over for andre sociale virkeligheder end ens egen og bevidsthed om individuelt ansvar i forskellige sociale aspekter, herunder social retfærdighed.

Et uddannelsesforslag baseret på disse søgninger hjælper med at blive opmærksom på de sociale uligheder, der findes i dag, at synliggøre, at mange mennesker er frataget rettigheder og muligheden for at være aktive borgere i denne globaliserede verden, at være opmærksom på de mennesker, der i øjeblikket er undertrykt, og på alle former for social uretfærdighed.

Der er således mulighed for at designe aktiviteter, der gør det muligt for eleverne at udvikle sig som globale borgere, samtidig med at de uddyber betydningen af interkulturalitet.

Når vi underviser i sprogklasser, når vi underviser i et nyt sprog, mener vi, at det er vigtigt at arbejde med disse ressourcer, som giver os mulighed for at introducere sociale spørgsmål, der hjælper eleverne med at uddybe deres forståelse af forskellige virkeligheder og forskellige sociokulturelle spørgsmål samt at dele deres egne livserfaringer, deres rejse, deres opbrud, deres forventninger og deres kulturelle arv. Det vil give os mulighed for at arbejde med centrale begreber inden for samfundsforskning, som f.eks. magt, ideologi og diskurs. Disse typer aktiviteter og ressourcer vil give os mulighed for at dykke dybere ned i den kontekst, de refererer til, og etablere relationer mellem den anvendte diskurs og den sociale virkelighed, som den er indrammet i.

Ved at etablere relationer mellem tekst og kontekst (når vi taler om tekst, henviser vi til ethvert valgt læringsværktøj, læsning, skrivning og/eller fælles visning), hjælper vi eleverne til at overveje at påtage sig et aktivt socialt engagement, der bidrager til at ændre uretfærdige sociale realiteter.

De magtforhold, der er til stede i de valgte ressourcer eller aktiviteter, såsom udnyttelsen af lande i syd af lande i nord eller magtforholdene mellem kvinder og mænd, skal dekonstrueres. Dette hænger sammen med at fremme tværgående temaer i klasseværelset, f.eks. dem, der vedrører kulturelle aspekter eller kønsspørgsmål (virkeligheden i lande i nord og syd, væbnede konflikter, kampen om territorier, tvangsforflyttelser, flygtningesituationen, den uretfærdige fordeling af rigdom, den økologiske krise, diskrimination på grund af race, religion eller køn ... temaer relateret til udviklingssamarbejde eller menneskerettigheder), da disse temaer bidrager til at gøre eleverne bevidste om fælles virkeligheder, fælles historier i forskellige geografiske områder. Og når det er nødvendigt, gør det det også lettere at sætte spørgsmålstejn ved moralsk uacceptable overbevisninger, praksisser eller kulturer ud fra et grundlæggende menneskerettighedsperspektiv.

Hvilken type ressourcer skal man bruge? Er det vigtigt at vælge lærebøger, der specifikt er rettet mod en kanonisk viden om sproget, eller bør kommunikativ kompetence have forrang, baseret på de underliggende problematiske spørgsmål, der ligger til grund for uddannelsesforholdet? De anvendte og anbefalede ressourcer bør ikke kun forbedre elevernes tilegnelse af et nyt sprog ved at fremme studiet af specifikt ordforråd relateret til interkulturelle aspekter, men også fremme tilegnelsen af sociale kompetencer såsom samarbejde mellem mennesker eller kommunikation; empati og respekt for mangfoldighed forbedres også. Multimodale tekster hjælper især eleverne med at observere, hvordan betydninger udtrykkes gennem forskellige kommunikationsformer. På den måde fremmes andre former for læsefærdigheder end traditionel grammatik (morfologi og syntaks uden semantik) ved at inddrage brugen af billeder og andre kommunikationsformer i undervisningen og formidle uddannelsesindhold tæt på den lærendes virkelighed og skabe nye interesse- og motivationscentre. Derfor understreges det, at sproget udvikler sig som et resultat af sociale forandringer, dvs. at sproget er et system af betydninger, som gør det muligt for mennesker at vælge mellem forskellige muligheder under hensyntagen til kommunikationsmålene, som altid er påvirket af den sociale kontekst.

Vi mener, at det er vigtigt at basere undervisningen på et socialt indhold, så eleverne kan udvide deres syn på andre sociale virkeligheder end deres egen og kan arbejde med færdigheder i forbindelse med respekt for mangfoldighed.

Enhver multimodal tekst, enhver kunstnerisk-kulturel skabelse, opfylder en symbolsk funktion, der er tæt forbundet med processen med at forme kulturel hukommelse, idet den ikke kun skaber information, men også er i stand til at lagre, gemme og akkumulere den i sin struktur gennem sin uafbrudte dialog med kulturen; således bliver betydningsfulde tekster og andre ressourcer kulturelle symboler og den grundlæggende hukommelse for en fælles kultur.

5.4. Værktøjskasse

[LSM Toolkit](#) er skabt til at imødekomme både de specifikke behov hos lærere, der yder sprogstøtte i almindelige uddannelsesprogrammer eller formelle sprogundervisningsmiljøer, og behovene hos lærere, der arbejder i grundskolen, og som underviser i forskellige fag i klasser, der omfatter indvandrerbørn og -unge. Værktøjskassen henvender sig også til frivillige, som ofte ikke er uddannede sproglærere, og som arbejder i lokalsamfundet, i flygtningecentre eller sammen med lærere. Værktøjskassen består af et sæt på 80 ressourcer, der er designet til at vejlede undervisere (lærere, frivillige), som yder denne form for sprogstøtte til voksne migranter og migrantbørn i en lang række sammenhænge. Ressourcerne er også designet til at give vejledning og ressourcer til andre interessenter, såsom dem, der er ansvarlige for at designe og organisere formel eller ikke-formel sprogstøtte, især for nyankomne migranter og flygtninge, og/eller dem, der er ansvarlige for at definere indholdet af før- og efteruddannelsesprogrammer for lærere og frivillige. Mange af værktøjerne var genstand for et omfattende pilotinitiativ i efteråret 2023. Et internationalt ekspertpanel blev bedt om at vurdere dem og give feedback, og ca. 100 lærere i Italien blev bedt om at afprøve et udvalg af værktøjerne med migrantelever i deres klasseværelser og give feedback på oplevelsen. Den fulde rapport om pilotprojektet kan findes her. Der findes en separat vejledning til dem, der organiserer fokuseret træning og supervisionsstøtte til sådanne lærere og frivillige. Den skitserer det potentielle omfang af en sådan uddannelse og giver praktiske eksempler på, hvordan udvalgte LSM-værktøjer kan bruges i uddannelse og professionel læring.

For undervisere på alle niveauer, fra børnehave til voksne studerende, tilbyder denne [Educator Resource Hub fra ILC Public Education Institute](#) en omhyggeligt kurateret samling af ressourcer, der hjælper dig med at støtte dine udenlandskfødte studerende og uddanne alle studerende om amerikansk indvandring. Start med at klikke på et af emneområderne nedenfor. Derfra kan du gennemse eller søge

efter klassetrin og nøgleord. Uanset om du underviser om indvandring eller skaber et indbydende miljø for dine indvandrererelever og deres familier, så er du dækket ind med emnerne nedenfor.

Da vi altid siger, at nogle af de bedste og mest

engagerende [projektideer](#) udspringer af aktuelle begivenheder, er her flere, som jeg lige har samlet fra projektsøgningsværktøjet på [bie.org](#). Jeg kan ikke stå inde for dem alle, men de kan måske give dig ideer. Jeg er sikker

på, at du kan finde mange flere projekter med immigrationstema derude - og hvis du finder et godt et, tilpasser et af disse eller gerne vil dele dit eget, så lad os det vide nedenfor! Alle disse projekter er baseret på samfundsfag/amerikansk historie, men mange har stærke ELA-læse- og skrivekomponenter, og nogle har kunst-, medie- og teknologifunktioner. Klassetrinnet er angivet for hver enkelt. Detaljeringsgraden i disse varierer; de er hentet fra forskellige kilder, herunder (og tak til) EL Education, Envision Schools, High Tech High og West Virginia Dept. of Education.

13 Projects About Immigration

[KIDS4ALL-projektet](#) er blevet bevilget som innovationsaktion inden for rammerne af Horizon2020-arbejdsprogrammet SC6 med titlen "Europa i en verden i forandring - inkluderende, innovative og reflekterende samfund" og med særlig henvisning til integrationsudfordringer for indvandrerbørn i uddannelsessammenhænge. Det sigter mod at styrke og valorisere transkulturelle, tværfaglige færdigheder i en meget diversificeret elevpopulation, der i stigende grad bekræfter den faktiske nødvendighed af livslang læring.

De [8 nationale Migrant Liter@cies Toolkits](#) blev udarbejdet på baggrund af de ideer og forslag, der kom frem under LTT-aktiviteterne, og takket være de 44 eksperimentelle workshops, der blev afholdt af alle partnere. Workshopperne fokuserer på effektiv og kreativ brug af nye medier og apps i læse- og skriveundervisningen, udvikling af innovative metoder til integration af medier og digitale færdigheder i undervisningen af voksne indvandrere, social inklusion og udvikling af sociale, medborgerlige og interkulturelle kompetencer, mediekendskab og kritisk tænkning samt integration i nye "digitale medborgerskaber". Hvert Toolkit vil præsentere de nationale workshops og workshops, der er udvalgt af partnerne, og som er tættere på den nationale kontekst, med praktiske eksempler på de syv nationale

sprog for at støtte undervisere og lærere, der arbejder med voksne migranter, og som er interesserede i at implementere workshops i deres egne lande.

Når det drejer sig om sprog eller viden om et samfunds kurser, tages der sjældent hensyn til sådanne behov, og denne gruppe af migranter får sjældent et tilstrækkeligt antal undervisningstimer til at nå det krævede sproglige niveau. Derfor inviterede Europarådet i 2018 en

gruppe eksperter til at udvikle [en europæisk referenceguide om læse- og skrivefærdigheder og andetsprogstilegnelse med henblik på sproglig integration af voksne migranter \(LASLIAM\)](#), der bygger på Den Fælles Europæiske Referenceramme for Sprog (CEFR) og Companion Volume. Denne referenceguide har til formål at støtte sprogundervisere, læreplansdesignere og sprogpoltiske beslutningstagere i deres bestræbelser på at designe, implementere, evaluere og forbedre læreplaner.

[Artiklen](#) analyserer sprog- og læseprogrammer for unge og voksne flygtninge og migranter. Den tager udgangspunkt i de internationalt vedtagne uddannelsesrettigheder for flygtninge og migranter og ser på relaterede politikker, strategier, principper, rammer og standarder. En gennemgang af tilgængelig information om resultaterne af flygtninges og migranternes læring indikerer betydelige niveauer af ulighed i modtagerlandene.

[Brugen af IKT3 til at hjælpe voksne migranter med at lære deres værtslands sprog](#) (eller andetsprog, L2) er en del af mindst tre politikområder på EU-plan: indvandrings- og integrationspolitik, informationssamfundspolitik, især foranstaltninger til e-inklusion, og uddannelsespolitikker for livslang læring. Alle tre områder er i øjeblikket omfattet af flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien, hvilket understreger deres strategiske relevans. Voksne migranternes tilegnelse af et andet sprog opfattes – om end på forskellige og til tider kontroversielle måder – af regeringer, værtssamfundet og migranterne selv som en afgørende faktor for socioøkonomisk og kulturel integration. Flere EU-medlemsstater har faktisk indført obligatoriske L2-krav for migranter, og et stort antal interessenter gør en stor indsats for at hjælpe migranter med at forbedre deres L2-færdigheder, selv hvor der ikke findes bindende krav.

"SIRIUS - Policy Network on Migrant Education" samler vigtige interessenter inden for migration og uddannelse fra hele Europa, herunder politiske beslutningstagere, forskere, praktikere og repræsentanter for indvandrersamfund. SIRIUS overfører viden og påvirker den politiske udvikling for at hjælpe elever med indvandrerbaggrund med at opnå samme uddannelsesstandarder som deres indfødte jævnaldrende.

[Teaching Immigration with the Immigrant Stories Project](#) indeholder lektioner for 8. klasse til voksne, der hjælper eleverne med at lære om aspekter af USA's indvandring i fortid og nutid gennem indvandreres og flygtninges personlige erfaringer. Lektionerne fremhæver digitale historier fra Immigrant Stories-samlingen: korte, originale videoer lavet af immigranter og flygtninge. Hver enhed er centreret omkring flere digitale historier fra Immigrant Stories-samlingen. De er kreative og gribende refleksioner over personlige og familiemæssige immigrationsoplevelser. Videoerne indeholder beretninger om familier, der er blevet adskilt og genforenet, minder om livet i flygtningelejre og om at finde kærligheden og tage en uddannelse tusindvis af kilometer hjemmefra. Videoerne er generelt 3-5 minutter lange, så eleverne kan se flere i klassen. Aktiviteter i klasseværelset opfordrer også eleverne til at overveje immigrationssystemer og -erfaringer ud fra individuelle perspektiver.

Erasmus [Lingua+-projektet "Innovativ sprogindlæring](#) inden for rammerne af praksis for sociokulturel inklusion og styrkelse af empati i voksenuddannelse" går lige ind i hjertet af det presserende spørgsmål om integration af migranter i Europa. Vellykket integration ses generelt som nøglen til at maksimere mulighederne for lovlig migration og få mest muligt ud af de bidrag, som indvandring kan give til EU's udvikling. Et grundlæggende kendskab til værtssamfundets sprog er afgørende for en vellykket integration af migranter i hele Europa. Projektet opfylder et specifikt behov: at give migranter mulighed for at lære værtslandets sprog ved hjælp af avancerede metoder og praksisser i et sociokulturelt samspil, hvor deres eget sprog og kultur også værdsættes. Sprogindlæring betyder ikke kun at tilegne sig et nyt ordforråd og en ny syntaks, men også at tilpasse sig et nyt kulturelt miljø og tilegne sig midler til at udtrykke sin egen identitet og livshistorie. Elevernes forskellige erfaringer bør være udgangspunktet for læringsudbytte og -resultater, og her kommer empatien ind i billedet: Folk taler bedre sammen, når de er autentiske (Rogers 1973) og anerkender den anden, som han/hun er, uden at dømme.

I dette afsnit præsenterer Cervantes' virtuelle center forskellige områder i forbindelse med [L2-undervisning for indvandrere](#) med det formål at tilbyde fagfolk, der arbejder inden for dette område, et rum til refleksion, uddannelse og debat. Her kan man finde teknisk dokumentation om indvandring og dens konsekvenser for sprogundervisningen samt referatet af mødet "Undervisning i andetsprog for indvandrere", der blev afholdt i 2003 i Madrid, og et udvalg af de mest repræsentative meddelelser fra det virtuelle forum, der blev lanceret i 2001 for at debattere dette emne. Endelig tilbyder dette rum, som fortsat vil udvide sit indhold, den elektroniske udgave af to referencetekster. Spansk som nyt sprog (2005) indeholder læseplaner fra Cervantes-instituttet og et program, der sigter mod at gennemføre et nødkursus i spansk. Bøgerne *Didáctica del español como Segunda Lengua para Inmigrantes* og *Inmigración: nuevas lenguas, nuevos hablantes, nuevas perspectivas*, som blev udgivet i 2008 og 2016 af Universidad Internacional de Andalucía, imødekommer en stigende efterspørgsel på alle uddannelsesniveauer ved at gå i dybden med spørgsmål vedrørende didaktikken for E/L2.

[Dette værktøjssæt](#)

fremhæver betydningen af at bruge et inkluderende sprog for at fremme inklusion og bryde med fastholdelse af stereotyper. I takt med

at vores studentsamfund bliver mere mangfoldigt, er det vigtigt at anvende et inkluderende sprog for at skabe et indbydende og inkluderende miljø, hvor alle føler sig værdsat og respekteret. Ved at indarbejde inkluderende sprog i vores uddannelsespraksis og arbejds- og studieforhold viser vi vores engagement i retfærdighed og skaber en støttende atmosfære, hvor studerende og medarbejdere med alle baggrunde og identiteter kan trives. Selv om inkluderende sprog har sine begrænsninger og er subjektivt, spiller det en afgørende rolle, så her giver vi nyttige forslag til at guide dig på vejen mod positiv sprogbrug.

[Værktøjskassen](#) trækker på den omfattende forskning og analyse i World Migration Report-serien for at levere specialiserede værktøjer og ressourcer til brug for vigtige målgrupper som f.eks. undervisere. World Migration Report er flagskibspublikationsserien fra International Organization for Migration, FN's migrationsagentur. Rapporten præsenterer data og information om menneskelig migration sammen med analyser af komplekse og nye migrationsspørgsmål. Den har

været i produktion i mere end to årtier. På grund af det globale fokus bruger Toolkit indhold fra hele verden til at understøtte læring om dette globale emne. Ligesom selve rapporten er dette Toolkit blevet fagfællebedømt af uddannelses- og migrationseksperter for at sikre, at det lever op til de højeste kvalitetsstandarder.

[Denne værktøjskasse](#) har en proaktiv tilgang til inklusion. Ved at tænke forud for potentielle barrierer vil du være i stand til at forudse og planlægge de udfordringer, dine elever står over for. Denne værktøjskasse vil hjælpe dig med at skabe et mere inkluderende klasseværelse som standard, hvilket betyder, at du forudser og planlægger behov på forhånd i stedet for at skulle reagere ufatteligt hurtigt, når du bliver opmærksom på nye krav. En proaktiv tilgang til inkluderende undervisning har til formål at hylde mangfoldigheden i klasseværelset og kan hjælpe alle elever, herunder Marco, med at nå deres potentiale på trods af forskelle.

6. Ligestilling mellem kønnene i sprogundervisning for migranter

Sammenfatning

Hvordan påvirker køn migrationsspørgsmål: Kan vi forestille os oplevelsen af at være kvinde, transkønnet eller ciskønnet, udlænding, udokumenteret, fattig, uden familieband og uden kendskab til kulturen eller sproget omkring os? I en verden, hvor udfordringen med ligestilling mellem kønnene er endnu mere presserende og nødvendig i lyset af statistikkerne over rædsel og barbari, skal fagfolk og frivillige betragte processerne med at undervise migranter i nationale sprog som en mulighed for, som UNESCO foreslår, at frigøre og styrke dem, der lider under diskrimination, og at øge bevidstheden og sensibilisere dem, der diskriminerer, gennem uddannelse. Ved at tage udgangspunkt i de principper, der ligger til grund for fredskulturen, som er indrammet af universelle rettigheder, og forbinde dem med feminisme, så indholdet i undervisnings- og læringsprocesserne konfronteres med kønsbestemt vold og diskrimination, kan man indvie og uddanne migranter i grundlaget for bevægelser for ligestilling. Målet er at øge bevidstheden om og gribe ind over for kønsbaseret vold ved at fremme en uddannelse, der er baseret på brugen af et inkluderende sprog, og uddybe synligheden af mennesker, der udsættes for diskrimination, fra deres stemmer og erfaringer til refleksioner, der gør det muligt for dem at blive bevidste om de trusler og farer, der lurar i den nye kontekst, og fra adgang til uddannelse at blive bemyndiget til at kende og være i stand til at deltage i modstandsbevægelser for lighed.

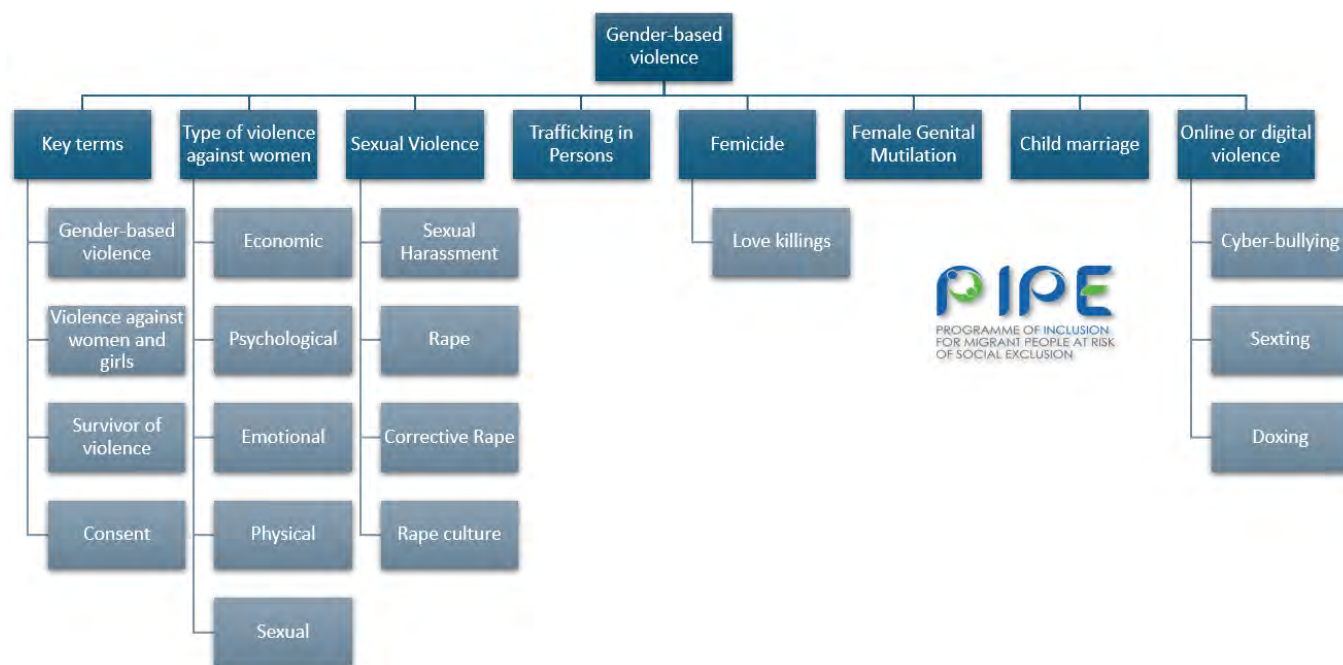
6.1 Kønsbaseret vold og diskrimination: begrebsramme og terminologiske spørgsmål

Boblespørgsmål: Hvordan manifesterer vold og diskrimination sig i vores samfund? Hvordan påvirker de migrantgrupper? Kan vi undervise i sprog og samtidig ignorere de potentielle situationer med vold og diskrimination, som disse mennesker udsættes for? Hvor ville en sådan indsats føre os hen? Hvad ville pointen være?

6.1.1. Vold (fysisk, psykologisk, følelsesmæssig, økonomisk, kulturel, religiøs, vold i hjemmet, i medierne og i cyberspace)

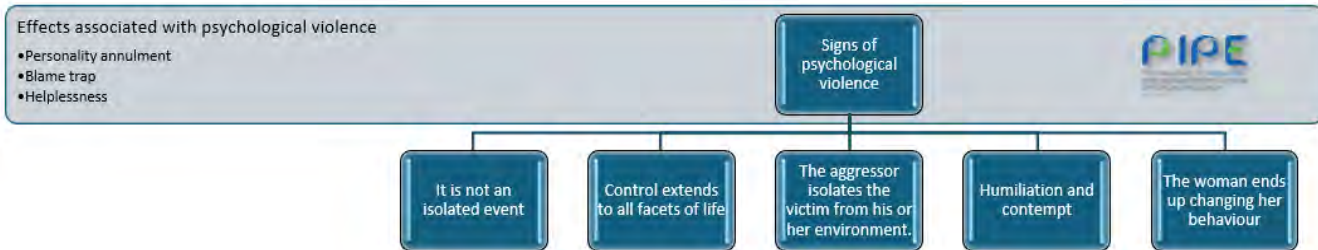
Hvis moderne samfund udvikler sig i retning af meget komplekse og definerede strukturer, er det blandt andet for at begrænse og minimere voldsudtryk (de bliver civiliserede). Migranter, der befinder sig i atopiske grænsepositioner, indbyggere i "ikke-steder" i forandring, mangler ofte disse sociale rammer, som for resten af os beskytter os (i det mindste i højere grad). I modsætning til lovens subjekter,

borgerne i værtslandet, mangler migranter ofte de facto strukturer til at beskytte deres rettigheder (nogle gange ikke engang de mest grundlæggende og menneskelige rettigheder). Af alle disse grunde er et af kendetegnene ved migranter, at de er mere udsatte og sårbare over for voldssituationer.

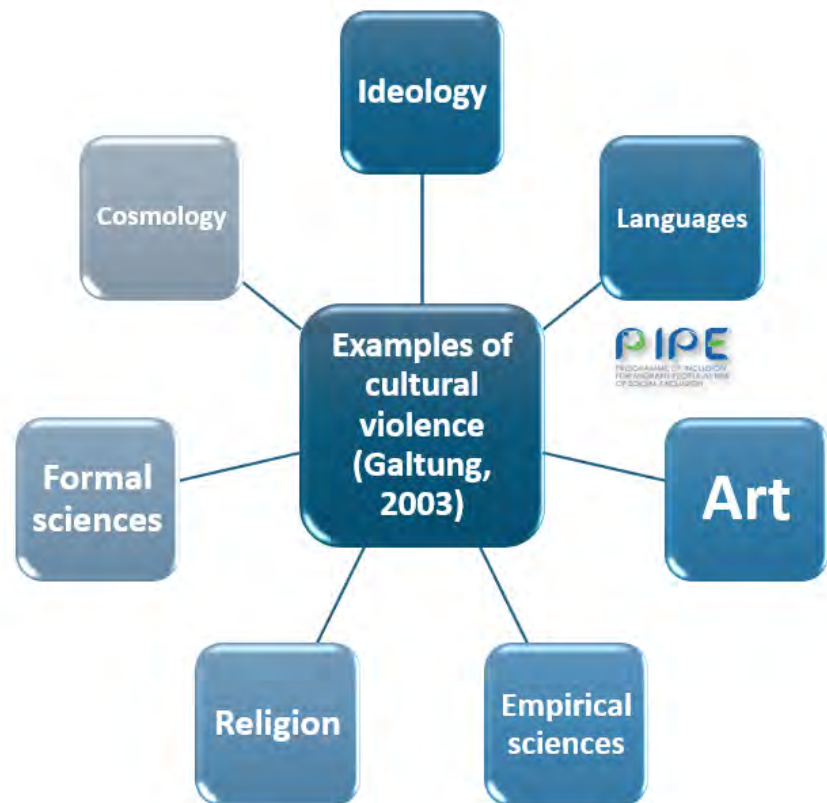

Vold er en manifestation af magt og kontrol, som kan antage mange former, hver med sine karakteristika og konsekvenser. Vold er et komplekst socialt problem, som ikke kun rammer migrantbefolkninger, og som påvirker individer og samfund på mange forskellige måder. Netop på grund af dets kompleksitet finder vi det passende at dedikere disse første linjer til at identificere, definere og beskrive forskellige former for vold, herunder fysisk, psykologisk, følelsesmæssig, økonomisk, kulturel, religiøs, vold i hjemmet, i medierne og i cyberspace.

- Fysisk vold: Fysisk vold indebærer brug af kropslig magt for at skade eller påføre en anden person lidelse. Ofre for fysisk vold kan lide af alt fra mindre skader til fatale konsekvenser. Denne type vold er en af de mest synlige og forbindes ofte med forbrydelser som overfald og misbrug i hjemmet. Selv om den kan være ødelæggende for gerningsmanden, er den også en af de letteste at identificere og kontrollere på grund af dens fysiske karakter.
- Psykisk vold: Psykologisk vold er kendetegnet ved brug af adfærd, der forårsager følelsesmæssig og mental skade. Det kan omfatte intimidering, manipulation, trusler, ydmygelse og social isolation. Denne type vold kan være svær at identificere, da den ikke efterlader fysiske mærker, men dens virkninger kan være dybt destruktive og føre til mentale sundhedsproblemer som depression, angst og lavt selvværd.

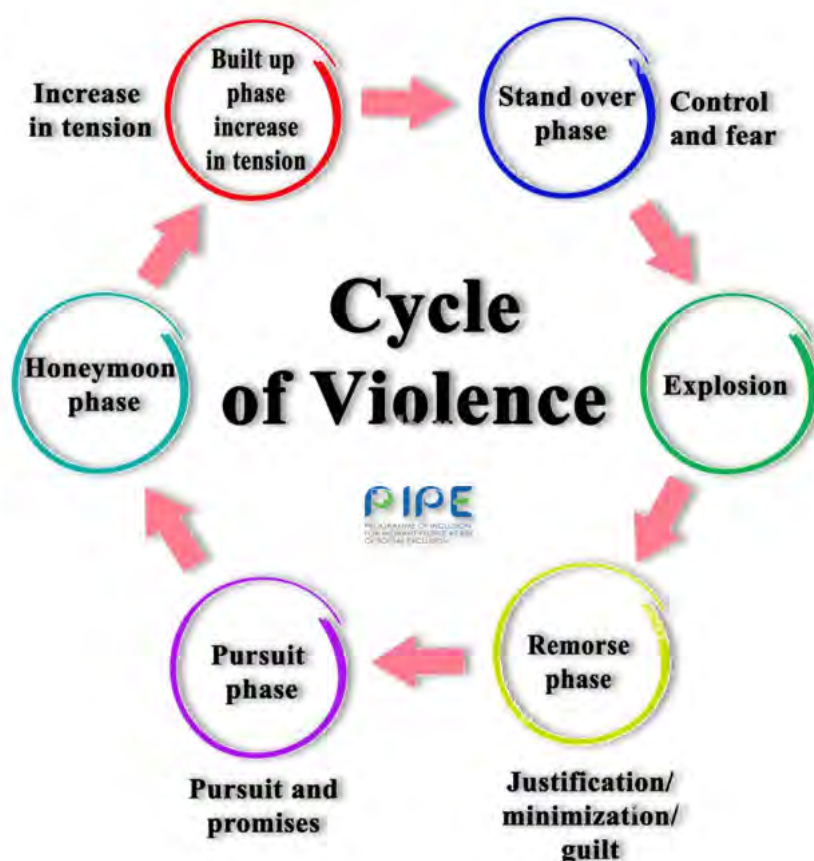

- **Følelsesmæssig vold:** Følelsesmæssig vold er tæt forbundet med psykologisk vold, men fokuserer specifikt på at skade en persons følelser. Det omfatter adfærd som konstant kritik, nedvurdering, nedvurdering, nedvurdering og følelsesmæssig manipulation. Ofre for følelsesmæssig vold føler sig ofte fanget og kan komme til at tvivle på deres værd og evne til at træffe beslutninger.
- **Økonomisk vold:** Økonomisk vold viser sig, når en person kontrollerer en andens økonomiske ressourcer og begrænser deres adgang til penge og økonomiske ressourcer. Det kan omfatte forbud mod at arbejde, kontrol af indkomst og forbrug og nægtelse af at give penge til basale behov. Økonomisk vold er en form for tvangskontrol, der har til formål at opretholde offerets afhængighed.
- **Kulturel vold:** Kulturel vold henviser til kulturelle praksisser og overbevisninger, der opretholder ulighed og misbrug. Det kan omfatte traditioner og normer, der retfærdiggør vold mod bestemte grupper, f.eks. kvinder eller etniske minoriteter. Kulturel vold kan være svær at udrydde, fordi den er dybt integreret i et samfunds skikke og værdier.
- **Religiøs vold:** Det er vigtigt at skelne mellem religiøst motiveret vold og religiøs vold. Førstnævnte opstår, når religion bruges til at retfærdiggøre eller tilskynde til overgreb og undertrykkelse. Det kan komme til udtryk gennem forfølgelse af enkeltpersoner på grund af

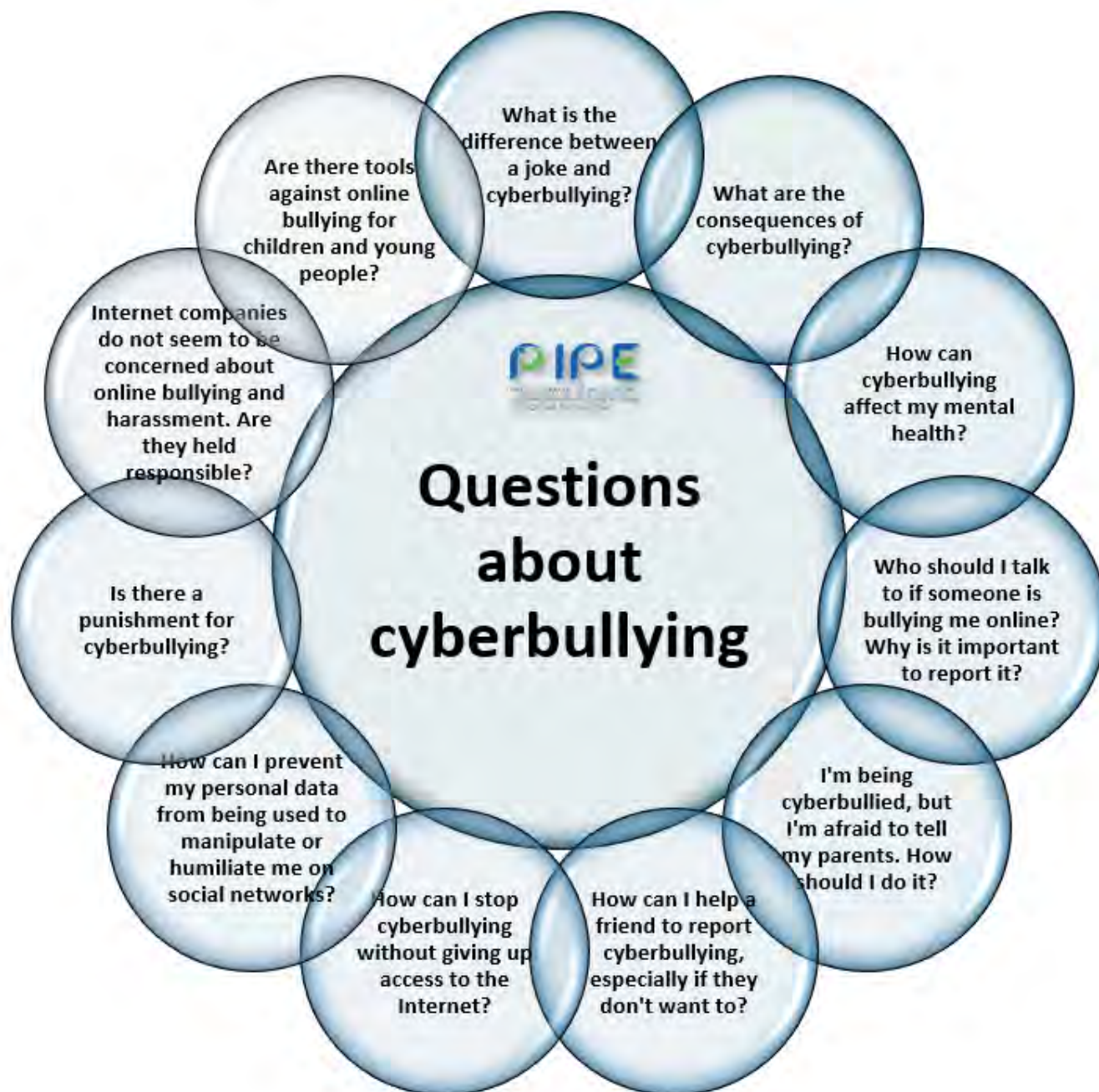

deres religiøse overbevisning, indførelse af restriktive religiøse regler eller brug af religion som undskyldning for voldelige handlinger. Denne form for vold kan skabe dyb splittelse og langvarige konflikter i samfund og mellem nationer. Religiøs vold er mere subtil. Den er baseret på manglende anerkendelse og respekt for den religiøse overbevisning hos den person, der har den. Den opstår normalt i situationer, hvor hegemoniske religiøse overbevisninger påtvinges den brede befolkning i det offentlige rum uden hensyn til minoriteters overbevisninger.

- **Vold i hjemmet:** Vold i hjemmet forekommer i forbindelse med et intimt forhold, herunder partnere, familiemedlemmer og samboende. Det kan omfatte forskellige former for vold, herunder fysisk, psykologisk, følelsesmæssig og økonomisk vold. Vold i hjemmet er et udbredt problem, der påvirker mennesker i alle aldre, køn og sociale klasser, og som ofte forekommer i hjemmets private sfære, hvilket gør det vanskeligt at opdage og håndtere.
- **Vold i medierne:** Medievold henviser til fremstillingen og promoveringen af vold i medierne. Det kan omfatte forherligelse af vold i film, tv-serier, videospil og nyheder. Konstant eksponering for voldelige billeder kan desensibilisere mennesker, især unge, og normalisere brugen af vold som et middel til konfliktløsning. Også gennem udbredelsen af offentlige politiske budskaber og taler, når de forherliger fremmedfjendske, sexistiske, totalitære eller generelt intolerante diskurser.
- **Vold i cyberspace:** Vold i cyberspace, eller cybermobning, kommer til udtryk gennem aggressiv og skadelig adfærd på digitale platforme som sociale netværk, fora og beskedtjenester. Det kan omfatte chikane, trusler, rygtespredning og offentliggørelse af personlige oplysninger uden samtykke. Vold i cyberspace kan have en ødelæggende effekt på ofrenes mentale og

følelsesmæssige sundhed på grund af den hurtige spredning af information og vanskeligheden ved at undslippe onlinemishandling.

Som det fremgår af denne korte og klargørende introduktion, er vold et mangesidet fænomen, som i sine forskellige manifestationer udgør en alvorlig trussel mod menneskers sikkerhed, trivsel og værdighed. At forstå dens udtryk og konsekvenser er afgørende for udviklingen af effektive forebyggelses- og interventionsstrategier. Uddannelse, bevidstgørelse og styrkelse af love og politikker

er afgørende for at bekæmpe vold og beskytte ofrene. I den forbindelse er undervisere, alle undervisere, nøgleaktører i opsporingen og bekæmpelsen af alle former for vold.

6.1.1.1. Seksuel vold (sexchikane, voldtægt, korrigerende voldtægt, voldtægtskultur)

Hvis udsættelse for de forskellige former for vold, som vi har identificeret i det foregående afsnit, er almindelig og hyppig for migrantgrupper på grund af deres økonomiske sårbarhed, deres usikre migrationsstatus (usynlighed og ophævelse af rettigheder) og deres manglende støttenetværk, er seksuel vold en særlig snigende og ødelæggende manifestation, der i uforholdsmæssig høj grad rammer indvandrerkvinder. Begrebet seksuel vold omfatter flere varianter og former, f.eks. sexchikane, voldtægt og gruppevoldtægt, og det forværres af voldtægtskulturen.

Voldtægtskulturen er en gennemgribende faktor, der fremmer og opretholder alle andre former for seksuel vold. I mange samfund ses migrantkvinder som sårbare og ofte som mindre værdige til beskyttelse og respekt. Denne [dehumanisering](#) (objektivering) gør det lettere at retfærdiggøre vold mod dem og fastholde straffrihed. [Migrantkvinder står således over for et dobbelt stigma](#): det at være udlænding og det at være kvinde i et samfund, der bagatelliserer og retfærdiggør seksuel vold. Dette kulturelle miljø fremmer ikke kun forekomsten af seksuelle overgreb og episoder med seksuel vold, men gør det også vanskeligt for ofrene at søge retfærdighed og støtte.

Disse manifestationer af seksuel vold kan variere fra episoder med chikane til gruppevoldtægter. Migrantkvinder finder ofte beskæftigelse i sektorer med ringe jobbeskyttelse, hvor sexchikane er en konstant trussel. Inden for f.eks. landbrug, hushjælp og hotel- og restaurationsbranchen kan arbejdsgivere eller tilsynsførende udnytte deres magt ved at gøre uønskede tilnærmelser eller kræve seksuelle tjenester til gengæld for at beholde deres job eller forbedre deres arbejdsforhold. Økonomisk usikkerhed og frygt for udvisning bringer mange af disse kvinder til tavshed, og de udholder chikane i stilhed for ikke at bringe deres levebrød eller immigrationsstatus i fare. Dette forstærkes også af uvidenhed, mangel på kulturelle/kontekstuelle spor eller simpelthen uforståenhed.

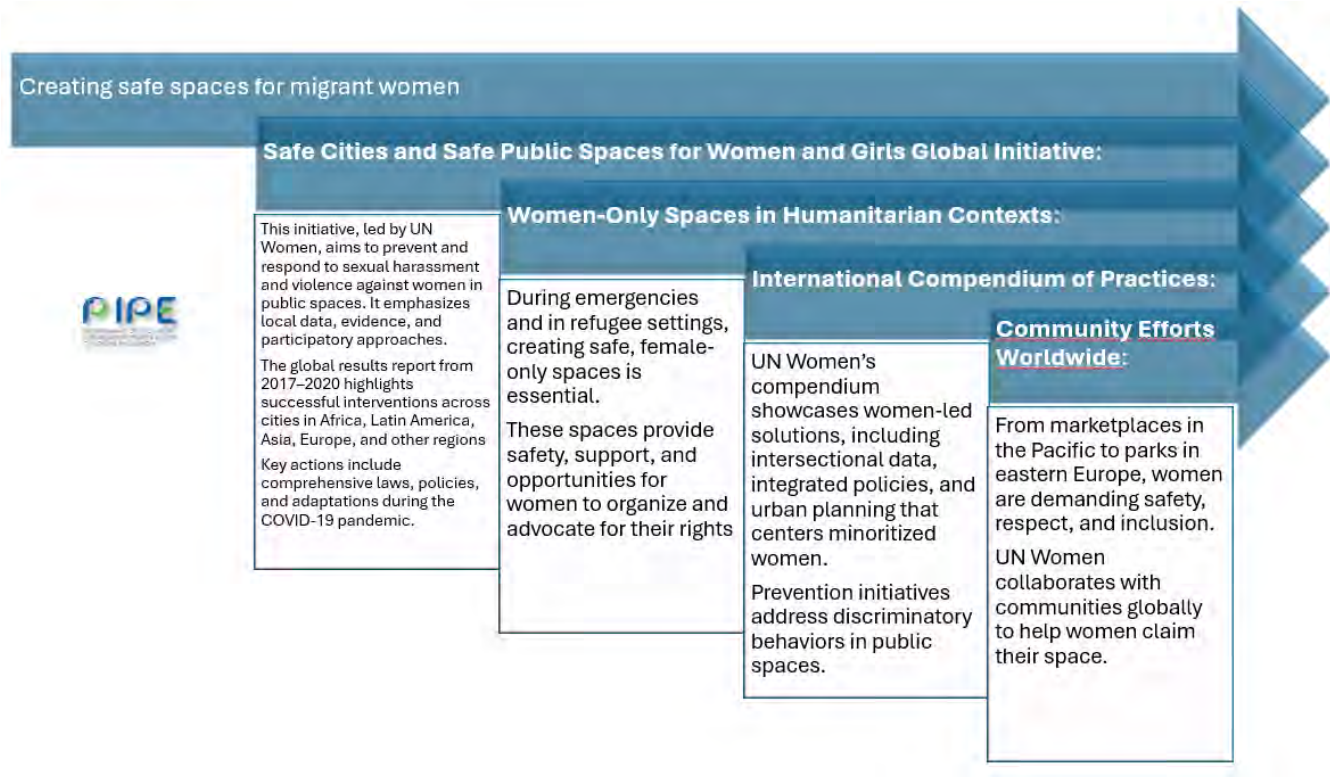
I disse sammenhænge er voldtægt en realitet, som mange migrantkvinder møder både i deres oprindelseslande, under migrationsprocessen og på bestemmelsesstedet. På deres rejse til et mere sikkert sted kan disse kvinder blive udsat for voldtægt af smuglere, andre migranter eller endda medlemmer af sikkerhedsstyrkerne. Truslen om seksuel vold er konstant og bruges som et redskab til kontrol og udnyttelse. I destinationslandene lever migrantkvinder ofte i marginaliserede samfund og mangler adgang til beskyttelse og retsvæsen, hvilket gør dem mere sårbare over for angreb, uden at det får konsekvenser for gerningsmændene.

Hvis voldtægt allerede er et ødelæggende traume, der efterlader dybe ar, repræsenterer gruppevoldtægt en særlig brutal og ekstrem form for seksuel vold, som nogle migrantkvinder oplever. Denne form for aggression er kendetegnet ved seksuelle overgreb begået af flere gerningsmænd, hvilket forstærker det fysiske og psykiske traume. Gruppevoldtægter forekommer ofte i konfliktsituationer eller i områder, hvor lov og orden er skrøbelig, men ikke kun. Disse kvinder oplever ikke kun rædslen ved selve angrebet, men også den stigmatisering og skam, der følger med, og som kan føre til, at de bliver udstødt af deres egne samfund og familier.

Men det mest effektive våben mod denne svøbe er igen (vi bliver ikke trætte af at gentage det) at styrke og frigøre alle indvandrerkvinder (med alt, hvad det indebærer). Uddannelse og offentlig bevidsthed er vigtige redskaber i denne kamp. Det er vigtigt at uddanne værtssamfundene om indvandrerkvinders rettigheder og værdighed og nedbryde stereotyper og fordomme, der opretholder volden. Oplysningskampagner kan ændre holdninger og adfærd og fremme en kultur med respekt og støtte til migrantkvinder. Derudover er det afgørende at yde omfattende støtte til ofre for seksuel vold. Det omfatter fysiske og psykiske sundhedsydelser, juridisk bistand og sociale støttenetværk, der kan hjælpe kvinderne med at genopbygge deres liv. Samfundsorganisationer og støttetjenester skal udstyres til at imødekomme indvandrerkvinders specifikke behov og anerkende de ekstra barrierer, de står over for.

Migrantkvinder har brug for sikre rum, hvor de kan dele deres erfaringer og få den støtte, de har brug for. Det er vigtigt at lytte til deres stemmer og sikre, at deres historier er en del af den offentlige samtale om seksuel vold. Kun gennem en kollektiv og bevidst indsats kan vi gøre os håb om at udrydde denne svøbe og opbygge et mere retfærdigt og ligeværdigt samfund. **Er vi i stand til at visualisere**

det privilegerede rum, som de uddannelsesrum, disse mennesker har adgang til (herunder sprogrum), giver til dette arbejde?

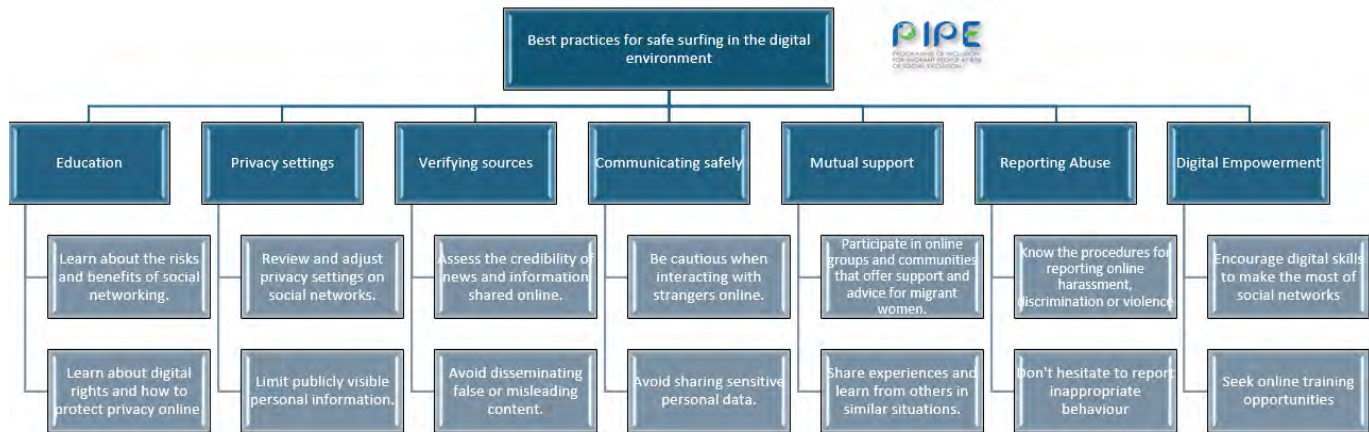
6.1.1.2. Sociale netværk: et rum for vold (sexting uden samtykke, sextortion, cybermobning, happy slapping, grooming, ufrivillig eksponering for voldeligt seksuelt materiale, sharenting eller overeksponering af mindreårige på internettet)

Sociale medier, der oprindeligt var tænkt som platforme for interaktion og kommunikation, har udviklet sig til rum, hvor forskellige former for vold kommer til udtryk. For migrantkvinder kan disse platforme både være en vital ressource og et farligt område, hvor forskellige trusler konstant materialiserer sig. Især fænomener som sexting uden samtykke, sextortion, cyberstalking, happy slapping, grooming, ufrivillig eksponering for voldeligt seksuelt materiale og sharenting repræsenterer specifikke udfordringer, der forværrer deres sårbarhed. **Hvad er det, vi taler om?**

- Sexting, eller at sende seksuelt eksplicit indhold via elektroniske enheder, kan blive en fælde for migrantkvinder. I mange tilfælde deler migrantkvinder intime billeder eller videoer i tillid til, at de vil forblive private. Men distribution af dette materiale uden samtykke kan føre til sextortion. Denne form for følelsesmæssig og økonomisk afpresning er særlig effektiv over for migrantkvinder, som måske føler sig isolerede og ikke har ressourcer til at søge hjælp. Desuden

kan frygt for kulturel stigmatisering og skam afholde dem fra at anmelde disse forbrydelser og dermed fortsætte overgrebscyklussen.

- [Cybermobning](#) indebærer brug af teknologi til at chikanere, true eller skræmme en person. For migrantkvinder kan cyberstalking have yderligere dimensioner. De kan blive udsat for racediskrimination og fremmedhad sammen med kønsbaseret chikane. Sprogbarrieren og manglende kendskab til lokale ressourcer kan gøre det endnu mere kompliceret at reagere på disse overgreb. Desuden kan frygt for juridiske eller immigrationsmæssige konsekvenser afholde dem fra at søge hjælp eller anmelde chikane til myndighederne.
- Fænomenet happy slapping, hvor fysiske overgreb optages og spredes online, kan også ramme migrantkvinder. Disse handlinger er ikke kun rettet mod offentlig ydmygelse af offeret, men kan også have alvorlige psykologiske konsekvenser. Migrantkvinder, der ofte allerede er traumatiserede af tidligere oplevelser med vold eller fordrivelse, kan finde disse handlinger særligt ødelæggende.
- Særligt foragtelig er en anden trussel fra digitale miljøer kendt som grooming. [Grooming](#) er den proces, hvor en voksen vinder et barns tillid for at udnytte ham eller hende seksuelt. Børn af migrantfamilier, som ofte tilbringer mange timer alene, mens deres forældre arbejder, kan være sårbare mål. Gerningsmænd bruger sociale netværk til at nærme sig disse børn og udnytter manglen på opsyn og ønsket om følelsesmæssig kontakt.
- [Ufrivillig eksponering for voldeligt seksuelt materiale er en anden form for vold, der er udbredt på de sociale medier.](#) Migrantkvinder, der søger information, støtte eller blot distraktion online, kan støde på grafisk indhold, der revictimiserer og genopliver tidligere traumer. Denne type eksponering kan være utilsigtet eller endda bevidst, hvor gerningsmænd med vilje sender sådant materiale for at skræmme eller chikanere.
- [Sharenting](#), eller forældres overeksponering af mindreårige på internettet, er en almindelig praksis, som også rammer migrantkvinder. Mange deler billeder og detaljer om deres børns liv på sociale medier, ofte uden at være klar over de farer, der er forbundet med det. Denne overeksponering kan gøre børn til mål for stalkere eller seksuelle overgreb. Desuden kan manglen på privatliv påvirke børnenes fremtidige liv, da det er svært at fjerne oplysninger, når de først er på internettet.

Hvad kan der gøres? Krydsningen mellem køn og immigrationsstatus skaber et ekstra lag af sårbarhed for migrantkvinder i det digitale rum. Disse kvinder kan stå over for betydelige barrierer for at få adgang til støtteresourcer, såsom juridiske og psykologiske tjenester, på grund af manglende information, sprogbarrierer og frygt for deportation eller gengældelse. Desuden kan kulturelle og sociale normer i deres lokalsamfund stigmatisere kvinder, der anmelder seksuel eller kønsbaseret vold, hvilket yderligere hæmmer deres mulighed for at søge hjælp. Online supportnetværk, som kan være en kilde til styrke og solidaritet, bliver ofte en kilde til risiko. Migrantkvinder kan blive udsat for angreb, der er specielt designet til at udnytte deres sårbarhed. Onlinediskrimination og -racisme forværrer disse vanskeligheder og gør det digitale miljø særligt fjendtligt for dem.

Creating a safer online environment

Legislation and Accountability:

Platform Responsibility:

Challenges and Progress:

During a Senate hearing, CEOs from major social media platforms were questioned about child safety. They reaffirmed their commitment to child safety and pointed to various tools they offer to prevent exploitation online.

Legislation has been proposed to allow victims of online sexual exploitation to sue social media platforms that promoted or facilitated abuse. It aims to make it easier for victims to request removal of harmful content.

Industrywide standards are recommended to address harassment and abuse, with systems for reporting, follow-up, and adjudication. These systems should be easy to use, accountable, and transparent.

Social media companies need to actively police themselves and improve their systems for detecting and preventing abuse.

Anonymity on the internet can embolden perpetrators, so platforms must take measures to protect users, especially minors.

Stricter implementation of prevention laws and adequate resources are crucial for safeguarding minors online.

Predators increasingly use social media and online gaming platforms due to anonymity and limited regulation.

While momentum exists for change, passing effective legislation remains a challenge.

Some bills propose features like allowing minors to protect their information, disabling addictive product features, and opting out of algorithmic recommendations.

For at løse disse problemer er det afgørende, at de sociale medieplatforme indfører strengere og mere effektive politikker mod misbrug og udnyttelse. Sikkerhedsforanstaltninger som identitetsbekræftelse og kunstig intelligens til at opdage og blokere skadeligt indhold skal styrkes. Derudover er der brug for et tættere samarbejde mellem regeringer, ikke-statslige organisationer og de sociale medieplatforme selv for at skabe sikrere miljøer og yde støtte til ofre. Migrantkvinder kan også drage fordel af uddannelsesprogrammer, der informerer dem om risici og bedste praksis i brugen af sociale medier. Det er vigtigt at skabe støttende fællesskaber, hvor kvinder kan dele deres erfaringer og få hjælp. Støttetjenester skal også være tilgængelige på flere sprog og være kulturelt følsomme. Det vil sige, at de uden at miste den transformative og frigørende ambition skal tilpasses, hvad den enkelte kvinde (som kender sin virkelighed og sine muligheder bedst) er i stand til og villig til at påtage sig. Rollen for dem, der interagerer med disse kvinder i uddannelsesmiljøer, deres følsomhed, deres takt, deres model og deres engagement, er afgørende.

6.2. Udfordringen ved at tænke fra grænsen eller genopfindelsen af en fælles verden. Bevægelser for lighed i ulighedens kartografier.

6.2.1. Grænsekroppe. Migration og køn

Den bemandede elsker og forsvaret sig voldsomt mod kærlighedens påtrængenhed. Hun elsker og dræber. Fra kønnes dybder, fra kønskampenes mørke og oprindelige fortid, opstår denne splittelse og forgrening af den feministiske sjæl, hvor kvinden for første gang finder fylden og den oprindelige integritet i sin feminine bevidsthed. Således fødes tragedien, når den feminine essens bekræfter sig selv som en dyade (Vyacheslav Ivanov, *The Essence of Tragedy*).

De omstændigheder, der udgør den ontologiske dimension (ental og flertal) af væren i sig selv og af væren i verden, er historisk blevet konstitueret – på en ambivalent, interesseret eller fordomsfuld måde – ud fra det naturalistiske bio-genetiske perspektiv (race, køn, egenskaber, evner, mangler eller handicap...) og det oprindelige socio-geografiske perspektiv eller tilhørsforhold (folk, skikke, kultur, religion, økonomisk status...). ...) og det oprindelige socio-geografiske perspektiv eller tilhørsforhold (mennesker, skikke, kultur, religion, økonomisk status ...), og dermed opstilles den etnografiske og etnologiske karakterisering, der klassificerer menneskelige kollektiver på samme måde som zoologi eller geologi. Civiliserede" etniciteter over for "barbariske" etniciteter, dominerende køn over for undertrykt køn, styrke over for svaghed, "sande" overbevisninger over for "afgudsdyrkelse", hvid over for sort, økonomisk og militær magt over for besiddelser og forsvarsløshed. Identiteter af værdighed og identiteter af uværdighed, menneskelighed af rettigheder og menneskelighed af overskud. Det er disse essentialistiske kriterier for identitetsdannelse, der har retfærdiggjort historien om slaveri, kolonialisme, patriarkat, ekstraktivisme, indoktrinering og religionskrige, segregering, usynliggørelse, plyndring, ødelæggelse og død af den anden, af den anden, af den anden. Det er den store identitetsfælde, der har tegnet og normaliseret [ulighedens og uretfærdighedens kartografi](#). Grænser som nye rum for relationer og kosmopolitisme. Flytning og decentralisering af verden: Studiet af international migration har tiltrukket sig en af de største tværfaglige interesser i de seneste årtier, især når denne type befolkningsbevægelse involverer et af de mest interessante paradokser i moderne tid. Den nuværende økonomiske og teknologiske globalisering giver mulighed for fri bevægelighed for kapital og information over hele kloden, men begrænser i høj grad den frie bevægelighed for mennesker mellem stater. Men de, der formår at migrere – som regel fra en mindre udviklet stat til en med en bedre økonomisk standard – er vidne til en række civile, sociale og politiske modsætninger i både deres oprindelses- og bestemmelsesområde. At tale om [transnational migration](#) er at gentage begrebet [transnationalt fællesskab](#). Det er forbundet med et fællesskab, der strækker sig og konsolideres ud over nationale grænser, og som understreger [det grænseoverskridende fænomen](#) for visse menneskegrupper, og hvor migrationsproblemet er forbundet med bevægelser af mennesker eller gruppeværdier, som immigranten har en tendens til at bevare i et fremmed område. Med tiden har definitionen af et transnationalt fællesskab også formået at sammenfatte de mange relationer, der forbinder oprindelses- og destinationssamfundene.

EUROPEAN UNION

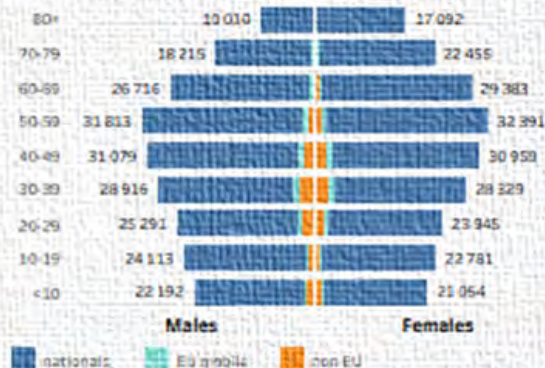

MAP AND LOGO FOR ILLUSTRATIVE PURPOSES ONLY

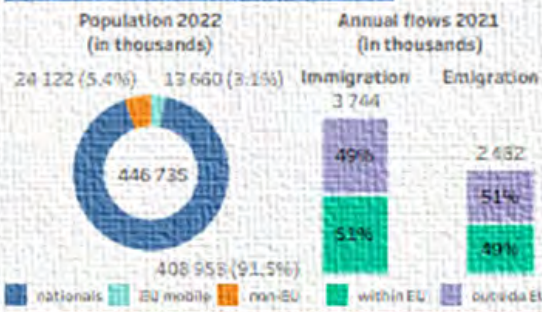

DEMOGRAPHY (at 1st January) (Eurostat)

Population structure 2022 (in thousands)

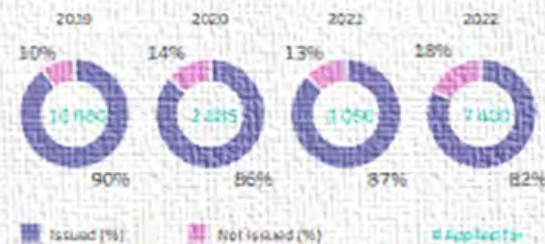

OVERVIEW (at 1st January) (Eurostat)

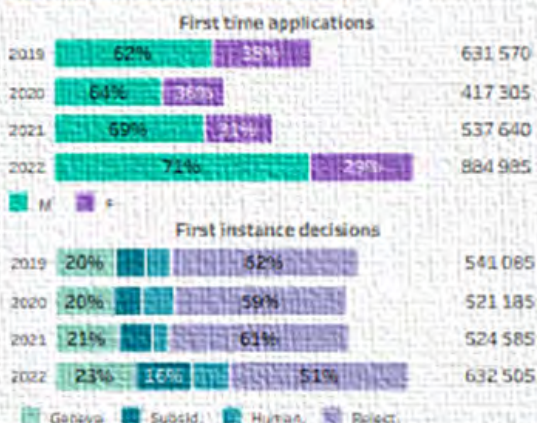

SCHENGEN VISAS (HOME)

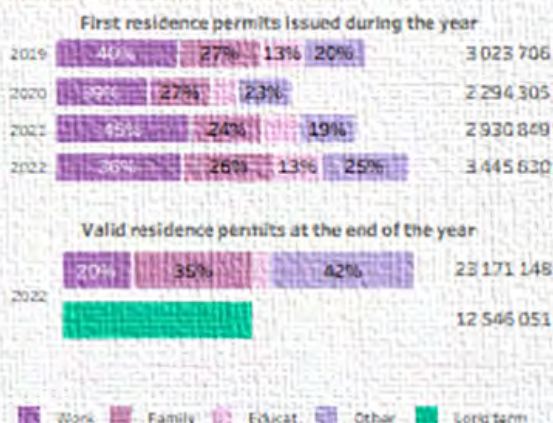
Visas applied for, issued and not issued (in thousands)

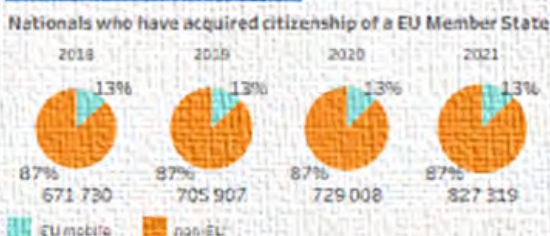
ASYLUM (Eurostat)

RESIDENCE PERMITS (Eurostat)

NATURALISATION (Eurostat)

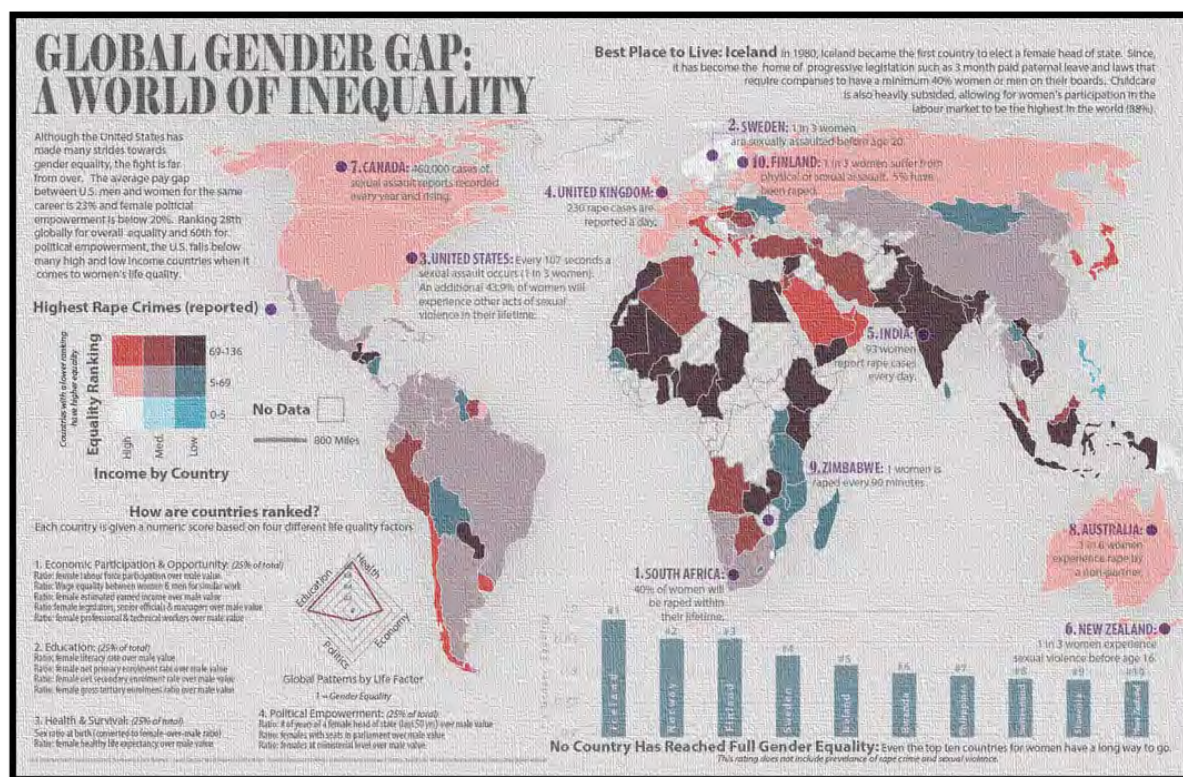

IRREGULAR MIGRATION (Eurostat)

Fra grænsen ændres synet på verden. Nationalstaternes randområder er utænkte i politiske teorier om orden, på samme måde som byernes mellemrum eller uformelle økonomier forbliver utænkte. De defineres negativt og residualt. Ledelsesidealet kaldet "global styring" - en model, der virkelig er ændret af den uordnede udøvelse af politik i det udifferentierede demos - er blevet sat i værk og fremmer opdelinger og skabelsen af hermetiske verdener gennem kontrol og tilslutning til systemet, hvilket danner en karikatur af verdensmodellen, der foregiver at føre alle tilbage til deres egen identitet (hvad enten den er national, racemæssig, kønsmæssig, seksuel, etnisk eller religiøs).

Et af de centrale begreber, som sådanne bekymringer analyseres ud fra, er "forskel". Det er en konstruktion, der er blevet understøttet af forskellige områder af den teoretiske og politiske debat: feminisme, klasseanalyse, antiracisme, bøsse- og lesbisk politik, psykoanalyse, poststrukturalisme og så videre. Hvordan og gennem hvilke processer får forskellige ideer om 'forskel' mening og social betydning? Hvad er forholdet mellem det psykiske og det sociale i begrebet "forskel"? Hvordan konstruerer vi en politik, som ikke reducerer alt til en økonomi af det samme, og som ikke essentialiserer forskelle? Sådanne spørgsmål har fået mig til at foreslå fire måder at konceptualisere "forskel" på: som erfaring, som social relation, som subjektivitet og som identitet (Avtar Brah, *Cartographies of Diaspora*, 2011:38).

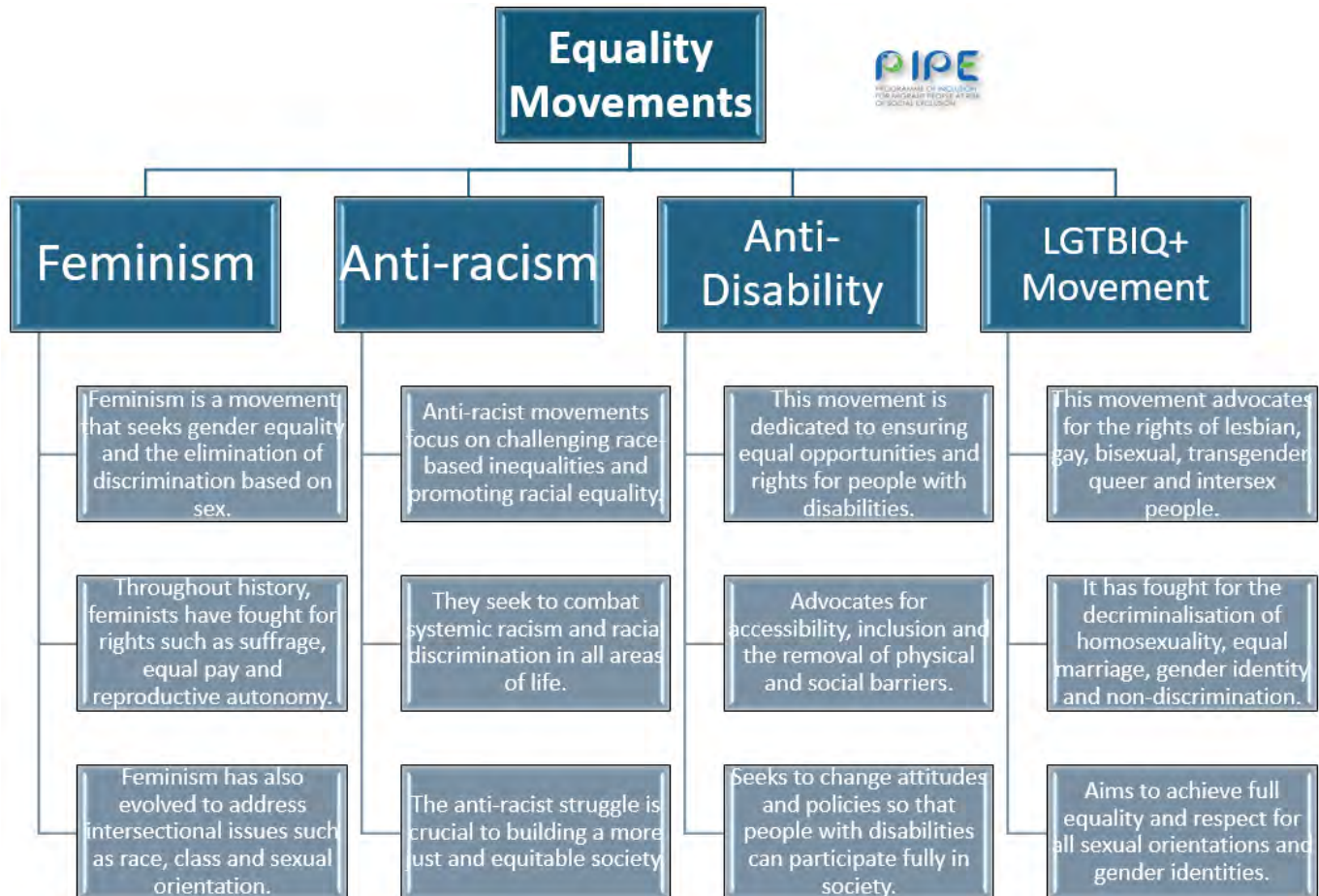
Grænseoverskridende kroppe: Ligegyldigheden over for verden omkring os og tabet af synet på "den anden/andre/andre", som der ikke er noget forhold til at symbolisere, er vor tids generelle tonic. En

dominerende opfattelse, der er en hyldest til individualismen, til forsvaret af kroppe, territorier og private goder mod en verden, der er under mistanke for at være elendig og påtrængende. Planeten skaber ikke en fælles verden. Det er den undertekst, der høres og deles af hadefulde taler, fremmedfjendske, homofobiske, kvindefjendske ... i en selvets kamp mod en verden, der betragtes som truende, og som kommer til udtryk i den offentlige og politiske arena i form af kyniske udsagn, der henviser til modellen for den politik, der føres af "ejerne", som er garantier for afgrænsningerne og "jordens rumlige ordener og de suveræniteter, der er forbundet med dem". Suveræniteter og private territorier fandt ven/fjende-konfrontationen, antagonismen. Truslen kommer udefra, tom og absolut, forestillet som en skygge, som en abstrakt udlænding, demografisk i overskud, med ingen anden form for anerkendelse end denne overskridelse. I alle de relativt privilegerede stater, rum og miljøer på planeten understøtter denne ligegyldighedspolitik politikken for beskyttelse af privilegier og holdningerne til adskillelse af 'de ukendte', de navnløse, de hemmelige ('romaer', 'sorte', 'flygtninge', 'udokumenterede' ...), begrænset til 'udenfor', til 'udenfor', til 'udenfor', til 'udenfor' og til 'udenfor'. ...), der er begrænset til udkanten, og som hævder eller påtvinger deres tilstedeværelse i verden, en verden, der både er mere tilgængelig og mere lukket end nogensinde før.

Denne kulturelle fortolkning af grænsen giver os mulighed for at undlade de sædvanlige geografiske, økonomiske, demografiske og politiske forklaringer og i stedet lægge vægt på repræsentationerne, betydningen af livet, af verden, af os og de andre. Og ved at gøre det bevæger vi os fra objektivitet til subjektivitet, fra tredje person til første person. Sprog med deres måde at kategorisere verden på systematiserer denne identitet og etablerer symbolske grænser. Kortlægningen af kroppe giver os også mulighed for at tage dette spring, at tænke på dem ud over den fysiske krops tilsyneladende naturalisering, at semiotisere dem og dermed analysere deres identitet og deres følelse af selv og andre som en kulturel grænse. (Diana Maffia, *Cuerpos, fronteras, muros y patrullas*, 2009:218).

Inddæmningen tager så form af "[muren](#)" og tvinger kontrol- og overvågningsarbejdet ved grænserne frem ved hjælp af de fordrevnes bestræbelser – lige så legitime, som de betragtes som "ulovlige" – på at krydse disse grænser. Visse legitimiteter står i modsætning til hinanden: Den åbne verdens legitimitet konfronteres med legitimiteten af beskyttelse mod "verdens elendighed", den nationale suverænitetets legitimitet med kosmopolitikkens legitimitet. Denne legitimitetskonflikt forklarer grænsers forvandling til mure. Denne overgang fra den usikre grænse til muren, fra forholdet til identitetsindkapslingen, der fører til, at den anden, den anden, forsvinder, er det, vi hurtigst muligt må gentænke og bekæmpe. At afvæbne identitetsfælden begynder med at give et navn til hvert ansigt, til udlændingen, og opdage ham eller hende som et subjekt-andet. Subjekter uden identitet a priori, fordi de mistede den i deres afrejse og eksil og stadig søger efter eller rekonstruerer den. Men de er også dem, der her og nu gør indhug i grænsen og forstyrrer den "normaliserede" og rutinemæssige orden. De er "grænsevæsener", fanget i verdens mellemrum og sprækker, som har forvandlet overgangsstedet

til en "ventezone", dette "ikke-sted" til et nyt rum for relationer og sameksistens, for social og identitetsmæssig latenstid.

Den betingede tilstand, det betingede valg: I dag finder forskellige sociale grupper, der historisk set var og er udelukket fra den sociale struktur, åbne rum for politisk kamp under påberåbelse af forskellighed. Men i en neoliberal socioøkonomisk kontekst, som fremhæver anerkendelsen af et universelt og egalitært medborgerskab, mens de materielle uligheder i tilværelsen ignoreres, risikerer krav om anerkendelse af en bestemt identitet at blive funktionelle for den. Dette manifesterer en problematisk spænding i artikuleringen af krav om kulturel anerkendelse og materiel omfordeling inden for identitetspolitik.

Øget politisk deltagelse gennem identitetsbevægelser har spredt sig globalt, især efter sammenbruddet af de store emancipatoriske fortællinger. Siden da har fremkomsten af identitetsdiskurser opfordret forskellige grupper eller sociale sektorer, der var (og stadig er) historisk ekskluderet, til at kæmpe for anerkendelse af deres identitet inden for den sociale struktur. Denne opfordring er konstrueret på baggrund af forsvaret for forskellighed og mangfoldighed og kan således give anledning til nye åbne rum for politisk kamp.

De krav, som disse bevægelser fremsætter, har kulturel anerkendelse som deres vigtigste mål. Det er dog vigtigt at fremhæve eksistensen af økonomiske, juridiske og institutionelle problemer, der går ud over det kulturelle spørgsmål, såsom mangel på bolig, mad, adgang til sundhed og uddannelse osv. Både feminisme og andre kulturelt underordnede og udstødte grupper påvirkes ikke kun i deres sociale anerkendelse, men også i deres effektive adgang til støtte og vitale infrastrukturer, der gør det muligt for dem at udvikle en materielt mulig eksistens. Derfor synes det i princippet at være nødvendigt med en kobling mellem krav om forskellighed og krav om lighed, dvs. anerkendelse og omfordeling.

Dertil kommer den nuværende udbredelse af svag markedsregulering i økonomiske anliggender og tilvejebringelsen af neoliberale statspolitikker, som direkte påvirker disse "nye" sociale bevægelser evne til at handle politisk, især i det omfang det fremmer neutraliseringen af deres udtryk og offentlige manifestationer. Selv kravene om anerkendelse bliver nogle gange, mere end vi ville ønske, funktionelle for den liberale ideologi, der er optaget af at ophøje anerkendelsen af lighed og formel frihed, men som samtidig ignorerer de dybe uligheder i de materielle og økonomiske eksistensvilkår. Et eksempel på dette er den såkaldte [pinkwashing](#), dvs. multinationale virksomheder og organisationer, der bruger symboler eller slogans fra forskellige krav (som i Pride March eller i mobiliseringerne inden for rammerne af den internationale kvindedag eller i den bæredygtige mærkning af produkter ...) for at udvide deres offentlige accept ved at fremstå som grønne og inkluderende, mens de samtidig i deres interne arbejdspolitik forurener, diskriminerer og udnytter de subjekter, de repræsenterer.

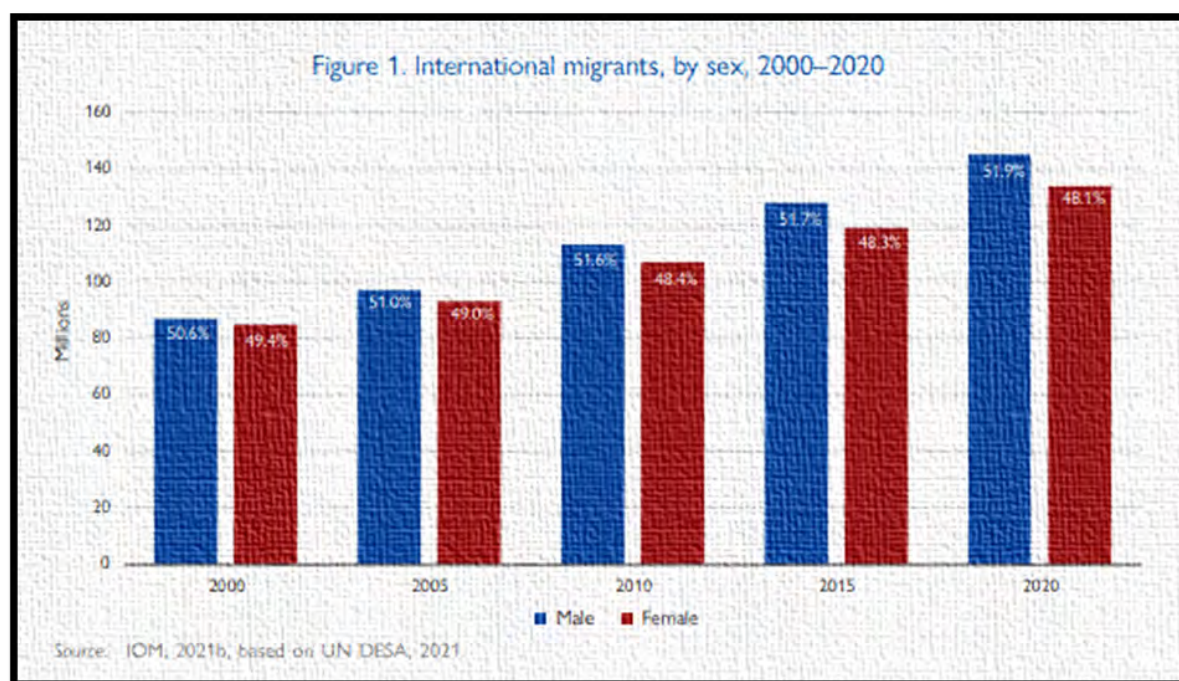
I lyset af dette politiske fænomen er det vigtigt at anerkende risikoen for, at fortællinger, der forsvaret identitet, bliver (og faktisk bliver) brugt af liberale og konservative holdninger, der forsøger at skjule eller maskere den voksende ulighed, som først og fremmest påvirker livet for de mest sårbare sektorer i samfundet. Spørgsmål om anerkendelse og omfordeling diskuteres fortsat ikke kun inden for studier af seksuel mangfoldighed, men også inden for studier af køn, oprindelige folk og racer, både regionalt og globalt.

Konstruktionen er hverken et subjekt eller dets handling, men en gentagelsesproces, hvorigennem både "subjekter" og "handling" opstår. Der er ingen magt, der handler, der er kun en gentagen forestilling, som bliver til magt i kraft af sin vedholdenhed og ustabilitet (Judith Butler, *Bodies that Matter: On the Discursive Limits of "sex"*, 1993:9).

I diskursfeltet konfigurerer og afgrænser [den performative produktion af subjektivitet](#) symbolsk området for det levedygtige, det vil sige det, der forstås som menneskeligt. Subjekter, der reagerer på, antager og/eller identificerer sig med den hegemoniske normative matrix, konfigureres som forståelige væsener inden for diskursen. Men den performative forestilling afgrænser og konfigurerer også sfæren for det uforståelige, det abjekte, hvor der produceres en udelukkelse af det diskursive felt. Subjekter, der ikke påtager sig eller identificerer sig med de hegemoniske normer, konfigureres således som kulturelt uforståelige væsener og tilpasser sig dermed den sociale matrix' eksternalitet. Denne performative produktion af subjektivitet konfigurerer og afgrænser, hvad der betragtes som

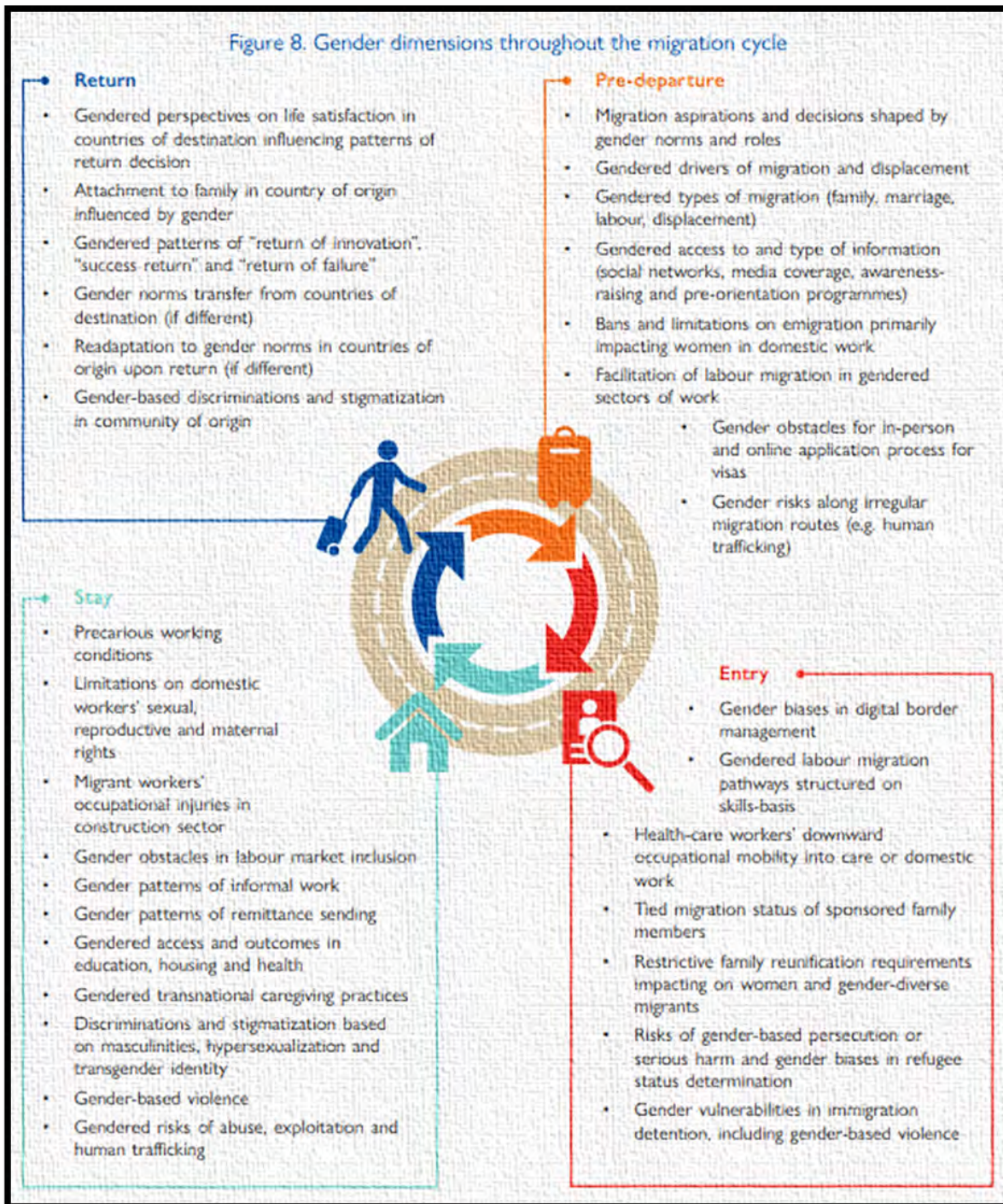
menneskeligt inden for diskursens felt, såvel som hvad der er uden for det, hvad der betragtes som ikke-menneskeligt. Der produceres nødvendigvis subjektiviteter, som ikke svarer til matrixen, og som udgør de "ubeboelige" og "ubeboelige" zoner i det sociale liv. Disse ubeboelige zoner, som ikke desto mindre er tæt befolkede, befinder sig i udkanten af det kulturelt genkendelige og etableres som den sociale grænse, der er nødvendig for at skelne mellem de liv, der betyder noget, og dem, der ikke gør.

Udstødelsen af visse liv fra den sociale struktur fungerer som en grænse, der producerer og regulerer den hegemoniske kulturelle diskurs. Med andre ord etablerer og sikrer konfigurationen af det ubeboelige grænsen for virkningerne af den normaliserende magt. Produktionen af subjekter udefra, i "antagelsen om menneskelighed", og deres vedholdenhed i rummet viser, at den hegemoniske lov er yderst produktiv, men at den også har sprækker og derfor er modtagelig for destabilisering, hvorfor den er formativ, men også meget sårbar.

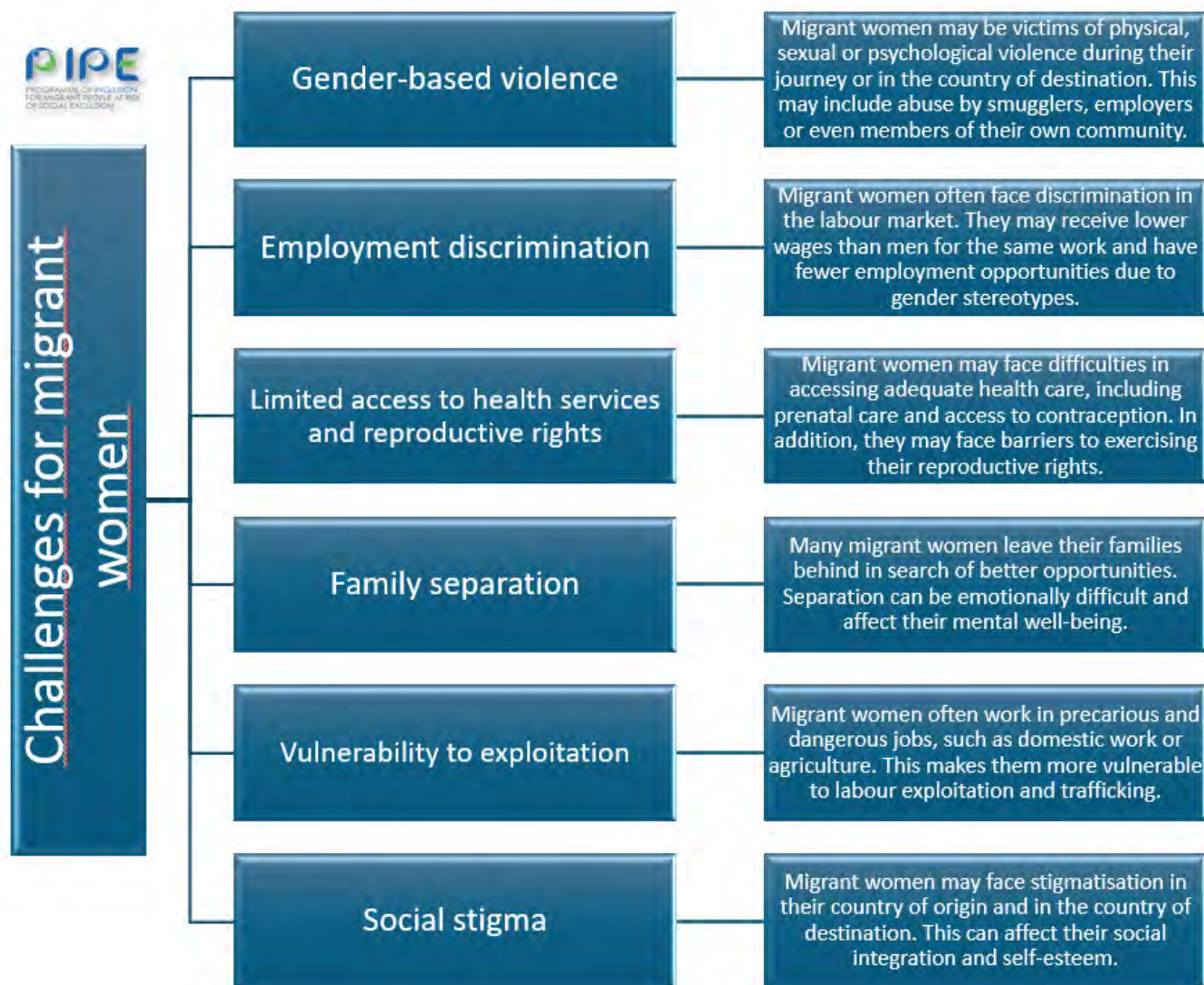
Mænd og kvinder fra forskellige socioøkonomiske baggrunde, aldersgrupper og etniske oprindelser forlader deres hjemland og krydser grænser i søgen efter bedre levevilkår og nye jobmuligheder eller for at undslippe vanskelige situationer. I dag anslås [det, at mere end 272 millioner mennesker på verdensplan har forladt deres hjemland, og 50 procent af dem er kvinder](#). Da køn er en vigtig strukturel variabel, der kan ændre alle sociale processer på mikro- og makroniveau, påvirker det også de forskellige dimensioner af migrationsfænomenet og de forskellige faser af migrationsrejsen.

Figure 8. Gender dimensions throughout the migration cycle

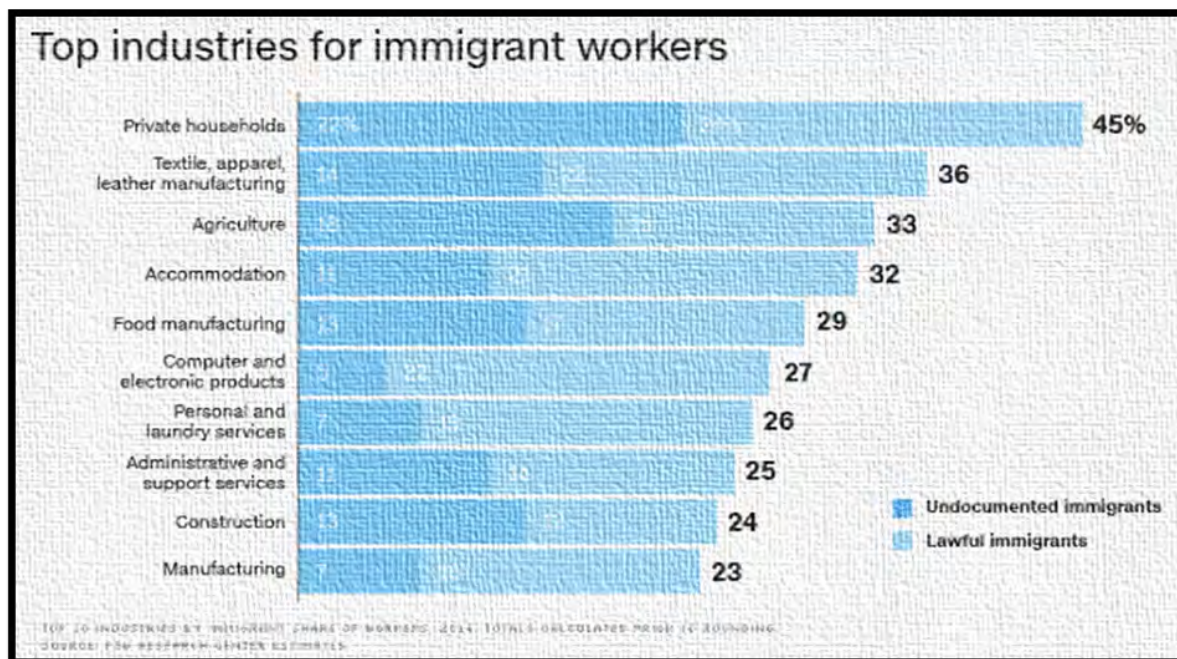
Drivkræfterne bag migration er forbundet med individuelle kønsforhold og/eller stereotyper. For mænds vedkommende dominerer forpligtelsen til at opfylde rollen som forsørger, mens faktorer som tvangsægteskaber eller vold i hjemmet, social afvisning som enlige mødre eller barnløse kvinder, etnisk diskrimination eller diskrimination på grund af seksuel orientering spiller en rolle for kvinders vedkommende. Hvis fordrivelse, transit, migration generelt og det at bo i disse nye relationelle rum,

som grænser, [flygtningelejre](#), indespærrede ghettoer og "udenfor" som destination, allerede er vanskeligt ... så forestil dig, hvad det kan betyde for en migrant, en kvinde, en sort og en lesbisk, for eksempel.

Fra 1980'erne og fremefter begyndte man at tale om feminisering af fattigdom og feminiseret migration. Indtil før 1980'erne migrerede kvinder hovedsageligt som afhængige af deres mænd. Sidstnævnte blev i lyset af kønsstereotyper set som mere geografisk mobile og autonome individer, mens kvinder migrerede for at slutte sig til deres ægtefæller og overtage aktiviteter, der primært var relateret til husholdning. Men [ændringer i den globale økonomi i 1980'erne](#) (som reducerede efterspørgslen efter mandlige industriarbejdere), nye demografiske mønstre i de nordlige lande (aldrende befolkning) og et svagt statsapparat, som ikke kunne garantere offentlig ældrepleje, øgede efterspørgslen efter billig kvindelig arbejdskraft i plejesektoren, hvilket førte til aktiv inddragelse af

migrantkvinder på disse markeder og i disse job. Den såkaldte "feminisering af migrationen" er netop en del af en ny socioøkonomisk dynamik, hvor kvinder begynder at bevæge sig selvstændigt, kommer ind på arbejdsmarkedet og har kapacitet til at bidrage med pengeoverførsler, der er endnu højere end mændenes (i hvert fald hvad angår deres indkomst). Denne proces med feminisering af migrationen har vist kvinders evne til at handle både i familie- eller selvstændige migrationsprojekter og til at træffe beslutninger om deres eget liv i en udøvelse af personlig frihed.

Det skal dog bemærkes, at der er en klar overvægt af hus-, service- og omsorgsarbejde [i de jobs, som migrantkvinder udfører](#). Dette fænomen reagerer på kønsskævheder og reproducerer traditionelle mønstre, der placerer kvinder i mere usikre arbejdssituationer, med lavere lønninger og uden tilstrækkelig juridisk og arbejdsmæssig beskyttelse. Derudover, og som nævnt ovenfor, arbejder de fleste migrantkvinder i jobs, der ikke afspejler deres færdigheder og akademiske uddannelse. Denne situation forværres af den hyppigere afvisning af arbejds- og opholdstilladelser til migrantkvinder, hvilket fører til, at de kommer ind i stadig mere usikre økonomier.

Seksuel udnyttelse af migrantkvinder er et andet aspekt, der ikke kan ignoreres. Parallelt med stigningen i den internationale migration vokser den illegale handel med migrantkvinder som en indtægtskilde.

Ud over husligt arbejde er andre sektorer, der absorberer formel og uformel kvindelig migrantarbejdskraft i Europa og USA, landbrug, kvægavl, hotel- og restaurationsbranchen og tekstilfabrikker. Disse erhverv er også kendetegnet ved lave lønninger og lange arbejdstider. Når man analyserer kvinders migrationsvilkår, er det vigtigt at anerkende, at deres køn spiller sammen med

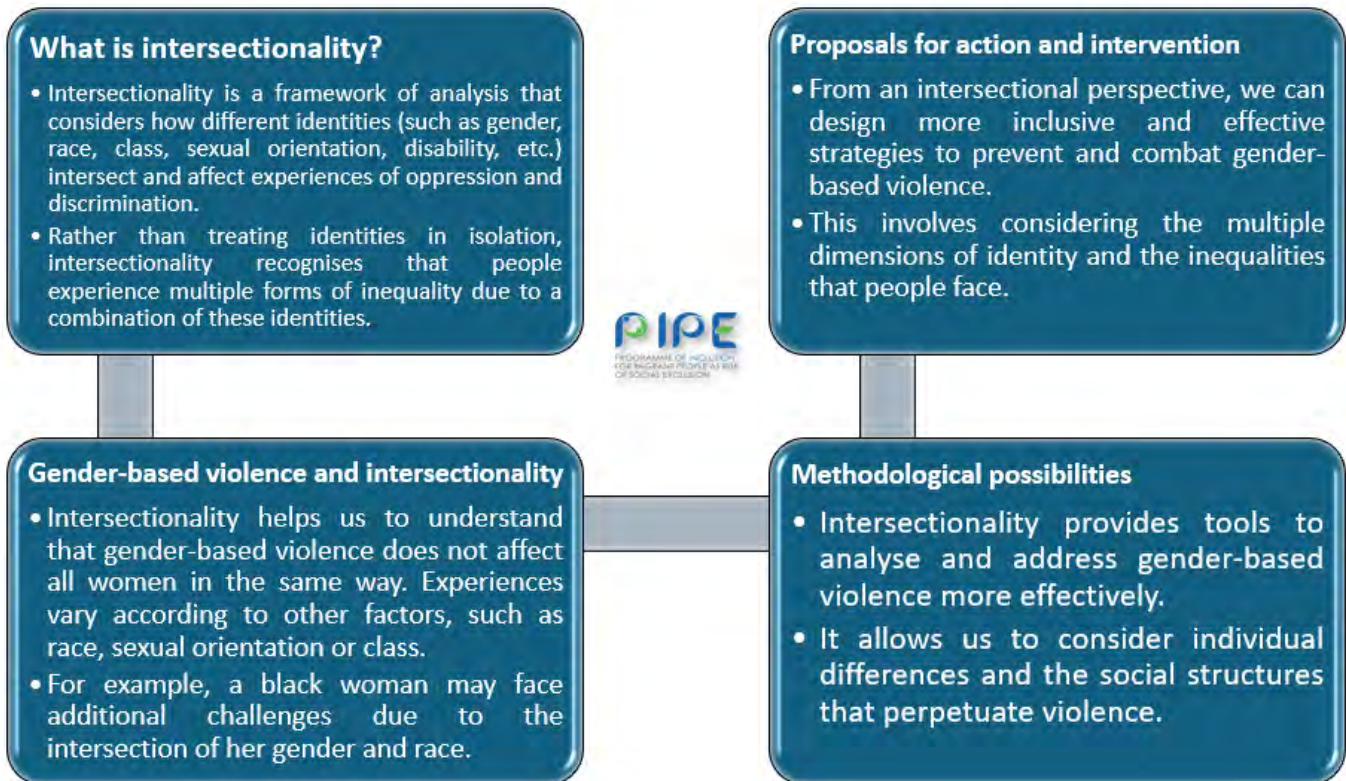
andre dimensioner af sociale hierarkier som alder, nationalitet, social klasse, etnicitet og seksuel orientering, som alle påvirker deres migrationserfaringer på forskellige måder. De forskellige arbejdsnicher, som i nogle tilfælde kan føre til et kvasi-servilt (især hushjælp og plejepersonale) eller nedværdigende (sexarbejdere) arbejdsforhold, er sammenflettede og meget afhængige af de ovennævnte dimensioner af social hierarkisering.

En ny tilgang relateret til nuværende udviklingspraksis foreslår territoriet som analyseenhed og evalueringen heraf baseret på FN's mål for bæredygtig udvikling. Denne tilgang søger at sikre, at offentlige politiske programmer med fokus på migrantkvinder sikrer minimumsbetingelser og støtte til deres bæredygtige udvikling med livskvalitet. Nogle af målene omfatter reduktion af lønforskelle mellem kønnene og forebyggelse af tvangsarbejde.

Endelig er det værd at fremhæve kønsforskningens betydning i de senere år for at gøre kvinder synlige som hovedpersoner i forståelsen af migrationsfænomenets kompleksitet. På trods af at det er blevet bekræftet, at de ofte er dårligt stillet (med hensyn til beskæftigelse, sociale forhold og/eller integration), ignorerer tendensen til at beskrive dem som rene ofre for deres omstændigheder det faktum, at migrantkvinder, såvel som mænd, har været hovedpersoner i sammenhængen mellem migration og udvikling. Specifikt har kvinder vist sig at være aktive deltagere i deres egne migrationsbeslutninger. At forstå de forskellige kønsroller i disse fordrivelsesprocesser kan lette forståelsen af migrationsstrømme [og gøre det muligt at formulere mere hensigtsmæssige migrationspolitikker](#).

Vold i oprindelse - transit - destination fra et kønsperspektiv: For størstedelen af de mennesker, der gennemfører migrationsprocesser, indebærer disse processer en rejse i sårbarhed. De årsager, der får dem til at flygte, de forhindringer, de møder i transit, og de forhold, de møder i værtslandet, bringer dem i situationer med manglende beskyttelse, diskrimination og konstante krænkelser af deres menneskerettigheder.

I første omgang vil vi påtale, hvordan kønsregler og -roller påvirker årsagerne til og konsekvenserne af migrationsprocesser. Det er nødvendigt at analysere og fortolke konteksterne, evaluere og udforme politikker ud fra et kønsperspektiv, fordi kønnet former migrationsprocesserne for kvinder, som på grund af det faktum, at de er kvinder, oplever situationer med større risiko og vold.

Desuden forstærkes disse overgreb af voldens intersektionalitet. Med andre ord er migranter og migrantkvinder, ud over at være kvinder og migranter, også påvirket af andre årsager til diskrimination, der krydser hinanden med ovenstående: alder, race, etnicitet, nationalitet, religion, civilstand, familiestatus og seksuel orientering eller identitet, blandt andre.

Vi anerkender, at racisme, racediskrimination, fremmedhad og intolerance forekommer på baggrund af race, hudfarve, nationalitet eller etnisk oprindelse, og at ofrene kan blive udsat for flere eller forværrede former for diskrimination på baggrund af andre faktorer såsom køn, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, social oprindelse, ejendom, fødsel eller anden status. (OHCHR,2001).

"Intersektionalitet refererer til særlige former for krydsende undertrykkelse, f.eks. krydsninger af race og køn eller af seksualitet og nation. Intersektionelle paradigmer minder os om, at undertrykkelse ikke kan reduceres til én grundlæggende type, og at undertrykkelse arbejder sammen om at producere uretfærdighed." (Hill Collins, 1990:18)

Tidsmæssig kontinuitet viser, at kvinder lever i en sårbar situation hele livet, mens rumlig kontinuitet henviser til det faktum, at vold mod kvinder ikke er begrænset til en bestemt kultur, region eller land, men er en global realitet, der ledsager kvinder på ethvert geografisk sted.

Migrationskonteksten bekræfter, at mange kvinder som følge af traditionelle kønsroller ikke har adgang til deres rettigheder på lige vilkår, hvilket utvivlsomt komplicerer og vanskeliggør kvinders migrationsprocesser, øger deres sårbarhed i hele migrationsprocessen og fastholder ulighedsrelationer. Den voksende tendens til feminisering af migration i de senere år, den dobbelte diskrimination, de udsættes for, fordi de er migranter og kvinder, og usynliggørelsen af denne virkelighed og dens konsekvenser som menneskehandel, arbejdskraft og seksuel udnyttelse, vold osv. gør det nødvendigt at synliggøre og fordømme migrantkvinders virkelighed på en omfattende måde for at øge bevidstheden, involvere og mobilisere borgere og den politiske klasse i forsvaret af kvinders rettigheder fra oprindelsesstedet, under transit og ved ankomsten til deres bestemmelsessted.

Nye akademiske perspektiver fokuserer i stigende grad på visse særlige forhold i migrationsprocessen, såsom kvinders deltagelse i dette rumlige fænomen, debatter om migranternes menneskerettigheder og skabelsen af gensidige støttenetværk i lyset af eksistensen af transnationale samfund.

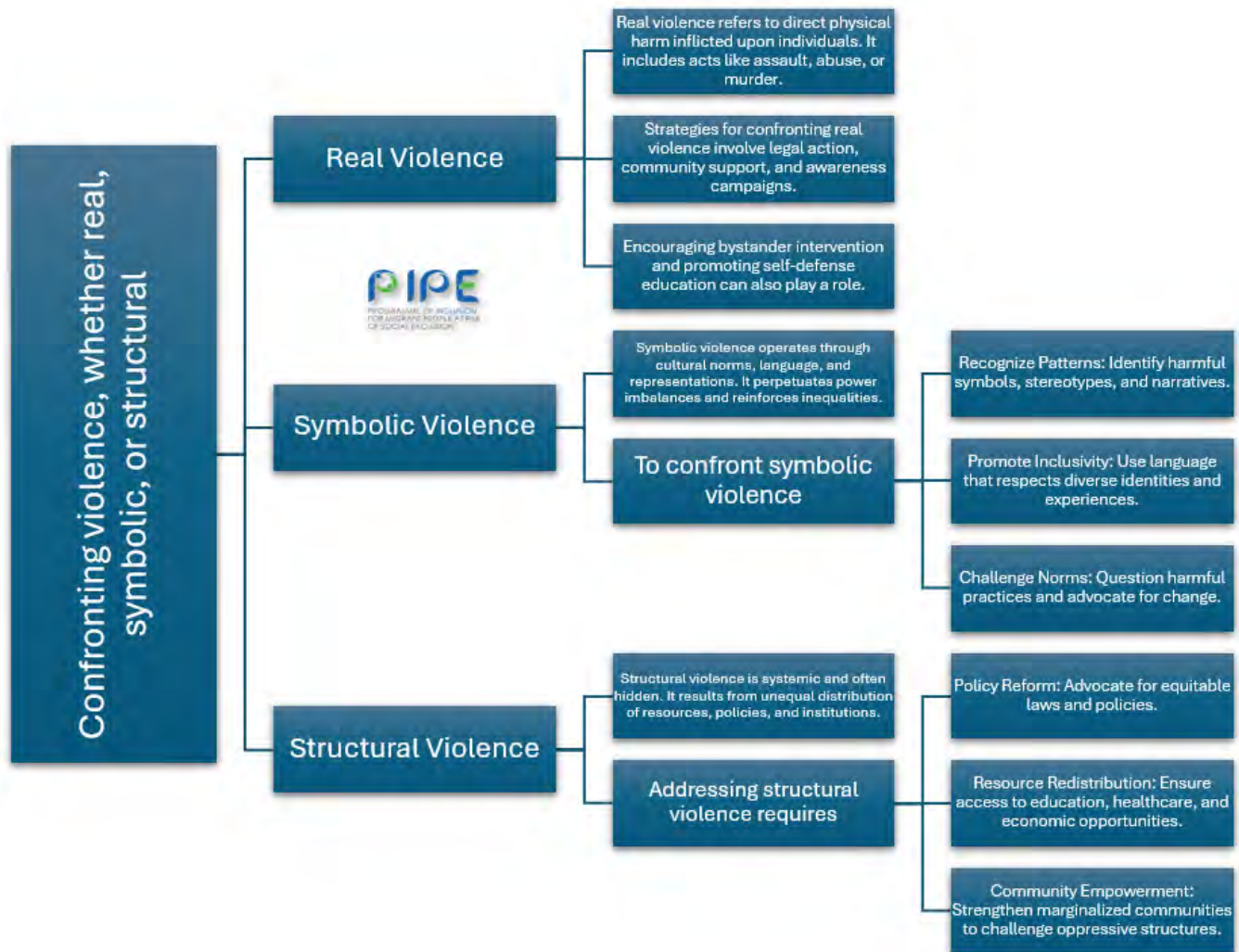
Det, der kræves af os i lyset af en forpligtelse til etisk universalisme, er, at vi handler konsekvent med respekt for de involverede menneskers værdighed og værdi, og at vi er villige til at løse kontroversielle spørgsmål gennem en åben og ubegrænset diskussion, som alle deltager i (Benhabib, 1992: 40).

Dette er medborgerskab i et spændingsfelt set ud fra et kønsperspektiv. Af samme grund vil kvindelig indvandring og dens praksis i nye geografiske områder give os mulighed for at diskutere arbejdet med at synliggøre disse subjekter, der består af individer, som er bærere af rettigheder, der ikke er fritaget for modsætninger på det kulturelle eller moralske plan og demokratiets vold i indvandrersubjekter, og behovet for at undergrave den konceptualisering af medborgerskab, der traditionelt er fremsat af moderniteten, ved at anerkende modsætningerne - reelle eller tilsyneladende - mellem universaliseringen af menneskerettigheder og de politiske rettigheder til medborgerskab.

Vi bekræfter på ny, at alle menneskerettigheder er universelle, udelelige, indbyrdes forbundne, afhængige af hinanden og gensidigt forstærkende, og at alle menneskerettigheder skal behandles på en retfærdig og lige måde, på samme grundlag og med samme vægt. Mens betydningen af nationale og regionale særpræg og forskellige historiske, kulturelle og religiøse baggrunde skal tages i betragtning, har alle stater, uanset deres politiske, økonomiske og kulturelle systemer, pligt til at fremme og beskytte alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. FN's Generalforsamling i anledning af FN's 60-års jubilæum, ordene fra 1993)

Det internationale samfund er nødt til at bevæge sig i retning af en global styring af migrationsstrømme, der sætter menneskerettighederne først, for at forsøge at modvirke den diskurs om frygt og had, der er blevet spredt af forskellige strømninger i de senere år, især i Europa og USA. Vi ønsker at synliggøre de uligheder og rettighedskrænkelser, som migrantbefolkningen lider under,

især kvinder og piger. Vi fremmer opbygningen af et globalt medborgerskab, der er engageret i lighed, retfærdighed, gæstfrihed, forsoning og medansvar ud fra et kønsperspektiv. **Det store spørgsmål er så: Hvordan konfronterer vi reel vold, symbolsk vold og pålagt strukturel vold?**

6.2.2. Civil modstand og pædagogisk-politisk handling. Grænsetænkning og handling

Fra arbejderklassens opståen, bøndernes modstand, borgerrettighedskampe, migrationsbevægelser, antiracisme, antikolonialisme, pacifisme, feminisme, indigenisme, LGBTQ+-kollektivernes krav til antiglobaliseringsbevægelsen eller miljøbevægelsen – i moderne tid har den kollektive aktør, der i særlig grad har påtaget sig civil modstand som en prioriteret – men ikke eksklusiv – form for politisk handling, været den sociale bevægelse. På dette område har de sociale bevægelser evne til innovation været bemærkelsesværdig.

Peasant resistance: Peasants have historically struggled for their rights, access to land and better living conditions. These struggles vary according to region and context.

Civil rights: Movements such as the civil rights movement in the United States have sought equal rights for marginalised groups such as African-Americans, women and ethnic minorities.

Migration movements: These range from labour migration to refugees fleeing conflict or persecution. Migratory movements have shaped culture and economics around the world.

Anti-racism: Struggles against racial discrimination and the promotion of equality. There have been anti-racist movements at different times and places.

Anti-colonialism: After decolonisation, many countries sought to free themselves from colonial rule and assert their independence.

Pacifism: Movements advocating peace and non-violent conflict resolution. Examples include anti-war protests and the fight against nuclear weapons.

Feminism: The struggle for gender equality and women's rights. There have been several waves of feminism throughout history.

Indigenism: The defence of the rights and culture of indigenous peoples. This includes the struggle for land and the preservation of traditions.

LGBTIQ+: Movements for the rights and acceptance of lesbian, gay, bisexual, transgender, queer and intersex people.

Anti-globalisation movement: Critical of global capitalism and international financial institutions. Seeks a fairer and more sustainable economy.

Environmentalism: The struggle for environmental protection and sustainability. Includes movements against pollution, deforestation and climate change.

Labour movement: Emerged in the context of the Industrial Revolution to improve the working conditions of workers. It is characterised by the formation of trade unions, demonstrations and strikes.

I betragtning af vigtigheden af lydighed og samarbejde for enhver [politisk handling baseret på civil modstand](#), vil en kollektiv politisk aktør, der vælger det, orientere sin strategi for at sikre, at de trækkes tilbage, og især for at sikre, at holdningerne til ulydighed og ikke-samarbejde spredes blandt brede sektorer af borgere, det vil sige blandt det størst mulige antal tredjeparter, der ikke er direkte involveret i konflikten. Dette igen med henblik på at skabe effekter på det styrkeforhold, som denne aktør opretholder med sin socio-politiske modstander.

Med hensyn til sidstnævnte diskuteres det ofte, om ikke-voldelig handling bør være rettet mod at forsøge at opnå "omvendelse" af modstanderen (dvs. at overbevise ham om behovet for at ændre sin holdning), eller om ikke-voldelig tvang er uundgåelig for at tvinge ham til at gå på kompromis. Men sondringen synes ikke at være relevant, da enhver eventuel omvendelse efter vores mening i praksis

stammer fra tvang, og selv selvpålagt lidelse er en form for tvang, hvor overvejelsen om, hvad den offentlige mening måtte mene om det, desuden er noget, der aldrig vil ophøre med at være i regnskaberne for de to parter i konflikten. Med andre ord sker overtalelse af modstanderen ikke abstrakt og uden for den offentlige mening, og sidstnævnte er den virkelige løftestang, som ikke-voldelig tvang bygger på: truslen mod modstanderen om, at usamarbejdsvillige holdninger vil sprede sig enten blandt majoriteter eller blandt vigtige tilhængere på hans egen side (herunder organiserede sociale aktører, visse internationale aktører og endda statslige sikkerhedsagenturer) og derved splitte hans enhed.

...strategi er underordnet politik, som i denne sammenhæng henviser til de brede beslutninger, der træffes om, hvordan en given kamp skal føres: om der skal kæmpes, hvad der skal kæmpes for, hvilke omkostninger man er villig til at bære i konflikten, og hvad der kan udgøre et acceptabelt kompromis. Ideelt set styres strategi af sådanne beslutninger og er rettet mod at maksimere evnen til at udføre de førnævnte mål ved at udveksle sanktioner med modstandere, følge politiske parametre.... mens strategi styrer valg, der spænder over hele konfliktarenaen (uanset om det er en slagmark eller et samfund), henviser taktik til de beslutninger og handlinger, der tjener til at optimere begrænsede og særlige møder med modstandere. (Kruegler, 1997).

Generelt identificerer statskundskaben tre måder, hvorpå en kollektiv politisk vilje dannes: forhandling (baseret på instrumentel udveksling af interesser), overvejelse (baseret på gensidig overtalelse og

aftaler, der generelt er baseret på fælles kulturelle normer) og tvang (afledt af udøvelse af pres, som kan være voldeligt eller ikke-voldeligt). Som vi har set, involverer civil modstand på den ene eller anden måde ikke-voldelig tvang mod den politiske modstander for at tvinge ham til at forhandle (hvilket er mere muligt, hvis det, der står på spil, er interesser og ikke identiteter, dvs. overbevisninger, der stammer fra kulturelt tilhørsforhold). Men samtidig indebærer civil modstand også overtalelse af tredjeparter, der ikke er direkte involveret i konflikten, og som, hvis de bliver forført, vil blive en del af den tvangsstrategi, der er rettet mod den aktør, som konflikten er fastlåst med.

Men overtalelse og overbevisning, selv om de tydeligvis har en sproglig komponent, er ikke reduceret til sprogets simple rationelle strukturer og ren diskursiv udveksling, men har også at gøre med gerninger og handlinger, det vil sige med det symbolske forstået i sin mest generelle betydning, som alle, i tilfælde af civil modstand, ikke er begrænset til sprogets simple strukturer og den rene diskursive udveksling, men også har at gøre med fakta og handlinger, det vil sige, at det symbolske forstået i sin mest generelle betydning i tilfælde af civil modstand ikke kun tjener til at informere tredjeparter (hvad anarkister har kaldt "[propaganda ved hjælp af handlinger](#)"), men også til at lægge pres på modstanderen og tvinge ham til at give efter, når han opfatter, at den offentlige mening har tendens til at trække sin støtte tilbage, og at enheden i hans blok er begyndt at bryde sammen. Civil modstand refererer således til handlinger, der overbeviser den offentlige mening ved at introducere nye betydninger og meninger, og til ikke-voldelig tvang, der presser modstanderen til at forhandle. I dette tilfælde arbejder former for protest og overtalelse, ikke-samarbejde og intervention derfor i begge retninger.

Men da disse former hverken søger fysisk aggression eller eliminering af modstanderen, selvom de søger at ændre det styrkeforhold, der definerer en given konflikt, bliver det klart, at for strategien for organiseret civil modstand helliger målet ikke midlerne, men midlerne er snarere det, der definerer selve essensen af denne type handling. For ikke-voldelige aktioner er midlerne et mål i sig selv.

Endelig skal det billede af manglende solidaritet, ligegyldighed eller fjendtlighed, der tegnes ovenfor, nuanceres. Mange steder er stemmer, holdninger, handlingsprogrammer og solidaritetsindsatser i stigende grad synlige, individuelt eller gennem foreninger og kollektiver, som forsøger at hjælpe fordrevne af enhver art, sikre anvendelsen af menneskerettigheder og forsøge at afmontere dem, der er gjort arveløse, segregerede og usynlige af en eller anden grund.

Denne holdning har fundet plads i de senere år, især i den kunstnerisk-kulturelle sfære, inden for forskning, kunst og uddannelse, hvor der i nogen tid har været skabelser, formidling af indhold, pædagogiske handlinger og kunstneriske manifestationer, der er knyttet til forståelsen af det andet subjekt, og som viser disse subjektiviteter "udefra" ud fra et blik af nærhed, en empatisk oplevelse og en decentreret position, hvilket fører til en mentalitetsændring og opbygning af en solidarisk bevidsthed.

Denne gæstfrie holdning i en globalt fjendtlig kontekst over for den "fremmede" kommer også til udtryk som et politisk alternativ, selv om det stadig er et mindretal, takket være militante mobiliseringer om asyl, fri bevægelighed, transpersoners rettigheder, respekt for kønsidentiteter og seksuelle valg, indbydende pædagogiske kontekster, sproglig støtte og udveksling af viden med henblik på inkluderende og interkulturel integration. Der er tale om kulturelt heterogene miljøer, hvis motiver - f.eks. humanitære eller politiske - skaber effekter med henblik på beskyttelse og fredelig sameksistens med "de andre" uden for normen.

Udgangspunktet er en grænsetilværelse i eksil og udvandring, afgrundsdyb, af uvis oprindelse, men med tragiske konsekvenser, endelighed og død. Han hjemsøges af den intethed, som siden mystikerne og tardoromantikken er en intethed, der hungrer efter eksistens. I sidste ende gør det kun krav på det, der er dets eget, for hvis Gud skabte verden ud af intetheden, er vi skabt af den (...) Arkitekturen, skulpturen af indbyggerne ved grænsen, bliver således en etisk øvelse. For Trias er viden om grænsen ikke en videnskab, men får det gamle navn visdom. Dette er en "kritik af den praktiske grænsefornuft" med dens kategoriske imperativ: "lær at være en grænseboer". Med andre ord bliver det en etisk øvelse at påtage sig den centuriale, interstitielle tilstand, som grænseboere befinder sig i. (Molinuevo, José Luís: "La razón fronteriza. Eugenio Trias". El Cultural, 7. februar 1999)

Grænsen arbejder altid med formidling, på samme måde som feernes vogtere og beskyttere, portvagter eller oversættere af gæstfrihed. Sidstnævnte giver os mulighed for på et sprogligt eller kulturelt niveau at forstå forholdet mellem to mennesker, der ikke kender hinanden, men befinder sig i en grænsesituation med usikker adgang, der går fra sameksistens til mulig sameksistens.

Men på trods af deres sireners triumfalisme lever eksodiske epistemologier mod strømmen i de grænseoverskridende ødemarker; eksileret og statsløs viden, der indeholder måder at se på, som i imaginære alkove er vært for den verden, hvor mange verdener passer ind. En smeltedigel af fordømte mennesker, der deler indignationen hos dem, der er udelukket af afgrundsdyb ulighed, frihedens diaspora, evig krig og naturens dominans. De deler den indignation og mistanke, der findes i Sartres prolog til

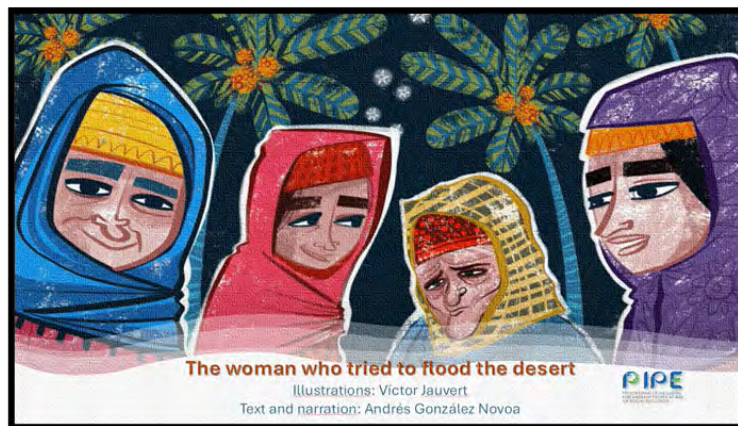
Fanons bog, om at verden allerede blev delt op i 1494, da kapitalismen blev født i Tordesillas. At mindet om det eutontinmenumera Europa med dets venskabslinjer har brug for en omfordelende etos, en grænsefornuft og en post-abysmal tanke som et fristed for hermeneutisk oversættelse, hvor den kollektive viden, som bæres af dem, der beskytter ingens

børn, ingens ejere, kan tale sammen og i skyggen af grænserne opbygge en epistemologisk mangfoldighed af modstand, der kulturelt oversætter heroisk ekspertise til opbyggelig viden og konformistisk handling til oprørske handling. (Novoa, Pedagogías Apátridas, 2018)

6.3. Ligestilling mellem kønnene i sprogundervisningen: Bevidstgørelse og intervention mod kønsbaseret vold i sprogundervisningen

Min fortid var juridisk slettet. Jeg havde ingen fødselsattest. Af den person, der blev født i Ukraine, var der kun spor tilbage, spredt i min egen hukommelse, i stumper og stykker. Hele mit hidtidige liv var opløst som en sukkerknald i te. Juridisk set eksisterede jeg ikke indtil for fjorten dage siden. Og alt, hvad jeg huskede om mig selv, kunne lige så godt ikke have eksisteret. (Margaryta Yakovenko, Desenajada, 2020)

Boblespørgsmål: Hvad sker der med dem, der bliver, hvad sker der med dem, når de ankommer? Brugt til dem, dem, der vælger at emigrere efter deres drømme, flygter fra helveder, hvor de udholder al elendighed, dem, der kun emigrerer som varer, der er devalueret af menneskehandel, dem, der ankommer for at blive indespærret og for at tilfredsstille appetitten hos dem, der fordømmer den trussel, som migranter udgør for deres landes sikkerhed, dem, der ikke har noget ansigt, men kun kønsorganer, som ikke har noget navn, som alle passer til beskrivelsen af luder, dem, der ikke har nogen stemme, ikke engang for smerte, hvis skæbne var og er at blive voldtaget i en version af Sisyfos-myten med tonen fra Tjenerindens fortælling, dem, der i deres oprindelse er liv, omsorg, anstrengelse, offer, visdom og hukommelse, er der nogen, der har hørt deres historier? Hvem har lyttet til deres fortælling, før man lærte dem det sprog, der gør dem til slaver? Før vi begynder, så lyt til denne historie - aktiver engelske undertekster - en af de tusind og en, der gør ondt fra maven til halsen, fortalt af en af de kvinder, der et sted uden for vores VIP-grænser fortsætter med at vente på sine kære uden at holde op med at kæmpe på sin egen måde, sådan som en kvinde står over for verdens ørken.

Hvordan kan man ændre migrantkvinders hukommelse i retning af empowerment i en anden kultur?

Det er ikke let at reagere på en multipel undertrykkelsesproces, der omfatter det at være kvinde, fattig, fremmed, ubekendt med værtslandets kulturelle koder og flygte fra en begrænsende virkelighed på grund af sin identitet og kønsrolle. Det omvendte af, hvad Sandhedsministeriet fra 1984 har betydet for kvinder gennem historien og med større vold, hvor fattigdom eller uvidenhed er mere udbredt. Som i historien ser det ud til, at alt, hvad der er tilbage for dem at gøre, er at græde for at forsøge at oversvømme ørkenen. At bryde tendensen betyder, at man fra at undervise i det nationale sprog, som professionel eller frivillig, pædagogisk tager UNESCO-princippet til sig, som forestiller sig, at undervisning i det nationale sprog til indvandrerkvinder går fra adgang til uddannelse til empowerment.

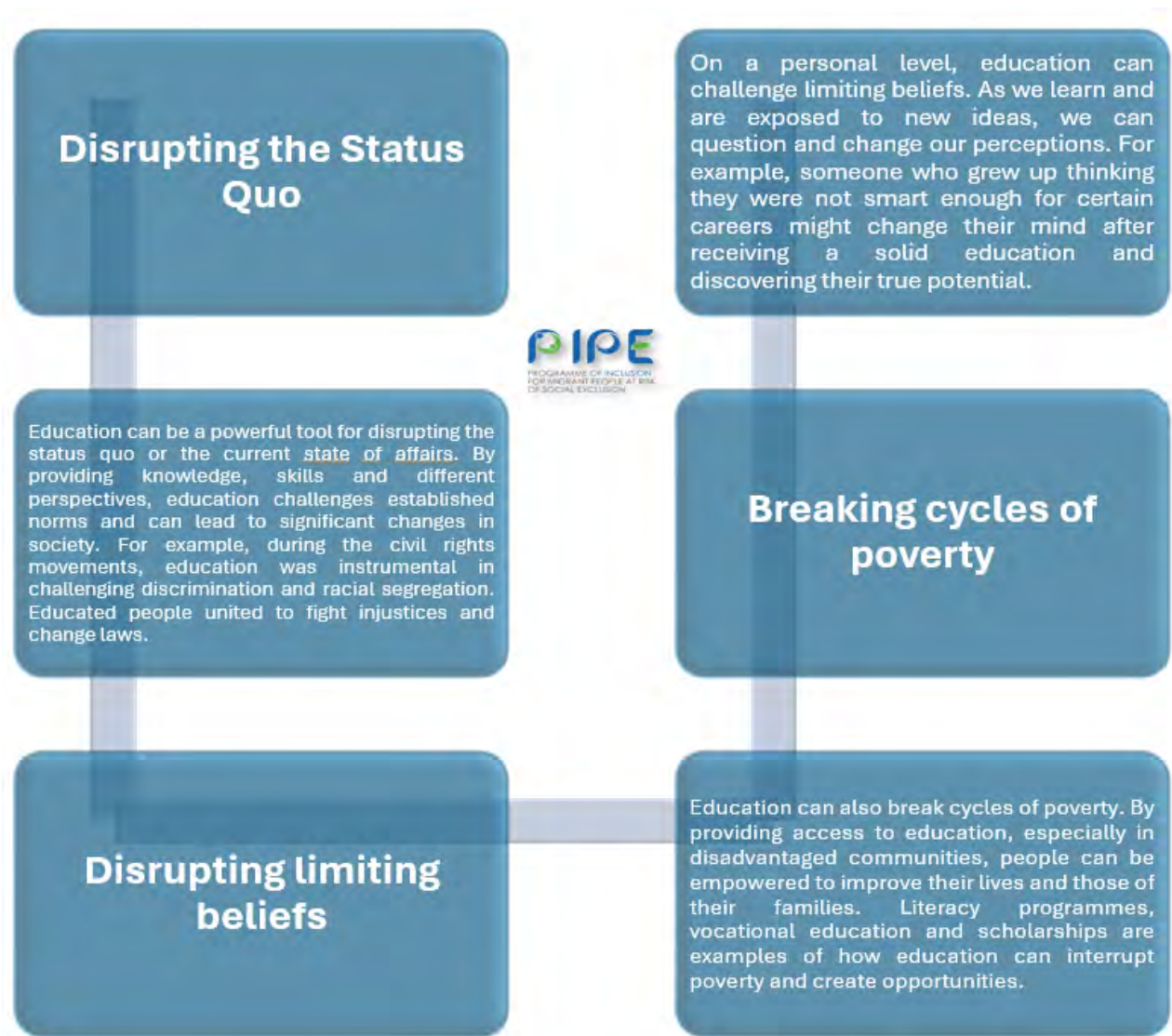
Selv om dette er en bog med eventyr eller fortællinger, vil du faktisk ikke finde mange feer på dens sider. Talende dyr, ja, og også væsener, der i større eller mindre grad er overnaturlige, samt mange sekvenser af begivenheder, der på en eller anden måde omgår fysikkens love. Men feer som sådan er på ingen måde sjældne, for i begrebet "eventyr" bruger vi sproget i overført betydning: Vi bruger det løst til at beskrive en gigantisk masse af uendeligt forskellige fortællinger, som engang blev, og i nogle tilfælde stadig bliver, overført og spredt over hele verden fra mund til mund. Det er historier, hvis oprindelige skaber er ukendt, og som kan genskabes igen og igen af hver person, der fortæller dem; en form for underholdning, som de fattige fortsætter med at opdatere til stadighed. ([Angela Carter, Eventyr](#))

Før man forestiller sig, hvordan man kan tage fat på ligestilling mellem kønnene i undervisningen i det nationale sprog, er det tilrådeligt at tænke over realiteterne, hvor de kvinder, der har migreret, kommer fra; i deres fodspor er der fortællinger, som i mange tilfælde har at gøre med det, Angela Carter siger, de er alt andet end eventyr, som vi forstår dem i den europæiske tradition, uden fortællinger om terror, der flygter til, krydser grænser, trænger generelt ind i andre fortællinger om frygt. Vi har ikke brug for statistikker over skændsel for at forstå det scenarie af sårbarhed, som migrantkvinder gennemgår, uden at ville generalisere, deres skæbne og deres oprindelse er ofte forbundet med det værste slaveri. Hvis vi tilføjer patriarkalske og vestlige fortællinger til et reificerende perspektiv, vil resultatet være legitimering og medvirken til et verdensmarked, der behandler dem som varer, med større voldsomhed, når vi tilføjer fattigdom og berøvelse af en værdig uddannelse, der gør dem værdige til køn.

Ikke at ville sætte navn på det, der gør ondt, gør enhver sprogundervisningsproces til en medskyldig handling; kønsbaseret vold inficerer kulturer på en sådan måde, at den fortjener at gennemgå al planlægning og selvfølgelig udarbejdelse af indhold, der fremmer dekonstruktionen af den koloniserende kanon, der stempler dem med marginalitetsbetegnelser. To principper, der skal tages i betragtning: at konfrontere kønsbaseret vold gennem sprogundervisning for migranter og at give migranter værdi ud over de stigma og fordomme, [som patriarkatet og kapitalismen](#) påfører dem.

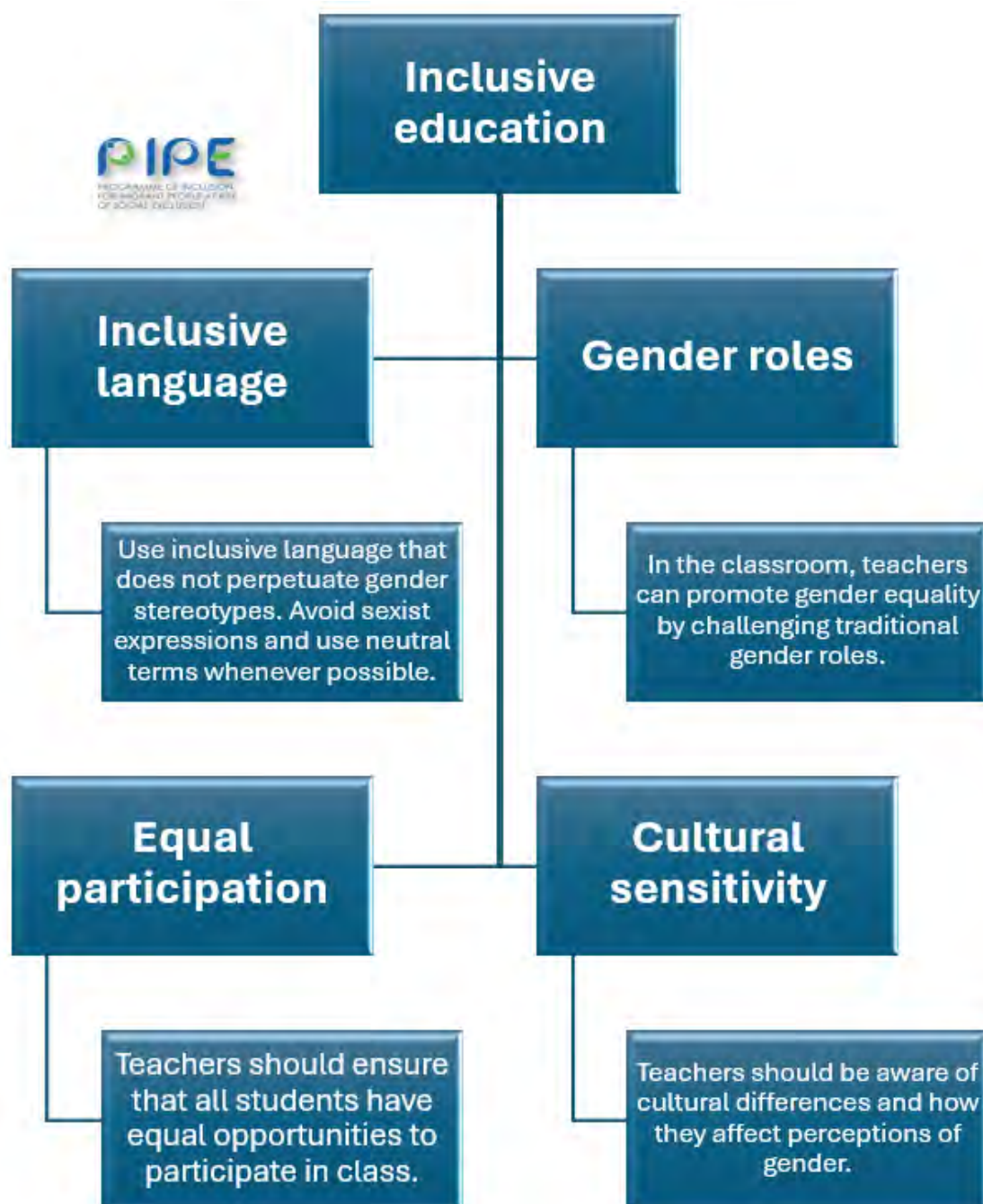
At konfrontere kønsbaseret vold ved at undervise migranter i det nationale sprog betyder for fagfolk og frivillige en udfordring, hvor elementer af fredskulturen dukker op, der foreslår

uddannelsesprocessen som en afbrydelse af den dynamik, der kommer fra sociale uligheder, en uddannelsesmæssig afbrydelse, der betyder en afbrydelse af status quo af begrænsende overbevisninger og af fattigdomscyklusser. Og disse elementer, der stammer fra fredskulturen, har stor indflydelse på kvindernes situation, som ud over at være fremmede og ukendte med deres værtskultur lider under fattigdommens begrænsninger og selvbegrænsninger, der stammer fra de begrænsende selvpfattelser, de har arvet i deres hjemland, og som forstærkes af fordommene i deres værtssamfund.

Med udgangspunkt i søjlerne i en fredskultur står vi over for at skulle konfrontere voldskulturen og volden gennem undervisningen i det nationale sprog, og det inviterer os til sammen med migranter at tage fat på samtalerum, der giver os mulighed for at udtrykke de opfattelser, som hver person har af sig selv i en kønskontekst, at analysere de sociale forventninger, der stilles til folk på baggrund af deres køn, og at forestille os, hvordan vi kan fremme ligestilling, i vores tilfælde gennem sproget. Det får os

til at tale om vigtigheden af et inkluderende sprog, ikke som en løsning, men som et udgangspunkt. Et inkluderende sprog, hvor vi gentager [Guidelines on Gender-Neutral Language, som](#) blev udviklet i 1987 af UNESCO, og hvor der er samlet eksempler, alternativer og kommentarer til, hvordan man kan undervise ud fra et inkluderende sprog.

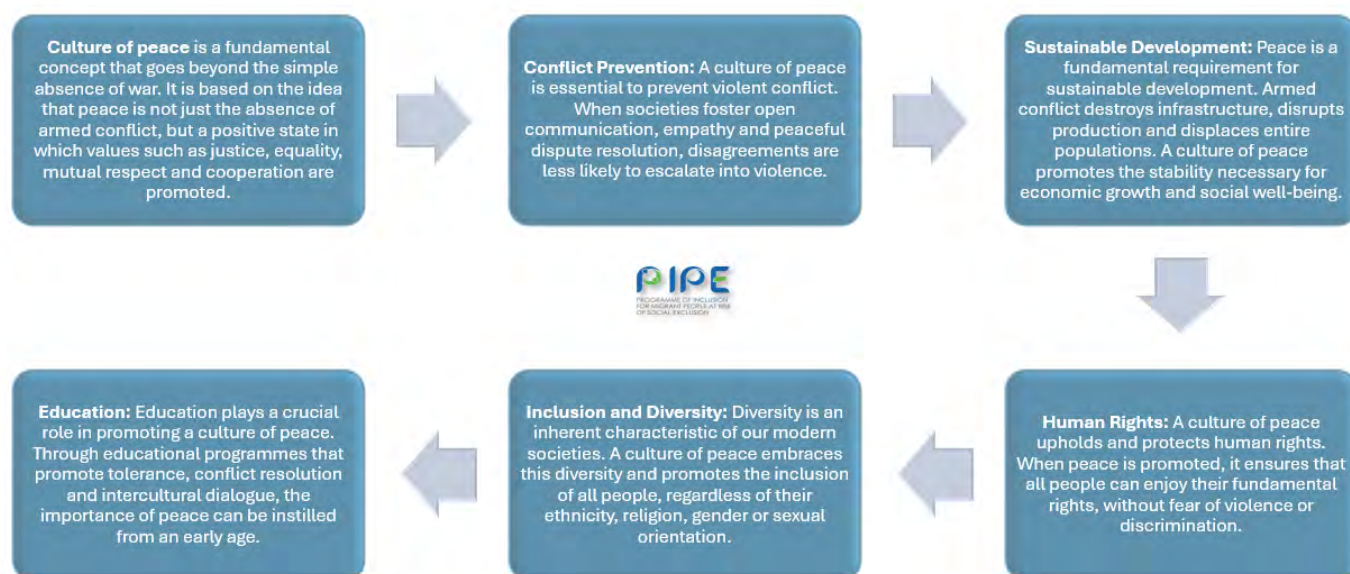

Brugen af et inkluderende, ikke-sexistisk sprog, der fremmer kønsskifte, brugen af generisk flertal, neologismer og opdeling, er et udgangspunkt for at ændre ikke bare sproget, men også dets indhold og former, og for at skabe didaktiske materialer, der afspejler en række forskellige kønsidentiteter, som også bryder med begrænsende overbevisninger og den patriarkalske status quo i hverdagslivet. Det indebærer også, hvordan man håndterer sameksistens i klasseværelset, så kønsdiversitet fejres og respekteres i klasseværelset, og uden at glemme vigtigheden af, at dette lille arbejde ledsages af uddannelsespolitikker, der fremmer ligestilling mellem kønnene på alle uddannelsesområder, udvælgelsen af vigtigt indhold, der viser en anden måde at være, være og forholde sig til hinanden på som mangfoldige singulariteter. Og her er det vigtigt, at man som professionel eller frivillig ikke kun er medskyldig i ligestilling mellem kønnene, men også uddanner sig specifikt i principperne om ligestilling og inkluderende sprog.

For at øge bevidstheden og ikke hvidvaske virkeligheden anbefaler vi, at man læser rapporten [From evidence to action: Tackling gender-based violence against migrant women and girls](#) from 2021 for at forstå, at e, i en undersøgelse foretaget med migranter, der havde rejst langs Middelhavsruten fra Nordafrika til Italien, blev det anslået, at 90 procent af de kvinder og piger, der deltog i undersøgelsen, blev voldtaget på et eller andet tidspunkt i løbet af deres rejse. Problemet med kønsbaseret vold i sprogundervisningen skal ses ud fra et bredt perspektiv, der tager fat på en virkelighed, som mennesker, der ikke migrerer, også lider under, især når data fra Spanien viser, at 95 % af de mennesker, der udsættes for seksuel udnyttelse, er kvinder og piger. **Kan vi forestille os livet for de kvinder, der ikke migrerer? Hvordan er deres liv i andre lande? Hvordan er deres liv, når de ankommer til vores kyster? Hvordan ser fremtiden ud for dem på deres nye destination? Hvad skal de lære, og hvad skal vi lære for at ændre denne fortælling om terror?**

Vi må ikke glemme, at vi alle er en del af problemet og de mulige løsninger i processen med at øge bevidstheden om og gribe ind over for køns vold, at den pædagogiske tilgang til at tackle køns vold i en verden, der overskygges af voldskulturen, kræver nye kulturelle referencer, andre stemmer, som ikke kun giver os mulighed for at kende og genkende os selv i denne reificerede andethed, men også ved kritisk at afsløre de fælder, der ligger gemt i dette Dorian Gray-portræt af de vestlige samfund, ved kritisk at afsløre de fælder, der gemmer sig i dette Dorian Gray-portræt af de vestlige samfund, ved som indhold og kontinenter at rumme anden viden eller modstandsepistemologier, der ikke kun styrker os, men også giver os mulighed for at blive styrket, ved som indhold og kontinenter at rumme anden viden eller modstandsepistemologier, der ikke kun styrker os, men også giver os alternativer til at være i verden på en anden måde, der i alle sine former ligner Sumak kawsay -Quechua-neologisme-, til et værdigt liv, i fylde, balance og harmoni. Med andre ord er det ikke nok at introducere indhold relateret til ligestilling mellem kønnene på en accessorisk eller tværgående måde for at adressere køns vold i undervisningen af migranter i det nationale sprog; den transformative vision udvides til vores måde at være i verden på og til at forholde os til planeten og til Pacha Mama og til alle former for liv, der udgør det økologiske nabolag, hvilket kræver, at der i læseplanen ikke kun tages hensyn til fredskulturen,

men også til konfliktforebyggelse, inklusion og mangfoldighed, menneskerettigheder og bæredygtig udvikling.

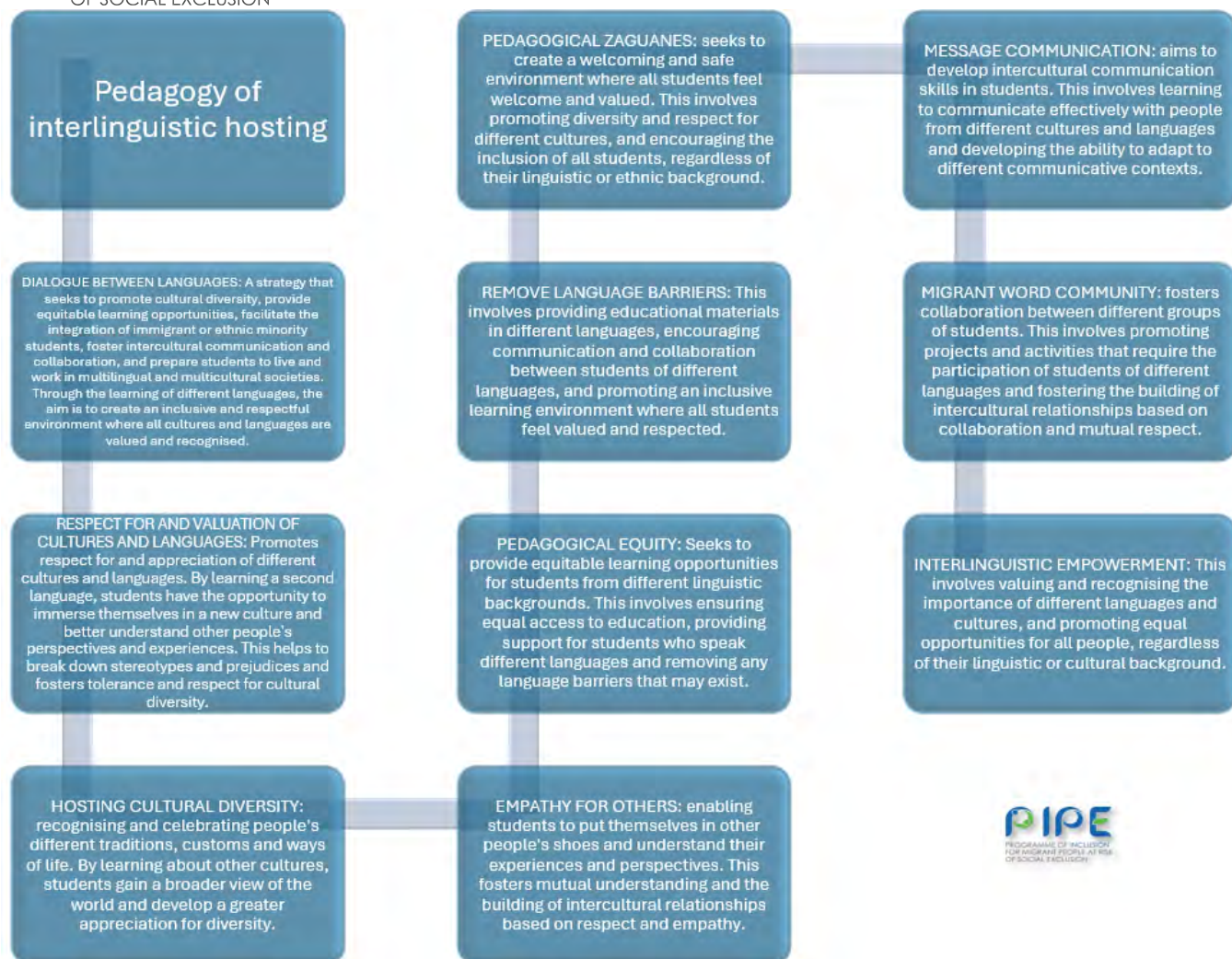
Vi har påpeget, hvilke pædagogiske principper der skal være til stede for at øge bevidstheden om og gribe ind over for kønsbaseret vold inden for sprogundervisning, og nu er vi optaget af, inden vi påpeger ressourcerne i en dialog om viden eller modstandsepistemologier, at give værdi til migranter ud over de stigmaer og fordomme, som patriarkatet og kapitalismen pålægger dem.

Vi begynder dette kapitel med en historie på grund af mundtlighedens grænseoverskridende, universelle, gæstfrie og pædagogiske karakter, som en kartografi uden grænser, der har rejst med menneskeheden siden dens første skridt og bevaret det, som vores forfædre ønskede at vidne om, så de, der skulle leve uden deres vejledning, ville vide, hvad der var nødvendigt for at leve værdigt i et fællesskab. Den historie, vi præsenterede i begyndelsen, fortalt af kvinder, der som Penelope venter på deres indvandrede slægtninge, indeholder en nøglescene, der svarer til idéen om at give mennesker værdi: I den indre gård fortæller kvinderne historier, som ingen mand nogensinde har hørt. Disse historier, som findes i alle hjem i verden, uden for de teknovidskabelige læseplaner, der spredes over hele verden for at imødekomme det internationale arbejdsmarked, er det indhold, der skal introduceres som et middel til dialog om viden i sprogundervisningen, hvis vi ønsker, at denne proces skal være et tidsrum for deling, udveksling, læring og undervisning ud over grænserne for epistemologisk eller sproglig kolonialisme.

I mundtligheden, i de historier, der er udtryk for kulturen hos besejrede, dominerede, forarmede folk, der er tvunget til at overleve og migrere, finder vi ikke kun visdom, men også en anden måde at løse

konflikter på end vold i alle dens former, vi finder dem, kvinderne, dem, de fattige, dem, de usynlige og tavse hinsides historiens randområder. At bringe dem tilbage fra genoprettelsen af deres indhold er lige så relevant som at etablere undervisningsprocesser i det nationale sprog som en måde, hvorpå de mennesker, der skal lære det nye sprog, kan blive hørt, så deres historier, deres erfaringer og deres minder kan blive det indhold, der skal oversættes og imprægnere betydningen af de nye ord. At være vært for de forskellige kulturer på værtssproget styrker ikke kun migranten, men sætter også værten i en selvkritisk situation, hvor han eller hun konfronteres med sit endogame synspunkt og tilegner sig andre synspunkter og lyde, der betyder et sted, hvorfra man kan se på verden.

Behovet for at uddanne fagfolk og frivillige til at undervise migranter i det nationale sprog er tænkt som en transformation af værten som en, der lærer af den fremmede, som en opdagelsesrejsende, der rejser fra klasseværelset gennem andethedens mundtlighed, gennem den verden, han/hun ignorerer eller kender fra arketyper, stereotyper, stigmaer og andre reduktionismer, der er pålagt af det patriarkalske, koloniale og kapitalistiske syn, som han/hun har arvet, blot ved at være født i en bestemt del af planeten. Og denne kopernikanske ændring, som kommer fra en [pædagogik med intersproglig gæstfrihed](#), der allerede er nævnt i denne guide, har brug for deres stemmer og deres historier.

Fra antropologiens side er målet at omdanne klasseværelset til et rum for udarbejdelse af historier, der indeholder en del af migrantpersonens identitet og hukommelse, og som på kanten af den universalistiske tendens i den enkelte tanke og den uniformistiske inerti i den teknovidenskabelige pagt, som de store økonomiske magter er enige om, viser, erfaringer og måder at løse sameksistenskonflikter på, som adskiller sig fra dem, der ud fra den kapitalistiske-patriarkalske-koloniserende tilgang fiktioniseres fra myter til aktuelle superheltefilm gennem vold og den etisk-æstetiske polarisering af de gode, os, og de onde, dem. Aktuelle fortællinger som overbygning på teknovidenskabelige akademiske paradigmer sublimeres i forhold til kønsbaseret vold, voldtægtskultur, pornografi og prostitution. At lytte til migranter af enhver kønsidentitet åbner os som professionelle eller frivillige, men derudover tilskyndes der gennem deres selvbiografiske migrantfortællinger og deres redegørelse for nedarvede mundtlige traditioner til en re-significering af deres fortid, der fremmer

bruddet med begrænsende overbevisninger, afbrydelsen af den status quo, der antages i plottene, og derfor en genanvendelse af deres identitet i nutiden, der er lettere, i en proces med empowerment.

Fra kulturens antropologi til fraværets sociologi for at fremme en dialog eller en [vidensøkologi](#). På begge niveauer fremmer vi undervisningen i det nationale sprog som en udveksling, en dialog, ikke kun af ord, men også af værdier, af udfordringer, af mistanker og frygt, af håb og af hverdagsliv.

Fortællingens pædagogiske kraft udspringer af fællesskabets erfaring; den fødes af de konflikter, der truer sameksistensen og samtidig udgør en læringsmulighed for medlemmerne. Hvis pædagogik udspringer af forbindelsen mellem det politiske og det etiske; hvis det politiske er den handling, der påvirker andre, og det etiske er refleksionen over handlingens konsekvenser for andre, så indeholder mundtlighed som en historie om handlinger og konsekvenser skelettet til den sociale tradition, hvor vi kan genkende os selv på et hvilket som helst sted og i en hvilken som helst tid. Dens plot lever i de dilemmaer, der udfordrer os, og som ikke har ændret sig meget gennem århundrederne. Vi insisterer på det aristoteliske begreb potens, fordi fortællingen fungerer som en harpiks, den tilpasser sig konteksten, dens morfologi kan bære og bærer hver kulturs kostume uden at miste sine referencer, den er i stand til, som i eksemplet med Askepot, rejse fra en region i Kina og dens passion for små fødder, ledsage Marco Polo tilbage ad silkevejen, tage Murano-glassko på på en venetiansk ø, blive versioneret i hænderne på Basile, Perrault eller brødrene Grimm, indtil den ankommer til det store lærred og bliver en Disney-klassiker. Men historien fortsætter med at bære sin essens og samtidig sin smidighed i at formidle til lyttere eller læsere de bekymringer, der er i hver æra. Historiens pædagogiske kraft forbinder det æstetiske med det etiske for at vise politik som borgernes forpligtelse til at forsvare det fælles mod det private. ([Castañeda, Domonell y González, 2022, s. 323, Aktivér undertekster på engelsk](#))

Lad os blive ved det sidste afsnit i det forrige citat, forbindelsen mellem det etiske og det æstetiske for at forstå politik som borgernes forpligtelse til at forsvare det fælles mod det private, det vil sige, hvordan man forvandler den anden fra en potentiel fjende til en potentiel ven, eller hvordan man skifter fra at krænke til at drage omsorg.

Lad os lave en simpel fantasiøvelse, lad os tænke på den første kvinde, som var bevidst om sin dødelighed, et eller andet sted i Afrika, og som helt sikkert tænkte, at hendes efterkommere havde brug for at lære for at overleve i verden, det er muligt, at i det fjerne øjeblik blev den første historie født og med den den første skole, hvis vi ikke placerer den under en baobab, men i en hule med hulemalerier, vil vi have den første tavle eller det første didaktiske diasshow. I Hampaté Ba's studier af de første historier finder vi blandt de forskellige kriterier for historierne pædagogiske kraft deres tilpasningsevne til lytternes forskellige erfaringsniveauer: Den samme historie høres i barndommen, den vokser, og dens betydning uddybes, efterhånden som viden og erfaringer indarbejdes, men historien

fortsætter på forskellige niveauer med at bære en intersubjektiv moral, som prioriterer at forsvare kollektivet frem for individet.

I historierne [om ulykkens moder, Njeddo Dewal](#), er det f.eks. interessant, hvordan antagonist-monsteret antager en form, der henviser til de udskejelser, som en person eller en gruppe har begået i forhold til deres miljø eller i deres egne sameksistensrelationer, det tager form af den repræsentation af deres udskejelser, som grækerne kaldte hybris, det er den subsahariske version af Portræt af Dorian Grey. Men det bemærkelsesværdige er, at løsningen på konflikten ikke er umiddelbar eller hurtig, den kræver ofre, uddannelse og transgenerationalitet, kollektiv forpligtelse til at genoprette balancen, den er ikke baseret på den individuelle heroisme i de græske myter, men på samfundets fælles indsats over tid og gennem uddannelsesprocesser.

Historier som disse udgør ryggraden i kulturerne og skikkene hos alle de folk, der befinder sig i udkanten af det, vi kalder den første verden, og selv om de har mindre, er de mere. Og alligevel må vi indrømme, at intet sted er perfekt, og at fattigdom ikke er en dyd, i udvekslingen af viden, i denne dialog må vi stræbe efter at analysere plottene ud fra de sammenfaldende kriterier menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene og bæredygtighed, denne triade må være en hvirvel i processen med at lære migranter det nationale sprog, ikke alt er acceptabelt, ikke alt er gyldigt. Det betyder ikke et udvalg af politisk korrekt, infantiliseret eller didaktiseret indhold, men snarere en forpligtelse til at udvælge meningsfuldt indhold, der vil være vært for os og uddanne os ved hjælp af eksempler eller kritik, som vil vise os gennem historien værdien af kampe og de forandringer, de medfører, samt truslen og farerne ved at sænke paraderne og vende sig mod andre øjeblikke i historien, der er mindre befordrende for fredelig sameksistens mellem ligemænd.

Som fagfolk eller frivillige, der skal forestille sig en pædagogik med intersproglig gæstfrihed, er vi nødt til at kende og genkende ansigtet på det barbari, der gemmer sig bag kønsvold, og vi er også nødt til at kende og genkende dem som væsentlige dele for at forestille os en bæredygtig og fredelig verden. **Hvad ved vi om dem? Hvor mange forfattere, malere, forskere, eventyrere, filminstruktører, forretningskvinder, pædagoger Kender vi uden for vores grænser? Og inden for vores grænser og erindringer?** Disse spørgsmål er vigtige, og at stille dem vækker en dyb nysgerrighed efter at lytte til dem, læse dem, observere dem, lære af dem, af kvinderne og af deres kulturer, fordi deres ord, selv om de kan virke mærkelige og ubrugelige, indeholder lige så meget af verden, som vi tror, vi kan kontrollere. Disse spørgsmål rejser det uddannelsesmæssige krav, ikke teknisk, men kulturelt, som er nødvendigt som udgangspunkt for den person, der ønsker at fremme ligestilling mellem kønnene og bekæmpe kønsbaseret vold.

At forstå, hvorfor bamsen var ligeglad med nationalitet, alder eller køn på den person, der reddede ham fra hans ensomhed.

[Nysyet af en lille pige med et skævt blik lagde bamsen sig til rette i sin pap- og plastikindpakning og drømte om at blive yndlingslegetøj for et menneske, der ville overøse den](#)

med kys og lægge den til at sove i sine arme. Indtil virkeligheden invaderede historien. Uniformerede mænd åbnede emballagen og pegede på ham med lommelygter, klemte ham, tog hans blodrøde bånd af ham og vendte ham på hovedet. Han hørte fra sine fangevogteres kolde læber, at den var falsk, at den ikke havde noget segl, at den var ulovlig og farlig. De tog billeder af den og mærkede den X-1044. Uden forklaring kastede de ham op på et bjerg af udstoppede brødre. Mørke og stilhed udslettende tiden. Uniformerede mænd vendte tilbage og læssede dem ind i en tagløs lastbil. I regnen mærkede han fugten og kiggede på stjernerne, der var lige så smukke, som de var fjerne. Lastbilen stoppede, og tipvognen smed ham af blandt de andre bamser på et bjerg af affald. Han lugtede af død og lå med ansigtet nedad, og han troede, at stjernerne havde forladt ham. Ensomheden voksede, indtil den opslugte alt. Tynde, kolde hænder reddede ham, han ved ikke hvor længe efter – hvad ved en bamse om tid! Han havde et fregnet ansigt, hår som natten og øjne med samme farve som en bamse. Han krammede den og bar den væk, nat og dag, i regn og sne, i en lang række af mennesker, der stoppede foran en mur så grå som tåge. Bamsen var glad, det var en lille piges yndlingslegetøj, og den lille pige, der var sulten og bange, havde sin bamse. Den kom fra Gaza, men det var bjørnen ligeglad med. (Novoa, 2018)

Ligestilling mellem kønnene i den nationale sprogundervisning for migranter er abstrakt set en retfærdighedshandling. Det betyder, at man involverer og styrker mere end halvdelen af befolkningen, som lider under diskrimination på grund af forhold, der krænker de universelle rettigheder, og som krænker minimumsbetingelserne for det, der fortjener at blive kaldt et værdigt liv. Vi har mulighed for gennem uddannelse at reducere de begrænsende forestillinger hos dem, der krydser grænser på flugt fra undertrykkelse og slaveri, og gøre dem opmærksomme på de farer, der lurar bag kulisserne i værtssamfundene, en metafor for historien om [Rødhætte](#), som tilfældigvis ankom gennem migration fra Afrika til Europa, for at minde dem om, at der bag de gode manerer og løfter ligger rovdyrsværk, der opretholder voldtægtskulturen og tjener penge på menneskehandel. De skal også præsenteres for andre trusler som racisme og kvindehad, der sammen med uvidenhed skaber et had, som gør migranter ansvarlige for alt ondt, og som står i centrum for diskurserne hos højreekstreme partier og deres sympatisører. Det handler ikke om at skræmme, men om at gøre undervisningen i det nationale sprog til en empowermentproces, så de, som Txabi Arnals historie [Caja de Cartón - aktiver undertekster på engelsk](#) – siger, ikke glemmer at smile.

6.4 Værktøjskasse om ligestilling og mangfoldighed i sprogundervisningen

I [UNESCO's strategi for ligestilling mellem kønnene](#) og gennem uddannelse finder du inden for den ikke-formelle sfære bedste praksis inden for undervisning og læring med henblik på empowerment, hvilket understreger den formative forpligtelse, vi skal påtage os for at inkludere kognitive, socioemotionelle og adfærdsmæssige kompetencer i vores uddannelsespraksis, der gennem sprogundervisning, i vores tilfælde, fremmer evnen til at handle, kritisk refleksion, konflikthåndtering, accept af mangfoldighed, kreativitet, lederskab, samarbejde, tilpasningsevne

og globalt medborgerskab.

I forhold til diskriminationsprocesser i sprogundervisningen kan [Gender and Diversity in Teaching Toolbox](#), som er skabt af Freie Universität Berlin, hjælpe dig med at finde audiovisuelle materialer til undervisning med et køns- og mangfoldighedsperspektiv, kriterier for integration af køns- og mangfoldighedsspørgsmål i undervisningen, god praksis for brug af inkluderende sprog på tværs af køn, litteratur og kilder samt noter til forskning i køn og mangfoldighed med fokus på intersektionalitet, situeret viden og dekonstruktion af kanon.

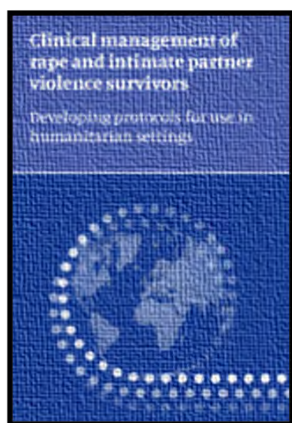

[Gender Toolkit](#) er en åben læringsressource, som er tilgængelig for alle, der er interesserede i kommunikation. Det indeholder et omhyggeligt udvalg af indhold fra autoritative kilder og har til formål at fremme ikke-sexistisk kommunikation. Det er designet af kønsgruppen på UOC's afdeling for informations- og kommunikationsvidenskab, og "det er et levende materiale, som vi vil opdatere hvert halve år med den seneste udvikling", siger Candela Ollé, der er koordinator for ressourcen og leder af UOC's

kandidatuddannelse i journalistik og digital kommunikation: Data og nye fortællinger. Hvad finder du i værktøjskassen? "At tage kønsbrillerne på er en proaktiv øvelse, der indebærer, at vi tænker to gange over, hvordan vi skaber vores indhold," siger Arantza Diez, forfatter til Gender Toolkit og professor ved UOC's fakultet for informations- og kommunikationsvidenskab. Som forfatteren forklarer, er der ingen formel, der garanterer anvendelsen af kønsperspektivet; hvad der er, er et perspektiv, en forpligtelse til den måde, vi ønsker at forklare verden på, uanset om det er gennem information, underholdning eller reklame. "Kønsperspektivet handler om magtrelationer og privilegier, og at anvende det betyder at ruske op i og udfordre status quo", siger hun.

Association for the Management of Social Integration (GINSO) koordinerer "[Tool4Gender](#)" på internationalt plan, et projekt finansieret af EU inden for Erasmus+-programmet, hvor syv enheder fra forskellige lande samarbejder: Red Barnet (Rumænien), Heron Digital Education & Mathisis LTD (Cypern), Sociedad Española de Asistencia Sociosanitaria de Valencia (Spanien), Senior Europa Sociedad Limitada (Spanien), I.R.E.S. - Istituto di Ricerche Economia e Sociali del Friuli Venezia Giulia Impresa Sociale (Italien), MTÜ Lastekaitse Liit (Estland) og GINSO (Spanien). Istituto di Ricerche Economiche e Sociali del Friuli Venezia Giulia Impresa Sociale (Italien), MTÜ Lastekaitse Liit (Estland) og GINSO (Spanien). Formålet med dette projekt er at forebygge og bekæmpe kønsbaseret vold hos børn fra 8 til 16 år ved at øge bevidstheden fra en tidlig alder gennem udvikling af støtteværktøjer, der vil give familier, lærere og andre fagfolk adgang til et arkiv med materialer om god praksis, protokoller og arbejdsmetoder inden for forebyggelse af kønsbaseret vold. Tool4Gender udvikler forskellige værktøjer: et Toolkit til forebyggelse af kønsbaseret vold, der fungerer som støtte for lærere og familier, en virtuel platform, der indeholder forskellige typer undervisningsmateriale (videoer, dokumenter og gratis kurser) til forebyggelse af denne type vold, og en app til at opdage kønsbaseret vold, der har til formål at opbygge sunde relationer, som gør det muligt for børn og unge at opdage sexistisk adfærd på et tidligt tidspunkt.

Seksuel vold og vold i nære relationer (IPV) - som kan være fysisk, seksuel og/eller følelsesmæssig/psykologisk - er globale problemer, der forekommer i alle samfund, lande og regioner. I humanitære sammenhænge er kvinder og børn, der er flygtninge, internt fordrevne eller på anden måde berørt af konfliktrelaterede eller naturbetingede humanitære kriser, udsat for en øget risiko som følge af massefordrivelse og sammenbruddet af social beskyttelse. Det høje antal tilfælde af seksuel vold og IPV er veldokumenteret og udgør en alvorlig krænkelse af den humanitære folkeret og menneskerettighederne.

[Denne vejledning](#) er beregnet til brug for kvalificerede sundhedsudbydere (læger, klinikassistenter, jordemødre og sygeplejersker), der arbejder i humanitære nødsituationer eller andre lignende situationer, og som ønsker at udvikle specifikke protokoller for medicinsk behandling af overlevende efter seksuel vold og IPV. Denne vejledning skal tilpasses de enkelte miljøer under hensyntagen til tilgængelige ressourcer, materialer, medicin samt

ationale politikker og procedurer. Den kan også bruges til at opdatere eksisterende protokoller, til at hjælpe med at planlægge og levere tjenester og uddanne sundhedspersonale.

[UNHCR's Gender Equality Toolkit](#) er designet til at give UNHCR's personale - ansatte, tilknyttede medarbejdere og konsulenter - praktisk vejledning og brugervenlige værktøjer, tips, information og ressourcer til at

støtte opnåelsen af ligestilling mellem kønnene. Det er ikke meningen, at den skal være udtømmende; snarere tilbyder den minimumstiltag for at indarbejde kønsovervejelser i specifikke områder og processer og giver yderligere ressourcer, der fremhæver lovende praksis fra marken for at fremme tværoperationel og regional læring. Disse er relevante for alt personale,

uanset deres funktion eller den operationelle kontekst.

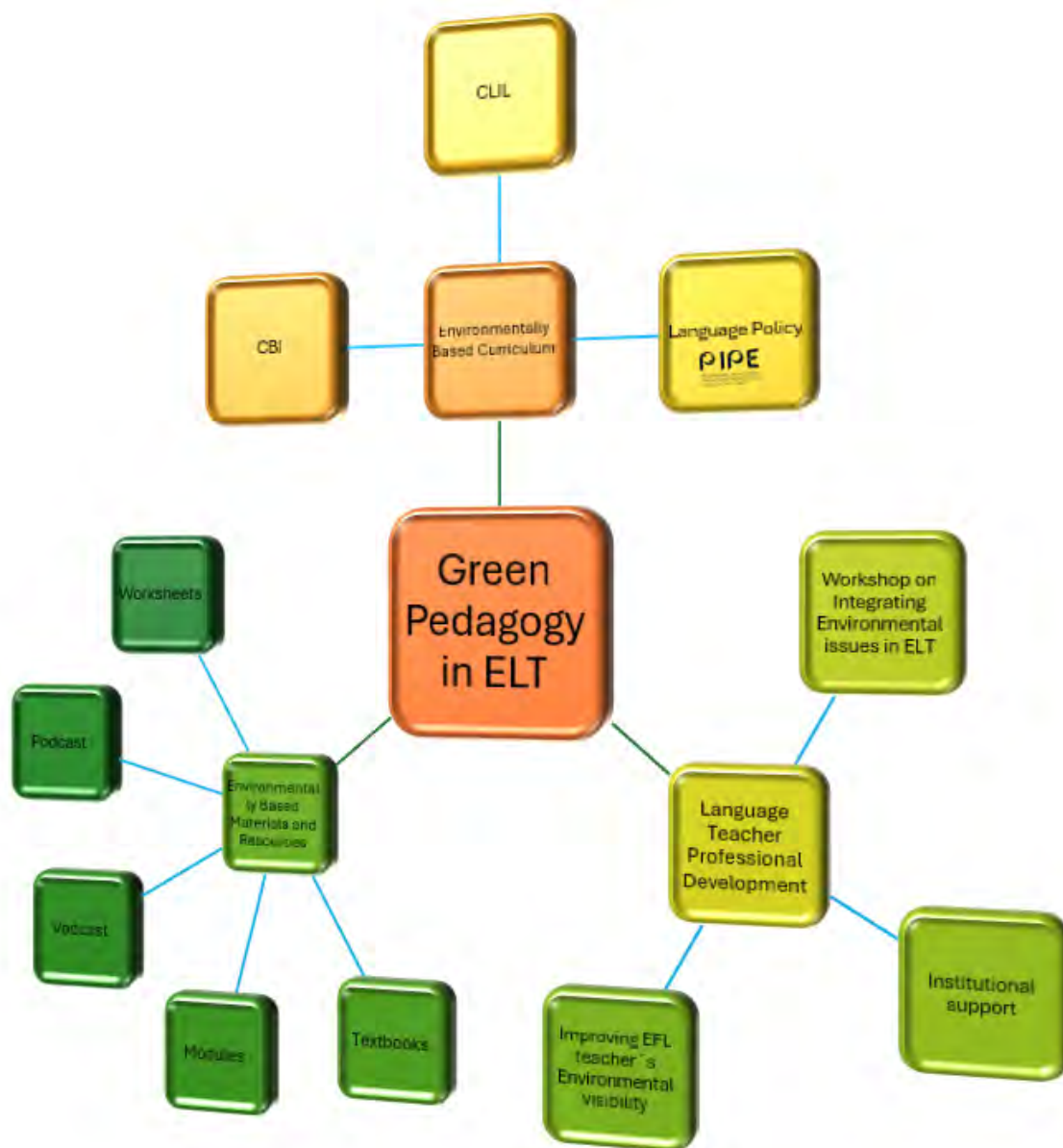
Denne [værktøjskasse](#) er udviklet af Immigrant Council of Ireland takket være den generøse støtte fra Lifes2Good-fonden. Med denne støtte gennemførte ICI i løbet af to år et opsøgende og kapacitetsopbyggende projekt i det vestlige Irland om emnet kønsbaseret vold og menneskehandel. Gennem dette projekt uddannede vi enkeltpersoner til at udvikle deres viden om og forståelse af kønsbaseret vold og menneskehandel. Vi modtog også henvisninger fra frontlinjeorganisationer til vores tjenester og afholdt personlige og online aftaler på specialiserede juridiske klinikker for kvinder, der er berørt af disse problemer.

7. Bæredygtighed: Grøn praksis for sprogindlæring

Abstrakt

Grøn pædagogik påvirker sprogundervisningen ved at integrere miljøbevidsthed og bæredygtig praksis i klasseværelset. Denne tilgang bruger en række miljøbaserede materialer og ressourcer til at fremme både sprogtilegnelse og økologisk bevidsthed.

Autentiske tekster, såsom nyhedsartikler og dokumentarfilm om miljøspørgsmål, giver eleverne eksempler fra den virkelige verden på sprogbrug i kontekst. At analysere sproget og retorikken i disse tekster fremmer kritisk tænkning og udvider ordforrådet i forbindelse med miljøemner. Data fra den

virkelige verden, f.eks. statistikker om klimaforandringer eller forureningsniveauer, kan bruges til at lave grafer og diagrammer, hvilket fremmer datakendskab og regnefærdigheder sammen med sprogfærdigheder.

Multimedieressourcer som videoer og interaktive hjemmesider tilbyder engagerende måder at udforske miljøspørgsmål på. Dokumentarfilm, ekspertinterviews og virtuelle ture til naturlige levesteder skaber fordybende oplevelser, der passer til forskellige læringsstile. Eleverne kan også skabe deres eget miljøbaserede materiale, f.eks. essays, digte eller præsentationer, hvilket yderligere styrker deres forståelse og fremmer kreativiteten.

Ved at inddrage lokale miljøproblemer i sprogundervisningen kan undervisere gøre oplevelsen mere relevant og virkningsfuld. Eleverne kan undersøge lokal forurening, analysere klimaforandringernes indvirkning på deres lokalsamfund eller deltage i lokale miljøprojekter og anvende deres sprogfærdigheder på problemer i den virkelige verden.

Grøn pædagogik i sprogundervisningen er en holistisk tilgang, der rækker ud over klasseværelset. Lærerne opfordres til at indføre bæredygtige metoder, som f.eks. at minimere papir- og energiforbrug, fremme genbrug og arrangere ekskursioner til naturlige miljøer. Ved at integrere miljøundervisning i alle aspekter af sprogundervisningen kan undervisere give eleverne mulighed for at blive informerede, ansvarlige og aktive deltagere i at skabe en mere bæredygtig fremtid.

Spørgsmål om bobler

Hvordan kan begreberne antropocæn og symbiocæn integreres i sprogundervisningen for at fremme kritisk tænkning og miljøbevidsthed hos eleverne? Hvad er nogle praktiske måder at inkorporere solastalgi, den følelsesmæssige nød forårsaget af miljøforandringer, i sprogindlæringsaktiviteter for at fremme empati og forståelse? Hvordan kan undervisere effektivt bruge autentiske tekster, f.eks. nyhedsartikler og dokumentarfilm, til at forbedre sprogfærdighederne og samtidig tage fat på miljøspørgsmål? Hvad er nogle innovative måder at udnytte teknologi i sprogundervisningen til at fremme miljøundervisning og bæredygtig praksis? På hvilke måder kan lærere inddrage lokale miljøspørgsmål og samfundsengagement i sprogundervisningen for at gøre læringen mere relevant og virkningsfuld? Hvordan kan faglige udviklingsmuligheder skræddersys til at udstyre sproglærere med den viden og de færdigheder, der er nødvendige for at implementere grøn pædagogik effektivt?

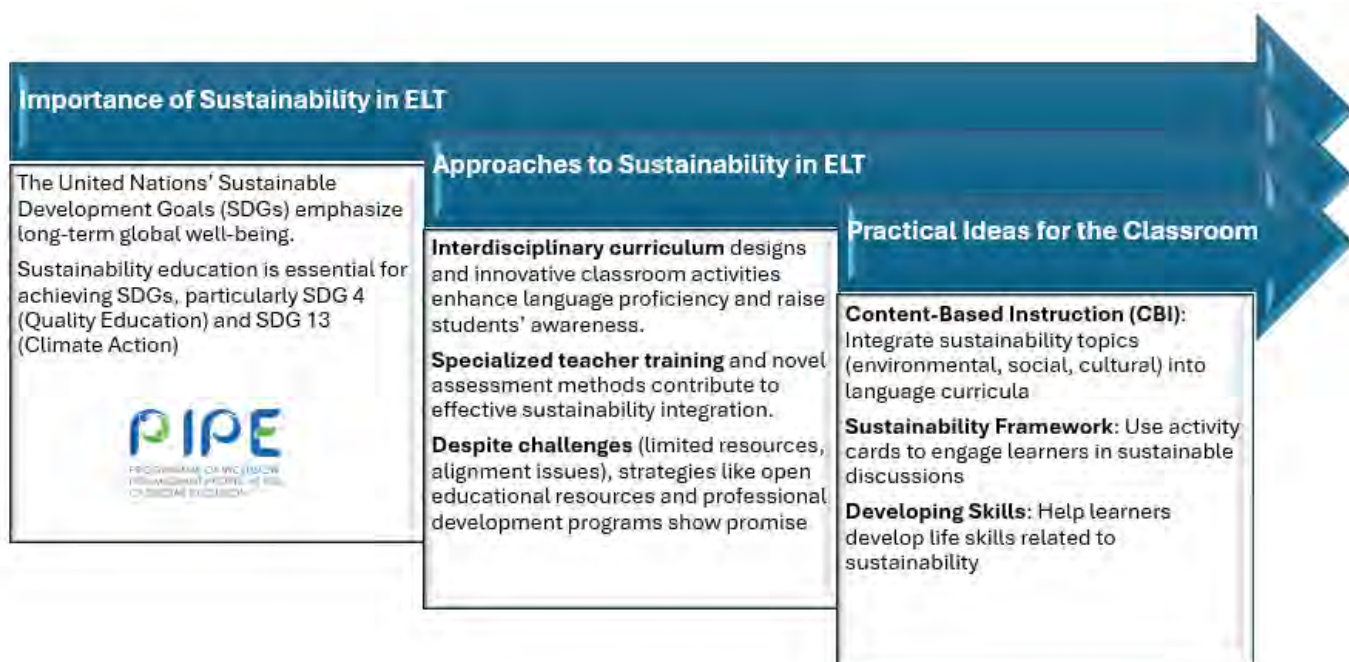
7.1. Miljøundervisning for bæredygtighed: historisk kontekst, nuværende situation og fremtidsperspektiver

Inden 2030 skal det sikres, at alle elever tilegner sig den viden og de færdigheder, der er nødvendige for at fremme bæredygtig udvikling, bl.a. gennem Uddannelse for Bæredygtig Udvikling og bæredygtig

livsstil, menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene, fremme af en kultur med fred og ikke-vold, globalt medborgerskab og påskønnelse af kulturel mangfoldighed og af kulturens bidrag til bæredygtig udvikling. (FN 2015)

Miljøundervisning med henblik på bæredygtighed er blevet en vigtig del af sprogundervisningen og afspejler en voksende global bevidsthed om sammenhængen mellem sprog, kultur og miljø. Denne tilgang anerkender, at sprog ikke kun er et redskab til kommunikation, men også et middel til at forstå og interagere med verden omkring os. Ved at integrere miljøundervisning i sprogundervisningen kan undervisere give eleverne mulighed for at blive informerede og ansvarlige verdensborgere, der er rustet til at håndtere de komplekse udfordringer, som vores planet står over for.

Den historiske kontekst for miljøundervisning kan spores tilbage til begyndelsen af det 20. århundrede, hvor man begyndte at bekymre sig om ressourceudtømmning og forurening. De første bestræbelser fokuserede på naturstudier og undervisning i naturbeskyttelse med det formål at indgyde en følelse af påskønnelse og forvaltning af den naturlige verden. I 1970'erne og 1980'erne tog miljøundervisningen fart i takt med miljøbevægelsens fremgang og udgivelsen af indflydelsesrige rapporter som "Grænser for vækst" og "Brundtland-rapporten". Disse rapporter understregede det presserende behov for at tage fat på miljøspørgsmål og fremme bæredygtig udvikling.

Den nuværende situation for miljøundervisning for bæredygtighed er kendetegnet ved en voksende erkendelse af behovet for at integrere miljøhensyn i alle aspekter af undervisningen, herunder sprogindlæring. Det skyldes de stadig mere presserende miljøudfordringer som klimaforandringer, tab af biodiversitet og forurening samt en voksende bevidsthed om de sociale og økonomiske dimensioner af bæredygtighed. Der er stigende enighed om, at miljøundervisning ikke bør være et separat fag, men snarere et tværgående tema, der er integreret i alle aspekter af læseplanen.

Environmental Education	Description	Examples
Vocabulary & Discourse Exploration	Learning the specific terms and language used to discuss environmental issues.	Studying vocabulary related to climate change, pollution, biodiversity, etc.
Cultural & Linguistic Representations	Analyzing how different cultures and languages portray nature and environmental concerns.	Examining how nature is depicted in literature, poetry, or traditional stories from different cultures.
Project-Based Learning	Engaging in hands-on projects that address environmental challenges and promote sustainable practices.	Creating community gardens, designing eco-friendly products, organizing awareness campaigns.
Critical Reflection	Examining how language can shape our understanding of the environment and our relationship with nature.	Analyzing media portrayals of environmental issues, discussing the impact of consumerism on the environment.
Experiential Learning	Participating in outdoor activities and field trips to connect with nature and learn about environmental issues firsthand.	Visiting national parks, conducting nature walks, participating in citizen science projects.

I sprogundervisningen kan miljøundervisning tage mange former. Det kan indebære at udforske ordforrådet og diskursen om miljøspørgsmål, analysere de kulturelle og sproglige repræsentationer af naturen og engagere sig i projekter, der fremmer bæredygtig praksis. Det kan også indebære kritisk refleksion over, hvordan sproget kan bruges til at forme vores forståelse af miljøet og vores forhold til den naturlige verden. Ved at integrere miljøundervisning i sprogundervisningen kan undervisere hjælpe eleverne med at udvikle en dybere forståelse af miljøspørgsmål, fremme evnen til kritisk tænkning og opdyrke en følelse af ansvar for planeten.

Fremtidsperspektiverne for miljøuddannelse er lovende, da der er en stigende efterspørgsel efter uddannelsesprogrammer, der forbereder eleverne på at tackle de komplekse udfordringer i det 21. århundrede. FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG'er), der blev vedtaget i 2015, udgør en global ramme for håndtering af miljømæssige, sociale og økonomiske spørgsmål. Uddannelse anerkendes som en vigtig drivkraft for at nå SDG'erne, og miljøuddannelse ses som en væsentlig del af denne indsats.

I forbindelse med sprogindlæring kan fremtiden for miljøundervisning indebære større vægt på erfaringsbaseret læring, hvor eleverne deltager i praktiske aktiviteter og projekter, der forbinder dem med den naturlige verden. Det kan også indebære større brug af teknologi, f.eks. virtuelle ekskursioner, simuleringer og online samarbejdsværktøjer, for at skabe fordybende og interaktive læringsoplevelser. Derudover kan der være et større fokus på tværfaglige tilgange, der integrerer miljøundervisning med andre fagområder, som f.eks. naturvidenskab, samfundsfag og kunst.

7.2. Følelsesmæssige kompetencer med den bæredygtige kultur: Antropocæn vs. Symbiocæn og Solastalgi i sprogindlæring

Begreberne [antropocæn](#), [symbiocæn](#) og [solastalgi](#) giver dyb indsigt i vores forhold til miljøet og giver en stærk optik, når det gælder sprogindlæring. Ved at integrere disse begreber i sprogundervisningen kan undervisere fremme følelsesmæssige kompetencer, kritisk tænkning og en følelse af ansvar for planeten.

Emotional Intelligence (EI)

- EI refers to the ability to recognize, understand, and manage one's own emotions and those of others. In a sustainable culture, individuals with high EI can navigate complex social and environmental challenges effectively

Cultural Adaptability

- Cultural adaptability involves being open to diverse perspectives, respecting cultural differences, and adjusting one's behavior to fit different contexts. It contributes to building bridges across cultures and promoting sustainability.

Cross-Cultural Competence

- This competence encompasses skills such as empathy, communication, and collaboration across cultural boundaries. Expatriates working in diverse settings benefit from cross-cultural competence, which enhances their adjustment and performance

Socioemotional Competencies

- These skills include interpersonal regulation, motivation, self-awareness, conflict resolution, teamwork, emotional self-regulation, and empathy. They contribute to professional development and effectiveness in various work situations

Transformative Learning for Sustainability

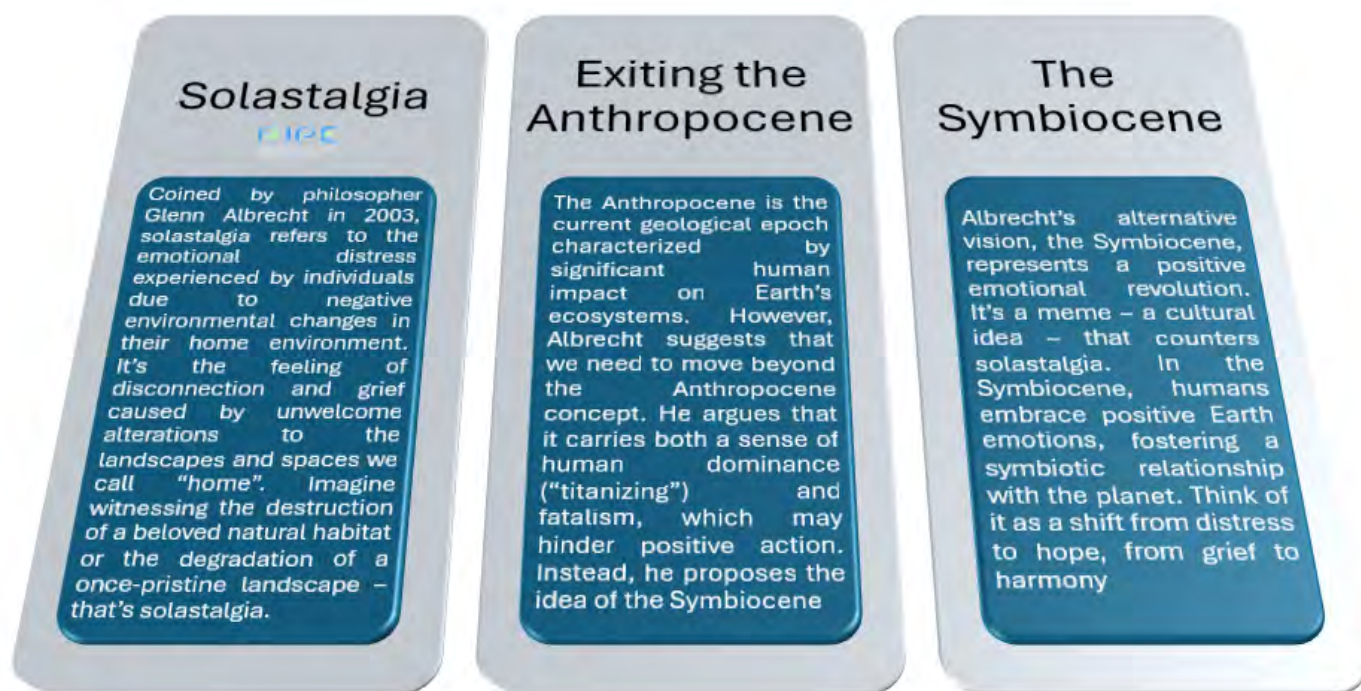
- Emotions play a role in transformative learning related to sustainability. Both negative emotions (e.g., sadness, guilt) and positive emotions (e.g., awe, gratitude) influence our responses to sustainability challenges and actions

Antropocæn, ofte omtalt som "menneskets tidsalder", er en foreslået geologisk epoke, der er præget af den betydelige indvirkning, som menneskelige aktiviteter har på jordens økosystemer. Den fremhæver de utilsigtede konsekvenser af vores handlinger, som f.eks. klimaforandringer, forurening og tab af biodiversitet. I sprogundervisningen kan udforskningen af det antropocæne indebære, at man undersøger ordforrådet og diskursen omkring disse emner, analyserer, hvordan forskellige kulturer og sprog indrammer miljøproblemer, og deltager i kritiske diskussioner om vores rolle i udformningen af planetens fremtid.

I modsætning hertil tilbyder Symbiocæn en mere håbefuldst vision for fremtiden. Den forestiller sig en verden, hvor mennesker lever i harmoni med naturen, anerkender alle levende væseners indbyrdes

forbundethed og arbejder hen imod gensidig opblomstring. Symbiocænen understreger vigtigheden af samarbejde, gensidighed og økologisk ansvar. I sprogundervisningen kan det at udforske det symbiocæne indebære at lære om bæredygtig praksis, udforske oprindelige videnssystemer og engagere sig i projekter, der fremmer økologisk genopretning og social retfærdighed.

Solastalgi, et begreb opfundet af miljøfilosoffen Glenn Albrecht, beskriver følelsen af sorg og tab forårsaget af miljøforandringer. Det er en form for hjemve, som man oplever, mens man stadig er hjemme, når velkendte landskaber og økosystemer forvandles af menneskelige aktiviteter. I sprogundervisningen kan udforskning af solastalgi involvere læsning af litteratur og poesi, der udtrykker sorg og tab for miljøet, diskussion af de følelsesmæssige konsekvenser af klimaforandringer og deltagelse i kreative projekter, der udforsker måder at håndtere og helbrede miljøtraumer på.

At integrere disse begreber i sprogundervisningen kan gøres på mange forskellige måder. Lærere kan inddrage tekster, videoer og andre ressourcer, der udforsker det antropocæne, symbiocæne og solastalgi, i deres undervisning. De kan også facilitere diskussioner og debatter om disse emner og opfordre eleverne til at dele deres perspektiver og udvikle kritisk tænkning. Derudover kan lærerne engagere eleverne i projektbaserede læringsaktiviteter, der tager fat på miljømæssige udfordringer og fremmer bæredygtig praksis.

Ved at udforske antropocænen, symbiocænen og solastalgi kan sprog eleverne udvikle en dybere forståelse af det komplekse forhold mellem mennesker og miljø. De kan også opdyrke følelsesmæssige

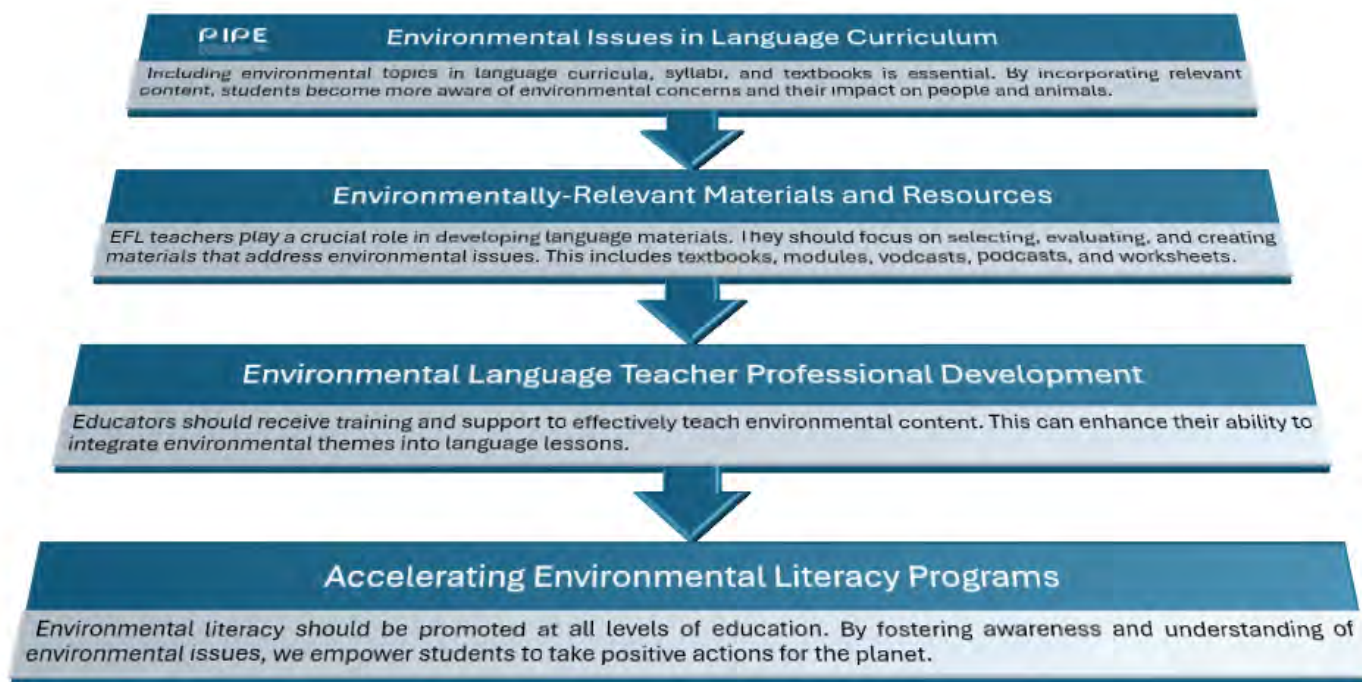
kompetencer som empati, medfølelse og en følelse af ansvar for planeten. Dette kan igen give dem mulighed for at blive aktive deltagere i at skabe en mere bæredygtig og retfærdig fremtid.

7.3. Grøn pædagogik

7.3.1. Miljøbaserede materialer og ressourcer til sprogindlæring

Ved at integrere miljøbaserede materialer og ressourcer i sprogundervisningen kan man skabe en dynamisk og engagerende læringsoplevelse, der fremmer miljøbevidsthed og sprogtilegnelse på samme tid. Ved at inddrage autentiske tekster, data fra den virkelige verden og multimedieressourcer, der behandler miljøspørgsmål, kan undervisere give eleverne mulighed for at udvikle kritisk tænkning, udvide deres ordforråd og blive velinformerede fortalere for en bæredygtig fremtid.

En effektiv tilgang er at bruge autentiske tekster, der behandler miljøemner. Avisartikler, videnskabelige rapporter, dokumentarfilm og litterære værker kan give eleverne kendskab til en bred vifte af ordforråd og diskurs i forbindelse med miljøspørgsmål. At analysere sproget i disse tekster kan hjælpe eleverne med at forstå nuancerne i miljødiskursen og udvikle deres egne kritiske perspektiver. Derudover kan deltagelse i diskussioner og debatter om disse tekster skabe en dybere forståelse og fremme evnen til kritisk tænkning.

Data fra den virkelige verden kan også være en værdifuld ressource for sprogindlæring. Statistikker over klimaforandringer, forureningsniveauer og biodiversitetsdata kan give eleverne konkrete oplysninger om miljøets tilstand. Brug af disse data til at skabe grafer, diagrammer eller andre visuelle repræsentationer kan gøre komplekse oplysninger mere tilgængelige og engagerende. Eleverne kan øve deres sprogfærdigheder ved at fortolke og præsentere disse data, samtidig med at de udvikler deres forståelse af de videnskabelige og tekniske aspekter af miljøspørgsmål.

Multimedieressourcer som videoer, podcasts og interaktive hjemmesider kan tilføje en ny dimension til sprogindlæringen. Dokumentarfilm om miljøspørgsmål, interviews med eksperter og virtuelle ture til naturlige levesteder kan give eleverne en rig og fordybende læringsoplevelse. Disse ressourcer kan også imødekomme forskellige læringsstile og give visuelle, auditive og kinæstetiske elever flere muligheder for at engagere sig.

Det kan være særligt effektivt at inddrage lokale miljøspørgsmål i sprogundervisningen. Ved at fokusere på miljømæssige udfordringer, der er relevante for elevernes lokalsamfund, kan undervisere gøre læringsoplevelsen mere meningsfuld og opfordre eleverne til at handle i deres eget liv. Eleverne kan

f.eks. undersøge lokale forureningskilder, analysere klimaforandringerne indvirkning på deres region eller deltage i lokalbaserede miljøprojekter.

Ud over at bruge eksisterende ressourcer kan undervisere også opfordre eleverne til at skabe deres egne miljøbaserede materialer. Det kan indebære at skrive essays eller digte om naturen, lave plakater eller infografik om miljøspørgsmål eller udvikle multimediepræsentationer, der kan deles med lokalsamfundet. Ved at blive indholdsskabere kan eleverne uddybe deres forståelse af miljøspørgsmål og udvikle deres sprogfærdigheder på en kreativ og meningsfuld måde.

Resource Type	Examples	Language Learning Activities
Authentic Texts	Newspaper articles, scientific reports, documentaries, literary works about environmental issues.	Analyzing language, discussing perspectives, debating solutions.
Real-World Data	Climate change statistics, pollution levels, biodiversity data.	Creating graphs/charts, interpreting and presenting data, discussing implications.
Multimedia Resources	Documentaries, interviews, virtual tours of natural habitats.	Watching and discussing videos, listening to podcasts, engaging in interactive activities.
Local Environmental Issues	Research on local pollution, impact of climate change on the region, community-based environmental projects.	Analyzing local data, conducting interviews, creating presentations, participating in community action.
Learner-Created Materials	Essays, poems, songs about nature, posters/infographics, multimedia presentations.	Writing reflections, composing creative pieces, designing visual aids, sharing with the community.

[At integrere miljøbaserede materialer og ressourcer i sprogundervisningen](#) handler ikke kun om at øge bevidstheden; det handler også om at give eleverne mulighed for at blive aktive deltagere i at skabe en mere bæredygtig fremtid. Ved at udvikle deres sprogfærdigheder i forbindelse med miljøspørgsmål får eleverne de værktøjer, de har brug for til at kommunikere effektivt om disse udfordringer, gå ind for forandring og træffe informerede beslutninger om deres egen indvirkning på planeten.

7.3.2. Professionel udvikling af engelsklærere (ELT'er)

[Professionel udvikling for engelsklærere \(ELT'er\)](#) gennemgår et betydeligt skift i retning af at omfavne miljøbevidsthed og bæredygtighed. Denne udvikling, der er kendt som grøn pædagogik, anerkender den afgørende rolle, som sproglærere spiller i at fremme globalt medborgerskab og miljømæssig ansvarlighed. Ved at integrere miljøtemaer og bæredygtig praksis i deres undervisning kan ELT-lærere give eleverne mulighed for at blive kritiske tænkere, informerede beslutningstagere og aktive deltagere i at skabe en mere bæredygtig fremtid.

Et centralt aspekt af grøn pædagogik i den faglige udvikling er udforskningen af miljømæssige temaer og spørgsmål i sprogundervisningen. Det indebærer, at autentiske tekster, som f.eks. artikler om klimaforandringer eller uddrag af miljølitteratur, inddrages i læseplanen. Lærerne kan facilitere diskussioner og debatter om disse emner og opfordre eleverne til at analysere sproget, identificere fordomme og danne deres egne meninger. Derudover kan udforskning af de kulturelle og sproglige repræsentationer af naturen på tværs af forskellige samfund uddybe elevernes forståelse af sammenhængen mellem sprog, kultur og miljø.

Et andet vigtigt aspekt er integrationen af bæredygtig praksis i klasseværelset. Det kan indebære enkle handlinger som at reducere papiraffald, bruge energieffektiv belysning og fremme genbrug. Lærerne kan også opfordre eleverne til at udvise miljøvenlig adfærd, som f.eks. at spare på vandet, bruge offentlig transport og støtte lokale bæredygtige virksomheder. Ved at modellere bæredygtig praksis og indarbejde den i læseplanen kan lærerne skabe en kultur af miljømæssig ansvarlighed i klasseværelset.

Professionel udvikling for ELT'er omfatter også udforskning af innovative undervisningsmetoder, der fremmer miljøbevidsthed. Projektbaseret læring kan f.eks. give eleverne mulighed for at handle i forhold til miljøspørgsmål. Projekter som at designe miljøvenlige produkter, organisere oprydning i lokalsamfundet eller skabe undervisningsmateriale om bæredygtighed kan ikke kun forbedre sprogfærdighederne, men også fremme kritisk tænkning, samarbejde og en følelse af handlekraft.

Teknologi kan spille en vigtig rolle i den professionelle udvikling af grøn pædagogik. Onlinekurser, webinarer og virtuelle konferencer giver lærere mulighed for at lære om miljøspørgsmål, udforske bæredygtig praksis og komme i kontakt med et globalt fællesskab af undervisere, der er engageret i bæredygtighed. Digitale værktøjer og ressourcer som f.eks. interaktive kort, simuleringer og miljødatabaser kan også berige sprogundervisningen ved at levere data fra den virkelige verden og engagerende læringsoplevelser.

Samarbejde og videndeling er vigtige komponenter i den faglige udvikling inden for grøn pædagogik. Oprettelse af professionelle læringsfællesskaber, hvor lærere kan dele ideer, ressourcer og erfaringer, kan fremme en kultur med kontinuerlig læring og innovation. Disse fællesskaber kan give lærerne et støttende rum, hvor de kan udforske nye tilgange, reflektere over deres praksis og udvikle deres ekspertise inden for miljøundervisning.

I sidste ende giver faglig udvikling i grøn pædagogik engelsklærere mulighed for at blive forandringsagenter. Ved at integrere miljøtemaer, bæredygtig praksis og innovative metoder i deres undervisning kan de inspirere eleverne til at blive informerede, ansvarlige og engagerede verdensborgere, der er forpligtet til at skabe en mere bæredygtig fremtid.

7.3.3. Miljøuddannelse i aktioner

Greening Education Partnership
Getting every learner climate-ready
#GreeningEducation

The Greening Education Partnership is a global initiative that takes a whole-of-system approach to support countries to tackle climate crisis by harnessing the critical role of education. As a collaborative platform for governments and other stakeholders including inter-governmental organizations, civil society, youth, academia, and private sector, Greening Education Partnership aims to deliver strong, coordinated and comprehensive action that will prepare every learner to acquire the knowledge, skills, values, and attitudes to tackle climate change and to promote sustainable development.

Greening Curriculum
Ensures climate action is integrated into national curriculum, secondary to tertiary education, and across all levels of teaching material, pedagogy, and assessment.

Greening Schools
From early childhood through adult education, aims to ensure that all schools, colleges, and universities are green, including teacher training and higher education.

Greening Communities
Designs community action to support climate education by linking training with a focus on environment and including young individuals, community centers, and linking them to wider action on climate change.

Greening Teacher Training and Education Systems' Capacities
Supports teacher training to be climate smart with additional needs and climate modules and job-orientated in policy, school, and classroom, including teacher training and teacher education.

Structured around four action areas of transformative education

Multi Partner Trust Fund
Financing for greening education stands as a crucial accelerator in preparing every learner for the challenges posed by climate change. Among the partners for financing, the Greening Education Partnership Multi Partner Trust Fund (MPTF) is being developed as a fund dedicated to climate change education. It aims to coordinate resources, develop joint, ambitious projects among diverse actors, reduce transaction costs for governments, and create new pathways for innovative and impactful financing. Collaborating with several climate-smarting partners, the Greening Education Partnership is steadfast in its commitment to drive climate empowerment into action.

- Overcomes siloes and explores climate finance for education
- Improves development cooperation effectiveness
- Increases coherence and reduce fragmentation
- Spreads risk sharing across partners
- Reduces transaction costs and partners

Greening Curriculum Guidelines
Co-developed with young people, the Greening Curriculum Guidelines:

- Provides a global standard on teaching and learning objectives on greening education at all levels, including lifelong learning.
- Prioritizes the guideline in select champion Member States to analyze the current curricula against the new curriculum guideline to understand the gaps and lead consultations with key stakeholders to provide feedback.
- Supports capacity building and develop resources to encourage its application. Monitoring progress through the agreed Greening Education indicators for all UNESCO Member States to have "greened" their curricula by 2030.

Green School Quality Standard

- Provide Member States with a minimum quality standard on green schools for whole-school approach to ESD relevant for a variety of contexts.
- Mobilize schools to apply standards & engage learners in climate action activities in support of greening education globally.
- Reinforce educators capacities to ensure climate education is taught in an interdisciplinary way and as a core curriculum component.
- Monitoring progress on a regular basis to integrate UNESCO green school quality standards globally so that all schools are "greened" by 2030.

UNESCO's contribution to Greening Education Partnership
Rooted in its longstanding work in Education for Sustainable Development (ESD), with particular focus on education's role to tackle climate change UNESCO aims to equip individuals, communities, and the wider world with the understanding, skills, values and attitudes to engage in transformative action for shaping green, low emission and climate resilient societies.

Contact us
Secretariat of the Greening Education Partnership Education for Sustainable Development Section, UNESCO
gpe@unesco.org

Join the partnership
Countries and organizations are encouraged to join the GEP extending role, interest in and commitment to real actions of the four action areas mentioned above by 2030. Are you an organization?

50% of 100 countries in the UNESCO survey have NO MENTION of climate change in their curricula

82 countries have committed 1000+ organizations involved

The Greening Education Partnership is not for-profit. It is a partnership and is not owned by a single individual.

Miljøundervisning i praksis forvandler sprogindlæring til et stærkt værktøj til at fremme økologisk bevidsthed og ansvarligt medborgerskab. Ved at bevæge sig ud over teoretiske diskussioner og engagere eleverne i praktiske aktiviteter kan undervisere fremme en dybere forståelse af miljøspørgsmål, antænde passion for bæredygtighed og give eleverne mulighed for at gøre en positiv forskel i verden.

En af de mest effektive måder at gøre miljøundervisning levende på er gennem **projektbaseret læring**. Disse projekter kan tage forskellige former, lige fra at skabe fælleshaver til at designe miljøvenlige produkter eller organisere oplysningskampagner. Eleverne kan f.eks. undersøge lokale forureningskilder og præsentere deres resultater for lokalsamfundet, udvikle et genbrugsprogram for deres skole eller oprette en flersproget hjemmeside om bæredygtig levevis. Gennem disse projekter træner eleverne ikke kun deres sprogfærdigheder, men udvikler også kritisk tænkning, problemløsning og samarbejdsevner, samtidig med at de gør en konkret forskel i deres lokalsamfund.

Ekskursioner og udendørs læringsoplevelser er en anden god måde at forbinde sprogindlæring med miljøet på. Besøg i lokale parker, naturreservater eller endda grønne områder i byerne kan give eleverne førstehåndsoplevelser af den naturlige verden. De kan observere forskellige økosystemer, lære om lokal biodiversitet og øve sig i at identificere planter og dyr på målsproget. Disse oplevelser kan vække nysgerrighed, inspirere til kreativitet og skabe en dybere forbindelse til naturen.

Det kan også være effektivt at inddrage miljøtemaer i de daglige aktiviteter i klasseværelset. Lærerne kan bruge ordforrådsspil med miljøtemaer, læseforståelsesøvelser baseret på miljøtekster eller skriveopgaver, der opfordrer til refleksion over miljøspørgsmål. Eleverne kan f.eks. skrive et overbevisende essay om vigtigheden af at reducere plastikaffald, skabe en dialog mellem to personer, der diskuterer klimaforandringer, eller udvikle en præsentation om vedvarende energikilder.

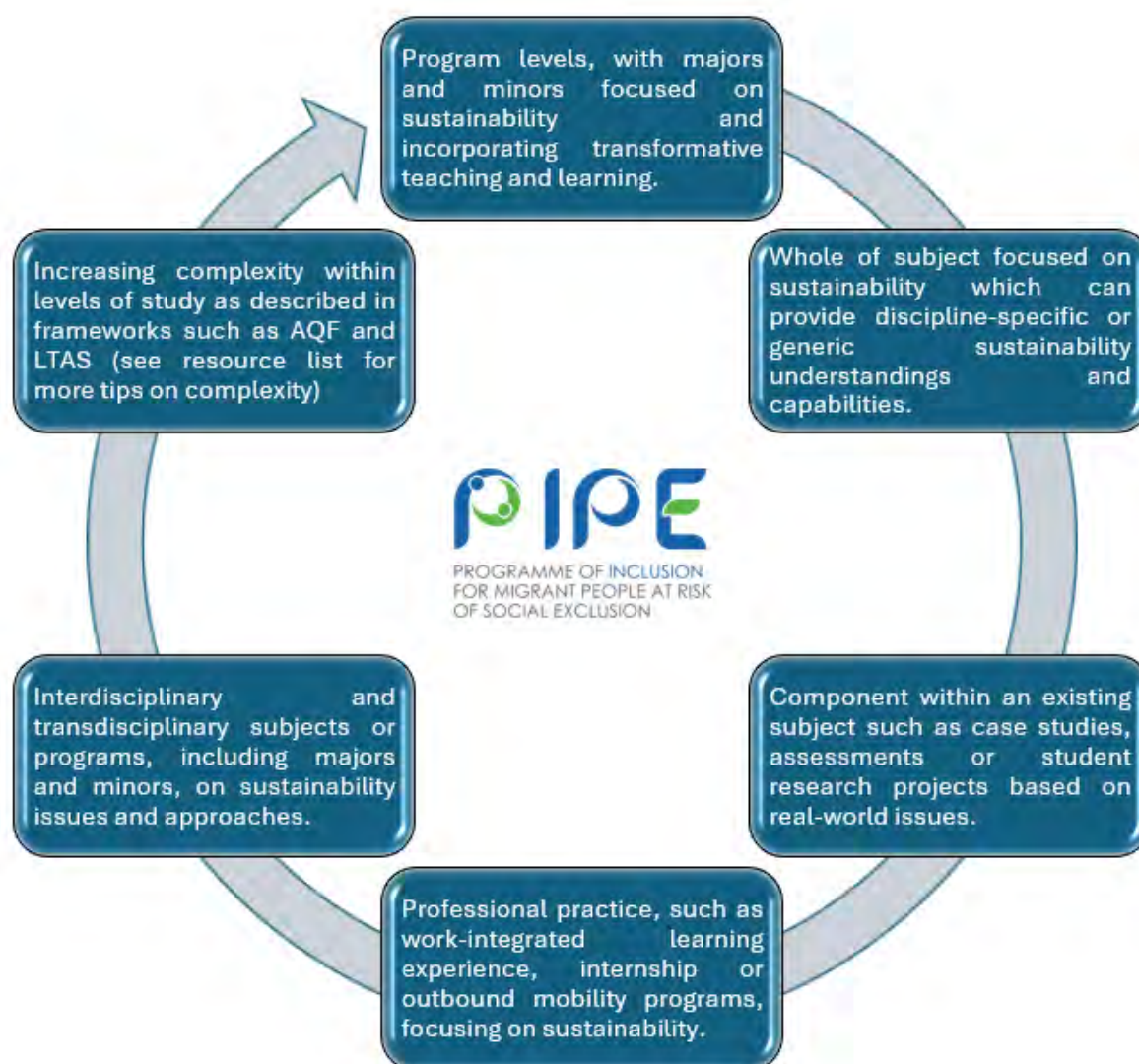
Brugen af teknologi kan forbedre miljøundervisningen i sprogundervisningen. Interaktive kort, simuleringer og virtuelle ekskursioner kan give eleverne fordybende oplevelser, der transporterer dem til forskellige økosystemer og miljømæssige sammenhænge. Online samarbejdsværktøjer kan lette kommunikation og samarbejde med elever fra hele verden, så de kan dele perspektiver og arbejde sammen om miljøprojekter.

En anden tilgang er at invitere gæstetalere, som er eksperter på miljøområdet, til at dele deres viden og erfaringer med eleverne. Det kan være forskere, miljøaktivister eller samfundsledere, der arbejder med lokale bæredygtighedsinitiativer. Disse interaktioner kan give eleverne værdifuld indsigt i den virkelige verdens udfordringer og løsninger i forbindelse med miljøspørgsmål.

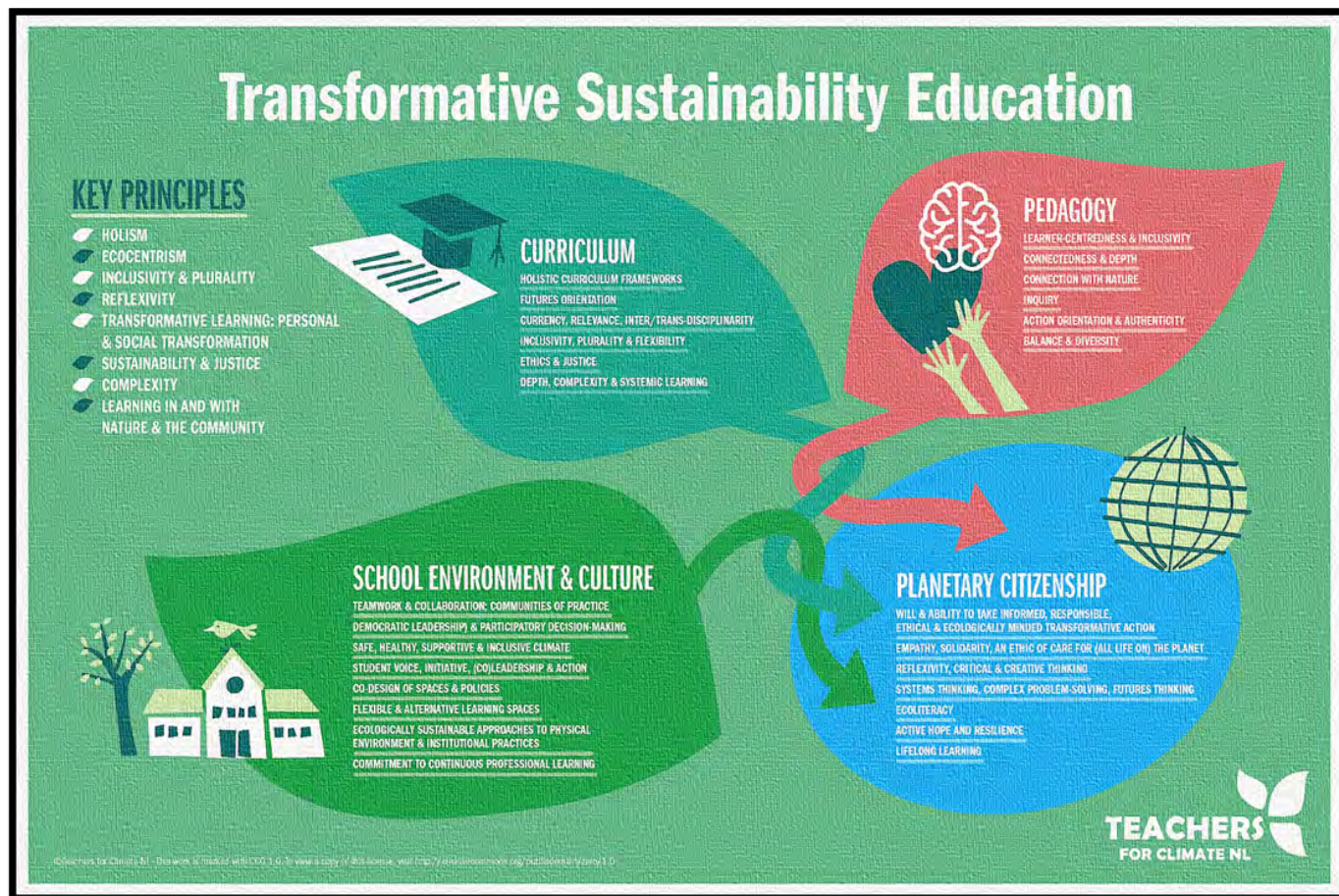
Ved at deltage i disse forskellige aktiviteter kan eleverne udvikle en dybere forståelse af miljøbegreber, udvide deres ordforråd og forfine deres sprogfærdigheder. De får også færdigheder i kritisk tænkning, problemløsning og en følelse af handlekraft, når de aktivt engagerer sig i miljøspørgsmål. I sidste ende giver miljøundervisning i praksis sprogeleverne mulighed for at blive informerede og ansvarlige verdensborgere, der er engagerede i at skabe en mere bæredygtig fremtid.

7.3.4. Hvordan man bliver mere bæredygtig, mens man underviser

At inddrage bæredygtig praksis i sprogundervisningen er ikke kun et ansvarligt valg for miljøet, men også en berigende oplevelse for både undervisere og elever. Grøn pædagogik med sit fokus på økologisk bevidsthed og socialt ansvar tilbyder en ramme for at omdanne sprogklasselokaler til rum, der fremmer bæredygtighed, samtidig med at sprogtilegnelse og kritisk tænkning fremmes. Dette afsnit udforsker specifikke eksempler og strategier for at integrere bæredygtighed i sprogundervisningen og skabe et mere miljøbevidst og engagerende læringsmiljø.

En af de mest grundlæggende måder at fremme [bæredygtighed i sprogundervisningen](#) på er at minimere papirforbruget. Undervisere kan bruge digitale ressourcer som f.eks. online lærebøger, artikler og regneark for at reducere behovet for at printe. Brug af onlineplatforme til opgaver, quizzer og feedback kan yderligere minimere papirforbruget. Hvis man desuden opfordrer eleverne til at medbringe deres egne genanvendelige notesbøger og vandflasker, kan det hjælpe med at reducere affald og fremme en bæredygtig kultur i klasseværelset.

Energibesparelser er et andet vigtigt aspekt af bæredygtig sprogundervisning. Lærere kan gøre en bevidst indsats for at slukke lys og elektroniske enheder, når de ikke er i brug, trække opladere og apparater ud af stikkontakten og optimere brugen af naturligt lys. Brug af energieffektivt udstyr, f.eks. LED-pærer og bærbare computere med strømbesparende funktioner, kan også reducere energiforbruget betydeligt. Undervisere kan også øge bevidstheden om energibesparelser ved at inddrage relateret ordforråd og diskussioner i deres undervisning.

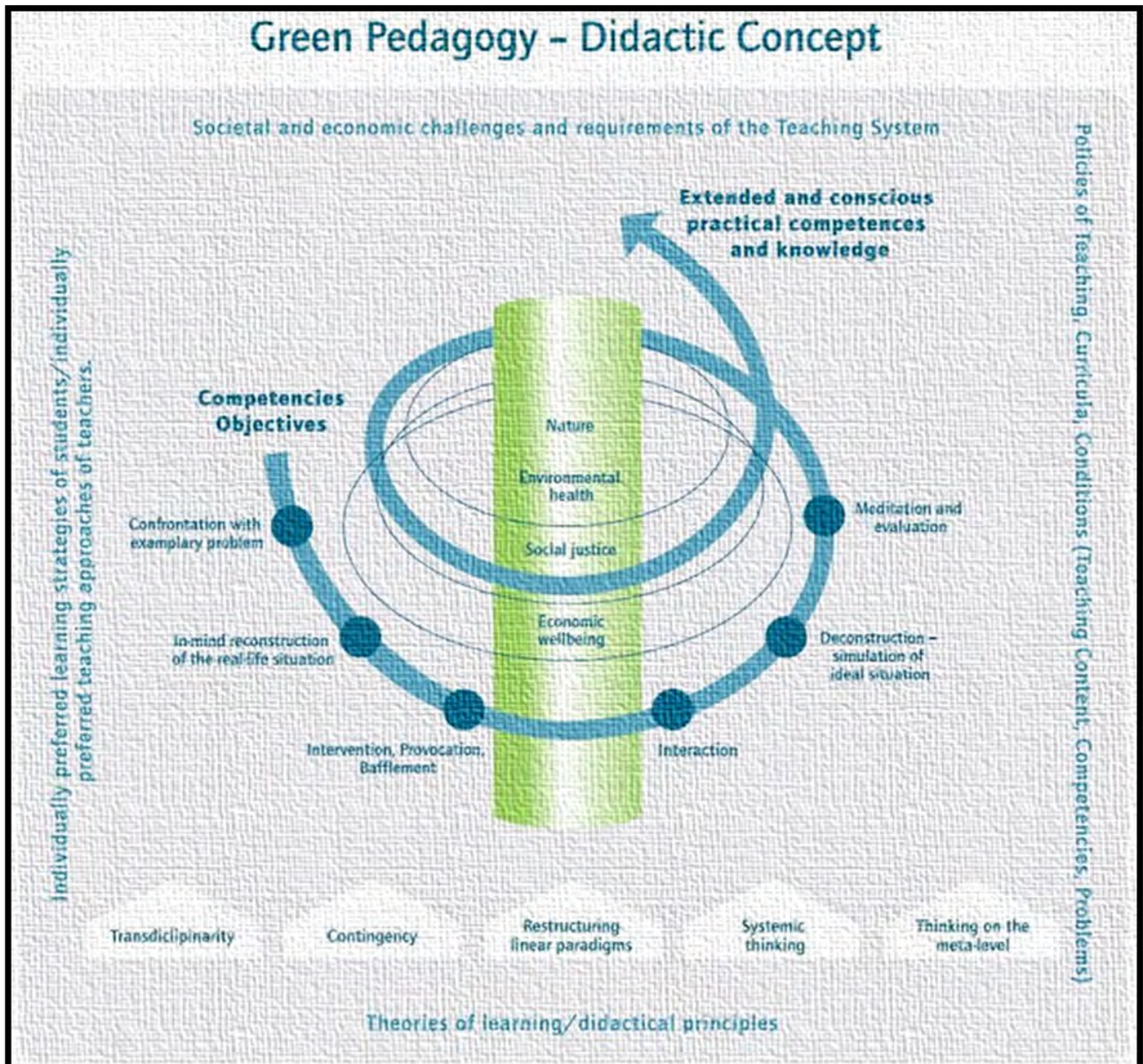
Fremme af genbrug og affaldsreduktion er en vigtig del af grøn pædagogik. Lærerne kan opstille genbrugsbeholdere i klasseværelset og opfordre eleverne til at sortere deres affald korrekt. De kan også organisere genbrugsaktioner, hvor eleverne indsamler genanvendelige materialer fra skolen eller lokalsamfundet og lærer om genbrugsprocessen. Ved at gøre genbrug til en regelmæssig praksis kan lærerne indgyde eleverne en følelse af miljømæssigt ansvar.

At integrere miljøtemaer i sprogundervisningen kan være en god måde at skabe opmærksomhed på og sætte gang i diskussioner. Lærere kan vælge tekster og materialer, der udforsker miljøspørgsmål som f.eks. klimaforandringer, forurening eller tab af biodiversitet. De kan også bruge data og statistikker fra den virkelige verden til at illustrere indvirkningen af menneskelige aktiviteter på miljøet. Ved at

inddrage eleverne i samtaler om disse emner kan undervisere fremme kritisk tænkning, opmuntre dem til at udvikle deres egne perspektiver og motivere dem til at handle.

Area of Focus	Sustainable Practices	Examples
Resource Use	Minimize paper usage (digital resources, online platforms)	Use online textbooks, assign digital worksheets, provide feedback electronically.
	Encourage reusable materials (notebooks, water bottles)	Have learners bring their own reusable materials to class.
Energy Conservation	Turn off lights/electronics when not in use	Establish a routine for turning off lights and unplugging devices.
	Utilize energy-efficient equipment (LED bulbs, energy-saving laptops)	Advocate for energy-efficient upgrades in the classroom.
	Incorporate energy conservation vocabulary and discussions into lessons.	Discuss energy sources, consumption, and conservation strategies in the target language.
Recycling & Waste Reduction	Set up recycling bins, organize recycling drives	Educate learners about different types of recyclable materials.
	Teach about the recycling process and the importance of waste reduction	Incorporate recycling-themed activities and vocabulary into lessons.
Curriculum Integration	- Incorporate environmental themes into lessons	- Use texts on climate change, pollution, biodiversity loss.
	- Utilize real-world data and statistics to illustrate environmental impact	Analyze data on carbon emissions, deforestation rates, or endangered species.
Beyond the Classroom	Field trips to nature reserves, community gardens, recycling centers	Organize visits to local environmental organizations or sustainable businesses.
	Engage in service-learning projects (volunteering, community cleanups)	Partner with local environmental organizations for hands-on projects.
Assessment	Design assessments that require learners to demonstrate environmental understanding and apply language skills	Write persuasive essays, create presentations, develop action plans for sustainability

Uden for klasseværelset er der mange muligheder for at indarbejde bæredygtighed i sprogundervisningen. Ekskursioner til naturreservater, fælleshaver eller genbrugscentre kan give eleverne førstehåndserfaring med miljøspørgsmål og bæredygtig praksis. At deltage i service-learning-projekter, som f.eks. frivilligt arbejde i miljøorganisationer eller deltagelse i oprydning i lokalsamfundet, kan give eleverne mulighed for at anvende deres sprogfærdigheder i virkelige sammenhænge og samtidig gøre en positiv forskel.

At inddrage bæredygtighed i vurderingspraksis er et andet [vigtigt aspekt af grøn pædagogik](#). Lærere kan udforme vurderinger, der kræver, at eleverne demonstrerer deres forståelse af miljøspørgsmål og deres evne til at anvende sprogfærdigheder på problemer i den virkelige verden. Eleverne kan f.eks. skrive et overbevisende essay om vigtigheden af vedvarende energi, lave en præsentation om fordelene ved bæredygtigt landbrug eller udvikle en plan for at reducere deres skoles miljømæssige fodaftryk.

Ved at tage disse strategier til sig og indarbejde bæredygtighed i alle aspekter af sprogundervisningen kan undervisere ikke kun fremme miljøbevidsthed, men også skabe en mere engagerende og

meningsfuld læringsoplevelse for deres elever. [Grøn pædagogik](#) giver eleverne mulighed for at blive aktive deltagere i at skabe en mere bæredygtig fremtid og udstyre dem med de sproglige færdigheder og den kritiske tænkning, der er nødvendig for at tackle de komplekse miljømæssige udfordringer, som vores planet står over for.

7.4. Værktøjskasse

Dette [Language Sustainability Toolkit](#) blev skabt som et samarbejdsprojekt mellem Living Tongues Institute for Endangered Languages og Wikitongues. Living Tongues Institute er en af verdens førende forskningsorganisationer med fokus på at dokumentere truede sprog. Instituttet udfører sprogligt feltarbejde, udgiver videnskabelige artikler, afholder digitale træningsworkshops for at styrke sprogaktivister og samarbejder med talere om at skabe online sprogindlærings- og bevaringsværktøjer såsom Talking Dictionaries. Wikitongues er en global frivillig bevægelse, der udvider adgangen til sproglig revitalisering. Organisationen hjælper talere med at dokumentere og promovere deres sprog online og sikre dem til den næste generation. Bidragydere til Wikitongues optager og indtaler mundtlige historier på video, øger bevidstheden om sproglig bæredygtighed i deres samfund og hjælper med at støtte særlige projekter.

[Læring for bæredygtighed \(eller Uddannelse for bæredygtig udvikling, som](#) det oftest kaldes uden for Skotland) giver eleverne viden, færdigheder, værdier og holdninger, så de kan træffe informerede beslutninger og handle ansvarligt for miljømæssig integritet, økonomisk levedygtighed og et retfærdigt samfund.

[Greening Education Partnership](#) er et globalt initiativ, der tager en helhedsorienteret tilgang til at støtte lande i at tackle klimakrisen ved at udnytte den kritiske rolle, som uddannelse spiller. Som en samarbejdsplatform for regeringer og andre interessenter, herunder mellemstatslige organisationer, civilsamfundet, unge, den akademiske verden og den private sektor, sigter Greening Education Partnership mod at levere en stærk, koordineret og omfattende indsats, der vil forberede alle elever på at tilegne sig den viden, de færdigheder, værdier og holdninger, der skal til for at tackle klimaforandringer og fremme bæredygtig udvikling.

[ESD for 2030-køreplanen](#) beskriver de presserende udfordringer, som planeten står over for, og understreger implementeringen af Uddannelse for Bæredygtig Udvikling: Towards achieving the SDGs (ESD for 2030), som har til formål at øge uddannelsens rolle i opbygningen af en mere retfærdig og

bæredygtig verden. For at supplere ESD for 2030-køreplanen indeholder denne værktøjskasse udvalgte ressourcer, der støtter medlemsstater, regionale og globale interessenter i at udvikle aktiviteter. Gennem fem prioriterede indsatsområder og seks nøgleområder for implementering støtter ESD opnåelsen af SDG'erne og adresserer de presserende bæredygtighedsudfordringer i det 21. århundrede.

Værktøjskassen Uddannelse for Bæredygtig Udvikling er baseret på

ideen om, at lokalsamfund og uddannelsessystemer i lokalsamfund er nødt til at sammentænke deres bæredygtighedsindsats. Når lokalsamfund udvikler bæredygtighedsmål, kan lokale uddannelsessystemer ændre eksisterende læseplaner for at styrke disse mål. Da vi udviklede værktøjskassen, blev det tydeligt, at mange lokalsamfund ikke har udviklet bæredygtighedsmål eller

handlingsplaner, som de kan basere uddannelsesmæssige ændringer på. Derfor har vi inkluderet nogle øvelser, der kan hjælpe lokalsamfundene med at udvikle sådanne mål. Vi har også et par øvelser til at forklare begrebet bæredygtig udvikling. Jeg blev inspireret til at udvikle ESD-værktøjskassen efter at have deltaget i FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling (CSD) i 1998. Hvert år gennemgår CSD flere kapitler af Agenda 21 fra Earth Summit (Rio de Janeiro, 1992). Da jeg deltog i dette møde, gennemgik CSD kapitel 36, "Promoting Education, Public Awareness, and Training". Under mødet bekræftede den ene delegation

efter den anden vigtigheden af uddannelse for at opnå bæredygtig udvikling. Ikke desto mindre bemærkede jeg en voksende frustration over, at uddannelse for bæredygtig udvikling (ESD) ikke udviklede sig hurtigere; at ingen havde taget ansvar for ESD eller skaffet penge til at fremme det; at ingen vidste, hvor eller hvordan man skulle starte; og at folk pegede fingre ad andre og beskyldte dem for ikke at gøre nok.

Denne side indeholder ressourcer om uddannelse for bæredygtig udvikling (ESD) til undervisere, lærere og praktikere, der underviser i

engelsk for fremmedsprogede (ESOL). Ressourcerne er bestilt af ETF, leveret af HOLEX og udviklet og testet af Manchester Adult Education Service, Idea Store at Tower Hamlets Council og Westminster Adult Education Service. Selvom ressourcerne er udviklet i en voksenuddannelsessammenhæng, vil de også kunne bruges af ESOL-teams i andre videreuddannelsesmiljøer.

7.5. Referencer

- Stevenson, R. B. (2017). [Environmental education for sustainability: A case study approach](#). Routledge.
- Tilbury, D., & Wortman, D. (2004). [Engaging people in sustainability](#). IUCN.
- Albrecht, G. (2019). [Earth emotions: New words for a new world](#). Cornell University Press.
- Haraway, D. J. (2016). [Staying with the trouble: Making kin in the Chthulucene](#). Duke University Press.
- McKinley, J. (2015). Critical pedagogy and second language education. Bloomsbury Publishing.
- [The Green Schools National Network](#). (n.d.).

8. Digitale kompetencer til at forbedre inklusion og uddannelse

Abstrakt

Det følgende kapitel har til formål at udforske det forberedende arbejde, som en fremmedsproglærer, der er engageret i en klasse med indvandrererelever, skal udføre for at skabe et kursus, der både er opmuntrende, effektivt og orienteret mod at fremme deltagernes integration gennem udvikling af en interkulturel følsomhed, der modvirker konsolideringen af stereotyper og sociale fordomme.

Efter at have diskuteret og finjusteret nogle nyttige kriterier for profilering af studerende for fuldt ud at forstå deres baggrunde og ambitioner, vedrører den følgende analyse opbygningen af undervisningsenheder med en effektiv struktur og har til formål at reflektere over den grundlæggende rolle, som klarhed i præsentationen spiller i læringsprocessen.

Gennem præsentationen af de forskellige didaktiske metoder og udforskningen af den tætte skov, der udgøres af det store udvalg af tilgængelige undervisningsmaterialer, er målet endelig at tilbyde læreren en oversigt over ressourcer, der stimulerer deres kreativitet og sætter dem i stand til at konstruere en undervisningsoplevelse, der er givende for deres elever, men også for dem selv.

Spørgsmålsboble

Hvordan kan Immersive Reader-værktøjet integreres effektivt i klasseværelsesaktiviteter for at understøtte forskellige læringsbehov? Hvad er nogle af de bedste metoder til at uddanne både lærere og elever i, hvordan man bruger funktionerne i Accessibility Checker? På hvilke måder kan Math Assistant-værktøjet udnyttes af undervisere til at differentiere undervisningen og skabe et mere inkluderende læringsmiljø for eleverne? Hvordan kan live-tekster og oversættelsesteknologier i realtid bruges til at fremme større deltagelse og engagement i virtuelle læringsmiljøer? Hvad er de vigtigste etiske overvejelser, der bør ligge til grund for ansvarlig brug af sociale medier og beskyttelse af personlige data? Hvordan kan offentlige institutioner udnytte mulighederne i elektroniske hovedkvarterer til at forbedre gennemsigtigheden, tilgængeligheden og borgernes engagement? Hvilke strategier kan anvendes for at sikre, at indførelsen af nye informationsteknologier i undervisningen fremmer digital dannelse og etisk adfærd blandt de studerende? Hvordan kan undervisere og politiske beslutningstagere samarbejde om at håndtere de udfordringer og muligheder, som den hurtige udvikling af digitale teknologier i klasseværelset giver? Hvilken rolle kan digikulturalitet spille i forhold til at styrke migrantstuderende og fremme et mere inkluderende uddannelseslandskab? På hvilke måder kan digitale kompetencer effektivt

Integreres i sprogundervisning og -læring for migranter for at støtte deres integration og akademiske succes?

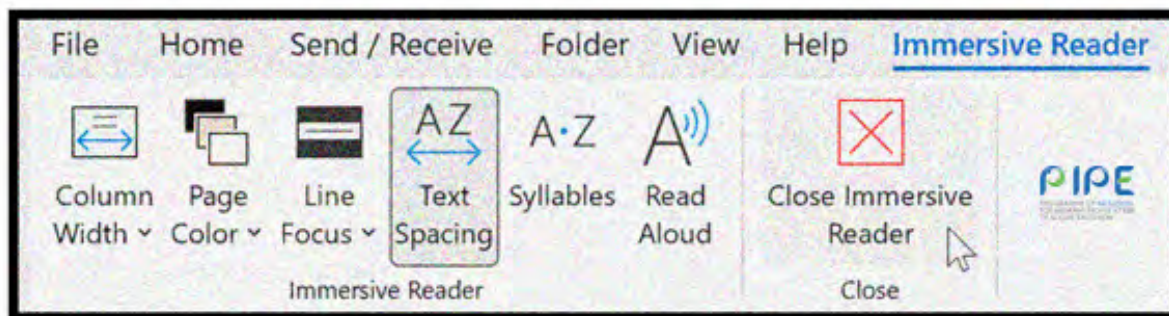
8.1. Digitale værktøjer til at forbedre inklusion og uddannelse

I bestræbelserne på at styrke migranter og fremme inkluderende uddannelsesmiljøer har en række transformative [digitale værktøjer vist sig at](#) være en stærk allieret. Disse innovative teknologier har potentiale til at forbedre læringsoplevelsen og sikre, at viden og muligheder er tilgængelige for alle, uanset sproglige eller kognitive barrierer. Her foreslår vi en gennemgang af nogle virkningsfulde digitale værktøjer, der omformer uddannelse på en mere inkluderende måde. De kan integreres i de vigtigste værktøjer, der bruges til at forberede digitale tekster eller præsentationer, eller i browserne, så lærerne får funktioner til at gøre indholdet mere inkluderende.

8.1.1. Fordybende læser

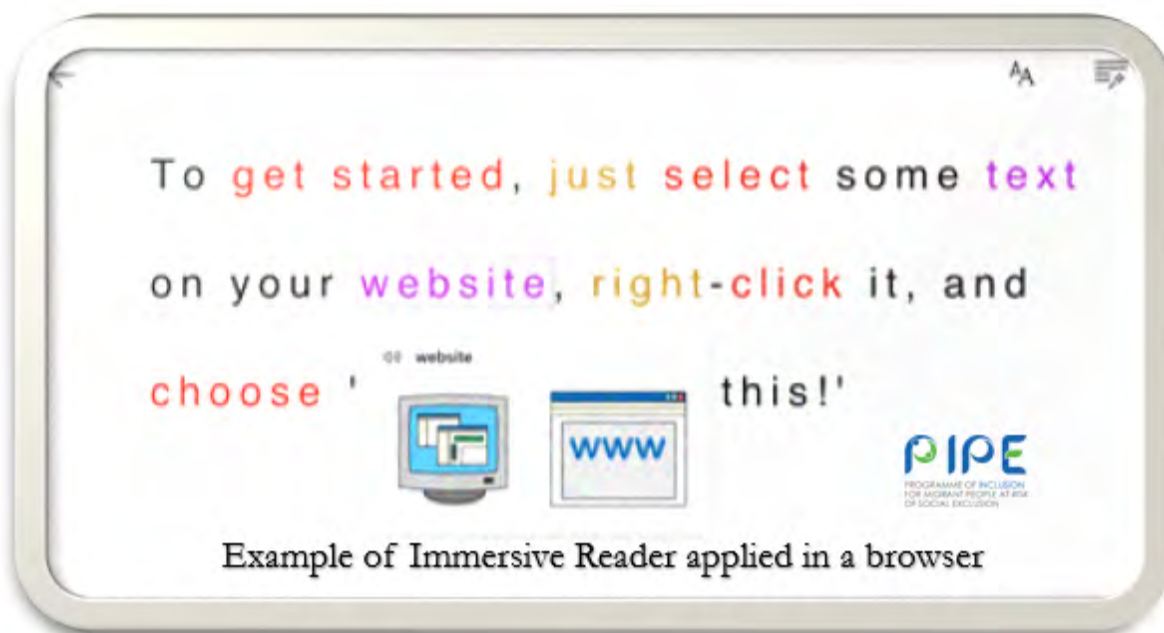
[Immersive Reader](#) er et stærkt digitalt værktøj, der kan forbedre læseforståelsen og tilgængeligheden betydeligt for elever med alle baggrunde. Det er tilgængeligt i forskellige implementeringer: Der er en version, der er tilgængelig som en ekstra makro til Microsoft Office-applikationer, der er en add-on-version til Google Chrome eller Microsoft Edge, og der er også uafhængige apps.

Ved at bruge tekst-til-tale-teknologi, præcis sprogoversættelse og tilpassede visuelle indstillinger giver dette værktøj brugerne mulighed for at engagere sig i indhold på en måde, der imødekommer deres unikke behov og præferencer. For migranter kan Immersive Reader være en uvurderlig ressource, da den giver dem mulighed for at få adgang til undervisningsmateriale på deres målsprog gennem øjeblikkelig oversættelse. Desuden tilbyder den en tekst-til-tale-funktion, der giver eleverne mulighed for at lytte til materialet og yderligere styrke deres forståelse og sprogtilegnelse. Værktøjets funktioner, der kan tilpasses, såsom justerbar skriftstørrelse, afstand og baggrundsfarver, henvender sig til brugere med forskellige kognitive og læringsmæssige stilarter, herunder dem med dysleksi eller andre indlæringsvanskeligheder. Det giver dem mulighed for at arbejde med materialet i et mere behageligt og distraktionsfrit miljø, hvilket i sidste ende forbedrer deres samlede læringsoplevelse.

Immersive Reader features integrated in Microsoft Word

[Immersive Reader](#) kan være til stor gavn for elever med forskellige læringsbehov på flere måder. For engelsksprogede elever, herunder indvandrerelever, giver Immersive Reader's tekstoversættelse og tekst-til-tale-funktioner dem mulighed for at få adgang til undervisningsmaterialer på deres modersmål. Det hjælper med at overvinde sprogbarrierer og støtter deres forståelse og sprogtilegnelse. For studerende med handicap tilbyder Immersive Reader tilpassede indstillinger, der imødekommer behovene hos studerende med indlæringsvanskeligheder som dysleksi. Funktioner som justerbare skriftstørrelser, mellemrum og baggrundsfarver kan skabe en mere behagelig og distraktionsfri læseoplevelse, så disse studerende kan engagere sig mere effektivt i indholdet. Kombinationen af visuel, auditiv og sproglig støtte, som Immersive Reader giver, passer til forskellige læringsstile. Eleverne kan vælge at læse teksten, lytte til lyden eller bruge begge modaliteter, hvilket styrker deres forståelse gennem flere sensoriske kanaler. Immersive Reader's evne til at tilpasse sig den enkelte elevs behov giver mulighed for en personlig læringsoplevelse. Undervisere kan udnytte værktøjets tilpasningsmuligheder til at skræddersy læringsmiljøet til den enkelte elevs specifikke behov og dermed sikre en inkluderende og støttende uddannelsesoplevelse. Ved at give elever med forskellige behov mulighed for at få adgang til og forstå læringsmateriale på egen hånd kan Immersive Reader øge deres selvtillid, selvværd og følelse af selvstændighed i læringsprocessen. Det kan igen føre til bedre engagement, motivation og akademiske resultater.

For effektivt at kunne bruge [Immersive Reader med eleverne](#) skal lærerne sikre, at både de og deres elever er godt bekendte med dets funktioner og egenskaber. Det kan ske ved at afholde kurser eller udvikle brugervejledninger, der hjælper alle med at forstå, hvordan man bruger værktøjet effektivt. Ved at integrere Immersive Reader i lektionsplaner og klasseværelsesaktiviteter kan man hjælpe de studerende med at blive fortrolige med værktøjet og anerkende dets værdi i forhold til at forbedre deres læringsoplevelse. Det er også vigtigt at opfordre eleverne til at tilpasse Immersive Reader-indstillingerne, så de passer til deres individuelle behov. Lærerne bør vejlede om justering af skriftstørrelse, afstand, baggrundsfarve og andre præferencer for at skabe det bedste læringsmiljø. At fremme en samarbejdsatmosfære, hvor eleverne hjælper hinanden med at bruge Immersive Reader, kan opbygge en følelse af fællesskab, støtte peer learning og forbedre de digitale færdigheder.

A QUICK GUIDE TO

@miss_aird

IMMERSIVE READER

WHAT IS IMMERSIVE READER?

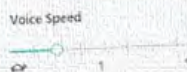

Immersive Reader can improve reading skills and comprehension through the use of the Read Aloud function and grammar options to adjustable reading and text preferences.

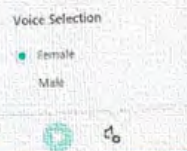
Immersive Reader has 3 main menus - **Text Options** / **Grammar Options** / **Reading Preferences**

It also has a **voice settings** feature to allow you to hear the text.

VOICE OPTIONS

Select **Play** at the bottom of the window to hear your document read aloud and to see the text highlighted.

Select **Pause** to stop narration.

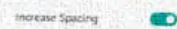
Select Voice Options on the top right of the document to change the **speed** of narration.

TEXT OPTIONS

You can increase or decrease **text size**.

You can increase the amount of **spacing** between letters and words.

You can change the **font** of the whole document.

The Theme colour you select becomes the **background colour** of the document.

GRAMMER PREFERENCES

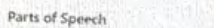
You can select one or more of the following options to show:

Syllables to break words into syllables.

Nouns to highlight nouns in your document in purple.

Verbs to highlight verbs in your document in red.

Adjectives to highlight adjectives in your document in green.

Adverbs to highlight adjectives in your document in gold.

Show labels

READING PREFERENCES

Line Focus enables you to narrow the focus by highlighting sets of one, three, or five lines.

Picture Dictionary gives you the ability to click on any single word and have it read aloud.

Translate gives you the option to change the language of the text.

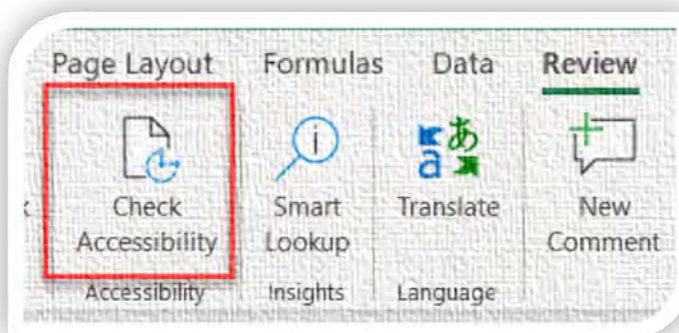
WHERE CAN I
USE IMMERSIVE
READER?

Det er afgørende, at man hele tiden tjekker med de studerende, hvordan Immersive Reader påvirker deres læring. At indsamle feedback og justere undervisningsmetoderne i overensstemmelse hermed kan hjælpe med at maksimere værktøjets effektivitet. Da eleverne har forskellige niveauer af komfort og færdigheder med Immersive Reader, bør lærerne give personlig støtte for at sikre, at alle elever kan få mest muligt ud af værktøjet. Hvis man desuden informerer forældre og værger om fordelene ved Immersive Reader og opfordrer dem til at støtte deres børns brug af værktøjet derhjemme, vil det yderligere styrke dets integration i deres læringsrutine. Samarbejde med specialundervisningslærere, sprog-lærere og andre specialister kan sikre, at Immersive Reader imødekommer de specifikke behov hos elever med forskellige læringsbehov. Ved at følge denne praksis kan lærerne forbedre effektiviteten af Immersive Reader og skabe et mere inkluderende og støttende læringsmiljø for alle elever.

8.1.2. Kontrol af tilgængelighed

[Accessibility Checker](#) er et nyttigt digitalt værktøj, der hjælper undervisere og indholdsskabere med at sikre, at deres læringsmateriale er tilgængeligt for alle studerende, også dem med handicap. Dette innovative værktøj scanner websider, dokumenter og andre digitale ressourcer og giver detaljeret feedback om potentielle tilgængelighedsproblemer. Det kan opdage problemer som manglende alternativ tekst til billeder, lav farvekontrast og mangel på korrekte overskriftsstrukturer – alt sammen noget, der kan skabe barrierer for elever med visuelle, kognitive eller andre funktionsnedsættelser. Bevæbnet med [Accessibility Checkers](#) indsigt kan undervisere hurtigt identificere og løse disse problemer og omdanne deres digitale indhold til et inkluderende læringsmiljø, der imødekommer de studerendes forskellige behov. Ved at indarbejde Accessibility Checker i deres arbejdsgang kan lærerne tage proaktive skridt til at skabe lige adgang til viden og muligheder og fremme et klasseværelse, der virkelig giver alle elever mulighed for at trives.

Forestil dig en lærer, der forbereder en digital præsentation om sprogforståelse. Før den deles med eleverne, beslutter læreren at køre den gennem Accessibility Checker. Værktøjet identificerer straks et par problemområder: Flere billeder i præsentationen mangler alternative tekstbeskrivelser, hvilket betyder, at elever, der bruger skærmlæsere, ikke vil være i stand til at forstå det visuelle indhold. Derudover er farvekontrasten mellem tekst og baggrund i et afsnit ret lav, hvilket gør det svært for studerende med synshandicap at læse informationen. Desuden er overskrifterne ikke ordentligt struktureret, hvilket kan hindre navigation og forståelse for studerende med kognitive eller

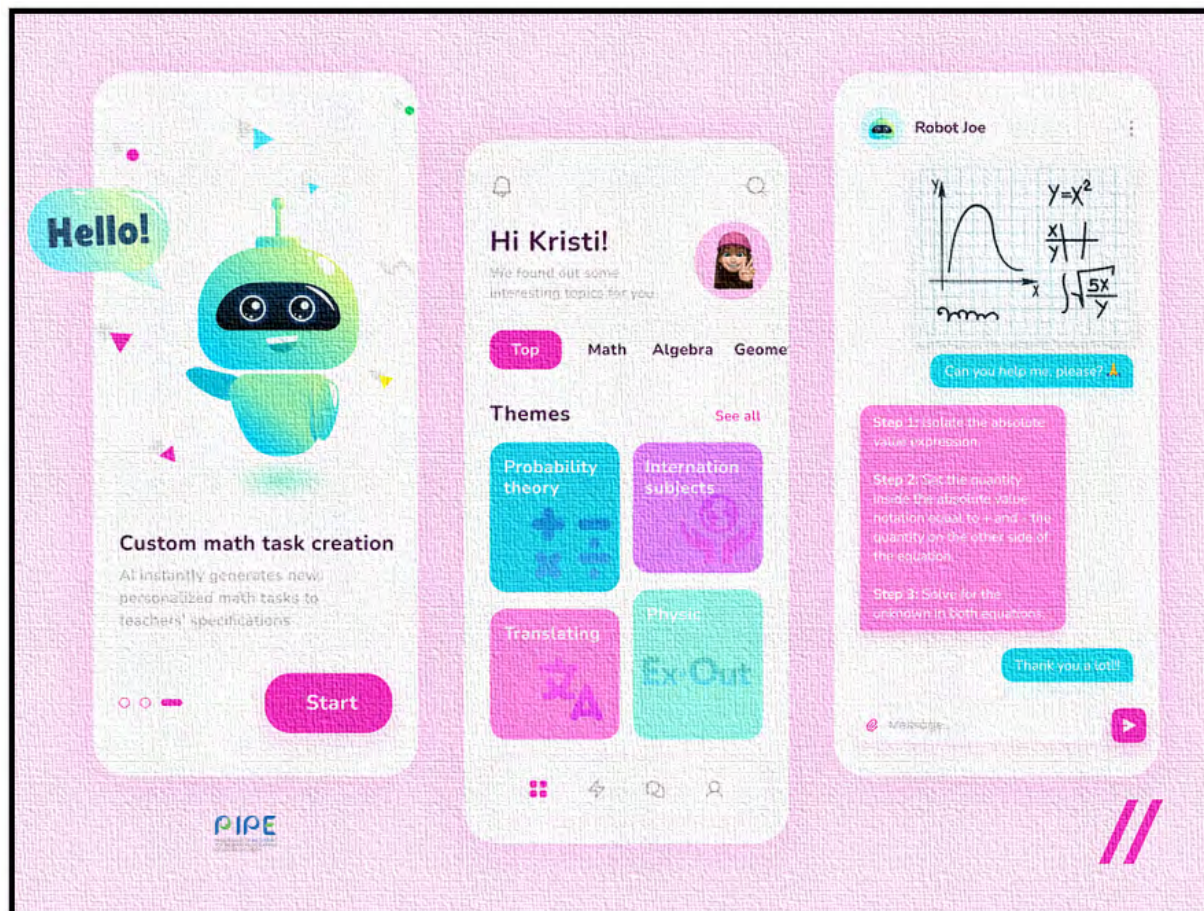
indlæringsmæssige problemer. Bevæbnet med denne feedback fra Accessibility Checker kan underviseren hurtigt løse disse problemer. De tilføjer kortfattede alternative tekstbeskrivelser til hvert relevant billede for at sikre, at skærmlæsere kan formidle den visuelle information. De justerer farveskemaet for at forbedre kontrasten, så teksten bliver lettere at læse for studerende med visuelle behov. De omstrukturerer overskrifterne for at skabe en klar, hierarkisk oversigt over indholdet, så det bliver lettere at navigere og forstå. Ved at tage disse skridt forvandler læreren den engang utilgængelige præsentation til en inkluderende læringsressource, der kan tilgås og forstås af alle elever, uanset deres evner. Tilgængelighedstjekkeren har givet læreren mulighed for proaktivt at identificere og løse potentielle barrierer og dermed skabe en ligeværdig læringsoplevelse for deres forskelligartede klasseværelse. Dette eksempel illustrerer, hvordan Accessibility Checker kan være et stærkt værktøj i hænderne på undervisere, der er engagerede i at fremme et inkluderende læringsmiljø. Ved at udnytte denne digitale ressource kan lærerne sikre, at deres digitale indhold er tilgængeligt og indbydende for alle elever, hvilket fremmer lige muligheder for akademisk succes.

• 8.1.3. Matematikassistent

Som en del af omfattende læring er [Math Assistant](#) et nyttigt teknologisk værktøj, der gør det muligt for forskellige grupper af mennesker at tackle matematiske problemer og overvinde deres vanskeligheder. Værktøjet er tilgængeligt som et integreret plug-in, f.eks. i [Microsoft OneNote](#), eller som en selvstændig applikation.

Matematik, der ofte opfattes som et fag med stive formler og afskrækkende kompleksitet, kan udgøre en betydelig udfordring for mange elever. For elever med indvandrerbaggrund kan disse udfordringer blive yderligere forstærket af sprogbarrierer og kulturelle forskelle. [Matematikassistenten](#) har til formål at bygge bro over disse kløfter ved at give en omfattende og personlig tilgang til matematisk læring. Kernen i [matematikassistentens](#) funktionalitet er dens evne til at oversætte matematiske begreber, formler og problemformuleringer til brugerens foretrukne sprog. Denne funktion er især afgørende for elever med indvandrerbaggrund, da den gør det muligt for dem at få adgang til og forstå emnet uden begrænsninger i forhold til sprogfærdigheder. Ved at sikre, at det matematiske indhold præsenteres på et sprog, de forstår, fjerner matematikassistenten en væsentlig barriere for læring, så disse elever kan engagere sig i materialet på et dybere niveau. Ud over sprogstøtte tilbyder Math Assistant også en række funktioner, der er skræddersyet til de enkelte elevers unikke behov. Værktøjet giver trinvis forklaringer og interaktive visualiseringer for at hjælpe eleverne med at forstå komplekse matematiske principper. Disse personaliserede læringsoplevelser imødekommer forskellige læringsstile og giver eleverne mulighed for at nærme sig problemløsning på en måde, der passer til deres kognitive præferencer. En af de mest fremtrædende funktioner i Math Assistant er dens evne til at tilpasse sig den enkeltes fremskridt og problemområder. Værktøjet sporer brugerens præstation og giver målrettet feedback og forstærkning og guider dem gennem læringsprocessen med præcision og omhu. Denne personlige tilgang sikrer, at studerende, herunder dem med indlæringsvanskeligheder eller huller i deres matematiske fundament, kan opbygge en solid forståelse af emnet i deres eget tempo.

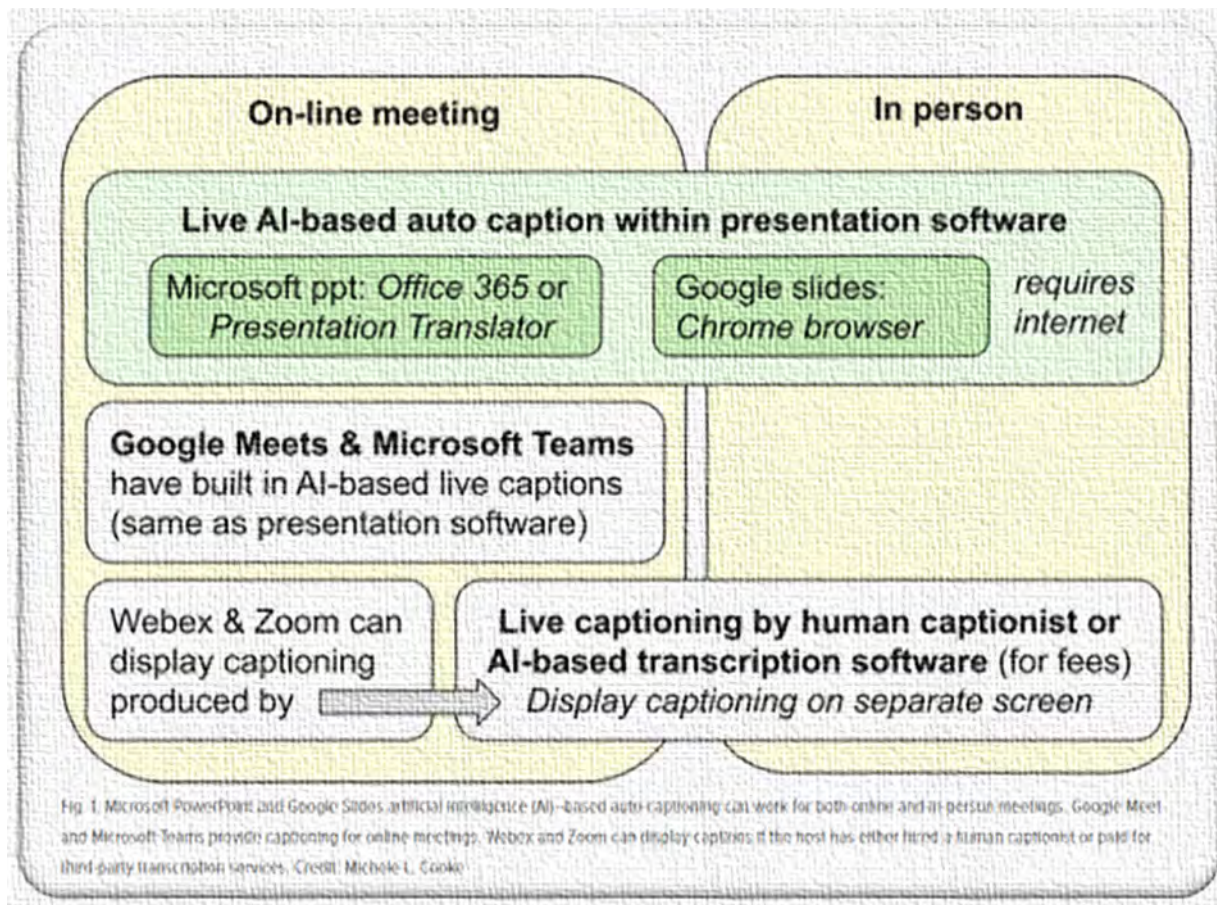

[Matematikassistentens](#) effekt rækker ud over den enkelte elev, da den også fungerer som en værdifuld ressource for undervisere. Lærere kan bruge værktøjet til at differentiere undervisningen og tilbyde skræddersyet støtte og ressourcer for at imødekomme deres elevers forskellige behov. Ved at integrere matematikassistenten i deres undervisningsplaner kan undervisere skabe et inkluderende læringsmiljø, hvor alle elever, uanset deres baggrund eller evner, har mulighed for at trives i matematik. Desuden rækker matematikassistentens evner ud over klasseværelset og fungerer som en værdifuld ressource for migrantelever, så de kan fortsætte deres matematiske uddannelse og udvikling af færdigheder uden for det formelle uddannelsesmiljø. Ved at give adgang til personlige læringsmaterialer og støtte giver værktøjet disse elever mulighed for at engagere sig i matematik i deres daglige liv, hvilket fremmer en dybere forståelse for emnet og forbedrer deres generelle akademiske og personlige vækst.

8.1.4. [Live-tekstning](#) og [oversættelse i realtid](#)

I vores stadig mere globaliserede verden er evnen til effektivt at kommunikere og forstå indhold på tværs af sprogbarrierer blevet dominerende, især i uddannelsesmiljøer. [Live-tekster og realtidsoversættelse](#) er digitale værktøjer, der imødekommer dette kritiske behov og revolutionerer

den måde, hvorpå indvandrerstuderende og personer med nedsat hørelse engagerer sig i undervisningsmaterialer og deltager i klasseværelsesaktiviteter.

Disse innovative teknologier integrerer talegenkendelse og maskinoversættelse for at give billedtekster og undertekster [i realtid](#) under videopræsentationer, forelæsninger og virtuelle møder. For migrantelever giver denne funktion dem mulighed for at fordybe sig fuldt ud i læringsprocessen uden byrden ved konstant [oversættelse](#) eller frygten for at gå glip af vigtig information. På samme måde kan personer med hørenedsættelse udnytte disse værktøjer til at få adgang til uddannelsesindhold og bidrage til diskussioner på lige fod med deres jævnaldrende.

Live-tekster henviser til den tekstlige repræsentation af det talte indhold, der vises i realtid under en live-begivenhed, f.eks. en videokonference, et foredrag eller en præsentation. Det vigtigste ved live-undertekster er, at de genereres og vises samtidig med lyden, så brugerne kan læse teksten, mens taleren taler. Dette er i modsætning til forudindspillede undertekster, som føjes til indholdet på forhånd. Live-tekstningssystemer bruger avanceret talegenkendelsesteknologi til at konvertere talte ord til tekst med en høj grad af nøjagtighed, hvilket sikrer, at teksterne er tæt synkroniseret med lyden. Live-tekster er en værdifuld tilgængelighedsfunktion, der gavner forskellige grupper af brugere, herunder døve eller hørehæmmede, engelsksprogede elever og dem, der foretrækker at læse sammen

med lydindholdet. Mange live-tekstningssystemer tilbyder også oversættelse i realtid, så det talte indhold kan vises på flere sprog samtidig, hvilket er særligt nyttigt i forskelligartede eller globale læringsmiljøer. Live-tekstning giver ofte brugerne mulighed for at tilpasse teksternes udseende, f.eks. ved at justere skriftstørrelse, farve og placering på skærmen, så de passer til deres præferencer og behov. Ved at levere live, synkroniserede undertekster hjælper denne teknologi med at fjerne sprog- og tilgængelighedsbarrierer, så alle deltagere kan engagere sig fuldt ud i lydindholdet og bidrage aktivt til lærings- eller kommunikationsoplevelsen, især i online og virtuelle læringsmiljøer.

Realtidoversættelse, også kendt som simultanoversættelse eller -tolkning, henviser til processen med øjeblikkeligt at konvertere talt eller skrevet indhold fra et sprog til et andet, hvilket giver mulighed for problemfri kommunikation mellem enkeltpersoner eller grupper, der ikke deler et fælles sprog. I uddannelsessammenhæng og i online-læringsmiljøer spiller oversættelsesteknologier i realtid en afgørende rolle for at fremme inkluderende og tilgængelig kommunikation. Disse teknologier udnytter avanceret naturlig sprogbehandling og maskinlæringsalgoritmer til at analysere kildesproget og hurtigt generere en oversat version på målsproget. De vigtigste aspekter af realtidoversættelse omfatter øjeblikkelig konvertering, hvor oversættelsesprocessen sker i realtid, og den oversatte tekst eller lyd leveres næsten samtidig med det oprindelige talte eller skrevne indhold, hvilket giver mulighed for en kontinuerlig, uafbrudt kommunikationsstrøm. Realtidoversættelsessystemer er også i stand til at konvertere mellem en lang række sprog, hvilket gør det muligt for brugere med forskellige sproglige baggrunde at kommunikere effektivt med hinanden og med undervisningsmaterialer. Nogle realtidoversættelsesværktøjer kan endda lære af brugernes interaktioner og feedback, så de løbende

forbedrer deres oversættelsesnøjagtighed og flytbarhed over tid og dermed forbedrer brugeroplevelsen. Disse teknologier er ofte integreret i forskellige kommunikations- og [samarbejdsplatforme](#), f.eks. videokonferencesoftware, messaging-apps og virtuelle læringsmiljøer, hvilket gør dem problemfrit tilgængelige for brugerne. Ved at levere oversættelse i realtid nedbryder disse teknologier sprogbarrierer og giver studerende, undervisere og deltagere med forskellige sproglige baggrunde mulighed for at deltage aktivt i uddannelsesaktiviteter, hvilket fremmer et mere inkluderende og retfærdigt læringsmiljø.

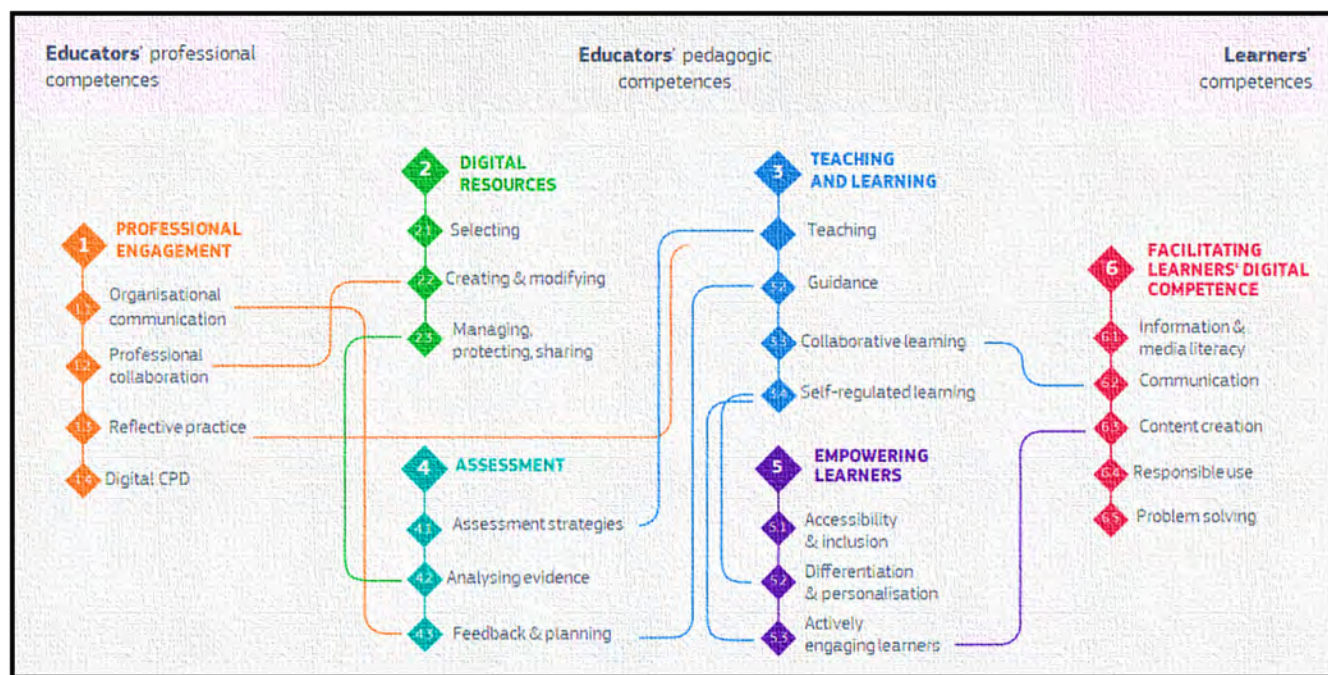
Live-tekster og [realtidsoversættelse](#) forbedrer online-læring betydeligt på flere måder. De gør virtuelle klasseværelser tilgængelige for hørehæmmede studerende ved at levere ordrette undertekster af forelæsninger og diskussioner, hvilket sikrer, at disse studerende fuldt ud kan forstå og engagere sig i indholdet. For migrantstuderende eller engelsksprogede elever er realtidsoversættelse uvurderlig, da den oversætter talte ord til deres modersmål

for at bygge bro over sprogløfter og forbedre forståelsen, hvilket fører til bedre akademisk succes. Disse værktøjer hjælper også alle elever med at koncentrere sig og fokusere bedre under onlineundervisning ved at tilbyde en skriftlig optegnelse af mundtligt indhold, hvilket reducerer den kognitive belastning, der kræves for at behandle information. Derudover giver de fleksibilitet og personlig tilpasning, så de studerende kan få adgang til optagede lektioner i deres eget tempo, pause og

gennemgå specifikke afsnit efter behov, hvilket imødekommer forskellige læringsstile og -tempi. I virtuelle grupperum eller gruppediskussioner letter live-tekster og realtidsoversættelse problemfri kommunikation og samarbejde mellem studerende med forskellige sproglige baggrunde, hvilket fremmer et inkluderende læringsmiljø, hvor alle kan bidrage aktivt og lære af hinanden.

8.2. Digitale kompetencer

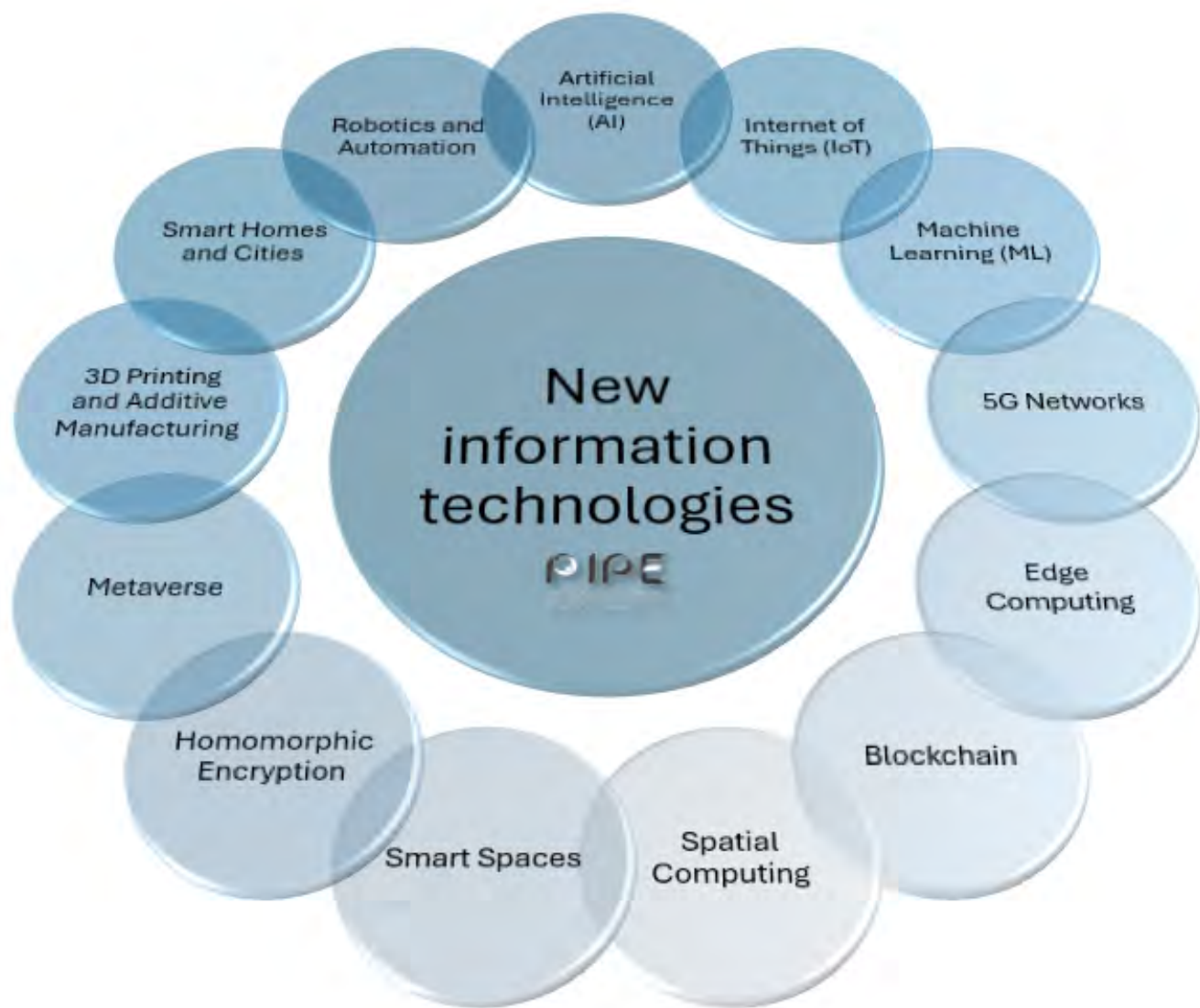
8.2.1. Introduktion til nye informationsteknologier

I det moderne landskab, der er i konstant udvikling, har den hurtige teknologiske udvikling ført til en digital renæssance, der har ændret den måde, vi lever, arbejder og er i kontakt med verden omkring os på. I spidsen for denne revolution ligger nye informationsteknologier, kraftfulde værktøjer, der har omdefineret vores forhold til viden, kommunikation og selve strukturen i vores samfund. I dag lever vi i en verden, hvor grænserne for afstand og tid er gjort overflødige, hvor den enorme mængde menneskelig viden er tilgængelig med et tryk på en finger, og hvor globale samfund samles i virtuelle verdener, der overskrider geografiske begrænsninger. Det er den virkelighed, vi lever i, en virkelighed, der er formet af det teknologiske fremskridts ubarmhjertige march, som driver os ind i en fremtid, der engang var science fiction. Fra fremkomsten af World Wide Web til fremkomsten af sociale medieplatforme har internettet revolutioneret den måde, vi får adgang til, deler og forbruger information på, og giver både enkeltpersoner og samfund et væld af viden og forbindelser.

Men de nye informationsteknologier rækker langt ud over internettets grænser. Den banebrydende udvikling inden for kunstig intelligens, maskinlæring og dataanalyse har åbnet op for nye muligheder, som gør os i stand til at behandle og fortolke store datamængder med uovertruffen hastighed og nøjagtighed. Disse teknologier har gennemsyret alle aspekter af vores liv, fra personlige anbefalinger og forudsigelige algoritmer til avancerede beslutningssystemer, der driver innovation på tværs af brancher.

forbindelser mellem personer, der ellers ville have været isolerede, og forstærket stemmer, der længe har været marginaliserede.

Ikke desto mindre har denne digitale revolution også medført nye udfordringer og etiske overvejelser. Spørgsmål om privatlivets fred, datasikkerhed og ansvarlig brug af teknologi er blevet presserende og kræver en gennemtænkt og nuanceret tilgang for at sikre, at disse kraftfulde værktøjer udnyttes til gavn for alle.

Når vi navigerer i dette ukendte område, er det vigtigt, at vi dyrker en kultur med digital dannelse og etisk ansvar. Folk skal udstyres med færdigheder og viden til kritisk at evaluere information, navigere i onlinerum med dømmekraft og engagere sig i ansvarligt digitalt medborgerskab. Uddannelsesinstitutioner, politiske beslutningstagere og samfundsledere skal spille en central rolle i at

fremme denne digitale dannelse og sætte folk i stand til at udnytte potentialet i nye informationsteknologier, samtidig med at de mindsker deres iboende risici og udfordringer.

Desuden må vi omfavne en ånd af samarbejde og fælles ansvar og erkende, at konsekvenserne af disse teknologier overskrider nationale grænser og individuelle interesser. Globalt [samarbejde](#), etiske rammer og ansvarlig ledelse er altafgørende for at sikre, at den digitale grænse forbliver et område med muligheder, innovation og fremskridt for alle.

Vi står på tærsklen til den digitale tidsalder, og den vej, der ligger foran os, er præget af enorme løfter og et stort ansvar. Nye informationsteknologier har indvarslet en æra med hidtil uset opkobling, vidensdeling og menneskelig opfindsomhed. De har givet os mulighed for at overskride grænser, åbne op for nye opdagelser og skabe globale fællesskaber, der er forenet af en fælles tørst efter viden og fremskridt.

DIGITAL NATIVES VERSUS DIGITAL IMMIGRANTS Visit www.PEDIAA.com	
DIGITAL NATIVES	DIGITAL IMMIGRANTS
Digital natives are people who have grown up in the information age	Digital immigrants are people who have grown up before the digital age
Include millennials, generation Z, and generation alpha	Include generation X, boomers, and generations prior to that
Tend to have better technological knowledge and skills than digital immigrants	Technological knowledge and skills might not be good as those of digital natives
Tend to be intuitive learners	Tend to be logical learners
Multi-task and rapidly switch tasks	Typically, focus on one task at a time

Men denne rejse er ikke uden udfordringer og etiske dilemmaer. Det er vores fælles ansvar at navigere på denne digitale grænse med visdom, fremsyn og et dybt engagement i at udnytte disse teknologiers transformative potentiale til gavn for menneskeheden.

Ved at omfavne en ånd af livslang læring, fremme digital dannelse og dyrke en kultur af etisk ansvarlighed kan vi udnytte kraften i nye informationsteknologier til at skabe en verden, hvor viden ikke kender nogen grænser, innovation trives, og den menneskelige ånd svæver til nye højder af forståelse og oplysning.

I denne [digitale renæssance](#) er vi ikke blot tilskuere, men aktive deltagere, der former vores fælles fremtid med hvert eneste tastetryk, hver eneste virtuelle forbindelse og hvert eneste dristige

spring ud i det ukendte. Når vi står i krydsfeltet mellem teknologi og menneskelig opfindsomhed, så lad os vove os frem og være pionerer inden for nye grænser for viden og opdagelse og efterlade et uudsletteligt mærke på vejen til menneskelig fremgang.

8.2.2. Offentlige institutioners elektroniske hovedkvarter

Offentlige institutioners elektroniske hovedkvarterer har gennemgået en bemærkelsesværdig forandring i de senere år og har udviklet sig fra traditionelle fysiske kontorer til robuste digitale knudepunkter, der fungerer som centrale kommandocentre for regeringsorganer, uddannelsesinstitutioner og andre offentlige organisationer. Disse elektroniske hovedkvarterer udnytter den nyeste teknologi til at forbedre effektiviteten, tilgængeligheden og gennemsigtigheden i leveringen af offentlige tjenester.

Kernen i disse digitale kommandocentre er avancerede kommunikations- og samarbejdsværktøjer, der muliggør problemfri koordinering og informationsdeling mellem forskellige afdelinger og interessenter. Sikre videokonferencer, dokumentdeling i realtid og integrerede projektstyringsplatforme giver mulighed for fjernsamarbejde, så embedsmænd og borgere kan deltage i produktive diskussioner og beslutningsprocesser uanset deres fysiske placering. Desuden har indførelsen af cloud-baseret infrastruktur og mobilvenlige grænseflader gjort det muligt for offentligt ansatte at få adgang til kritisk information og udføre vigtige opgaver hvor som helst, hvilket sikrer kontinuitet i driften og lydhørhed over for behovene i de samfund, de betjener.

Ud over at lette den interne drift fungerer de offentlige institutioners elektroniske hovedkvarterer også som gateways, hvor borgerne kan få adgang til en lang række offentlige tjenester. Brugervenlige webportaler og mobilapplikationer giver borgerne nem adgang til information, ressourcer og e-government-services døgnet rundt, hvilket giver dem mulighed for at engagere sig i deres lokale, statslige eller nationale myndigheder på en problemfri og effektiv måde. Disse digitale knudepunkter prioriterer også datatransparens og gør vigtige oplysninger og rapporter let tilgængelige for offentligheden, hvilket fremmer en kultur med ansvarlighed og tillid til offentlige institutioner.

Ved at udnytte teknologiens muligheder er de offentlige institutioners elektroniske hovedkvarterer blevet centrale drivkræfter for innovation og har ændret den måde, hvorpå regeringer og offentlige organisationer interagerer med og betjener deres vælgere. Efterhånden som det digitale landskab fortsætter med at udvikle sig, vil disse elektroniske kommandocentraler spille en stadig mere afgørende rolle i udformningen af fremtidens offentlige serviceydelser og sikre, at borgerne kan få adgang til de ressourcer og den støtte, de har brug for, på en rettidig, retfærdig og gennemsigtig måde.

8.2.3. Etik og ansvarlig brug af sociale netværk (databeskyttelse og retten til privatlivets fred)

I takt med udvidelsen af det digitale område er sociale netværk opstået som levende knudepunkter for menneskelig kontakt, hvor historier deles, ideer udveksles, og fællesskaber samles på tværs af

geografiske grænser. Disse virtuelle rum er blevet en integreret del af vores liv og former den måde, vi kommunikerer, lærer og engagerer os i verden omkring os.

Men midt i de grænseløse muligheder, som disse platforme tilbyder, skal der findes en hårfn balance mellem den frie informationsstrøm og beskyttelsen af vores mest grundlæggende rettigheder - retten til privatlivets fred og den etiske forvaltning af vores personlige data. Vi har her at gøre med et ekstremt vigtigt spørgsmål, som er uundgåeligt, da selve essensen af individualitet og autonomi ville blive kompromitteret og gøre os sårbare over for udnyttelse, manipulation og udhuling af vores mest værdsatte frihedsrettigheder.

Det er i denne sammenhæng, at de [etiske overvejelser](#) omkring databeskyttelse og privatlivets fred på de sociale medier får stor betydning. Disse platforme, som har revolutioneret [den menneskelige forbindelse](#), har også magten til at udsætte vores mest intime detaljer for den digitale verdens granskning. Med hvert indlæg, hver kommentar og hvert digitalt fodaftryk efterlader vi et spor af personlige oplysninger, som kan få vidtrækkende konsekvenser, hvis de håndteres forkert eller misbruges.

Kernen i dette dilemma er en grundlæggende spænding - ønsket om at engagere sig, dele og forbinde sig på globalt plan, sammenholdt med de iboende risici, som den uhemmede spredning af personlige data udgør. Det er en delikat dans, som kræver en nuanceret forståelse af de etiske principper, der skal styre vores handlinger i den digitale sfære.

Når vi navigerer i dette komplekse landskab, er det bydende nødvendigt, at vi dyrker en kultur med digital dannelse og etisk ansvar. Folk skal have viden og færdigheder til at træffe informerede beslutninger om deres online tilstedeværelse, til at forstå konsekvenserne af deres digitale fodaftryk og til at udøve deres ret til privatliv med tillid og dømmekraft.

Uddannelsesinstitutioner, politiske beslutningstagere og samfundsledere skal spille en central rolle i at fremme denne digitale dannelse og udstyre enkeltpersoner med værktøjerne til at navigere i det stadigt udviklende sociale medielandskab og samtidig opretholde de højeste standarder for etisk adfærd.

SOCIAL NETWORKING

INTRODUCTION

As our lives become increasingly digital, many of us share more and more on social media sites.

Consequently, employers and colleges have started to request access to our personal profiles as a way to learn more about us.

Should the same standards of privacy we've come to expect online apply online? Not a coin.

BILL OF RIGHTS

THE SITUATION

Many HR managers review publicly available social media profiles. One survey said 76% of recruiters reported finding that required critical research of applicants.

However, some folks think making their social media profiles private, which prevents managers from viewing their accounts.

Consequently, some employers are asking for access to applicant profile pages so they can view them.

Nearly all applicants agree to this voluntary review, because they need or want the job.

Some employers had been asking applicants to surrender their usernames and passwords during interviews, but a complaint from the ACLU in 2011 stopped that practice. Now many ask applicants to sign into their social accounts so the interviewers can look around.

WHO'S ASKING FOR ACCESS?

Coleges: Some colleges are requiring students' affiliates to "fess" a search or administrator who can monitor their accounts.

Police departments: Some departments ask applicants to sign into their social media profiles to be screened.

Connecticut facilities: Facilities that have asked for login information claim they do so to make sure applicants don't have ties to gangs.

911 dispatchers: Some applicants are asked to hand back phones. Investigators on social sites as part of the screening process.

Public agencies: Public agencies may request usernames and passwords from applicants than others.

WHAT'S THE PROBLEM?

Requesting access to someone's personal social profile is going to be for some people say it's the equivalent of:

- Asking for someone's locker keys.
- Requesting to rent your personal mail.
- Snapping visitors off-campus apartments.

ACLU: According to the ACLU, "It's an invasion of privacy for private employers to read on looking at people's private Facebook pages is a condition of employment or consideration in an application process. People aren't used to their private lives." - ACLU attorney Catherine Dwyer.

NETWORKS' TERMS OF SERVICE

Some social networks do quite stark on the issue of sharing login information. Others are a bit more vague.

- "You will not release your username...or tell anyone else access or account...or do anything else that jeopardizes the security of your account."
- "You are responsible for safeguarding the password that you use to access the Services and for any updates or actions under your password."
- "We agree for (1) keep your password secret and confidential; (2) not permit others to use your account."

LEGAL CONSEQUENCES

Many employers and colleges don't realize that by requesting access to your social media profiles, they may also become liable for the content you post. Some situations may include:

- If an employer, student or employee has an admission of guilt on that profile, the employer or college may assume liability for the protection of the information that they've seen.
- If an employer finds out that an applicant is a certain age for another protected group, the employer may open itself up to discrimination claims if they don't hire that person.
- If a college monitors a student's profile, but misses signs that something is going to happen like a campus shooting, the college may become liable.

BILL OF RIGHTS

This Bill of Rights portion was drafted and adopted by concerned social media users after the 2010 Connectors, Freedom and Privacy Conference.

SOCIAL NETWORK USERS' BILL OF RIGHTS

We the users expect social network sites to provide us the following rights in their Terms of Service, Privacy Policies, and representations of their system:

1. Minimize intrude your privacy posting terms and service.
2. Clearly state what policies, terms of service, and settings are easy to find and understand.
3. Freedom of speech: Do not delete or modify my data without a clear policy and justification.
4. Disengagement: Support website technologies and universal accessibility.
5. Self-protection: Support privacy-unlinking technologies.

To read more visit: <http://www.blogger.com/CPPMWRights.html>

SOURCES:

<http://www.blogger.com/CPPMWRights.html>, <http://privacyrights.org/>, <http://www.cnet.com/privacy/more-ways-to-protect-yourself-from-social-networking/>, <http://www.cnet.com/privacy/more-ways-to-protect-yourself-from-social-networking/>, <http://www.cnet.com/privacy/more-ways-to-protect-yourself-from-social-networking/>

BACKGROUND CHECK

Desuden har de virksomheder og platforme, der faciliterer disse digitale interaktioner, et stort ansvar for at prioritere databeskyttelse og privatlivets fred som grundpiller i deres aktiviteter. Robuste sikkerhedsforanstaltninger, gennemsigtig datahåndteringspraksis og strenge sikkerhedsforanstaltninger mod uautoriseret adgang til eller misbrug af personlige oplysninger skal implementeres og håndhæves strengt. Men dette ansvar rækker videre end blot overholdelse af juridiske og lovgivningsmæssige rammer. Det kræver en urokkelig forpligtelse til etisk adfærd, en anerkendelse af, at brugernes tillid er en hellig pagt, som skal respekteres og beskyttes for enhver pris.

Når vi står ved denne digitale korsvej, er det afgørende, at vi anlægger en holistisk tilgang til databeskyttelse og privatlivets fred, som anerkender den iboende værdi af disse rettigheder og deres uløselige forbindelse til menneskelig værdighed og autonomi. Vi må afvise forestillingen om, at vores personlige oplysninger er en vare, der kan handles eller udnyttes, og i stedet omfavne et paradigme, der placerer individet i centrum af det digitale økosystem.

Dette paradigmeskift kræver en fælles indsats, der trækker på den kollektive visdom og ekspertise hos teknologer, beslutningstagere, etikere og det globale samfund. Sammen skal vi finde en vej, der harmoniserer de [sociale mediers](#) enorme potentiale med de etiske krav om databeskyttelse og privatlivets fred.

Gennem robuste juridiske rammer, løbende offentlig debat og en urokkelig forpligtelse over for etiske principper kan vi skabe et digitalt landskab, der er både levende og sikkert, hvor den frie informationsstrøm afbalanceres af en urokkelig beskyttelse af vores mest grundlæggende rettigheder.

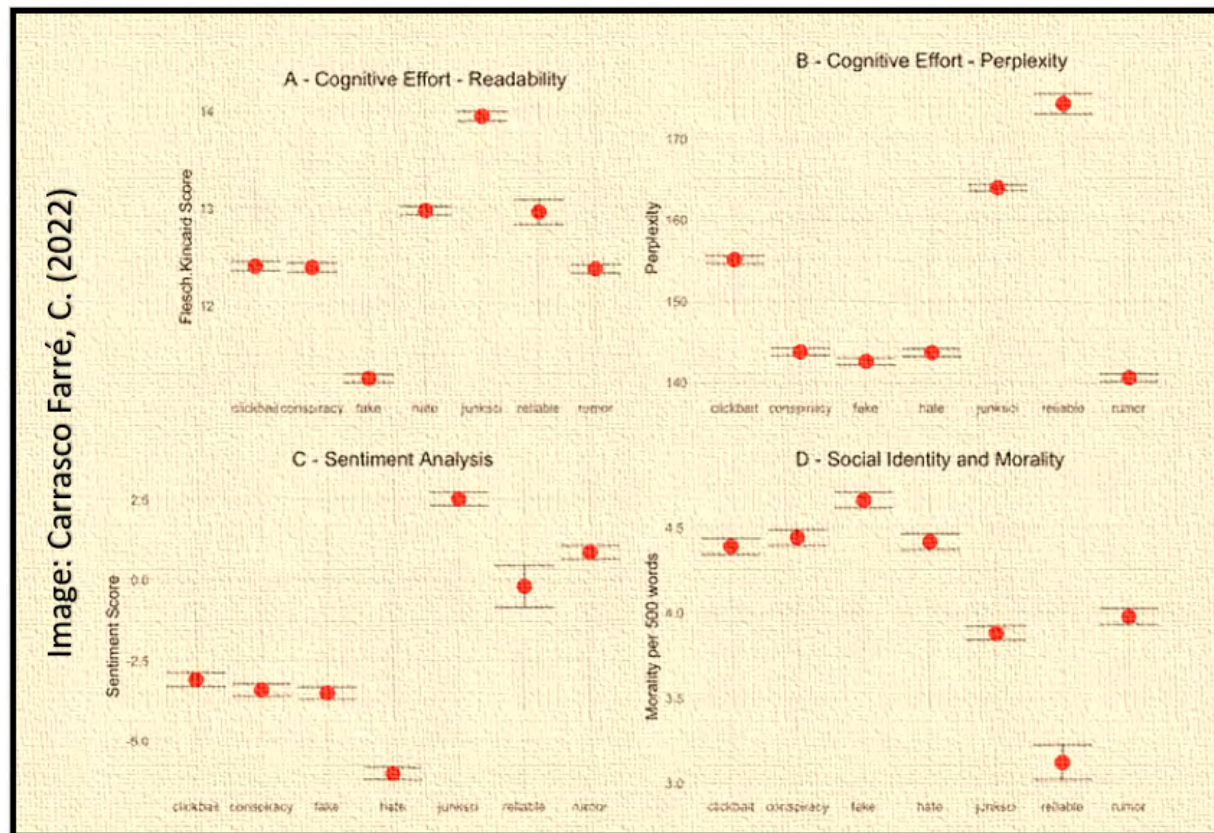
I dette fælles ansvar må vi være på vagt over for selvtilfredshed og være konstant opmærksomme på vores stræben efter etisk adfærd. Efterhånden som nye teknologier dukker op, og grænserne for den digitale grænse udvides, må vi tilpasse vores praksis og politikker for at imødekomme de nye udfordringer og altid sætte den enkeltes trivsel og autonomi i højsædet for vores bestræbelser.

I sidste ende er ansvarlig brug af [sociale netværk](#) og beskyttelse af privatlivets fred ikke blot en teknisk udfordring eller en juridisk forpligtelse – det er en moralsk nødvendighed, der taler til selve kernen i vores fælles menneskelighed. I en verden, hvor information flyder med en hidtil uset hastighed og rækkevidde, er det vores kollektive pligt at beskytte vores personlige livs ukrænkelighed, at bevare de grænser, der definerer vores individualitet, og at sikre, at den digitale verden forbliver et sted, hvor vi kan styrke os selv, skabe forbindelser og respektere vores alles iboende værdighed.

Når vi krydser dette digitale landskab, skal vi lade os lede af en urokkelig forpligtelse til etisk adfærd, en dyb respekt for retten til privatlivets fred og en fast beslutning om at udnytte de sociale mediers transformerende kraft til at skabe en mere retfærdig og ansvarlig digital fremtid.

8.2.4. Identifikation [af falske nyheder](#) på internettet

I vores nuværende virkelighed flyder information med lysets hastighed, og grænserne for sandhed sløres af den store mængde data, og en snigende trussel lurar – [udbredelsen af falske nyheder](#). Som en ondartet virus har disse fabrikerede fortællinger og forvrængede virkeligheder magt til at inficere millioner af menneskers sind, så frø af misinformation, fastholde skadelige stereotyper og underminere selve grundlaget for vores demokratiske diskurs. I vores hverdag er det ikke ualmindeligt, at usandheder forklædes som fakta, at konspirationsteorier forstærkes af ekkokamrene på de sociale medier, og at grænsen mellem virkelighed og fiktion ofte udviskes. I sådan en verden bliver jagten på sandheden et sisyfosarbejde, og vores samfundsstruktur krakelerer i takt med, at tilliden til institutioner, eksperter og hinanden svækkes.

Fremkomsten [af falske nyheder er et mangefacetteret fænomen](#), der drives frem af en perfekt storm af teknologiske fremskridt, menneskelige fordomme og ondsindede aktører, der forsøger at udnytte sårbarhederne i vores digitale tidsalder. I hjertet af denne krise ligger selve internettets natur - et stort og decentraliseret netværk, der har demokratiseret information og givet stemme til både de oplyste og de vildledte, de velmenende og de forbryderiske.

I dette digitale vilde vesten, hvor adgangsbarriererne er lave, og potentialet for viral spredning er stort, kan falske nyheder sprede sig som en steppebrand og skabe forargelse, splittelse og fordrejning af sandheden i kølvandet på dem. Fra clickbait-overskrifter, der er designet til at lokke intetanende læsere til sofistikerede desinformationskampagner orkestreret af statslige aktører, er de taktikker, der anvendes af leverandører af falske nyheder, lige så varierede, som de er skadelige.

Men de falske nyheders tiltrækningskraft er ikke kun et produkt af teknologiske forstyrrelser eller ondsindede hensigter - det er også en afspejling af vores egne menneskelige sårbarheder. Vores iboende fordomme, vores tendens til at søge information, der bekræfter vores allerede eksisterende overbevisninger, og vores tilbøjelighed til følelsesmæssig resonans frem for faktisk nøjagtighed, bidrager alle til den frugtbare jord, hvor falske nyheder slår rod og blomstrer.

I lyset af denne mangesidede udfordring er det nødvendigt med en flerstrengt tilgang - en tilgang, der tager fat på de teknologiske, psykologiske og samfundsmæssige dimensioner af denne krise. Det er en

kamp, der skal føres på flere fronter, og som kræver en kollektiv indsats fra både enkeltpersoner, lokalsamfund, institutioner og politiske beslutningstagere.

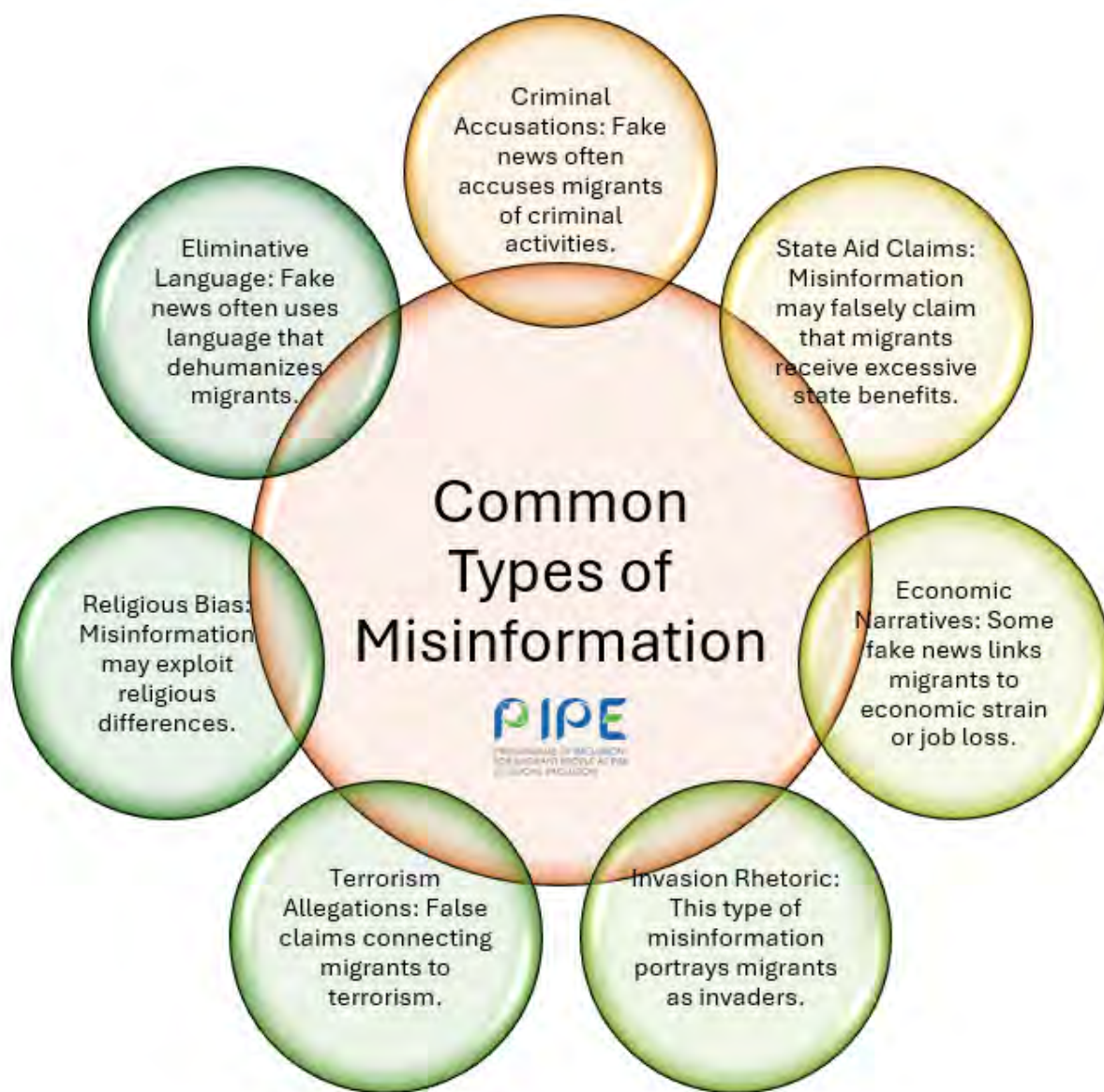
I spidsen for denne bestræbelse ligger kravet om digital dannelse - at udstyre enkeltpersoner med de kritiske evner og den dømmekraft, der er nødvendig for at navigere i det digitale landskab med et skarpt øje for sandheden og et årvågent forsvar mod bedrag. Gennem uddannelsesinitiativer, mediekendskabskampagner og dyrkelse af en kultur med skepsis og faktatjek kan vi give borgerne mulighed for at blive aktive deltagere i kampen mod falske nyheder, bevæbnet med værktøjerne til at skelne mellem fakta og fiktion og til at udfordre spredningen af misinformation.

Institutioner og platforme, der faciliterer informationsstrømmen, har også et stort ansvar i denne kamp. Sociale mediegiganter, nyhedsorganisationer og onlinesamfund skal implementere robuste politikker for indholdsmoderation, mekanismer til faktatjek og algoritmiske sikkerhedsforanstaltninger for at bremse den virale udbredelse af [falske nyheder](#). Ved at fremme gennemsigtighed, promovere autoritative kilder og forstærke troværdige stemmer kan disse enheder skabe digitale økosystemer, der prioriterer sandhed og ansvarlighed frem for sensationisme og clickbait. Billedet nedenfor, som er skabt af International Federation of Library Associations and Institutions, indeholder nogle nyttige tips til at identificere falske nyheder og udvikle et kritisk syn på de input, der kommer fra onlinemedierne.

Desuden kan regeringens og de politiske beslutningstagers rolle ikke undervurderes. Gennem lovgivningsmæssige rammer, der afbalancerer beskyttelsen af ytringsfriheden med behovet for at bekæmpe desinformation, og ved at investere i forskning, offentlige oplysningskampagner og internationalt samarbejde, kan regeringer spille en afgørende rolle i at dæmme op for strømmen af falske nyheder og bevare integriteten af vores demokratiske institutioner.

Men denne kamp strækker sig ud over landskabet af teknologi, institutioner og ledelse - det er en kamp, der rækker ind i selve strukturen i vores samfund og den måde, vi omgås information på i den digitale tidsalder. Det er en opfordring til at dyrke en fornyet forståelse for sandheden, til at udvise intellektuel ydmyghed og til at fremme en kultur med kritisk tænkning og åben diskurs.

At være engageret i et digitalt scenarie, der ikke er et minefelt af misinformation, men snarere en levende strøm af forskellige perspektiver, informerede debatter og grundig faktatjek, kræver, at vi er på vagt over for falske nyheder og forviser dem til udkanten for at mindske deres indflydelse ved hjælp af den kollektive årvågenhed fra en digitalt dannet og kritisk engageret befolkning. For at realisere denne vision må vi hver især påtage os vores rolle som sandhedens vogtere, som forvaltere af den digitale verden og som forkæmpere for et informeret og oplyst samfund. Det er en kappe, der kræver mod, vedholdenhed og en vilje til at konfrontere vores egne fordomme og forudindtagede holdninger.

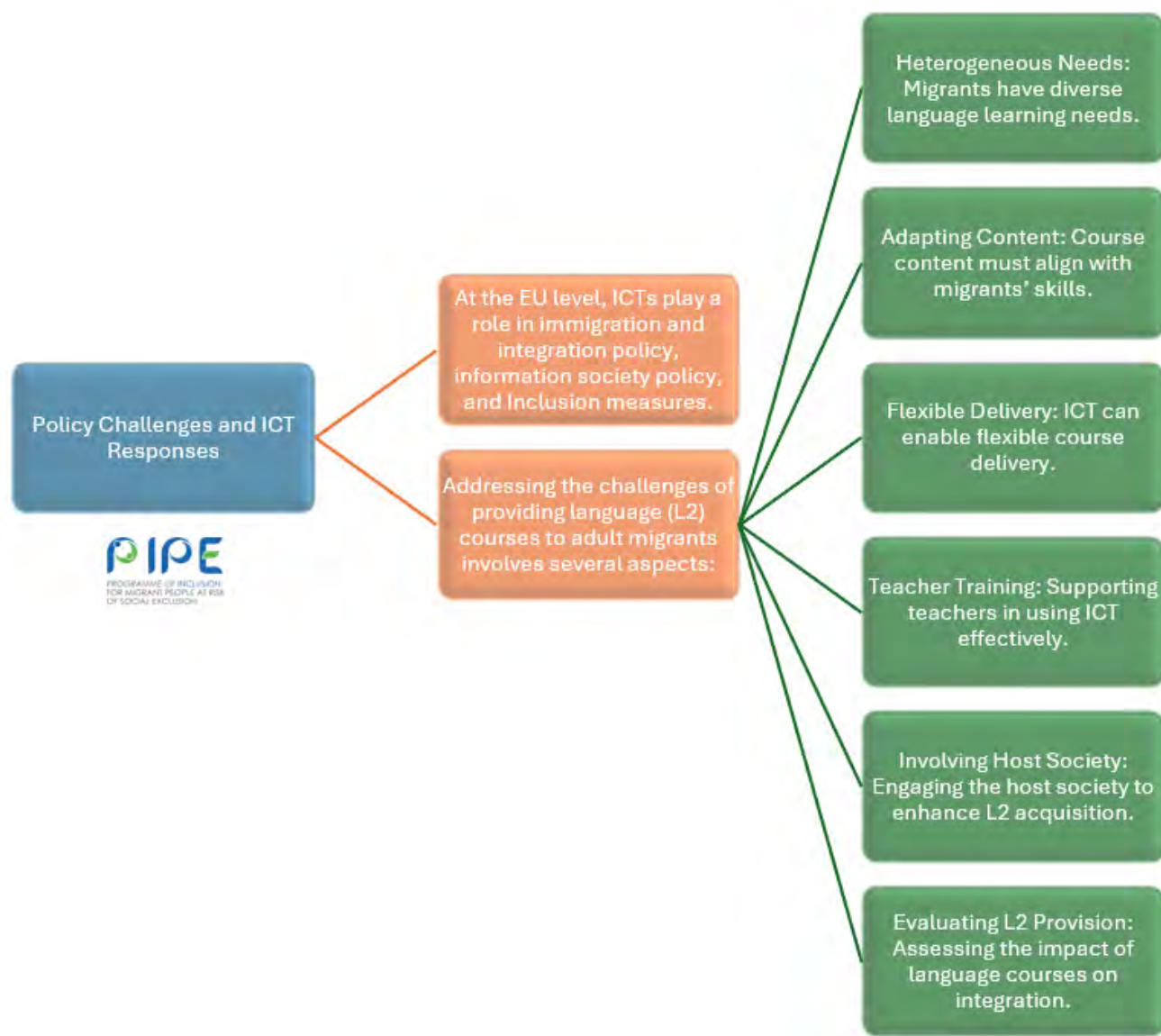

For dem, der har indflydelse - undervisere, journalister, politiske beslutningstagere og samfundsledere - er ansvaret endnu større. De skal gå foran med et godt eksempel ved at vise intellektuel integritet, fremme mediekendskab og skabe et miljø, hvor sandheden ikke blot er en stræben, men en hellig pligt.

Vi skal være klar over, at [kampen mod falske nyheder](#) i denne digitale tidsalder ikke kun er en kamp om information - det er en kamp om selve sjælen i vores demokrati, et forsvar for vores fælles virkelighed og et bevis på sandhedens vedvarende kraft til at belyse vejen mod en mere oplyst og retfærdig verden.

8.2.5. IKT og sprogundervisning for migranter

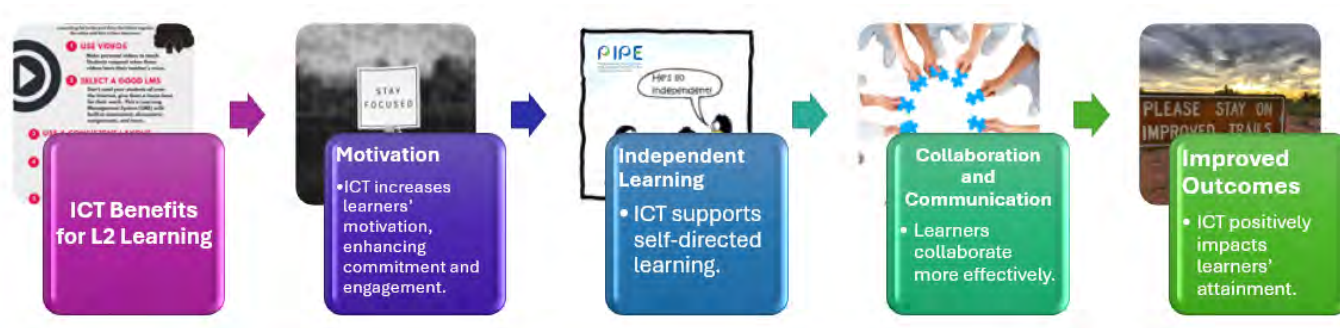
For mange migranter er tilegnelsen af et nyt sprog ikke blot en praktisk nødvendighed, men en vej til integration, selvstændighed og realisering af drømme og forhåbninger. Det er en bro, der spænder over kløften mellem deres fortid og deres fremtid, en kanal til forståelse, forbindelse og udnyttelse af nye muligheder. I denne sammenhæng har informations- og kommunikationsteknologier (IKT) vist sig at være en stærk katalysator, der revolutionerer den måde, hvorpå sprog undervises, læres og opleves. Disse digitale værktøjer har potentiale til [at forandre migranternes sprogtilegnelse](#) ved at tilbyde innovative tilgange, personlige læringsoplevelser og en følelse af at høre til i et ukendt [sprogligt landskab](#).

I dag kan migranter få adgang til sprogressourcer og interaktive platforme hjemmefra, fra forsamlingshuse eller endda på farten, hvilket sikrer, at jagten på sproglige færdigheder bliver vævet ind i deres hverdag. Ved hjælp af IKT kan sprogundervisningen skræddersys til individuelle behov, læringsstile og kulturelle baggrunde, hvilket skaber en personlig rejse, der passer til den enkelte elevs unikke omstændigheder og ambitioner. Interaktive multimedieressourcer, spilbaserede læringsoplevelser og fordybende virtuelle miljøer kan fange fantasien og fremme engagementet og forvandle sprogtilgængelse fra en ren akademisk øvelse til en dynamisk og givende indsats.

Desuden åbner IKT's samarbejdspotentiale døre til globale sprogfællesskaber, hvor migranter kan komme i kontakt med personer, der har sproget som modersmål, deltage i autentiske samtaler og få uvurderlig indsigt i sprogets og kulturens nuancer. Online sprogudvekslingsplatforme,

videokonferenceværktøjer og sociale medienetværk bliver til virtuelle klasseværelser, der fremmer tværkulturel forståelse og skaber en følelse af at høre til, der overskrider geografiske grænser.

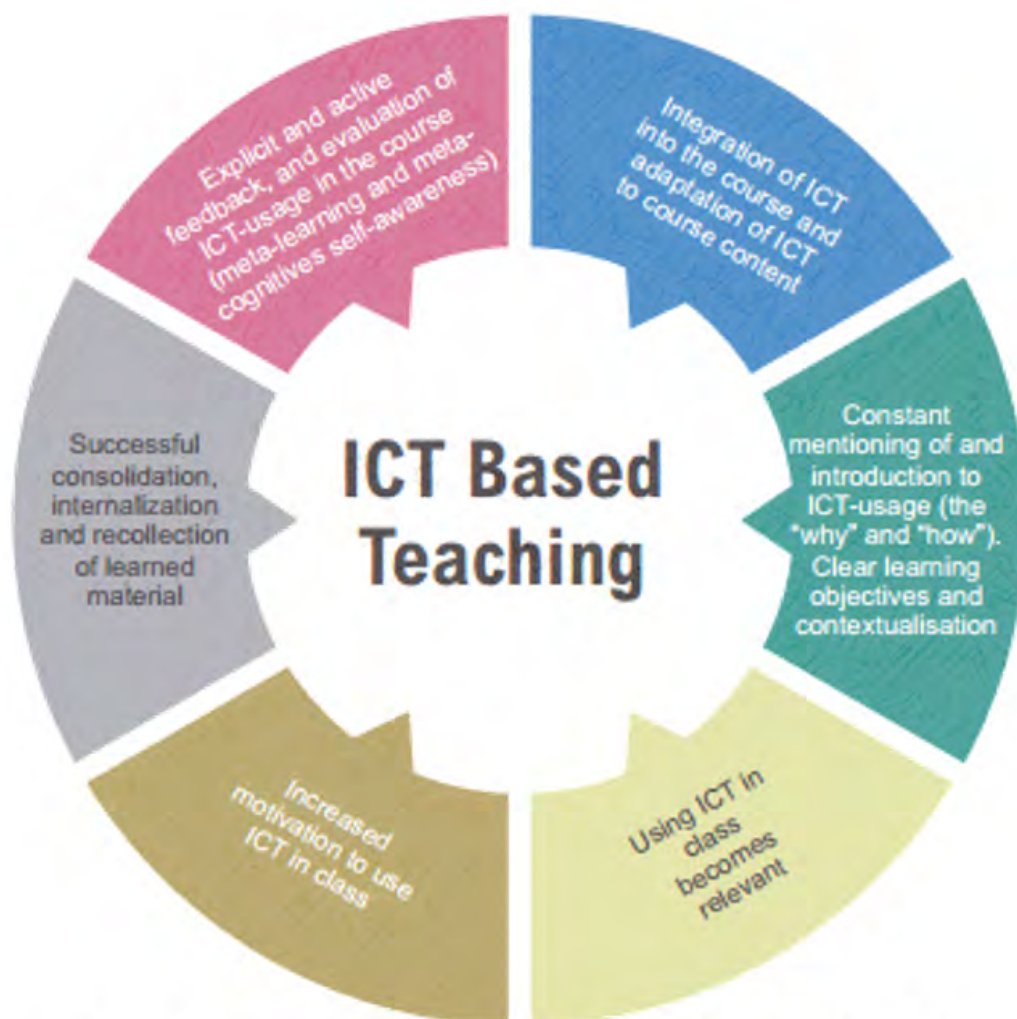
Men effekten af IKT i sprogundervisningen for migranter strækker sig langt ud over den akademiske undervisning. Disse teknologier har evnen til at forstærke stemmer, dele historier og fejre den rige mangfoldighed, som migranter bringer med sig til deres nye samfund. Gennem digitale historiefortællingsplatforme kan migranter dele deres fortællinger, deres kampe og deres sejre, hvilket fremmer empati, forståelse og en dybere forståelse for den modstandsdygtighed og styrke, der ligger i hjertet af migranternes oplevelse.

I denne digitale æra har IKT potentialet til at blive katalysatorer for social inklusion, nedbryde barrierer og fremme en følelse af tilhørsforhold, der overskrider sproglige og kulturelle skel. Sprogindlæringsplatforme kan fungere som virtuelle samlingssteder, hvor migranter kan komme i kontakt med hinanden, dele erfaringer og tilbyde støtte og opmuntring på deres fælles rejse mod sproglige færdigheder og integration.

Men for at realisere det fulde potentiale af IKT i sprogundervisningen for migranter kræves der en fælles indsats og en forpligtelse til at tage fat på de udfordringer, der kan opstå. Spørgsmål om digital dannelse, adgang til teknologi og ansvarlig brug af personlige data skal løses gennem omfattende uddannelsesinitiativer, opsøgende programmer i lokalsamfundet og robuste databeskyttelsespolitikker.

At forstå digital dannelse ikke som et privilegium, der er forbeholdt de få, men som en grundlæggende rettighed, der er tilgængelig for alle, er et motiverende princip for denne guide, der har til formål at give migranter mulighed for at navigere i det digitale landskab med selvtillid og handlekraft ved at tilbyde uddannelse, ressourcer og støtte for at sikre, at ingen bliver ladet i stikken i den digitale revolution.

Når vi står i krydsfeltet mellem teknologi og sproglig inklusion, må vi anlægge en holistisk tilgang, der anerkender IKT's transformerende kraft, samtidig med at vi er på vagt over for de potentielle faldgruber og etiske overvejelser, der ledsager brugen af dem. Vi skal stræbe efter at skabe et økosystem, der prioriterer databeskyttelse, etisk adfærd og ansvarlig forvaltning af personlige oplysninger, så vi sikrer, at den digitale verden forbliver et sikkert og inkluderende rum for alle elever.

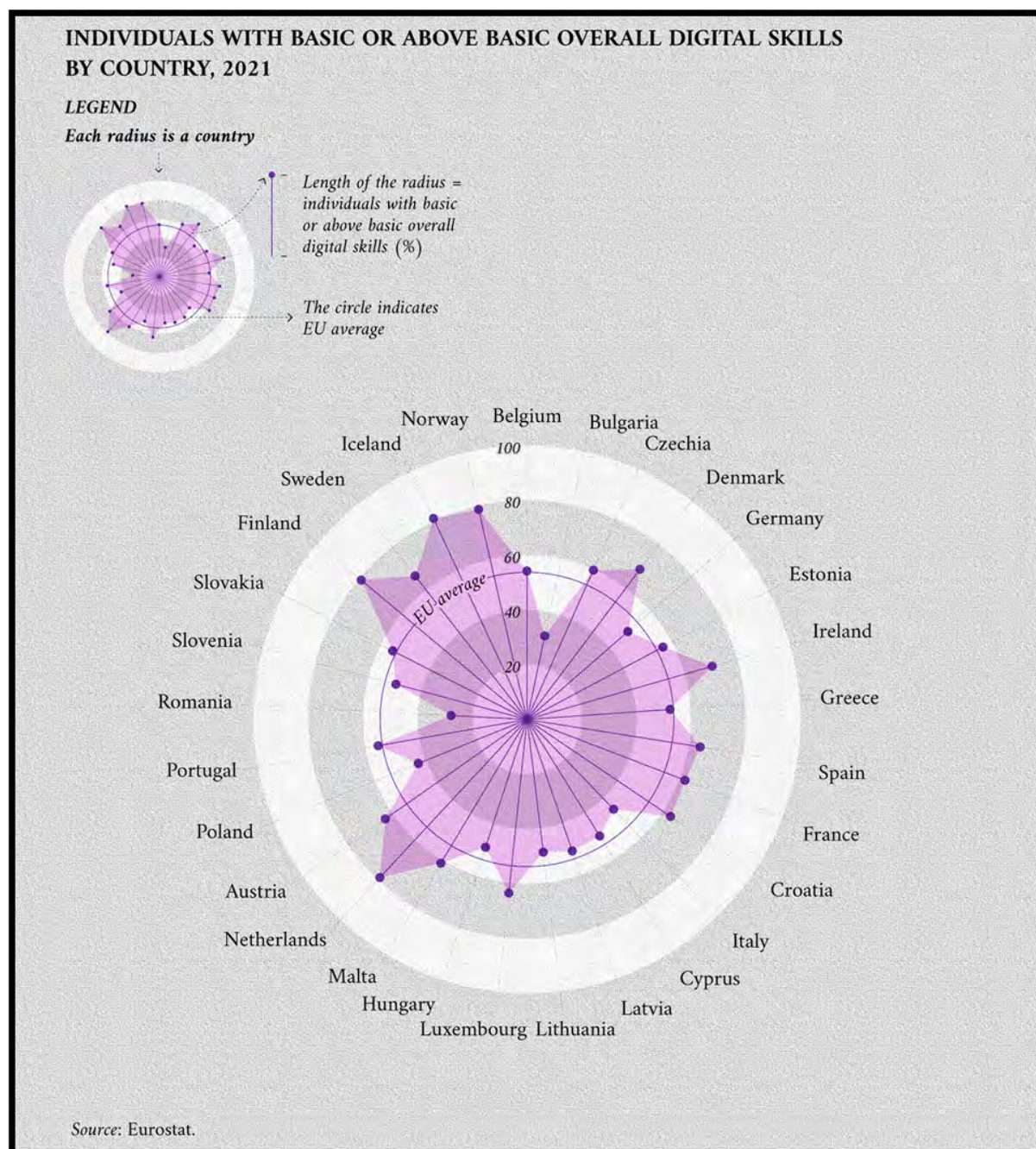
<http://www.ictconnect.in/Education/ICT-Based-Teaching-Technology.html>

I denne komplekse læringsproces vil partnerskaber og samarbejde være nøglen til at samle forskellige interessenter - undervisere, politiske beslutningstagere, teknologivirksomheder og indvandrersamfundene selv - for i fællesskab at forme fremtiden for sprogindlæring og integration gennem IKT. Gennem åben dialog, fælles ekspertise og en forpligtelse til løbende innovation kan vi skabe en vej, der udnytter disse teknologiers fulde potentiale og samtidig sikrer, at de opfylder migranternes behov og ønsker på en ansvarlig og etisk måde.

På den måde bliver sprogtilegnelse en rejse, der giver selvstændighed, en katalysator for personlig vækst og et bevis på den menneskelige ånds modstandskraft. IKT bliver den digitale bro, der spænder over kløften mellem kulturer og gør det muligt for migranter at navigere i kompleksiteten i deres nye miljøer og samtidig bevare en dyb forbindelse til deres sproglige rødder og kulturelle arv, hvor den digitale grænse ikke er en barriere for sprogindlæring og inklusion, men et stort område med

muligheder, hvor teknologiens kraft udnyttes til at fremme forståelse, hylde mangfoldighed og give migranter mulighed for at trives i deres nye sproglige og kulturelle landskab es.

8.3. Digital dannelse

I det 21. århundrede er digital dannelse blevet en uundværlig færdighed, der overskrider grænserne for ren teknologisk dygtighed og er blevet en grundlæggende søjle for personlig og samfundsmæssig

PROGRAMME OF INCLUSION
FOR MIGRANT PEOPLE AT RISK
OF SOCIAL EXCLUSION

Co-funded by
the European Union

fremgang. Det digitale landskab omfatter en lang række værktøjer og platforme, der er blevet en integreret del af det moderne liv, fra intuitiv navigation i audiovisuelle medier til beherskelse af kontorautomatiseringssoftware og dynamisk engagement i sociale netværk. At lære sproget og skikkene i disse digitale landskaber er en vigtig første fase i at opnå digital dannelse.

Objective	Strategic recommendation	Tactical recommendations
 Overcoming rational barriers	Point to the destination: Behavior change is easier when you know where you're going and why it's worth it.	• Develop awareness; • Create a digital work resource site; • Partner with community organizations;
	Script the critical moves: Digital is tricky and confusing; Make the steps clear.	• Tailor trainings to specific groups; • Filter applicants to training programs; • Go deep on training content; • Build soft skills; • Provide practical experience and help build portfolios; • Handhold until work is secured; • Measure quality of training by proportion that find work;
	Highlight bright spots: Show examples of refugees achieving success in digital work.	• Share stories and create visibility; • Leverage influencers; • Create a community for refugees in the digital workforce.
 Overcoming emotional barriers	Find the feelings: Knowing something can benefit you isn't enough; you have to feel it.	• Raise awareness of digital risks to reduce apprehension; • Launch a mentorship program; • Facilitate access to a community of practice; • Replicate and strengthen the freelance collective model; • Link to local ecosystem players and partner organizations.
	Shrink the change: Break down the change until it no longer scares you.	
	Foster an aspirational identity: Cultivate a sense of identity and instill the growth mindset.	• Offer forms of recognition on online platforms; • Create aspirational awareness campaigns; • Advocate for inclusion of refugees in digital strategic plans.
 Overcoming environmental barriers	Improve the environment: Drive changes on external factors that can facilitate digital work.	• Ensure access to critical tools including: infrastructure, nighttime access, equipment and software; • Provide financial buffers through: "train and gain" programs, waived fees for advanced skill training and loans/financial assistance to new businesses; • Counter payment challenges and blacklisting by: advocating for greater access to financial accounts, helping unlock cross-border financial solutions and proving intermediation with platforms; • Help foster growth in the consumer-side of the mobile money ecosystem; • Invest in gender-targeted efforts by: building intentional programming and communities for females, unlocking female-specific resources, addressing negative perceptions about females earning through digital work and created training content on the safeguarding and protection of vulnerable groups for sexual exploitation and abuse.

For indvandrersamfund kan tilegnelsen [af digitale færdigheder](#) være transformerende og give dem værktøjer til at navigere i og udnytte den digitale verden. Digitale færdigheder åbner op for en verden af muligheder og fremmer større uafhængighed, selvforsyning og integration i deres nye samfund. Det rækker ud over personlig administration og gør det muligt for migranter at engagere sig i den sociopolitiske og økonomiske struktur i deres værtssamfund, forstærke deres stemmer, advokere for deres rettigheder og skabe meningsfulde forbindelser, der kan føre til større økonomisk og social inklusion. [Konvergens mellem digitale og kulturelle landskaber](#) giver anledning til begrebet "digikulturalitet", hvor teknologi og kultur krydser hinanden for at skabe nye udtryksformer, forståelse og engagement. Ved at omfavne digikulturalitet kan migranter bygge bro mellem deres kulturarv og den digitale verden, hvilket fremmer en følelse af at høre til og styrke sig selv.

Digital dannelse er ikke blot et sæt tekniske færdigheder; det er en transformativ kraft, der kan styrke enkeltpersoner, styrke samfund og bane vejen for større inklusion og social retfærdighed. Da det digitale landskab fortsætter med at udvikle sig, fungerer dette kapitel som en omfattende guide, der udstyrer migranter med viden og strategier til at navigere i den digitale verden og trives i det 21. århundrede.

8.3.1. Introduktion til audiovisuelt sprog, kontorautomatisering og sociale netværk

I det hurtigt udviklende digitale landskab er evnen til at navigere flydende og engagere sig i en bred vifte af teknologiske værktøjer og platforme blevet en afgørende komponent i digital dannelse. Den fokuserer ikke på et specifikt domæne, men kan mestres ved problemfrit at integrere indbyrdes forbundne domæner, der gør det muligt at åbne op for en verden af muligheder, fra forbedret personlig og professionel produktivitet til meningsfuldt socialt og borgerligt engagement. En omfattende digital færdighed fungerer som et fundament for løbende læring og tilpasning og udstyrer enkeltpersoner med de nødvendige færdigheder til at navigere i den digitale tidsalders kompleksitet og aktivt bidrage til at skabe et mere inkluderende, retfærdigt og bemyndiget digitalt økosystem.

[Audiovisuelt sprog](#) har ændret den måde, vi forbruger, skaber og fortolker information på i den digitale tidsalder. Fra de [fængslende billeder på streamingplatforme](#) til de fordybende oplevelser i onlinevideoer og interaktive multimedier er digitalt indhold blevet det 21. århundredes universelle sprog. At forstå det audiovisuelle sprog betyder, at man skal kunne forstå blandingen af billeder, lyde og bevægelser i digitalt indhold. Uanset om det er det slående design af onlinevideoer eller de engagerende aspekter af interaktive multimediepræsentationer, hjælper denne færdighed os med bedre at evaluere, forstå og interagere med den kontinuerlige strøm af digital information, der omgiver os. Nøglekompetencer inden for audiovisuelt sprog omfatter flere vigtige færdigheder. Visuelle færdigheder indebærer at forstå og evaluere visuelle billeder, herunder brugen af farver, komposition og design. Det hjælper folk med at genkende de budskaber og følelser, der formidles gennem det visuelle. Lydforståelse handler om at fortolke de auditive aspekter af digitalt indhold, f.eks. tale, musik og lydeffekter, for at forstå

fortællingen og stemningen. Multimodal integration er evnen til at kombinere visuelle, auditive og kinetiske elementer til en sammenhængende og meningsfuld helhed, hvilket øger forståelsen og engagementet. Desuden er digitale produktionsfærdigheder nødvendige for at skabe og redigere audiovisuelt indhold, så enkeltpersoner kan bidrage aktivt til den digitale verden og bevæge sig fra passive forbrugere til bemyndigede skabere. Ved at mestre disse nøglekompetencer inden for audiovisuelt sprog kan enkeltpersoner kritisk analysere og afkode de skjulte budskaber, der er indlejret i de audiovisuelle medier, de møder, og blive mere kræsne og informerede forbrugere. Desuden kan de udnytte deres færdigheder til at skabe overbevisende digitale fortællinger, effektivt kommunikere komplekse ideer og engagere forskellige målgrupper gennem strategisk brug af visuelle, auditive og kinetiske elementer.

Desuden kan færdigheder i audiovisuelt sprog have vidtrækkende konsekvenser, lige fra at forbedre uddannelsesoplevelser og professionelle præsentationer til at fremme tværkulturel udveksling og samfundsengagement. Efterhånden som det digitale landskab fortsætter med at udvikle sig, vil evnen til at navigere flydende i og bidrage til den audiovisuelle diskurs blive stadig vigtigere og positionere dem, der har denne viden, som ledere og innovatører i den digitale tidsalder.

Et supplement til det flydende audiovisuelle sprog er færdighederne i [kontorautomatisering](#), et sæt digitale værktøjer, der er blevet uundværlige for den professionelle og personlige produktivitet. Fra tekstbehandling og regnearksstyring til præsentationsdesign og datavisualisering har disse programmer ændret den måde, vi skaber, samarbejder og håndterer information på i både fysiske og virtuelle arbejdsområder. Beherskelse af kernefunktionerne i denne kontorautomatiseringssoftware forbedrer ikke kun den individuelle effektivitet, men fremmer også evnen til at tilpasse sig de skiftende behov på den moderne arbejdsplads. Ved at udvikle ekspertise i at navigere i og udnytte disse digitale værktøjer kan enkeltpersoner problemfrit [integrere sig](#) i forskellige arbejdsmiljøer, fremvise deres evner og bidrage til samarbejdsprojekter med selvtillid.

Migration Whitepaper

The Migration Whitepaper outlines a strategic approach to digital services for migrants in the EU. It emphasizes ICT-enabled solutions, participatory design, and end-to-end collaboration among stakeholders involved in migrant integration. Several projects funded under the Horizon 2020 program (such as MIICT, REBUILD, NADINE, MICADO, EASYRIGHTS, and WELCOME) are working on better integrating migrants using digital tools. Recommendations include involving migrants in the design process, sharing best practices, and creating practical, user-friendly platforms with multilingual information.

Digitalization and AI in Migration Management

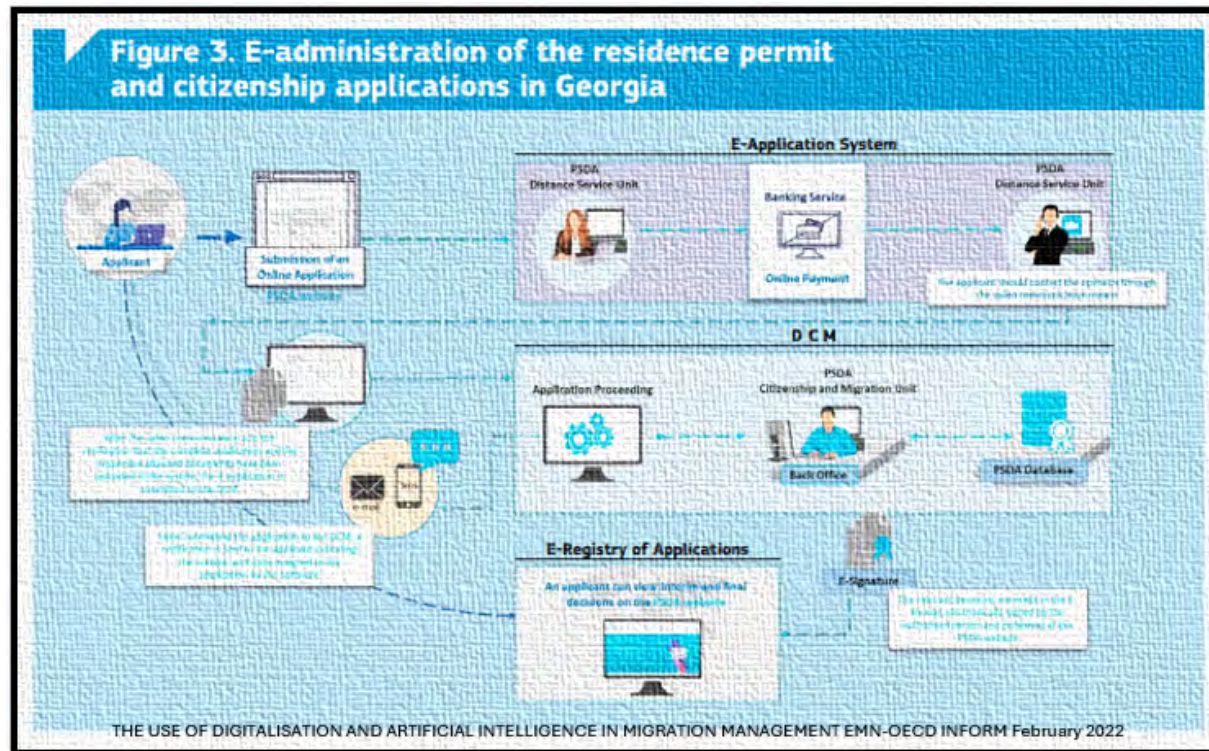
The OECD explores trends and innovative approaches in migration management, including digitalization and artificial intelligence. This informs policy reflection at the EU level.

Immigration Case Management Software

For practitioners, there are specialized software tools like Docketwise (for intuitive immigration form preparation), Officio (for Canadian immigration case management), and Mitrastech INSZoom (for corporate immigration compliance).

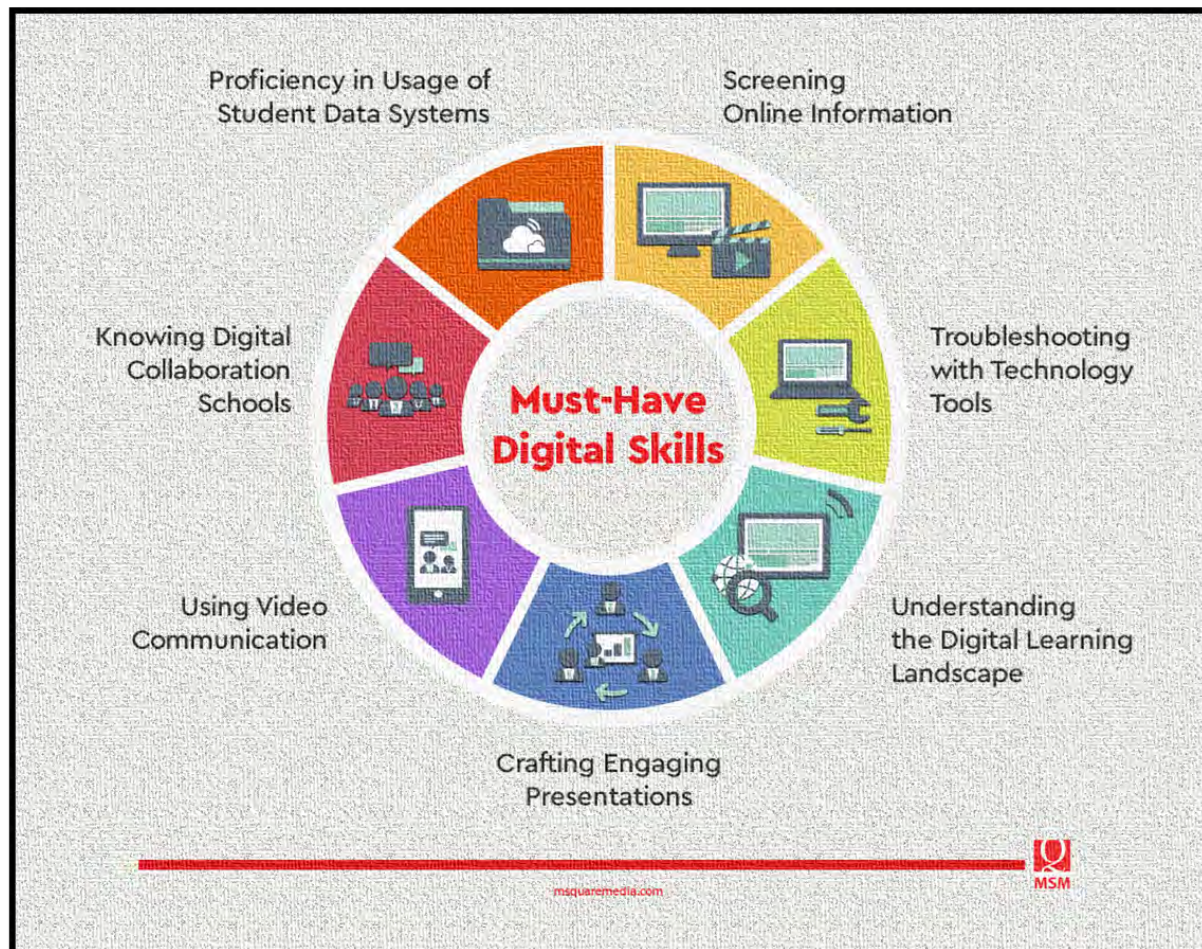
Sammen med betydningen af audiovisuelt sprog og [kontorautomatisering](#) er [sociale netværk](#) blevet en vigtig del af digital dannelse og fungerer som dynamiske knudepunkter for personlig og professionel networking, samfundsengagement og kulturel udveksling. Disse digitale platforme har revolutioneret den måde, vi kommunikerer, deler information og opbygger fællesskaber på. Forståelse af de unikke egenskaber, funktionaliteter og bedste praksis for at navigere i en bred vifte af [sociale](#) medieapplikationer gør det muligt for enkeltpersoner at etablere en professionel online tilstedeværelse, effektivt engagere sig i interessefællesskaber og udnytte disse værktøjer til personlig og professionel vækst. Desuden er evnen til kritisk at evaluere virkningen og konsekvenserne af brugen af sociale medier, fra formidling af information til dyrkning af digitale identiteter, afgørende for at fremme et mere informeret og ansvarligt digitalt medborgerskab.

8.3.2. Digitale færdigheder for migranter (oprette en e-mailkonto, navigere på internettet, søge job online, håndtere regninger online, planlægge aftaler, få adgang til skolehjemmesider og sprogindlæringsressourcer)

I det 21. århundredes stadig mere forbundne verden er tilegnelsen af [digitale færdigheder](#) blevet en transformerende kraft for indvandrersamfund, der giver dem værktøjer til at navigere i og udnytte det [digitale landskab](#) i jagten på personlig, professionel og samfundsmæssig fremgang.

Det første skridt til at fremme digital dannelse for migranter er at oprette en sikker og funktionel e-mailkonto. Denne tilsyneladende enkle opgave har enorm betydning, da en e-mailadresse fungerer som en gateway til et væld af onlinetjenester, kommunikationskanaler og professionelle [muligheder](#). Ved at guide migranter gennem processen med at oprette og administrere en e-mailkonto kan undervisere og støtteorganisationer udstyre dem med et grundlæggende værktøj til at holde forbindelsen, få adgang til information og engagere sig i forskellige digitale platforme. Desuden kan migranter med færre digitale færdigheder være mere sårbare over for cybersvindel, så støtteorganisationer skal fra starten rådgive og uddanne dem i, hvordan de kan forsvare sig selv og beskytte deres data og deres digitale identitet.

Evnen til effektivt at navigere på det store internet er en afgørende digital færdighed for migranter, der ønsker at blive integreret i deres nye samfund. Fra adgang til vigtige statslige ressourcer og offentlige tjenester til at undersøge uddannelsesmuligheder og udforske jobmuligheder giver færdigheder i internetnavigation migranter mulighed for at blive selvforsynende, informerede og aktivt engagerede medlemmer af samfundet. Denne kompetence indebærer at forstå webbrowsing-teknikker, evaluere onlineinformation for troværdighed og udnytte søgemaskiner til at finde relevante og pålidelige ressourcer.

Da jobmarkedet har gennemgået en betydelig forandring, foregår størstedelen af jobansøgninger og rekrutteringsprocesser online. Hvis migranter får færdighederne til at navigere i jobportaler, lave effektive online CV'er og indsende jobansøgninger digitalt, kan det forbedre deres beskæftigelsesegnethed og økonomiske integration betydeligt. Denne digitale kompetence omfatter også evnen til at deltage i virtuelle interviews, netværke via professionelle sociale medieplatforme og udnytte onlineværktøjer til udvikling af færdigheder og certificering.

Evnen til at administrere personlige finanser og betale regninger online er en anden vigtig digital færdighed, der kan være til stor gavn for migrantgrupper. [Ved at lære at få adgang til](#) og navigere på netbankplatforme, opsætte automatiske regningsbetalinger og overvåge deres finansielle konti kan migranter opnå en højere grad af økonomisk selvstændighed og kontrol over deres økonomiske velbefindende. Disse digitale færdigheder strømliner ikke kun processen med at administrere husholdningsudgifter, men reducerer også risikoen for forsinkede betalinger og tilhørende bøder og bidrager dermed til finansiell stabilitet og langsigtet sikkerhed.

Table 1. Areas and competences of the European Digital Competence Framework 2.0 (DigComp 2.0)

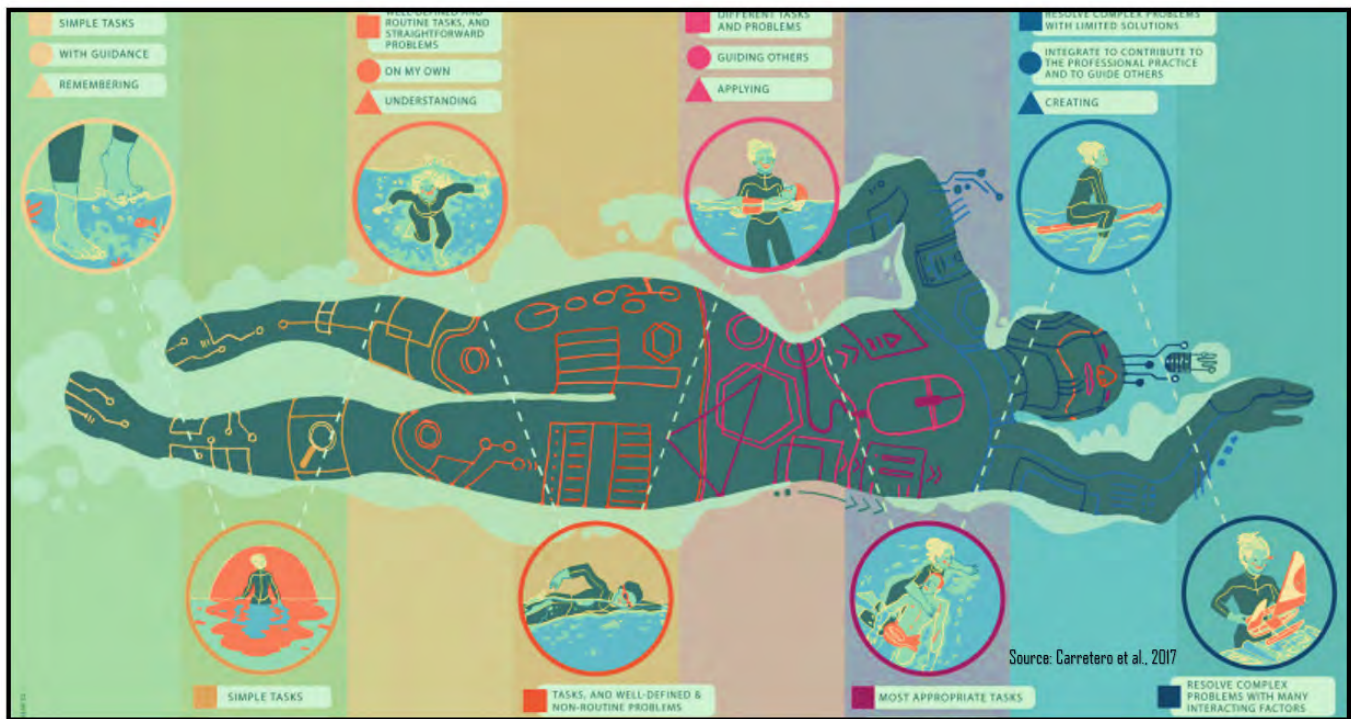
Competence areas	Competences
1. Information and data literacy	1.1 Browsing, searching and filtering data, information and digital content
	1.2 Evaluating data, information and digital content
	1.3 Managing data, information and digital content
2. Communication and collaboration	2.1 Interacting through digital technologies
	2.2 Sharing through digital technologies
	2.3 Engaging in citizenship through digital technologies
	2.4 Collaborating through digital technologies
	2.5 Netiquette
	2.6 Managing digital identity
3. Digital content creation	3.1 Developing digital content
	3.2 Integrating and re-elaborating digital content
	3.3 Copyright and licences
	3.4 Programming
4. Safety	4.1 Protecting devices
	4.2 Protecting personal data and privacy
	4.3 Protecting health and well-being
	4.4 Protecting the environment
5. Problem solving	5.1 Solving technical problems
	5.2 Identifying needs and technological responses
	5.3 Creatively using digital technologies
	5.4 Identifying digital competence gaps

Source: Vuorikari et al. 2016

Så er det tydeligt, at administrationen af aftaler og tidsplaner i stigende grad er blevet afhængig af onlineværktøjer og -platforme. [At give migranter færdigheder i](#) at navigere i digitale kalendere, planlægge aftaler og bruge online-bookingsystemer til sundhedspleje, uddannelse og andre vigtige tjenester kan forbedre deres evne til at få adgang til og navigere i disse vigtige støttesystemer betydeligt. Denne digitale kompetence gør det muligt for migranter at tage kontrol over deres skemaer, sikre rettidigt fremmøde og problemfrit integrere sig i rutinerne i deres nye samfund.

Desuden er evnen til at navigere på skolehjemmesider og få adgang til online uddannelsesressourcer relevant, især for migrantfamilier med børn. Disse digitale færdigheder omfatter forståelse af, hvordan

man finder og bruger vigtige oplysninger på skoleportaler, f.eks. indskrivningsprocedurer, akademiske kalendere og kommunikationskanaler med undervisere. Derudover kan evnen til at få adgang til og engagere sig i digitale sprogindlæringsplatforme være en game-changer, der gør det muligt for migranter at forbedre deres færdigheder i det dominerende sprog i deres værtsland og dermed lette deres akademiske og sociale integration.

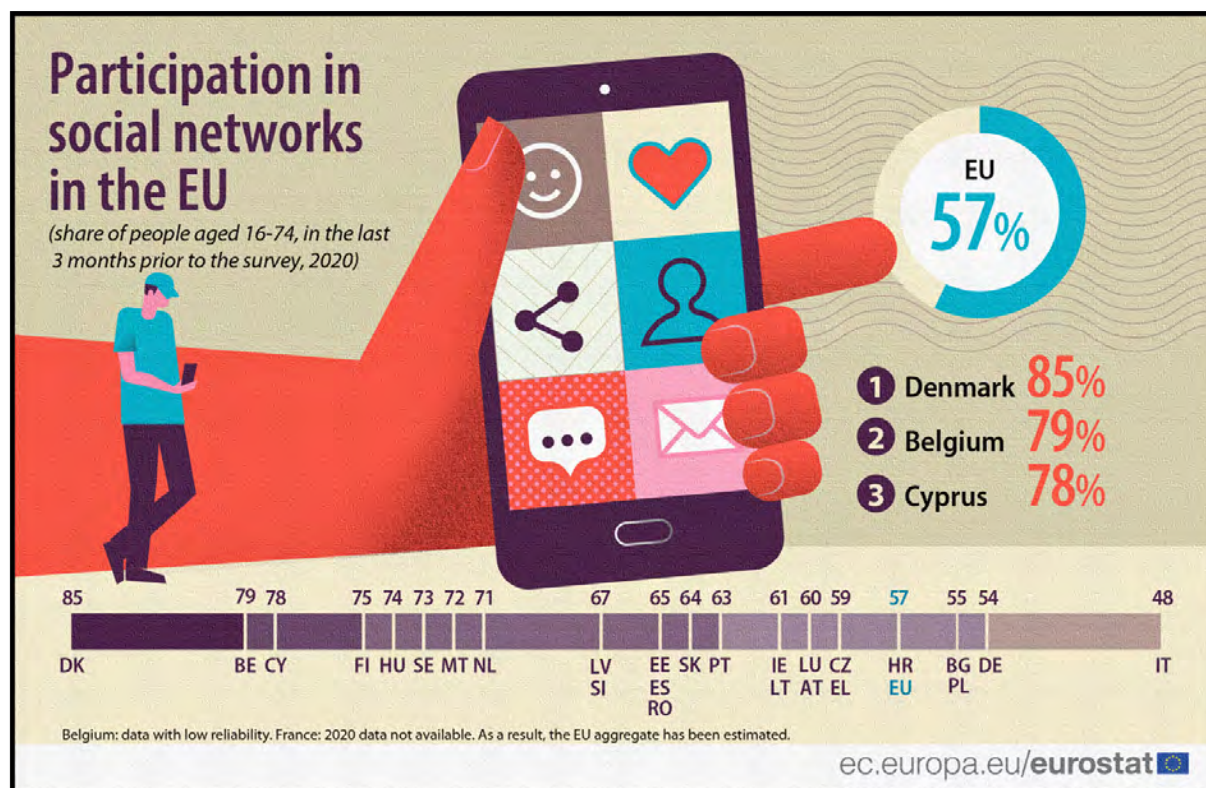

Tilegnelsen af disse centrale digitale færdigheder giver migranter mulighed for at overvinde barrierer, få adgang til vigtige tjenester og deltage aktivt i det økonomiske, sociale og civile liv i deres nye samfund. Ved at fremme digitale færdigheder kan støtteorganisationer og uddannelsesinstitutioner give migranter de værktøjer og den selvtilid, der er nødvendig for at navigere i det digitale landskab, og i sidste ende bidrage til deres overordnede integration, selvforsørgelse og langsigtede succes. I takt med at den digitale verden fortsætter med at udvikle sig, vil vigtigheden af at udstyre migranter med disse grundlæggende digitale kompetencer kun blive mere afgørende. Ved at investere i indvandrersamfundenes digitale færdigheder kan vi åbne op for en fremtid med større inklusion, muligheder og empowerment, hvor alle individer, uanset deres baggrund, kan trives i det 21. århundrede.

8.3.3. Rum for socio-politisk og økonomisk deltagelse. Sociale netværk

Sociale netværk er blevet en katalysator for deltagelse og empowerment i nutidens samfund. I den store digitale verden er sociale netværk opstået som moderne agoraer – levende virtuelle rum, hvor ideer kolliderer, stemmer giver genlyd, og den kollektive menneskelige erfaring kommer til udtryk. Disse

onlineplatforme er blevet mere end blot kanaler for forbindelse og kommunikation; de er katalysatorer for sociopolitisk og økonomisk deltagelse, forstærker marginaliserede stemmer og giver enkeltpersoner mulighed for at forme den diskurs, der former vores fælles virkelighed.

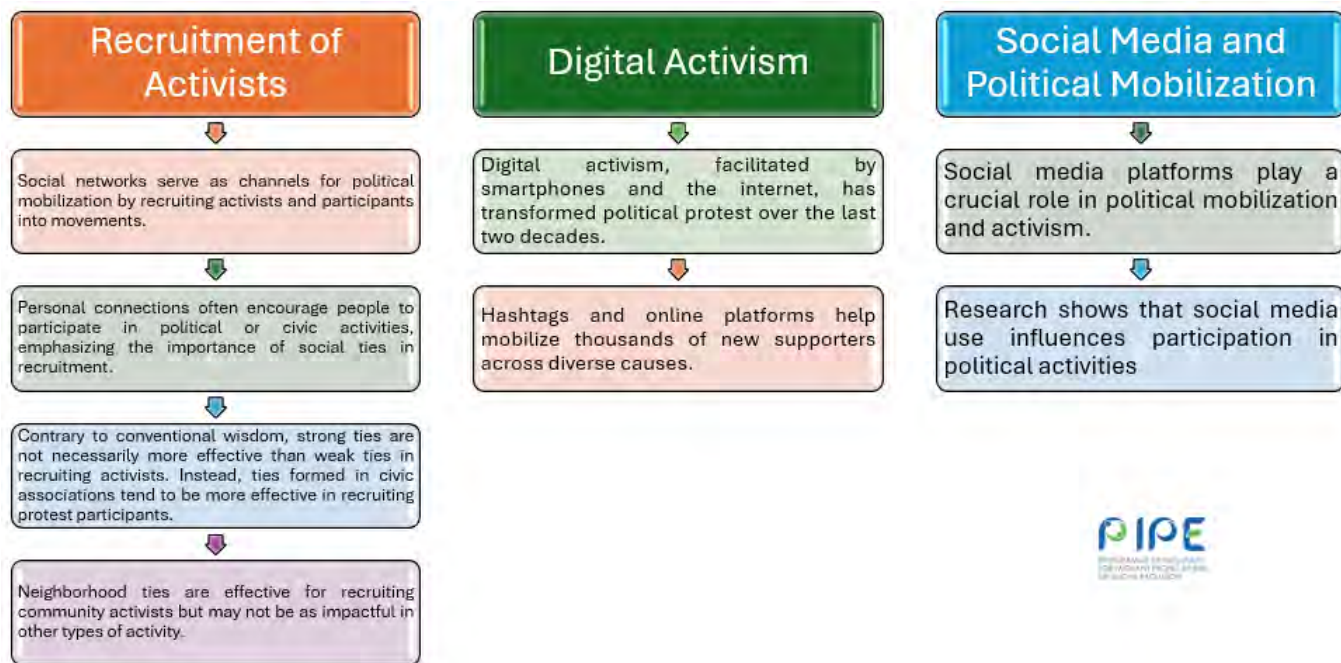

Rækkevidden [af deltagelse i sociale medier](#) overskrider aldersgrænser og nationale grænser i vores indhold, som det fremgår af dataene i den næste infografik, der opsummerer den undersøgelse, som Eurostat gennemførte i 2020 i EU-sammenhæng. Undersøgelsen viser desuden en stigende tendens i deltagelsen i sociale netværk, der er steget med 3 % i forhold til året før.

Disse data skabte en verden, hvor barrierer i form af geografi, social status og økonomiske privilegier er forældede, hvor den digitale sfære bliver en stor udjævner, et forum, hvor hver stemme har potentiale til at inspirere til forandring, udfordre status quo og forme historiens gang. Det er løftet fra de sociale netværk – et løfte, der har ændret selve karakteren af borgernes engagement og det deltagende demokrati.

Dybt forankret i denne transformation ligger forbindelsernes kraft og demokratiseringen af information. Sociale netværk er blevet kanaler for hurtig spredning af ideer, hvilket gør det muligt for græsrodsbevægelser at samle sig, mobilisere og forstærke deres budskaber med en hidtil uset hastighed og rækkevidde. Fra det arabiske forår til de globale klimaprotester har disse digitale rum fungeret som virtuelle bytorve, hvor kollektive stemmer giver genlyd, overskrider fysiske grænser og inspirerer til handling på globalt plan.

Men virkningen af sociale netværk rækker langt ud over politisk aktivisme. Disse platforme er også blevet motorer for økonomisk empowerment, idet de demokratiserer adgangen til muligheder og fremmer iværksætteri i samfund, der historisk set har været marginaliserede eller oversete.

Desuden er sociale netværk blevet rum for vidensdeling, opbygning af færdigheder og professionel udvikling, hvilket giver enkeltpersoner mulighed for at tilegne sig nye kompetencer, udforske karriereveje og skabe forbindelser, der kan drive dem mod økonomisk selvforsyning og tilfredsstillelse. Onlinefællesskaber centreret omkring specifikke brancher, interesser eller ekspertiseområder er blomstret op og har skabt virtuelle inkubatorer for samarbejde, mentorskab og krydsbestøvning af ideer.

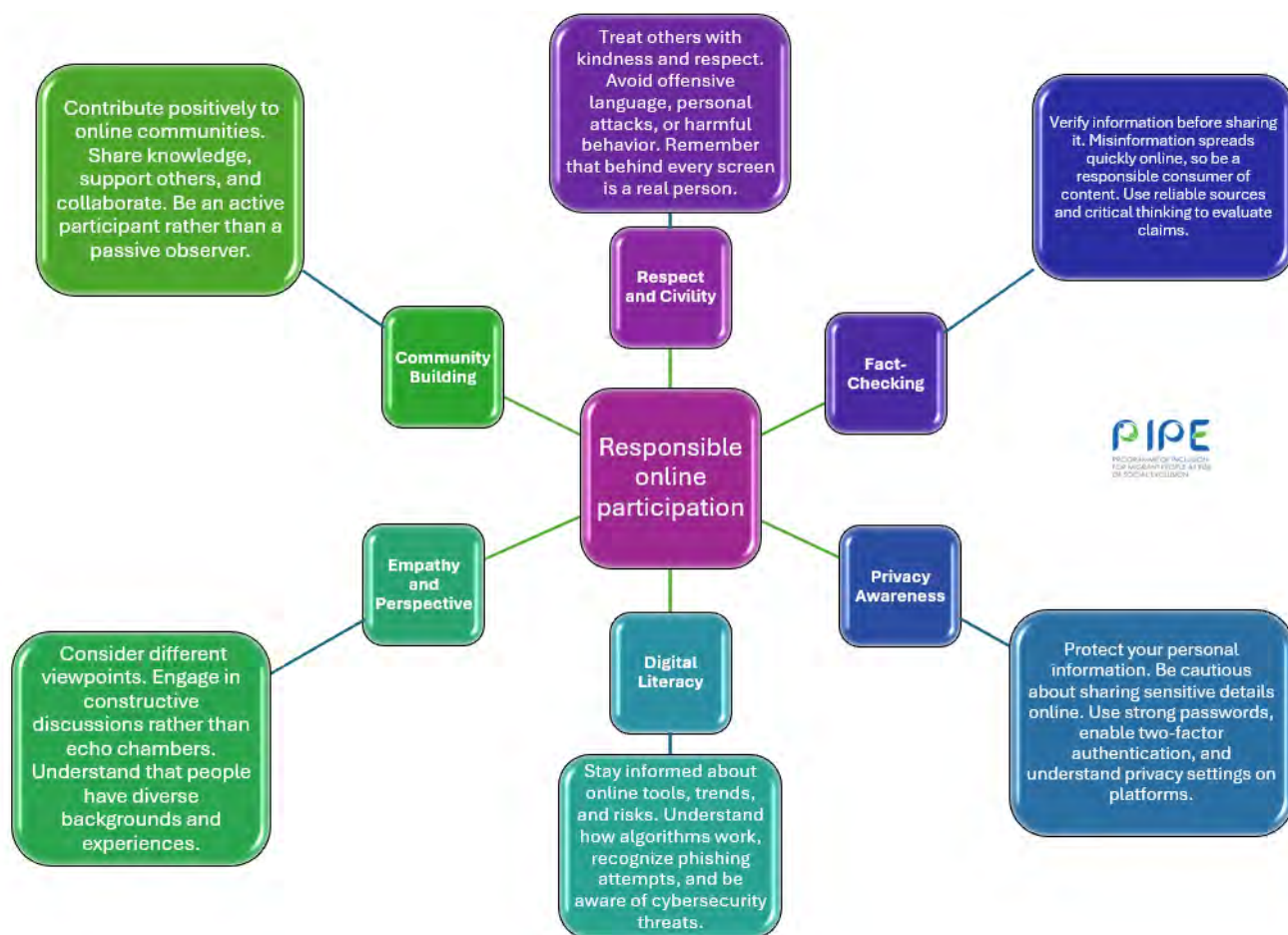
Samtidig med at vi anerkender det transformative potentiale i disse digitale rum, er det afgørende at anerkende de udfordringer og den kompleksitet, der følger med. Spørgsmål om misinformation, onlinechikane og kommerialisering af personlige data har kastet lange skygger og mindet os om behovet for etisk styring, ansvarlig forvaltning og en kollektiv forpligtelse til at bevare integriteten af disse virtuelle agoraer, især når det drejer sig om social og politisk deltagelse og demokratisering. I den forstand bliver digital dannelse en grundlæggende rettighed, og uddannelsesinitiativer med fokus på ansvarlig onlinedeltagelse, kritisk tænkning og mediekendskab bliver søjler i et blomstrende digitalt medborgerskab. Platforme og politiske beslutningstagere arbejder sammen om at implementere robuste sikkerhedsforanstaltninger mod misinformation, chikane og dataudnyttelse, samtidig med at de fremmer et miljø, der hylder mangfoldighed, fremmer inklusivitet og forstærker marginaliserede stemmer. Gennem denne kollektive indsats kan vi omdanne sociale netværk til ægte digitale agoraer - rum, hvor den frie udveksling af idéer afbalanceres af en fælles forpligtelse til sandhed, respekt og

etisk adfærd. Rum, hvor den sociopolitiske diskurs løftes, hvor de økonomiske muligheder demokratiseres, og hvor de rettighedsløses stemmer forstærkes og ikke bringes til tavshed.

Alligevel rækker denne vision ud over det digitale område, for de sociale netværks sande styrke ligger i deres evne til at katalysere forandringer i den virkelige verden. I denne gode cirkel bliver den digitale og den fysiske verden flettet ind i hinanden, og de nærer og forstærker hinanden i en konstant udveksling af ideer, energi og forandringspotentiale. Sociale netværk bliver ikke bare virtuelle rum, men portaler til en verden med uendelige muligheder, hvor deltagelse er forandringens valuta, og empowerment er den ultimative præmie.

Når vi står på tærsklen til denne digitale agora, skal vi være opmærksomme på at opbygge ansvarlige digitale borgere, der er i stand til at forme de fortællinger, der definerer vores kollektive menneskelige erfaring. Det giver os nødvendigvis mulighed for at udnytte de sociale netværks magt til at forstærke marginaliserede stemmer, fremme og inspirere til en fornyet følelse af borgerengagement, der overskrider grænser og grænser og skaber et ord for alle. I denne store bestræbelse må vi forblive årvågne og forpligte os til at opretholde de etiske principper, der sikrer integriteten i disse digitale rum. Vi skal dyrke en kultur med digital dannelse, kritisk tænkning og ansvarlig onlinedeltagelse og udstyre os selv og kommende generationer med redskaberne til at navigere i dette stadigt udviklende landskab med visdom og dømmekraft. I sidste ende ligger den sande kraft i sociale netværk ikke i selve teknologien, men i den kollektive menneskelige ånd, der giver liv til disse virtuelle rum. Det er vores stemmer, vores historier, vores drømme og vores urokkelige engagement i at skabe en bedre verden, der puster liv i disse digitale agoraer.

8.3.4. Digikulturalitet

I det evigt udviklende menneskelige oplevelseslandskab er et nyt kulturelt fænomen ved at tage form - et fænomen, der overskrider grænserne mellem det fysiske og det digitale og væver de rige tråde fra

vores håndgribelige virkeligheder og vores virtuelle eksistenser sammen. Dette fænomen, kendt som digikulturalitet, repræsenterer et dybtgående skift i, hvordan vi opfatter, interagerer med og former verden omkring os. I dette scenarie får selve kulturbegrebet en ny dimension, som omfatter konvergensen mellem det virtuelle og det håndgribelige. Vores digitale fodspor bliver en lige så integreret del af vores kulturelle identitet som de traditioner og skikke, der er gået i arv gennem generationer. Memes, hashtags og de virtuelle fællesskaber, vi lever i, bliver uudslettelige tråde i vores fælles menneskelige erfaring.

For fuldt ud at forstå betydningen af digikulturalitet må vi først anerkende den dybe indflydelse, som digitale teknologier har haft på vores liv. Internettet, de sociale medier og den allestedsnærværende tilstedeværelse af smarte enheder har ændret selve grundlaget for, hvordan vi kommunikerer, lærer, arbejder og leger. Disse digitale verdener er blevet udvidelser af vores fysiske virkelighed, rum, hvor vi skaber forbindelser, udtrykker os og engagerer os i verden på måder, der engang var utænkelige.

Men digikulturalitet repræsenterer mere end blot integrationen af teknologi i vores dagligdag; det er et paradigmeskift, der udfordrer os til at gentænke selve kulturens grænser. Det inviterer os til at acceptere, at vores digitale interaktioner, vores onlinefællesskaber og vores virtuelle udtryk ikke blot er supplementer til vores levede erfaringer, men integrerede komponenter i en rig, mangefacetteret kulturel dimension.

Som defineret af J. Leiva og E. Almenta (2013) er "digikulturalitet" en ny tendens inden for e-læring, der er mere humaniserende og inkluderende. Forfatterne understreger brugen af IKT (informations- og kommunikationsteknologi) som løftestang for interkulturalitet og fremmer interkulturel kompetence som et afgørende element i virtuelle interaktioner i et samfund, der konstant oplever sociale og teknologiske forandringer. Deres tilgang sigter mod at skabe et virtuelt uddannelsesmiljø, der er kulturelt rigt og fremmer kontinuerlig læring og interaktion mellem forskellige kulturelle grupper.

I den nuværende digitale renæssance bliver vi digital-kulturelle hybrider, der problemfrit navigerer i det indviklede samspil mellem det fysiske og det virtuelle. Vores avatarer og online-personaer bliver afspejlinger af vores mangefacetterede identiteter, mens vores fysiske jeg beriges og informeres af de digitale verdener, vi lever i. Denne sammensmeltning af verdener åbner op for nye muligheder for kulturelt udtryk, samarbejde og krydsbestøvning. Onlinefællesskaber overskrider geografiske grænser og fremmer en global udveksling af ideer, traditioner og perspektiver. Virtuelle rum bliver inkubatorer for kunstneriske og kreative udtryk, hvor digitale medier smelter sammen med håndgribelige kunstformer og skaber helt nye genrer og stilarter.

Desuden udfordrer digikulturalitet os til at konfrontere de kompleksiteter og nuancer, der opstår, når vores fysiske og digitale virkelighed støder sammen. Det får os til at kæmpe med spørgsmål om digital etik, privatlivets fred og ansvarlig forvaltning af vores onlineidentiteter og -data. Det inviterer os til at navigere i den indviklede dans mellem demokratisering af information og bevarelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, mellem ytringsfrihed og behovet for respektfuld diskurs.

Når vi omfavner digikulturen, må vi ikke være naive, men også konfrontere de potentielle faldgruber og udfordringer, der følger med denne kulturelle sammensmeltning. Udvisningen af grænserne mellem det virtuelle og det fysiske kan forstærke spredningen af misinformation, cybermobning og onlinechikane. Det kan forværre eksisterende samfundsmæssige skel og skabe nye former for eksklusion og marginalisering for dem, der ikke har adgang til digitale teknologier eller færdighederne til at navigere i disse virtuelle sfærer.

Men i disse udfordringer ligger der også muligheder for vækst, innovation og skabelsen af et mere inkluderende og retfærdigt digitalt kulturelt landskab. Ved at dyrke digital dannelse, fremme ansvarligt online-borgerskab og fremme etisk styring af digitale rum kan vi udnytte digikulturens transformative potentiale og samtidig mindske dens iboende risici.

For vores moderne samfund er det uundgåeligt at gå i retning af en dyb demokratiseringsstrategi, hvor vores uddannelsessystemer omfavner digikulturalitet og udstyrer eleverne med færdigheder og tankesæt, så de kan navigere i denne kulturelle fusion med selvtillid og modstandskraft. En verden, hvor [digitalt medborgerskab](#) bliver en kernekomponent i læseplanen, der giver enkeltpersoner mulighed for at engagere sig i virtuelle rum på en ansvarlig, etisk og myndiggørende måde.

I denne proces, hvor uddannelse, medborgerskab og demokratisering hænger sammen, må vi anerkende, at digikulturalitet ikke er en destination, men en proces, der hele tiden udfolder sig – en proces, der kræver, at vi tilpasser os, lærer og udvikler os i takt med den hurtige teknologiske udvikling. Det er en rejse, der kræver fleksibilitet, modstandsdygtighed og en vilje til at omfavne den usikkerhed og kompleksitet, der opstår i krydsfeltet mellem det digitale og det håndgribelige.

8.4. Værktøjskasse

Med over 1,3 millioner migranter (pr. 31. december 2021), der udgør 12,4 procent af befolkningen, og over 90.000 nye immigranter, der ankom alene i 2021, topper Sverige regelmæssigt listen over europæiske lande med hensyn til antallet af flygtninge som andel af befolkningen. Derfor har landet gjort store fremskridt med at fremme fordelene ved digitale værktøjer og støttesystemer for at gøre det muligt for migranter og flygtninge at blive integreret og trives i deres nye samfund. Et af landets bemærkelsesværdige programmer, Språkkraft, er omtalt i den nye publikation [fra UNESCO's Institut for Livslang Læring \(UIL\)](#), *From Radio to Artificial Intelligence: Review of Innovative Technology in Literacy and Education for Refugees, Migrants and Internally Displaced Persons*. Niss

Jonas Carlsson, grundlæggeren af Språkkraft, var hurtig til at se teknologiens muligheder for at skabe tilgængelige og effektive sprogindlæringsløsninger.

Formning af en mere inkluderende fremtid med [AI-drevet flersproget sproglig styrkelse](#). Vores assistent er uddannet i retningslinjer for inkluderende sprog fra APA, AP, AMA, MLA, BPS, FN, WHO, CIL, WIPO og Europarådet. Sådan fungerer det. Opdag fordomme og ikke-inkluderende sprog i din tekst med avancerede AI-algoritmer, der sikrer, at dit indhold er respektfuldt og inkluderende for alle målgrupper. Det fungerer på flere sprog. Kontekstuel læring og feedback i realtid. Forbedr din sproglige sensitivitet med feedback i realtid og pædagogisk indsigt, der fremmer en dyb forståelse og forpligtelse til inklusion. Forslag til inkluderende sprog Få forslag i realtid til inkluderende sprog på flere sprog, så din kommunikation bliver neutral og indbydende for alle, uanset baggrund.

[E-inklusion af migranter](#). Fremme af migranternes digitale inklusion for at fremme integration og social samhørighed. Inden for rammerne af IOM's Joint Global Initiative on Diversity, Inclusion and Social Cohesion (DISC) har Migrant E-nclusion-projektet til formål at forbedre IOM's kapacitet til at innovere og facilitere inkluderende digitale løsninger i IOM's programmer før og efter ankomst for at støtte

migranternes inklusion og sociale samhørighed. Fremme af digital inklusion og kapacitetsopbygning af migranter og lokalsamfund er i overensstemmelse med forpligtelserne i UNSG's køreplan for digitalt samarbejde og UNSG's Our Common Agenda. Mens der er en begyndende overgang af en lang række programaktiviteter til digitale rum, er der i øjeblikket en begrænset indsats for at gøre status over denne udvikling samt udnytte digitale løsninger og digital opkvalificering af migranter og diasporasamfund til langsigtet integration og bæredygtig udvikling. Da IOM-kontorer, offentlige myndigheder og andre praktikere fortsat står over for lignende udfordringer i forbindelse med digital inklusion og læsefærdigheder, levering af tjenester og det bredere spørgsmål om social udstødelse, er der et presserende behov for en struktureret og samarbejdsbaseret udveksling og læring for at fremme retfærdige og bæredygtige løsninger til fremme af sikker og velordnet arbejdsmobilitet og migranternes digitale inklusion. Emnet digital inklusion har fået en større plads i programmeringen, da IOM begyndte at levere virtuel og fjernundervisning og tjenester til migranter, som omfatter digital orientering før afrejse, fjernundervisning i sprog, virtuel rådgivning, digitale jobmesser samt digital filmfremvisning, virtuelle koncerter og talentkonkurrencer i hjemmet samt samfundsdrivne digitale kampagner til bekæmpelse af fremmedhad og hadefuldt tale (se: IOM DISC Digest on Digitalization). Migrant E-nclusion-projektet har til formål at skabe rum for samarbejdsudveksling gennem en række interviews med nøgleinformanter, fokusgruppediskussioner og tematiske workshops. Gennem disse udvekslinger vil projektet skabe en samarbejds- og multiinteressentplatform for gensidig læring og fremvisning af casestudier og empiriske resultater, der vil understøtte evidensbaserede, handlingsrettede

anbefalinger til fremtidig programmering specifikt for migranter, der er optaget gennem genbosættelse og supplerende veje.

Denne leverance rapporterer resultaterne af den sekundære analyse af undersøgelser, projekter og fortællinger som en del af WP2 - FORSKNING: Litteratur, undersøgelser, projekter, interesser, løsninger, værktøjer og praksis. Resultaterne er baseret på den systematiske litteraturgennemgang (SRL) af 221 dokumenter, herunder tidsskrifter, bogkapitler, konferencepapirer,

arbejdspapirer og projektrapporter, leveret af partnere på tværs af konsortiet. Gennemgangen har til formål at skabe et konceptuelt grundlag for det videre empiriske arbejde inden for [PERCEPTIONS](#) og blev styret af følgende fire forskningsspørgsmål, der afspejler projektets arbejdsprogram: 1. Hvad ved vi om de fortællinger (herunder misforståelser og 'myter'), der cirkulerer om Europa, og hvordan disse opfattelser af Europa kan fungere som et incitament for (potentielle) migranter til at migrere til Europa? 2. Hvad ved vi om de kanaler, som disse fortællinger transmitteres gennem, og hvordan medier - og især sociale medier - letter strømmen af fortællinger gennem sociale netværk eller andre kanaler? 3. Hvad ved man om potentielle forbindelser mellem narrativer og (potentielle) sikkerhedstrusler, herunder grænsespørgsmål? 4. Hvad ved vi om europæiske borgeres opfattelse af ekstern sikkerhed, social modstandsdygtighed og holdninger til relevante teknologier og organisatoriske foranstaltninger? Vores gennemgang illustrerer flere vigtige spørgsmål i den nuværende forståelse af migrationsnarrativer. For det første viste den samlede litteratur, at migrationsfortællinger er meget komplekse. Det er ikke kun migranternes opfattelse af Europa, der er meget varieret, men også de informationskilder, de er baseret på. Motivationer og ambitioner om at rejse til Europa er ofte mangefacetterede og kan ændre sig i løbet af migrationsprocessen. Kritisk set fandt vi også, at der i litteraturen ikke er megen enighed om den rolle, som "falske fortællinger" spiller, og deres indvirkning på migranter.

De seks europæiske projekter: MIICT, REBUILD, NADINE, MICADO, EASYRIGHTS og WELCOME, som er finansieret under EU's forsknings- og innovationsprogram Horizon 2020, organiserede fælles rundbordssamtaler om migrationspolitik mellem den 14. og 16. oktober 2020. Resultatet er denne fælles hvidbog, som afspejler de fælles tematiske linjer i alle seks projekter. Den er tænkt som et strategisk input til udformningen af EU's fremtidige migrationspolitik. Følgende anbefalinger vedrører de fælles søjler i alle seks (6) projekter, som fokuserer på (i) samskabelse og deltagelsesbaseret design, (ii) samarbejde mellem flere interesser og (iii) IKT-værktøjer og digitale tjenester til støtte for integration og henvises til Europa-Kommissionen (EC). Relevante myndigheder, specifikke ministerier såsom migrations- og asylministeriet, sundhedsministeriet, ministeriet for digital forvaltning, arbejds-

og socialministeriet, asyltjenesten, Dublin-enheden og præfekturerne er også vigtige interessenter, der kan drage fordel af anbefalingerne i denne [hvidbog](#).

[MIICT](#) er baseret på begreberne co-design og co-creation. I projektet ønsker vi at "samskabe" IKT'er med vores tiltænkte brugere; migranter, flygtninge og dem, der giver adgang til vigtige offentlige tjenester – herunder sundhedspleje, velfærd og beskæftigelse. Hele end-to-end-processen vil nøje følge en co-creation-tilgang for at sikre, at migranter, flygtninge og offentlige tjenesteudbydere er dybt forankret i vores deltagende designproces. Tilgangen vil sikre, at migranternes og de offentlige serviceorganisationers behov identificeres, analyseres og til sidst opfyldes! Vores vision er at få en bedre forståelse af migranternes erfaringer med at levere nye empirisk funderede og IKT-aktiverede værktøjer, der hjælper migranter og flygtninge med at få adgang til vigtige offentlige tjenester. Vi tror på, at vi ved at inddrage disse grupper sammen med serviceudbydere og NGO'er i centrum af vores design- og udviklingsprocesser kan forbedre migranternes oplevelser betydeligt og lette adgangen til ting som sundhedspleje, velfærd og beskæftigelse.

Den politiske ramme "i2010. Et europæisk informationssamfund for vækst og beskæftigelse" blev lanceret i 2005 efter den reviderede Lissabon-dagsorden: Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse" har klart etableret digital inklusion som et strategisk politisk mål for EU.

Alle, der bor i Europa, især dårligt stillede mennesker, bør have mulighed for at bruge informations- og kommunikationsteknologi (IKT), hvis de ønsker det, og/eller drage fordel af IKT-brug hos tjenesteudbydere, formidlere og andre aktører, der imødekommer deres behov. På baggrund af dette definerede Riga-erklæringen fra 2006 om e-inklusion som "både inkluderende IKT og brugen af IKT til at opnå bredere inklusionsmål" og identificerede som en af sine seks prioriteter fremme af kulturel mangfoldighed i Europa ved at "forbedre mulighederne for økonomisk og social deltagelse og integration, kreativitet og iværksætteri for indvandrere og minoriteter ved at stimulere deres deltagelse i informationssamfundet." I lyset af disse mål og i betragtning af manglen på empirisk dokumentation om dette emne bad DG Information Society and Media, Unit H3 (ICT for inclusion) Institute for Prospective Technological Studies (IPTS) om fra forskellige vinkler at undersøge indvandreres og etniske minoriteters (herefter IEM) indførelse og brug af IKT i Europa og de dermed forbundne politiske konsekvenser. Som svar på denne anmodning gennemførte IPTS i 2007-2009 flere undersøgelser og relaterede politiske støtteaktiviteter. Hovedundersøgelsen handlede om "IKT's potentiale til at fremme kulturel mangfoldighed i EU: økonomisk og social deltagelse og integration af indvandrere og etniske minoriteter". Andre relaterede og mere fokuserede undersøgelser har set på:

IEM's brug af social computing; brugen af IKT i langtidspleje i hjemmet med fokus på indvandrede plejearbejdere; den nyeste forskning [i IKT og IEM](#) i Europa.

[Partnerskabet i projektet](#) består af 9 partnere fra
8

lande - Belgien, Estland, Italien, Tyskland, Holland, Polen, Slovakiet og Spanien - som står over for den samme

mangfoldighed og kompleksitet af migrationsrepræsentanter i Europa. Et af hovedformålene med dette projekt er at analysere bedste praksis og metoder i læse- og skriveprogrammer for voksne migranter i partnerskabslandene og at udvikle innovativ praksis, herunder kreativ brug af IKT til sprogindlæring, f.eks. ved hjælp af mobile enheder og sociale medier: APPs, Whatsapp, videospil osv. Her vil partnerne oprette to fokusgrupper: en om innovativ brug af IKT i institutioner, der underviser i læse- og skrivefærdigheder, og en anden om medier/digital læse- og skrivefærdighed i ikke-formel voksenuddannelse samt om voksne migranternes brug af sociale medier, digitale værktøjer og internettet. Et andet mål er at udvikle innovative metoder til integration af digitale færdigheder i voksenuddannelse for migranter (flygtninge, nyankomne migranter, asylansøgere, unge voksne migranter og migrantkvinder). Traditionelle definitioner af læsefærdigheder har fokuseret på færdigheder inden for talforståelse, lytning, tale, læsning, skrivning og kritisk tænkning med det endelige mål at udvikle aktive tænkere og elever, der er i stand til at engagere sig i samfundet på effektive og meningsfulde måder. Med udviklingen af nationale værktøjssæt til undervisning i læsefærdigheder og digitale færdigheder for migranter sigter projektet mod at udvikle flere læringsstier, der er indlejret i de nationale kontekster i projektets partnerlande, hvilket giver så innovative værktøjer til undervisere og lærere, der arbejder på området. Da undervisere, der arbejder med voksne migranter, ofte selv er en slags migranter - "digitale migranter" - er målet med projektet at uddanne undervisere, der arbejder inden for voksenuddannelse, udvikle deres medie- og digitale kompetencer og udvikle en MOOC, som vil være tilgængelig på projektets hjemmeside og efter projektets afslutning på engelsk. Til dette formål planlægger projektet to træningsfaser: I projektets første år 2 transnationale lærings- og undervisningsaktiviteter og national læreruddannelse. I det andet år en tredje LTT og udvikling af et onlinekursus (MOOC). Projektets tredje år vil være dedikeret til formidlingsarrangementer for de 8 nationale værktøjssæt, MOOC'en og den afsluttende europæiske conference.

[Forbedring af digitale levebrødsmuligheder for flygtninge.](#) Brug af samfundsbaseede workshops til at skabe løsninger. Forfatterne, Tyler Tappendorf, Kristin Will, Nada Jaffal og Hicham Jadaoun, vil gerne

takke UNHCR Innovation Services og 17 Triggers for muligheden for at gennemføre de samfundsbaseede workshops og analyser til denne rapport. Fra UNHCR er teamet taknemmeligt over for Amy Fallon, Solji Oh, John Warnes, Tagná Martins Morais, Jenny Casswell og Karim Bin-Humam for deres engagement i hele projektet, herunder konceptualisering af forskningsemnet, gennemgang af metodologien, kontakt med interne interessenter og gennemgang af rapporter. Ligeledes tak til UNHCR-team i hvert land for deres samarbejde om planlægning af workshops, rekruttering af deltagere og gennemgang af før- og efterforskningsrapporter. Fra 17 Triggers vil teamet gerne takke Lillian Diaz, Jieun Lee og Imara Roychowdhury for deres

anmeldelser. Teamet skylder også en stor tak til det bredere netværk af konsulenter, der har hjulpet i de syv lande i dette projekt. Rapporten er designet af Amy Novella. Endelig er vi taknemmelige for de 541 flygtninge og medlemmer af værtssamfundet, som deltog i workshopperne og åbent delte deres erfaringer og perspektiver på digitale levevilkår.

DISC står for Digital Skills for Integration and Active Citizenship og er et treårigt projekt, der medfinansieres af EU's Erasmus+-program og gennemføres af fem partnere fra Finland, Italien, Spanien, Belgien og Slovenien. I dagens Europa er informations- og kommunikationsteknologier (IKT) blevet den primære kilde til information om politiske, sociale, kulturelle, akademiske og mange andre anliggender og giver adgang til flere offentlige og private tjenester. I denne sammenhæng er digitale færdigheder afgørende for at være et aktivt medlem af samfundet, og de er også nødvendige for at kunne deltage i virtuelle fællesskaber og sociale interaktioner. Data fra EU-landene viser, at nyankomne indvandrere og deres afkom ofte er dårligt involveret i fællesskaber, har mindre succes med almindelig uddannelse og lider under udstødelse og isolation, primært på grund af deres lavere sociale, økonomiske og kulturelle kapital og sprogsværkeligheder. Med en hurtigt voksende indvandrerbefolkning i Europa er der et stort behov for værktøjer, der støtter indvandreres integrationsproces og forhindrer udstødelse.

Includ-EU har til formål at bidrage til at opbygge mere inkluderende og sammenhængende europæiske samfund ved at forbedre transnational viden og erfaringsudveksling, samarbejde og partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder fra Grækenland, Italien, Holland, Rumænien, Slovenien og Spanien. Projektet vil forbedre viden og kapacitet til at lette integrationen af tredjelandstatsborgere; implementere og vurdere pilotprojekter, der fremmer integrationen af tredjelandstatsborgere på regionalt og lokalt niveau; etablere et uformelt netværk af regioner og lokale myndigheder med forskellige ekspertiseniveauer, der udnytter mangfoldigheden af territoriale tilgange, politikker og praksis for integration.

Styrkelse af social sammenhængskraft Konceptuel indramning og programimplikationer. Styrkelse af social samhørighed er blevet en nødvendighed i det 21. århundrede. Når vi bevæger os ind i 2020'erne, er der udbredt bekymring for forværrede konfliktforhold, der truer respekten for mangfoldighed, inklusivitet og grundlæggende menneskerettigheder.¹ En skærpelse af identitetsbaserede spændinger, såsom etnisk og religiøs fjendskab, fremmedhad og genopstået, eksklusiv nationalisme, ligger til grund for disse konflikter. I april 2019 beklagede FN's generalsekretær António Guterres denne "foruroligende bølge" af stridigheder, der til dels blev fremskyndet af hadefulde tale og førte til intolerance og vold. Den strategiske handlingsplan mod hadefulde tale er en del af FN's overordnede indsats for at tackle de underliggende årsager til konflikter, der fører til vold og hindrer realiseringen af menneskerettigheder og udvikling. FN reagerer på forskellige niveauer på de måder, hvorpå identitetsbaseret mistillid og fjendskab truer med at øge sårbarheden over for voldelige konflikter. Denne indsats er i dag organiseret omkring FN's bæredygtige udviklingsmål 16 (SDG16) om at skabe mere fredelige, retfærdige og inkluderende samfund. At styrke den sociale sammenhængskraft mellem borgere og stat samt inden for og på tværs af individer og sociale grupper er centralt for SDG16.6 Det er rettet mod lydhøre og inkluderende institutioner og repræsentativ beslutningstagning og taler dermed direkte til behovet for at styrke den sociale sammenhængskraft. Sikring af juridisk identitet for alle personer, reduktion af bestikkelse, korruption og statslig indfangning, opbygning af kapacitet til at forebygge kriminalitet og forebyggelse af voldelig ekstremisme bidrager alle væsentligt til at styrke den sociale sammenhængskraft.

8.5. Referencer

- DISC – Digital Skills for Integration and Active Citizenship. Erasmus+ funded project: <https://discproject.eu/>
- Leiva Olivencia, J. J., & Almenta López, E. (2013). LA "DIGICULTURALIDAD" O LA INTERCULTURALIDAD A TRAVÉS DE LAS TIC: UNA TENDENCIA EMERGENTE DE E-LEARNING HUMANIZADOR. Revista científica electrónica de Educación y Comunicación en la Sociedad del Conocimiento, Época II, Año XIII, Número 13, Vol. I. [La "Digiculturalidad" o la Interculturalidad a través de las TIC: una tendencia emergente de e-Learning Humanizador | Etic@net. Revista científica electrónica de Educación y Comunicación en la Sociedad del Conocimiento (ugr.es)]
- International Organization for Migration (2023). *Bridging the Digital Divide: Assessment of the Digital Skills of Migrant Workers and the Perspective of Employers in Thailand*. IOM Publications. ISBN: 978-92-9268-652-9.
- Potocky, M. (2022). Role of Digital Skills in Refugee Integration: A State-Of-The-Art Review. The International Journal of Information, Diversity, & Inclusion (IJIDI). 5. [10.33137/ijidi.v5i5.37514](https://doi.org/10.33137/ijidi.v5i5.37514).
- Turin, T., Subroto, S., Raihan, M., Koch, K., Wiles, R., Ruttan, E., Nasset, M. and Chowdhury, N. (2022). *Identifying Challenges, Enabling Practices, and Reviewing Existing Policies Regarding Digital Equity and Digital Divide Toward Smart and Healthy Cities: Protocol for an Integrative Review*. JMIR Research Protocols. 11. e40068. [10.2196/40068](https://doi.org/10.2196/40068).
- Guichon, N. (2024). *Reviewing research methods on adult migrants' digital literacy: What insights for additional language teaching?*. Apples - Journal of Applied Language Studies. [10.47862/apples.137177](https://doi.org/10.47862/apples.137177).
- Anderson, S. and Daniel, M. (2020). *Refugees and social media in a digital society*. The Journal of Community Informatics. 16. 26-44. [10.15353/joci.v16i0.3473](https://doi.org/10.15353/joci.v16i0.3473).
- Kainat, K., Widen, G., Eskola, E.L.. (2020). *Adding the information literacy perspective to refugee integration research discourse: a scoping literature review*. Proceedings of ISIC: the information behaviour conference. [10.47989/irisic2009](https://doi.org/10.47989/irisic2009).
- Pottie, K., Ratnayake, A., Ahmed, R., Veronis, L. and Alghazali, I. (2020). *How refugee youth use social media: what does this mean for improving their health and welfare?*. Journal of Public Health Policy. 41. [10.1057/s41271-020-00231-4](https://doi.org/10.1057/s41271-020-00231-4).
- Oduntan, O. and Ruthven, I. (2020). *Situational Information Behaviour: Exploring the Complexity of Refugee Integration*. The International Journal of Information, Diversity, & Inclusion (IJIDI). 4. 5-21. [10.33137/ijidi.v4i2.34033](https://doi.org/10.33137/ijidi.v4i2.34033).
- Abujarour, S. (2020). *Social Inclusion of Refugees Through Digital Learning: Means, Needs, and Goals*. Pacific Asia Conference on Information Systems (PACIS2020).
- Alencar, A. (2020). *Mobile communication and refugees: An analytical review of academic literature*. Sociology Compass. 14. [10.1111/soc4.12802](https://doi.org/10.1111/soc4.12802).

- Goodman, R., Tip, L. and Cavanagh, K. (2020). *There's An App For That: Context, Assumptions, Possibilities And Potential Pitfalls In The Use Of Digital Technologies To Address Refugee Mental Health*. Journal of Refugee Studies. 34. [10.1093/jrs/feaa082](https://doi.org/10.1093/jrs/feaa082).

